

PRESENTED BY
GUMPA THEERASAI AH
in memory of my Late Father
SRIGVRS SUBRAHMANYAM
H NO 6-12-569
RAYUDUPET 624105
NELLORE DIST. A

శ్రీ ర స్తు.

కళాపూర్వోదయము.

పింగళి సూరనామాత్యప్రణీతము.

బ్రహ్మశ్రీ, శతావధాని

పురాణం. సూర్యనారాయణతీర్థులవారిచే
బరిశోధితము.

నా విశ్వ - రామ స్వామి శాస్త్రులు

అండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకాశితము.

తండియాపేట, చెన్నపురి.

1910.

All Rights Reserved.

PLAC'D ON THE SHELF
Date 1-9-95

035,1560,1
E10

SRI VENKATESWARA
CENTRE OF RESEARCH &
RESEARCH CENTRE.
Acc. No 23812
Date
TIRUPATI.

భూ మి క.

ఈ కళాపూర్ణోదయ మనుకల్పితప్రబంధమును సహృదయహృదయాను రంజకముగా నపూర్వకథాకథనవైచిత్రీధుర్యంబుగా శృంగారాదిరసములను దత్త మచితభంగిని బొందుపఱచి మంచికైలిని రచించి తనపాండిత్యమును బుద్ధిచాతురిని లోకుల కత్యాశ్చర్యం బగునట్లుగా వెల్లడిచేసినమహానుభావుడు పింగళి, నూరన యనుమహాకవి. ఈతఁడు రచించిన గ్రంథములలో నెల్ల నిదియే ముఖ్య మైనది.

ఈకవి కృష్ణదేవరాయలయాస్థానములోనికవీశ్వరులలో నొకఁ డని కొందఱు అందురు గాని యది సరి గాదు. ఈయన నంద్యాలసంస్థానాధిపతి యైనకృష్ణ రాజనాస్థానములో నున్నవాఁ డని గ్రంథమే చాటుచున్నది. కృష్ణదేవరాయలు 1530 వ సంవత్సరమున మృతి నొందె ననియును, నంద్యాలకృష్ణరాజునకు 1560 ప్రాంతముల సీగ్రంథము కృతి యీఁబడి యుండె ననియు మ-రా-శ్రీ, కందుకూరి-వీరేశలింగముపంతులవారియాంధ్రకవులచరిత్ర నుడుపుచున్నది.

తెలుఁగుప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నల మయ్యును నితర గ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁ గా నింతట శ్రీమత్పితాపురసంస్థానప్రభువు లగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమార మహీపతి సూర్యారావు బహదరువా రీగ్రంథముద్రణకుఁ దగినధనసహాయ మొనర్చి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని 1888 వ సంవత్సరమున ముద్రిత మైనయొక్కప్రతినే యాధారముగాఁ జేసికొని వీలయినంతవఱకు సవరించి ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దటస్థించినలోపము తెవ్వి యైన నున్నచో “గచ్ఛతః స్థలం క్వాపి” య్యన్యున్యాయము. తా. మెఱిగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మ మ్మింకను సుద్గ్రంథముల ముద్రింపించుచుండుట కై ప్రోత్సాహముఁ కలిగించుకొనుమరు గాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేకధన్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

ఈగ్రంథముపై శ్రీమైసూరుమహారాజావారికాలేజీలో హిస్టరీప్రాఫెస రగు మ-రా-రా-శ్రీ, కట్టమంచి - రామలింగారెడ్డి వీప్, పి. గౌరు వ్రాసినవిపుల మగు విమర్శనము కొలఁదిదినములలోనే ముద్రించి కళాపూర్ణోదయపాఠకమహాశయుల కందింతుము.

ఇట్లు భాషాసేవకులు,

వావిళ్ల - రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

SH. 5

ప త ద్ధ్రం థ స్థ నా మా వ లి.

పూర్వ క థ. *

- 1 కలభాషిణి (కథానాయిక).
- 2 నారదుడు.
- 3 మణికంఠుడు (నారదశిష్యుడు).
- 4 రంభానలకూబరులు.
- 5 కృష్ణుడు-మొ.
- 6 మణిస్తంభుడు.
- 7 దేవలోకపుచిలుక.
- 8 ఇంద్రుడు.
- 9 మృగేంద్రవాహన.
- 10 మాయారంభ.
- 11 మాయానలకూబరుడు.
- 12 సుగాత్రి (సుముఖానత్రి).
- 13 శాలీనుడు (మణిస్తంభుడు).
- 14 అలఘువ్రతుడు (మళయాళపు బ్రాహ్మణుడు).
- 15 మణికంఠరహారము.

ఉత్తర క థ. *

- 1 కళాపూర్ణుడు (కథానాయకుడు).
- 2 మధురలాస (నాయిక).
- 3 బ్రహ్మ.
- 4 సరస్వతి.
- 5 మదాశయుడు (నాయికతండ్రి).
- 6 రూపానుభూతి (నాయికతల్లి).
- 7 అభినవకౌముది (గంధర్వస్త్రీ).
- 8 ప్రథమాగమాదులునలుగురు (మంత్రులు).
- 9 స్వభావుడు (సిద్ధుడు).
- 10 సత్వదాత్తుడు.
- 11 దత్తాత్రేయుడు.
- 12 యజ్ఞశర్త.
- 13 దేవవిమానము.

* ఈగ్రంథమందలిమొదటినాలు గాశ్వాసములు పూర్వకథగను దక్కినవి యుత్తరకథగను నూహించునది.

ప్రస్తుతం.

ఓం నమః కామేశ్వరాయ.

కళాపూర్ణోదయము.

ప్రీతి క.

లావణ్యవతీకుచద్వితయకాశ్చీరప్రభాచారువ
క్షోలంకారమణిప్రకాండము నవీనార్కుమగా నన్ననో
నాళికావిరతప్రభాత మగుచుక భాసిల్లుతత్త్వంబు నం
ద్యాలశ్రీనరసింహకృష్ణవిభు నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతన్.

1

చ. ప్రమదవిలాసనర్తనవిభాసురగోపకేశోరమూర్తితోఁ
దమ కిలువేలు పై వెలయుతాండవకృష్ణపదాబ్జసేన ను
త్తమతనయాదిసంపదలు తామరతగపరై ప్రవర్ధిలక
రమణం దనర్చు గావుత ధరక నరసింగయకృష్ణుం డెంతయున్.

2

మ. వలకేల్ దాపలికిం గుచ స్తబకసేవాలోలతం భోవ డా
పలికేల్ సిగ్గున మాన్ప నల్క నది తత్పార్శ్వంపులేజెక్కు గో
మలపాదంబును ముట్టచుక వలచుబ్రహ్మం బర్ధనారీశ్వరుం
డెలమిక్ నిత్యముఁ బ్రోచు గృష్ణవసుధాధీశుక్ నృసింహత్తజున్.

3

చ. అనయము ప్రేమ సంధిలగ నాస్యచతుష్టయయాగపద్యచుం
బనఘనకాంక్ష భోలె నిగమంబులపేరిట నాల్గురూపులం
దనరెసుభార్యమాట జనదాటక సృష్టి యొనర్చువారిజా
ననుఁడు నృసింహకృష్ణవిభుఁ జాల జిరాయువుఁ జేయు గావుతన్.

4

- చ. ఒనరంగ నూర్ధ్వలోకముననుండి ధరిత్రికి డిగ్గుగంగకు
మనసిజవైరిమాళియు హిమక్షీతిభృత్కటగంబువోలె శో
భనరసభవ్యకావ్యమయభారతికి వసతిస్థలంబు లై
తనరెడువామలూరుభవతాపసు సాత్యవతేయుఁ దెల్పుదన్. 5
- చ. పలుకఁ దలంప దవృత్త లగుభారతరామకథార్థముల్ విభా
సిలంగ నరంటిపం డొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి నాంధ్రీవా
క్కులలితశక్తి నందఱకు సుప్రథితంబులు చేసినట్టిద
న్యుల నుతియింతు నన్నయబుధోత్తముఁ దిక్కిన నెఱ్ఱనత్కవిన్. 6
- ఉ. మెచ్చి యొకింత శారవము మెచ్చక యుండి లఘుత్వ లేశము
దెచ్చుటకు సమర్థులె కృత్రికియకుం గుకవిత్వగర్వితుల్
తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁ గాక నగంగ నై నవా
క్రుచ్చి యజాగళస్తనసంగోత్రుల వారల నెన్న నేటికిన్. 7
- సీ. విశ్రాంతి విరతి గావింపక సారవత్సాహిత్యసామనస్యంబు లెఱిగి
సమయంబు దప్పక శ్రవణకరోరంబు, లై నశబ్దముల నత్యాకులాత్మ
జేయక సత్పరిచితసుకుమారవా, క్సరళితాభిప్రాయఁగా నెనర్చి
పదబంధశిథిలతఁ బాటిల్లఁగానీక, యేచందములయందు నేమరిలక
- ఆ పరఁగుకవియు దోహకరుఁడును యశము దు, గ్ధమును బడయు నట్లుగానినాఁడు
కృతి దురాప మొదవు కీర్తియుఁ బాలు సీ, కుంట గాదు హాస యోగ్యుఁ జేయు.
- వ. అని యిష్ట దేవతాప్రార్థనంబుఁ గావించి సుకవుల సేవించి కుకవు లుపేక్షామా
త్రదండు లగుట భావించి సకలలక్షణలక్షితం బైనమహాప్రబంధంబు కీర్తికార
ణం బనియు నితరం బవహాసకారణం బనియు నూహించి యెద్దియేనియు నె
క్కసరసప్రబంధనిబంధనంబునకు జాతకౌతూహలండు నై యుండునంత. 9
- సీ. తనకీర్తి సకలదిగ్దంతిదంతానంత, కాంతిపం క్తికిఁ జెలిక తై గాఁగఁ
దనప్రతాపంబు మా ర్దండమండలచండి, మోపదేశమునకు నొజ్జ గాఁగఁ
దనసీతిపన యుగంధరభట్టిచాణక్య, ఘనచాతురికి నిదర్శనము గాఁగఁ
దనవిలాసంబు కందర్పేంద్రనందన, వార్తకు ఖండనవాది గాఁగ
- తే. వెలయుమనుమార్గవర్తనావిరతవిహిత, ధరణిపరిపాలనాపరిస్ఫురితరాజ్య
నైభవుండు నృసింహభూవరసుతుండు, జిష్ణుతుల్యుండు నంద్యాలకృష్ణవిభుండు.
- వ. అనర్హ్యమణిమయాభరణిమ్మిరితదిగంతరుండును, గంధసారకస్తూరికాద్యను
లేవసారభనంవాసితపర్యంతభాగుండునగుచుం జెలువు మీఱి కొలువుకూటంబు
న గురుశుక్రసీతిచాతురీవిఖ్యాతవంచనాచుంచపంచాంగనయజయాతిశయభూ
షితశేముషీవిశేషవైయాత్యు లగునమాత్యులును, సదనూచానసంప్రదాయసి
ద్ధాధ్యయనశుద్ధిగరిమపరిపూర్ణశక్తివిభాజమాననానావేదమంత్రతంత్రసంతా

యమానశాంతికర్తృదూరవారితదైవికాత్మ్యాహితు లగుపురోహితులును, కాణా
దకాపిల శాతమీయ జై సినియ నైయాసికపాతంజలతంత్రరాధాంతపూర్వపక్ష
వై పరీత్యకరణచణయు క్తికల్పనానల్పకల్పితప్రతివాదిబుద్ధివిధ్వంసు లగువిద్వాం
సులును, బ్రాహ్మపాద్మవారాహవైష్ణవమాత్స్యవనూర్కంజీయభాగవతబ్రహ్మ
కై వర్తకార్తగారుడస్కందాది నిఖిలపురాణకథాకథనపాండిత్యపరితోషితాంత
ర్వాణికు లగుపౌరాణికులును, ఆశుమధురచిత్రవిస్తారకవితావిజృంభణస్తంభితబా
ణభవభూతికాళిదాసముఖ్యవిఖ్యాతికారపు లగుకవులును, బహువిధపురాతనజ్యో
తిష సిద్ధాంతసంఘర్షనిశితమతిచతురిమసమధిగతకళాకాస్థానిమేషాదినూత్ననూ
త్నతరనూత్నతమకాలకలనాకౌశలప్రకాశకీర్తికు లగుమాహూర్తికులును, ధ
న్వంతరిదస్త్రచరకప్రముఖనిఖిలాద్యవైద్యవైశారద్యదృష్టాంతభాజ నాయుర్దేద
వేదిత్వవైభవాలంకారు లగునగదంకారులును, విశ్వానసుతుంబురునారదాంజ
నేయభరతమతంగకోహళదత్తిలప్రభృతిగాంధర్వకౌశలశౌరవస్వరణగానమాధు
రీఘరీణతాప్రీణితబుధశ్రేణికు లగువైణికులును, రూపలావణ్యవిభ్రమవిలాసవి
భవవిస్తాపితవివిధజనస్వాంత లగువారకాంతలును, నిరంతరపరిణతబహువిధప్ర
హరణవ్రణకిణగణకాతన్యఖండితకంకటాపేక్షనక్షోవిభాగజోఘుష్యమాణశౌర్య
సాహసోద్భటు లగుభటులును, యథోచితప్రదేశేనర్తు లగుచుం గొలువ వేత్ర
హస్తజనననూఖ్యానసందర్శితసామంతకుమారుల సేవలు కటాక్షహాసభాషణా
దుల నాదరింపుచు గీతవాద్యతాళానువ ద్విసర్తకీనర్తనప్రసర్తసంబులవధరింపు
చు ననేకవిధరాజ్యకార్యవినియుక్తు లైనయధికారిపురుషులవిన్నపంబు లాలిం
పుచు వందిబృందపత్యమానవిరుదావలీప్రబంధమందరశబ్దార్థచమత్కారంబులు
పరికింపుచు మెడ్డోలగం బై కూర్చుండి కార్యప్రసంగవశంబున.

11

సీ. శోభితాపస్తంబఃసూత్రు శాతమగోత్రు, సుచరిత్రుః బింగళిఃసూరసుకవి
పౌత్తు) నన్నపరతిభావనదాహిత్తు), నమరధీనిధికి నఃబృమకుః బుత్తు)
ననుజన్తు లై నట్టియమరనయెఱ్ఱనా, ర్యులు భక్తి సేవింప + నలరువాని
సత్కావ్యరచనావిశారదుం డగువాని, సూరననామవిశ్రుతుని నన్నుఁ

ఆ. బ్రయము సంధిలంగఁ + బిలిపించి బహువత్త్రు, భూషణాదిదానఃములఁ గరంబు
సంతసం బొనర్చి + యెంతయు గౌరవ, మెసఁగ మధురఘణితి + నిట్టు లనియె. 12

శా. సీచే నొక్కమహాప్రబంధము గడుక + నిర్నిద్రసారస్యలీ
లాచిత్రం బగుదాని నోయనఘ వాఃలాయంబు సేయించుకో
మాచిత్తంబున వేడ్క యుండునది సీమాధుర్యధుర్యోరువా
గైచ్చిత్రిక్ సఫలంబు సేయుము సుధీవర్గంబు లోహూ యనన్.

13

మ. ఇటముగ్ గారుడసంహితాదికృతు లీ + విం షోదఁగఁ బెక్కిన
ర్చుట విన్నారము చెప్ప నేల యవి సంస్తుత్యోభయశ్లేషసం.

- ఘటనక రాఘవపాండవీయకృత్తి శక్త్యంబే రచింపంగ నె
 చ్చటల నెవ్వారికి నీక చెల్లె నజ్జిభాపాకావ్యముం జేయఁగన్. 14
- క. అని యాదరణము మిగులం, దనర నియోగింప నేను + నాకొలది గనుం
 గొన కీయకొంటిఁ దగ నా, యనఘుండు సంకల్పసిద్ధుఁ + డనునమ్మికచేన్. 15
- వ. ఇవ్విధంబునం బూని యమ్మహాప్రభువునగౌరవనియోగంబునకు ననుగుణంబుగ
 మదీయశక్త్యనుసారంబున విచారించి యపూర్వకథాసంవిధానవైచిత్రీమహానీ
 యంబును శృంగారరసప్రాయంబును బుణ్యనస్తువర్ణనాకర్ణనీయంబును నగుకళా
 పూర్ణోదయం బనుమహాకావ్యంబు నిర్మింపం గడంగితి నట్టిమదీయకృత్తి కధీశ్వ
 రుండగుచుం బెంపొందునంద్యావత్ప్రభువిభునివంశావతారం బెట్టి దనిన. 16
- తే. సకలకువలయపాలనైశ్వర్యయుతుఁడు, చండధామకృతశ్రీఘంనుండు నైన
 రాజచంద్రుండు జగతిఁగఁరంబు వెలయు, సంతతోదయసౌభాగ్యశాలియగుచు.
- తే. అత్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + సతఁడు మీతె
 నపరిమితతారకావళి + కధిపుఁ డగుచుఁ
 దాఁ ద్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + ధరఁ గుమారుఁ
 డేకతారకజయ మొందు + టేమియరుదు. 18
- క. ఆచంద్రునివంశంబున, భూచంద్రుం డారెవీటిఁబుక్కనరేంద్రుం
 డాచక్రవాళశైల, త్వాచక్రస్ఫుర్తికి ర్తిసాంద్రుండు పుట్టెన్. 19
- క. ఆబుక్కన్మపాలునిబా, హాబలముకొలంది తదసిఁహతరిపువీర
 ప్రాబల్వనిరాకృతనల, కూబరునకుఁ దెలియుఁ దెలిసిఁకొనఁ గలఁజేనిన్. 20
- చ. మతి నజుఁ డంచు రూపమున + మన్మథుఁ డంచు నయోన్నతిక బృహ
 స్పతి యనుచుక వదాన్యతను + భానుసుతుం డనుచుక నుతించు నా
 ర్యతతి “నిరంకుశాః కవయ” + యం చది యొర్పుట గాని బుక్కభూ
 పతికి నముండు లేడు తలఁపక భవనంబున నేగుణంబులన్. 21
- క. పావనగుణ యగునబ్బల, దేవిని గులశేలగుణనిధి మఱి బల్లా
 దేవిని వివాహ మయ్యె మ, హావిభవుఁడు బుక్కనరవరాగ్రణి వేడ్కన్. 22
- క. అందును బల్లాదేవికి, నందను లుదయించి రింద్రానందనసదృశుల్
 చందనవిశదయశుల్ సం, క్రందనవై భవులు రామరాజప్రముఖుల్. 23
- ఉ. భూమహానీయశీలుఁ డగుఁబుక్కయయగ్రవధూటి కబ్బలాం
 బామఃశిక్ జనించిరి సమస్తగుణాఘ్యుండు సింగరయ్యయు
 రామవిభుం డహూబళధరామణుండును విక్రమాన్వయో
 ద్దామత నొప్పనీతికి నుదగ్రజయాభ్యుదయంబులుం బలెన్. 24
- ఉ. అందును సింగభూరమణుఁ + డాబళదేవిని బెండ్లి యాడి సం
 క్రందనతుల్యవై భవులఁ + గాంచె దనూజుల మువ్వరక బుధా

నందవిధాయి నిర్మలగుణప్రకరణమునకు సంబంధించినది.

నందనతుల్య నారవిభు + నవ్యపురూపు డివిషియన్.

25

ఉ. వ్రాలినకీర్తి బెం పెనగి + వారలలో నరసింహరాజు నం
 ద్యాలపురాధిపత్యవిభావతిశయంబు వహించి మించెను
 ద్వేలనిరూఢి నెల్లడల + విశ్రుత మై తనవంశ మెల్ల నం
 ద్యాలపదప్రసిద్ధి దనఁరారుచు నెంతయుఁ దేజరిల్లఁగన్.

26

క. ఆనరసింగక్షితిపతి, మానవతీతిలక మైనఁమాదలదేవి
 భూనుతనమ స్తగుణల, క్షీనిధి దగఁ బెండ్లియాడె + గీర్తి దలిర్పన్.

27

సీ. మందారమందాక్షుఁసందాయిదానప్ర, సిద్ధుండు సింగరఁక్షితివరుండు
 గర్వితారాతిదోర్గర్వనిర్వాపణో, దీర్ఘుండు నారథఁతీవిభుండు
 భూభువనప్రళంఁసాభిశోభితమహా, ప్రాభవాధ్యుండు కుమాఁరాబళుండు
 శరదించుచంద్రితాఁపరిశుద్ధవిహసన, స్ఫురదనర్గళకీర్తి + వరదరాజు

తే. ప్రచురవిక్రమరఘుపతి + రఘుపతియును, దనయు లేవురు గల్గి రుదాత్తనకల
 గుణగర్విషులు నరసింగఁకుంభినిత, లాధినాథున కమ్మాదఁమాంబయందు.

28

క. నరసింగవిభునిసింగరి, నరవరుఁడనమానుఁడధికఁసయసారత ని
 ర్భరశూరత నతిధీరత, నరు దగుదానక్రియావిహారత నిలలోన్.

29

క. నారాయణభక్తుండు సుజ, నారాధనపరుండు జలరుఁహక్షిసుమనో
 నారాచుండు నరసింగయ, నారావనిచాలకుండు + నరవిభుఁడాజన్.

30

సీ. స్వారాజభావంబు + కారణంబుగ నేమొ, శక్రుండు నెలవున + జడియ కునికి
 మిత్రపుత్రతఁదాను + మిత్రుండ నని యేమొ, యముఁడాత్మపురమునఁ + దేమల
 వారుణీసేవామఁదారూఢిచే నేమొ, జలభర్త దనవీటఁ + గలఁగ కునికి [కునికి
 తల్లడం బేల యే + ధనదుండ నని యేమొ, ధనరాజు నిజపురిఁ + దలఁగ కునికి

తే. తమకు మతి దిక్కు లేమిని + దలఁకి యేమొ

కడమనలువురు మూలల + నడఁగి యునికి

వీరవరుఁడైనంద్యాలఁనారవిభుని

యాజి ఘోరభేరిధ్వను + లడరునపుడు.

31

చ. పగ లనుశబ్దమాత్రము సభఃకుసుమంబు నిజంబు నారభూ
 జగదధిప్రతాపగుణఁసంపదచే రవి దత్తమానుఁగాఁ

దగునె నుతింప నారవి ప్రతాపమహత్త్వముచేతఁ బెత్తుచున్

బగ లొకనాఁడు దప్పక యపారతఁ జొప్పడుఁ గాక మానునే.

32

చ. వదలక యుత్కలేంద్రుని సవాయిబరీదు నడంచుదుర్జయున్
 గుదుపనమ్ము దల్లడిలఁ గొట్టె మహాద్భుతసంగరంబులో

- నెదిరిచి కొండవీటికడ • నెవ్వరు సాటి విచిత్రశౌర్యము
పదపన నారసింహవిభుఁపట్టికి నారస్యపాలమాఁకిన్. 33
- సీ. శ్రీవిష్ణుపదభక్తిచే ధర్మసంపత్తి, ధర్మసంపత్తిచేతను జయము
జయసిద్ధిచేత నుజ్జ్వలబాహుశౌర్యము, శౌర్యగౌరవముచే • జతురసితి
సితి పెంపున మహానియసామ్రాజ్యము, సామ్రాజ్యమహిమచే • శాంతిగుణము
శాంతిచే వేదాదిసకలనద్విద్యలు, విద్యలచే బుద్ధివిలసనము
తే. దాన బ్రాత్రవివేకము • దాన నీతి, దాన బ్రవిమలకీర్తియు • దాన గులము
ప్రేమ సత్యతము నలంకరించుకొనియె, భళిర నంద్యాలనారభూపాలకుండు.
చ. ఘనతరదానచాతురిన • కాదు శ్రుతిస్తోతిశాస్త్రైవ్రణం
బునను బుధానురంజనుడు • భూరిశుచిత్వమునంద కాదు శో
భనపుబ్రతాపసంపదను • బావకుఁ డానరసింగభూషణం
దనుడు కుమారయోబనసుఁధాతలనాయకుఁ డిన్వసుంధరన్. 35
- ఉ. సాత్త్వికతాపరాయణుడు • సత్యవచస్కుఁడు దానశాలి నో
స్తత్త్వవిజృంభితుండు రణశౌర్యధురీణుఁ డెకల్ల ఘోరముగ
రత్నముమన్నిపట్టు చతురత్వనిధానము నీతిపద్ధతీ
తత్త్వవిశారదుండు వరదక్షిణిపాలుఁ డలోలుఁ డయ్యెఁడన్. 36
- క. కరుణాఘనవీక్షణమున, శరణాగతరక్షణమున • సంగరశౌర్యా
భరణాహితశిక్షణమున, దిరముగ రఘుపతియ రఘుసతిగ దలపోయన్. 37
- ఆ. అందు సింగరయ్య • యనవద్యగుణ గౌర, మాంబుఁ బెండ్లియాడి • యాత్మజులను
గనియె నారసింహజననాథు రఘుపతి, త్కౌతలేంద్రు నోబమనుజవిభుని. 38
- క. ఆనారసింహవిభుఁ డన, మానగుణుడు రఘుపతిక్షమానరుండు యన
శ్రీనిధి యహూబళాఖ్యధ, రానాథుండు సకలగుణవిరాజితుఁ డయ్యెన్. 39
- క. ఆమువ్వరలో నగ్రజుఁ డై మించునృసింహునకుఁ దిదంగన యగ్రుణీ
రామాంబకు నుదయించె మ, హామతి నావళిచినొబళాఖ్యుండు నెలయన్. 40
- ఉ. దేవవిభుండు భోగమున • దీప్రమయాఖుఁ డఖండచండతే
జోవిభవంబున దపనఁనూనుఁ డనూనవిత్తిర్ని పెంపున
దైవతమేదిసిధరము • ధైర్యమహత్త్వమునం దలంపఁగా
నావళిచిన్న యోబమనుజాధిపముఖ్యుండు రాజమాత్రుఁడే. 41
- క. ఇది సింగరయ్యసంతతి, తదనుజననుజుఁ డగునోబధరణిపువంశా
భృదయక్రమ మభివర్ణం, చెద నిక భువనప్రసిద్ధి • చెన్నెనంగున్. 42
- ఆ. ఆకుమారయోబభూకాంతుఁ డింపుతో, పెండ్లి యాడె గుణగభీరచరితఁ
దిరుమలాంబ నెండుఁ బరమపాతివ్రత్య, సావనతఁ దనర్చుభాగ్యనిధిని. 43

- సీ నానాగుణైకనిః ధానాబు నా నెప్పు, నరసింగమేదినీః నాథవర్యు
నిద్రాపుంగీర్తులః • దద్దయు విలసిల్లు, నట్టి పెద్దయ హేలూబః శాధిపతిని
నాదిమనృపగతి • మేదినీజనములః, బోధి సేయుచు నెప్పుః మాదవిభుని
సన్నుః శోన్నతనృత్తి • నెన్ని కం గిన్నట్టి, చిన్నయ హేలూబః ఊతిత లేంద్రు
పే. సారతరచారుచారిత్రుః నారనృపుని, నాకుమా హేలూబః తిః మ్హంబయందూ
గనియె సేపురుసుతుల సః శ్మాః తియుతుల, విష్ణు సేవాభీరతులః బ్రః వీణమతుల.
క. అందు నరసింగవిభుః డి, పొందంగఁ దాఁ బెండ్లి యాడఁ • నుభయకులశ్రీ
సౌందర్యగుణచరిత్రము, లగ దిర మై తనకుఁ దగిసః లక్ష్మీదేవిన్. 45
- నగ్ధర. ఆలక్ష్మీదేవియగ దాః యతమతి నరసింః గాననీశుఁడు గాంచె
వైః శ్రోకృస్తుత్యులఁ నందనుల నురుయశోభవ్య నోభావ్యాయత్నా
పాలోత్తంగుం గివిత్వః ప్రముఖబహుకళాః సారగుం దిమ్మరాజుఁ
భాలాదిత్యోపమానః ప్రచురతరుచిః స్ఫూరు నారక్షితీంద్రున్. 46
- ఉ. ప్రభవజ్యంభానమతః వాసః డిందుముఖః నీనచే
శోభనమూర్తి కల్పమవిదూరుఁడు నిత్యరమావిహగలీ
లాభవనాయమానసువిః లాసః ఊతిరీతుఁ డాకుమా
హేలూబః నారసిహసుతుః • హేలూబః నెన్ని కెక్కు నెతయున్. 47
- గా. అత్రాసోజ్జ్వలశూరతాగుణకుమాః రాహూబః శ్లాఘన
త్పుత్త్రీనరసింహతిమ్మవిభుకీర్తుల్ మీఁక యత్యంతవై
చిత్రా దిక్ష్టులఁ నటించ నది దాః శీలిపుచున్నట్ల తత్
స్తోత్రాకారసరస్వతీనతి నటించుక సూరిరాజ్ఞివ్యులన్. 48
- క. వనీమ నెదురు లేక వి, భాసిలు సంద్యాతిమ్మః పార్థిపుబలముల్
వాసి గలయతివిభాసి, ప్రాసానులశోడ సత్ప్రభంధములగతిన్. 49
- ఉ. భూలలనాలలామ కడుఁ • బా మ్రెసలారెడు వేడ్కతోడ నం
ద్యాలకుమారయోబనః నాభునృసింహునినారి శౌరియు
శ్లాఘభుజాగ్ర మెక్కుటయుఁ • దక్కక యెక్కెఁ దదీయకీర్తియుఁ
భాల సుమేరుశృంగము సః షట్టికి మచ్చర మెచ్చ కుండునే. 50
- ఆ. అతనిపిన్నతగ్రడి • యగుపెద్దయోబభూ, నాయకుండు గాంచె • నందనులను
సారసుగుణమహిమయోరాశి నుద్గండ, యాబళేంద్రుఁ జిన్నః యాబళునిని. 51
- ఉ. భీరజనాభివర్ణ్యుడు తః దీయకనిష్ఠపితృప్ర్యుఁ డుజ్జ్వలా
కారుండు పిన్నయోబళుండు • గాంచె దనూజుల మువ్వరక మనో
హరిగుణోన్నతుం దిరుమలయ్యను రాజమనాముఁ గృష్ణభూ
మిరమణోత్తముక దిశల • మించి నిజాన్వయకీర్తి వర్తిలన్. 52
- క. ఇల నంద్యాలకుమారౌ, బళునగళచరిత్ర మిది సుః పాననవృత్తిం

బాలు పొందుతదనుజన్తుని, విలసితవంశక్రమంబు • వివరింతు నిఁకన్.

53

ఉ. సంగరపార్థుఁ డావరదశౌరి సుతత్రితయంబుఁ గాంచె నా
త్కాంగన యైనశ్రీతిరుమఁలంబికయందు మహాగుణాఢ్యు శ్రీ
రంగజనాధిపుఁ బుధవఁరప్రణతుఁ నరసింగమేదిసిం
ద్రుం గవిపాపణాతిచతుఁదుం గనకక్షితిపాలశేఖరున్.

54

తే. అందు శ్రీరంగరాజు సఁమ స్తుగుణని, కేతనుం డాశ్రితసుపర్ణ • కేతనుండు
తనకుఁ గులరూపగుణములఁ • దగినయట్టి, తిరుమలాంబికఁ బెండ్లి • యై తేజరిల్లె.

సీ. శోభనజయలాభఁసౌభాగ్యభూభర, ణాభిశోభితుఁ డైనయాబళేంద్రు
నిర్మలసత్కర్తఁధర్మనిర్మితబుధ, సమ్మోదుఁ డై యొప్పుఁజిమ్మవిభుని
సురదంతిశరదభృహరదంతిరిపునిభ, స్ఫురదుదంచితకీర్తి • వరదవిభుని
విష్ణుసేవాఢ్యంభఁవిష్ణు నిత్యాచార, నిష్ణాతహృదయుని • గృష్ణనృపుని

తే. నందనులఁ గాంచె నలుపుర • నందనద్రు, మానువ ర్తనకీర్తనఁయానవరత
దానముదితార్యతతులఁననూనమతుల, రమణఁ దిష్ఠాంబయందు శ్రీరంగరాజు.

తే. అట్టిశ్రీరంగవిభుద్వితీయానుజనకుఁ
గనకవసుధాధిపతికిని • గలిగె సుతుండు
ధరణిఁ గనగిరియాబళేశ్వరుఁ డనంగ
నభినుతాహ్వయుఁ డగుచుఁ బెం • పారె ఘనుండు.

57

వ. ఇది వరదరాజువంశక్రమంబు.

58

తే. ఇట్టివంశాభివృద్ధికి • హేతువు లయి, తనరుసౌజన్యనిధు లన్నదమ్ము లెపుడు
తనదుసౌభాగ్యత్రమునకుఁ జి • త్రముల నలర, వెలసె నంద్యాలనారప్పఁధీవరుండు.

క. ఆనారక్షితిపాలుఁ డ, నూనశ్రీవిభవసముచిఁతోద్వాహవిధిం
బూని వరియించె నిజరూ, పానుగుణం దిరుమలాంబ • నధికప్రీతిన్.

60

తే. పుణ్యకులశీలమహిమలఁప్రాక యనంగ, నిష్కళంకపాతివ్రత్యనిధి యనంగ
వెలయు నంద్యాలనారభూవిభునిదేవి, పరమశుభగుణ నికురుంబ • తిరుమలాంబ.

క. ఆతిరుమలాంబయందుఁ బ్ర, భూతయశుండు నారవిభుండు • పుత్తులఁ గనియెం
బూతాత్ముల నరసింగ, త్కౌతలవిభు మాదనృపుని • గనకక్షితిపున్.

62

ఉ. ఉన్నతిఁ బేర్చి యందు వెలయున్ నరసింగవిభుండు శౌర్యసం
పన్నుఁ డటంచు విద్యఁ బ్రతిపన్నుఁ డటంచుఁ గవింద్రకోటికిఁ
సన్నిధి యంచు నిత్యహరిఁసన్నిధి యంచు విపన్నరక్షణా
సన్నుఁ డటంచు నెప్పుడుఁ బ్రసన్నుఁ డటంచు జనుల్ నుతింపఁగన్.

63

క. నారయనరసింహుండు మది, నారయ నరసింహుఁడే యథార్థము కరజ
శ్రీరచితార్యస్థితి యై, భూరిప్రహ్లాదభరణఁమున శోభిలుటన్.

64

శా. స్ఫూర్తిఘోషి నిరంతరం బగుచు నెఱచోటం బ్రకాశింపగా
వర్తిల్లున్ భువనంబులందును సహావస్థానవత్కేముదీ
మూర్తండద్యుతివైభవంబులు ననిర్వర్యాదవైచిత్రితోఁ
గీర్తింపన్ వశమే నృసింహవిభుసఃత్కిర్నిప్రతాపాన్నతుల్. 65

ఉ. భానుసమానతేజఃడు విభాసురరూపమనోజు డుజ్జ్వలా
నూనయశోవిభాసి విభావోదయనిత్యవిలాసి విశ్వస
న్మానితవర్తనండు కవిమండలనిర్మితకీర్తనండు ల
త్యనవమాధవుండు నరసింహునినారయమాధవుం డిలన్. 66

క. వితరణమున రణమున ను, న్నతవినయంబున నయంబునం దన కిలలోఁ
బ్రతి లేక నారభూపతి, సుతుఁ డామాదప్రభుండు + శోభిలు మిగులన్. 67

క. కనకమహీభృద్వరుఁ డల, కనకమహీభృద్వరుండు + గట్టిగ శౌర్యం
బున విబుధాధారత్వం, బునఁ బరహితధర్మభావమునఁ దలపోయన్. 68

శా. స్థానం బెన్నఁడుఁ బాయ దుత్సవఘనఃస్వస్తీసుఖక్రీడ మై
మై మెండన్ భువి నర్థిలోకము దివిం + బ్రత్యర్థిలోకంబు న
న్యూనుం డాకనకయ్య యుద్యతకృపాఁబుం డైనమాత్రంబునన్
దానతాత్రము లింత యంత యనుచుం + దర్శింపగా శక్యమే. 69

సీ. సంతానసురధేనుఁచింతామణిశ్రీకి, లజ్జఁ దా మెనరించు + నొజ్జ యగుచు
నలకాధిపతిసూనుఁనలకాములకు దర్ప, రహితత్వ మెనరించు + మహితలీల
నరభీష్మకోదండఁగురుభీష్మనమరంబు, దక్కువ యనిపించు + నిర్కువముగఁ
గుంభీనసకోడఁకుంభీనగిరులకు, విశ్రమంబు మెనర్చు + సశ్రమమున
తే. సంతతౌదార్యసౌందర్యశౌర్యధరణి, భరణనైపుణగుణములఁప్రాధి మెఱసి
వరుస నరసింగమేదిసిశ్వరునినార, నరవరేణ్యనికనకభూనాయకుండు. 70

క. ఆమువ్వరందు నగ్రజుఁ, డై మించిననారసింహుఁ + డతులితవిభవ
శ్రీ మెఱయఁ బెండ్లి యాడెం, బ్రేమం బెదకొండమాంబఁ + బినకొండాంబన్. 71

చ. నిరుపమవిక్రమంబును విసిరితియు నీతియుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
త్పరిచయమున్ విరక్తియును + భక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
దరవిభవంబు శాంతియును + దాంతియుఁ బోలె గరం బలంకరిం
చిరి తమనిత్యసేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలున్. 72

ఆ. అందుఁ బెద్దకొండఁమాంబయం దానర, సింగభూపవరుండు + శిష్టమతులఁ
గాంతియుతుల సుతులఁగనియెమ్మూర్తిక్షమా, రమణుదిమ్మవిభునిఁరమణమీఱ.

ఉ. ఆనరసింగభూపతి ప్రియం బెనఁగం జనకొండమాంబయం
దానమితాఖిలాహితసమాజుఁ దనూజునిఁ గాంచె బంధుసం

తాననురావసీజ సముదంచితభోగవిదౌజ సూరిమై

తీనవభోజ భానునిభ తేజనిఁ గృష్ణమరాజు నున్నతిన్.

74

వ. అందు.

75

సీ. శేషుదర్పము చివ్వి శీతాంశు రుచి నవ్వి, పాలమున్నీటిపైఁ గాలు ద్రవ్వి చి
యాదిత్యుపసయాచి హలహలంబునులోచి, హుతవహుగర్వముఁ జూతలూ
కల్పశాఖని గెల్చి కర్ణుకీర్తి మరల్చి, ఖచరువార్త దరల్చి ఘను నదల్చి
కందర్పు మఱపించి యిందుని నిందించి, నలకూబరు హాసించి నలుని మించి

తే. తనరుకీర్తిప్రతాపపదాన్యతాను, రూపవిలసనములచేత యాధి కెక్క
ధరణి సంద్యాలనరసింగ నరవరేణ్య, పట్టి యెనట్టి మూర్తిభూపాలకుండు. 76

క. తిమ్మక్షీతిపతి శోభిలు, నిమ్మహిలో మిగుల వాసి కెక్కఁడుగాంభీ
ర్యమున దైర్యమున శౌర్యమునఁ బ్రఖ్యాతుఁడై జనావళి పొగడన్. 77

సీ. శ్రీపుత్రైతులనానురూపంబు రూపంబు, నిర్మలాంగిరసవిసీతి నీతి
మహానీయతానుపమానంబు మానంబు, భూతిమద్విపుదావహేతి హేతి
ధాతీసురశ్రీనిదానంబు దానంబు, తులితమారుతిభీమబలము బలము
గోవిందచింతాన్యభానంబు భానంబు, కోవిదబంధుసంకులము కులము

తే. తరమె వర్ణింప వనకుభృత్తటకుటీర, కటురటర్పులికాచ్చటఁ ఘటితనిరగన
కాహళారవశంకాప్రకంపితప్ర, తీవ్రవృషజాలు సంద్యాలతిమ్మవిభుని. 78

ఉ. చె న్నెనఁగె నృసింహన్యపశేఖరుతిమ్మన్యపాలవకౌళి య
భ్యున్నతకీర్తి ముజ్జగము నూనఁగ మానవకన్యలట్ల తా
రెన్నఁడు బోనిపున్నమసమ్మద్ధులఁ గాంచితి మంచు నుబ్బుచున్
వెన్నెలకుప్ప లాడుదురు వేలుపుకన్నెలు నాగకన్యలున్. 79

ఉ. శ్రీయుతుఁడైనయట్టివరసింహునితిమ్మనికీర్తివైభవ
శ్రీ యనుమాక్తికావళికిఁ జెల్వధికంబుగ దిక్కులన్ నిజ
స్థాయదకీర్తిసీలపటంసంవరణం బొనరించు మున్నుగా
నాయనశత్రువర్గము ప్రియం బిఁక నెవ్వఁడు సేయ కుండెడున్. 80

మ. క్షీతి సంద్యాలన్యసింహుతిమ్మవిభుసత్కీర్తిప్రతాపంబు లు
న్నతిఁ బర్వన్ నవఘనవిద్రుమము లై నానాబులన్ సింహసం
తతిధాతుప్రకరంబు లై వలయగోత్రంబున్ స్రవచ్ఛామరో
ర్జితసిందూరము లై దిశాగజములం జెన్నొందఁగై సేయుచున్. 81

మ. అతిధన్యు డగునారసింహవిభుతిమ్మాధీశుహస్తాబ్జసం
గతిచే వింతగ దానవారి సముదఁగ్రప్రాధిచే విప్రసం
తతియందున్ నెఱపున్ ధృవస్థితినిదానత్వంబు ప్రహ్లాదపా
షితయుం గాక యశేషభోగపరతం జెన్నొందుసాభాగ్యమున్. 82

- ఆ. ఇట్టితీమి మేది నిశ్చయం ఉన్నదా, ముందు సభ క్రిమినయం మోదగరిమ
దను భజంప నెలరు చినకొండమాంబగా, రాబుబట్టి కృష్ణ భూపవరుడు. 83
- సీ. ఆఖండలాహంక్రియాఖండనోదించి, తాఖండవిధవోదయాంచితండు
నారణాద్రిప్రవాళానాణాస్థలా, వారణాచదప్పజాపారుషండు
మందేహాదిప్రదీప్తిసందేహాఘటనాత్మ్య, మందేహాతేజస్సమన్వితండు
బాధురాజీవయస్సంధురాజీవన, ద్భంధురాజీవయభ్రాజితండు
శే. నెలయు నిశ్చలదిగంతస్పృశ్యతలాధి, సతిశిరిఃకుంభకంపితశ్రుతివలతు
నుశిమతల్లీఘృణీత్రతిమల్లఘల్ల, కీర్తివిభవండు సంద్యాలకృష్ణవిభుడు. 84
- మ. అసఘాత్యై సరిసాహకృష్ణననుభాభ్యక్షుక్ విరాజద్భుజై
కనిధిక్ వర్ణన సేయంగా దరమేది క్షకంబుసం దెల్ల శో
భనతత్కీర్తిసదీమతల్లి ప్రవహించు బూస మున్నున్నగా
ఘన మై యుబ్బు గనీ శ్రు లక్ష్మణలమలం గావ్యామృతం బెంతయున్. 85
- చ. అవిరళసత్యభోగవిభానాతిశయోల్లాసితండు నారహ
ర్థిపునరసంహృతృష్ణజగతీవతి నిత్యసువర్ణనర్ణముల్
కవినికరంబుమై గురియంగా బ్రహ్మచరును హృద్యగద్యప
ద్యవివిధకావ్యరూపత సంగతననర్ణమహానాహముల్. 86
- ఉ. దానమునందు గృష్ణననుభావరు ఉత్తమియుండు యుక్తముక్
దీని గణించినక సురమణీతతి గొల్పుచు నున్మి సప్తసం
తానసమృద్ధి చేకులుట తదివ్వసయాదిగుణంబు లన్నియుం
బూనిక మీఱంగా ననయముక్ సురభిత్వము దాల్చి యుండుటన్. 87
- మ. తమి సంద్యాలసృసిహకృష్ణనిమిశాదానక్రియాకౌశలం
బుచునాత్మ్యంబున నర్థిబృందము ధనంబుం జెందబ్రత్యర్థిబృం
దము చెందక నిధనంబు నింతయు మదిం దర్శింప యుక్తంబు త
థ్యము నర్థాధికు లెందు గోరుదురు వర్థాధిక్యవద్యోగమున్. 88
- మ. ఒకప్రద్యముని గాంచె దొల్లి యదువంశోద్భూతి బెం పొందుచుక
సకలత్వసురుల గరం బిపుడు శ్రీసంద్యాలకృష్ణక్షీతీం
ద్రకరాజ్ఞాన్వయసంభవంబుకతనం బ్రద్యములం జేయుచుం
బ్రకటం బయ్యెడు దానవారి యవతారం బొంది ధాత్రీస్థలిన్. 89
- చ. కలన సృసిహకృష్ణ ఉతికౌశలతక్ యుగిపించుఖడ్గ మ
గ్గలిక దట్టితల్ వెడల గ్రాయు నరాతినరాధపుల్ మనక
వలసిన నీని కైకొనుండు వక్త్రములం దని పంపూరిపు
ల్లలు వెద చల్లెనో యనుతలంపులు చూపెకుం జనింపగన్. 90
- క. బల్లిదుండు కృష్ణభూపతి, పెల్లుగ యుగిపించుచాలు పెనువాకకు భీ

- తిల్లినపగవారి డడవిని, భిల్లవిలాసినులచూపుఁ బెళుకుల కలుకున్. 91
- చ. పొలుపుగ నారసింహనృపఁపుంగవుకృష్ణుఁ డనంతవైభవౌ
జ్వలుఁడు స్రతాపకుంకుమపుఁజర్చలఁ బాండుయశఃప్రసూనపు
జల నలరించు విశ్వమును • జక్రి విరాడ్తు వౌ టటింగియా
భళి యిది వో మహాద్భుతఁపుభక్తి మనంబున నెన్ని చూడఁగన్. 92
- చ. సుమధురమూర్తిఁ గృష్ణవిభుఁ • జూడనియింతు లె టన్న నుద్రు గా
ని మది నొకింతఁ జేర్చి యతనిం గనుఁగొన్నతుదక సుధాంశురూ
పము ప్రియ మన్నవారు మఱి • భావజు మేలనువారు గల్గుట
బ్రమిదియ సాక్షి యానృపునిరాజమనోజలరూపువాసికిన్. 93
- మ. అవసేకాంత కరంబు రంజితము నంబాద్యాలాధిపుం గృష్ణపా
ర్థిపునిం జేరి సదా యనంతవిభవాధిక్యంబుసాంపుఁ వరా
హవనతౌశలజ్వంభణంబు కులగోత్రౌన్నత్యముఁ మానసా
త్మవ మైవట్టియ నేకపావనగుణోదారత్వముం గల్గుటన్. 94
- సీ. శ్రీవిష్ణుభజనైకశీలుం డలోలుండు, నైదికమతరక్షణాదరుండు
నెఱబంటుతనమున • మెఱయుజోదులయందు, గజపాయారోహదీక్షాగురుండు
కీర్తిప్రియుండు సంఘీతసాహిత్యాది, సకలకళావిచక్షుఁడు రసికుఁ
డివిపట్టునఁ గొంచె • మెఱుంగఁడు తగవరి, కల నైన నెఱుంగఁడు • కల్ల లూడఁ
తే. ధీరుండు గభీరుండుచితవిహారుఁ డార్య, వర్తినుండు శరణాగతవత్సలుండు
శేషునకు నైన వర్ణన • సేయ వశమె, యనఘు నంద్యాలకృష్ణధరాధిపతిని.
- పద్మ్యం త ము లు. —
- క. ఈదృశగుణరమ్యున క, న్యాదృశేధరణివరదురభిఁనయసామ్యునకుఁ
నైదికపథరక్షునకు న, లాదికన్యపనయతిరస్కిఁయాదక్షునకున్. 96
- క. ఆధునికరామభద్రున, కాధిక్యచణాహవక్రియార్దుద్రునకుఁ
మాధవపదపద్మనమా, రాధనవిధిసాధితావిరతభద్రునకున్. 97
- క. జయలక్ష్మీపరిణయసహృ, దయకీర్తిసతీసమద్భుతస్ఫుటతేజో
మయహారిద్రాక్షతసం, చయమధురితదిక్పురంధ్రిజననిటలునకున్. 98
- క. దానోదకధారామహి, మానారతశీతలీకృతాంగణభూభా
గానుష్ఠితయాచకసం, తానాకించన్యజన్యతాపక్షతికిన్. 99
- క. ఇభకర్ణతాళవృంత, ప్రభవానిలసుఖతపరస్పృప్రహితనువ
స్తుభరవహజనసమాకీ, ర్ణభవనగోపురబహిర్ధరాభాగునకున్. 100
- క. శ్రీనంద్యాలనృసింహ, యైనాథతనూజునకు సంఘంచితవిభవ
శ్రీనవ్యబిడౌజునకును, దానకళాతులితదైవతక్షాజునకున్. 101
- క. ఆత్రేయమానిగోత్రప, విత్రునకు విరోధిమదలవిత్రునకు దిశా

- జైత్రునకు లోచనోత్సవ, గాత్రునకును గొండమాంచికాపుత్త్రునకున్. 102
- క. విశ్రుతతిరుమలతాతా, రవ్యశ్రేష్ఠాస్వయసుదర్శనాచార్యతనూ
జశ్రీనివాసగురుచర, శాశ్రయణసమార్జితాః లాభ్యదయునకున్. 103
- క. జిష్ణుయశోధిక్షేపణ, ధృష్ణమహాశౌర్యపద్ధతీభేలునకున్
వైష్ణవమతశీలునకున్, గృష్ణమహీపాలునకును + గృతిలోలునకున్. 104
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియు నాయురారోగ్యసమృద్ధియు నగునట్లుగా నాయొ
నర్పం బూనినకళాపూర్ణోదయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బె
ట్టి దనిన. 105

ప్రథమా శ్వాసము.

—కథారంభము.—

- క. శ్రీలకు నాకర మై వి, ద్యాలతలకు నాలవాల + మై హరికి సదా
కేళీభవనం బై మహి, జాలన్ ద్వారవతి యొప్పు + సౌభాగ్యములన్. 106
- ఉ. తోయధియంకభాగమునఁ + దోరపుఁబెంపులతోడఁ దత్పుర
శ్రీ యతఁ డూర్చిహస్తములఁచేఁ దను ని ట్టటు ముట్టి లాలనల్
సేయఁగ నెప్పు నంగగుణలీలల నెంతయుఁ బెద్ద యయ్యు నే
ప్రాయము లైనఁ దండ్రియెడఁ + బట్టరు వేటొకరీతిగా జనుల్. 107
- చ. సురుచిరవస్తుసంపదలఁసాంపునఁ బెంపు వహింపుచున్నయ
వ్వరపురి యాత్మసామ్యపువివాదముఁ దీర్చుకొనంగఁ బిల్చు ని
ర్జరనగరిన్ సువర్ణమయఁసౌధకరప్రసరంబుచేత నం
బరము గ్రహించి భూరితరఁపౌరజనారవగౌరవంబుచేన్. 108
- చ. అహిమకరప్రచారసుదుఁరానద మై నిబిడాంధకారన
న్నహనముపొల్పుఁ దెల్పుచుఁ దనరర్చు సముద్రమహాదకంబుచే
బహిరభివేష్టితం బగుచు + భాసిలుఁ దత్పురికోట మిక్కిలిన్
మహిమను జక్రవాళగిరిఁమాడ్కిని జూడ్కికి వేడ్క సేయుచున్. 109
- చ. నలుగడలందుఁ గంబము లఁనం దగి రై వతకాదిఫర్వతం
బులు పయికప్పుతాచలువఁపొలికి నింగియు నందుఁ జిత్రభం
గులు పచరించుసౌధమణిఁకూటమరీచులు నెప్పు నొప్పు మి
క్కిలి పురలక్ష్మి కొల్లుచవిఁకెం గొలు పున్నగతిన్ శుభస్థితిన్. 110
- చ. కొలఁదికి నెక్కు డై వరుణఁకోటలు మేడలు గోపురంబులుం
గొలువఁగ వచ్చు నప్పురముఁకోటలు మేడలు గోపురంబులున్
జలనిధితుంగభంగచయఁనంగతత్ప్రతిబింబసంతతి
చ్చలమున నంత మొక్కు ధరఁ + జూగిలి యీ డనువారు చిన్న పోన్. 111

ఉ. శైవలసీలముం గమలశాలియు నైనయగి డ్దనిరగి
ద్వావలి వ్రాతతోడికరంకించుగ నొప్పుచు గోట శాటిలా
గై వజ్రలంగ హార్యకనకాంశునికాయముపేరఁ దత్పుర
శ్రీ విలసిల్లు నభ్రచరసింధువు మహాళిక మల్లెదండగన్.

చ. విలసితపీచికాయతరవిప్రతిబింబమిషంబునన్ మనఁ
జలనిధి లక్ష్మ్యపార్వశయచక్రపయిం జెను చాచి యున్న నొ
ధ్యలఁ బురలక్ష్మీ ధర్మవిధు లన్నియు నెజ్జలపుచ్చకాయ గా
నలయు విడం డతండు రసవత్పరిభామిష భాహుబంధమున్.

చ. అగణితలీల నప్పురమునందు విరాజలుచుండు నెంతయున్
మృగమదలేపపంకముల మేలిమికోటలు పువ్వుదోటలున్
నిగనిగ మన్విటంకములు నీలపుమేడలు పైడిగోడలు
బగడపుటంచుపొంకములఁ బచ్చలతిన్నెలు వింతనన్నెలున్.

లయవిభాతి. అలికులము సీలములఁ చెలువము వహింప నవదళములు హరిపుష్ప
పాలుపునఁ దలిర్పం, దలిరుగమి కెంపులుగఁ బలుదెఱుగుక్రొవ్విరులఁ విలసన
ము త్తియపుఁగుళికలకుఁ దక్కు, గలమఱులకుఁ బసిడితళుకులకు నీడగు
వెలయఁగఁ బరాగములు లలితపువితానం, బులుగి గృహముఖ్యములఁ చెలు
ప్రతిబింబములు బలె బురమునలైనలఁ బాలుచును ననంబుల్.

చ. అనుపమితస్వవాద్యనివహంబులతో సరిమోయిటల్ సహి
పనియది యై పురం బెదురుపాఞులు దీర్చెనొ మచ్చరంబునన్
వనధి కనంగ నయ్యుపనంబులు పొల్పు మిళిందిబృందముల్
ఘనమక రాకృతిం దనరఁ గాఢ్వులఁ జంద మరందబిందువుల్.

చ. కొలఁదికి మించు కెంజిగురుగుత్తుల మొగ్గలపుష్పగుచ్ఛకం
బులఁ బువఁదేనె బుప్పొడులఁ బూపలఁ బిందెలఁ గాయలన్ ఫలం
బుల నెపుడు సమగ్రపరిపూర్తి వహింపుచుఁ దద్వనవ్రజం
బెలమి రహించు నందనసమృద్ధికి గోటిగుణాధికంబుగన్.

— ❦ — బ్రాహ్మణవర్ణనము. — ❦ —

శా. చాతుర్యాధిగతాఖిలశ్రుతిచయుల్ పడదర్శనీపారగుల్
శ్రౌతస్తార్తవిధిప్రసిద్ధపదవీసంచారలీలాధ్యుగల్
చేతోనామవిలోచనాచలితలశ్రీనాథసంక్షాదిమ
జ్యోతిర్నిత్యనిరీడు లప్పురములో నున్నట్టియ్యుర్విసురుల్.

— ❦ — క్షత్రియవర్ణనము. — ❦ —

శా. నానాయుద్ధవిహారశూరులు గుణానందజయశ్రీనఖాం
కానూనభ్రమదాయుధవ్రణకిణోదంచచ్చరీరుల్ సదా

దానప్రాధియశోవిశేషజితముం దారుల్ గభీరుల్ మహా
మానాధారులు రాకుమారు లతిభూమి మింతు రప్పటిలోన్.

119

— శ్లోకవర్ణనము. —

చ. తమతమ పెద్దవారు మును దాచినద్రవ్యము లున్నయట్ల యుం
డ మితము లేక యొప్పెడుధనంబులు తారు గడించి యుద్వి ని
త్యము నమితంబుగా నవనిధానము లున్నచు సప్పరంబులో
నమరెఱుకొమటుల్ నగుదు రల్లకు బేరునిధిశ్వరత్వమున్.

120

— శ్లోకవర్ణనము. —

క. ద్విజులను శాస్త్రనియుక్తిని, భజింపుచు నిండ్ల సకలభాగ్యవిభవ మ
క్కజ మై తనర సుఖింతురు, సుజనులు తత్పురములోని శూద్రులు నెమ్మిన్.

— శ్లోకవర్ణనము. —

క. ఎప్పట్టిన ఘనసారపు, గుప్ప లగుగజాశ్వసుభటకొటలచేతం
గష్పరముక్రోవి యనఁ దగి, యప్పురము కరంబు వెలయు నవసీస్థలిపై.

122

— శ్లోకవర్ణనము. —

బంధుకరము. అరుదుగఁ బిడికిటనడఁగెడునడుముల్ హస్తినమానపుయానములున్
గురుజఘనములును గుచములభరముం గొప్పలగొప్పతనంబులు మే
గరగరికలు సిరి గలనగు మొగముల్ కల్కి మెఱుంగుగనుంగవలున్
దొరయఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దొరుకు చొప్పుడనప్పరిలోన్.

చ. అమరఁగ వింత నిం పొనఁగు నందు విటాలికి వేశవాటిహ
ర్మ్యములు విమానమానహరహరిగిరోగృహభాగభోగభా
గమరభజంగసంగహృదయంగమరంగదనంగసంగర
క్రమరమణీమణీమణితకల్పన నేర్చినపారువాలచేన్.

124

ఉ. మాటలు వేయు నేటికి రమావరుఁ డందుఁ బదాలు వేలపై
నూతనమండ్రభార్యలు దనుం బరిపూర్ణరతోత్సవంబునన్
గాటముగాఁ దనర్చుకుతుంకంబులఁ గొల్వఁ గడున్ సుఖించు నే
నాట నెఱుంగు నివ్వలసనంబు లతం డల తెల్లదీవిలోన్.

125

ఉ. అందును వారు వీరనక యందఱు ధర్మధురీణు లైనవా
రందఱు శుద్ధభాగవతు లందఱు వేదనిరూఢి నున్నవా
రందఱు సాత్త్వికప్రవరు లందఱు దత్త్వ మెఱింగినట్టివా
రందఱు సత్కృపానిరతు లందఱు బావను లెన్నిచూడఁగన్.

126

క. ఇట్ట ట్టన నేటికిఁ ద, తృప్తణమున నున్నయట్టిప్రజ లేజాతం
బుట్టిన వారలు నంద్యులు, గట్టిగఁ దద్వినుతి నెల్ల కలుషము పాయున్.

127

క. అం దొకనటముఖ్యునిప్రియ, నందని శైశవమునంద నానాగుణరే

- ఖం దనరారుచుఁ గ్రమమున, నందంబుగ యోవనోదయముఁ బ్రాపించెన్.
- క. కలభాషిణి యనుపే రా, వెలది మును నహించు సహజవిలసత్కలభా
షలకుఁ దగఁ జాల దపు డది, కలికితనముఁ జతురతయును ధగలపలుకులకున్.
- క. శాలిశకేళితాలన, తాలనదచిరావతరణతరుణిమతుణీ
లోలాలసాలసవిలస, నాలోకనములు విటాళి ధ నట్టిటు చేసెన్. 130
- ఉ. కూకటివేశిగోఁ గురులు ధ గూడుకమున్న కుచప్రరోహముల్
పోకలతోడిసామ్యమును ధ బొందకమున్న నితంబనీమకుక్
ప్రవేకదనం బొకింత ప్రభవింపకమున్న ప్రసూనబాణు డ
జ్ఞాఁకలఁ బెట్టె దా నరవ ధ నామెత శాలికై విటావళిన్. 131
- చ. తనదుమెఱుంగుఁజెక్కిళ్లు ధ దాఁకఁగనీక మొగంబు నాపుచుం
జనుబాగడల్ నఖాకలనఁ ధ జక్కిలిగింతలు వోవ లోఁగుచుక్
మనసిజ మించుభీతియును ధ నానయుఁ బూనుచు నీమృగాక్షి యిం
పొనరుచు కెన్నఁడొక్కొ యని ధ యువ్విళ్లులూరుదు రత్తఱ్ఱ విటుల్. సగ
- క. తొలుప్రాయపుచుగకొదమల, తలఁపులతమకములు మిగులఁ ధ దను నెదురుకొ
జలజాక్షి జవ్వనము గడు, వెలసెఁ బ్రతిక్షణము వింతవింతగ నంతన్. 133
- తే. మొదల బలురేఖ గలదలఁ ధ యదియుఁ గాక
వయసు క్రొత్తల వెలయాలివంగడమట
వనితచక్కదనంబును ధ వన్నెలాడి
తనముఁ గల్కితనంబును ధ దరమె పొగడ. 134
- సీ. మోటుఁగుటద్దపుమించుమించుబాగులనింపు, నింపుచక్కనిముద్దుఁ నెఱ్ఱెగంబు
నవచంద్రికల నవ్వఁసవ్వఁపులఁ జూపు, చూపులచొక్కంపుఁసోయగంబు బ్రుఁ
నారూఢిఁ బలుమాటు ధ మారువిండ్లకు నేర్పు, నేర్పుకన్పొమదోయఁ నెఱతన
గటికచీకటిఁ గప్పఁకప్పఁ బూనినకొప్ప, కొప్ప తోరంపుజఁక్కునబెడంగు
- తే. గుబ్బపాలిండ్లు లేఁగాను ధ గొప్పపిఱుదు
బాహులతికలు మృదుపదపల్లవములు
బంగరుశలాకపన భంగపఱచుమేను
గలిగి చెలు వొందుచుండు నాచెలువ మిగుల. 135
- చ. బెళుకులఁ జిమ్ముచుం గలికిఁబిత్తఱిచూపు సరత్నకుండలాం
చలకషణోజ్జ్వలత్వమువసల్ నెఱవక్ ఝళిపించుచు భుజం
గులహృదయస్థుల్ పైడిచి ధ కొంచక తోడన పోటుగండ్లఁ దూ
తెలలన యార యొక్కొకతఁటిం బువుఁబొండ్లు కటారిక త్తియల్. 136
- ఉ. కీర్తనపాత్రచిత్రమృదుఁగీతకళాకలసప్రవీణతఁ
నర్తననైపుణీవిలసనంబులపెంపుల నత్యపూర్వని

- ర్వర్తితపంచబాణసమఃరక్రియల్ హరిణాక్షి యస్సరః
కీర్తిబల౯ హరింపః దొడఃగ౯ విటసంచయచిత్తవిత్తముల్. 137
- ఉ. ఆరమణీభిక్షామణి మహావిభవంబున నొక్కనాడుసిం
గారము లెంతయు మెఱయఁగాఁ జెలికత్తెలతోడఁ జేటికా
వారముతోడ వింతచెలువం బనయంబు దలిర్పఁగా వసం
తోరువిలాసభాసురపుఁరోపవనంబున కేగి యచ్చటన్. 138
- సీ. కొన్ననల్ వలరాచఁమన్ననల్ గరగర, మల్లికల్ గొనియున్నఁమల్లికలును
సంతానముల కళిఁసంతానములయాట, పాటల ములు చూపుఁపాటలములు
ఓవి చేకొన్న పూఁదావిచేఁ బథికాంత, రంగముల్ నొంచునాఁరంగములును
మారుమే లైనబంఁగారుమేడలఁ బోల్పు, భంగి యై మించుసంపంగిగములు
తే. మంజులములైకనంబడుఁవంజులములు, కుందములునువాసంతికాఁబృందములును
గేసరములును నవనాగఁకేసరములు, కాంతలార కంటిరె కడుఁ వింత లగుచు.
- క. పూఁబోడి యొఱసికొని చనఁ, గాఁ బయ్యెద యొడిసిపట్టెఁ గనుఁగొంటు చెలీ
లేఁబొన్నను భళిరా యిది, గో పురుషాహ్వాయమునిలుపుఁకొనుసమయంబున్.
- క. ఆలికుచంబులు నాగ, య్యాలికుచంబులును వాదుఁ లాడెనురొద గాఁ
బోలు ననఁ దనరె నూపుర, కోలాహలచకితకీరఁ ఘోషము వింటే. 141
- క. లేగరువలిచే ముంగలి, పూఁగొమ్మలు పాయఁబడుచుఁ భుజగతి నెఱపం
గాఁ గురునక మిదె తివిరెడుఁ, నాఁగిటికి నీకుఁ దగునెఁ కైకొనమి చెలీ. 142
- చ. పయఁటచెఱంగు శాఖ యనుఁపాణిఁ దెరల్పుచు నోలతాంగి తాఁ
బ్రియమున భృంగకైతవనిఁరీక్షణముల్ కుచకుట్టలంబులం
గయికొన నొప్పుపల్లవశిఁఖామణి మామిడి రిత్తఁ బోవునే
భయ మిఁక నేల యే మిచటఁ బత్రముఁ బుష్పము వేడ్క నందితో. 143
- వ. అని యీప్రకారంబుల మఱియు నొండొరులతో ననేకవిధసరససల్లాపంబులం
బిసాళింపుచు నింపు దళుకొత్తఁ గ్రొత్తవిరిగుత్తులచేత నేత్రపర్వం బగుచున్న
యాపువ్వఁదోటఁ దఱియం జొచ్చిన. 144
- సీ. అర వీడుకొప్పులఁవిరులవాసనకుఁ దో, రపుటూర్పుదాపులుఁ ప్రాపు గాఁగ
నడలమందతఁ బెంచుఁబడలికలకుఁ బిఱుం, దులప్రేగు చనుప్రేగుఁతోడుపడఁగఁ
జెమటచిత్తడిఁగ్రొత్తఁచెలుపుగాంచినవళుల్, మొలనూళ్ల కాంతికిఁబలిమి నొసఁగఁ
బయ్యెద లాడింపఁ బ్రభవించుకంకణ, నాద మందెల్మోఁతఁ ప్రాణి సేయ
తే. మిగుల రొదగాఁ గికాకికఁ నగుచు రతుల
యాయములు సోఁక నెద్దియేఁ నాడుకొనుచు
సందడింపుచుఁ బుష్పపఁచయము సలిపి
యంతఁ గడఁగిరి డోలావిహారములకు.

- వ. అప్పు డాకాశమార్గంబునం గృష్ణసేవాలాలసుం డగుచు నేగుదెంచునారదమ హామునీంద్రుని మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుండు గానవిద్యావిశేషాభిలాషంబునం గొలిచి వచ్చుచునుండి యమ్మగువలప్రగల్భతాగరిమకు వెఱు గుదుచు శతానందనందనున కిట్లనియె. 146
- మ. తమిఁ బూడిదగెలతూగుట్టుయ్యెలలఁ బుత్రా లాడుచుం దూగునా కొమరులబ్రాయపుగబ్బిగుబ్బెతలయంఁఘుల్ చక్కగాఁ జూగి మింటిమొగం బై చనుదెంచువీఁ గనుఁగొంటే దివ్యమాసీంద్ర నా కమ్మగీనేత్రలమీఁదఁ గయ్యమునకుం ఁ గాల్ దాచులా గొప్పెడున్. 147
- వ. అనుటయు నారదుండు. 148
- మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కమ తగ్గఁ భావించి నీ వన్నయా యెల్లప్రాయంపుమిట్టారిక తైలబెడం ఁ గే నెందునుం గాన వారలఁడోలాచలనోచ్చలచ్చలనముల్ ఁ తైవిష్టవ స్త్రీలయాదలఁ దన్నం జనునట్లు మించె ననినం ఁ ద ప్పేమి యొప్పే యగున్. 149
- క. అని పలుకునపుడు నికటం, బున నలకూబరుండు దాను ఁ మొగులుమఱుంగునఁ ఘన మగుదివ్యవిమానం, బునఁ జనుచున్ రంభ విశదఁముగ నది వినియెన్.
- ఆ. విని యొకింత కనలి ఁ మన సొకలా గైన, నతని నారదుం డనియూత్త నెఱిఁగి భానవికృతి యెఱుకఁపడనికయడఁచియమ్మగువతనదుప్రియునిఁమొగముఁ జూచి.
- క. ఆలించితె యాపలుకుల, పోలికఁ దెలియంగఁ గలహఁభోజనముని గాఁ బోలు మన మితనిఁ గని యుచి, తాలాపము లాడి చనుటఁయభిమత మనియెన్.
- ఉ. నారదుండుం దదీయవచఁనంబు వినంబడుదిక్కుఁ జూచె నెవ్వారలొ మాట లాడుచును ఁ వచ్చుట తోచె నటంచు నచ్చటఁ వారివిమానరత్నమును ఁ వారిధరంబుమఱుంగు వాసె బాలారుణభానుబింబ ముదఁయూద్రిమఱుంగును బాయుచాడ్పునన్. 153
- క. ఆరంభయును గుబేరకు, మారుండు నవ్వేళఁ దమవిఁమానోత్తమమున్ నారదమాసీంద్రుపదాం, భోరుహములక్రిందిచాయఁ ఁ బో నిచ్చి తగన్. 154
- ఆ. పారిజాతకుసుమఁసారభంబులు వెద, చల్లుతమశిరంబు ఁ లల్ల నల్ల నద్దుచును దదీయ ఁ మగుపాదయుగళి వా, సింది రంతఁ గొంతఁసేపు నిలిచి.
- క. ఆవరమానియు నొండొరు, పై వదలనిప్రేమ కలిగి ఁ భాసిలుం డనుచున్ దీవించె రంభ యపు డా, దైవతమునివర్ణుఁ జూచి ఁ దరహాసముతోన్. 156
- క. ఓమునివర మీదీవన, చే మక్తపైఁ బ్రేమకొంత ఁ చెడక నిలుచునో యేమో కాని యింకఁ నర, భామలపోడుముల కితఁడు ఁ భ్రమయక యున్నె.
- వ. అని తనమనంబునం గలయారసంబు సైరింపం జాలక యెక్కుసక్కియంబుగా నాడుమాటలకు సందియంబు నొందుచు నిది యేమి యనుట వివరింపు మని

మునివగుండు నిలిచి యడుగుటయు దేవరకుం బ్రస్తుతగమననిరోధంబు గాకుం
డ విచ్చేయుడు విమానంబుమీడికి రా నవధరింపుఁ డన్నియు వివరింపుచు న
రుగుదెంచెద మహానుభావులం గొంతమేర యైనం గొలిచి వచ్చుట భాగ్యంబు
గాదె యనుచు శిష్యసమేతంబుగా నతనిం దమవిమానంబునందు నునిచికొని
తదలంకారచామరంబులు రెండును విచ్చి పుచ్చుకొని తనప్రియుండునుం దాను
నిరుగెలంకుల నిలిచి యల్లనల్లన వీచుచు నప్పడంతి మానివర్యా యప్పుడు మీ
ర లాడోలికావిహరింబులప్రసంగంబున శిష్యుతోడ నే మని పలికితి రది యానతి
వలయు ననుటయుఁ జఱునగవుతో నతండు.

158

మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కము తగ్గఁ + భావించి నీ పన్నయా

యెలప్రాయంపుమీఁదికిఁ తైలబెడం + గే నెందునుం గాన వా

రలఁదోలాచలనోచ్చలచ్చరణముల్ + త్రైవిప్యపశ్రీలయా

దలఁ దన్నం జనునట్ల మించె ననినం + ద ప్పేమి యెప్పే యగున్.

159

క. అని పలికితి నిం దే మై, నను గాని తెఱంగు గలిగినం జెపుమా యో

వనజాక్షి యింక దాఁడం, బని యేమి మనంబులోనిభర మని పలికెన్.

160

వ. అని పలికిన నవ్వలాసిని యతనిం జూచి.

161

క. మీరలు పెద్దలు శ్రేలో, క్యారాధ్యుల రేమి యన్న + నంటిరి గా కె

వ్వారలు మాన్వెద రిట నే, మారసి యాడితిరొ యనుచు + నడిగితి ననఘా.

ఉ. ఊహ యెనర్పరో యతిశఁయోక్తులవర్ణనలందు నిట్టియ

వ్యాహతి చెల్లు నంచునో యి + టాడితి రింటియ కాక యేవరా

రోహలు మమ్ముఁ బోలమికి + రూఢిగ నిమ్మైయి నున్న యీజగ

న్తోహనమూర్తి యర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁడె సాక్షి నాపుడున్.

163

ఉ. అల్లన నవ్వుచుక్ ముని సుఁరాంగనఁ జూచి యె టాడుకొన్ననుం

జెల్లుఁ గదమ్మ నీకుఁ గడుఁ + జెల్వుడు నిర్భర మైనప్రేమ రా

జిల్లఁగ నిట్లు వ ర్తిలుటఁ + జేసి మృగేక్షణ యైన నిట్లు రా

వెల్లదినంబులున్ సవతి + యేగతిఁ గల్గునో మీఁదు గంటివే.

164

క. నినుఁ బోలువనిత నీకును, వనజముఖి యితనిఁ బోలుఁవాఁ డితనికి నెం

దును గల్గి కలఁచునో యి, ట్టినిగాఢపుముదముసాంపుఁశీవులు చనునే.

165

క. అనుటయు నవ్వుల కనినన్, మునివర మీమాట యిట్లఁమోఘం బగునో

వినలే నిట్టివి మానుండు, నను మన్నన చేసి యనుచు + నాతుక మ్రొక్కెన్.

వ. అంత నమ్మహామునీంద్రునియాజ్ఞానుసారంబునం దద్విమానంబు కలభాషిణివిహ

రింపుచున్న యెలదోటలోనికిఁ దిగియె నట్టియెడ రంభానలకూబరులు వినయ

పూర్వకంబుగా నతనిచేత ననిపించుకొని యప్పు డెదుటఁ గాన్పించువాసుదేవుని

ప్రసాదరాజంబునకుం జె య్యెత్తి మ్రొక్కి తమవిమానంబుతోడ నిజేచ్ఛం

జనిరి. కలభాషిణియు నట మున్ను తన కనతిదూరంబున వినంబడువారలనల్లా పంబు లాలకించి యుండి తదనంతరంబ ధగధగితదిగంతరం బగుచుం జేర నే తెంచువిమానంబు నవలోకించియు నాశ్చర్యంబు నొందుచుండి యప్పు డట్లు డుగునలకూబరునిరూపలావణ్యాదిసౌభాగ్యంబునకు మిక్కిలి మెచ్చుచుఁ దదా లోకనంబునం దనియక కొంతమేర తద్విమానంబుక్రిందటిచాయం బొడరిండ్ల యారమిమఱుంగున వారిసల్లాపంబు లాలకించుచుం జని యంత నది మిక్కిలి దూరంబుగా నేగుటయుఁ దిరిగి వచ్చుచుఁ దనమనంబున. 167

ఆ. ఇంత రూపవంతుఁడ నెంతయుఁ దనకుఁ గై, వశము చేసికొని యవార్యగర్వ మతి చెలంగ భాగ్యవతి యాలతాంగి యెవ్వతెయ్యెకో మనంగఁవలదె యిట్లు. 168
చ. మునుపు నిజేశు నర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁ డటంచు నానితం బిని పలుకంగ వింటిని గుఁబేరతనూజనకుం గరంబు మో హని యగుకాంత రంభ యని యాడుకొనంగ వినంబడు మనం బున నిపు డెన్న నామెఱుంగుఁబోడియ కావలయు నిజంబుగన్. 169

క. ఇప్పు డిది నిశ్చయంబుగ, నప్పరమమున్ద్రుఁ జేరి యడుగఁగ నలయుం దప్పఁ డతఁ డమరమానియ, యప్పటి కప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్. 170
క. అని చింతించుచు నాయం, గన దా నొక్కతియ యేగి కడుఁ జేరువ నా యనుపమతేజుని నారద, ముని గాఁగ నెఱింగి వినయమునఁ బ్రణమిల్లెన్. 171
వ. ప్రణమిల్లి లేచి విరచితాంజలి యై నమస్కరించి నిలువంబడి యంజలి బద్ధురాలై. 172

క. మాన్ద్రచంద్ర యిపుడు వి, మానముతో నేగినట్టిమహితాత్ములు రం భానలకూబరులే యన, నానారదుఁ డట్లు యగుదుఁ రని యాయకతోన్. 173

క. నీ వె ల్లాఱిగితి చెవుమా, నావుడు మీ రాడుకొన విఁనంబడుమాటల్ భావింప నట్ల యా నా, భావమునకుఁ దోచె ననుచు భామిని పలికెన్. 174

చ. పలికిన మింట నాడుకొనుపల్కులు వింటివో యన్న వింటి నో యలఘుతపోనిధాన తనయత్యధికం బగురూపసంపదం జెలువుఁడు కైవశం బనుచుఁ జెల్లుబడిం బచరించి పల్కె నా కలికి తదుక్తి కోర్వమి ప్రకాశిత మయ్యెను మీవచస్థితిన్. 175

క. అనుటయు మునినాయకుఁ డో, వనితా యెట్లార్వ వచ్చు వలవనిగర్వం బునఁ గన్ను గాన కాడెడి, యనుచితవాక్యంబు లేరి కైనం దలచున్. 176

క. తరుణి యేరికిఁ జెల్లునె, యరయఁగ నే మింతవార మనుకొన నిదిగో పిరువీకృగ నున్నది తా, గర మద్భుత మైననవతికయ్యముచేతన్. 177

క. నవతి యన నిక నొకతె, భువిలోపల వేఱ వెదకఁ బోవలయునె యో ధవళాక్షి నీవ కా నే, రవె దైవనియుక్తి గొంత ప్రాప్తి గలిగినన్. 178

క. నావుడు సంతటిరూప, శ్రీనైభవనలిక గాన • సిద్ధించున యా
దైవనియుక్తియు మాభాగ, శ్రీవిధమునం బొట్ల బడిన • సిద్ధవివేకా. 179

తే. అనుడు నామాట కేమి యోయబుజాక్షి
రంభమొదలైనయెచ్చురలకు నైవ
దక్కువే నీదురూపసౌందర్యమహిమ
లెక్కుడే కాక మిగుల నూహించి చూడ. 180

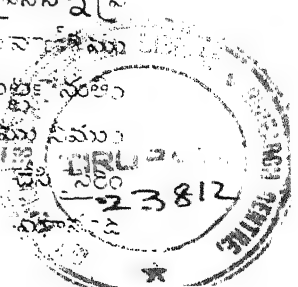
ఆ. అది యటుండ నిమ్మ • ముదిలి నిన్నును జూచి
నట్లు దోచుచున్నయది మొకంత
సలిసనాభుకొలుపునకు వత్తునో యస
వత్తు మిమ్ము జూతు • వరమునిద్ర. 181

సీ. అని లుగితి పల్కినముని పల్కె నపునపు, నెలఁత ని న్నెఱుఁగుదుం దలఁచుకొంటి
సూశిష్యుడైనయామఱకగంధరాహ్వయుఁడెటఁ గొన్ని నాల్లికొదటనుగ్రాల్చి
గాంగ హరిం బొడఁగానంగఁ దా నచ్చి, దండకరూపనల న్నవనరచన
యొనరింప నేకసంతన గ్రహించి పఁచి, సట్టి నేర్పడి గొదమ్మ నీవు

తే. పేరు కలభాషిణివి గద • బిరుదుచదుర
నగును భళిభళి లుపుడు నీ • కది ముఖస్థ
మగుచు నున్నదియే శక్య • మగున చనున
ననుప శక్యంబు గా కేమి • యనుచు బలిక. 182

న. అమ్మదిరాక్షి మధురగంభీరస్వనంబున నిల్లని చదివె. 183

దిండకము. శ్రీకామినీకామితాకార సాకారకారుణ్యధారాసాగరసారసాకార
శోణ రేఖామయూఖాళికిమ్మిఁతాలోకి నాలోక లోకైకి సగస్తుత్పనిత్యప్రబావా
విభావై భవాధిక్యధక్మాఁతానంతసూర్యాండకోటిర, ఆశీకమానామలాస్తంభ
సంభద్యశఃపూరకర్పూరసారభ్యమైత్రీపత్రికృతామ్నాయ నాయుప్రచారా
నిశాపాదితాపారసంసారసంతాపనిర్వాపణా పాపనిర్వాపణా పాయనామప్రశం
సానుభావా భవాభావలోభాకులీభూతచేతస్సుశీవ్రాతనిర్ణీతసంప్రప్రసద్భక్తి
మార్గైకవిశ్రామభూమిభవత్తత్త్వరూపా సురూపావళీగుర్మిరూపస్వరూపా
గురూపాసనాపాదితానారతానస్యనాకర్యకై శర్యమాధుర్యధుర్యప్రసన్నాప్ర
సన్నావళీమానసోద్వస్థభోగాపవర్గాభిలాషా హృషీకేత యీశానానాథము
ఖ్యుల్ సువిఖ్యాత మైనట్టిసిద్ధిన్యచారిత్రచారుప్రచారింబు పారంబు ముఖ్యము
పంగ లేరంచు నెంచంగ వించు బ్రహ్మచర్యభావంబునక మానక ట్టము సముం
దటక జాటువాచాటతల్ చూపుచున్నార మిన్నేరిముల్ నున్న లో చుసి
పు మోపాసుదేవా సదానంది గోవింద సేవించుమావిడి వై డెంది

మొందింప నెందుక విచారంబు లేమిక్ వచోగోచరాగోచరత్వంబు లూహిం
పలే మైతి మోదేవ మీపాదసేవాదరంబుక్ మదిం గోరుచుక్ వేదవాదుల్
శమాదుల్ కడుం జాల నార్జించి భోగేచ్ఛ వర్జించి నానాతపశ్చర్యతాత్పర్యప
ర్యాకులత్వంబునం గైకొనన్ మాకు నేయత్నముల్ లేక యోక్తప్య యీకై
వడిక్ మీకృపాలోకనంసిద్ధి సిద్ధించుటల్ బుద్ధి దర్శింప నత్యంతచిత్రంబు
గాదే జగన్నాథ యారీతిఁ జెన్నార ము న్నేఋషుల్ ముఘ్నః గన్నారః గన్నా
రు మాకన్ను లెన్నంగ నేపుణ్యముల్ చేసెనో యీవిశేషంబుఁ గాంచెక్ వి
రించోదయస్థాననాభీసరోజా సరోజాతజాతాండముల్ తండతండంబు లై యుం
డ నుండొండు సీరోమకూపంబు లేపారఁగాఁ దాల్చుటల్ చెప్పఁగా సీవుగోన
ర్ధనం బైతి తంచుక్ వరాహావతారంబునక్ ధారుణీచక్రముం దాల్చి తంచుక్
మహాకూర్త భావంబునక్ మందరగ్రావముక్ మోచి తంచుక్ జగంబుల్ సమ
స్తంబు త్రైవిక్రమప్రక్రియావేశఁ బాదత్రయం జాలఁ బూరించి తంచుక్ ను
తింపంగ యుక్తంబై భక్తప్రజాధీన దీనిక్ వివేకించి లోకంబులోఁ గొంద తా
ర్యోత్తముల్ సర్వవేదంబులుక్ సర్వవాదంబులుక్ సర్వయాగంబులుక్ సర్వ
యోగంబులుక్ సర్వమానంబులుక్ సర్వదానంబులుం జూడ నీదాసదాసా
నుదాసాంఘీసంసేవలోఁ గోటికోట్యంశముం బోలఁగాఁ జాల వంచుం దదా
చారముం బూని వర్తింతు రత్యున్నతిక్ సర్వసంకల్పనిత్యోదయా యేము నీ
నామమాత్రంబు మానాలుకం జేర్చుటల్ దక్క నొక్కింతయుక్ దక్కు
త్రోవల్ భవన్తాయ దాటంగ లే మవ్యయా భవ్యయోగీంద్రసాంద్రాదరా
కాంక్షితైకాంతసంసేవనా భావనాతీతకల్యాణనానాగుణశ్రీసముద్భాసితాంగా
మముం గేవలం బై సకారుణ్యదృష్టిం గటాక్షించి రక్షించు లక్ష్మీమనోవల్లభా
దేవదేవా నమ స్తే నమ స్తే నమ స్తే నమః.

184

మ. అని యీవై ఖరి సంతయుం జదివి దైత్యాత్యాతాతి యీదండకం
బునకుక్ మెచ్చుచు నిచ్చినట్టిది గదా • భూరిద్యుతిక్ సీదుశి
ష్యునికంతంబున నొప్పునావిమలరత్నోదారహారంబు స
న్మనిలోకోత్తమ యంచుఁ బల్కి మఱియుం • బూఁబోడి దా ని ట్లనున్. 185

సీ. పానఁగ ము తైపునరుల్పహళించినలీలఁ, దమలోన దొరయశఃబ్రములు గూర్చి
యర్థంబు వాచ్యలక్ష్యవ్యంగభేదంబు, లెఱిగి నిర్దోషత • నెనఁగఁజేసి
రసభావములకు సర్వంబుగ వైదర్భి, మొదలై నరీతు లిమ్ముగ నమర్చి
రీతుల కుచితంబు • లై తనరారెడు, ప్రాణంబు లింపుగా • బాదుగొల్చి

తే. యమరనుపమాదులునుయమఃకాదులు నగు, నట్టియర్థశబ్దాలంకరియలుఘటించి
కవితఁ జెప్పంగ నేర్చుసత్కవివరునకు, వాంఛితార్థంబు లొనఁగనివాడుగలన్.

లయవిభాతి. చలువ గలవెన్నెలలఁచెలుపునకు సారభము • గలిగినను సారభముఁ
జలువయుఁదలిర్పం, బాలు పెనఁగుకప్పురపుఁజలుకులకుఁ గోమలత • నెలకొనిన
సారభముఁ • జలువపసయుం గో,మలతయును గలిగి జనఁముల మిగులఁ జెం పె
నఁగుఁమలయపవనంపుఁగొడఁమలకు మధురత్వం, బలవదీన నీడు మఱి • కల ద
నఁగవచ్చుఁ గడుఁవెలయఁ గలయీసుకవిఁపలుకులకు నెంచన్. 187

క. ఊరక యటు మిముబోటులు, చేరువఁ బరియింపఁ గనిన • సిద్ధింపవె యే
కోరిక లైన నజస్రముఁ, గోరుదు మీవీణ మోసిఁకొని కొల్చుటకున్. 188

సీ. మునినాథ యిటు మున్ను • వనజదళాక్షుని, యంతఃపురంబున • కరుగువేళ
మఃశికంధరుని దదంఁగణమున నిల్చి మీ, వీణీయ మీరలే • పాణిఁ బూని
పోవఁగాఁ జూతు నఁపుడు దానినే బుచ్చు, కొని కొల్చి నత్తునోయని తలంతు
దేవరచిత్తంబు • దెలియమినట్లు సే,యఁగ నేమి దోచునో • యనుచు వెఱతుఁ
తే. గరుణంతమాత్రపుటూడిఁగంబునాకు, ముదలఁబెట్టుఁడటంచు కే,ల్తాగిచిమిగుల
వినయ మొప్పుఁగ నాయింతి, వేడుకొనియె, నతఁడునట్లకానిమ్మనియనుమతించె.
వ. అనుమతించుటయు నమృతహృదయనుగ్రహం బీపాటి గలిగె దీనంజేసి నావాంఛి
తంబును నఫలం బగు నని సంతసిల్లి రంభానలకూబరులవలనఁ గడపట వినంబడి
నవాక్యం బాకటి దలంచుకొని యది తెలియుటకుఁ గృతాంజలి యై వినయభ
రంబునఁ గొంకుచున్న దాన మణికంధరుండు రహస్యశంక నెడఁగలుగఁ జనఁగ
నమృతముని కిట్లనియె. 190

సీ. మహితాత్మ మీర లిమ్మహి నుండ సంకోచ,పడియేమొమిక్కిలి,పొడవుచనఁగ
నీక విమానంబు • నిలచేర్చునన కొంత, మేరఁ బోనిచ్చె నమ్మిధున మిప్పు
డేను వృథాభాంతి • నింతసంతను దాని, వెంబడిఁ జని పల్కు • వింటి నొకటి
వినుఁ డది యర్థేశతనయుఁ డోయబల యి, న్నారదుమాటలు • నడుమ వేఱ
తే. పొడమనేమయ్యెనలకళాఁపూర్ణుడుద్ది, కడమ చెవుమన్నరంభయఁపుడతెలుపనె
నీకు మఱి చెప్పరా కుంట • నీకథయును, నీకు నాతోడునుమ్ముబ్బ,నీకుమనెయె.

తే. ఏ నెఱుఁగ వేడ్కపడుచున్నదాననోత, పోధనోత్తమ యాకళాఁపూర్ణుడనఁగ
నెవ్వఁ డాతనిసుద్ది మున్నేమి చెప్పె, నెద్ది చెప్పరా దనియె నాఁయిగురుఁబోడి.
వ. ఇది యానతివలయు ననిన నతండు వెఱఁ గంది యిది యంతయు నపూర్వంబు
దీనిఁ దెలిసెదం గాక యని కొంతదవ్వు నిశ్చలుం డగుచు విశ్వప్రపంచంబునం
గలభూతభవిష్యద్వర్తమానవర్తనంబు లన్నియు విమర్శించి తత్ప్రకారంబుఁ
గాంచి కలభాషిణిం జూచి యారంభ ప్రియునకుఁ జెప్ప రా దనినకథ యత్యపూ
ర్వంబు నాకునుం జెప్పఁ దగ దని పలికిన. 193

తే. అనఘ చెప్ప రానికథాంశఁమట్ల యుండ, నిమ్ము నలకూబరునకునఁయ్యింతియేమి
కారణమున నీప్రసంగము వచించె, దెలుపుఁ డన దాని కిట్లనిఁతెలిపె మాని.

- సీ. ఈరంభయును వీడు ♦ నేవేళయును రతి, క్రీడాపరాయణుల్ ♦ కేవలమును
 వీరి నెండొరుహాసఃవీక్షణోక్తులు దక్కి, నట్టిచేష్టితములు ♦ నెట్టి వైన
 మన్నభోద్దీపనఃమహిమః జొక్కించునొక్కొక్కప్రేమచో ప్పిది ♦ యుద్వేగ గలుగు
 కావున మము నేడు ♦ కనుఁగొనుటకు మున్ను, రంభ సవీనమాం. ర్నమదాడ
 తే. శుభ్రీఘన రేఖవర్ణిల్లఁజూచి నగుచు, బ్రహ్మతో నున్న శారదాఃరమఃశిఖోల్లు
 ధనదనుతుఁడు నన్నుటకుఁ దరుణిమోవి, దంతశిఖ మెత్తెన త్తఱిఁదనగుతమిసి.
 క. ఒత్తుటయు నెందుఁ గలుగని, క్రొత్త తెఱంగునఁ జెలంగుఁకొమలకలవా
 గ్వృత్తి యపు డొకటి బహువి, చ్చిత్తికమై దానికగతఃసీమగ బాడమెన్. 196
 ఉ. ఏయెడ నెన్నడుం గననిఁయింపులు గుల్మెడుతద్గతస్వనగ
 బాయత మైనకాతుకము ♦ నద్భుతమున్ మొలపిగ నేది యే
 దీ యిది చాలఁ గ్రొత్త భళి ♦ యింకొకమా టిఁక నొక్కమా ఁట
 చాయలిసెలవేణి నలఁకాధిపసూనుఁడు వేడె వేడినన్. 197
 క. నాచేత నికఁ గా దిది, యొచ్చెలువుడె యనఁగఁ గాక ♦ యున్న కొ విడ నీ
 నోచ్చెలువ యనఁగ నచనా, గోచరసల్లాపరసము ♦ కొంతపు డొడవెన్. 198
 వ. అంత నక్కాంత కాంతునికి సంతసంబుగాఁ గొంతకొంత తత్ప్రార్థనంబు సఫలంబు
 బు చేసె నతం డంత నింతకు ము న్నిది యెన్నండును విన్నయది గా దిప్పు డ
 ప్పగిది నెదవెఁ జెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ నిది నేడు నేర్చినది కాదు
 తడవులనుండియ నే నెఱుంగునదియ యొక్కకారణంబున నిది యెఱుకఁగలుగు
 నెఱయ మఱచియు నేడు బాలభానుపాండుమేఘసంసర్గవిశేషనీక్షణాంబు
 దలంచిన మానసంబులోనన పూని యుండి యిప్పటినిదుండగంబునలనఁ గలిగి
 వెలివిరియ నిచ్చితి నని పలికిన నతం డిట్లనియె. 199
 తే. ఏమికారణమున దాచి ♦ తిన్ని నాల్గు
 తరుణి యెఱుంగింపు మనుఁడు నేతత్ప్రసంగ
 మునఁ గళాపూర్ణకథలు నఁచ్చునె యనియెడు
 తలఁపుచే దాచితి నటంచు ♦ వెలది పలికె. 200
 సీ. పలికి యోపారుషాభరణతత్కథలు వచ్చిన నేమి యంటేని వినుము తెలియ
 నాకథ లిఁకఁ జెప్పినట్టివారును విని, నట్టివారును భాత్రియందుఁ బుత్ర
 పాత్రప్రపాత్రాదిఁబహుసంతతియుఁ దన, ర్పుచుఁ జిరకాలంబు ♦ ప్రచురము
 దభివృద్ధిశోభితఃశుభ సౌఖ్యములు గాంతు, రనుమాట యున్నది ♦ యాచయ
 తే. యేను నీ కది చెప్పిన ♦ దీనికొఱకు, నవనిఁ బుట్టంగ వలయునోయని వెఱచెడి
 బ్రాణవల్లభ యవి తావఁకాంగసంగ, సౌఖ్యమునఁ జేర్చునాకునిఁష్టంబులగునె.
 తే. అదియు వింటివి గద యని ♦ యనియెదేని, యేను వినినట్టిపిమ్మట ♦ నిట్టిమాట
 పలికె నొక్కయమోఘవాఁగ్విలసనుండు, కావున వచింప వినఁకఁగాదునాకు.

వ. అని చెప్పె నని చెప్పి నారదుండు.

203

తే. అతివ విను రంభకును గల యట్టిభయము

నాకుఁ గల్గుటఁ దత్కథ • నీకుఁ జెప్పఁ

గూడ దట్లయ్య మిక్కిలి • కువలయమున

వెలయఁ గల దది వెలయుతో • వలును గలుగు.

204

వ. అది యట్లుండఁ రంభానలకూబరు లవ్విధంబున నల్లాపం బొనరించినయనంత
రంబ తద్విమానంబు మత్సమీపంబున కేతేర మీఁజొలికాప్రసంగంబులు నడి
యె నని కలభాషిణికిం జెప్పె నప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకనకౌతుకంబున కెడ
గాఁ జని యున్నమణికంధరుం బిలిచి యంబుజాక్షునికొలుపువేళ దప్పకుండగ
బోవలయు ర మ్మనుచు నచ్చటఁ గదలి చనియెఁ గలభాషిణియు సంతఁ దనుఁ
జేర వచ్చినవెచ్చెలులుం దానును నిజగృహంబున కేగి వేగంబ కొలుపుసింగా
రంబు సంఘటింపుకొని కృష్ణునగరి కరిగె.

205

శా. శ్రీనంద్యాలపురాంక వాగ్విభవలక్ష్మీనాథపర్యంక సు
జ్ఞానశ్రీమిథిలేంద్ర సూన్యతనచన్సంధాహరిశ్చంద్ర వి
ద్యానైపుణ్యసముద్భూతార్భటికవిద్వద్వాదవాచాలితా
స్థానీమందిర యుగిరారమణపత్నీకేరుహేందిరిరా.

206

క. అంభోనిధిసాధారణ, గాగభీర్య యరాత్యసుప్రకంపనచయకు
క్షింభరితరవాదిమహా, కుగభీనసవర్య సమరంగురుభుజశౌర్యా.

207

మాలిని. శేషసుభాషణ • శీలవిభూషణ, సేవకపోషణ • చిత్తరిపూ
న్మేషనివర్తన • నిర్మలకీర్తన, నిత్యనవర్తన • సీతికళా
పోషవిచక్షణ • పుణ్యవిధిక్షణ, భూసురరక్షణ • భూరిమద
ద్యేషణశాసన • ధీజలజాసన, దీప్తివిభాసన • ధీరమతీ.

208

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యకేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

కళాహారోదయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండోద్రిహిమాచల

మేఖలికావలసదపరిమితహయగిఖా

లేఖితజయలాగఛన నృప

శేఖర సంద్యాలనారసింహునికృష్ణా.

1

వ. అవధరింపు మవ్విధంబునం గలభాషిణిశోడ సగభాషించి యరుగుచు నానిండు
తనమనంబున.

2

చ. హృదయమువ్రే గొకింత శమియించెను జెల్వపుగ్రొన్నవెంపున
బొడలెడురంభకు నవతిపోరు గణించుట కంకురార్పణ
బిది యిటు గొంత చేసితి నపేక్షిత మంతయు నైనయట్ల యీ
నుదతియ చాలు దానికి నసూయయు నున్నది మాట లారయన్.

3

క. ఎంచగ నాగమనమునకు, నించుక చుట్టైన నయ్యె + నిది యోగ్యమ నా
ధించుట కెవ్వరిని బో, రించనిక్షణ మొక్కటియుఁ దరింపంగ నశమే.

4

వ. అని తలపోయుచు శిష్యుండునుం దానును బురప్రవేశమార్గంబున నుండు
చుండె నప్పుడు.

5

సీ. దపుదప్పులనెనేడుఁధరణికి దిగివచ్చుచున్న వాఁడది యేమియొక్కొ యనియు
గయ్యంబు లిడ నెందుఁగతిగల్గునోయని, వెదకుచు నేశెంచువిధమొ యనియు
బవనేరితము లైనపాదపాంసువులనిం,దఱగృతార్థులఁజేయుకొఱకొ యనియు
సీమార్గమహిపుణ్య మెట్టిదియో ఫలం, బునకు రాకది రిత్తచనునె యనియు.

తే. దను నెఱుంగువార లతిదూరమునన లేచి

రెండుచేతులు మొగిచి నన్దిల్లుచుండ
నికటమున గన్న వారలు • నేలఁ బాఁగి
యాదరమున బ్రణామంబు • లాచరింప.

6

చ. అలఘువిసితీసంభ్రమనమాకులతేజ వెసఁ బల్లకీలు సా

దలములు వారువంబులును • దంతులు నాసిగఁ గల్గువాహనం
బులు డిగి నచ్చి మొక్కుదొర • మూఁగలపెల్లునఁ ద్రోవ చాల సం
కులముగ నందుఁ గొందఁ టాకఁకొంత బరాబరి జేసి కొల్చి రాన్.

7

మ త్తకోకిల. కొందఱు గడకంటచూపులఁ • గొందఱు నెఱచూపులం

గొందఱు జిఱునవ్వజాలునఁ • గొందఱు దగుదీపనం
గొందఱు జెఱు చాచి లె మ్మని • కొందఱు గిలుదండ గొం
చుం దహాధనుఁ డాదరించెను • సొంపుగాఁ బ్రణతాత్తులన్.

8

వ. అవ్విధంబున సకలజనసేవన లొదరించుచు శిష్యునివరుండు దాను సమ్మునివరుండు పరస్పరవిఘ్నటనవాచాలవీచీహస్తసమాజ్ఞితచర్చరిమచర్చికాచర్చాకురంబులనలనను, సంకులకలహంసచక్రవాకపుష్కరాహ్వాయప్రముఖజలక్షయసందోహకోలాహలాంబువలనను, అవిరళపరిఘోకమానడిండరఖండమండలీపాండిమచ్చలవిలసి తప్రహసితంబులవలనను, నికటాంబున బాదలుజలధివిలనంబులం నెలకేఁగి గలి సేయుసోయగంబున బరఁగిపరిఘానలయంబులును, బరిఘానలయనలిలనిధనముత్తాలకల్లోలగీతరానకీర్యమాణాంబు లగుచు • దిమయంగు నుభయతమాకృష్టమాణభోగీంద్రభోగవేష్టస్వకారానుకారపారిణాంబు లై రాఁగించుచుం దిరుగుమెఱుంగుఁదేగిలు ప్రకాశింపై శాఖపర్వతనితాబడంబరవిడంబనచతురంబు లై చూడ నొప్పునై దూర్యప్రాకారంబులును, బ్రాకారనలయవిపులకపిశీర్షసముదయసముత్కీర్యమాణమాణిక్యనినహవివిధకాంతిసంతానసామనసమాలికాస్తామాభిరామపర్వతభాగం బగుచుం బారవిభవలక్ష్మీకా బట్టినయాతప్రతంబురీతి నుద్ద్యోతించుగగనమండలంబునకుం బాంశరత్వసంపాదనంబున సొంపొనర్చుసమున్నతశిఖరసంస్తకనిర్ణిక్తమాక్లితభక్తివిశేషంబుతోడం బసిగడికామచెలుపునలవరించువాసుదేవప్రాసాదరాజంబును, వాసుదేవప్రాసాదరాజకైతనద్యోతమానశాతకుంభకుంభినీధరంబునకుం బ్రత్యూతపర్వతభంగి నంగీకరించి యలంకారంబు గావించునను దేవసంక్షన్దసాత్యక్తిప్రద్యున్నాదియాదవసంఘసౌధయాధంబులును, సౌధయాధభూధరవ్రాతజాతమహాతరంగిణీబృందసందేహంబు ప్రభవింపం జేయునుభయపార్శ్వభాగహీరమయగృహాభిత్తిసంతతతంతస్యమానమరీచినిచయపూర్ణరాజమార్గంబులును, రాజమార్గసజ్జతలైవాల్లిసితైవలభావభాసురంబు లై పాలుపారుగారుత్తతబకిర్విత్తికానికాయంబును, బ

హిర్విత్తర్థి కానికాయవిరచితకురంగ నాభిగోముఖోపరితరంగితరంగవల్లిమతల్లి
 మనోజ్ఞమాక్తికమండలిపాండిత్యంబు లత్యంతకాంతంబు లగుచు నుత్తుంగహర్ష
 శిఖర కేతుసంఘసంఘర్షణశకలితపతితాంతరిక్షఖండలక్ష్యమాణనక్షత్రసమ
 త్ప్రేక్షాసంఘక్షణవిచక్షణంబు లై వీక్షణపర్వంబు నిర్వహింపం బెంపు మీ
 చుం దదవలంబనలంబమానవివిధాంబుదకదంబకంబు డంబుఁ జూపుకలువడంబు
 లును, గలువడంబులం దవిలినమిళిందంబులచందంబు నందపటచుచంద్రశాల
 ఖేలనాలోలనాళికలోచనాలోచనంబులమరీచివీదికలపెల్లు చిల్లునం జిమ్మనగ్ర
 వులఁ జిమ్మగంధసారకస్తూరికానీరధారాప్రసారంబులతేటం గెటుంగింప బం
 రురంగుపనలఁ బనవువనంతంబు లాడుభావంబున తీవి నెఱపుభర్తహర్షస్త్రీల
 లాసంభ్రమోచ్ఛ్వాసితవిశ్రాదుకేళబంధంబులో యనంగబంధురంబు లగువా
 ధరంగంధవహనివహవిహరణవిస్మయరకాలాగురుధూపధూమంబులును ధూ
 ధూమశ్యామికామిషంబున నిజస్వామికొలువునకు నిబ్బరంపుఁ బే రుబ్బునం
 బ్బికొనుచుఁ జేరినశృంగారరసనముద్రంబునకు నిర్మిదవిద్రుమకుడుంగనూ
 సాంగత్యసౌభాగ్యంబు ననుగ్రహింపుచుఁ బ్రత్యగ్రజగ్రదగ్రస్థలస్థాపితకురు
 దకలశకందళచ్ఛవిచ్ఛటాజటాలితంబు లగుగోపురంబులును, గోపురద్వార
 ణవ్యాజవిభాజిమానమంగళసూత్రసువ్యక్తనిర్వర్తితపరిహగృహవైభవక్ర
 ముపభోగనిస్తంధులగునకలజనులును, అత్యంతచిత్రతరమహత్వంబునం
 ర్తిల్లును తమోత్తమకీర్తులం బాగ డొందుతద్ద్వారకానగరంబు దరియ
 జొచ్చి రంత.

9

సీ. మహానీయకురువిందఁ మాణిక్యకాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మై • చెలువు మీఱ
 మరకతమణిసముత్కరమరీచిచ్ఛటా, పత్రసంతతిచేత • బాగు మీఱ
 నకలంకనవ్యమా • క్తికచాకచక్రప్ర, సూనసంపదచేత • సొంపు మీఱ
 నింద్రసిలజ్యోతిఁ రిందిందిర్రేణి, విలసనంబులచేత • బాలుపు మీఱ

తే. దనసమున్నతిచే నభ • స్తరువుఁ బ్రోచి
 విమలశిఖరాగ్రకనకకుంభములచేత
 సఫలితంబుగఁ జేయుచుఁ • జాల వెలయు
 నంబుజాక్షునికొలువుకూటంబు గాంచె.

10

క. కాంచి మణికంధరునితోఁ, గాంచనగర్భజండు వలికె • గలకాలము వీ
 ట్లించిన నిది నిచ్చులు నెక, యంచితరుచి నెఱపుచున్న • యది కనుగొంతు. 11

శా. ఆవై కుంతముఁ జూచినట్లు కడు నిం • పై యీసభామంటప
 శ్రీ విస్ఫూర్తికతంబునకొ మిగుల • నాచిత్తంబు నానందము
 ద్రావైచిత్రి గరంచుచున్నయది • యేతద్ద్వారకాపట్టణం
 బీవిశ్వంబునఁ గల్గుమే లిదియ • పో యెందుకొ వివేకించినన్.

12

- న. అని పల్కుచుఁ జేరం బోవునంత.
- క. ఆఱుమియాగమనం బపు, డారసి చని చెప్పి రంబుఁజాతునకు బహి
శ్చాఢిణు లగుపరిచారిక, లారీతిని జెప్ప నతనిఁయానతికల్పిన్.
- సీ. బుగారుగోలుసులు + పవడంపుదరమెన, కోల్లును వింతబాగులబాగడలు
రత్నంపుఞ్జలుకలు + రాయంచప్రతిమలు, పసిఁడిపువ్వులవ్రాతఁపనులసాబగు
వివిధంబు లగుచిత్రవిరచనలును దసి, లీనూలుపట్టెయఁల్లిక బెడంగు
పలు శృంగులపట్టుతలగడబిల్లులు, మవ్వంపుఁగుంకుమఁపువ్వుపఱపు
- తే. గలిగి మెఱుంగులు దిక్కులఁ + గడలుకొనఁగి
మించుదంతపుటుయ్యెలఁమంచమునను
బాలుపు మీఱుచుఁ దనయంతిఁపురమునతుల
యూడిగంబులు గైకొంచు + నున్న శౌరి.
- ఉ. అప్పలుకుల్ చెవిం బడినఁయారతన దిగ్గున లేచి యెట్టెటూ
యప్పర మేస్థినందనుఁడె + యశానె హజారపుశ్రోవ నచ్చెనే
యెప్పుడు సంతరితుగతి + నిచ్చటికే చనుదెంచు నివ్వధం
బిప్పుడు చాలఁ జిత్ర మిది + యేమకొ యంచు ససంభ్రమంబునన్.
- సీ. తూఁగుబుయ్యెలఁ దూఁగుఁచోఁ గొంత చెదరిన, యరవిరివన్నె బా + గట్ల యుండ
నడపంబుశోయ్యలి + మడిచి యిచ్చిన శాల, నాకుచీలిక చేతియంద యుండ
నట్టికీ శోడిగినఁయంఘ్రిలరత్నంపు, సమ్మాళిగలు సారె + జాఱుచుండ
రాణినాసపుఁజామఁరగ్రహణులు గూడ, నరుగుదెంచితమంత + మరలుచుండఁ
- తే. దనకుఁ గైదండ యొనఁగినఁతరుణకేలు
నదల నెఱుంగమి నది శోనఁ + వచ్చుచుండఁ
గనిన వా రెల్ల నెదుగుచుఁ + గలఁగుచుండ
మురరిపుడు వాకిటిహజారిఁమునకు నచ్చె.
- తే. ఇట్లదుర్గొని ప్రణమిల్లి + యింపుపెంపు
దనరఁ గైదండ యొనఁగి శోఁడొనుచు నేగి
యతనియాజ్ఞ వెంబడిని శుద్ధాంతనికట
భాసి యగునెక్కమణినభాభవనమునను.
- మ. జగదీశుండు తపోధనాగ్రణికే బూజావర్తనల్ నాడఁక్రొ
త్తగ నేతెంచినవానికిం బలె మహాతాత్పర్యసంయుక్తుఁడై
తగఁ జేసెం గడుఁ గ్రొత్తక్రొత్తగుచు నత్యంతాదరం బెక్కు ధ
ర్మగరిష్టాత్ములబుద్ధి పూజ్య లగువారల్ పల్లఱుక వచ్చినన్.
- ఉ. అప్పుడు తత్సభాగృహసమాగమనార్హులు కొల్లునేతకై
యెప్పటియట్ల యందఱు బహిష్కృతులై యెఱిగించి పంపి దా

13

14

15

16

17

18

19

నప్పరమర్చి వీడ్కొలుపునంతకు ర మ్మనఁ గొంకి యచ్చుతుం
డప్పలుకుల్ గణింపక తదంచితగొస్థిన యుండె నింపుతోన్.

20

ఉ. మానివరేణ్యుఁ డిట్లనియె • మా కొక పెద్దతనం బొనర్చి రా
జ్యానుగూఁపవ ర్తనల • కక్కట యిమ్మెయిఁ గొంకితేని న
న్ననలినాక్ష పొ మ్మనుట • యుక్తము నీ కిపు డట్లు గాక మీ
వానిగఁ జూచితేని కొలువం బిలుపింపుము వారి నాపుడున్.

21

మ. చెలులం జుట్టల దండనాథుల విపశ్చిద్వర్యులఁ సత్కవీం
ద్రుల మంత్రీశుల వారముఖ్యుల ముకుందం డెంతయుం బ్రీతితోఁ
బిలుపించె బొడగాంచి రవ్వభవశోభిన్ వారలఁ వేత్రహ
స్తులు ద మ్మందఱ నట్లు పేరెలుఁగుతోఁ • దోడ్తో నెఱింగింపుచున్.

22

తే. కమలనాభుండు నపుడు శీఘ్రంబ తనదు
కొలుపు వీడ్కొంచు మాని దోడ్కొనుచు నేగె
సంతిపురమున కాతండు • నాత్మశిష్యు
వెలుపలన నిల్చి తాఁ దనవీణఁ గొనియె.

23

ఆ. అప్పు డతనిచేతియూపీణఁ దాఁ బుచ్చు, కొనియె సంభ్రమమునఁ • గూడ నేగి
కరము వినయ మొప్పుఁగలభాషిణిముకుందుఁ, డపుడుదానిఁ జూచియల్లనగుచు.
క. ఏమీ శిష్యత్వంబున, నీమునివరుసేవ సేయ • నిచ్చి వొడమెనో
యోమగున యనిన విని యది, యేమియు లే దని విసీతి • నిటు నటు నెదిగన్.

ఉ. ఒదుగుటయుఁ యదుప్రవరుఁ • డోహరినాక్షి తలంక నేల నీ
కిది కడు లెస్సబుద్ధి కృప • నిట్టిమహామహు లాత్మ సేవకుఁ
హృదయమునందు నియ్యకొను • పెవ్వరి కున్నది వేయు నేటికిం
బ్రదికితి సేవ సేయుము శుభప్రదు నిమ్మని నిల్ల యెప్పుడున్.

26

ఉ. సీమతిపెంపు పాడుకొనునేరువులుఁ మృదుమంజులస్వర
శ్రీమధురత్వముం గనుచుఁ • జత్తములోపల నేను నెంతు ని
క్కొమలి గొంత నారదునకుం బరిచర్య యొనర్చునేని వి
ద్యామహిమం గడుఁ వెలయు • నంచు నినుం గనుగొన్న వేళలన్.

27

మ. అనుచుఁ జాంబవతీగృహంబునకుఁ దా • నమ్మానిలోకాధినా
థునివెంటం జని శిష్యురాలి నొకతెం • దోడ్తెచ్చితిం దీనిఁ గై
కొని శిక్షింపు ముటంచు నల్ల నగుచుఁ • గోవిందుఁ డాయంతిఁ బి
ల్చి నయం బొప్పుగఁ బల్కె నమ్మగువయుం • జత్తంబు రంజిల్లగన్.

28

క. నాకు మును మీరు చెప్పెడి, యాశలభాషిణియె యిది యటంచును వినయో
త్సేకమునఁ బలికి మునికి వి, వేకిత నుచితోపచారవిధు లొనరించెన్.

29

సీ. అంతట గోవిందుఁ ♦ డాఁఁగితిఁ జూచి యోననజాక్షి యిచటికిఁ యునివఁజేన్యుఁ
జేసేగ దొరకొని ♦ యెన్నియో నాళ్లయ్యె, నీ వేమి దిద్దితి ♦ వెఱుంగఁ జెప్తు
గానచాతురిఁ దానుఁగఁనుఁబ్రోడయయ్యుఁ దుం, బురుమిఁదిమత్సరఁ ♦ బునను జేసి
మనవిద్య సాధింతు ♦ సని పూని నాఁ డిది, యెందు నెవ్వరును ము ♦ న్నెఱుంగ కునికి
జే. గావున విశేషములు సీకుఁ ♦ గలవి వరుసఁ, దెలిపి నీవేచ్చిన ట్లెల్ల ♦ దిద్దు మనుచు
నొప్పుగించితి నిమ్మహఁ ♦ యోగినద్య, ననుడు జూబవతీసతి ♦ వినయ మొప్ప. 30

క. ఎప్పుడును మీనచన్ధీతిఁ, నిప్పుక యే నడుపుచున్న ♦ దాన నిపుడు నా
తస్సొప్పులు మీ రరయుట, యొప్పుక విస ననధరొపుఁ ♦ డొకకొం తనుచున్. 31

క. కుందనపుఁగమ్మిఁ దిగించిన, యందంబున జవరతనము ♦ నలరుండేనెల్
చిందినగతి మాఁగుర్యము, పొంగుపడక వీణ ముట్టి ♦ పొలఁతుక పాడెన్. 32

సీ. ప్రాశ్నతో సరిగఁమఁపధనిస్వరంగుల, ప్రతినియతగ్రుతిఁక్రమము లెఱిఁగి
రాగభేదములనర్జములఁ దొలుగించి, లయతాళశుద్ధి నెఱతయుఁ దలిర్ప
గ్రామవిశేషమూర్ధ్వన లేర్పడఁగ మంద్ర, మధ్యమతారసామగ్రి దనరఁ
ధాతునూతువులు గీతప్రబంధములగాను, సనమానలీలమై ♦ నతిశయిల్లు

జే. దోర మగుప్రేమరసమునఁ ♦ దోచిఁగోచి
వీనులకు నింపుఁ జలువయు ♦ విస్తరిల్లు
నాకరణిఁ దనకొంత యు ♦ నేకగతుల
నాత్మ గుణగానములు నేయ ♦ నచ్యుతుండు. 33

ఆ. ముదిత మేలు మేలు ♦ కొనవ లే దెందు నీ
యసఘచరితు దిద్దు ♦ మనుచుఁ జనియె
జూబవతీయు నొక్కఁ ♦ నంనత్సరముదాఁగఁ
బొట నేర్చె మునికిఁ ♦ బొటనమున. 34

ఉ. అంతఁ గ్రమగుబునఁ బ్రియునిఁ యాజ్ఞను సత్యయు భోజకన్యయున్
సంతస మొప్పు నప్పురిమఁసంయమి నెక్కొకయేడు దిద్ది ర
త్యంతమనోజ్ఞగాఁపటిఁమాతిశయోన్నతుఁ గాఁగ నవ్విభుం
డంతటఁ దాను దిద్దె నొకఁయబ్బము పూర్ణము గాఁగ నాతనిన్. 35

వ. అప్పుడు మణిసంధరుండు కలభాషిణికిఁ బోతె సంతఃపురకాంతలనలనిశిక్ష యే
మియు లే కుండియుఁ బుండరీకాత్మునియనుగ్రహవిశేషంబున సకలరహస్యసంగీ
తవిద్యాసంపన్నతచేత నారదకలభాషిణులయట్ల యత్యధికుం డయ్యె. 36

క. అమ్మపురకు గానము హరి, యిమ్మెయి నఖలంబు నేర్చి ♦ యింక మీనంగీ
తమ్మనకు నీడు లేదు జ, గమ్ముల సని పలికి మోదఁగరిమం దేల్చెన్. 37

ఆ. అంతిపురములోని ♦ కరిగినప్పుడు తదీ, యంగ నలును దత్ప్రసంగ మైన
మానితోడ నీడు ♦ గానవిద్యకు సరి, లే దటంచుఁ బలికి ♦ రాదరమున. 38

- క. మణికంధరుడును గలభా, మిణియుఁ గొలిచి రాఁగ నాబుఁగిన్రచించుట
మణి యొక్కనాఁడు యదుభూ, పలు నీడ్కొని వేడ్క చనునిసాచుచును.
- ఆ. చనుచు నుండి తనదుఁసంగీతచాతురీ, గరిమపసకు మున్ను • సాసాచును
చెలువ లాత్త మెచ్చి • సలిపినయట్టిప్ర, శంసచాదములన్రచిసంగియును. 40
- వ. వారితో నిట్లనియె నివ్వధంబున నవ్వరవర్ణినులు మువ్వగుఁ జిక్కుచును
మదియసంగీతచాతుర్యంబురీతు లతిసూతనంబు లనియు నీవెఱుగు నావ్యు
దొరక వనియుఁ బలుకుట గల దది నిజహృదయంబునఁ గలవిధమున నానా
దికి ముదల బొనరించుకొఱకునో యెఱుంగ రాదు చనుచు తొనమదికి న్నీడు
ది నైన సమృదం బొదవించుట పరమధర్మం బని తలఁతును గావున న్నీడు
గట్టిగ నమ్మరాదు తమచెలులతోడ నేతత్ప్రసంగంబున నేమిచింతించు
తదవబోధంబు గలుగునందాఁక డెందంబు నందియింబు నొనరుట తప్పదును
యు నప్పరమతపోధనునకుం గలభాషిణి యిట్లనియె. 41
- క. మీవెంట రాకపోకలు, గావింపఁగ నగరిలోనఁ • గలజనములు న
నోనీ వాచంయమ యెఱుగుదు, రా వనితలకడకు నాకు • వయగఁగ నెచ్చును.
- తే. ఇట్లరిగి వారు సఖులతో • నిష్ఠగోష్ఠి, నాడుకొనుమాటలను విన్న • నానా
నేను మీదాన నగుట మీఁగానకథలు, వడిన నవ్వేళఁ గొడవలు • దివ్య
- సీ. నా కపేక్షిత మైనఁనాతిరూపు ధరింప, సామర్థ్య మబ్బిన • నామగుచు
సఖులరూపముఁదాల్చి•సముచితంబగువేళఁ, జనివాసాస్థానయాబుఁగలదును
నన నిది నెవముగా•ను నిధీశసుతుని దా, రంభ యై కూడుట • రింపుచు
యదియమదీయకా•ర్యానకూలము కదా,యనియాత్మ సలఁగియా•యనిదా
తే. యువిద నీ కిట్టిసామర్థ్య • మొదవుటకును, నర మొసంగితి నేను • చుట్ట
యంగనలరూపుఁదాల్చియా•యజ్జనాభు,వనితలతలాపుఁదెలిసికొన్నచు
- సీ. పనిచిన నాచెల్వ • వనజదళాక్షుని, సతులపాలికిని దత్ • సఖులరూపు
ధరియించి వార లొద్దను లేనివేళలఁ, జని ప్రసంగము చెచ్చి • సాయము
సంగీతచాతుర్య•భంగు లనన్యసా,ధారణం బగుట త•ద్వాక్యసరణ
చేత నెంతయుసునిశ్చితముగాఁ దెలిసి య,మ్ముని కది యెఱిగించి • చూచి
తే. సంయమియు నాయకం జూచి • జాంబవతియు
సత్యభామయు భోజాత్మ • జయును హరియు
గురువులుగఁ గానకళ లెల్ల • గరిడిముచ్చు
దనముతో నేర్చితివి గద • యనుచుఁ బలికి.
- తే. కొమ్మ మున్ను నీవాత్మలోఁ • గోదినట్టి,కాంతు రంభామనోహరా•కాగు
మెఱయువానిని గూడి ర•మింపఁగలవు, నమ్మ పొమ్మిక నీభవఁనమును కలయె. 45

న. అని యవ్యనిత ననిపి మణికంధరుండు దానును సముచితభాషణలు గొంతి
తడవు నడపి నారదుండు నిజేచ్ఛం జనియె మణికంధరుండును నదాదేశంబున
దీర్ఘయాత్ర కేగె నటమున్ను కలభాషిణియు నట్ల నారదుచేత ననిపించుకొని
నిజగ్రహంబునకుం జని గానాభ్యాసం బుడుగుటంజేసి నగరిరాకపోకలతగు
లంబు చాలమిఁ గ్రమంబునఁ దనచిత్తంబు నలకూబరచింతాయత్తం బగుచుం
డం దత్సమీపగమనంబున కుపాయంబు గానక బహుకాలంబు గడపి కాల
యాపనంబు దుష్కరం బగుటయు నొక్కనాడు దా నెక్కుతీయ నీణైఁ గొని
గృహారామంబున కరిగి యుండునంత.

47

చ. లలితపుభూతిపూతయును + లాతపుగోలయుఁ గడుపాలయున్
మలకొనుచిన్న కెంజడలు + మందులసొత్తము నాగబైత్తమున్
లలిఁ గనుపట్టుకిన్నెరయు + లాహిరిమోదము శృంగినాదముం
జెలు వలరంగ నెప్పునొకఁసిద్ధుండు సింగపునారునంబుఁగోన్.

48

తే. అభ్రపదవి నేతెంచి యయ్యబల యున్న
తోటలోనికి డిగియె నదృశ్యము గాఁగ
నదియుఁ దన్మహిమకు వెఱఁ + గందుమనము
నల్ల నూల్కొల్పి యర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగె.

49

తే. అతఁడు నోకలభాషిణి + యాత్మగురుని, గృష్ణుఁ గొలువఁగ నేగుజే + గీతివిద్య
పూర్ణముగ నేర్చితే రాకఁపొక లిపుడు, మానినాడు గదా దివ్యఁమోనినరుండు.

క. దానంజేసియ నీకును, మానస మితరప్రచింత + మాని తిరముగా
నానలకూబరునంద య, ధీనం బై నిలిచి యున్నదియె తరలాక్షి.

51

చ. కడపటినాడు నిన్ను నిటు + కాంచనగర్భతనూజుఁ డంపుచోఁ
గడమయభీష్టసిద్ధియును + గాఁ దగుదీవన యిచ్చెఁ గావున
బడఁతి యమోఘ మాయనఘుఁపల్కు చలింపఁగనీకు తాల్చి నీ
బడలుటఁ జూడ నోపుదురె + ప్రాణసఖుల్ తుణమాత్ర మేనియున్.

52

సీ. తడవులనుండియుఁదపము సేయఁగఁ బూని, మణికంధరుండు పాటఁమోనియునికి
నుపవాసభేదంబు + నపనయింపఁగ లేక, ప్రేగుచున్నవి నాచుఁవీను లిపుడు
వీణె వాయింపు మోఁవెలది నేఁడైనఁ దు, ప్రిగ విని పారఁగ + సేయుఁ గాని
యీభువనముల మీఁయిరువురగానంబ, కాని యన్యము లింపు + గావు నాకు

తే. నని పలుక మాటమాటకు + నదృశ్యంబు, చాలఁ బ్రబలంగ వినివినియాలతాంగి
కరసరోజముల్ ముకుళించి, కరము వినయ, మతిశయిల్లఁగ నిట్లనునతనిఁగోడ.

క. ఓయనఘ దేవుండవై యో, గాయతకపిలాదిసిద్ధులందు నొకఁడవో
సీయనుభావం బదృశ్య, మై యున్నది నామ మెద్ది + యానతి యివే.

54

క. అని పలుక మణిస్తంభం, డనుసిద్ధుండ నేను జలరుహానన నీ వె

- చినవారలలో నెవ్వఁ, డను గా నని యతఁడు వల్కుటయు వినయమునన్ .
- ఉ. ఓమహితాత్మ మీవచన • మొక్కొకటే పఠించి చూచినన్
నామదిలోన నెంతయు ఘనం బగుచున్నది యద్భుతంబు మీ
రేమహిమ౯ యథార్థముగ • నిట్టిది సర్వముఁ గంటి రిట్టిమీ
కీమహిఁ గానరానియది • యేమియు లేదు గణించి చూడఁగన్. 56
- తే. నాకుఁ దార్కాణ యయినయంతయును దిరుగ
నడుగఁ జెప్పంగ వలవ దోయనఘచరిత
యిపుడు మణికంధరుని మీరు • తపము సేయఁ
జెప్పితర యది మొదలుగాఁ • జెప్పవలయు. 57
- వ. అనుటయు నతం డాయితంజూచి యొకాంత నాకు దూరదృష్టిదూరత్రాణ
ణంబులు గలవు దానంజేసి యే నున్నచోటన యుండి నమస్తంబునం గ
నిందు సీయెఱింగినయర్థం బెల్ల సరిదాఁకును గదా యింక సీ వనిపించుకొ
పోయిన వెనుకటినారదమణికంధరసంభాషణప్రకారంబు తపఃపర్యంతం బై
మణికంధరవ ర్తనంబును వివరించెద విను మని యిట్లని చెప్పం దొడంగె నట్టి
నారదుండు గానశీతోపరిపూర్తి యైన వెనుక నిన్ను సీగృహంబున కనిపి య
మణికంధరుం జూచి. 58
- క. సీసంగీతవిశేషా, భ్యాసము సఫలముగ విష్ణుఁ • బరమేశ్వరు న
త్యాస క్తితోడఁ బాడుచు, వేసరక భజింపు మెల్ల • వేళలయగుదున్. 59
- క. ఆదేవున కెంతయుఁ బ్రియ, మై దురితవివాశపేతు • వగు నిది యని యే
నాదరమున నామోక్షా, పాది వీణీయ ధరించి • పాడుదు నెపుడున్. 60
- సీ. బృహతీసమాఖ్యతోఁ • బెంపుమీతెడు వీణె, వహియించి యెపుడు విశ్వానసు
జగతిఁ గళావతీసంజ్ఞ నొప్పెడివీణె, తోడ నేప్రాద్దును • దుంబురుండు
మహతీసమాహ్వాయ • మహాసీయ మీవీణె, మానక నిత్యంబుఁ • బూని యేను
గచ్ఛపి యనుపేర • గరము శోభిలువీణె, సవరించి జగదంబ • శారదయును
- తే. బాయ కెంతయుఁ బాటించుభంగు లరయ
విద్యలం దెల్ల సంగీతవిద్య మిగుల
నుత్తమము గాదె యిది పురుషోత్తమనకు
నర్పితం బగునేని నే • మని నుతింతు. 61
- ఉ. నీదుకృతార్థతామహిమ • నెప్పుది నెన్నఁగ నంత యింత నా
రాదు తపంబులం గనఁగ • రానిజగత్పతి కృష్ణఁ డెట్టిభా
గ్యోదయశాలికిఁ దొరకు • నుల్లమునం బరికించి చూడు మా
శ్రీదయితుండు నీకుఁ గృప • చేసె గురుం డయి గానసత్కళల్. 62
- క. కావున నీవిద్య సదా, యావ ర్తింపుము కుమార • యది సకలాభీ

- ప్రావాప్తికీ గారణ మిం, పావహిలం జేయునప్పు డటటు మనమునకున్. 63
- శా. ఏనుఁ వేగమ యేగి నాపడినపా ట్లీడేర నాకంబులోఁ
గానీ కాంచనగర్భకొల్లునడుమం డగానీ పురద్విట్టభం
గానీ తొల్లిటివిష్ణుదేవుకడనే డగానీ మదీయొల్లన
ద్దానప్రాణిని వాడు పూని గెలుతున్ డగర్వోన్నతుం దుంబురున్. 64
- వ. అనిన నాపలుకు లాకర్ణించి మణికంధరుం డమ్ముసిండునకు ముకుళితకరకములుం
డగుచు నిట్లనియె మీకు గానవిద్యచేతఁ దుంబురుని గెల్పుసంభ్రమం బిప్పటిమా
టలవలన నెఱుంగంబడియె నతనియం దిట్టిబద్ధమత్సరం బేల పుట్టెఁ దజ్జయంబున
కేమిపాటలం బడితిరి నాకు నింతయు నెఱింగింపవలయు ననుటయు నతం డిట్లనియె.
- శా. వైకుంఠంబున నొక్కనాఁ డతులితైశ్వర్యండు విష్ణుండు నా
లీకప్రాద్యవముఖ్యదేవగణముల్ సేవింప యోగీశ్వరా
నీకంబుల్ నిగమాంతనూక్తులను వర్ణింపగ నొడ్డోలగం
బై కూర్చెండె మహానభ౯ నదవనఃవ్యాపారపారీణుండై. 66
- శా. కౌండిన్యాత్రిమరీచిదక్షకపిలాగస్త్రాక్షపాదాంగిర
శ్శాండిల్యక్రతుకణ్వకుత్సభృగువిశ్వామిత్రమైత్రేయమా
ర్కండేయాసురివామదేవకపిదుర్వాసోఽకవ్యాఘ్రపా
న్మాండవ్యాదిమహామునుల్ చనిరి ప్రేమ ల్పిఱు దత్నేవకున్. 67
- వ. ఇవ్విధంబున దేవమునిసంఘంబులు వచ్చి సేవింప విష్వక్సేనుండు వేత్రహస్తుం
డగుచు నందఱి నెడ గలుగ జడియుచు బరాబరి యొనరింప దివ్యవారాంగనా
నాట్యంబు లవలోకించుచు నద్దేవదేవుండు పేరోలగమ్మున నున్న సమయంబున. 68
- ఉ. వారిదపం క్తిలో వెడలి డవచ్చుమెఱుంగులపిండు నా సఖి
వారముతో రమారమణి డవచ్చెను హెగ్గడికత్తై లెందఱేఁ
గోరి భజింప నాకొలుపుకూటముముందఱివంక నొప్పుసిం
గారపుఁదోటనుండి యధికం బగువైభవ మింపు మీఱగన్. 69
- ఉ. నెచ్చెలిపిండుఁ దానును వనినలిదండ నొకింత గానఁగా
వచ్చెన్ రాదొ యాకమలఁవానిని యంతనె యేమి చెప్పుదున్
హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులు బద్దలవార లెక్కడన్
వచ్చియొ మోది రాకొలుపువారు గకాపిక లై చనన్ వడిన్. 70
- క. అప్పుడు మముబొంట్లకతల్, చెప్పఁగ నేమిటికి దారసిలి వేత్రధరున్
రోప్పఁగఁ జనియెన్ నిలువక, యప్పురమేష్ఠియును నచటి డకతిదూరమునన్. 71
- క. ఆతఱిని వేత్రహస్తు లో, హూ తుంబురుండ యటంచు డనుచైచ్చస్వర ము
ద్యోతింపఁ బిల్చిక్రమ్మఱ, నాతనిఁదోడ్కొనుచుఁ బోయి డరతివేగమునన్. 72
- వ. అట్లు దోడ్కొని పోవుచుండ, 73

- చ. కని తమలోనఁ దా రితనిఁ గ్రమ్మఱఁగాఁ బిలుపించె నేమొకో
యనియెడువారు గానవిధులందుఁ బ్రసంగము లేమి గల్గెనో
యనియెడువారు తచ్చతురు లన్యులు లేరె యితండఁ కాని యిం
దనియెడువారు నై మనములందును సందియ మొంది రందఱున్. 74
- ఉ. అప్పుడు నేను నామనమునం దితనిం బిలుపించు తెట్లాకో
యిప్పు డటంచు నిల్చి యరయింప వినంబడియెన్ నిజంబుగా
నప్పురుషోత్తముండు దనయంగనతో వినుచున్నవాఁడు సొం
పొప్పు దదీయగాన మని యొద్దఁ జరించెడివారు చెప్పఁగన్. 75
- క. మ మ్మెల్ల దోలి యొక్కని, నిమ్మెయి బిలుపించి పోయి యిందీరయుఁ గడున్
సమ్మదమునఁ దుంబురుగా, నమ్మును వినుచునికి విని మనం బెఱియంగన్. 76
- సీ. అనిపెనా యే మిచ్చెననుచును సంభ్రమం, బున సందడించుచుఁ మూఁగువారు
సర్వేశ్వరుండు శ్రీసతితోడ గానంబు, వినుట యడుగ నేల యనెడువారు
కడుననుగ్రహము నెక్కడ లేనియాయీగి, పసయ తెల్పడునంచుఁ బలుకువారు
నీ పైక్కడవై మఱి యేవార లైన న, యొకనుండికో యని యడుగువారు
- ఆ. నగుచు సురలు మునులు నరుదంద మేపూఁత, డంబుతోడ వచ్చెఁ దుంబురు
కడలవారిని గనకన్నాన మాడించు, పదకమును సునేత్రపటముఁ దాల్చి. 77
- క. భగభగ యనుపదకంబున, నిగనిగ యనుక్రొమ్మెఱుంగు నేత్రపటమునన్
భుగభుగ యనుమేపూఁతక, భగభగ యనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్.
- సీ. తనుఁ గ్రమ్మఱంగఁ బిల్చినవేళయంద నా, తో విచారింపక పోవు తెట్లు
పోయెఁబో నను బిల్వఁజేయక తా నొక, నెఱజాణ యై విద్య నెఱపు తెట్లు
నెఱపెఁబో ప్రభువు మన్నించినాఁ డని మీఁదు, పరికింప కీసామ్మ పట్టు తెట్లు
పట్టెఁబో దొంగఁ దే పల్లవిన ట్టివి డాచి, కొంచు బోవక మెఱయించు తెట్లు
- తే. లేడు తగవరి యెందును మూడి చొచ్చు
వాఁత వెల్లెడువాఁడె యెవ్వఁడు నంచుఁ
బాపి తుంబురుఁడా యంచుఁ బండ్లు గొలుకు
కొంచు లోలోన నుడికితిఁ గొంతతడవు. 79
- క. నాకంటె చాను ఘనుఁడే, యాకొలదియు బయలు సేయునంతకు నేయే
పోకల బోయిన బో ని, మ్మికరణిం జాణికి పోవనిత్తునె వీనిన్. 80
- ప. అని యాగ్రహించునతనితోడ నొదేనియు వాడు వెట్టుకొని భంగపఱచి యతఁ
లితం బై నమదీయసంగీతచాతుర్యంబువార్తలు క్రమంబున నిజగన్నా యకునకు
వినంబడునట్టియుపాయంబు వెట్టెదం గాక యని యాహించి తదనంతరంబ. 81
- చ. తలఁగక యిప్పు డిట్లు సముదగ్రతఁ బేర్చినయీర్ష్య బుద్ధిలో
పలన యడంచి మైత్రీ గనుపట్టగ నింతనఁ గొంత రాకపో

కలు ఘటియించి యే సతనిగానములో గుణదోషవర్తనల్
దెలియుట సీతి యాతెలివి + లేకగునే జయ మంచు నెంచితిన్. 82

ఆ. ఎంచి యతనియింటి + కేగితి నొక్కనాఁ, డతఁడు సపుడ పాట + కాయితముగ
నీణె మేళంగించి + వెలుపలిమోసల, నునిచి లోని కరిగి + యున్నవాఁడు. 83

ఉ. ఏనును దుంబురుం డెచటి + కేగె గృహంబున నున్నవాఁడె యం
చానికటంబునకొ మెలఁగుఁసట్టిజనంబులఁ బల్కి నీణె యి
చ్చోనిడి లోని కేగె ననుసద్ది విసంబడ నీవిపంచి యె
వ్వనిదొ యంచు నుండి తమి + వారిదె చూత మటంచు సల్లనన్. 84

తే. పుచ్చుకొని పలికించి యపూర్వమైన, శ్రుతుల పెంపునిర్దోషతఁనతులమగుచుఁ
గడువెఱఁగొనర్పదాని సొక్కడనపెట్టి, మిగుల లజ్జించి వచ్చితిమగుడియపుడు.

వ. ఆసమయంబున సంతర్గతంబున. 86

మ. కడుఁ బ్రాసాద్యధురీణుఁ డీతఁ డయినకొ + గాంధర్వసంపూర్ణ నె
ల్లడఁ బ్రభూతి వహించునాకు సకటా + యీతుంబురుండంతయె
క్కుడుగాఁ గానము నేటిదాఁ నని + సంక్షోభించుచుకొ దాడిఁ ద
న్నెడువానిం దలఁ దన్ను వాడు గలఁ డన్వేషింప నం చెంచితిన్. 87

చ. అటమును చల్లి పెంపు + దనరారఁగ నేనును దాను సప్పట
ప్పటికిని గూడి పాడుదుము + పద్మభవాదులయొద్ద సప్పు డె
చ్చటఁ దన కింతగానకళఁసంపదకల్లి యెఱుంగినెడ ము
చ్చటపడి యిట్లు విష్ణుఁడు ప్రసన్నుతఁ డా బిలుపించునంతకున్. 88

క. తమవిద్య నెవ్వ గేమా, త్రముఁ గనఁ జాలుదురు + వారిదండను దన్నా
త్రను ప్రకటింతురు బుధు లు, త్తములమహిమ సీరుకొలఁదితామరసుమ్మి.

క. ఇటు గాన వినుజనంబుల, పటిమకు నెక్కుడుగ విద్య + పచరించుట య
క్కట విఫలము గాదే యె, చ్చటఁ జెవిటికిఁ బట్టునట్టిసంకునుబోలెన్. 90

స. అది యట్లండె నేను నదిమొదలుగాఁగ నెక్కడెక్కడ సక్కజపుగానవిద్య గ
లవారు గలరు వారి సరసి యరసి తద్విద్య సాధించుచు నెందునుం మంబురున
కు నీడుగాఁ జాలమి యెడనెడం బరికించుచుం బెద్దకాలంబు ప్రవర్తిల్లి యీమ
నోరభంబు సర్వజ్ఞుడైనపుండరీకాక్షునియనుగ్రహంబునన కాని ఫలియింపనే
ర దని నిశ్చయించి తద్దేవుని గూర్చి చిరకాలంబు తపం బొనర్చితి నంత. 91

సీ. అంజనాచలగర్వభంజనాచలలీల, నీలవర్ణపుమేనిఁడాలు దనరఁ
బుండరీకముల నుద్గండరీతుల గెల్చి, చెన్నొందు నిమవాలుఁగన్ను లమర
మకరకుండలరుచిఁప్రకరకుంతితము లై, దినకరప్రభలు వెఁస్వెనుక కొడుగ
నురమురత్న ముసంఘఁ + గరము రిండులునిడ, శోకునిడెగ లక్ష్మీ + క్రిడ లాడ

- తే. శంఖచక్రాదిపరికరః సహితః డగుచు
మఘవముఖదేవతాసేవ్యమానుః డగుచు
బతగరాజాధిరోహణోద్భాసి యగుచు
గృప దలిర్పంగః గాన్పించెఁ + గేశేవుండు. 9
- ఆ. కానుపించి యేమి + గావలయును నరం, బడుగు మనిన నేను + నాత్మశిక్ష
కొలఁది నతులునుతులు + నలిపితుంబురు గాన, కలన నలన గలున + నలయు 10
- చ. అనుటయు నన్నుఁ జూచి కృప + నచ్యుతుఁ డిట్లను నేను ద్వాపర
బున వసుదేవనామునకుఁ + బుత్తుఁడనై యుదయింతు శిష్టిపా
లనమును దుష్టశిక్షను నిలాస్థలిఁ బ్రోవఁగ నట్లు ద్వారకా
ఖ్యనగరియందు నీ కభిమతార్థ మొనర్చెద రమ్మ నాటికన్. 9
- క. అని యంతర్ధానము నొం, దినఁ జరకాలంబు నేఁ బ్రతీక్షించుచు ను
తను వాసుదేవుకడ ని, ట్లనుపమసంగీతకౌశలాభ్యుండ నైతిన్. 9
- క. ఏ నిన్నిపాట్లఁ బడి యీ, గానమహిమఁ గంటి నీవుఁ + గలభాషణయుఁ
మేను చెమర్చక యుండఁ, బూనితి రిది యప్రయాసమున పాఠినిగాన. 9
- క. అనుడు మిముఁ గొలుచుపుణ్యం, బున కిది యరు దయ్య ఘనతఃపాధన
దినవారు తనంత లనక, వినరే లోకోక్తి మీరు + విశ్వంధరలోన్. 9
- మ. అది యట్లుండె నొకపు తుంబురుని + దా నారీతిఁ బిల్పించి యు
పు దలిర్పక హరిపాట వింటి మిగులం + బూజ్యంబుగాఁ జెప్పి శే
కొదయుక లేక నదా నివాసముగ నై + కుంతంబులో నుండి యీ
నదయుక విష్ణునిఁ గొల్వఁ గల్గెడుమహాపాభాగ్య మెట్లబ్బున్. 9
- క. అనుటయు నమ్మాటకు నె, మ్మన మలరంగ నతినిఁ జూచి + మణికింధరి య
త్యనఘుండపు మేలు మే లీ, యనుపమసద్బుద్ధి యేరి + కై నను గలదే. 9
- క. వినరే యెవ్వరు పాపం, బనఁ బుణ్యం బన నిషేధ + మన విధి యసఁ గ
డన మే లనఁ బరలోకం, బనఁ దలఁపఁగ లేరు గాక + యాత్మహితంబున్. 10
- చ. అలయక వేదశాస్త్రసతఃతాభ్యసనవ్యసనప్రసంగతిం
దెలివి యొకింతఁ గాంచినగతిక + నుతి కెక్కియు “వెట్టి దీరె గో
కలి దలఁ జుట్టు” మన్నకీయఁ + గా నొకకొందఱు దల్లు రప్పటిం
గలుపపథప్రసరనమె + కర్తవువాసన నన్యఁ గొల్వఁగన్. 10
- ✓ సీ. వినుము గంధర్వసం + దనభూతములయందు, బ్రాణులు త్రమములు + ప్రాణులందు
బుద్ధిజీవులు మేలు + బుద్ధిజీవులయందు, మనుజులు శ్రేష్ఠులు + మనుజులందు
బ్రాహ్మణు లధికులు + బ్రాహ్మణులందు వి, ద్వాంసులు ఘనులు వి + ద్వాంసులందు
విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు ముఖ్యులు, విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు

శే. గర్త లెంతయుఁ బూజ్యులు • కర్తలందు

బ్రహ్మవిదు లెక్కు డామీదఁ • బరమ మొకటి

గలుగ దనుచును మున్న తాఁ • బలికె మనువు

ధర్మశాస్త్రప్రసంగవ • ర్తనలవేళ.

102

ఉ. నీవిధ మారయం బరిగఁగించినయప్పటితారతమ్యపుం

ద్రోవ కరంబు దూరముగఁ • ద్రొక్కినవాడవు నిర్మునంబు ల

స్త్వీవరనిత్యసన్నిధివి • శేషమహత్త్వ మెఱిగినంతనే

యావిధనంబు గాంచుటకు • నాన యొనర్చితి గాన నిమ్మెయిన్.

103

క. కావున నీ నడిగినయ, ద్వేవునియనవరతసన్నిధిమహత్త్వవిశే

షావాప్తిక బెద్దలచే, నే వినినయుపాయ మిప్పు • డెఱిగింతుఁ దగన్.

104

క. అధికారి గానివానికి, సధికపదవిఁ దెలుపఁ బ్రాప్త • మయ్యెడుపాపం

బధికారి యైనవానికి, సధికపదవిఁ దెలుప కున్న • నగు నిక్కముగన్.

105

న. అని యిట్లని చెప్పె.

106

✓ సీ. తనశక్తికొలది సత్కర్తముల్ ఫలవాంఛ, మాని కృష్ణార్పణమతి సలుపుట

ప్రతిష్ఠిద్ధకర్తగలు • పరిహరించుట విష్ణు, భక్తిమై గ్రమమునఁ • బాదుకొనుట

తద్భక్తి గలపుణ్యతములసంసర్గంబు, దుర్జను లున్నట్టి • త్రోవ జనమి

విష్ణుసన్నిధికళావిభ్రాతనివిధది, వ్యత్రేత తీర్థయా • త్రాచరణము

శే. బ్రహ్మచర్యగుండపము • వైరాగ్యగుణము, నలయువై కుంతమును • గోరువారి కెల్ల

నీనిలోపలఁగొన్ని గాఁబాపం గనిన, వృథజనవుచేర్చు • గ్రమమున • విష్ణుపదము.

న. అని చెప్పి నీవు నిజశక్తికొలది నిందుఁ బ్రసరిల్లుము కృష్ణానుగ్రహంబు

నం గలిగినయీయనన్యసాధారణసాగీతచాతుర్యంబు వృథ సేయక శ్రీపురు

షోత్తమశ్రీరంగాదిదివ్యత్రేతములందు ముకుందసన్నిధిం దద్దివ్యగుణనామ

సంకీర్తనగానంబు గావింపు మది సకలశ్రేయోనిదానం బని పలికి తత్ప్రసంగ

నచనంబున.

108

ఉ. అక్కజ మైనభక్తి దన • రార నతా డనయంబుఁ గృష్ణుని

దక్కక యాత్మఁ జూచి ప్రమ • దంబునఁ బొంగుచుఁ జెంగలించుచుం

జొక్కుచు మ్రొక్కుచుం బొగడు • చుం బలికించుచుఁ గన్న మోడ్చుచున్

మిక్కిలి చోద్య ముందుచును • మెచ్చుచుఁ బాడుచు నాట్య మాడుచున్.

109

క. కేవలము నతిశ్రేయ, సావేదనశంసదాత్మ • డై తద్గుణముల్

భావించుచు మెకరితి, ద్రోవఁ గనుచు నేగె నార • దుండు నిజేచ్ఛన్.

110

ప. మణికంధరుండును దచ్చరితంబులకు నతివిన్నయప్రమోదహృదయుం డగుచు

నితం డితధన్యతామహిమంబున నొప్పునే యని కొనియాడుచుం దనదృష్టి

మార్గంబు గడచునందాఁక వీక్షించి యెట్టకేలకు నాలోకనంబులం ద్రిప్పుకొ

నియో నివ్వధంబున గురుం డరిగిన నతండు తదు క్షప్రకారంబునఁ బుణ్యకర్త
బులు నడపుచుఁ గ్రమంబున విష్ణుభక్తి హృదయంబునం బాదలఁ దీర్థయాత్ర
గావించె నందు. 111

మ. యమునం జూచెను వీచికాచయమునం • బ్రాంచద్దనశ్యామతో
యమునన్ సారసకై రవోచ్చయమునన్ • సారావభృంగీనికా
యమునం జక్రమరాళసంచయమునన్ • వ్యాఘ్రాపితాఘవ్యపా
యమునన్ సంతతపుణ్యనిశ్చయమునన్ • హర్షప్రకర్షంబుగన్. 112

శా. నిధ్యానోత్సవకారణంబు లగుచున్ • మించె గరం బానదిన్
మధ్యేతీరవనద్విజప్రకరసంఘ్యగ్వర్జితారణ్యక
స్వాధ్యాయాధ్యయనస్వరాభినయలీలాంధోళనభూలతా
బుధ్యాపాదననైపుణీవిలసితాంభోవీచిచాంచల్యముల్. 113

చ. ఇరుగడలందు మించిన యహీశ్వరశయ్యతెఱంగు దాల్చి క్రొ
న్నరువులపంక్తి రాజులగ • నూతనపీఠపటంబుకై వడిం
దరళనరోజు రేణునముఁదాయముసాం పెసఁగంగఁ జూడ్కి కా
తరణితనూజ యొప్పె శయితం బగువిష్ణునిమూర్తియో యనన్. 114

క. ఆనై ణికుండు తత్త్వి, ధావళిఁ దగువిధు లొనర్చి • యాయాచోట్లన్
శ్రీవరుగుణములు వీణా, ప్రావీణ్యము పొలుపు మీఱఁ • బాడుచు నంతన్. 115

వ. మధుర సేవించి యంతట హరిద్వారంబును సాలగ్రామపర్వతంబును బదరికా
శ్రమంబును నైమిశారణ్యంబును గురుక్షేత్రంబును బ్రయాగయుఁ గాశియు
నయోధ్యయు గంగాసాగరసంగమంబును స్నానదానాదివిధు లనూనంబుగా
నడపుచు దర్శించి యంత నుదధితీరంబున నీలాచలనన్నిధికి నేతెంచి. 116

క. ఇది సాక్షాదైక్యంతం, బిది నానామునితపఃస్సమృద్ధివిపాకం
బిది పరమం బిది శరణం, బిది పుట్టినయిల్లు సిరుల • కెల్లఁ దలంపన్. 117

తే. అనినుతించియింద్రద్యుమ్న • మనుసరసిని, రోహిణీకుండమునసమా • రూఢభక్తి
దీర్ఘమాడుచునాతఁ డాత్మీయగాన, నైపుణివెలార్చుచునుజగన్నాథుఁ గొలిచి
సీ. ఇతైఱంగునఁ బురుఁ టోత్తమశ్రీజగన్నాథునిసంసేవనమునఁ దనరి
శ్రీకూర్మవిభునియంఘ్రిసరోరుహంబులు, గనుఁదమ్ములకు విందుగా నొనర్చు
సింహచలాధీశ • సేవావిశేషలీలలను జన్మంబు నలంకరించి
శ్రీమదహోబల • స్వామిపాదనభోడు, జాలసంఘము ఫాలశశికి నొసఁగి

తే. వేంకటేశ్వరచరణారవిందగంధ, నందదిందిదిరశ్రేణి • నైల్యమునను
నిజశిఖాకాంతికిని బుష్టి • నిర్వహింపఁ, జనియె నాదరమేదుర • స్వాంతః డగుచు

మ. కమనీయోజ్వలశీలశాలి యగునా • గంధర్వుఁ డంతన్ ఘన
ప్రమదప్రేమవిశేషసంభృతపరీ • రంభక్రియాసంభ్రమ

భృమకారాభిముఖప్రసారలహరీః బాహుసమూహాసమా

నమనోజ్ఞం బగుస్వామిపుష్కరిణిన్ + వచ్చెం గడుక్ వేడుకన్. 120

తే. అంత హరిసంతతాశ్రితః స్వాంత మైన, స్వామిపుష్కరిణియును + నాశౌరిభ క్తు
తనువు ననోన్యస్థావనః త్వము భజించె, మిగుల మజ్జనసమయనః మ్లేశనమున.

వ. అంత నిత్యనియమములు సమ స్తమును నొనర్చి యాచెంత జెలువు మీఱుచున్న
క్షీతివరాహమూర్తి శ్రీకాంతుఁ గొలిచి భ క్తివినియకౌతుకప్రమాదసంక్రాంతి
శబలతావిశేషకలితచి త్రవృత్తి యై. 122

సీ. మణిమయప్రాకారః మంబుపగోపురో, దీర్ఘ కాంతులచేతఁ + దేజమునకుఁ
జారునదీహస్తః చామరవీజన, వ్యాపారములచేత + వాయువునకు
నారాధనార్థయాః తాయాతజనవిభూ, పగరజోన్మప్తిచే + ధారుణికిని
హృద్యచతుర్ద్విధః వాద్యస్వనోపయో, గప్ర వ ర్తనముచే + గగనమునకు
తే. నిజనవాగరుధూపజః సీరవాహ, జననసంబంధమహిమచే + సలిలమునకుఁ
శావనత్వంబు గలుగంగఁ బరంగువేంక, తేనునగరు దాఁజేరియిం + పెసక మెసంగ.
క. మునుపు తనివార దేవత, లను దగ నేవించి నిర్ల + లప్రేమభరం
బున మేను గగురు పొడువంగి, ననఘః ఉతఁడు లోబి కరిగి + యగ్రమునగదున్.

[యును

సీ. మృనుపదాగబుజములుఁ మెఱుంగు టాదెలుపైఁడి, మప్పటియును మొలఁముప్పిడి
మఃశిమేఖలయు బొడ్డుఁ మానికగబును వైజ, యంతయు నురమున + నలరుసిరియు
నగదహస్తము కటిః + వర్తిలుకేలు శం, ఖము చక్రమును దాల్చుఁ కరయుగంబు
తారహారగబులు + చారుకంతగబు ని, ద్దపుఁ జెక్కులును నవ్వుఁ దళుకుపనలు

[బామలు

తే. మకరకుండలములును దాఁమరలఁ దెగడు, కన్నులు మనోజ్ఞనాసయుఁ + గలికి
ము త్తీయపునామమును రత్నఁ ముకుటనరము, నెనంగఁ గనువట్టుశ్రీవేంకః తేనుఁ
శా. ప్రత్యంగంబును మిక్కిలిం దడవుగా + భావించి భావించి యా [జాచె.

దైత్యారాతితనూవిలాసము సమః స్తంబుక్ విలోకించె దా
నత్యంతాబును వేడ్కుఁ బొంగుచు నితాంః తాశ్చర్యముం బొందుచుం
గృత్యం భేమియుఁ గొంతప్రా ద్దెఱుంగ కః క్షీణప్రమాదంబుశోన్. 126

వ. పదపడి నిజానుభవం బిట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి. 127

సీ. పదపద్ములఁ జిక్కి + పాయదు నాదృష్టి, కనకాంబరమున కేకరణిఁ దెత్తుఁ
గనకాంబరమునఁ గీఁల్కొనినఁ జలింప దే, నుదరబంధమున నెట్లొనరఁ గూర్చు
నుదరబంధమున నిం + పొంది భేదిల్లదు, శ్రీవత్సమున కెట్లు + చేరఁ దిగుతు
శ్రీవత్సమునఁ దారః సలిన రానేరదు, కేలుఁదామరల కేక్రియ మరల్లుఁ
తే. కేలుఁదామరలను గళః శ్రీల మోవి, మకరకుండలముల గండఁ మండలముల

నానఁ గనుఁగవభూమలఁగుం తలములుందు, నెందుఁ బల్విన విడఁజాల • దేమి చెప్పి.
 ప. అని పరమానందంబున నితరప్రపంచంబు సర్వంబును మఱచి కొంతతడవు నొక
 యీంచి తదనంతరంబ దండప్రణామంబు లనేకంబులు గావించి విపంచీనమంచితో
 మృదుమధురనినదంబును గంతస్వరంబును నేకం బగుచు లోకుల నస్తోక సమ్మదము
 శ్చర్యసంభృత స్తంభభావులఁ గావింప నద్దేవునిదివ్యమంగళగుణగానంబు లొనఁ
 చె నివ్వధంబున మూడహారాత్రులు నేవించి పోకటనగంబు డిగ్గి చుట్ట
 చని ముందట. 129

సీ. ఏపట్టణము ముక్తి పోతున ప్తపుగాంత, రభిగణనాతివిభ్యాతశాలి
 ఏపట్టణము ఫేలఁదేకామవిభుశిర, స్పింధుమత్సరసఃశ్రీవిభాసి
 ఏపట్టణము సముదీర్ణకామాక్షీత, పఃపరిపాకసంపద్విధాయి
 ఏపట్టణము సరిద్రూపవాగ్దేవతా, సంశ్రయాంచితసమస్తద్విజాలి
 తే. బ్రహ్మయజ్ఞవపాహూమఃపరిమళసహజాతసాక్షాత్పరబ్రహ్మసన్నిధాన
 భాగ్యసౌభాగ్యయోగ్యమేపట్టణంబు, పుణ్యతరమైనయాకాంచిపురముఁగనియె.

తే. కని మనంబున మోదంబు • గడలుకొనఁగ
 నందు నేకామనాథుఁ గామాక్షీదక్కు
 గలుగువేల్పుల నచ్చించి • కరిగిరింద్ర
 మునకుఁ జని యుక్తగతి నెక్కి • పోవ నెదుట. 131

సీ. తనశంఖరుచికి నాతనిమనస్సహోద్, యంబు ప్రత్యుత్థాన • మాచరింపఁ
 దనచక్రమునకు నాతనిదివ్యతేజంబు, గురుభావమున నెదుర్కోలు నేయఁ
 దనకృపాలక్ష్మీ కాతనిభక్తి నెనరుపెం, పెసఁగఁ గాగిటఁ జేర్చి • యెత్తుకొనఁగ
 దనకొస్తుభమున కాతనిశుద్ధచిత్ప్రకా, శము మైత్రి నెఱపుచు • సరస మాడ

తే. వరదరాజదేవుడు భక్తవత్సలుండు
 మిగులఁ గనుపట్టె నతఁడు నంజగదధీశుఁ
 గని పులికితాంగు డగుచును • వినుతిఁ జేసి
 పాడుచు భజించె నెంతయు • భక్తి మీఱ. 132

శా. ఆకాంచీనగరంబు వెల్వడి సముద్యత్పాగవున్నాగరం
 భాకంకేళిరసాలసాలసుమనఃపాళీజధూళీమధూ
 లీకేళీనరగంధవాహపృథుకాళీచంక్రమాలంకృత
 ట్టాకప్రాంగణచోళమండలమహాగ్రామంబు లీక్షించుచున్. 133

చ. చెఱకును రాజనంబు వరిచేలును డట్టపుఁ బోకమాఁకులుం
 దఱ చగుపూవుదోటలును • దమ్మికోలంకులు నేటికాల్వలుం
 బఱ పగునారి కేళవనపంక్తులు మామిడిఱోపులుం గడున్
 మెఱయుచు నాత్మకున్ ముదము • మెచ్చును నచ్చెరువున్ ఘటింపఁగన్. 134

శా. ఆవీణాధరుఁ డేగి కన్దొనియెఁ బుఁణ్యభ్యాతదర్పిల్లన
వైవద్వీపవతీసమత్సరవివాదప్రాణిమానర్గళ

వ్యావల్లత్కరభానభృల్లహరికావగ్రాన్యతవ్యోమముం
గావేరితటిసిలలామము సఖసాఘమోళనోద్దామమున్.

135

ఆ. కని తదీయ మైనయనితరసదృశేషా, వనతరప్రభావఘనత దనకుఁ
గరము మెచ్చినర్పఁ బరమనిరూఢి నా, దరముఁగోడిభక్తిగరిమఁ దనరి.

క. పానసగుణానుభావము, భావన గావింప న్నెఱ్ఱిఁపరమనదులు నీ
కావేరికి సదృశంబులు, గా వేరికి నైనఁ బొగడఁగా వెర వగునే.

137

లయగ్రా. ఈనదిప్రవాహాయుగఁబీనిభవిభాసితభుజానియతరంగసదనూనఽరింభం
బీనది భజన్నిఖలఁమానవమనఃకలుషఁతానిరసనాతిపటుఁతానుతజలాఘం
బీనది సమస్తతటిఁసీనికరమృతఁరానుపమచిద్విభవదానమహాసీయం
బీనది పవిత్రతరఁమీనది శుభైకనిధి యీనది విముక్తినిదానము గణింపన్.

ఉత్సాహ. అమితరంగధామలక్ష్మీ నరయఁ బృషతమణినికా
యములఁ బూజ సేయఁ దాల్చినట్టినేత్రభుజసహ
స్రములు గాని జలరుహములు జలరుహములు గావు భం
గములు భంగములును గావు గణన సేయ సీనదిన్.

139

మానిని. బాగుచేలయుఁ బద్మనిభాక్షులు బాహుచతుష్కము భవ్యవిభో
త్సంగితశంఖసుదర్శనశార్దూలదాముఖచిహ్నము తత్త్వము నీ
లాంగము సీనది యశార సృజించు నిజాశ్రితదేహికి నంతికస
ద్రంగశయానుఁ దింరంబుగఁ జూచి కరం బిదివో చతురత్వ మనన్.

140

వ. అని ప్రశంసించుచున్నయచటిజనులవాగ్జన్తసాఫల్యంబునకు నుల్లసిల్లుచు న
రవిందకుముదకల్హారతల్లజనముల్లసితగంధసంబంధబంధురగంధవహాకిశోరవారం
బులు దూరంబునన యెదుర్కొని చక్రచక్రాంగబక్రకౌంచసారసారానంబులు
సారస్యవికస్వరస్వాగతభాషణంబులవేషంబు నుపచరింప నుత్కంఠమానకల్లోల
జాలంబులు సమాలింగనలీలాలోలబాహుకాండపాండిత్యంబు లత్యంతంబు ప్ర
కటింపఁ దటస్థస్థాపితస్థూలడిండీరఖండమండలవిలాసంబులు రజతాసనసమర్ప
ణప్రకారంబు నేర్పరింప నింపు మీఱుచు నిష్టబంధుసందోహంబులలాగున నా
గంతుజనసంతతులు సంతసంబున నుపశోకింపఁ బెంపు మీఱుచున్నయాకావేరి
యందు నుచితవిధులు దీర్చి యందు మిక్కుటం బగుపెక్కువ నుక్కుమిగులు
జక్కువలచక్కదనంబును వెక్కుడించునిరు త్తరీయవర్తులోత్తుంగరంగత్తుచ
యుగంబుల సరససరసంబు లాడం జేరినతెఱుగునం గానుపింప జంకల నిడినక
సత్కనకకలశంబులతోడఁ బాటుపారుచు నీరాటిరేవున ఓవి నెఱపుద్రావిడయు

వతీవితతులయతులచతురిమపదిమృతలలితవచనరచనలరుచులు గొనవలసి తెలిసి
సియుఁ దెరు వడుగు తెరువరులం గూడుకొని పురంబు ప్రవేశించి వేదాధ్యయనం
బంబులతోడియుద్దులై యుద్దిం బెంచుపడ్డర్చినవ్యాఖ్యానఘోషంబులచేత
బూతాతిథిశ్రోత్రంబు లగుబ్రాహ్మణగృహవాటికలు దాటి కోట చికోటు ధో
కోటకొమ్మలయందు నవ్యత్పన్ననిర్వాణంబు లగుమాణిక్యదీపంబులు మార్గార్థం
డమండలమునకు మాటు మండుచు ఖండితబహిరంతరితమస్పముచ్చయంబులగు
గతిహెచ్చ నచ్చెరువున విలోకించుచు శ్రీరంగరాజభజనయాతాయాతవర్తనన
ర్తకీమణివిభూషణఘోషణపోషణంబుల నినుమడించి యేపారుపారావతా
వాపారపారంపర్యంబులం బర్యాకులంకణంబు లగువిశేంకటవిటంకంబుల నెల్ల
కృతంబు లగుగోపురంబులు విలోకించుచుఁ బ్రాకారంబులు సాక్షించి యాశ్చ
చిత్రకంబున వైనతేయాగుల నేవించుచు రంగసంజ్ఞితం బైనదివ్యధామంబున
గృహ నేగి యందు.

141

సీ. బసవరిసన మించుపసిడిదుప్పటివాని, శుభ మైనయరముకొంస్తుభిమునాని
దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నులవానిఁ, గమ్మకస్తుతిలంకంబువానిఁ
దొలుపల్కుగిల్కుఁబావలఁ జరించెడువానిఁ, జలువతావులసజ్జనలరువాని
నింద్రసీలపుడాలు నేలువర్ణమువాని, సిరిమరుల్ గొలుపుమైచెలుపువాని
తే. మకరకుండలదీ ప్తిడంబరమువాని
డంబు నెఱపెడుమణికిరీటంబువాని
రంగనాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు
నలిపి తన్నూర్చి యంతయుఁ గలయఁ జూచి.

142

చ. తిమి యమరంగ నొక్కొకటిఁ దెక్కగ నేతెడు నొర మన్విలో
కముల మణికిరీటమును గన్నురీనామము నవ్వమోము హ
రములును వైజయంతియు నురఃస్థలరత్నము శంఖచక్రము
ఖ్యములును బొడ్డుదామరయుఁ గంకణకాంచినదాంగదాగులున్.

143

సీ. దివ్యసంయమిమనఃస్థితీ బొల్చుమత్కుల, దైవంబుపదములఁ దలఁపుఁ జేర్చు
నఖిలలోకస్రష్ట యగుబ్రహ్మఁ గన్నమ, త్పాణిబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్చు
దైతేయకంఠనిర్దళనంబులైననా, స్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్చు
లక్ష్మీచంద్రవకు నలంకార మైననా, తండ్రివక్షమునఁ జుత్తంబుఁ జేర్చు
తే. నుల్లమునకును జూడ్పిక నెల్లిగొలుపు
నావరదుమోమునందు మునంబుఁ జేర్చు
ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత
నుతుల రచించి పాడుచు నతఁడు గొలిచె.

144

వ. అంత నాగంధర్వుం డచ్చట్లు వాసి యొక్కించుక తూర్పుగాఁ జని చని.

145

చ. అలరుచుఁ గాంచె ముందట నహమ్మతినిర్మిళప్రణిణముకొ
విలసితసౌధవజ్రరుచినిర్జరనిర్మలఁగిణీప్రవాహసం
వలసనిశితృప్తిమత్తర్కుఁ నారమతిప్రదచంద్రశాలికా
లలితవతీలిలోలదృగిలక్రయమాణముఁ గుంభకోణమున్. 146

స. అందుఁ గుండళిదమందసందీప్తిప్రవాహసంతృప్తితిగింతరాశిసంతమసజంబాలం
బులగుగోపురప్రాకారంబుల దీపించుమాణిక్యమయమందిరింబునందు. 147

సీ. నునుగాఁపుదూది నింఁచినయట్టిచల్లని, పానుపుపై లీలఁ బవ్వళించి
పటపులై హోంబట్టుఁబటపులోయనొప్పు, రమచన్నుదోయిఁబాదములుచేచ్చ
చెలుపు దీపించగఁ శిరముక్రిందట నొక్క, కేలు దలాడఁగాఁ గీలుకొలిపి
బంగారువలువచేఁ రంగారుకటిమోదఁ, జక్కఁగా నెక్కహఁస్తంబు చాచి

శే. యన్యకరయుగ్మమునఁ బొంచఁజన్యమును సు
దర్శనంబును దాల్చి సుదర్శనమున
నచటిజనములచూడ్కి ధన్యముగఁ జేయు
శార్దూపాణిని గొల్చె నుత్సవ మెల్ల. 148

స. మఱియు నందుఁ గూఢేశ్వరుని నేవించి దర్శనయనంబున కరిగి యందు రామ
భద్రుని నిర్ణీద్రభిక్షతాత్పర్యంబుల నేవించుచు నీణావాదనానువాదమేదురగాన
కౌశలంబుతోడ నిట్లని స్తుతించె. 149

తురిగవల్లనరగడ. దశరిథాననిశివిమలఁతరితిఁగళలావతారి
నిశితశరలఘుక్రయోగఁ నిహతతాటకావిహరి
కపటపటసుబాహుదళసఁఘటితిగాధనూనుయోగ
అపరిమేయగౌతమాంగఁ నాఘదమనఁపదపరాగ
కోమలేక్షుదళనసదృశఁ ఘోరశింభుచాపభంగ
భూమిజావివాహవిభవఁ పూర్ణసమృద్ధాంతరంగ
పరశురామగర్వపవచఁపానపీనబాహునాగ
గురువచోనుపాలనాతిఁకుతుకవిధుతరాజ్యభోగ
పాదభజనవితిరణాతిఁఫలితిగుహసమస్తపుణ్య
పాదుకాప్రదానవిహితఁభగతిసౌహృదానుగుణ్య
ఘనవిరాధిమదివినాశఁ కలితబహువిఘ్నిరాస
వినుతపదనివేశిపూతిఁవివిధమానకులనివాస
తతనిశాచరీవిరూపఁతాకృతప్రియావినోద
అతులబలభరాదిదనుజఁహననజనితవిబుధమోద
హరిణహుఁధారిదారుఁశాసురాసుహరణభాణ

పరమఘోరబాహుబలకః బంధమర్దనప్రవీణ
 అమలశే బరికాఫలోపః హరరుచిఘనాభిముఖ్య
 సమదనాలిదర్పదమనః సఫలితార్కతనయసఖ్య
 శరణవరణపరపరానుజ్ఞప్రదీపితప్రసాద
 అరుణితాక్షికోణవిరచితాంబురాశిగర్వసాద
 పర్వతౌఘరచితసేతుః బంధసుతరసింధుకాండ
 గర్వపంక్తికంఠకంఠః ఖండనప్రచండకాండ
 సకలదివిజనుతచర్చితః జానకీమనోజ్ఞగాత్ర
 సకరుణాతరంగనేత్రః సాధుభవలతాలవిత్ర
 యతిజపార్హుపుణ్యనామః యతివిత్తీర్ణభక్తకామ
 సతతసితయశోభిరామః సర్వలోకపూర్ణధామ
 అహితవిదళనాతిరౌద్రః యార్తపాలనావినిద్ర
 మహితనిఖలగుణసముద్రః మమ్ము బోవు రామభద్ర.

150

క. పరమం బగునీనామము, కర మామ్నాయములు తారః కబ్రహ్మముగా
 నిరతిక వినుతింపఁగ నా, తరమే నిను నభినుతింపఁ దశరసరామా.

151

వ. అని వర్ణించి యచటఁ గదలి సేతుబంధంబునకుం జని యాగు రామస్వేన
 హుభక్తివిశేషంబుల నారాధించి యనంతశయనంబున కిది యాగు బ్రహ్మ
 భునిం గొలుచుచు నతనినన్నిధిం గొన్ని నాళ్లు దనదుగాంధర్వవిద్య హృద్యము
 గా నెఱపె నేను గానప్రియత్వంబునంజేసి చెవి రయ్యెత్త తత్త్వదశంబుల నెఱ
 డు పాడెడుపాటలు వినుచు దృష్టియుం బాట విడిచి యిది యంతయు గన
 గొంటి నివ్వధంబున ననంతపద్మనాభునినన్నిధినుండి యతం డాతి.

152

క. ఆపడమటిదిశ దళకళి, కాపుష్పఫలాదిగరిమః కతన సమీప
 శ్రీపకలాపమణిపట, లీపతిమస్పర్ధ వర్ధిలెడువనవాకిన్.

153

క. హరిఁ గూర్చి తప మొనర్పఁగ, దొరకొనియెను దానఁజేసి యజముఖ
 సరసునిగానకళామా, ధురి యేమియు ననుభవింపఁ దొరకడు నాకున్.

154

క. అని యాదిక్కునకు విలో, కనములు నిగుడించి యదే నిఁగాఢపురబద్ధ
 సనమునఁ గూర్చున్నాఁ డో, వనిత యిపుడు దృఢసమాధిఁ నెన మోహిన్.

155

చ. అనుటయు నాలతాంగి కడుఁ సద్భుత మింతయు నోమహాత్మ మి
 కనుఁగవ కిప్పు డెమ్మెయిఁ బ్రకాశతఁ దత్సకలప్రసవర్తనల్
 గనఁబడుచున్న వే యనినఁ గంజముఖి యనుమాన మున్న ని
 ప్తనుపుము దవ్యగాఁ జెలులఁ సచ్చటితత్త్రియ లెల్ల జెప్పెదన్.

156

సీ. అనుడు మహాత్మ మిఁవ్వుంత నే నెఱయంగ, నర్హ నే మోహిల్కులందఱ గల నే
 యనుమానమనుటయునై ననిందేమి ద, ప్పిదియు వినోదమోయింతి యనుచు

- బలిమి నాయకనేతఁ • జెలుల నిద్దఱిఁ గడు, దవ్వుగా నంపించితత్కియలును
దబ్బాక్యములు చెప్పి • తార్కాణచేసియో, యజ్ఞాక్షి యిది యెట్టులట్టులతని
• త్కియోత్రయుఁ దపమును • చేటపఱుప, నెదవివపుడుగదా మదిఁకొదన దీటు
దూరతాతారతమ్యవిచార ముండు, నేమొ లేదొకొ తెరు విది • యేరుపఱుప.
- అన విని యట్టివేళ నికఁజూపనిజంబున నున్నచిల్క యో
యసఘ్నిచరిత్ర సీపలుకుఁసం దొకచోట నసత్యశంక గ
ల్గునె మును చెప్పినట్టికతఁలుం దలపోయ యథార్థముల్ మనం
బున సరిదాకె నా కనినఁ • బుల్గుల గనుగొని యద్భుతంబుతోన్. 158
- కలుభాషిణి యి ట్లను సీ, తలఁపున కెల్లు సరిదాకెఁ • దభ్యము చెపు మో
చిలుక మును పెచట నుండుదా, తలపోయఁగ నీపు చతురఁతరమతివి గడున్.
- అనుచు నానక్షి యి • ట్లనియె నోపూజోడి, నానివాసంబు నం•దనవనంబు
ననజాత్యుఁ డిచటికి • మును సాజితాబు, దెచ్చుచోఁ దత్పక్షు • లిచ్చ గలిగి
నులులి పాటుచునుండ • సుద్యార్య యవ్వేళఁ, బ్రసవార్తయైయున్కిఁ•బఱవలేక
యె క్కన సయ్యె నే•నిచటన యుండెద, నని యొక్కఁజొట్టలో • నడఁగి యుండె
- నెనుకఁ దోడ్కొనిపోవ నా•కనుపు పడదు, సిల్ల లీకలు వచ్చి సంగిల్లుదాఁక
సంతఁబుమాటునచ్చిరఁన్తునుచునుగుల, నెత్తులిడియెడునన్ను నా•యింతిచూచి.
• అధి స్రోద్యోద్యానంబుల, సౌభాగ్యముగతిని మానఁసమునకుఁ గడు నిం
మై భాసిల్లుచు నందన, నైభవమం దెట్లు ప్రేమ • వదలదొ సీకున్. 161
- అనుచు సీ నసినట్ల యశా•నైస మనకుఁ, గలుగుబంధువు లెల్లనక్కడనె యునికి
నచట నెఱయంగ బాయలే•నని యొనర్తు, రాకపోక లివ్వీటికి • నాకమునకు.
- అట్టి నేని నిప్పు చుప్పురసీధి నేగుదూడి మణికంధరుం డనుచు మీర లాడుకొను
మాట చెవిం బడిన సతనినున్ది యిక్కడఁ గలుగుటకు నిమిత్తం బేమి గలిగెనో
జెలిసెద నని నిలిచితి ససిద్ధుఁడు సీకుం జెప్పినతీర్థయాత్రాతపశ్చర్యలవృత్తాంతం
బు నిక్కునంబుగాఁ దెలిసినప్రకారంబు వివరించెద వినుము. 163
- ఇచియును దాను నా•సపుఁ డలనందన, సనములోనికి నేడు • వచ్చియుండ
నొకచారుఁ డైతెంచి • యోదేవ నేనున్న, వనములోనికిఁ దీర్థ•వాసి యొక్కఁ
డిటఁగొన్ని నాళ్లక్రిం•దటవచ్చియచ్చోటఁ, దపము సేయఁగఁబూ నెఁదానికొలఁది
యెఱుంగునంతకు నేను • నిన్ని నా ళ్లాలసిం, చితి నది నానాటి • కతుల మైనఁ
- జెప్ప వచ్చితి నతఁడు కా•శీగయాత్ర, యాగపురుషోత్తమాహూబలాదులైన
పుణ్యభూములుబహుతీర్థములునుజూచి, నాఁడటవచిం చె మొదలనే•వేడుకొనగ.
ఉగ్రతపఃప్రభావవిభ•వోద్ధతి నుద్భవ మందె నోసుప
శ్వాగ్రణి యిప్పు డాతపసి•యూదల నిత్య జలావగాహని

- స్త్రాగ్రహణాభిపాటలజ్ఞాః పటలస్ఫుటలాలనాభృతే
వ్యగ్రసమగ్రదీప్తినివహప్రవహద్దహనాంకరచ్ఛటల్. 165
- క. ఇది మాసాష్టకమున సి, ద్విద మిచ్చటి కెవ్వ గేగుఁ దెంచి తపమునన్
బాదలినఁ జెప్పుము నా కని, త్రిదశేశ్వర నన్ను నంపిఁతిరి తద్వనికీన్. 166
- క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్ల వచ్చించి యందు • నిలిపితి నని యు
యనిమిషవిభుండు చారుని, ననువుడుఁ బిలుపించె రంభ • నచటికి వేగన్. 167
- క. పిలుపించి యవ్వధూటికి, నలఘుతరం బైనయట్టి యాతపసితపో
బల మెల్లఁ దాను జారుని, నలనన్ వినినట్ల చెప్పె • వాసపుఁ డాతన్. 168
- ఉ. ఓలలితాంగి యీతపసి యుగ్రత నింత నితాంతదుర్గమా
భీలతపోధురంధరతఁ • బేర్చుట నాసురరాజ్యలక్ష్మీ దా
నేలఁగఁ గోరి గావలయు • నిప్పుడు దీనికిఁ బ్రత్యుపాయముగ
జాలఁగ నెంచి చేయఁ దగు • సంతయ మంతయు మానునట్లుగన్. 169
- క. చింత యొనర్చక యిది యొక్కింత యుపేక్షించి యున్న • నెట్లుగునో గో
రగతాలస్యంబునఁ గొం, డంతప్రయోజనము దప్పు • ననఁగా వినమే. 170
- క. విను మిట్టిపనుల కెంతయు, ననుకూలం బగుసహాయ • మచ్చర లివుడి
పని కరయ వారిలోనన్, ఘనతరముగ నీకు నేర్పు • గల దని యోచెన్. 171
- నీ. కడునల్లికలుకొనుకలికిబిత్తరపుజూ, పులక్రొమ్మెఱుగులు • నలలు గాఁగఁ
నెఱయంగఁ బర్యేషునిద్దంపులేనవ్వు, దెలిసిగ్గుదరఁగలు • తెరలు గాఁగఁ
గొమఱొందు నవవిలాసముల కన్నోమలులి, వాడుచోపుఁగోలఁగుచుఁ దనఁ
దేనె లుట్టెడుమాటఁ తేటలపసలు వా, కట్టుమంత్రగుబులకరణి సమర
- ఆ. నీవు గడఁగి యమ్మునింద్రశార్దూలుత, పోమహత్వదర్పములు హరించి
కీరవాణి యతనిఁ • గ్రీడామృగంబుగాఁ, జేయవలయుఁ గుసుమసాయకునకు.
- న. అనిన విని యారంభ జంభవైరిం జూచి యమ్మునింద్రుం డనఁగ నెవ్వఁ డని దేవ
రచి త్తంబున నున్నదియో యతండు నారదశిష్యుల దైనమణికోధరుగ డని ము
కు వినంబడియె నతని నిటమున్ను పరికింపుచుండుదు మన్తభాదూలవిలాసగుణ
తెవ్వియు నెన్నండును సరకుగొని చూచినవాడు గాఁడు నేడు విశేషించి తా
శ్చర్యాతాత్పర్యంబునం బ్రవర్తిల్లుచున్న వాడు గావున నవశ్యంబు దేవకార్య
బు నిర్వహింతు నన లే ననుటయు నతం డవ్వాలుగంటిం జూచి నీకుఁ దొ
కంటె వయోరూపలావణ్యవిలాసంబు లెక్కుడుగ వరం బొసంగితి నందియ
వలదు పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు సీచాతుర్యంబు నెఱపుము. 173
- క. అనుపలుకుల నలరించుచు, ననుప మహిమాత్మాహ మాత్మ • ననుపమలీల
దనర మణీభూషణములు, దనరమణీయాంగకాంతి • దద్దయు మెఱయన్. 174
- క. నెచ్చెలులు దాను ధరఁగికి, నచ్చెలువ కృతప్రయాణ • యయ్యె నపుడ యా

యచ్చరవదువబెడంగు వి, యచ్చరపదవికి మెఱుంగు + లై కనుపట్టెన్. 175
 వ. అని చెప్పి దీనంజేసి యొకొమ్మ యిమ్మహాత్మునివాక్యపద్ధతి యంతయు సత్యంబు
 యగుట యేర్పడియె నని పలికి యిట్లనియె. 176

శా. ఏ నానందన మంతటా వెడలి యిం + దేతెంచితిన్ మున్నుగా
 నోనారీమణి యిప్పు డేగెడువిధం + బూహించినం దత్తప
 స్థానం బింతకుఁ జేరఁ బోవుదురు తద్రంభాదులున్ నావుడుం
 దా నాచిల్కవచోవిలాసమున కత్యంతంబు రంజిల్లుచున్. 177

సీ. అఖిలగుణులందు సత్యంతంబు వెలసి వ, ర్తిలెడుశుకసంజ్ఞఁ + దేజరిలుచు
 సత్యుదారాగమాఁ ధ్యవ్యాసనందన, భూయోర్జితానందమునఁ దనరుచు
 ఘనపక్షవిలసనంబున హరితత్త్వంబు, దెల్లంబుగఁ జేసి + యుల్లసిలుచు
 నరయ నై సర్గికం + బై నవిష్ణుపదైక, గతికత్వమునఁ జాల + సతిశయిలుచు

శే. నున్న యొచిల్క సమధుఁరోక్తిమహిమ
 వీనుల కమృతరసములు + వెల్లిగొలుపు
 చునికి యుచితంబు మిగుల సీయోగవిభవ
 మిత యం తని పొగడ + నే నొతదాన. 178

క. కాపున నినుఁ బెడఁబాయఁగ, నోవిహగవరేణ్య కొలుప + దుల్లం బైనం
 బోవలయుఁ గదా నీకును, నీవనితం జూడ ననుచు + నెలఁతుక యనిపెన్. 179

ఉ. వాసుకిపూర్వజన్మ కిటివర్యదిశాగజకచ్చపేంద్రభే
 లాసుఖసక్తతత్త్వదబలాహృదయాంతరసంతతాదరా
 శాసితనిత్యభూభరణశక్తిలసద్భుజదండ కీర్తిసం
 నాసితపద్మజాండపరివర్ధితభూసుర కాంతిభాసురా. 180

క. కృష్ణత్వానాయక శ్రీ, కృష్ణధ్యానామృతాబ్ధిఁ ఖేలనలీలా
 తృప్తజ్ఞానసయావహ, ధృష్టద్బాహులవాఁధీరితభీమా. 181

— ❦ మంగళమహాశ్రీవృత్తము. ❦ —

శీలితశుభాచరణ + శిష్టజనతాశరణ + చిత్తవిజయాభరణ యుద్ధా
 భీలభుజవిస్ఫురిత + భీరుదయనత్వరితఁ సేమపద సచ్చరితభావా
 లోలకరుణాసహిత + లోకభరణాదహిత + లోభకలనారహిత విద్యా
 ఫేలనసముచ్చ్వసిత + కేవలసుఖోల్లసిత + కేశననుతప్రసితధీరా. 182

గద్య. ఇది నిఖిలసూరిలోకాగ్రీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగలియమరనార్యతనూ
 భవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బనుమహా
 కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

కళాపూర్వోదయము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

నిత్యవిహారస్థల

తానుతలీలాకటాక్ష • ధర్మవిధానా

నూనాపేక్షవిలాస

శ్రీనవ్యమనోజ నార•సింహతనూజా.

- క. అంతట సిద్ధుం డానీ, మంతిని నీక్షించి యేను • మదితోడఁగి నిలుచెంతకు వచ్చుట చెవులకు, వింతచెలుపు గులుకుపాట • వినుటకు నులుచు.
- క. కావున విపంచిఁ గైకొని, నీ వించుక గానపటిమ • నెఱుంగు చులుమున నావును నట్లుల కా కని, యావిద్యుగ బాగ్నిస్తు పుచ్చె • నతవిక దిగులునీ.
- ప. ఇవ్విధంబునఁ గలభాషిణి తనగానవిద్యాకౌశలాబున నతని నులుసున తకమున్న రంభాదులును మణికంఠరునితపోనగులు దగ్గఁగా జరి యరప్పుడు.
- చ. ననదచయంబుతో నలిగి • వచ్చుచునున్న మెఱుంగుఁడీఁగెఱోయనఁగఁ దనూలతల్ మెఱయఁ • నవ్విరహాంబున కోర్చితేక నెటన చనుదెంచునంబుదగఁగఁ బన వేణిభరగబు లిపుగా ననయము భూజనంబులకు • నచ్చెలువల్ గనుపట్టి రంతటన్.
- చ. కరపదపల్లవద్యుతు ల•కాలపుసంజ ఘటింపఁ దన్నఖ స్ఫురణలు తారకానికర•ముం దలఁపింపఁగ వారిమోముఁదా మరలబెడం గ నేకవిధు•మండలవిభిన్నమకారి యై మహీ చతులకు శ్లో నద్యుతము • సౌఖ్యము నెంతయుఁ జేసె నయ్యెడన్.

క. ఇలమీడికి డిగి వేలుపు, బొలఁతులు మణికంధరునితఃపోవనమున కిం
పలరఁ జనిరి తమచూఱులు, తొలుతగ నీలోత్పలములఁతోరణ కట్టన్. 7

చ. ప్రసవపరాగముల్ పసపుఁబయ్యెదచాఱున నుద్గమింప ను
ల్లనదళిపుజముల్ కచకఁలాపములీలఁ జలించుచుండఁ బ
క్షీనముదయంబు భూషణవిశేషములుం బలె మ్రోయ వారి కిం
పొనఁగె ననాంతలక్ష్మీ ప్రియఁ మొప్ప నెదుర్కొన లేఁచెనో యనన్. 8

చ. అథులుఁ గచంబులుల్ లతలుఁ నంగములుం బుచ్చగుత్తులుం గుచం
బులును జగుళ్లుఁ బాణులునుఁ బుచ్చవిలాసము మందహాసముం
గలసి తడంబడఁ విబుధఁకామిను లావనలక్ష్మి లిందుశో
భలు మిగులఁ బ్రవర్తిలిఁ పాలును నీరునుబోలె నేక మై. 9

సీ. ఆవులు నాకఁ గన్నఁబయ్యెపులులును, బులులచో గుడువంగఁబోవుతేళ్లు
లేళ్లుపెల్లాట రంజిల్లెడుహరులును, హరులు గోళ్లును గోఁకఁ నలరుకరులు
కరులకఱివైఁఖరి నాచుపాములు, పాముల లాలించుఁబభ్రతతులు
బభ్రతతులప్రక్కఁ బాయనియెలుకలు, నెలుకలఁ బెంచుపిల్లులును గలిగి

తే. యపుడు వెలఁ గొనరించె నాఁయంగనలకుఁ, గీరభాషితపోషితఁఖలతపస్వి
పటలతారకప్రహ్లావిభావనంబు, భావితశుభావనంబు తఃపోవనంబు. 10

సీ. ప్రత్యక్ష మైనట్టిపావనత్వంబు నాఁ, బుంజీభవించినపుణ్య మనఁగ
సాక్షాత్కరించినఁశాంతరసంబు నాఁ, గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగఁ
గరువునఁ బోసినపరమసత్త్వంబు నా, రాశియై యున్నవైఁరాగ్య మనఁగఁ
గరచరణాదులుఁ గలయోగవిద్య నా, బూదె గట్టినతత్త్వఁబోధ మనఁగఁ

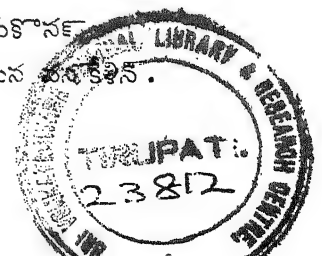
తే. బరఁగునవ్వానిఁ గనిరి తఁచ్చరణసఖర, చంద్రచంద్రికాముకుళితఁచారుహస్త
నలినసంఘభృంగాయమాఁణభ్రమరక, నికర లగుచు నావేలుపుఁ నెలఁత లంత.

క. కని యాతని యసమనమా, ధినిశ్చలత నుగ్ర మైనదృష్టి కెదురుగాఁ
జనఁ గొంకుచు భయవశమున, వెనువెనుకకుఁ జని రొకింతఁ వేలుపుచెలువల్.

ఉ. అప్పుడు రంభ చాల భయఁ మందుచు నిమ్మనియుగ్రరూపముం
దప్పుక చూడ మేను గరుఁ దాల్చుచునున్నది యింద్రకార్య మే
చొప్పున నొనఁగో యరసిఁ చూడఁగ నేరక యియ్యకొంటి నే
నిప్పుని కలచు బుద్ధి బారఁయించె దృగంచలచంచలత్వమున్. 13

క. తదనంతరంబ మగుడం, ద్రిదశాధిపకార్యమునకుఁ ధృష్టి పాదుకొనఁ
మది నిలిపి చెలులు దానున్, ముదిత మెలఁగఁ దత్సమీపమున పోకిరిన్.

ఉ. లోఁగక నార లస్వనముఁగో విహరించి రొక భౌకల్లకై
యేగుచుఁ గమ్మపుఁబొదరుఁ లీగుచుఁ దేనియసోనవానలం

- దోగుచుఁ దూగుటుయ్యెలలఁ • దూగుచు నొక్కతె కోయుగుత్తికి
 మూగుచుఁ గంతుపీణె లన • మ్రోగుచు నొండొరుచేతు లాగుచున్. 15
- సీ. చిగురాకుఁబోడి యీ • చిగురాకుపోడిమి, మఱిలేదె యచటికి • మఱిలేదె
 కయ్యంబు వలదు నీ • కయ్యంబుజాక్షితోఁ, కేలికి మఱియుఁ గం • కేలి గలనా
 లీలాగుఘచ్చంబు • లీలాగునఁ దలిర్పఁ, గలహంసగమనరో • కలహ మేల
 కుందరాజికి నింకఁ • గుంద రాజీవాక్షి, యేటికిఁ జాలు నీ • యేటి కెల్ల
- తే. ననుపలుకు లెంతయును హఠాహఠి జెలంగ
 రహి వసంతహిందోళాది • రాగకలిత
 గానములు మీఱ భూషణ • కన్యణ మమర
 నమర కాంతలు విహరించు • నవనరమున. 16
- ఉ. లంచితలీల రంభ మునియగ్రమునక విహరించె నెంతయున్
 మించునోయారమున్ గులుకు • నెన్నడయున్ విడఁ బాటుకొప్పు నె
 క్కించుక జాటుపయ్యెదయ • ని ట్టటుఁ దూ లెడుహారముల్ మీ
 రించుకుచంబులున్ జలద • రించువలగ్నముఁ బొల్పు మీఱఁగన్. 17
- ఉ. దైవనియ్య క్రిజేసి విర • తం బగుచున్న మనస్సమాధితోఁ
 బావనమూర్తి యాతపసి • భామలయాగొదవించు నక్షిప
 త్నావళు లంత విచ్చుచుఁ ద • దంగనఁ గన్గొని దానిరూపు చే
 తోవికృతిఁ ఘటింప ధృతి • తోఁ గను మోడ్చి హరిం దలంచుచున్. 18
- ఉ. కొమ్మబెడంగుసొంపుఁ గనుఁగొన్న కనుంగవ ద త్తరింపఁగా
 నమ్ముని యాప నోప కపు • డల్లన తెప్పలు విచ్చుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుటఁ గృష్ణ కృష్ణ • యని • గ్రక్కున మోడ్చు మగుడ్పుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుట మూయు మన్తధవి • కారము ధైర్యముఁ గ్రుమ్ములాడఁగన్. 19
- ఉ. లంతట భావికార్యఘట • నానుగుణంబుగ నీశ్వరేచ్ఛచే
 గంతుఁడు మిక్కిలిం బ్రబలి • కాంతపయిం బరఁగంగఁ జేసె న
 త్యంతము మానిమానసము • తద్దనధైర్యకఠోరశృంఖలా
 సంతతి యెంతయుం గుసుమ • శ స్త్రీకలం దెగఁ గోసివై చుచున్. 20
- తే. దర్పకోగ్రప్రతాపసం • తప్త మైన, తాపసునిచిత్త మప్పు డా • తలిరుఁబోడి
 చెలువ మనియెడునమృతంపుఁ • గొలనిలోన, నోలలాడుచుఁ దిరిగిరా • జాలదయ్యె
- స. ఇతెఱంగున బద్ధానురాగుం డగుచు మణికంధరుం డాగంధగజయానయా
 రభాజిలూసంబు లెంతయుఁ బరికించి.
- తే. రంభయే యిది కాదొ లే • బ్రాయపుజెలు
 వంబు నుజ్జ్వలరూపలా • వణ్యములను

నగుమొగముసొంపు నింత యెన్నడును గాన

దీని కీవీంతమహిమ సంధిలుట యెట్లు.

23

వ. అని యాపల్లవాధరసల్లాపపరిరంభణాదులకు నువ్వి ధ్నూరుచుఁ దదీయలీలావి
హారంబు లత్యాదరంబున విలోకించుచుఁ దనమనంబున.

24

సీ. చెలువమోమెత్త నాఁసికఁజూచియోవెంత, గతులఁబువ్వులు చంపఁకమునృజించె
వెలఁది కొఁగిటనదిఁవికసింఁచె దొలుమేనఁ, గురువకద్రుమమెంతఁపరమమునియె
ఘల్లున నందియల్ ఁ గదలంగ నది దన్నెఁ, గాంత యక్కజమశోఁకంబ యగును
నాతి కెంగేల సంఁటఁగఁ బులకించుచున్నది చూత మెంతపుణ్యంపుఁదరువో

తే. యెంతజాణయొ ప్రేంఖణ ఁ మింతిపాట

కలరె నూర్పుఁదావులకు వాఁవిలియుఁబోలె

మగువనగుచూపులఁ దనర్పుఁమాఁకులార

పురుషతిలకవిఖ్యాతి మీ ఁ కరుదు గాదు.

25

క. మగువముఖాననవాసనఁ, దగ నలరంగ నేర్చురసికతకు ఁ సుకవీంద్రుల్
పొగడం బొగడం బొగడం, బొగడంబుల కలరుతరులు ఁ పొగులవె లజ్జన్.

26

క. ఈనెలఁతలోడినంగతిఁ, గాననియపవర్గపదము ఁ గలుగుటకంటె
దీనివిహారంబుల నిం, పూనెడుననతరువు లగుట ఁ యుత్తమ మరయన్.

27

మ. మునిధర్మంబుల కెల్ల ద వ్వసి జనంబుల్ నవ్వినన్ నవ్వసి
ఘన మైనట్టితపోధనంబు నెఱయంఁగాఁ బోయినం బోవసి
మునుముట్టంగఁ బ్రబోధనానలపెంపు ల్లాసినన్ మాయసి
వనితారత్నముఁ గూడ కెల్లును దమిక్ ఁ వారింపలే నియ్యెడన్.

28

క. అని సాహసమున నాతం, డనుమానము లెల్ల విడిచి ఁ యచట గదలి యా
వసజాక్షి వనవిహారం, బానరించునమోపమునకు ఁ నెయ్యన చనియెన్.

29

తే. చని చకోరాక్షి యివ్వనంబునకు నెచట, నుండి వచ్చితి నెచ్చెలిఁపిండుతోడ
రాకకు నిమిత్త మెయ్యదిఁనాకుఁ జెవుల, పండువుగ వినుపింపు నీఁపలుకు లనియె.

తే. అనుడు నది దనరాక క్రీఁడార్థ మనిన, వినుచు నదియెల్ల గల్ల యోవెలఁది నాత
పాశలంబవు నీ వని ఁ పల్కెమాని, ముదిత ముసిముసినగవుతో ఁ మోము వంప.

ఉ. చంచలనేత్ర యిట్లు వనఁనంగతి కొప్పుటఁ గాంచి మాని దాఁ
కొంచకఁ బట్టె బైచెఱఁగుఁ ఁ గొమ్మయు మీ రెటువంటిపెద్దవా
రెంచ రొకింతయుం గెలసిఁయింతుల నంచుఁ బెనంగ నాత్మచే
లాంచలముం దదీయ మగుఁహస్త మురోజము లూఁది పట్టుచున్.

32

ఉ. అయ్యెడ నింత నాతఁ గునుమాపచయం బానరించుపువ్వుఁబోం
న్ద్రోయ్యన దవ్వుగా నరిగి ఁ రొండొరుమోములు చూచి యుద్ధిరా

యయ్యకు మన్మథాభ్యుదయ • మంచు గరంగనివాడూ గల్లునే
యెయ్యెడ రంభ దాను మెఱుంగుచుబెడలగుల కంచు నవ్వుచున్.

33

చ. బలిమి దహాధనాగ్రణియు • బైకొనుకోర్కులఁ దత్తెల్లుచున్
జెలువను గాఁగించుకొని • చెక్కును జెక్కును సంఘటిల్లఁ దొ
ట్రీలుచుఁ బదంబు లొక్కటొకటికై బెనఁగన్ మెలు పొప్పు దార్పె లే
దలిరులజొంపముల్ గలుగుఁదట్టపుఁబూఁబొదరింటిలోనికిన్.

34

వ. ఇట్లు దార్చి.

35

తే. క్రొవ్వి కలహించుతు మైదఁకొదమకడుపు, రాయడిని గడుదళముగా • రాలిన
ప్రసవదళములు పఱవనిపఱపు లగుచు, నెనఁగ నిం పొందునాపొదఁరింటిలోన.

సీ. బెరు కెఱుంగనిగాఢఁపరిరంభమున నల్లి, బిల్లిగొంచుఁ బెనఁగుఁపెనఁకునలన
బెరిగెడిపేరాసఁపేర్చి ననర్గళ, లీలఁ బర్వెడుకుచాఁస్సాలనముల
నడ్డమాఁకలు లేక • యబ్బినయ ల్లెల్ల, నమరించునఖరరేఁఖాంకములను
గొదగొన్నతమిఁ గొంకుఁకొనరులే కొనరించు, వివిధదంతక్షతఁవిభ్రమములు

తే. మన్మథావేశవిలసనఁమహిమ నెఱపు

తపసిఁ గని సాదురేఁగినఁ • దల పొలాన

నిలువ దనుమాట నిజమయ్యె • నేఁ డటంచు

మగువ నవ్వుచుఁ జేతకు • మాటు సేసె.

37

వ. ఆసమయంబున నటమున్ను ద్వారకానగరంబునం గలకలభాషిణిగానఁబడి
వినుచున్న సిద్ధుండు తత్ప్రేశంసాప్రసంగంబున మణికంధరునిమాటఁ దడవుటయు
దలఁచుకొని యాచంచలక్షి సిద్ధుని నభివీక్షించి.

38

తే. అమరపతిపంపునను వచ్చిఁనట్టిరంభ, కతన నేమయ్యెనో మణిఁకంధరునిత
పం బిప్రుడు మీర లటుదృష్టిఁపఱపి చూడుఁడనిన నొకకొంతతడనఁతఁ డట్లు చేసె.

క. నగుచు నిక నేమితప మో, మగున సలుపుచున్నవాడు • మణికంధరుఁ డా
మృగలోచనతో నదె యొక, చిగురుంబొదరింటిలోనఁ • జిత్తజలీలల్.

40

వ. అనిన విని కలభాషిణి యమ్మణిస్తంభునిబోధమహిమకు వెఱు గందుమ ననేసి
ప్రకారంబులఁ బ్రశంసించి యోమహాత్మ యొకటిరెండుపూటలు మాయించు
లిచి యేము సేయుపరిచర్యఁ గైకొనవలయు ననిన నతండు గానలోభంబున నచ్చు
టింతియ కౌని మఱి విరువారునుం బలె బట్టణంబుల నెట్టుకొని యిట్లు
నట్టు మహిమ లుపచరించువారము గాము గూఢప్రకారంబున నిలువ నోపుడే
నియుసచారంబులు గైకొనియెడ ననుటయు నట్ల సేయుదు నని తనగృహాచార
మంబునంద నిలిపి యతిరహస్యంబుగా నాసిద్ధునకు నిష్టంబు లైనయన్న పానా
దుల మోదం బొనర్చుచు నచ్చట నెవ్వరిం బోసిన తాన పరిచర్య సేయుచు
రెండుమూఁడుదినంబులు హృదయంబు రంజిల్లఁ జేసి యంత నంతరంగంబున నె

కూబరసంగమాభిలాషం బతిశయిల్ల నతనిప్రియవనిత యైనరంభశృంగారము
గుటకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రసంగంబు దిగిచి సిద్ధునితో ని ట్లనియె. 41

తే. అనఘ మఃశికంధరుం డట్లు • తనదుతపము
విఘ్న మొందించుకొనుటకు • వెఱి పొడమెఱుఁ
దిరుగఁ దప మొనరింపంగ • దొరకొనియెనె
యిప్పుడు రంభతో నున్నాఁడో • యెఱుంగవలయు. 42

క. అనుటయు నతఁ డమ్మనిదిశఁ, దనదృష్టి నిగుడ్చి నగుచుఁ • దరుణి యిక్కఁ దపం
బనుమాట గలదె యిదె యా, ఘనుఁడున్నాఁ డిప్పుడు రంభఁకొఁగిట ననియెన్.

ఆ. అనిన వార లింక • నచ్చోటువాసిపో, యెదరొ యుండువారొ • యెఱుంగ వలయు
మఱియుఁజూచి చెప్పుడు • మాటికిఁ దదభివీ, త్తణము వెలయ నేఁడుశగంకవిడిచి.

ఆ. అనుఁడు లేవు నాకు • నాశంక లేవ్వియు, నెన్నిమార్లు చూడు • మన్నఁ జూతుఁ
బడఁతి కలదె తాతిఁ ప్రతిమకుఁ జక్కిలి, గిగిత నాదుధృతికి • నెఱుఁ లేదు. 45

సీ. అని పల్కి మఃశికంధరుని దిక్కునగుదు దృష్టినిగుడ్చి యొక్కింత • చెవియు నెగ్గి
యొక కేల మాట లాడఁజూడఁ గలభాషి, ణికి సంజ్ఞ సేయుచు • నిశ్చలత్వ
మున నొకించుక సేపు • విని యార వారకా, మినులమే లిట్టిదె • యనుచు నగిన
నదియేమి యెఱింగింపు • మని యాలతొంగి తన్న నయంబునఁకుగని • ట్లనియె నతఁడు

తే. నీకు నేమని చెప్పుదు • నీరజాక్షి
యడఁచుకొనియెద ననిన న • న్వడఁప రాదు
పరమసంయమిఁ దా నట్లు • బలము చెఱచి
మిగులఁ దుది రంభ చేసినతగవు వినుము. 46

క. కళ లగటి కఱచి తనచె, య్యలఁ జొక్కెఁడుతపసిమది చివుఁక్కురు మనఁగా
నలకూబర విషు విషు రా, యలసితి నని పల్కె మన్త • భాతివివశతన్. 47

మ. అని చెప్పక విని సిద్ధుఁ జూచి నగ నేలా యింతభవ్యాత్మ యా
వనజాతేక్షణ యేమి సేయును మహా • వాల్మభ్యసౌభాగ్యవ
ర్తన నాగ్ధేశుకుమారుఁ డంతరహిగాఁ • ద న్నేలుకొఁబోలు నా
యనఁ దా ని త్తటి నట్టివల్లభకు ద • వై యెందు నున్నాఁడో. 48

వ. అతనిఁ బరికించి చూడవలయు ననుటయు సిద్ధుండు నప్పుడు నీ కిదియే కదా ప్ర
ధానప్రయోజనంబు నని పల్కి యిటునటు పరికించి చూచి యతఁ డున్నచోటు
గని కలభాషిణికి ని ట్లనియె. 49

ఉ. తా వెనువెంటఁ జూయక స • దా సరియించినఁ దద్వివోదమో
దావృత్తిఁ జక్కి రంభ తగి • నట్టితపోహతి సల్పలేదుకో
పావహ మింద్రుబుద్ధి కది య • ట్లగుటం బ్రియఁ గూడి యట్టికా
ర్యావసరంబులందుఁ జనఁ • దాతఁడు మానఁడు పెన్నిరాళిచేన్. 50

- క. కావున మణికంధరునిత, పోవనమునమిపభాగమున నొకవనిఁ జూ
తావలిలో నున్నాఁడదె, పూవులను జిగుళ్ల నెప్పుఁభూజముక్రిందన్. 51
- క. తరుణీ యిపు డాతని పైఁ, బరాకుచే నీవు గానపాటవగుణముం
గరము మెఱయింపవే నే, నరిగెద మఱి లేదె యితర • మగుపని యిచటన్. 52
- తే. అంపితే పోయి వచ్చెదఁననుటయుఁ గల, భాషిణిమహాత్మనిన్ను నాపాలిభాగము
దేవతగ నమ్మియుంటి నాజీవితంబు, నేమిగాఁ జేసిపోయెద • వెఱుంగఁ జెప్పుమా.
- చ. అనుటయు నన్ను నిప్పు డనునట్టిది యెయ్యది నాకుఁ జెప్పమా
ననిత క్రమక్రమంబునను • వచ్చినయట్టుల వచ్చెఁ గాక నా
విని భళి లెస్సమాట యిది • వేటొకనాఁ డిఁక మీరు వచ్చియే
ననుఁ గృపఁ గాచుటల్ వినుఁడు • నామదిలోపలిచంద మేర్పడన్. 54
- క. ఈవేళన యాతనికడ, కేవిధమున నైనఁ జేర్చు • టింతియతక్కం
ద్రోవ మఱి లేదు నన్నుం, గావన్ షణభంగురములు • కాంతలతాల్లుల్. 55
- క. తదుపాయము దిద్దుటకున్, మది నెన్నఁ బ్రభావపునులు • మఱి లేదు మహా
భృదయానుభావగుణసం, పదఁ బాదలినమీర తక్కఁ • బావనచరితా. 56
- చ. అన విని సిద్ధుఁ డి ట్లనియె • సంబుజలోచన నిన్ను నేడ యా
యనకడఁ జేర్చునంతటియపాయము నేర్చిన నేను డాతునే
యనుకొనరాదు గాక నినుఁ • బ్రాణవిభుం దగఁ గూర్చి ప్రోచి యా
వెనుకటిసిదుపాట వినుఁవేషుక నె ట్లగుచున్న వాడనో. 57
- తే. చింత సేయుము నీవ యనంతశయన
పద్మనాభసమిపభూభాగవర్తి
యైనకొబేరి యెక్కడ • యతనిద్వార
కాజనులు నేడ చేర్చు లెక్కడ లతాంగి. 58
- క. మించుగ మాగురువులు శి, క్షించినయాయెక్కిరింతఁసింగమునకు నూ
హించ నొక నాల్గుగడియల, సంచారము వలయు నతనిసన్నిధిఁ జేరన్. 59
- ప. దీని కెంతవలసిన నేమి యిది దడవం బని లేదు నిన్ను దీనిపై నునిచికొనిపోయె
ద నంటినేని యోపూర్ణాఁడి ణోడిసిద్ధు లిది వేటొక్కలాగుగా నెంతు రెన్న
యంతస్సారం బెవ్వ రెఱుంగుదు రదియునుం గాక మీబొంట్లసంస్పర్శమాట
బు న స్తదాదులకు సమ్మతింప నుచితంబు గాదు మఱి వేటొండునామర్థ్యము
లేదు నాకుఁ గలదూరదృష్టిదూరశ్రవణశక్తి యిం దేమియు నుపకరింప ది
నీవు చెప్పినప్రకారంబు గావించెదఁ జెప్పు మనుటయు నాసిద్ధనకుఁ గలభాషి
యి ట్లనియె. 60
- సీ. ఓసిద్ధపురుష మీ • రేనరణిని గొని, చన్న నే మగుఁ దక్కుఁశంక గలదె
నీమహాత్మ్యము గాననిజడాత్మ లేమన్న, నేమికన్న మహాత్మ్య • లించుకయును

వేటొక్కగతిగ భావింపర మముబోంట్ల, సంస్కర్మమాత్రంబు • సమృత్తింప
నుచితంబుగా దంటి • రుచితంబె మఱినాదు, ప్రాణహానికి నోర్పు • టరసిచూడఁ
తే. బలుపలుకు లేల యింక నాచెలులు గిలులు

నేగుదెంచి విఘ్న మొనర్తు రిత • మెఱుంగక
గావునం గొనిపోమ్ము శీఘ్రంబ నీదు
వెనుక నిఘకొని నన్ను మద్విభునికడకు.

61

సీ. అన నియ్యకొని సిద్ధుఁ • డరు దైవపులితోలు, పల్లంబుతోడ నిబ్బరపుబిగిని
బొట్టప ట్టెడ గాఁగఁ • గట్టినపెనుబాఁచ, దట్టంబుతోడ వాదపుఁబసిండి
యంకవ నైలతోడ • సంగుపేరులతోడ, వశ్యైషధపుఁదీఁగె•వాగెతోడ
నేకపార్శ్వమున భల్లూకచర్మపుటొక, ఘటియించినట్టిబల్లతోడ
శే. వఱలునేసికడిగడివాఁర్వమ్ము దొలుతఁ

గాఁగఁ దా నెక్కి నన్నుఁ దాఁకకయ దీని
కటివిభాగంబు నెక్కి రాఁగలవె యబల
వెనుక మరగొమ్ము నూతగాఁ • గొనుచు ననియె.

62

క. అన విని యీశాటిగ మీ, యనుగ్రహము గల్గియుండ నక్కట యింక నే
జనుదేక యేమి యనితన, కనువుగ హరి నతఁడు నిలుప • నంగన యెక్కెన్. 63
శే. ఎక్కి సిద్ధేశ యెవ్వరు • నెఱుంగకుండ, నెల్లు గొనిపోయెదో • యన నేల శంక
యోదు నెద్దులు బాడియు • నేకమైనఁ, గొండమీఁదికిఁబోవునో•కొమ్మ యనుచు.

క. నింకికి ధే యని కదలిం, చెం గడు వడి గలుగుతనదు•సింగముఁ బలుమా
ఱుం గలభాషిణి దేటి క, నుగొని పదిలమ్ము సు మ్మ•నుచు శీఘ్రగతిన్. 65
ఆ. మగులుగోడమీఁద • ప్రమాఠులు చిగురుజొంగ

పములు వాసిమీఁదఁ • బ్రచురదోహ
దములఘాపములును • దనకు మాటుగ గూఢ
గతిని గాంతఁ గొనుచు • నతఁడు సనియె.

66

చ. చని చని యొక్కచో నతఁడు • చాలుగ నక్కజ మందుచుం గనుం
గొనఁ దమమేఘురంజి బాది•గొన్నఘనావళిలోన నుండి దా
రున నెదు రైరి వైభవనియాఢిఁ జెలంగెడుకొందఱంగనల్
ఘనతరచాతురీమధుర•గానకళాకలనాకలాప లై.

67

క. తమపాటఁ జనుకుచినుకుల, దుమదుమ నాఁ దడిసినట్టి•దువ్వలువలతో
ఘమఘమ యనుపరిమళబృం, దముతో నప్పు డొకయింపొ•నచ్చిరి నారల్.
వ. అ ట్లింపొనర్చుచు నెదు రైర నతండు వారిని సంభాషణక్రమంబున రంభాసఖు
లగుట యెఱింగి యిది యేమి యనుగునెచ్చెలి నచ్చట విడిచి నచ్చితి రచ్చెలు
వ మణింకధరుమీఁదియనుగ్రహంబు వదలక యింకనుం గొన్ని నాళ్లు తద్వనం

బున నిలుచునో యనుటయును నగుచు వారి ట్లనిరి.

69

క. ఎక్కడిమూకికంధరుఁడతఁ, డెక్కడబోయెనో యెఱుంగ • మిప్పుడు ముదముచు
నక్కొమ్మ పొదలుచున్నది, తక్కక నలకూబరుండు • దానుకొ రతులన్. 70

చ. ప్రియునిసమాగమోత్సవము • పెంపున నిం పలరారునామృగా
క్షీ యిప్పుడు తద్వనికొ రతివి • శేషముసొంపులఁ జిక్కి యున్ని యా
రయుచుఁ దదిష్టముకొ విడిచి • రమ్మనఁ జాలక యాకె నుంచి యే
మయరుగుచున్న వార మని • మానిను లచ్చటు వాసి పోవుచున్. 71

క. వేళాకోళపుఁదీఁగలు, బేలికలుఁగళాసములును • బీటజడలు దాఁ
దాలుచు పెట్లొకొ మింటఁ, లీలాహరిఁ దోలఁ నింతఁ నేర్పరి యయ్యున్. 72

క. ఎక్కడ దొరకెనొకో యీ, చొక్కపుగుబ్బెత బెడంగుఁజోగికి సహజ
యిక్కలికి గుత్తగొనుఁబో, తక్కక దివి నిమిష మున్న • దైవతవిటులన్. 73

క. నలకూబరుండు రంభం, గలయుట విని చిన్నఁబోక • కలభాషిణిరీ
తులు దిరిగి చూచి దీనిం, గలఁచెర యివ్వార్త శాపఁకర మై యనుచున్. 74

ఉ. సిద్ధుఁడు నవ్వి యోచెలువ • చింతిలఁగా నల్ల దిప్పు డెంతయుకొ
బుద్ధి దిరంబు గాఁగ ధృతిఁ • బూను మొకించుక నేవులోన నే
శుద్ధము గాఁగ నీమనముఁశోకము సర్వముఁ బుచ్చినై చెడకొ
సిద్ధము నాదుపల్కనియె • జెల్వయు మోము విశాస మందఁగన్. 75

క. ఏరీతి నింతమిక్కిలి, చేరికగా నాడి తనియె • సిద్ధుఁడు చూడం
గారాదె కుడువఁ బోవుచు, గూరలచవు లడుగ నేల • కోమలి యనియెన్. 76

క. కంఠీరవ మట్టియెడం, గంతం బెగ నెత్తి చూచి • కదలక నిలిచెం
గుంతిగతి యై యెందు న, కుంతిగతి యనఁగఁ దొల్లిఁగుణము నెఱపియున్. 77

వ. అప్పుడు.
సీ. హంకారములతోడ • నుచ్చాటనపుబద, నికతీఁగతఱునకొ • వ్రేసి వ్రేసి
కడుడాక మీఱంగ • మడములు దాఁటించు, చును ముందటికి లివఁచూపి చూచి
మొగము పార్శ్వములకు • మగుడింపకుండవా, కట్టుమూలికవాగె • బట్టి పట్టి
వడి నూర్చుగతిని లేవకయుండఁ దననాగ, బెత్తనమూర్ధంబు • మొత్తిమొత్తి
తే. సిద్ధుఁ డధికప్రయత్న సన్నద్ధుఁ డగుచు, నెంతచేసిన నాసింహ • మెదుటి కడుగు
వెట్టదయ్యెనుగర్జావిభీషణముగఁ, దోకద్రిప్పుచుఁగడు వెంకటాద్రిక్కుఁగాన్.

ఉ. అప్పుడు చాల సంక్షుభిత • యై పడ జాతి యిదే మిదే మయా
యిప్పుడు దీనిచంద మనియెం గలభాషిణి మేఁ జెమర్చగాఁ
గొప్పు విడంగఁబాటఁ జనుఁగుబ్బలఁ బయ్యెద వాయ సుస్థిం
దప్పి పిఱుందఁ బల్లటిలఁ • దామరగొ మ్మిరుగేలఁ బట్టుచున్. 78

క. తరుణీ వెఱవకు పల్లపు, మరగొ మ్మేమఱకు నాకుఁమర్యాదావి.

80

స్మరణం బైనది మాటల, పరాకుచే ననుచు దనదు పార్షిద్రంబున్. 81

న. కొన్ని యడుగులు దిరుగఁ బట్టి ధరణికి డిగఁ దోలుకొని వచ్చి యచ్చట నచ్చెలు వతోడ నవనోహణంబు సేసి కేసరిని మేతకు విడిచి యోపడతి యోకలభాషిణి యీముందఁజేరికటంబునంద మృగేంద్రవాహన యనుశక్తిగలదు తన్నందిరంబు ముందట నున్నమృగేందంబునకుఁ గ్రిందు మీఁదం జట్టుపట్టున నెట్టిబెట్టిదంపు సిగింబులుగా జన వెలుచు నిది మఱచి యే నెంత తోలిన మనవాహనం బచటి కిట్టెమరు నడిదు మన మమృతాశక్తిక నభినందనంబు చేసి పోయినం గార్యసిద్ధి యగు ర మ్మనుచు నల్లనఁ దనభల్లూకచర్మకోశంబుతోడిఖడ్గంబు పుచ్చికొని సిగింపుఁబల్లనముపోక యక్కడన యొక్కమఱుంగున డాచి యాచపలలోచ నను మృగేంద్రవాహనగుడికిం దోడ్కొని చని తద్బాహ్యమంటపంబున ను నిచి యద్దేవిపూజకుఁ బువ్వులు దెచ్చెద నని పూదోట కరిగె నప్పు డత్రైతం గు గనూగొని.

82

సీ. పసిమిపో నెఱిసఁకినప్రబట్టయుఁబోలె, నరవెండుకలఁ బర్వశిరమువలన నులి గొన్న చెలఁదిపుఁర్వులనూలినట్లు నా, నమరెడుముఠతఁన్బొమలవలనఁ గనుఁ జట్టినట్టిబాగరుపూతపొక్కుల్లె, వసువుఁ జూపెడిమేనిఁవళులవలనఁ నునిసి వ్రేలెడువ్రనాఁకుఁతునుకల వలపించు, బాహువత్తోజలంబనమువలన జే. ఘూకరనములచాటునఁ ఘోరివృత్తిఁ, దనరుఘునకానకుహికుహిఁధ్వనులవలన భానఱుఁడు నెట్లిపోయిసఁపాపమేడ, పగిదిఁ గాన్పించుముదునలిపడఁతియొకతె.

క. కలభాషిణిఁ జేరఁగి న, చ్చి లతాంగీ యెచటనుండి • చేరితి వకటా కలుపపు బావురుపిల్లిన, జలుకయుబలె నిద్దురాత్తు • నిద్దుం డనుచున్. 84

ఉ. ఎంతయు వితఁచెల్వమున • నిన్వస మెల్ల నలంకరించుచుం గాంతలి నెప్పుమేనిపన • గిన్నులపండువు సేయునిన్ను నల్లంతన నూచి వైవ మనఁటా • దొరకించెనె యిట్టినిద్దురు స్వాతునిచేతి కీభువనఁసారము నంచుఁ గడుం గలంగితిన్. 85

క. ఆకలుమాత్తుఁడు క్రమృత, రాకమునుపె తొలఁగి పోవ • రాదా యెటకే నోకూస యీమనోజ్ఞత, రాకృతి యే జూడఁ జాల • నసిపాల్ గాఁగన్. 86

జే. అమ్మ విను మిది నొకఁగుచుఁకంతతడవు, నీశరీరం జూడ నీపేరు • నీతెఱంగు నడిగిపెరింగుమదియన్న • దైవవాడు, రాకమునునివృత్తొలఁగుటఁ నాకుఁబ్రియము.

శా.సి కెంజే నితఁ డా వ్రుఁడో జనకుఁడో • నెయ్యంపుఁదోబుట్టువౌ సీకార్యార్థమె పూని తా నెచటికేఁనిం గొంచుఁ బోచున్నవాఁ డో కాఁగా దిటువంటిప ల్కనక తోఁడ్తో నింత బెట్టాడ నే

నోకాంతామః నెట్టిగా నితనిచెయ్యులో మున్ను వీక్షింపుదున్. 88

ప. అని పల్కుపల్కు లన్నియు విని కలభాషిణి తనమనంబున. 89

- క. ఈయవ్వవాక్యములు దలఁ, పోయఁగ నాయుల్లమునకుఁ • బొందుపడినయ
త్తై యున్నవి యీసిద్ధుడు, మాయావియె యొక్కమాట • మది నూహింపన్ .
- తే. ఇంత నొక్కింతసేపునఁకెల్ల వగపుఁ, బుచ్చి వైచెద నని పల్కె • నిచ్చటికిని
జేరునపు డది యీయిమ్మ • చెప్పి నట్ల, శక్తికిడియెడు ననుట నిఁస్సంశయంబు .
- సీ. ప్రజల కందఱకు నాపడలు వాపెడునట్టి, చక్రిపట్టణములో • జనన మంది
వారకామిని నయ్యు • శారవంబున నఖ్య, జను లిటు చేర ర • మునఁగ బ్రదికి
త్రైలోక్యగురుఁడు నారదమాని ప్రియశిష్య, నిర్విశేషముగ మన్నింపసలన్ .
జగదీశురాణివాఁనపునతుల్ శిక్ష గా, వింపంగ సంగీతవిద్య నేర్చి
- తే. తుద కొకానొకకపటసిద్ధుం డొనర్చు, శక్తిపూజకుఁ బశు వైతిఁ • జర్చనచూ
నెంతవారికిఁ దప్పింప • నెట్లు వచ్చు, బ్రహ్మ దా మున్ను వ్రాసిన వ్రాతఫలము .
- క. అనిమది నడలుచుఁ బ్రియసఖులను మొఱుగుటఁదలఁచికడుఁగఁలంగుచుఁ దెగున్ .
యనుభావ్య మెంతయంతయు, ననుభవమునఁగాక యనుచుఁననయముఁగుం దెన్ .
- వ. తదనంతరంబ డెందంబు డిందుపఱచుకొని ధైర్యబలంబునఁ గంతగద్గదిక నాన్ .
చుచు నావృద్ధభామినితో నిట్లనియె. 94
- శా. అమ్మా నీపలు కెల్ల నెంతయు నిజం • బై యిట్లు గాన్పించె నే
నిమ్మాయావిప్రకార మిట్లగుట యూహింపంగ లేకొక్కయ
ర్థముకా వీనికృపం గడింతు నని యత్యంతాశ ప్రేరేపగా
నిమ్మాడ్కిం దెగి వచ్చితిం దెరువు లే • దీపాటు దప్పింపఁగాన్ . 95
- క. ఎక్కడికిఁ బాఠిపోయెదఁ, జిక్కుపడక యేను నీనిశీఘ్రగతిక నో
యక్క యింక దూరదృష్టియు, నెక్కుడు వీనికిని గాంచు • నెచ్చట నున్నన్ . 96
- సీ. అన విని యాకె యోవనిత సేపు నెఱుంగు, దే వీనియాదూరదృష్టి యనిన
దాననకాదెయిఁతఁడునన్ను భ్రమియించి, యారీతిఁదాఁ దెచ్చె నిఁచటికనుఁచు
బలికి యాతఁడుదన్నుఁబ్రథమంబునందుగృహారామమునఁగాంచుఁటాది గాఁగ
నది తుద గాఁగ సమస్తంబు వినిపించి, తత్ప్రసంగంబునఁ • దనదుపేరు
- తే. కులము విద్యయు నప్పటిఁకోరికయును
జెప్పి యాకోర్కిసాధించుచింత దక్కు
చింత యెఱుగక యేగుదెంచితిఁ గొరకకుఁ
బోవఁ బిడిగెల్లు వడియె నోపాలతి యనియె. 97
- చ. అన విని యట్ల యా నిది యథార్థము నీ కటు లాస చూపి యో
ఁగొని చనుదెంచె దాఁ దనదుఁకోర్కి యొనర్చుట కీవినిద్యవ
ర్తనుఁడు మనుష్యయత్నమునఁ • దక్కఁగ నేరఁడు దూరదృష్టి సా
ధన మయినట్టిపిమ్మట నితం డొనరించువిచార మారయన్ . 98

- తే. ఇంతపాటను బడికన్న యీవిచిత్ర
నుహిమకుం దగ రాజ్యసంపదలు గనిన
నెంత యింపగునే యని యేను వినఁగఁ
బలుమఱును వీఁడు ముచ్చటపడుచు నుండు. 99
- క. ఆకోరికకై కలదొకొ, లోకో త్తరగానయుతయు • లోకో త్తర
మ్యక్తత్రయ నొకఁజే వార, స్త్రీకులమున ననుచు దూరదృష్టి వెదకున్.
- క. తానును గిన్నర యొకటి మ, హానందత మీఁటుచుండు • ననిశంబును ద
ద్దానరసజ్ఞత నిలఁ గల, గానము దూరశ్రవణముకతమున ననియెన్. 101
- సీ. తొల్లి యుచ్చటన యాదూరదృష్టియును దూ, రశ్రవణము నిద్దురాత్మకుండు
సాధించి నాఁడె తతాసధన కెందఁతెం, దఱకుత్తుకలు గోసి • చెఱిచెనొక్క
యది కొంతయెఱుఁగుదేసంగనయెఱుఁగింపు, వినియెదఁగాలయాపనముకొఱకు
మీఁదటఁ గాఁగలమేలుగీ శ్లేఱికి, దప్పింపరామి యెంతయు ధృవంబు
- ఆ. ఇంక వాఁడు నచ్చి • యేమేమి సేయునో, చచ్చు పెట్టో యనువిచారమునను
బెగడు చుండ నేల • జగదంబ యాశక్తి, సేయ వలసినట్లు • సేయుఁ గాక. 102
- క. అస విని యాయమ మెచ్చుచు, ఘనధైర్యవివేకమహిమ • గలయు త్రమభా
మిని కాదు మేలు మే లీ, ననినట్ల వచింతు నీకు • నని యి ట్లనియెన్. 103
- క. ఓరమణి దూరదృష్టియు, దూరశ్రవణంబు బడయుఁత్రోవ లితరముల్
ఘోరముల యెనఁ బరిహి, సారూపంబు లవి గావు సాహసపువిఘల్. 104
- క. ఆరెండు నితఁడు నడపెం, గోరిక నలగోరుగల్లు కొని • నిజనయనో
ధార మొనర్చియు నీనుల, ఘోరపునారసముఁ బరపుకొనియున్ వరుసన్. 105
- ప. అనుచుఁ దన్తొదిరాగ్రభాగంబున మృగేంద్రవాహనంబుదండ నేకాక్షరపం
క్తిచిహ్న తళిలాస్తంభంబున వ్రేలఁగట్టినయాశస్త్రయుగ్మంబును మఱియు న
చ్చట గంధపుష్పాద్యర్చితంబు లై యున్నయొక్కసురియయు గండకత్తెరయు
డగ్గఱం దోడ్కొనిపోయి చూపి యి ట్లనియె. 106
- క. ఈకోరిక కిది చెరు విది, యీకోరిక కనుచు వ్రాసి • యిడినా రదె యా
తాకంబంబునం జరుపుము నీ, కాలిఫి తెలియునేని • నీరజనదనా. 107
- సీ. అనుడు నమ్మాట దావిని కలభాషిణి, యందు నున్నర్థ మి • ట్లనుచుఁ జదివె
నిచట రెండండ్లు జుతేంద్రియత్వంబున, భువనేశ్వరీమంత్రమును జపింప
నెల్లకోర్కులు నిచ్చు • నిద్దేవి మఱి యట్లు, గాక సద్యస్సిద్ధి • గావలసిన
దూరసీతార్థి యాగోరుగంట హృతాక్షుఁ, డయ్యు దూరశ్రవణార్థి చెవిని
- తే. ఘోర మైనట్టియాబలునారసంబు, పరపుకొనియు సారస్వతప్రాణిమార్ధి
యీసురియచేతనాలుకఁ • గోసికొనియు, నిమ్మహాశక్తిమెప్పించియిష్ట మొందు.

- గీ. ఈమెఱుఁగుఁగండగత్తెర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహసీకుఁడు శీరం బ
 త్తే మగుడఁగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁ దనుఁ జంపఁ గడఁగినవానిన్.
- క. పదిలముగ నిర్విపత్నౌ, భృదయమహారాజ్యలక్ష్మి • వొందున్ వశతన్
 నదమలరూపసుగానా, స్పద వారవధూటి నిచట • బలిగా నిడినన్. 110
- తే. అని చదివి దానఁ దలఁపులో • నాత్మనిధన
 శంక నిస్సంశయం బయి • చాలఁ బ్రబలఁ
 గలఁగి చలియించుతద్దైర్యశౌరవంబు
 నంతన మగుడ్చి కడమ యి • ట్లనుచుఁ జదివె. 111
- ఉ. ఈవిధులందు నెందును నెఁకింత సమర్థత లేనివృద్ధు లి
 ద్వేవతయొద్ద నిర్భయత • దేహము నెమ్మెయిఁ బాసినన్ లన
 ద్యావనరూపసిద్ధి యగు • నప్పుడ యంగవిమోక్ష వేళ ని
 చ్ఛావృత మెద్ది వారి కది • సంఘటిలుం దిరమై తదాదిగన్. 112
- క. అని చదివిన నందుఁ దుదన్, వినబడినవిధానమునకు • వృద్ధాంగన యిం
 పున నవ్వుచు నిది విని సు, మృనిశము నే నిచట నునికి • యంబుజనయనా. 113
- తే. అబ్జముఖ సుముఖాసత్తి • యండు నన్నుఁ
 గరము కాశ్చీరభూమిఁ బ్రభాత మైన
 శారదాపీఠమున సరస్వతిని గొల్పు
 నట్టిపూజారిబ్రాహ్మణుఁపట్టి నేను. 114
- వ. అనునంతట సిద్ధుండు దేవిపూజకుఁ దగినగంధమాల్యాదులు సంపాదించికొని
 వచ్చి యమ్ముదుసలిపడంతిం జూచి యోయవ్వ కుశలంబున నున్న దానవే నిర్మ
 నువ్యం బైనయాత్ర క్షిప్రానంబున జరకాలంబునంబట్టి యెట్లు వేగించుచున్నదా
 న చని పలికి కలభాషిణిం బిలిచి యొచ్చెలువ మనకు నవ్వలఁ జనవలయుఁ గద
 మిక్కిలి ప్రార్థు పోవుచున్నయది శక్తిం బూజించి పోవుద మాయమ్మచేత నని
 పించుకొని రమ్మనుటయు నది భయాకులమానస యగుచు వృద్ధాంగనం జూచి.
- క. ఏ నొంటిఁ బోవ వెఱతున్, లోనికి నోయమ్మ నీవునున్ రాగదె నా
 ణో నన నెవ్వరు నేటికి, నే నుండఁగ ననుచు సిద్ధుఁ • డింతిం బలికెన్. 115
- నీ. పలికి యప్పటిదానిభయచేప్త భావించి, యిమ్ముదిజంతచే • నిది యొకింత
 యే మైన నాతలంపెఱిగెఁ గాఁబోలు విఘ్నంబేమి యగునో విలంబ మైన
 నని సిద్ధుఁ డాత్మలో • ననయంబు వేగిరి, పుచు నోసి చెల్లి యిమ్ముసలివగ్గు
 నీకుఁ దోడ్త వచ్చునో కలదో మఱి, యే మైన ననుచు నాఁయిగురుఁబోడి
- తే. కొప్పుఁబట్టితివంబోవ • నప్పుడంతి, ప్రాణభయమునఁ గలఁగి యోయవ్వ నీకు
 బిడ్డనే కావవే నాకుఁనడ్డ పడవె, యనుచు నావృద్ధ నారిమాంటునకు నొదిగె.

- క. ఆవృద్ధనారాయణును గరు, శావిలమతి యగుచు నాభఃపూర్ణ మృగాక్షి
దా వెనుక నిముషకొనుచుం, గావ్రము కావ్ర మని వానికరములు పట్టెన్.
- సీ. పట్టిన నతఃకులో • పలికి రాకుండవి, ఘ్నుము సేసె దింతియ • కద యటంచు
దద్దేవి కిచలుముగదఱగాదె యంచు న, పుడఁతిచేతులు నుల్చి • పాఱద్రొబ్బి
బలిమిఁ దార్కొని కలఃభాషిణివేనలి, యొకకేలఁ బట్టి వేఁటొక్కకేల
నొఱఁగ త్తి వెఱికి సిఁకొప్పన మిచె యంచు, స త్తికిఁ గ త్తిచే • యె త్తిమొక్కి
- ఆ. ప్రేయఁ బూన దీని • ప్రేసిన నిద్దేవి, యాన సుమ్మ సీకు • ననుచు డాసి
యానెలంతమెడకునడ్డంబుగా మెడ, యొగ్గె వృద్ధనతి యనూనకృపను. 119
- వ. ఇవిద్ధంబునగ గలభాషిణికంఠంబునకుఁ దనకంఠంబు నడ్డంబుఁ జేర్చి వేట కను
వీక దాని నిరుఁగేలం బాదుగఁ బట్టుకొని పరమకరుణాపరవశత్వంబునఁ దొలంగక
యావృద్ధభామిని యోలుసిద్ధుడ సీకుం గార్యసిద్ధి గాదునుమీ యద్దేవిమీఁది
యాన నతిక్రమించిన ననుచు నోమహాశక్తి నన్ను సత్యనచనం గావింపుమీ య
నుచు నుండ నతం డఖండగోషంబున మున్ను దానిమెడ ఖండితంబు సేసి విచి
త్రవేగంబునఁ గలభాషిణికోప్పఁ బట్టి పట్టెంబు ఝుఁపించి ప్రేయ నెత్తుట
యు నెత్తినచెను తత్త్వణంబ యాదుకొని మృగేంద్రవాహన నిజపథసముల్లంఘ
నోత్సాహసాహసదోషదూషితుం డగునతని నతిదూరంబునం బడవై చె సుము
ఖాన త్తియు నట్లు సంప్రాప్తి బై నయసివిఘాతంబునం దనజరద్దేహంబు నడిన
ట్టిక్షణాబునంద. 120
- సీ. నిఘనచందురు నవ్వు • నెమ్మొముసిఁగోడ, నిరులు గ్రమ్మెనువేణిభరముతోడ
నాకర్ణలోలంబు • లగునేత్రములతోడ, దళుకొత్తుచెక్కుటద్దములతోడ
మిగుల మిఱచించు • బిగిచనుంగనతోడ, లలితంపు బాహువల్లరులతోడ
నతికృశత్వమున జఃవ్యాఘమధ్యముతోడ, నభినవం బై ననూఁగారుతోడ
- శే. నలువమీఁదికిఁ దొలఁకును • వర్ణపులి
గునునితంబప్రభావరం • పరలతోడ
మహితసర్వాంగలావణ్య • మహిమతోడ
నమరుప్రాయంపురూపు చి • త్రముగఁ దాల్చె. 121
- శే. శాల్చి యావికచోత్పల • దళనిభాషి
కనుఁగొనియె నభ్రమున శక్తి • కరవినున్న
గాత్రు సిద్ధుని నొకకేలఁ • గ త్తి యొక్క
కేలఁ గలభాషిణిని విడ • కే చనంగ. 122
- క. ఆకరణిఁ జూచినది యె, యాకలభాషిణియనన్ధ శాత్తఁ • గలఁగుచున్
వ్యాకులత నొందె దనచుచి, రాకాంతీతసిద్ధిపెంపు • నరయనిమదితోన్. 123

సీ. అంతః గ్రమంబున • నానరోజాక్షి సం, సారస్వభావవిచారమహిమ
వలనఁ దద్దుఃఖంబు • వారించుకొని దానఁ, దాను భోగ్యార్థచింతనము నదలి
దేవినత్మపఁ బ్రసాదించినయట్టిజ, వ్యవపునత్వము వృథా • చనక యూడ
యోగవిద్యాభ్యాసనోపయోగంబునఁ, గడపెదఁ గా కంచు • విషువ కెప్పుడు
తే. యమనియమవర్తనములతో • నాననాదు, లభ్యసింపఁగఁదొడఁగెనఁత్యాదరమును
దాను మును విన్నభంగుల • దాపుగాఁగ, నచటికే క్షినిగురువుగా • నాత్మననిచి.

వ. అంతటం గలభాషిణి యచ్చటికేగుడెంచి యాచంచలాక్షి నీక్షించి నీ మోదనము
డివచ్చి తెట్టిదాన పని యడుగుటయు నప్పడంతి యేను మును నీకు నష్టపడి
సిద్ధునిచేత ఖండిత యైనసుముఖాసత్తి యనువృద్ధవనితం జమ్ము క్రస్తుట నిన్ను
హాశ క్తికారుణ్యశక్తివలన నిట్టియెలప్రాయంపుసొంపు నడసి యున్నదాన నను
తత్ప్రకారం బెఱుంగించి యోకలభాషిణి యట్లు సిద్ధునితోడ నిన్నుహాశ క్తిచేత
దూరవిక్షిప్తవై యెచటం బడి తేమియునొవ్వక యిట్లు దిరిగి వచ్చుట యన్యుతో
బగుచున్నది యనుటయుం గలభాషిణి యోయమ్మ ధర్మగుణంబున నిన్నుహాశ
విని మెప్పించి యిప్పుగిది నీవు దిరుగం బ్రాయంబు గనుట యద్యుతంబు గాక
తటిమహాపుణ్యనిధి వై ననీకారుణ్యంబు గలుగ నే దిరిగి వచ్చుట యేమియన్న
తంబు నావిధం బంతయు విన్నవించెద నని పలుకుచుండ.

125

క. బంధురవీణానహిత, స్కంధముతో రత్నమాలి • కాఘటిత జుగం
బంధముతో నంతట మణి, కంధరుఁ డచ్చటికి వచ్చె • గంభీరగతిక్.

126

క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్కె • సతని కితఁడు దా
నచ్చెలువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప వికసి • తాననుఁ డగుచున్.

127

క. ఓహూహూ మాబంధు, వ్యూహం బంతయును వచ్చి • యున్నట్లయ్యె
నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధిక్ నిన్నుఁ గనుట • నేడు లక్షాంగి.

మత్తకోకిల, మచ్చెకంటి మముం దలంతువె • మానసంబున నిందు నీ
వచ్చు పెట్టు కడుక్ విచిత్రము • ద్వారకాపురి వాయ నీ
కిచ్చ పుట్టుట యెన్నఁడుకమటి • యిట్ట పేగి యెఱుంగ నీ
వచ్చెలులే మణిగేహముల్ సిరు • లట్ల యున్నవియే కదా.

129

సీ. ఉత్తమశ్లోకుఁ బయోజాక్షు సేవింప, నేగితే యీవెన్న • నెన్నఁడైన
నాజగత్పతి తొంటి • యలవజ్రమణినభ, కేతెంచి కొలువుసే • యించుకొను నె
తనసేవగాఁ బురం • దరుఁడు గట్టించుకెం, పులహజారము కడ • ముట్టెనెక్కొ
మనవీణియ లడం • చుకొని భ్రమయించు నీ, లపుటరుంగులకుఁ బో • నిపుడుగల
తే. యంతకంతకు వర్ధిల్లు • హరికుమాళ్ల, బలగమున కిది చాల దక్ • తలఁపునోడ
దిరుగఁ గట్టిత మనుపైఁడి • గరడిసాల, యట్ల యున్నదియే విక • చాబ్బనదన.

130

- మ. చిగురుగజోడి యెఱుంగుడే యదవతిఁ ద్రీ తన్వకే నిగు లే
రు గదా యగుచును శంకర గ్రమ్మఱితిఁ జూరుద్యూతగేహంబు క్రొ
త్తగ నీ వొక్కటిఁ జూపఁ దోడ్కొని చనుగి • దచ్చౌక చౌవంచి లు
త్తిగ భారా దుగ యంచుఁ జల్మకొద లుఁదీసింపఁ చా దన్వలన్. 131
- చ. కుటిలక చా యెఱుంగుదువె • గొబ్బున్ననే జని కొల్వుకూట మొ
క్కటికడ నున్ని యారయక • కట్టెదాటా బటికంపుగోష్ఠఁ బ్ర
స్ఫుటముగ దానియందు నారి • జూచుచు మ్రొక్కంగ వెన్ననుండి య
ట్టెలు మొగ మాచు నన్వే సభ • యెల్లను దన్నుభిత్తి యున్నదే. 132
- క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భవ ర్తన దొంటియట్ల • భాసిల్లెను నో
యనఘ సురరాజు సేవయు, ననుపమముగఁ బూర్ణ మయ్యె • నని యడి నలిగెన్. 133
- వ. అని నలిగిన నతఁడు. 134
- సీ. సంగీతవిద్యాప్రసంగంబునందై న, మముఁ నలగుతువు లేదో • మనసునంద
దనుజారి కే నొనర్చినదండకంబు నీ, వెగ దై న మణి నెలఁలుచి నొక్క
లుప్పుడు నారదుగ • దప్పుటప్పటికిన, చ్చునొ రాడో ననుదేసఁనూనుఁ గొలువ
నాలోకవిభునతుల్ • మే లేచి లుచ్చిన, వీణ యే మయ్యెఁ దే • విచ్ఛేదన
శే. నేమియేమియొ నాడు నీహృదయమునను
గోర్కె యొక్కటి గలుగుట • కొమ్మ విడిచి
నడి ప్రవృద్ధిగలుగాఁ బెంచి • యాత్మలోన
విడిచిపెట్టితొ వీణపై వేడ్క లెల్ల. 135
- చ. అనుటయు లజ్జ నజ్జలరుహానన లుగుచుక యోర గాఁగ నం
చినమొగ మొప్పు నేమనుచుఁ • జెప్పెద దాననచేసి కాదె యో
యనఘచరిత్ర నాకుఁ గలఁయట్టిబలగఁము లెల్ల భాసి లు
ఘనగహనప్రదేశములఁ • గప్పిపుఁజాటులఁ గుదితిగ గనున్. 136
- వ. అని నలికి తనగానవిద్యాభ్యాసపరిసమాప్తి యై నట్లుట దనయన్నచోటికి
మణి స్తంభుండు వచ్చినప్రకారం బెఱుగించి యతఁడు దూరదృష్టిదూరత్రేణ
శక్తిబలాబునఁ దనకుం జెప్పినయర్థము సకలంబును జెప్పి తన్నునతఁడు మృత్యో
ద్రవాహనాభవనంబునకుం దెచ్చినతెఱుగును బలికూడరణోద్యమప్రకారం
బును సుముఖానతి తన్నురక్షించుటయు వివరించి యాపుణ్యసాధ్య యీదహమ
యని యాయక్కం జూసి తత్కులస్థానవర్తనంబులు దెలిపి యోగార్థి న్యోతిను
యిక నాకు నీచందంబు విసవలయు నవ్విధంబున రంభచేత సీతఁ డు విఘ్న
బు నొందుట యామణి స్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా య
టమీఁదటిభవదీయవర్తనా బెఱుగింపు మనునంతట మణి స్తంభుండు వచ్చు
టయు నిప్పుడే జెప్పినసిద్ధుఁ డితం డని చూపిన నితఁడా యని దరవాసతనికనితా

నను డగుచు మఃశికంధరుం డతనిం దగుజెఱుంగున సంభావించె సతండును.
క. ఇచ్చు దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మహాశ్చర్యము మీ
రెచ్చటనుండి యిచటికి, విచ్చేసితి రని విసితవృత్తిం బలికెన్. 138

సీ. పలికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యో, యింతి నీక వెడకితి + నెల్లచోట్ల
నెందుఁ గానక చోద్య + మందుచు నప్పుడ, క్కడ నుంటి విప్పు డిక్కడికి వచ్చి
తని పల్కుచును సుముఖాసత్తిఁ జూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తిచ్చటకి నీచు
పే రెద్ది యని తత్ప్రకారంబు దానిచే, తన విని వెఱు గంది + వినుతి చేసె
తే. నాసతి యతనిఁ గనుఁగొని + యరుదుపపచు
ని ట్లనియె నోయిసిద్ధుండ + యెచటఁ బడితి
రీవుఁ గలభాషిణియును నిద్దేవిచేత
నట్లు సరభసవిషీవు + లగుచుఁ బోయి. 139

వ. మీర లేమియు నొవ్వక తిరిగి నచ్చటయు నచ్చెరు నై యున్నయది నాకు
నింతయు వినిపింపవలయు ననిన వినిమఃశిస్తంభం డోయంబుజముఖ నీకు నట్లు
వినుపించెద విను మదియ కాదు మఱియు నెన్నియేని విచిత్రంబులు గని నచ్చి
నాడ నది యొక్కరితోడం జెప్పెడునందాక హృదయంబు వేగిరపపచునట్లు
ది గావున నన్నిటం బూజ్యురాల వైననీకు వినిపించెద నని యి ట్లనియె. 140

ఉ. ఆవిధి నీపయిం దెగి మహాదాశయంబునఁ గన్ను గానమిఁ
దేవతమీఁదియానయు గఃశింపక యాకలభాషిణి శిరో
జావళిఁ బట్టి త్రుంచుటకు + నాయుధ మెత్తితి నెత్తినట్టికేల్
దేవి వహించి వైవఁ జనిఁతిం గడు దవ్వగ నివ్వఘాటితోన్. 141

మ. అనుషున్ నీ విది చెప్పఁగా వలవదే + నామున్న యీరూపుఁ గై
కొని వీక్షించితి నిన్ను నీచిగురుటాకుంబోడిమూర్ధంబు వ
ట్టినకేల్ పట్టినయట్ల యుండ దృఢముఁష్టిం బూని బల్గత్తి యె
త్తినకేల్ లెత్తినయట్ల యుండ దివి నుండేగంబునం బోవుచోన్. 142

క. వినుపింపు నాకు నట మీఁ, దన సతఁ డిట్లనుచుఁ జెప్పె + నట్లురువడి వ
చనమున వైచినగతి నభ, మునఁ జని మఃశికంధరునితపోవనభూమిన్. 143

క. ఇత్తరుఁగియు నేనును నెక, మెత్తనిక్రాత్తలిరుఁబాన్పుమీఁదఁ బడితి మో
మత్తేభగమన యట్లే, సత్తియుఁ గృపసేయఁ బోలుఁ + జావక యుండన్. 144

క. మునుపటిభయమున ప్రూన్పడి, యినికి నపుడు చేతికత్తియును దనదుశిరం
బును విడువఁగ నెఱుంగనినను, గనుఁగొని నెమ్మేను మిగుల + గడగడనడకన్.
సీ. అమృతంబు దొలకున + ట్లమరంగ వెల్వెల, బాఱుముఖేందుబింబాబుఁగో
బాలకర్ణద్వయాకులంకపంబు లై, తల్లడం బందునేఁత్రములతోడఁ

- గఱుఁ జెమర్చినయట్టికలికిలేఁజెక్కుల, నంఁజెడువిగళత్కఁచాఁగితోడఁ
నలిగుబ్బసాలిండ్లఁ నిలువ కిట్టలు సఁ, త్తోభించుఁయ్యెదఁకొంగుతోడఁ
సే. వెఱపు నెకయొజ్జ యై వింతఁవిలసనములు
గఱుఁ జూపట్టుసౌందర్యఁగరిమతోడ
సరభసాకర్ణ గాఁతోభఁచకత యైన
మదనుజయలక్ష్మీలీల నిఁమ్మగువ దసర. 146
- క. కనుఁగొంటిని గనుఁగొనునఁ, తన మన్నభవశుఁడె నగుచుఁ దగఁ బరిరంభం
బును గావించితి నేఁ జే, సినపాపముఁ జెప్పవలయుఁ శీతాంశుముఖి. 147
- మ. అది సైరింపక బాల పేరెలుంగుతోఁ నాక్రోశముం జేసి న
న్నిదె యీసాతకి బల్లిఁ బట్టెనుఁ గృపకఁ వీక్షింపరే కావరే
సదయత్వాబుస నొప్పునత్పురుషు లిఁచొచ్చి నెవ్వరుక లేరె యా
పద వారెంప శిరఃఖ్యలార యని యాఁపద్మాక్షయత్యంతమున్. 148
- న. అస్పృశు. 149
- క. నెఱయఁగి ననఘ్నా మగును, మొఱి వీనులఁబడిన మిన్నుఁ ముట్టునెలుంగుతో
నెఱనకు నెఱనకు మే నిదె, పఱతొచితి నత్పరముగఁ భాషిని యనుచున్. 150
- క. నెఱవక యెవ్వఁడురా నెత, పఱపెను నిట్లతిన నెందుఁ భాటిసఁ గూడం
దఱిమదఁ దలసరములతో, బఱకద సనుచుక నితాంతఁభీషణగతితోన్. 151
- చ. బసపొదరిల్లు నెవ్వడి రఁయొద్దతుఁడై సలకూబరుండు రాఁ
బ్రకటముగాఁ గనుఁగొని యభంగురభీతిఁ గలుంగి దీని నే
నిసలమనోధృతిక విడిచిఁ వేగమ దవ్వగఁ బాటిపోయితిం
బ్రకునితుఁడై యతిండు సనుఁ భాయక వెన్నొని పట్ట నుగ్రతన్. 152
- న. అట్లు కూరిముట్టి పట్టుకొని. 153
- శా. ఓరీ యెవ్వడ వీవు పోతరముతోఁ నున్నాది వై యిప్పు డే
నారెం బట్టితి బెట్టుగా మొఱి యిడకఁ నాదండ నీదుండగం
బా రా ర మ్మఱు దానిఁ జూపుదువు ప్రాఁయశ్చిత్త మామీద నీ
కేరీతిం దగు నట్లొనర్తు నని తాఁ నెంతే నమర్షంబునన్. 154
- వ. కొంతమేర నన్నుం గ్రమ్మఱుఁ దెచ్చునంత. 155
- సీ. తిరముగామునవమిఁవిరియఁబాఱెడుకొప్పు, శోడ్తోడనొక కేలఁదుఱిమికొనుచు
వల్లెవాటుగఁ గొంతఁవలువ చగ్గవ నిల్పి, పెఱచేత నీవి గఁల్పించుకొనుచు
నునుట్టిపై నెక్కింతఁచెదరినముంగురులే, పాపటకును భొందుఁపఱచుకొనుచు
సారెకు జారెడుఁశ్రవణకల్పారంబు, లందంద మూఁపునఁ నానుకొనుచుఁ
తే. జెమట నంటినపానుపుఁ జివురుదునుక
లెడనెడ నఖితుతాశెంకఁ దడవుకొనుచు

రంభ యే తెంచె మిగుల సంరంభ మమరఁ
దొలుతఁ బ్రియుఁ డేగుదెంచినఁ త్రోవఁబట్టి.

156

శా. ఈలీలం జనుదెంచి యక్కటకటా • యే మంచు నిక దూఱుదుం
గేలం గైచువు గీదు వేమియును లేకేయిమ్యైయిక్ వత్తురే
చాలుక్ దూరము గాఁగ నేనిదె పరిశ్రాంతిం గడుక్ నొచ్చితిం
జాలుం జాలుఁ గరంబు మెచ్చుఁ దగు నీచందంబు ప్రాణేశ్వరా.

157

వ. అని తనదుప్రియుం బలికి నన్నుం గనుంగొంచు నతనితోడ.

158

క. వీడ యల్లన్యాయపుఁ, బోడుములకుఁ బూనినట్టిపుణ్యుఁడు పూవి
ల్కాఁ డోవల్లభ యెంతటి, వాఁడైన నగున్ విశంకవర్తనుఁ డెందున్.

159

క. ఆయింతి యెందుఁ బోయెనో, కోయనుటయు దానిఁ జూపుకొఱకు నె
యియ్యయ్యఁ బట్టి తెచ్చుట, యెయంగనయిప్పుడనుటయునుగృహపుడనానె.

వ. ఆయింతిం జూపక యితం డింక నీముందట నెందుఁ బోయెనుఁ జెయి నదియె
నుచుఁ బ్రార్థించి.

161

తే. విభవించే విడిపించె నఁవ్వెలఁది నన్ను
నేను వారలఁ దోడ్కొని • యీనెలంత
యున్నచో టారయుచు మును • పున్నతలిరుఁ
బాన్పుఁ జూపితిఁ గాన నిప్పుడఁతి నచట.

162

క. తానును మనతోల్పటియీ, పానుపుఁ జేర్చుకొనఁబోలుఁ • బడితుక ననుచున్
బోనీ సిద్ధుఁడు గాన న, నూనం బగుసిద్ధశయ్య • కుచితుడ యనుచున్.

163

క. అట్టియెడ నచ్చుట నా, పట్టముఁ గని పుచ్చుకొనియె • జాలస్యసుతు
డిట్టివియుఁ దనకుఁ గొన్నియె, గట్టిగ నీజోగి బంటు • గదె యని సగుచున్.

164

తే. బంటు గా కున్న నిది యిందుఁ • బాటనైచి
వెల్లనే యని నవ్వె నఁవ్విబుధకాంత
యంత నన్నియు నయ్యె నఁయ్యతివ నెచట
నడఁచి తని నన్ను ధట్టించి • యడిగె నతడు.

165

నీ. కినుకతో నిల్లెంతయును బెదరింపుచు, బిటువీచు సేయఁ దఁత్ప్రియవధానా
నీనితో నిది యేమి • విడిచిపెట్టుము వీడు, తను నట్లుడించి వెల్లిస నెడు
యాయింతి డాగి యెం • దరిగెనో యెచటజూ, పెడునంచు ననువిడిపించి
మనమింక వెదకుద • మని తానునాతండు, నేదొల్ల బాటిపొయినతెయ్యె.

తే. జనియె గడు దవ్వగాఁ గుచఁస్తబక మొకటి
నరునిభుజముతో నొఱయ నఁవ్వలితదంస
భాగమునఁ దనకోమలపాణిఁ జేర్చి
యనుపదంబును రోమాంచితాంగి యగుచు.

166

- ఉ. ఏనును వారివెంబడిన • యేగితిఁ బాయక యింతనంత నెం
దేని మనోభవక్రియల • నింపున నేమటి పెట్టిపోవునో
యానలకూబరుండు మదు•దగ్రకృపాణము నంచు దాని న
న్యూనగురుప్రసాదమహి•మోన్నతిఁ గాంచుటఁ బాయఁ జాలమిన్. 167
- చ. అదియును గాక యావిపిన • మంతయు నెంతయు సావధానతఁ
బదిలము గాఁగ నప్పడఁతిఁ • బాయక యప్పుడు దూరదృష్టిచే
నెదకీ కిసంగ లేక కడు • విస్మయ మందుచు నేమి మాయయో
ఁగిది యని వీరి కై న నెక•యీగడ వెళ్లునో యంచు నేగితిన్. 168
- క. అంతట నాయిరువురు న, త్యంతము సంగాంగసక్తి • నాత్మలు గఱఁగన్
గింతుక్రీడలు గైకొని, రెంతయు నెడ గలుగ నేగి • యేను నిలిచితిన్. 169
- శా. ఆలీలఁ రతికేళిఁ దేలి తుదయం • దాయిద్దఱుం గేలిభి
న్నాలంకారము లొక్కొక్కరికి నిం • పొనట్లుగా దిద్దుచున్
లోలత్వంబున నుండి సచ్చటికి నా•లోలత్వదశ్రేణివో
స్సాలోకింపుచు రంభ వేటొకతె డా•యన్ వచ్చెఁ జిత్రంబుగన్. 170
- ఆ. నచ్చి రిచ్చవడియె • నచ్చెరు నందుచు, నచ్చకోరనయన • వచ్చు టరసి
యద్భుతంబు నొందె•యక్షేననుతుండు న, విధముఁ జూచి యేను•వెఱఁగుపడితి.
- ఉ. అంతట యక్షరాజనుతుఁ • డాకరణిం జనుదెంచి యున్నయా
కాంతప్రకారముం దనదు•కాంతప్రకారముఁ గొంతప్రొద్దు వి
శ్రాంతి మహావధానమునఁ • గ్రమ్మటిక్రమ్మటి చూచె నెందు నో
క్కింతవిభేద మేర్పడిని • కెంతయు సద్భుత మావహిల్లఁగన్. 172
- క. ఈమాడ్కిఁ జూడ నను న, క్కామినిఁ గడుఁ దిరిగి తిరిగి • కనుఁగొనియెదు నీ
నేమి యిది నాకుఁ నెపునూ, నీమది యని యతని నతిని•నలఁతుక పలికెన్. 173
- న. ఇట్లు పలికిన సతంఘ.
- శ్లో. నినుప్రతిబింబ మదియు దా•నిప్రతిబింబ
మీనై యే మని చెప్పెదు • నిగురుబోడి
యేర్పఱుప రాక యన్నవా • రీపు నదియు
దీని కరు దంది చూచెదఁ • దిరిగి తిరిగి. 175
- క. తుద నేమిచెప్ప నాదం, డఁ దొలంగిన దానినినుఁ ద•డంబడ కుండఁ
మదిలోన నేర్పఱుంచుట, నుదుర్లభ మ టన్న సతని•సుదతి గలఁగుచున్. 176
- సీ. అ ట్టైన బ్రాణనా•యక నినుఁ గొంగిటఁ, బాయ నే వెఱతు నీ•మాయలూడి
యీరూపుతో మనఁకడనేయ నేతెంచి, నదియొ తొల్లియునొక్క•యసురజంత
జనకసందినకు రా•మునకును నెడనేయ, గడఁగి వచ్చుట వినఁబడుచు నుండుఁ
గావున దీని ని•క్కిడఁ బట్టపట్టిన, నుండంగ నిచ్చిన • నెప్పు కుండు

- తే. వట్టిమొగమాట లాలించి ♦ గట్టి గాఁగ
నదరవై చుచు జను మంచు ♦ నొర నీవు
గదలెడు ను మంచు సంభ్రమం ♦ బొదవ సప్తమ
కాంతుకంతంబు నెకకేల ♦ గాఁగిలింపె. 17
- క. క్రొత్తగ వచ్చినరంభయు, నత్తెఱఁ గంతయును గని కఠిరాంగుళి నానక
హత్తించి తలఁ గడల్పుచు, నుత్తలపా పేర్పడంగ ♦ నున్నురు మనియెన్. 17
- ఉ. అక్కమలాక్షి జూచి యలకాధిపనందనుఁ డోపడంతి నీ
వెక్కడనుండి వచ్చితివి ♦ యేటికి నున్నురు మంటి నీకు నీ
యక్కజ మేల వచ్చెను మదంగనరూపముఁ దాల్చి తేగతి
రక్కసివ్రా పిశాచివై కఠం బిది చిత్ర మెఱుంగఁ జెప్పుమా. 17
- క. అన నయ్యంగన నా కే, మన నోరున్నయది మీర ♦ లనినంతయుఁ జె
ల్లున మీ కౌఁగాములు దె, ల్ప నుపాయం బొకటి గానఁబడునందాకన్. 18
- ఉ. రక్కసి వన్నఁ గా ననఁగ ♦ రాదు పిశాచియు నొడు నాదురూ
పెక్కడఁ దాల్చి నేరిచియొ ♦ యిమ్మెయి నెంతయు హత్తుకొన్నయీ
చక్కనిముద్దరాలు తనసత్యము లోక మెఱుంగ నింకఁ దా
రక్కసియో పిశాచియొ తిరంబుగ నేర్పడి పోవునంతకున్. 18
- క. విను మాయేర్పాటు దనం, తన యగుచున్నయది యెట్లు ♦ దప్పదు సత్యం
బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు లేకున్న నెట్లు ♦ జగములు నడుచున్. 18
- క. దైవం బనఁగా నా కింక, నోవల్లభ వేఱ యొక్కఁ ♦ డున్నాడే యా
దైవమవు నీవ చేయం, గావలసిన నీవ చేయఁగల వేర్పాటున్. 18
- నీ. అల్లప్పు డొకచోటఁ ♦ జల్లనిసురపొన్న, నీడమెచ్చుచును నాఁతోడఁ గూడి
యందుఁ బల్లవశయ్యఁ ♦ గందర్పకేళి నిం, పొందుచోఁ బడమటియందు మోస
వనితయాక్రందనధ్వని విసఁబడుటయు, నీవు డిగ్గున లేచి ♦ పోవుచుండ
నేను నీతోడన ♦ యేతెంచుచో నొక, యిట్టి డాపలివంక ♦ నేగుటయును
- తే. జూచి నిలిచితి నేను నిల్చుటఁ గనుఁగొని
యెచట నెట్టిది హత్తెనో ♦ యెఱుకపడద
వేగిరించక నీవ భావించుకొనుము
కల్లనిజములు క్రమముగాఁ ♦ గానవచ్చు. 18
- చ. అనుడుఁ గుబేరసూనుమొగ ♦ మారసి తత్ప్రియ యొక్కకేల నా
తనిమెడఁ గాఁగిలిందియ యుదంచితహాసముతోడ నిట్లనుక
మనచరితంబుఁ జెప్పెను సమస్తము వేల్పులసాని చెప్పిన
ట్ల నిజము గాఁగ నివ్వరవిలాసిని యెచ్చటనుండి చూచెనో. 18

శే. అనుట నపు డట్ల నినుఁ గూడి యబరినదియు

నట్లు నీ వేగుచో వచ్చినదియుఁ దాన

యగుచుఁ దోఁప సం దదికి యె డ్లాడ నేర్చె

మగువ గామర యిది పెనుదగర గాని.

186

ఉ. ఇప్పుగిదిగ్ మదాకృతి వహించి నినుఁ ననుఁ జాయఁ జేయ నే

చిన్నున నై నఁ దాఁ గలయఁ జూచు దురాశలమాయలాఁడి నా

తప్పక యీతఁ దత్తదాచితంపుఁగుయుక్తులమాట లెన్నియే

నొప్పుగ నాడుకో నెఱుంగఁ కుండునె నిట్టివి చెప్ప నేటికిన్.

187

క. విను నల్లభ క న్నుండఁ గను నాపం దివియ నేర్పుగలమునిము చ్చీ

ననిత తగ దిచట నుండఁ వెనుకను దిద్దుకొన వచ్చునే యొక టైనన్.

188

స. అని యచ్చటఁ దన్ను నిలుననీక పోదోలుటకు నిజవల్లభుని సత్వరంబుగా బోధిం

చునాచాచలాక్షిఁలుకులకు నలుక బలియ మనంబు సైరింప లేక యాకంబు

కొది చాని నధిక్షేపించుచు నిట్లనియె.

189

క. త్రుట్లఁగ నేటికి నిలునిలు, మిల్లలికినఁ బండు వగునె యింతటిలోనే

నల్లభునకుఁ గడు వచ్చిన, యిల్లాలవె యేను లాఁతిఁ నే పోదోలన్.

190

క. మగఁ డాపట్టాబునఁ దలఁ దెగఁ గొట్టినఁ గొట్టుఁ గాక యెక తేరఁగ నీ

తెగవిడిచి పోయెదనె న్రా, నగ నాకాణాచి యైనఁవలపులపంటన్.

191

క. ఈశీతిని నుద్వల్లభుఁ, గోరిక మెడఁ శాఁగిలించుకొని నీ వుండఁ

సైరించుటకొఱ గా దిది, రా ర మ్మిక నోర్వఁ జమ్ము యెవే యనుచున్.

192

క. వెడవెరువు లిచటఁ జెల్లపు, పుడమి నహహ దొంగ లానఁబాడిచినఁ గోకల్

విడుతురె గడితునే యె, క్కడి గతిమాలినవిశాచికపై నీమాటల్.

193

స. అనుటయు నానిగతి సైరింపక.

194

మాసిసన్మత్తము. అంత మదింపకువే యని పల్కిన యంత మదింపకువే యనుచుఁ

గంతు లడఁచెద లె మ్మని పల్కిన యంత మదింపకువే యనుచుఁ

రంతుల నేమిఫలం బని పల్కిన యంత మదింపకువే యనుచుఁ

బాతము చూడఁగదే యని పల్కిన యంత మదింపకువే యనుచున్.

195

సీ. ఒట్టు సుమీ యన్న యొట్టుసుమీ యంచు, నేమేమి యనిన నేమేమి యనుచు

గాసిగదే యన్న యొట్టుసుమీ యంచు, నీ కేల యనిన నీ కేల యనుచు

నోసి పోవే యన్న యొట్టుసుమీ యంచు, నొ నంటి వనిన నొ నంటి వనుచు

మఱువకు మిది యన్న మఱువకు మిది యంచు, నీవెంత యనిన నీవెంత య

తే. నొకఁడె మగనికి నాసింపు యొకఁడె మగనికి నాసింపు

[నుచు

నొకఁడె మగనికి నాసింపు యొకఁడె మగనికి నాసింపు

- బట్టి యాడె నారంభతోఁ • బ్రథమరంభ
ప్రియుఁడు నిలు మన్న నిలువక • పెద్దరొదగ. 190
- చ. జగదప్రసూతిన త్తరువు • సారెకుఁ గోరుచు వీరి వారినికొ
దగితెడుతందనాలజడ • దారి పొరిగిబొరిగి గుంచె వీచుచుకొ
మిగులఁగ వీణె మీటుచును • నేఁడు పడంతులయొద్దనుగ గనుకొ
నెగడెడువిందు గల్గె నని • నెమ్మది మెచ్చుచు వచ్చెఁ జెచ్చెరన్. 191
- క. వచ్చినఁ గుబేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురు గాఁగ • నరిగి యతనినికొ
నిచ్చుల మగుతాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మ్రొక్కి రతఁడు • నల్లన నగుచున్. 192
- క. నలకూబర నీ కిం దే, చెలున ప్రియపథూబీ నాకుఁ • జెప్తమా దానికొ
దెలియక దీవింపఁగరా, దలకుఁ జొకరొకళ్ల పేమ • ననుచుకొ మిమ్మున్. 193
- మ. తనకంటెం బ్రేయ నీకు లేదు తనసొం దర్యంబె సొందర్య ముగ
చును గర్వింపుచు నున్న రంభమదముగ • జూడఁగ లే కిట్లు బా
నిని నీవే నృజియించిఁగో యిదియ తా • నీశోడఁ గ్రీడింపఁగా
దనమే నొక్కటి చాల దగచుఁ గడఁక • ద్వైరూప్యము దాల్చెనో. 194
- తే. ఎట్ల యైన నీప్రేమ యీయరువురందు
సమ మగునొ కాదొ చెప్పమా • చాలఁ దడవు
వీరిఁ బోరించి తవ్వేడ్క • విరియఁ జిమ్మ
లేక కనుఁగొంచు నుంటి నే • నాకసమున. 195
- క. అనుటయు నే నెక్కడ వీ, రిని బోరించితి నయో విఁరించితనయ నా
కును వీరలనమరూపత, యును బోరును వెఱఁ గొనర్చుచున్నది మిగుల. 196
- చ. అని పలికి మున్ను దా నందు నెక్కరంభఁ గూడి క్రీడించుచుండి యప్పు డా
దూరంబున వనితాకృతం బైనయాక్రందనంబు వినంబడినఁ గారుణ్యసంభా
బున నద్దిక్కునకై చనుటయు నంతం దనదృష్టిపథంబునగు బలాయమాను
గునన్నుం దరిమి పట్టుకొని యొకకొంతదవ్వు దిరుగఁ గొంపోవుటయు నెచ్చె
కిఁ దనకాంత గూడ వచ్చుటయు దత్పార్థనాబున నన్ను విడిచి యిచ్చె
విహారంబుల నదియుం దానుఁ గొంత ప్రొద్దుపుచ్చుటయు నంత రెండవ
వచ్చుటయు దానివచనప్రకారంబును గలహంభంబులు జెప్పి యానలమున
రుం డాయద్దఱురంభలయందు. 197
- సీ. తా నటమున్ను క్రొత్తగఁ దీర్చినట్టిక, స్తూరికాతిలకంబుసొంపుఁగోడఁ
గన్నె గేదఁగి గేకు • లన్ను నగాఁ గొనల్, గాన్పించ విడినకీల్గంటుఁగోడ
బంగారుపస మించు • పసనిపుప్పొడిరేఖ, జూపట్టు పాపటసాబగుఁగోడ
సరివాటు గాఁగఁ గేసరములు గ్రుచ్చిన, కురువిందవిరిగుబ్బుసరముఁగోడ

తే. నొప్పు మీఱుచు నున్నట్టి యొకతెఁ జూపి
యీసరోజాయతాక్షియు + నేను నున్న
చోటి కింతకుము న్నావఁధూటి వచ్చె
ననుచు రెండవయింతి సమ్మనికెఁ జూపె.

204

ఉ. చూచిన నాలతాంగి యజఃసూనున కంజలి చేసి యోమహః
తాసన యల్లనాడు మము + ద్వారకచేర్చున నాడినట్టిమీ
యాపలు కింత చేసె నన + నన్యయు నట్ల యనక మునీశ్వరుం
డాపువ్వుబోండ్ల నిద్దట యథార్థమ పల్కితి రంచు నవ్వచున్.

205

క. ఆమాటలు సరిదాకెఁ గ, దా మా కీపీక్షణోత్సవాతిశయంబున్.

ప్రబేమమునఁ జూడఁ గల్గెను, వామేక్షణలార పోయి + వచ్చెద ననుచున్. 206

క. అనుటయు నలకూబరుఁ డో, మునివర యిద్దట యథార్థముగఁ బల్కితి రం
చును బల్కితి రెల్లొకొ యిది, వినవలయుం దేటపటచి + విచ్చేయుఁ డనన్.

సీ. నాఁడు దా నాత్మసౌందర్యవైభవపతి, వాల్లభ్యమహిమగఁగర్వమున నాడు
కొనువాక్యములు నేనువినలేక సవతియే, గతిఁ గల్గునో మీఁదుఁగంటివె యని
సట్టిమాటఁ దలంచి + యాపలు కింతసే, సె నటంచుఁ దార్కాణసేసె నెకతె
యొక శరంభరూపఁయుక్తిచేఁ బ్రియుఁగూడఁ, గాంక్షించియొకకార్యఁఘటనవేళ

తే. నాదియందును నాచేత + సది వరముగఁ
దనకు నిచ్చితి ననిపించుకొనుట యిపుడు
హృదయమున నిల్చి యాపలు + కింత సేసె
ననుచుఁ దార్కాణ సేసె రెండును నిజంబు.

208

క. నా విని యిపు డీభావం, బీవనితకు నీవనితకు + నిది యనుచు బయల్
గావించి తథ్యమిథ్యా, భావంబులు మీర లేరుపఱుపఁగ వలయున్.

209

క. నాపుసును దభ్యమిథ్యా, భావంబుల కేమి నీకు + భావింపఁగ స్వా
భావికమే యీయాకృతి, భావము నిజ మెద్ది యీప్రపంచమునందున్.

210

క. ని పట్టురువడ నొక్కతెఁ, జూపి యొకతె గర్వ మడఁపుచున్ వలయుగతిఁ
ప్రబాపిప వచ్చు భోగము, నీపుణ్యం బినుమడించి + నేడు ఫలించెన్.

211

ఉత్సాహ. అనుకు నోమహత్త పెద్ద + లైనవారిఁ దడవుగా
నునిచి యిట్లు నట్లు పలుక + నొప్పు కేమి వచ్చునో
చనుఁడు నిలుప వెఱుతు ననినఁ + జనియె నాతఁ డట్ల యశా
ననుచు నుచితలీల నుండు + మనుచు నల్ల నవ్వచున్.

212

సీ. అర్థశనందనుఁ + డంతట నెప్పటి, తనపువ్వుబోడి కై + దండఁ గొనుచు
నిది యెంత లేదు నెమ్మది నిట్టివిఘ్నముల్, గుఱిచేసి మనకేలి + మఱుప నేల

- రమ్మంచు రెండవరంభఁ గనుంగొని, నీ వెంతనేర్పులు • నెఱవితేని
మాయలే యని తోచు • మాకుఁ గావున నీడు, సత్య మెఱిగించఁజాలినట్టి
తే. సాక్షిఁ దెమ్ము పొమ్మని తిరఁస్కారసరణి
దోపఁ బలికెఁ దాత్కాలికఁదుర్నివార
మారకేళికుతూహలఁమహిమచేత
నెఱవితేనియు నపుడు దా • లేగఁ దలఁచి. 213
- ఉ. ఆసుదతిం గనుంగొని తఁదంగన యప్పుడు హెచ్చినట్టివే
రీసున నీనడింపుచు నొకించుక నీకును సిగ్గు లేదొకో
దోసము గాదె యిద్దఱుఁవధూవరు లేకత మున్నచోటికిం
డాసిన నిట్టియాసలఁ గఁడంగిన నేమని చెప్ప నాపుడున్. 214
- వ. ఆరంభ యమ్మాటలకు నలిగి గోపకమాయితవీక్షణంబుల నాపక్షలాక్షి నీక్షింపి.
శా. ఓసీ నీకొఱగామియే యిది నిజం • బూహింప కిట్లంగజ
వ్యాసక్తుం డగునాథుచేష్టితము గా • కై నం గుజేరుండు లే
డో సుత్రాముఁడు లేడో పద్మజుఁడు లేడో ధర్మపుంబ్రాపు లే
దో సత్యంబును నిల్చు నింతన కడుం • ద్రుల్లంగ నీ కేటికిన్. 216
- క. అనిన విని నాయకాదర, ఘనగర్వము నిరసనంబు • గడుఁ జిత్తములోఁ
దనరఁగ నప్పలు కించుక, యును గైకొన కవ్వభూటి • యుద్ధతిఁ బలికెన్. 217
- క. అటపు లుడిగి పోపో నీ, యటచేతం బండ్లు వచ్చిఁనప్పుడు మమ్ము
గఱచెదవు గాని తగునెడ, మొఱుయిడు మడి మెట్టిదై వఁములు వినియెడినో. 218
- వ. అనుటయు. 219
- క. కానిమ్ము వేగిరింపకు, నీనుదుటనె ప్రౌఢు వైడిచెనే యేదైవం
బైనను విన నిప్పుడెయిదె, నానిజ మేర్పఱచి నీకొనరైద శిక్షల్. 220
- వ. అని పలికి యచ్చోటు వాసి కొన్ని యడుగు లరిగి యంతటఁ దనకోపంబును మో
చి దీపించుప్రియవియోగదర్పితానల్పకందర్పహేతిఘాతజాతచేతస్తాపంబును మో
క యాపడఁతి కడుం గృశించి గళితకంకణ యగుచు నిలిచి యొక్కయుపా
యంబు చింతించి తిరిగి వచ్చి యిట్లనియె. 221
- క. నీ విచ్చో మెరియత వై, కావరమున వలసినట్లు • గయ్యాళించం
గా నెఱచి పెద్దమొఱ గా, దే వీరిని వారిఁ దగిలి • మేల వచింతున్. 222
- క. నీవును రా ర మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేఱి యేగుఁదెంత మనుచుఁ దా
నావనజాక్షిని డగ్గఱి, తీవరమునఁ గొంగుఁ బట్టి • తిగిచెంగినుకన్. 223
- చ. తిగిచినఁ జూచితే నిను ఘఁడిం గణియింపక యెంతనేతకున్
దేగియె భయంబుదక్కి పెనుఁబిమ్మరితక్కసి గాక భూమిలో

- మగునయె యీగయాళి ప్రథమంబున నోర్చినతప్పు నూవె యీ
పగిది ఫలించె నగుచు బ్రయుఁ ♦ బల్కెఁ గరం బది సంభ్రమింపుచున్. 224
- క. పలికిన మన కేమీ విబు, ధులసభలోపలన తనదుఁదుండగ మెల్లం
దెలిపి తగుశిక్ష సేయుడ, మలిగి యిపుడు పదర నేలఁయని యతఁ డాడెన్. 225
- తే. అంతఁ బ్రతిరంభ చూచి నీఁయాత్మ లోన
నింత యుడిన నీసత్య ♦ మెఱుంగవలయు
దిరుగఁబడినను విడువఁ జూ ♦ దేవసభకుఁ
బద మనుచు దానిఁ గూడి పోఁ ♦ గదలుటయును. 226
- వ. కొంత చింతించి యిట్లనియె. 227
- సీ. అప్పరః స్త్రీలలో ♦ నగ్రగణ్యత్వంబు, జగదుపశ్లోకితంబుగ వహించి
యూర్వశీమేనకాఁద్యుత్తమ స్త్రీలు రా, వమ్మ పోవమ్మ నా ♦ నతిశయిల్లి
యెన్నఁగను నెచ్చోట ♦ నెవ్వారిచే వ్రేలఁ, జూపించుకొనక ప్రస్తుతికి నెక్కి
నలకూబరుండు ధన్యతరుండ నా గరు, వతనంబుచే నీకు ♦ నన్నె దెచ్చి
- తే. యొప్పునే యింకఁ గడపట ♦ నిష్పిశాచి, నాకు సరిచేసికొని దేవఁలోకసభకు
నీవు నూ నీవు సుమ్మని ♦ యేవిధమునఁ, గలహమాడెద నిది నీవెఁతలఁచిచూడు.
- క. కోపము పాపమునకుఁ బూ, త్తిపెనుఁదగవునకుఁ దగఁగ ♦ నేతిట్లాటల్
ప్రాపించునో పడఁతుల, కోపురుషశ్రేష్ఠ యవియు ♦ నొక్కబ్రదుకులే. 229
- వ. అదియును గాక. 230
- క. రంభకు నహహా యొకప్రతి, రంభ గలిగి తిగిచి తెచ్చె ♦ రచ్చల కనినం
స్తాభింపనీరు హాస్యా, రంభణ మిపోరు నిర్భరవిటుల్ నగుచున్. 231
- క. నానడకలకును యోగ్యము, కానిది యిపు డిచట నైనఁ ♦ గలహమ బ్రదు కె
తైన నగుఁ గాని యింక నీ, యాన ధరణి విడిచి దివికి ♦ నడుగటు వెట్టన్. 232
- క. ఈకలహ మపుడు వినఁబడు, నాకంబున సురల యానఁనము లేగతి నా
లోకింతుఁ దెగినఁ దెగనీ, నాకు మరుఁడు నిన్ను నిలు మఁనన్ రాకునికిన్. 233
- వ. అనుడు రెండవకొమ్మ యమ్మాట లాకర్ణించి యోకాంతుండయీకాంతసేర్పుచూ
చితే వేల్పులకడకు నే శెంచినఁ దనమాయ బట్టబయలం బడు ననియెడుతలంపున
రాఁ గూడక సురలయాననంబు లేగతి నాలోకింతు నని నాకగమనంబు పరిహరిం
చె నగును ధరణివిడిచి యడు గటువెట్టనని తొడిబడన నీమీఁదియానపెట్టు
కొనుట ఖేచరత్వంబుకలిమియు సందియంబ యింతతడవు ప్రయికాంత యనుచు
నెట్లు నమ్మి తని పక్కిన నది వివేకమార్గంబ యగునని నలకూబరుండు తద్వాక్యం
బులకు నిరుత్తర యై యున్న తనదండచెలువ నుండసక యోసి మాయలాడివి గదె
యని మెడపట్టి పాయం ద్రోయుటయు నదియు సందుగా నాయందుముఖి నందంద

ధట్టించి యిట్టివెడనేతలచేత నాధుని కెడనేసి చేజోజాతహేతిఘాతంబుల పాలు
పఱచి తని పలికి యాతరళాక్షిని హేతిఘాతనిమిత్తంబుచేతన కాయవియోగము
బు నొందు మని శపించె నలకూబరుండును దత్కలం బెట్టిదియొ కాని యా
ములు వివేకింపలేక యిది యిట్టిశాపంబునకుఁ దగు నని పలికి యోసి నొక
ద్వి యెట్టిదాన వని యడిగె నప్పుడు తత్ప్రతిరంభ సైరింపక.

234

శా. ఇందాక్షా నినుఁ జేరనీక నను న + క్లౌతేమనోజవ్యధా
గుందంజేయుట చాల కే మడిగె దీగొంటక వృథా యంచు నా
కందర్పత్వరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షిఁ బోద్రొబ్బెఁ దా
నెందుక నిల్వఁగనీక పేరలుకఱో + నెంతే గడుక దవ్వగన్.

235

వ. అని చెప్పి యాసింధుఁ డానుముఖాన త్రికిట్లనియె.

236

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ + డాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండఁ గాని తా + నెంచఁ డయ్యె
రంభయాఁగాము లాప్రతిరంభమిఁది
ప్రేమఁ గాముకుల్ నూతనప్రియులు గారె.

237

క. అనుటయు నీ వం దేయిం, తిని సత్యపురంభ యనుచుఁ + దెలిసితి వాఁడ
గున భంగమొంది యూరక, చను టరయఁగ నదియ కపటసతి గావలెను.

క. త న్నట్లు పలికి ద్రొబ్బఁగ, మిన్నక చన నంత నోరు + మెదపక యది
ము న్నాడినమాటలబిటు, సెన్నఁగ నిది గనియె నతఁ డుపేక్ష యొనర్చెను.

క. అది యట్టిద కాని మ్మా, తుద చెప్పుము సిద్ధపురుష + తొల్లి యెచటఁ గ
న్నది విన్నదిగా దద్భుత, మిది వినవలయు నన నాతఁ + డిట్లని పలికెన్.

240

నీ. ఇతమీద నింక నెక్కుటి యద్భుతము విను, మోపయోజనన + యా
నారీతి నెంతయు + దూరంబుగాఁగఁ బో, ద్రొబ్బి యే తెంచి యా
ప్రియుఁ జూచి మగవారిప్రేమ లిట్టివిగదా, యెట్లు నమ్మఁగ నచ్చు + నిచ్చు
బ్రాణేశ యటు దండ + వాసినమాత్ర నీ, ద్రిమ్మరి నెచ్చటఁ + దెచ్చుకొ

తే. నిన్ను నే మన నున్నది + నిరభిమాన

గుణత నినుఁ జేరు న న్ననుకొనుట గాక

నాకునా యిన్ని పాట్లంచు + నాకులమతి

నడతఁ గన్నుల బొటబొట + నశ్రు లొలుక.

241

చ. అడలిన నాదరంబునఁ దదదశ్రుజలంబులు కేల నొయ్యనం

దుడుచుచు నాయెడం గలదె + దోస మొకింతయు నెంచి చూడ నో

పడఁతుక దాని నీవ యనుభ్రాంతిఁ గరం బిటు లాదరించి యే

ర్పడినఁ బరిత్యజించితిని + బట్టఁగరా దిది తప్పుగా మదిన్.

242

మ. అని యింతిక్ నలకూబరుం డురముతో • హత్తింఁచుచుక్ దుఃఖ మా
చ్చి నికుంజగబునకుక్ రత్తిక్రియకు నై • చేర్పంగ వేటొక్క డం
తన వచ్చెక్ నలకూబరుం డచటికిక్ • నారూపముం దాల్చి వం
చన నెవ్వఁడుర జేడినాఁ డట దురాశక్ రంభ సంఘ వెసన్. 243

తే. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని • యేను మిగుల
నుల్లమున వెఱఁ గొదితి • నొకటివెనుక
నొకటి రాఁ జొచ్చె మాయ లీ•యుద్విమహిమ
వెఱఁగు గాదు గదా యని • ధృతి చలింప. 244

సీ. అ క్లేగుదెంచుచో • నతని గన్గొని రంభ, బెదరు నాశ్చర్యంబు • మది జనింప
విభున కిట్లనియె న•ల్లభ యిది యొక్కమా, యాప్రపంచముచూడు•మద్భుతంబు
సీదురూపముఁ దాల్చి•భేద మొక్కించుక, యును లేక కాన్పించు•చున్నవాఁడు
తనదురూపము నీవు • ధరియించి నాడవం, చున్నవాఁ డిది గెల్వ•యుక్తిచెపుమ

తే. యపుడు నారూపుఁగోనది • యన్ని వెతలఁ
బెట్టె నది గడచితి మన • బెట్టిదముగ
నిపుడు నీరూపుఁగోడ వీఁ • డేగుదెంచె
దిరుగఁ డొకమాత్రమున నచ్చు•బిటునుఁ జూడు. 245

క. మనయభిమతఫేలనములు, మనమున సైరింప కెన్ని•మాయ లకట యే
దనుజుఁడొకో మాత్సర్య, బానరంగఁ జలపట్టి పన్ను•చున్నాఁడు గడున్. 246

న. అని పల్కుచుండె. 247

శా. అంతఁ జేరఁగ నేగుదెంచి యతఁ డో•యబ్జాక్షి యే మంచు వి
భ్రాంతిం బల్కెదు కల్లయుక్ నిజము వీ•డ్పా టాందగా నిష్ఠ నీ
కాంతుక్ నన్నుఁ బరిగ్రహింపుము మదా•కారంబు వీఁ డెవ్వఁడో
యెంతే నొప్పుగఁ దాల్చె వంచితపు నీ • వేతన్ హామాయచేన్. 249

మ. మది నామాటలు నమ్మవేనియు నిరక్ • ను మ్మిద్దఱక్ ధైర్యసం
పదఁ బెం పారఁగ దచ్చులక్ నిలిచి యో•పద్మాక్షి నీక్షింపు మే
నిదె ఖండించెద నీని మామకమహా•హేత్తిప్రకాండంబుచే
దుద శోధించెదు గాని నీకుఁ గలయు•క్తుల్ మీఱ నాసత్యమున్. 249

చ. అన విని చాలఁ దల్లడిలి • యాయక నాయకుకంఠముక్ రయం
బునఁ దనకొఁగిటం బొదివె • భూరికృపక్ ననుఁ గావరే ప్రియుక్
మనుపరె వేల్పులార యొక•మాయపురక్కనుఁ డాక్రమించి తా
దునుముచు నున్నవాఁ డలుక•తోన నిరాయధు సంఘ నేడ్పుచున్. 250

చ. అది గని వాఁడు నవ్వి యిది • యూర వివేకము గట్టి గాఁగ న
న్నె దనుజుఁ జేసితే ముగుద • నీవు దలంకకు నే నిరాయధుక్

మదమటి పాటువానిని బ్రహ్మత్తుని జంపెడువాడఁ గాను నా

కెదిరిచి నిల్చునో యనుచు • సీతనిఁ ద్రుంచెద నంటి నిత్తజిన్.

251

వ. ఎదిరించి నిల్చునోపునేని తనకైదు వెచ్చట నున్నది తెచ్చుకొమ్మను మోకొమ్మని
నెమ్మనంబున నితండ నిక్కువునలకూబరుఁ డనియు యుద్ధంబున జయాపజయంబు
లెంచినట్టురావు తొడింబడ నితని కొక్కటియయ్యెనేని యేనేమి యగుదాన న
నియు విచారించి తేని నితనితథ్యమిథ్యాభావంబు లేర్పడునందాఁక నేనును యు
ద్ధంబునకు వేగిరింపక సహించెద నింకను మాయరువురవాక్యప్రకారంబులు విని
యు నీవెఱింగినపూర్వరహస్యంబు లడిగియు మఱియు నుచిత మగు తెఱంగులవల
న మాకపటాకపటవర్తనంబులు దెలిసికొనుము నాకుం బ్రియవనిత వైనసీని
నాయెదుటన యిట్లు పరుని గంతాలింగనం బానర్చి యుండ నిచ్చులోన మచ్చరంబు
పెచ్చుపెరుంగక యుండఁడు పెచ్చుపెరిగెడుమచ్చరంబు సత్యాసత్యవివేచనంబు
ర్యంతంబు నిలువ కెట్లొనర్చునో యెఱుంగరాదు గావున నాత్మ హితంబు గోరి వేసెను
యతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి నాఁడుకులు విను మని పలికిన.

252

క. ఆచెలువ తనదుఃప్రియునిం, గాచుకొనఁగ నప్పు డదియె • గతిగా మది నా
లోచించి చూచి మఱి త, ద్వాచాగతి నతని కెడఁగఁ గాఁ జని నిలిచెన్. 253

క. ఆతఁడు నోతొయ్యలి యిపు, డీతనియొక త్తి గి త్తి • యేను గణింపన్

భీతిలకు మన్న మానపు, భీతప్రకృతి వని యొప్పెఁ • బ్రియ యటు చనఁగన్ .

శా. ఆరితిం గడ కేగి తా నిలిచి ప్రేమాంచత్కటాక్షంబులన్

ఘోరానూయనిరీక్షలన్ నరునఁ గాంతుఁ దత్సమాకారు న

న్నారీరత్నము చూచుచుండె నెచటన్ • వ్యర్థంబు లత్యుజ్జ్వలా

కారశ్రీసమతల్ జనించు ననురాగంబుల్ మమత్వంబుచేన్.

255

సీ. రెండవనలకూబరుం డంత రంభఁ గ, న్గని చెల్వ భావించుకొనుము నీవ
యమరేంద్రుఁ డంపనిం దరుగుదెంచితిగద, మణికంధరునితపోమహిమఁజెఱుఁ
నతని నేచెల్లఁ గట్టితి వీతఁ డెచ్చట, లంకించుకొనియె సలంఘ్య మైన
విరహతాపంబునఁ • బొరలుచు నీరాక, కెదురుచూచుచునున్న • యే నటుండ

తే. నకట సురకార్య విఘ్నమో • యనుభయమున

వెంట రా లేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చెఁ

దేరకాఁ డిట్లు నిన్ను భాంఘితిని బొరల్చి

బాస సేయంగవలసె నే • భర్త ననుచు.

256

మత్తకోకిల. వెంట వచ్చిన నీవు నాపయి • వేడ్క జిక్కి తపఃక్రియల్

గంటఁ జేయ నెఱుంగ కుండినఁ • గీడు వాసపుచేత నే

వెంట రా కటు నిల్చినన్ ననఁవింటివానికిఁ గోప మీ

రెంటఁ జింతలు గొంతప్రాద్దానఁరించినన్ బిలువీయగాన్.

25

మ త్తకోకిల. అంతః గంతునివంత మెంతయు + సంతకంత కసంతవి

క్రాంతిః బర్హగ నోర్వ కె ట్టటు+కాని యింద్రునియల్కు పై
రింతు సంచున్లు సాహసం బాసరించి యే నిటు వచ్చితిం
గొంత వెండియు నిండు నెంచుచుః + గొంచితిన్ నిను డగ్గఱన్.

258

చ. తపసితపఃక్రియల్ చేటిచి + దైవతకార్యము నిగ్రహించి నీ
వెపుడెపు డేగుదెంతు నిను + నెప్పుడు కొఁగిటఁ జేర్తు సంచు నే
సపరిమితాశ నోజలరుహానన యివ్వనిచేరువం బ్రయా
సపడుచు నిల్పుకొంటిఁ బిక+సంచయపంచమవంచితాసువుల్.

259

క. ఇక్కడ నిను వీఁ డెవ్వఁడో, యిక్కరణిక్ మోసపుచ్చి + యేలుకొనంగా
నక్కట నలవనిశంకల, నక్కడనే పాడుకావు + లాగతి నుంటిన్.

260

ఉ. ఇంతకుమున్ను నారదము+నీశ్వరుఁ డచ్చటి కేగుదెంచి నీ
వెంతయు మన్న ధార్తి బడి + యేమిటి కీచ్చట నున్న వాడ వో
భ్రాంతుఁడ నీదురూపమున + రంభ నెకం డవలం గరంబు వి
భ్రాంతిని ముంపుచున్ వివిధ+భంగుల నేలుచు నున్న వాఁ డనన్.

261

క. విని వచ్చితి నేసమయం, బున నేగతి సందుకొనియెఁ + బాలఁతుక యితఁ డీ
తనితెఱఁగుఁ జెప్పుమన నే, మనిచెప్పెద ననుచుఁ జూచె+నది ప్రియుమొగమున్.

తే. చూచుటయు నేమిచూచెడు + శోభనాంగి, నిన్నుఁ జెందినపాల్లెల్ల+నన్నుఁజెంద
కుండునే నాటియలనార+దో క్తి యరయ, నాడు నీతోడ నమ్ముని+నాయకుండు.

క. నినుఁ బోలుననిత నీకును, వనజముఖః యితనిఁ బోలు+వాఁ డితనికి నెం
దును గలిగి కలంచునె యి, ట్టినిగాఢపుసాంపుమదము+తీవులు చనునే.

264

క. అని పలికె గాదె యది వృథ, చనునే యైనను లతాంగి + శంకింపకు నీ
మనమున నీగతి నిప్పుడు, తునిమెద నాఖడ్గమునను + దుర్దమలీలన్.

265

వ. ఆఖడ్గం బపుడల్లయచటి కేళినికుంజంబునం బెట్టినవాడ నిదె తెచ్చుకొనియెద
నని పోవం జూచినఁ దత్ప్రతిభటుండు నీ కింతబీరంబు గలిగినం బోరు ధూరంబు
చేసి యిటు నటుం జన నేల నిరాయుధు సంటేని నేను నాయుధం బిదె విడిచితి
నని విడిచి యడ్డంబుగా నడిచిన బెడిదంపుటీరసంబున వీరరసంబును ఘోరంబులగు
చు నుల్లసిల్ల మల్లయుద్ధం బాయుద్దఱకుం దద్దయుం బ్రవ ర్తిల్లె నప్పు డొండా
రులయుద్దండుదోర్దండచండాస్థాలనాభీల ఘోషవిజృంభణంబులు కుంభిసీధరగ
హ్వారసముద్ధతప్రతిధ్వానంబులచేత నినుమడించి ప్రళయజలధరవర్గనిర్గళితంబు
లగుబలుపిడుగులమ్రోత ననుకరింప నిశ్చంకనిరంకుశాహంకారహంకారగంభీ
రారావంబులయార్భటులు నిర్భరసముద్భటంబు లై దిగ్భిత్తులఁ బిక్కటిల్లుచు
వ్రక్కలింప నొక్కొక్కరిమిక్కుటపువిక్రమంబులపెక్కువ లెక్కగొననియ
క్కజపుఁ బేడుక్కున మిక్కిలి పేట్పునిచ్చులపుటగ్గలికలఁ డగ్గుమొగ్గు తేక డగ్గఱి

యాగ్రహంబు నెఱప నుద్ధారింపుచు గడ్డరకనీక యడ్డంబుగా నుద్ధరించుచును
 నెదిరిపిడికిలి పాయం దట్టి బెట్టిదంపుటరువడిం దొడింబడగఁ దీసి కీలాగిష్టమును
 పురముష్టిఘాతప్రయోగనైపుణంబుల దీపించుచుఁ గోపంబున నేవు చూపెను
 నాటోపంబుల నాపరానియనూనంపుబిటునునుం బరునదనంబును హెచ్చు
 జెచ్చరఁ జూచి పట్టికొని హెచ్చరికం గచ్చునదలఁ బెడిగడియచ్చలంబులు
 లంబును బ్రబలంబుఁ జేయుగళంబుల ముంజేతు లిడి పెడమర నొక్కి నెట్టి
 విఱచి పడవైచియుఁ బడనైచిన విడువక తోడన పరుని బడం దిగుచుచుం దొగి
 చిన బిగివదలక పయిం బడి కదలమెదలనీక పొదివి పట్టుచుఁ బట్టిన నిట్టును
 నంగి పట్టు వదలించి కరంబులు నురంబుల నడిమికి ముడించి యెడముకొని బడి
 బడిం బొడుచుచుం బొడిచినఁ బొడవనీక కడిందికడిమి నడంగం బట్టి పగతుచుచు
 లు తొడలనిఱికి పరాక్రమించుచుఁ బరాక్రమించినను విక్రమంబు దక్కక నాచు
 కటిదట్టికట్టు పిడికిటఁ దొడివి యెత్తి తెరపిగొని పఱపి మోఁకాల్లు నడునైయు
 బున నానివెల్లకిలదెల్ల బిల్లమీటుగాఁ జిమ్ముచుఁ జిమ్మి ముమ్మరపువేగంబున
 డన లేచి పైఁబడఁ గడంగిన నెడయాక పదంబులు చాచి యెదు గొడ్డుచు
 ముఱి నెక్కింత తఱిఁ గని యద్భుతరయంబున దిగ్గున లేచి మెడ యెండిన
 గ్రుడ్లు వెలికుఱక నెక్కుచు నొక్కినఁ జిక్కువడక యొకకేలఁ గోకకట్టు నెట్టి
 కేలఁ దొడయుఁ బట్టి కూలవైచి మఱియు మల్లచఱిచి క్రమ్మఱ లెమ్ము గ
 గర్జిల్లుచు గర్జిలిన నూర్జితరయంబున మగుడఁ దలపడి పౌరుషంబు నేయు
 వెండియుం బాయుచు డాయుచు ననేకప్రకారంబులఁ బోరుచుండ.

266

- ఉ. అట్టియెడను బచ్చపట్టుదట్టిచేత, నొప్పుతనదుప్రియుని, నుజ్జ్వలంపు
 తీవి నెఱపుచంద్రకావిదట్టిచేత, బరుని గుఱు తెఱింగె, సురవధూగి. 267
- క. ఇక్కరణి నించుకంతయు, నెక్కువతక్కువలు లేక, యిరువురు నడిగా
 నుక్కునఁ బోరాడి శ్రమం, బెక్కుడుగాఁ జేసి నిలిచి, రెడగా సంతన్. 268
- ఉ. రంభయు వారిరూపు ననిఁ, ప్రాణియుఁ దుల్యతఁ బోల్చి సగళయా
 రంభ మొనర్ప నెవ్వరిఁ దిరంబుగ నమ్మక హానిలుండు స
 రంభము మాని యె నడుగుఁ ప్రాక్తనవర్తన మొక్కటిక రహ
 స్సంభవ మైనదాని వరుసక వచియింపుడు మీర లిత్తఱిన్. 269

- క. దానక సత్యాసత్యత, నే నామతికొలది నిశ్చయించుకొనఁగ నె
 వ్యానికి నెయ్యది యుచితం, బానియతి యతండు పోవు, టర్పం బనియె. 270
- వ. అని యావనిత యాడుమాటకు వార లియ్యకొన నిద్దఱం బాయం బాయం
 బిలిచి యొకఁడు వివకుండ నొకనితోడ మనకుఁ దొల్లి కళాపూర్ణుం డను నా
 ప్రసంగం బెచ్చటఁ గలిగెఁదత్ప్రకారం బేమి నీవు వింటి వని యడుగుటయు
 ద్వితీయుండు దానికి నమ్మతంబుగా నుత్తరం బిచ్చెఁ బ్రభముండు వెలనెలఁ బా

ఋచు నూరకుండె నయ్యతివయు సతనిం జూచి కటకటా యిందాడ నేను
నిన్ను నిక్కపుల్లియుం డనుచు నమ్మి యుండితి నీవు కపటరూపధరుండవే య
ని యద్భుతంజును జుగుప్సయు భీతియు నాకారంబును దీపింప నతని విడిచి యి
తరునిం బరిగ్రహించె నతం డమ్మాయ విలోకించి యతని నల్పావశిష్టాయువుగా
శపియించె నప్పుడు రంభ యక్కపటవ ర్తనుం జూచి నీ వెవ్వండ వెవ్విధంబున
నిట్టిరూపంబు ధరియించి నన్ను వంచించి తని యడుగుటయు సత్యనలకూబ
రుండు.

271

సీ. ఇందాడ నినుఁ జేరఁసీక న న్ని ట్లల, యించుట చాలక • యింక నిలిపి
వాని నే మడిగ దెవ్వడు గాక నీ కేమి, యిది కాకదంతపరీక్ష నుమ్ము
నామన్నభార్తి యెన్నగ వలదే చాలు, రా ర మ్మ టంచు నారంభ నపుడ
తోడ్కొని చనియెను, వేడ్కతో మోముఁదా, మర వికసింపఁగా, సురపథమున
తే. నంత నితరుండు చింతతో • నంత నింతఁ
గొంతవడి నిల్చి దీనతఁ • గొమరు దఱుఁగఁ
జనియె మణికంధరునివర్ణ శాలదిశకు
నల్లనల్లన మిక్కిలి • నలనగతిని.

272

ప. అట్టియెడ ము న్నతండు తనకేళికానికుంజంబునం బెట్టిననాపట్టెంబుఁ బుచ్చుకొ
ని తత్సంతోషంబున నుబ్బుచు నిచటికి వచ్చితి నిది యిచ్చినప్పుడు మధ్యరుండు
నాతోడ దీని నెవ్వరి వ్రేయం బూనితి వవశ్యంబును వారిని వధియింపక మాన
దని యానతిచ్చినవాఁ డేను నిమ్మహాయధంబు కలభాషిణికంతంబు వ్రేయ నట్లు
పూన్చితిం గావున నప్పటికిఁ దప్పిచనియు మీదట నవశ్యం బగునని పలుకుచు
సంతం గలభాషిణిం జూచి కడమపలుకక గ్రక్కుటయు నాకలభాషిణి యతని
సీక్కించి సంకోచం బేల భవితవ్యతావశంబునఁ గా నున్నయర్థంబు గాక మాన
దనుటయు నమ్మాటకు మెచ్చుచు నతండు.

273

క. నీవు వివేకధరీణపు, గావున నిమ్మాట యంటి • గాక యవశ్యం
భావి యగుదుఃఖమును జను, నే వాక్రువ్వంగ నిజము • నిష్ఠుర మెందున్. 274

తే. ఇంక నీవృత్త మెఱిగింపు • మేను బలిమిఁ
బట్ట మొఱుఁ బెట్టునిను డించి • పాటిపోయి
క్రమ్మఱుగ వచ్చి మఱి నిన్నుఁ • గాన నెచట
నుండి తది మొదలొని చెప్పు • మువిద యసిన.

275

శా. మేఘంభోనిధికామధేనుసురభూమిజాతచింతామణి
శ్లాఘాలంఘనజాంఘికత్వసముదం • చద్దానలీలాసఘం
టాఘోషానిశఘోష్యమాణపరిపూర్ణశ్రీకటాక్షోదయ
ద్రాఘీయోధనసంపదూర్జితయనం • తప్రాభవస్ఫూర్జితా.

276

క. కంజముఖిలోచన జీ, వంజీవాజీషమ్మదునఁ పసి తశోభా
మంజులముఖచంద్ర సదా, రంజితవిద్వత్కవీంద్ర • ప్రణవతోపేంద్రా. 277

స్వాగతము. నిర్విరామధరఁగీభరణాంకా, గర్వితారిజయఁకర విశీంకా
సర్వదిక్పరవిశంకటకీర్తి, శర్వరీరమణఁసన్నిభమూర్తి. 278

గద్యము ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవై భవపింగలియమరనార్యుల
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

చ తు థా శ్వా స ము.

సాభాగ్యవిభూతిః
లాసాలంకార నిత్యలలితాకారా
భాసురయశఃప్రసూనసు
వాసితసకలాశ కృష్ణవసుధాధీశా.

1

సీ. ఆవధూమణి నవ్వి • నావర్తనము నీన, చెప్పితి వింక నే • జెప్పవలెనె
గురునత్తు డగునలకూబరుచే బట్టు, వడినీపు నను జూప • గడిగి యట్లు
వచ్చుచో నెదురుగా • వచ్చినరంభనే, జమ్మ నిక విడిపించి • యిమ్మెయి జని
యభిమతం బైనయ • ట్లంగజలీలావి, హారంబు సలిపితి • నంతలోన

తే. నరుగుదెంచినయదియ నుమ్మాద్యరంభ, యారమణి బ్రాణవిభుదండ • జేరసేక
యవ్విధంబున బోరాడి • యంతమునను, దద్గతిని శాపమొందిన • దాన నేను. 2

చ. అన విని వార లందఱును • నత్యధికం బగువిస్తయంబునక
మునుగుచు నె క్కటూ చెపుమ • ముద్దియ యేగతి నట్లు రంభరూ
పును ధరియింప నేర్చితివి • పొందుగ నెమ్మెయి సందుకొంటి వా
యనఘను నట్లు గూడంగ జరాభిమతం బిది నీకు నావుషన్.

3

సీ. ఆకాంత సిద్ధు నాలోకించి నిన్ను న, వ్విధమున దరమెడు • వేళ దనదు
ప్రాణేశు వెంటన • యారంభ గదలి తా, నేతెంచినంతల • నిజ్జి యొకటి
యెదురుగా వచ్చుట • కెంతయు శంకించి, యటముందు పోవక • యచట నిల్చె
నప్పు డే నీక్షించి • యదియ వచ్చినయట్లు, గా దదాకృతి గట్టి • గాంగ దాల్చి

తే. వచ్చితి నతండు నిను బట్టి • తెచ్చుచోటి
కాచెలువ రాక మనలుట • యతని కెఱుక

పడక యునికి నాకృతివేషభాషణాదు
లాగతి నయన్ని నాచేత • లమరె నట్లు.

4

తే. ఆచెలువరూప మెట్లెట్ల • యగుచు నుండె
దాల్పునేరుపు మున్నొకతటిని నాకు
నారదుండెచ్చె నదియు విసంగబడియె
గద యతడ చెప్ప నీకు మాకలహవేశ.

5

క. అమ్మెయి జెప్పియు నతడపు, డమ్మాయారంభ యిది యటంచు ననుక
శమ్ముగఁ జేయక కారు, ణ్యమ్మున మన్నించె మన్ముఖాకృతిఁ గనుచున్.

6

న. అది యెల్ల జెప్పనేమి కడపట నిట్టిశాపంబునకుఁ గారణం బై నయారూపునొస
యది యంతయు నుజ్జగించి యవశ్యభోగ్యం బై నతచ్చాపఫలం బిద్దేవిసన్నిధి
ననుభవించినఁ బరోపకారం బగు నని వచ్చితి నని చెప్పి కలభాషిణి యమ్మ
స్తంభున కిట్లనియె.

7

తే. నీదుగురుఁ డన్నయట్ల నీనిశితఖడ్గ, మవితతోద్యమ మగుట సువ్యక్త మయ్యె
దిరుగ నిన్నును నన్నును • దెచ్చె దైవమిచ్చటికి ధన్య నైతి నీనిష్ఠ మొనఁగు.

చ. అది యటు లుండె నాపడుప్రయాసము లూరక పోక యుండె న
ట్లొదవెఁ బ్రియుఁ భజింప నని • యుండఁగఁ జెప్పితి వీవు దానికె
గొద గలుగంగ సత్యనలకూబరుఁ డొక్కఁడు వేట వచ్చి యా
తుద సతనికె శపించె నని • తొల్లటియాకపటాత్మఁ డెవ్వఁడో.

9

క. అన విని యేమియు మిక్కిలి, యనబోయెదు సుమ్ము తరుణియ ట్లపునూ
బున నున్నవాడ నేఁ జ, మ్మని మణింకంధరుఁడు పల్కె • నల్లన నగుచున్.

10

ప. ఇట్లు పలికినం గలభాషిణి యాశ్చర్యంబు మొందుచు.

11

క. విని నీ వపు డెట్లారూ, పును దాల్చితి చెప్పుమని తపోహతి గాని
చిననేర్పునంద రంభయు, ధనదసుతుఁడు గూడె ననిరి • తత్సఖు లెను.

12

నీ. అని రంభ నట్లు గూడినవాడ నేనె యే, ర్పడ విను మట్లు తపంబు చెప్పి
మును నన్ను నది గూడి • తనరెఱుఁతనమాన, సము నలకూబరాపక్ష మగుట
ప్రకటంబు గాఁగ గోత్రస్థలితత్వంబు, చే నెఱింగించిన • నేను గోసి
దానివీక్షించి యెందేని బోయెద నని, వీడ్కొని చనుచు నొవ్వెలది రత్నలం

తే. దనియమి దదాత్తరంజన • దనరఁ గలయ
వలయు నని యంత మత్తపోవ్యయముచే ద
దీయవిభురూపుఁ దాల్చి వే • తిరిగి వచ్చి
పొనఁగఁ బల్కి రమించితిఁ • బూర్ణరత్నల.

13

ప. అత్తెఱంగున నద్దివ్యాంగనతో రమించుచునికింజేసి తత్ప్రకారంబున నొదివిన
నీతోడిక్రిడ లనుభవించి యమ్మాయారూపంబునకు సద్యఃఫలంబుగా నట్టిశాపం

బు చెచ్చుకొని యంతట బుద్ధిమంతుండ నై యప్పటిపర్ణ శాలకుం జని యెల్లమా
యల బాలించి నానికెయ్య రత్నమాలికయు బుచ్చుకొని యచ్చటిమహిమ
లు శొల్లి యెక్కిరిగిననాడ నై యిం దేమివిశేషంబులు దొరకునో యని వచ్చి
తి సని చెప్పి నగుచు నిట్లనియె.

14

చ. నెలఁతుక రంభపొందు విడ + నేరక యెంతఘనప్రయత్నతక
నెలకొని యే రమింప నది + నీ వయి తే మని చెప్ప సీవు న
త్యలఘుతరప్రయత్నపర+తక నలకూబరు గోరి కూడి రం
జలగ ననండ యే నయితి + జక్కితి వెట్లును నాదుకోర్కికిన్.

15

చ. జలజడశాక్షి యేను ముని+శాపభయంబున నెందు నేరికిం
చెలివిపడంగనీక మది + ధీరతఁ ద్రిప్పుదుఁ గాని నీపయి
గలదు సుమీ తలంపు మన+గానక శాభ్యసనంబువేళలక
ఫల నులు గొందె దానికిని + భాగ్యవిశేషవశంబునం దుదన్.

16

చ. అనుకుం గృతార్థ నైతి గుటి+లాత్త కుఁ డెవ్వడు నన్న నట్లు వం
చనమునఁ గూడునో యనువి+చారము వాసెను నీదుపొందు నా
కు సభిమతంబె నీకుఁ దగ + నన్న తలంపున నీతలంపు నే
గనమిని ద్రిప్పుదుక హృదయ+కాంక్ష నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్.

17

శా.నిసౌ దర్యవిలాసభాసురతనూ+నిర్నిద్రసౌభాగ్యముక
నీసంగీతిపిశేషకౌశలము నీ+నిర్దోషనానాగునో
ల్లునంబుక నను నప్పు డాతపరమా+హ్లాదంబు నొందించునో
నూసుద్ధుల్ హృదయైకసాక్షికము లే + మన్నక వృథా యిత్తటిన్.

18

ఉ. ఆవిధ నూకునంతట నొకప్పుడు నిన్నును జూచుచో మణి
గ్రచ్చనిపెరు దోచె మది+కిక మణికంధర యేకదేశసా
మ్యాచగుణాబుచే నతని + నాతనియన్నను మద్దిచెట్లుగా
నై నతమూని దిట్టినవి+ధంబు మనంబునఁ బాతె నంతటన్.

19

ఉ. బానన గుండె ఘుబ్బుమన + దా నెరియక విడిచెం ద్వదంగసం
గానుభవేచ్చ యిట్టిడిన+యట్టిది యాదిగ నాచుచిత్తమో
మానితశీల యాతట స+మాచితతావకరూప కేళిచో
చ్చె నొకొంటి గల్గె గని + లుచ్చు గుబేరతనూజుగోరితిన్.

20

క. శాభయంబున నెరియగ, నీపైకోరికె మరల్చి + నిధివతిసుతు నే
పాపువేళను జూచితి, నో పయి సొబ గేను మఱి క+నుంగొన గుటిగాన్.

21

క. ఆయతనయుఁ డని ని, న్నేయే బొందితిఁ దుదక వ+నిక మనభాగ్య
క్రీ యెమని చెప్పుదుఁ బడఁ, బోయినఁ బూ+బాన్పునఁ బడు+పోలిక యయ్యెన్.

- ఉ. శ్రీయుత మైనదివ్యమణి • చేతికి నబ్జంగఁ బారవైచి త
 చ్ఛాయ యొకింత యున్నిగఁ గని • చాలఁ గృశించితి గాజపూసకై
 నాయవివేక మే మనుకొనం చుదఁ దన్నణి యబ్బె నన్న న
 త్యాయతత్తమాగమసుఖా ప్తికి నోచుమి నెంచి కుందెదన్. 23
- ఆ. ఇట్టిమాట లిప్పు • డే నాడుకొనుటయు, ననుచితంబు వారఁవనితపలుకు
 లిచ్చకంబు లనక • యెవ్వరు నమ్మెద, రదియుఁ గాక దృష్ట • మన్యవాంఛ. 24
- వ. అని లజ్జాశోకంబు లడర నవనతముఖ యైనకలభాషిణి జూచి మణికంధరుం డిట్లు
 నియె నోయు త్తమవిలాసిని నిన్ను నితరవారవనితలయ ట్లసత్యవాదినిగాఁ దలం
 ప నంత వింతవాడనే నీపలికినట్ల నీకు మున్ను నాయందుఁ గోరిక గలుగుటగను
 గుఱు తొకటి యున్నది యది యెద్ది యంటేని నారదుండు కడపట నిన్ను నింకి
 కి ననువుచు నేను విన నీతోడ. 25
- తే. కొమ్మనీవాత్మ లోమును • గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరాఁకారుఁ డగుచు
 మెఱయువానిని గూడి రఁమించఁగలవు, నమ్ము పొమ్మిక నీభవఁనమున కనియె. 26
- క. నలకూబరుఁ గూడెద వని, పలుకక యి ట్లనినసత్యభాషణపలుకుల్
 ఫలసిద్ధిని నరయఁగఁ దొ, య్యలి నను మును నీవు గోరు • టనృతం బగునే. 27
- క. ఆకొరిక శాపభయో, ప్రేకవిశేషమున నెఱయఁ • దెగు టరుదును గా
 దోకామిని లోకమున వి, వేకింపఁగ గలవ యట్టివియు మెక్కొకచోన్. 28
- వ. రంభాసాన్నిధ్యశోభితాభినవవిలాసభాసురుం డైననలకూబరునిరూపున హ
 ట్టిచి త్తంబునకుఁ దదన్యం బెట్టిది యైనను మఱి యింపుగామియుఁ జిత్రంబు గాదు
 పురుషులందు నొక్కొక్కవేళ గుణంబున నిట్టివి గలవు తత్ప్రకాశకం బై
 యొక్కకథగల దది పాపనాశం బై యొప్పుచుండుఁ గావునఁ దాత్పర్యంబున నా
 కర్ణింపుము తన్మూలంబుమొదలుకొని చెప్పెద నని యి ట్లనియె. 29
- సీ. కాంత యే దొల్లి యనంతదేవత్రతో, ద్యావనకొఱకు సఁనంతపద్మ
 నాభునిసన్నిధాఁనమునకు వచ్చితి, వచ్చి యచ్చటఁ గరం • బచ్చుపడఁగఁ
 గవితచే నద్దేవు • వివిధభంగుల నుతి, నేయసత్కవుల సీఁషించి యిట్టి
 సౌభాగ్య మేగతి • సంభవించుమె యను, వాంఛతో నచ్చటిఁవారివలన
- తే. నీమృగేంద్రవాహనశుద్ధు • లెల్ల వినుచు, నచటి కిద్దేవి యనతిదూఁరాంతరీక్ష
 యగుటయు నెఱింగి యేతెంచిఁతగళిలాక్ష, రోక్తసాహసవిధినిష్ఠఁ మొందికొని.
- వ. అరిగి యద్దేవునియగ్రమంటపమున. 31
- ఉ. అంతము గాఁగ గౌతమకఁజాదమతంబులు భేదవాదిసి
 ధ్ధాంతము జైమినీయ మురఁగాధిపశాస్త్రముఁ గాపిలంబు న
 త్యంతము నాకలించి యవి • యాత్మల మెచ్చనిపాంచరాత్రరా
 ధ్ధాంతవిధానమర్థసఁమర్థకృతార్థమతిప్రదీప్తులన్. 32

సీ. శ్రీమహితాస్తాక్షః గీమత్రజపసరా, యణుల నారాయణః ధ్యానపరుల
దేవతాంతరచింతః నావిదూరులఁ గామ, రోహదిరహితులఁ ♦ రూఢమతులఁ
జదచిదీశ్వరతత్త్వవిదులఁ ద్రైలోక్యపా, వనచరిత్రుల బుధః వంద్యపదుల
సకలంశశీలుర ♦ నఖలశ్రుతిస్మృతి, శాస్త్రపురాణవిజ్ఞానఘనులఁ
తే. దమకుఁ జక్రికి నిత్యసింధుబు లైన, శేషశేషిత్వములు చింత ♦ చేసికొనుచు
నతనిబాన్యంబుగతి గాఁగఁనరయుపరమ, నైష్ఠ్యులఁ గంటి సభయైప్రవర్తిలంగ.

క. కని యే దండనమస్కృతు, లనేకము లొనర్చి వార ♦ లడుగఁగ నాపే
రును గంధర్వత్వంబును, వినిపించి హరి స్తవేచ్ఛః విధముఁ దెలిపితిన్. 34

ఆ. శైలిపి యోనుబోధః విలసితులార మీ, రాయనంతశయనునట్ల నాకు
నాకవిత్వసేవఁ ♦ గైకొనుఁ డని తగు, నర్జునకుఁ గడంగ ♦ వారు చూచి. 35

సీ. ప్రకృతిపూరుషులందుఁ బరివారంతములను నెప్పుడుఁజలింపక పరిపూర్ణుఁ డగుచు
దనకు నాదియును మఃధ్యంబునంతమునమా, నుడునధికుండు నెందునుగలుగక
సర్వజ్ఞఁ డై సర్వశక్తి యై సర్వని, యంత యై సర్వాత్మఁ ♦ డై వెలయుచు
సర్వంబుఁ దనకు శేషముగ సర్వమునకు, శేషి దా నగుచు లక్ష్మీయును దాను

తే. రుచియు రవియుఁ జంద్రికయుఁ జంద్రుండువోలె
నయుతసిద్ధత్వ మొప్పంగ ♦ నాదిమిఘన
మనఁగ సకలవేదాంతవేద్యతఁ దనర్పు
పరమపదనాథుఁ బొగడు నీప్రౌఢికొలఁది. 36

క. అని యట్టిటు నాచే ద, ద్వినుతులు సేయించి మెచ్చి ♦ విశ్వహితార్థం
బును జెప్పించిరి త్రిజగ, జ్ఞానసీపరమపదనాథః సంచాదకథల్. 37

క. చెప్పించి యీకవితచే, నిప్పుడు గాకున్న నీకు ♦ నిక నొక మేనన్
దప్పక యొదవు తిరంబుగ, నప్పరమునిపరమభక్తి ♦ యని రధికదయన్. 38

న. ఏనును దాదృశం బైనమదీయకవిత్వధార శారదాపీఠంబునందలియందటివినుతి
కెక్కునందాఁక మిక్కిలి మెచ్చుకొనరా దని యచ్చోటికి నంత నరిగితి నని పలికి
యింకఁ బ్రకృతకథ వచ్చుచున్నది యాకర్ణింపు మట్లు శారదాపీఠంబునకు నే
జను నప్పుడు తత్సన్నిధియందు. 39

సీ. ఋగ్వేదఘోషసఃమృద్ధిపెం పొకచోట, నొకచోటయాజుషః భృదయమహిమ
సామగానధ్యానః చాతుర్య మొకచోట, నొకచోట నాధర్వః శక్తిగరిమ
గృహ్యనూత్రనిపాఠః ఖేలనం బొకచోట, నొకచోట శబ్దతంత్రోపచయము
జ్యోతిషసిద్ధాంతః సంఘర్ష మొకచోట, నొకచోట ధర్మశాస్త్రకలనంబు

తే. లుభయమీమాంసలప్రసంగ ♦ మొక్కచోట
నొక్కచోటను బలుతర్కయుక్తికథలు

యోగసద్గోష్ఠి యొక్కచోట • మొక్కచోట

గావ్యకలకల మొప్పార • గనుచు నంత.

40

సీ. పదవర్ణ సౌఖ్యవప్రకటనం బెంతయు, నింపు మీఱంగరు • విచ్చి యిచ్చి
తగ నుదాత్తాదిభేదములు గెంటక వర్వ, గనుబామ్మచేట్టల • గఱపి కఱపి
యెడనెడల గవళ్ళ • దడబడకుండంగ, గుఱుతులు మది బాదుకొలిపి కొలిపి
నిజశిక్షలో బుద్ధి • నిలక విస్వరములు, పలికిన బుగ్గలు • నులిమి నులిమి

ఆ. యొక్కమండపమున • నుజ్జ్వలబ్రహ్మవ, ర్చనముతోడ బ్రహ్మచారులకును
బరమనియనువృత్తిపరత వేదముఁ జెప్ప, చున్నయట్టియొక్కయొజ్జుఁ గలఁ.

క. కని డగ్గఱ బోయిన నా, యన రా ర మ్మనుచు నెవ్వ • రయ్యా మీరల్
ఘనతేజంబున నొప్పెద, రనుచుకొ జోటిచ్చి మత్తులభ్యలు వినియెన్. 42

క. విని పూజ్యులు వచ్చిన యపు, డు ననధ్యాయ మని యప్పుడు నల్లుప్రకరం
బును జదువు మాన్పి నాతో, ననుగుణవిహితోపచారుఁ డై వర్తిలగన్. 43

సీ. మెఱుఁగాఱుముంజయుఁ మేనికోమలికంబుఁ, గడుఁదిట్టగుణముగుఁ తెఱుఁడు మొగి
పనపుగోచులయొప్పుఁ బ్రహ్మతేజంబును, జారుకృష్ణాజినఁ ధారణంబు

[40

తఱుకుజన్నిదము మేఘావిబాట్టును జిన్ని, పట్టవర్ధనమును • జిట్టితడువు
మొలవంకయుంగరంబులసొంపు దండపు, గోలయు సన్నపుఁ ప్రేలుసిగయు

ఆ. నొప్పుబ్రహ్మచారిఁ యొక్కఁ డేగుదెంచె బు, స్తకముఁ గొంచుమిగులఁసంభ్రమమున
నొజ్జ యతనిఁ జూచి • యోరి యేమిర కడు, నాలసించి తనియె • ననిన నతఁడు.

న. ఏ నాలసించుటకు నిమిత్తంబు చాలఁ గలదు మీకేమియు వినఁబడదు గాన
యు వినిపించెద వినుం డని పలికి యిట్లనియె నల్లు మూరు ననిచిన నేఁ జనుక
ప్పుడు శాలీనుండు తమపువ్వుఁదోటలోన నొక్కలతాగృహంబునందుఁ దన
దంబులు సుగ్రాతి వేషకతోడఁ దొడలమీఁద నిడుకొని యొత్తుచుండ
నల్లాపంబుల నలరుచుండి నన్నుం జూచి నగుచు నుపాధ్యాయులు పుస్తకంబు
నకుఁ బంచిరే యది యిక్కడన యిదే డాచినాడనని తమయుపరిభాగఁజూపు
జూపికొంచు బోదువు గాని యటఁ గూర్చుండు మని యెదుట నున్నయొక్క
హార వేదికతోడిలేమావినీడఁ జూపిన గూర్చుంటి నంతఁ దనయింతిమూఁపు
జే యిడి యాయమ కిట్లనియె.

45

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీ యేమైనసిద్ధిరన మబ్బెనోకో
కొమరుంబ్రాయము మిక్కిలి, గొమరొందెడుదినముకొత్తఁకొత్తగ నెలమిన.

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండు • మానవతీ
జగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలుపొందుటకు నిమిత్తముఁ జెపుమా.

వ. అనుటయు నవ్వనిత చిటునవ్వుతోడ నాయనం జూచి.

48

లయగ్రాహి. ఏ నెఱుంగ నేమియును ♦ దీనికి నిమిత్తము నఁనూనమమతామహిమ, చే నైనఁ దోచుక, లేనికొమరుందనము ♦ లేనిచెలువంబు నన ♦ నోనెలఁత యాగతిన ♦ లేనియవి గా వి, మ్మేనిపన లీవెఱుంగ ♦ వేని వినుపింతు విను ♦ దీనికి నిమిత్త మది ♦ యేన యనుచుక శా, లీనుఁడు సుగాత్రి దనఁపై నొరుంగ వంచి చెవిఁగో నొకటి యే మనుచుఁగో నగుచుఁ జెప్పెన్.

49

ఉ. చెప్పిన మోముఁ ద్రిప్పి కనుఁచిత్రము నొందుచు నాథువ క్త్తిముక దప్పక చూచి యే నెకటి ♦ తక్ మును వేడిన సమృద్ధిఁచెఁ దా నప్పలు కేమి సేయునొకొ ♦ యాజగదంబ యింకక వినుం డదిక జెప్పెద నగుచు మోము చెవి ♦ జేరిచి యేమియొ చెప్పెఁ జెప్పినన్.

50

క. ఘనరోషుఁ డగుచు నతఁ డా, ననితయుఁ గో నరుగుదేర ♦ వడిఁ జని యాచే ర్వునను శతతాళదఘ్ను, బనుపేరక వెలసియున్నఁ హృదమున నుటీకన్.

51

క. పడఁతియు నాకుం గతి దన, యడుగుందామరల కాక ♦ యన్యము గలదే విడిచెదనే తను ననుఁ దా, విడిచిన నని పాటి యుటీక ♦ విభుఁ డుటీకినఁచోన్.

క. కడు నెడ గావున నది యి, క్కడ వినఁబడ దేమొ వీటఁ ♦ గలవా రెల్లక వడి నేగి నలలచే న, మ్మడు గిటు నటు నరసి యిపుడు ♦ మగిడిరి నగతొన్.

53

వ. ఏనునుగి దిగి శాలీనుండు మున్ను చూపినఁచోటిపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని వచ్చితి నని చెప్పిన.

54

క. విని యావిప్రవరేణ్యు, డనయంబును శోకవిస్త ♦ యవిషాదములక మునుఁగుచు నాశుభదంపతు,లను జెంచెనె యకట యితరుల శౌఁం గనుచున్.

చ. అదె శతతాళదఘ్ను మనుఁసార్థపునామముతోడ నుత్తమ హృదములలోఁ బొగడ్డఁ గనిఁనట్టిది యందును బడ్డవారికిం బ్రదుకులె యంచుఁ దప్పదు పుఁరాకృత మెవ్వరి కైన నంచుఁ గొం తడడవు గుండెనే నపుడు ♦ తద్ద్విజముఖ్యునిఁ జూచి యొయ్యనన్.

56

క. అసఘా యాశాలీను, డనఁగ సుగాత్రి యన నెవ్వ ♦ రాదంపతులక వినుఁగిచెదు కడును త్తము, లని తత్కథఁ జెప్పవలయు ♦ నంటి ననుటయున్.

క. ఆయసఘులచరితము గా, దే యీపు స్తకములోనిదియు మాకు నిఁకక శ్రేయస్కర మది వినుటయుఁ, బోయెం దద్దర్శనంబుఁపుణ్యోత్సవముల్.

58

వ. అని యాబ్రహ్మచారి శెచ్చినపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని శిరంబునమోపుకొని కన్ను ల కద్దకొని తిరుగ నతనిచేతిక యిచ్చి చదువు మనుటయు నతం డిట్లునుచుం జదివె.

59

సీ. కాశ్ఠీరభూమికిఁ ♦ గర్ణిక యగుశార, దాపీతమున శారదను భజించు పూజారి గ్రాహ్మణఁపుత్తి యొకర్తును, గాత్రి నాఁ బరఁగెడుఁకాంత గలదు దానినరుగు శాఁలీనాహ్వాయుం డిల్ల, టపుటల్లుఁ డత్తయింఁటను వసించు

- నాతండు దనకడ + కాకన్యఁ బ్రథమసం, గమవేశఁ గడు నలంకారకలితఁ
- ఆ. జేసి యనిపి దానిఁచెలు లింతటంతటఁ, బొంచి యుండఁ దద్విభూషణాది
మహిమఁ దలఁకిపట్ట + మదిని సంకోచించెఁ, దరుణి యుండియుండి + తిరిగిపోయె.
- ఉ. పోయినఁ దద్విధం బపుడు + బోంట్లు తదంబకుఁ జెప్పి భూమిలో
నేయెడ లేనిచంద మిది + యేమినిమిత్తమై యంచు మంచిలేఁ
బ్రాయపువాడు గల్గె భళిఁరా యితఁ డంచు నెత్తెన నేటికిఁ
బోయెనొ కాక యెల్లి తమఁపోకలు చూడమ యంచు నవ్విసన్. 61
- క. ఆయన వినఁ బ్రేలెదరు నుఁ, డీ యిట్లు గయాభులార + డిగవిడుతురు ల
జ్ఞాయుతులు సర్వమును దము, నేయెడ హాసాస్పదం బాఁకిత పురసినన్. 62
- తే. అని పలికి రెండుమూడునాళ్లట్లు యనిపె, నల్లునెద్దకుఁ బుత్తికఁనపు డతఁడు
నాది నేభావమునఁ జూచె + నట్లచూచె, వట్టి రాకపోక లొనర్చె + వానినబియు.
- వ. అంత లజ్జావతికిఁ దజ్జననియనుమతిఁ బ్రియవయస్య లేకాంతంబున నిట్లనినన్. 64
- ఆ. పొలఁతి యాలిమగనిఁపొండుము లేమియుఁ, గలిగినట్టిచొప్పు + గానరాదు
సూతెఱుగు చూడ + మేల్తేలు దంపతు, లిరువురును వివేకు + లేమి చెప్పె. 65
- క. కాంతుఁ డుచితజ్ఞఁ డైనను, గాంతకు సిగ్గువడఁ జెల్లుఁ + గాక కటకఁ
కాంతుఁడు సిద్ధితికాఁ డై, కాంతయు నెత్తెన నెట్లు + కాపుర మింకన్. 66
- ఆ. నలినవదన యెన్ని + నాల్కై నఁ జిన్న కూఁ, తురపు గాపు నీవు + తొడఁగి
దగిన సేవ సేయ + కగునె యారక యుండ, నాతఁ జేమియు ననఁడనుచు
- క. మగవాడు భాగ్యవంతుఁడు, మగువకు నెప్పుగునె యిట్లు + మానపుబిగి గ
ట్టిగఁ దాల్చు దనంతన యూ, డిగ మిటు నటు సేయ నతనిఁడెందము గరఁగున్.
- క. గారామునఁ దోడ్పొందన, రా ర మ్మనఁ డనుచు మగుడి + రానేటికిఁ గ
య్యారంబుతోడిబాగా, లీగాదో యాకు మడిచి + యారాదొ చెల్లీ. 69
- క. వెంగలివి గాక నీ వో, యంగన భోగములపంటఁయూమని యగునీ
బంగారువంటిపాయము, సంగతియే యకట రిత్తఁశయ్యకు నొసంగన్. 70
- క. యావనము గలిగినప్పుడ, పూవుంబోండులకుఁ బతులఁభోగంబులు గా
కావిభవములకుఁ గొఱయే, యావనజాతాక్షి ప్రాయ + ముడిగిన వెనుకన్.
- క. అన విని యాపెడమాటల, నను నేటికిఁ జంపెదరు విఁనన్ సైఁపపు నా
కనిసిగ్గునఁ బలుకుచు నా, డొనరించి చూచెను దదీయఁయుక్తులతెఱఁగున్. 72
- వ. చూచి యెంచును ఫలంబు గానక యాసుగాత్రి యాయన నింకేమిప్రపంచంబు
జేసిన నెఱయ నెడసిపోవుట దక్కఁ బ్రయోజనం బేమియు లేదు నాకును మా
గళనూత్రం బీపాటిశుభస్థితి నుండుటయ పదివే లనుచు నెంచుకొనియు వేఱ
క్కలాగున నుండక యతనికి నాయురభివృద్ధికరంబు లని వివిధాలంకారంబు నె

స్వప నేమరక తాల్పుచు దినతల్లి యతని నేమియు నిట్ట ట్టాడకుండం బ్రాధింపు
చుండ నదియును దత్పార్థినావశంబున బెక్కుదివసంబు లెడనెడ గూతుచే
త నివారితమరాలాప యగుచు నోర్చి యోర్చి యంత నెక్కనాడ మ్మెటుం
గుబోడితోడ.

73

ఉ. ఇట్టినిరర్థ నెందు గన • మే మన బోయిన నీవు మిక్కిలి
దిట్టదు నానుసంపదకు • దిక్కిగుచు మొగ మొల్కు నీ కింక
బుట్టునో యంటిమే నితని పోడిమి గంటిమి వట్టిగొడ్డుతా
కట్టితం పెంత యన్న నిను • గాత్రయ పెట్టుట వెళ్లగొట్టినన్.

74

ఉ. పూవులతోటకై స నటు • పూయి విచారము చేసి ర మ్మనం
గానలయుం గదా యనుచు • గారవ మొప్పుగ నెల్లు పిల్చి ము
న్నావిధ కంపి యందు గలయట్టిపనుల్ సకలంబు జేయ నే
ర్పానహిలంగ దా నతని • సంతట గట్టడ జేసె జేసినన్.

75

శే. దివిజనుల యైన శారదా • దేవిపూజ, కుపకరించుకార్యం బిది • యొప్పు ననుచు
సధిక మోదంబుతో నతఁ • డాదరించి, సంతతంబు తడేకనిష్ఠతఁ దలిర్చి.

76

క. సమధికిమధుమదగరిమా, సమచంచలచంచరిక • సంచయసంచా
రమనోరమసుమనోరమ, సమరంగ నాపూర్ణదోట • సనిశము బెంచెన్.

77

సీ. సీ రత్నవేళల • సీ రత్న బానువా, దునకు గాలువలు పొండుగ నమర్చి
త్రవ్వటంబులతోడ • ద్రవ్వటంబులు వెట్టు, దగినట్టికట్టు గుండలి గడించి
యెరుపు జల్లెఱవేళ • నెరుపు జల్లుగ తాభి, మానుడై గంపల • దాన తెచ్చి
యంట్లొత్తుపదను • సంతొత్తు నెలమి గాన్నించు లేగొమ్మలు • వంచి వంచి
తే. నారునోయంగ వలయునో • నారునోయ, గొమ్మినాటంగదగు నెడ • గొమ్మినాటు
నొకటి విసువక యంతకంతకును హెచ్చునోతోడను శాలీను • డవిరతంబు.

లయగ్రహ. అంగవిభేదకు నెఱుంగ కతఁ డీగతి గ • పంగి తులసీవనము • జెం
గలువలుం గే, దంగులును జంపకములుం గురువకంబులు ల • వంగములు జా
నులును • లుగతతులుం గొ, జ్జంగులును మల్లెలును • రంగములు బాటలము •
లు గదలికాచయము • దుంగతతులునా, రంగములు నాదిగ ధ • రం గలు
గునట్టిపూద • యంగమబహుద్రుమకు • డంగములు బెంచెన్.

79

చ. రవికరణాళి కెందును జొరంగి సగోచర మైననీడచే
సవిరళిపుష్ప రేణుయత • మై పాలుపొందుమరందవృష్టచే
నినముగొనంగ దద్వసనమృద్ధి గనుంగొని యవ్వసుంధరా
దివిజకుల సూతుఁడు మదిం బరితోషము నెంది య త్తజన్.

80

క. ఎంతయు బ్రాద్దన లేచి ని, తాంతాచరితస్వజాతి • ధర్మ డగుచు ని
శ్చింతు డయి గురుపరంపర, జింతించి తమ క్తజపము • చేసి ముదముతోన్.

తే. నియమమునఁ బుష్పములు గోసి + నేర్పు మీఱఁ

బలు తెఱంగుల వింతవింతలుగ మాలి

కలను బొందులు కందుకంబులు రచించి

బ్రహ్మయిల్లాలికిని సమర్పణము సేయు.

82

వ. అప్పుడు సుగాత్రి పాత్రివత్యధర్మనిష్ఠకతంబున.

83

తే. తల్లిమాటలచే నిట్లు + తనవిభుండు, తనువుబడలంగఁ బూదోటఁపనులు సేయఁ
జూడనోర్వక తాను నఁచోచ్చటి కరిగి, తోడుపడియెడ నని చూచుఁబ్రేడనుడుగు.

వ. అప్పు డొకనాఁడు శాలీనుండు తోటకుం జని యుండ నాసమయంబున.

85

క. ధళధళమెఱుపులు మెఱయఁగఁ, బెళపెళనుఱుముచుఁ బెల్లుఁపెఱునఁబిడుగుల్
నలుఁగడఁ బడెడిదపుధా, రలు గలబలువాన జలధరంబులు గురిసెన్.

86

చ. మిగుల జగంబు పెగ్గడిల + మించె దదుద్ధతవృష్టి యద్భుతం

బగుచు ఘనాఘనౌఘసముదగ్రనిర్గళఘర్షరారృటి

లగనఘనోచ్చలజ్వలర్పుఁశంఝశనిర్ రజర్పరీభవ

న్నగవిగళచ్చిలాగణఘఁణంఘణఘోషణభీషణంబుగన్.

87

సీ. ఉదధిన మేతపీఠోద్వాంతబాడబ, జ్వలయితోగ్రశంపాలతంబు

నిర్ఘాతరవనరంఘీకృతాజాండబ, హిర్జలభిమదఘాఠోర్జితంబు

నిర్జాడ్యగర్జితఁస్ఫూర్జిధూర్జిత, ప్రళయభైరవరటఁత్పటహరవము

జంఘాప్రభంజనఁజాతసంఘట్టన, పరిగళత్రాకఁత్కరకగణము

తే. నగుచుఘనఘనాఘససంఘ + మవ్విధమునఁ

బూని హూరున బెడిదంపుఁవాన గురియఁ

గరము భూనభోంతరము చీకట్లు గొనియె

నఖిలలోకంబు నుదకమయత్య మొందె.

[90]

క. అటమున్ను మొగులు బలియుచు, జటిపాట మని పాటపాటఁచినుకులు వడి
చ్చుటయాదిగాఁగఁ దనపెనిమిటి దడియునొ యని సుగాత్రిమిగులవగపుఁగన్.

చ. అప్పుడు మనంబులోన ననయంబు పతిం దలపోసి యిట్టిఘో

రవుఁ బెనువాన నెట్లయితో + ప్రాణవిభుండ యటంచు నీకుఁ బా

పవుఁబువుదోటపా ట్లెచటఁ + బాప్తము లయ్యె నటంచు నెంతయుఁ

విపులతరాఁగి జేడ్పడుచు + నింగిఁ బారింబారిఁ దొంగి చూచుచున్.

91

క. ఓశారద యోపరమద, యాశాలిని యోమదంబ + యారసి మత్స్వ

ణేశు నటు చూడుమీనీ, వేశరణము గాని యేను + వేటొం డెఱుగన్.

91

శా. ఈదేహంబునఁ బూర్వదేహములయంఘేన ప్రతధ్యానదా

నాదిపోద్భవ మేమి యేమి గలదా + యాపుణ్యమివర్షపీ

జాదోషంబును మత్పతిగ బారయ కుండుక మానువుగాత నే
నోదుం గానతఁ దన్ని మి త్తపిఠాపాక్రాంతికి బాత్రమున్.

92

వ. అని స్వాదయంబునఁ దమకులదైవతం బైనసరస్వతిం బ్రార్థించుచు సంతట ని
లువగ జాలక తద్వర్ష ఘోరతయుఁ గైకొనక యత్యంతసాహసంబునఁ దల్లియు నె
ఱుంగికుండ నిల్లువెడలి తనదుపాతివ్రత్యధర్మంబుచేత వృష్టిబాధఁ బారయక తొ
లంగుచుండం బాలుఁగ నెల్లి యైనజలపూరంబు పాయ యిచ్చుచుఁ దెరువు విడువఁ
బ్రాణవల్లభుఁడన్న ననంబున కరిగి కడన యుండి పలికించి యప్పటియవ్వాతన
గ్లోద్రవం బొక్కించుకయు లేక యాత్మసంప్రాధితబ్రాహ్మీప్రసాదవిశేషంబున
నెప్పటియట్లు శుభనర్తనంబున నున్నతనభర్తను దదారామంబును జూచి నాత
ల్లి యోసరస్వతీసీభక్తనాత్సల్యచింత ప్రకటించితే యని తత్కరుణ్యంబునకు
నుబ్బుచుఁ గ్రమ్మటి గ్రహంబునకు వచ్చి తనవచ్చుటయుం బోవుటయు నెవ్వరికి
నెఱుకపడనీక ప్రేడావశంబున నడఁగి మడఁగి యథాపూర్వస్థితిఁ బ్రవర్తిల్లుచుం
డె సస్పృహఁబ్రవృద్ధిఁ గాటంబుగాలివానచేత నేకీడునుం బారయ కునికి జను
లు నెఱుఁగిందుచుండి రాసుగౌత్రియు మఱియు గొన్నిదినంబులు లజ్జపెంపున
వల్లభుని యిడుమపాట్ల కోర్చి యోర్చి.

93

ఉ. అంతట లజ్జ గ్రించుపడఁ నత్యధికంబుగ మించి నూనసా
భ్యంతరపూర్ణ మైనపతిభక్తికతంబునఁ దల్లిమాట యె
క్కుంతయుఁ దాను గైకొనకఁ యెప్పటియట్లు యలంకృతాంగి యై
యెంతయు నింపుతోడఁ జనియెక్ బ్రయుఁ శున్న వనంబులోనికిన్.

94

క. చని యాతఁడు దా నలిపెను, పనులకు నీయకొన కున్నఁ బలిమి నడంగె
దినసాము లెల్ల నెకమఱు, గున నిడి పిరిసుట్టు సుట్టుకొనినవలువతోన్. 95
సీ. జోరంపుఁజనుదోయిఁ త్రుళ్ళితల నిడంగఁ, దగుచోట్లు గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
నేగై నపిఱుఁడు బల్విడిఁ జలింపంగను, వడి నిట్టు నట్టునుఁ నడచి నడచి
యడుసుతుంపురు చెక్కుటద్దాంబులను బర్వ, మళ్లకు మడవలుఁ మాచ్చి మాచ్చి
నడుము లేదీవియఁ నకనకల్ గుఱున నింపునఁ దగుమోపులుఁ మోసి మోసి

తే. చిఱుచెమటఁ జేర్చువితక్రొమ్మెఱుఁగుతోడఁ

గొమరుమే నొప్ప సారెకుఁ గొప్ప వదల

నేమిటికె నైనఁ నా మున్నఁ యేగి యేగి

యెల్లపనులు నొనర్చె నింఁ పెనకమెనఁగి.

96

తే. పడఁతి సంభ్రమించుచు నిట్లుఁ పనులు సేయఁ

బిఱుఁడు పాలిండ్లు గొప్పఁ గంపించుచోప్పు

గనుఁగొనుచు నేచుకొనుగతిఁ గాంతుమదిని

బెల్లుశరముల వైచె దర్పించి మరుఁడు.

97

- చ. అపు డతఁ డట్లు పేర్చుకును మాన్పు నియుద్ధతి యాచలేసి నె
జ్జీపడుచ యెంతమాన్చిన నెఱింగెడుదానవు గావు నీకుఁ దో
టపనుల కెంతదూర మకటా యనుచుం దనయుత్తరీయన
స్రీపుమునికొంగునం దుడిచెఁ + దన్వికపోలపుఘర్త బిందువుల్. 98
- చ. తుడిచినఁ బోక మన ధునిదుర్జనతామహిమక బొరిగబొరిగ
బడఁతిమెఱుంగుచెక్కిఁతులఁ + బర్వెడుఘర్తము గాంచి యగతి నా
బడలిక చూడలే కిడుమఁపాట్లకుఁ జొచ్చి నలంగి తంచు నె
క్కుడుతమకంబుతోడఁ దల + గ్రుచ్చి కవుంగిటఁ గూర్చె సత్తెఱిన్. 99
- క. తదనంతరంబ మిక్కిలి, పొదిగొన్న చిగుళ్లజొంపఁమున సొం పగుపూ
బాదరింటికిఁ దార్చి సతిక, మదనమహారాజ్యభోగఁమహిమఁ దేర్చున్. 100
- తే. ఇట్లు దేర్చుచు సతి నతఁ + డపుడు విడక
కొంగిట బిగించె పైఁబయిఁ + గాముఁ డడర
నివి మిగులఁ గ్రొత్త లింటికి + నేగవలదె
యని ప్రియముఁ జెప్పి విడిపించుకొనియె సతీయు. 101
- క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడినతనదుభూషణంబు + లెల్లను బ్రేమక
దొడిగి గృహంబున కల్లన, నడచెఁ బతిచరిత్రభాసఁసల మన మలరన్. 102
- క. వసివాళ్లు వాడి యప్పుడు, వసంతసమయంపుఁబండఁవలనక నెఱిగన్
గనుగందులు గండిన నవకుసుమలతికనోలె మిగులఁ + గోమలి యెప్పెన్. 103
- వ. ఇవ్విధంబునఁ బతియనుగ్రహంబు వడసి భాసిల్లునుగాత్ర గృహంబునకుఁ జనియె
నప్పు డప్పడంతిసఖులు ముఖవికాసాదులవలనం దన్తనోరథసిద్ధి యెఱిగి న
లాపంబుల వినోదించుచుండిరి తల్లియుం బ్రమోదంబు నొందె నగతి నాచిన్
సమయంబున నయ్యంబుజాతీకిఁ దదవ్యయస్యలు కౌతుకాతిశయంబున నెప్పెన్
తె మిగుల నలంకరించి కేళికాభవనంబున నున్నతత్ప్రియునికడ కనిపి రిప్పెన్.
- నీ. గతినంభ్రమంబునఁ + గరము బెడంకుచు, నకనకల్ గుడుచునెన్న మముసొబగు
గుఱుమాపుదడిమంపుఁగోకలోఁ దొలఁకెడు, కంపమాననితంబఁకాంతిసొంపు
బిగువుపయ్యెదలోనఁ + బిక్కటిల్లుచుఁ జాలఁ, ద్రుళ్లుచన్నుల నొప్పుముల్లె నెరు
చెమటచి త్తడిఁ జిట్టి + యమరు కస్తూరిచుక్క, బొట్టుతోడిపనవుఁబొట్టుసిరియుఁ
- తే. గునిసి సారెకు వడఁకెడుఁగొప్పకొప్పు
గలిగి యాకె ద న్నొకటియు + సలుపనీక
తోడఁ బఱువులువాఱుచుఁ + దోటపనులు
సేయురూపు మదిక హత్తి + పాయ కునికి. 105
- ఉ. అప్పటితద్విలేపనపటాభరణాదులవైభవోన్నతుల్
రెప్పలు విచ్చి చూడక చఁరింపనియట్టిపరాకుచేతఁ దా

- నెప్పటియట్లు యుండె నతఁ డింటికడఁగ దడ వుండి యుండి నా
యొప్పమి యేమి సంఘటిలెఁ నెక్కొ - యటంచు విషాన మొందఁగన్. 106
- శే. శోలుదొలుత నట్లు సాధ్వసాఁద్భుతకరంబు
లగుచు మరుసుద్ది లేకుండ ఁ నెగయ మీఁటి
పెక్కునాళ్లు తద్వాసన ఁ ప్రిదులనీని
ఘనవిభూషాదు లపు డింపు ఁ గామి యరుదె. 107
- ఆ. తిరిగి యరుగఁ జూచి ఁ యరిగి యే నెచట నె, వ్యాధిదాన నచట ఁ నూరక పడి
యుండ దైన మెద్దిఁయొనరించె నది యగుఁగ, గాకయనుచుఁదలుపుఁకడనయుండె.
- ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడ ఁ నచ్చట నమ్మెయి నుండి సాహసో
ద్వేలత నంతఁ జేరి కడుఁ ఁ ద్రిమ్మటచే శ్రమ మొందినారు గాఁ
బోలును బోనునా నిదురఁ ఁ బోయెదరే యని కప్పరంపుఁదా
బూలముతావి భుగ్గు రని ఁ ముంచుకొనం జెవిదండఁ బల్కినన్. 109
- క. పైకొన్న పరాకున నతఁ, డేక్కొని వచ్చి తనియె ఁ నింతియు వగతో
లోకమువారలు పతికడ, కేక్కొని వత్తు రనుచు ఁ నెంతయుఁ బాలసెన్. 110
- క. ఓనాయక యితరంబులు, పోని మ్మాపాటి యైన ఁ బుద్ధి గలిగి నా
మానసములోనికొర్కుల, పూనిక యడిగితిరి లోకఁపూజిత నైతిన్. 111
- మ. అక్కఱ యే మని దూఱుదాన మిము నాఁథా వేగుజా మయ్యెఁ బొం
దికగాఁ శాదము లొత్త ర మ్మనుట గాఁనీ యొంటి యేమో కదా
నికటతోఁగికి నేగుదె మ్మనుట గాఁనీ కొంత నెయ్యంపుఁబూ
నికఁజోఁ గన్నులు విచ్చి చూచుటయె కాఁనీ లేద యొక్కింతయున్. 112
- ఉ. నేఁ డలఁజోఁటలో నపుడు ఁ నిబ్బర మైనమదీయభాగ్యమున్
బోఁడిమి యేమిపాకమునఁ ఁ బొందెన్ మిక్త్రప యట్లు గాంచి పె
న్వాడిఁ దెసర్చునాచనుపుఁనన్ మిము నెమ్మెయి నంటిఁ గాని యే
నాఁడును బుణ్యసాధ్యకే గుఁణం బిది గా దని నే నెఱుంగుదున్. 113
- న. అని పలికి యంతరంగంబున శంతకంతకుం బ్రబలుకంతునంతాపంబున వంత నెం
దుచుఁ గొంత చింతించి. 114
- క. రా యైనఁ గొంతమేల్ నా, రాయణ మీమనసుకంటె ఁ రహి నిక నెపుడున్
మియంతఁ దడవెదరె యని, యాయంగన యతనిపాద ఁ మల్లన పట్టెన్. 115
- ఉ. నట్టి యొకింత యొత్తుచునె ఁ పాన్పుకడన్ వెనఁ గూరుచుండి నొం
బట్టున నెప్పునూరువులఁపై నిడి యొత్తి తదంఘ్రి యంతఁ జ
న్కట్టుపయిన్ ఘటించుచును ఁ గన్నులు చేరుచుకొంచుఁ జెక్కిటన్
గట్టిగ నద్దకొంచుఁ దనఁగాటపుఁగూరిమిఁ దెల్పె మిక్కిలిన్. 116

- క. ఎందు బరా కుడుగమిక్, సందియ మందుచు ని దేమిచందమకో యు
చుం దనడెందము గొందల, మందగ నిందుముఖ యతని • నల్లన పలికెన్.
- ఉ. చిత్తము వేటొకర్తుపయి • జేచ్చి మరల్చుగ నేర కేమొమీ
రత్తరథాక్షి దెచ్చుకొను • డాయక నానశ మైన బంపు డే
దెత్తు నవశ్యముక్ మఱియు • దేవరకుం బలె నవ్వఘాటికిం
దొత్తగుచు బనుల్ సలుపుదుక్ నిజ మాడెద దైవసాక్షిగన్. 118
- క. తుదఁ జిక్కులేల మీమది, కొద దీక్షినఁ జాలు నమ్ముకొనవలసిన వ
చ్చెద నమ్ముకొనుడు న న్నో, హృదయేశ్వర యేమిచింత • యిది దెల్పుదగున్.
- వ. అని యిట్లు పలుకుచుం బాదసంవాహన సేవలు సలుపుచుండ. 120
- చ. అది యొకయింపు కై న నరయంగ నెఱుంగక యాతఁ డత్తజ్ఞి
మది గడు నాటి యున్నప్రభమంపుదదాకృతియొప్పిదంబు లా
చెదరినవన్నెయాపనులు • సేయుఘనత్వర యావిసీతి యా
పదిలపుఁజేమ యారతులభంగులు చాల విరాళి గొల్పంగన్. 121
- క. ఆసతియును దత్పదయుగ, శీసంవాహనము విసువు • లేక సలుపుచున్
భాసురపాతివ్రత్యగు, శాసక్తి దదన్య మెన్న • కన్నిశి గడపెన్. 122
- జే. అంతఁ దొలునాటియట్ల యత్యాదరమునఁ
బోయి పూదోటఁ బను లెల్లఁ • జేయుచుఁ బతి
మన్ననలు గాంచి యెంచె దన్మతికి నట్టి
సాంపులే గాని భూషణా • లింపుగామి. 123
- ఆ. ఎంచి దినము నట్ల • యేగి యాఱోటలో, నట్లు పనులు సేసి • ప్రాణవిభుని
నట్ల నిష్ఠరతుల • నలరించె దద్విధం, బంత నంతయును దదంబ యెఱింగి. 124
- వ. ఎఱింగి కూతుతో నేకతంబున నున్న వేళ నిట్లనియె. 125
- ఉ. అమ్మ సరస్వతీవరమహాత్మ్యమునఁ జనియించి తీవు నా
కిమ్ముగ సర్వధర్మములు • నీవ యెఱుంగుదు వంశ మెల్లఁ బూ
తి మ్మగునీదుచర్య నని • ధాతపడంతియె యానతిచ్చె స్వ
ప్సమ్మన వచ్చి తావకగుణంబులు చూచిన నట్ల గట్టిగన్. 126
- క. పెనిమిటి దేశాంతరి యై, చనినన్ భవదీయ మైనసంతతి నాము
ప్పున కయ్యెడు ననుచును ద, జ్ఞననంబున కెదురుచూతు • సతతము నాత్మన్.
- సీ. ఆయాశ విఫల మై • పోయెనో యనియెడు, బుద్ధినిజేసి యోపుత్తి యేను
నీవతి నిటమున్ను • నిన్ను జేపట్టక, యుండుకాలంబున • నోర్వలేక
విసివి యే మాడిన • విని సహింపక నీవు, నన్ను గోపించుచందంబు దలంప
నిలఁ బత్రివ్రతలలో • నీలువు గలయట్టి, తల్లివి కొద వొకింతయును లేదు

- తే. చిన్న నాడును బ్రియు నెకఁచిన్న మంత
మాట యాడిన విని తాపముగ్గు వగుదు
తద్గణము లెవ్వ రేపాటి • తడవిన విని
యలరు దొండొరుఁ బఱపి నెఁచెల్లులు సగఁగ. 128
- సీ. మఱచి తప్పియు నన్యమహిమ విమర్శింపఁ, జూడ వీ వన్యనిఁసాబగు వేడ్కఁ
బతిభక్తియందుఁ గీఁడ్పడ నీవు వేడుదు, తత్తుష్టి యేదై వఁతంబు గనిన
నధిపుఁడు హర్షింప • హర్షింతు చింతింపఁ, జింతింతు చిక్కినఁ • జిక్కు దెవుడు
గఁఁ జన విచ్చివఁ • గర్వింపసేక యుం,డిన భేద మొందవు • డెందమునను
- ఆ. నిండుగడవరీతి • నుండు దెవుడును గం, భీరతకుఁ గలంగి • చేరసేక
సత్తివనానవేళఁ • బాటించుకొనవు నె, మ్మేన గరగరికలు • మెఱుంగుఁబోడి.
- క. రాతిరిపగల్గు దృఢసే, వాతాత్పర్యమున నున్న • వార లటుండఁ
నీతోడ మాటలాడుం, బాత్రినత్యమునఁ గాదె • భారతి కృపతోన్. 130
- క. ఓతల్లి కొదన మొక్కటి, నాతలఁపునఁ దోఁచినది విఁనఁ వలయు గుణా
స్వీతుండు గానినుతుండు ప్ర,నూతుం డగు నట యకాలఁసురతక్రియలన్. 131
- ఉ. నాటికి నెట్టిదైనఘటఁనగుననో నిను నెల్ల కెంతయున్
గాటపుఁగోపమున్ బెనువఁగఁ దను నెమ్మెయి నంటిఁ గాక పూఁ
దోటకు జీతగాండ్రు మనఁజొల్లిటివారలు లేరె నీవిభుం
జేటికిఁ బోవఁగానలయు • నీ వటు పోవఁగ నేల కూతురా. 132
- క. ధవళాక్షీ నయసునఁ బిన్నపు గాని వివేకగుణముఁనన్ మిక్కిలి పె
ద్దవు నీకుం దెలియనియ, ట్టివిధినిపేధమ్ము లెక్కఁడివి తలపోయన్. 133
- న. అని పలికిన మొలకనగువు మొగంబున నిగురొత్తఁ దల్లిం జూచి సుగాత్రి యి
ట్లనియె. 134
- చ. వరుసకు నెద్ది యిం పది సుఁవర్తన గాఁగఁ దదప్రియం బన
చ్చరితము గాఁగ నెన్నుదు నిఁసర్గము నాకిది మానరాద యీ
శ్వరుండును వేదమున్ గురుండు • సర్వము భర్తయ యే దదాజ్ఞ సు
స్థిరమతీఁ జేయుచున్ విధిని • పేధము లెవ్వియుఁ గైకొనం దుదిన్. 135
- క. విను మెయ్యదియు నిషిద్ధం, బని విడుచుట లేను విహిత • మని సేయుట లే
దనుమానింపక యెద్దియుఁ, బెనిమిటి మొల్లనిది విడుతుఁ • బ్రియ మొనరింతున్.
- సీ. అని తల్లితోడ ని • ట్లాయింతి పలుకఁ ద,త్పతిభక్తిమహిమ కెంఁతయును మెచ్చి
వాణి ప్రత్యక్ష మై • వాత్సల్యమున మిక్కి, లిని గారవించి తఁజ్జననిఁ జూచి
యీసాధ్యవర్తన • కి ట్టట్లు వంకలు, దిద్దఁ జూడకుము సుఁస్థిరత నెప్పు
పతిభక్తిచే నిజఁపాపంబ కాదు నీ, యుభయనశశములపాఁపాత్కరములు
- తే. నెఱయ నిర్ధూతములుగ నిఁన్నెలత చేసె,నిదియ కాదింక నిమ్మిఁద • నీనతికథ

వెలయు మత్స్యీతికరముఁ బవిత్రము నయి, నేనవెలయించుదాననంఁచానలెఱిచ్చె.
 క. అని యిట్లు చదివి పుస్తకమును గట్టెక్ వటువు విప్రపుంగవుఁడు ననుక్
 గనుఁగొని యిదిగో నయ్యా, యనఘము వారలచరిత్ర • మని యిట్లనియెన్.
 వ. ఆసుగాత్రిశాలీనులయందు నరవిందభవునికాంత కెంతదయయో యెఱుంగము
 నాకు నద్దేవియ కలలోన వచ్చి యీపుస్తకంబు నిత్యంబును బ్రాతఃకాలంబున
 జదువుకొను మని యిచ్చె మఱియు నస్వీటం జదువ వ్రాయ నేర్చినవారి కెల్ల నా
 రాత్రియంద యట్ల యిచ్చినది యందఱు నిది యెండ్లొరులతోడఁ జెప్పుకొని వె
 ఱుఁగుపడిరి నిన్న నే నాపుణ్యదంపతులసందర్శనంబుకొఱకుఁ దత్కుసుమోద్యా
 నంబులో వారలచేతంబ్రత్యుత్థానానసార్థ్యపాద్యాదివిధుల నుపచరితుఁడఁ నగు
 చు నచ్చట నీపుస్తకంబు మఱచి వచ్చి నేడు రేపకడఁ జదువంబోయి తలఁచు
 కొని యది దెచ్చుటకుం బంపిన నిట్టిఘోరంపువార్త వచ్చె నని వెండియు సయ్యు
 త్తములహదపాతంబునకుఁ బెక్కులాగుల వగచె నేను నాయభ్యాపకునివీ
 డుకొని యప్పటికి నప్పురంబు తత్ప్రసంగాకులం బగుట యరసి నావిద్య దెయిరసి
 చూచుట కిది సమయంబుగా దని నాగలోకంబున కరిగి యంతఁ గొంతకాలంబు
 నకు సంగీతవిద్య సవిశేషంబుగా నభ్యసింప వేడ్కపుట్టిన నారదమహామునిఁ గొ
 లిచి తిరుగ దొరకొంటి నని చెప్పి మణికంఠరుం డాకలభాషిణి యట్లు శాలీనుని
 చిత్తంబు జానపదత్వముగ్ధత్వదోషంబునంజేసి మున్నత్యంతాపూర్వనస్త్రిభాష
 ణాద్యాడంబరంబునం దలంకి తదలంకృతపత్నీరూపంబునకు నెఱయ గొలుపకు
 డుటయు వెనుకఁ దోటపనుల నాకులితం బైనయ త్తన్నివిచ్చి త్తివిలసితాకారం
 బున హత్తి యితరంబు నెఱుంగమి భవదీయవృత్తంబునకు దృష్టాంతంబు అని
 పలికి సుముఖాసత్తిం జూచి.

139

తే. నీకులస్థానవార్త గఁగించి చూడ

నాసుగాత్రిచరిత్రంబు • నంతవట్టు

నీ వెఱుంగ కున్నియెట్లన్న • నేల వెఱుంగ

నాసుగాత్రిన యే నని • యాకె నగియె.

140

క. అమ్మాటకు వారందఱు, నెమ్మనములఁ జోద్య మంది • నీ వాసతివే

నెమ్మయిఁ బ్రతికితి వేమిక, తమ్మన నిమ్మాలుపేరు • దాలిచి తనుడున్.

141

సీ. శతతాళదఘ్న సంఙ్జిత మైనయట్టిపె, న్నడువున నేనట్లు • వడియెడుతఱి

మత్పతిపాదపద్మము లాత్మలోనఁ ది, రంబుగా నిడితదన్యం బెఱుంగక ప్రేక

మునుఁగుచో నడుముఁ గోర్వొనలి మ్రింగెనదిమింగినవెన్క నఱిగించుకొనఁగ

మఱునాఁడు తత్తీరమహిఁ బడి పొరలుచు, వెడలఁ గ్రాసినది యవ్వేళయందు

తే. నచట నున్నవారిది చెప్పి • రంత నేను

నెల్లజనులును వెఱుంగంద • నింటి కేగి

వాణికిని మ్రొక్కుకొనుచుంటి • వదల కెప్పుడు

పతి దిరుగఁ గూర్చ నింక నీభార మనుచు.

142

సీ. దేవి నాలీలఁ బ్రాంగ్గింపుచుండఁగ వచ్చె, నరలు నా కప్పుడె • నాథుసేవ
యెక్కడి నీవాణి • యెటుసేస నట్లుగా, ని మ్మది యని విరాగము పొడమ
వేదాంతశాస్త్రకోవిదులగోష్ఠిని గొంత, యోగశాస్త్రజ్ఞులయొద్దఁ గొంత
ప్రాప్తువుచ్చుచు యోగములకు సంగము లైన, యాసనాదులకు సమర్థమైన
తే. ప్రాయముడివోపుటకు వెతఁబడుచు నుంటి

నా కప్పుడు సుముఖానన్తి నామ మొదనె

సుముఖులన శాస్త్రవిదులు నిత్యమును దత్తి

మీపవర్తన గలిగి యే • మెలఁగుచునికి.

143

తే. అట్టిపేరిఁ బ్రసిద్ధ నై • యంతలోనఁ, దల్లితగు లూడఁ దీర్థయాత్రగ ధర్మిని
గుంతురుచుఁ నుదనిద్దేవిగుణములువిని, యిచటఁ జేరితిఁగడమమీరఁజేరిగినదియ.

సీ. అమ్మాడ్కిని బాత్రిన, త్యమ్మున నుతి గనియు నిట్టిదశ నెందితి నే
గ్రన్తుఁ బ్రతికి యొకింతయు, నమ్మడుగునఁగాంతుఁడేమియయ్యె నెయెఱుగన్.

మ. అనుచుఁ గ్రాహము మ్రొంగి యుండ మరునాఁ • డాలీల నక్లిష్టమూ
ర్తిని రా నేర్చిన సీయనకుచితపాత్రినత్యమో యుత్తమాం
గన సినాథుని బ్రోనకున్న పెఱశంకల్ మాను ప్రాపించె దా
తనసొంనుం దుది నాతఁ డే సనిమణిఁ స్తంభుండు సూపెం దనున్.

146

సీ. చూపి యే బ్రదికసఁచొ పెల్లెల్ల విను మట్లు, నీమాటఁ గడు నల్లి • యేమికర్త
వశతనో యాయల్కఁనడి యాపలేక వే, గోధృతిఁ జని నీట • నుఱికితిఁ గద
యోవెన్క నొక్కొంచుకంతసేపునకు జ, ల స్తంభవిద్యావిలాసగుప్తు
నొకసిద్ధునింగిలో • నున్నట్ల యున్నమ, హత్తుఁ దేజోవిధూతాంధకారుఁ

తే. జేరితిం జేరి యటమున్ను • దూరిపాత

సంభవం బైనయప్పరిశ్రాంతిచేతఁ

బ్రక్క లెగయంగ రోజుచు • నొక్కక్షణము

నిలిచి కనుఁగొంటిని సమాధినిష్ఠు నతని.

147

తే. అంతఁ గనువిచ్చి చూచె నఁన్నాతఁ డేను, బ్రణుతిచేసితిఁ జేసి తత్ప్రణుతిసరణి
నెంబడిని జెప్పితిని నాదువృత్త మతఁడు, నింతకోపివే యనుచు నొక్కొంతనవ్వి.

క. ఇది మిక్కిలి యేకాంతపు, పద మని యిట్లున్న వాడఁ • బరుల నునుపఁ గూ
డదు క్షణమునందు నని మ, ద్వదనముదెస యంతఁ జూచి • దాక్షిణ్యమునన్.

సీ. నాఁడెల్లఁదనయొద్దఁననునుంచుకొనినాదు, గురుభక్తితెఱఁగుఁ గఁగ్గొనుచు నలరి
నాకు వయః స్తంభఁనపుమణి యొకటియఁ, దా నెక్కుసింగింపుఁద త్తడియును

దద్యశీకరణౌషధజ్ఞానమును వాద, విద్యయు నివ్యాలు + వేడ్క నిచ్చి
పొమ్మని యనిపినప్పుడు గాదె యీపట్ట, మెవ్వరి ప్రేయగి + నెత్తెంబును
తే. వారి జంపును దుద ననువాక్యమునకుఁ

గడు నలరి మ్రొక్కి యతనియాక్రమమున

నటకు మును వచ్చిసట్టిసింహంబు నెక్కి

మడమ మ్రొక్కింత దాకించుమాత్రలోన.

15

శా. గంభీరప్రదముఁ వడిఁ వెడలి యాకాశంబును బాటునా

కుంభిద్వేషిని మెచ్చి యెన్నిగల వీక్షిణి విచిత్రంబు లా

శుంభద్యస్తువు లెల్ల జూతు నని పోచుఁ వేడ్క నుండికె యె

స్తంభంబుఁ మణిచేతఁ గాంచుట మణి స్తంభుండు నా నెప్పచున్.

15

ఆ. అతివ నాదుగురువు + లంగీకరించిన, యట్టిది యని మిగుల + నాదిరిమున

నేను నాడుమొదలుగా నిట్టిసిద్ధవే, షమున వలయుచోట్లు + నెంచబడితి.

15

క. ఆవేడ్కలతమి నెప్పుడు, నీవిధమె తలంప నంత + నీవు నెఱుంగు ది

చొచ్చి వచ్చియున్న తెఱఁగులు, నావుడు నవ్వారిజాక్షి + సగిలు ట్లనియెన్.

15

సగ్ధర. ఆశాలీనుండ వీవే + యగుట గలిగె నా యల్లనాఁ డంత క్రోధా

వేశం బేతేర నీ వేవికటపు బలుకుఁ + వింటి నాచేతఁ గడ్డా

భ్యాసంబుం జేరి చెప్పఁ + బ్రథమమున నయఃస్మస్తుతుల చేసి నూక

బై శోభిల్లంగ నీ వేమని పలికితి మా + కానతి మ్మతనట్టన్.

15

సీ. అని కలభాషిణిఁ + గనుఁగొని నీ విటురమ్ము నీ కారహాస్యమ్ము మునుపు

చెప్పి తార్కాణగాఁ + జెప్పింపఁ దగు మఱి, యాయనచే నని + యప్పడె

చెవిలోనఁ జెప్పంగఁ + జేరి యోహూయది, గాదుపాయ మతఁబడిగట్టిగా

దూరశ్రవణశక్తి + తోడ్కోడ వినియెడు, నటుగాన వ్రాసి నీ + కది

తే. ననిన దూరదృష్టిని గను + నదియుఁ గూడ

దనుచు మణికంధరునిఁ జూచి + వినుము నీవు

మును పతనిచేతఁ జెప్పించుకొనుతదర్శ

మంత నే జెప్పెదను గాని + యనుడు నతఁడు.

15

వ. అమృణి స్తంభుని నేకాంతంబునకుం దోడ్కొనిపోయి యతనిచేతఁ దాల్చి

తొక్కిపకారణంబును నట మునుపటిరహస్యవాక్యంబులను నెప్పించుకొని నీ

సుముఖాసత్తిం జూచి యింక నీ వేమని చెప్పెదో చెప్ప మనుటయు నెవ్వరి

మణి యిట్లని చెప్పె నట్లు శాలీనుండు మజువునం బడుటకు మునుపు నా

నేకాంతంబున నుండి ప్రసంగవశంబున.

15

క. అమృతము సేవించితివో, రమణి యే మైన సిద్ధరస మబ్బెనుకో

కొమరుంబ్రాయముమిక్కిలి, కొమరొందెనుమిగులగ్రాస్త్రక్రాస్త్ర నెలమి

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండు + మానవతీ నీ
జిగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలు పొందుటకు నిమిత్తముఁ జెపుమా.

క. అని యడిగిన నే నెయ్యది, యు నిమిత్తం బెఱుగ ననుడు + నూరక యిట్లం
టిని గాని యేన చెప్పెద, విను మని మొగము చెవిఁ జేర్చి + విభుఁ డిట్లనియెన్.

చ. అనిశము సేద యావనశుభాకృతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చువేడుకన్
దనియమిఁజేసి వేడితిని + దక్కక సీకును గర్భ మెన్నఁడున్
జనితము కాక యుండ నలఁశారదఁ బూజ యొనర్చువేళ వా
రనికృప నట్టు లిచ్చితి వఱం బని యాయమ పల్కె నత్తఱిన్. 160

క. దానన సుమ్మి నానె, మ్మేనన్ సౌందర్యగుణసమృద్ధి దలిర్పం
గా నవయావన మెప్పుడు, గానఁబడుట యనుడు నేను + గడు వెఱుగొందన్. 161

తే. నాదుసంగంబునన సీకు + నందనుండు, గలుగువర మిచ్చె నాకునన్నలు వసతియు
నేన వేడిన నొక్కనాఁడిదియు నదియు, నొనరు తెట్లకొ యట్లనయ్యనఘటోడ.

క. నావుడు నాయిష్టమునకు, నీవు విరుద్ధముగ వరము + నిట్లడిగితె య
ద్దేవి నని దుర్దమక్రొ, ధావిలమతిఁ జని యతండు + ప్రాదమున నుఱికెన్. 163

క. అని చెప్పుటయు మణిస్తం, భునిమాటయు నదియు నై క్యమున శోభిల్లన్
విని మణికంధరుఁ డోమా, నిని సందియపడకు మితఁడ + నీవిభుఁ డనియెన్. 164

సీ. ఆవధూటియును సద్యఃకందళ త్రిపా, లంకృతం బగునద్విలాస మమతఁ
బతిఁ జూచి సంతోషభయభక్తివిసయంబు, లుదయింపఁ దగురీతి + నుపచరించి
యిందాఁక నెఱుగ కే నేమియంటి నెమిమ్ము, ననుచుఁ గన్నీళ్లురానడఁచుకొనుచు
నడవుల మాటల + నగవులమీయందు, దొంటికై వడిఁ గొంత + దోచుచున్న

తే. వసుధ నూనిసిఁ బోల మానుసులు లేరె
యనుచు నుండుదు భాగ్య మ + ట్లునికెఁజేసి
యిప్పు డీయన్న చే ఫలియించె నదియు
సజ్జనులగోష్ఠి యిహపరసాధకంబు. 165

క. అని మణికంధరుఁ గనుఁగొని, వినుచుండుదు మునుపు నిన్ను + వేమఱు నిచ్చో
టన దూరశ్రవణబలం, బున సీయన సీదుగానమున్ విని పొగడన్. 166

శా. గంధర్వుండవు జాతి యెంచఁగ శుభాకారంబు చంద్రత్రపా
సంధానక్షమ మద్వితీయుండ విఠక్ + సంగీతసాహిత్యధౌ
రంధర్యం బరయం దపస్వి వసురప్రద్యేషిభక్తుండవున్
బంధం బొక్కటి గల్గె శాప మనఁగా + నాయన్న సీకుం దుదన్. 167

తే. అనినఁ దచ్చాపగతి కాత్మయందు వగవు
దనరఁ గలభాషిణి మణికంధరుని జూచి

మును కళాపూర్ణకథ నీవు + వినవె ధనదు

పట్టించే సంత య క్లేల + తిట్టువడితి.

16

చ. అస నతఁ డెందు నే నెఱిగింపట్టిద గా దని నీకు నెచ్చట

వినఁబడి యున్నినో యది వివేకము నేయఁగ లేక పల్కెఁ ది

ట్లనుడు మదిం దలంచుకొని + యశా నపు నీ వెడ గాఁగఁ బోయి యు

టి నిజము తత్ప్రసంగము ఘటిల్లినయప్పుడు పల్కియ త్తెకిన.

16

సీ. నారదుప్రథమసంపదర్శనం బై నట్టి, నాడు తత్కథకుఁ బ్రశ్నప్రసంగ

మేతెంచినవిధంబు + నాతపస్వియు నపూర్వం బిది యని యన్యుఁడొకఁడు నొ

భూతభవద్భావిభుననవస్తువు లెల్ల, నిజయోగదృష్టిచే + ననుకొని

తన కది చెప్పరాదని పల్కుటయుఁ జెప్పరాకయుండుటయుఁ గాఁగఁగము గాఁ

తే. నతఁడెల్లిన బహుసంపదాదిఫలము

దాను వినినంతవ ట్టొకంతయును నీడఁ

బూస గ్రుచ్చినరీతి నాపువ్వబోడి

చెప్పినది విని వార లఁచెరువు నంద.

17

వ. అప్పుడు.

17

క. మళయాళపుబ్రాహ్మణుఁ డొకఁడ, డలఘువ్రతనామధేయుఁ + పిచటిక నొ

త్కలనాకాముఁడు జపవిధి, తలఁపున నేతెంచి వినియె + దత్కథవిధమున.

17

సీ. వినియాకళాపూర్ణఁడన నెట్టిఘనుఁడొత, తత్కథయంతయునువినఁగలుగుటపుడు

సంపదర్శంబున + జపముచేసిన నయ్య, పూర్వపుకథ వినుపుణ్య మట్లు

నది వినునట్టిభాగ్యంబు సాధించినఁ, దన హృత్వంబుచేతను నను నొ

భోగవైభవమాత్రములుగాక దీర్ఘాయు, వును బుష్కలౌకాంతిఁ ధునవిభవం

తే. గలుగునట కడు మంచిమాంధ్యంబు దొరికె

దత్కథాశ్రవణార్థ మీతల్లి నేఁబ్ర

సన్నఁ గావించు ననుచుఁ దా + సలుపఁ దొడఁగ

మహిత మగుభవనేశ్వరీమంత్రజపము.

17

క. మనమునఁ గలభాషిణియుక, దనశాపముఁ దలంచుకొని నృధానాతి నిచ్చె

జనఁబడునో తడసిన నం, చును సిద్ధుని సతనివాలుఁ + జూచి ఘనఘృతిన్.

17

క. ఏల యికఁ దడయ నీబలు, వాలు నియమమునకుఁ ద్రిదివఁవారాగనయో

భీలపుశాపమునకు నను, కూలంబుగ నడచి చేర్చుకొను రాజ్యంబున్.

17

సీ. ఆమణి స్తంభుఁ డాఁయకఁ జూచి యీనుము, ఖానత్తి యో హరిఁజాక్షి శోలు

నేను సిపైఁగత్తి + యెత్తిన నిన్ను వే, యక యుండ నీజగదంబమిది

యాన వెట్టదె యటుఁగాన నే వెఱుతు నీ, పయి దెగ మునుపటిసాక్షి చా

నని మణికంధరుం + గనుఁగొనినాడువా, లొనఁగదఁ గొని యింపఁయోరుహ

3. చెప్పినట్లు చేసి • చేకొను మత్యంత, విపుల మైనరాజ్యవిభవలక్ష్మి
సనుచుఁ బలికె నతనిఁవనితయు నోమణి, కంధర యిది మంచికార్య మనియె.

5. అనిన నతం డతనితోడ వెండియు నిట్లను సలకూబరుశాపానుభవంబునకుం
గాచుకొనియున్నవానికి నీదుష్కర్తృంబున సాధించినరాజ్యవైభవం బేమికి ర్తి
సుకృతంబులకు సాధకంబు నయ్యెడు నని చింతింపవల దనివార్యం బైనశా
పానుభవంబు పరోపకారంబు నెక్కింప నుద్యోగించి తనయంతనచేరి యత్యంత
ప్రార్థనంబు చేయుచున్న యిన్నెలంతచేత మహాదేవికి సంతర్పణము సేయుట
దుష్కర్తృం బనరాదు కావున నప్పుడంతి చెప్పినచోప్పున నడపు మని యత్తెఱుం
గున మఱియుఁ బెక్కుప్రకారంబుల నెడంబఱచిన నెట్టకేలకు నాదయాభుం
డియ్యకొని నియమపూర్వకంబుగా నవిధికిఁ గడంగెఁ గలభాషిణియు మణిస్తం
భునకుఁ దదంగనకుం బ్రణామంబు చేసి కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నిక్కలంకపా
టు తక్కినభయంబునకుఁ గాదునుండు మిమ్ము నెప్పుడు గురుభావన నారాధింపు
చుండ లేమికి గాని యనుటయును సుముఖానతియు నోయమ్మ మన నెమ్మనం
బులకూర్చి యింతటన పోయేనే మీఁదటనైన నీపతియు నీవుఁ గోరినట్లు మ
మ్ము గురుభావంబు నడుపుకొనియెద రనినఁ గలభాషిణి పునఃపునఃప్రణామంబు
లాచరించి ముకుళితకరకమల యగుచు నిట్లనియె.

177

శా. పూతం బైనమదీయపుణ్యయుగ మోపుణ్యంపుటిల్లాల నీ
పాతివ్రత్యముచందమున్ విన మదిన్ • భావింపఁగా నెట్టిదు
ర్నిత్యప్రక్రియవారి కైనఁ గృపతో • నీవచ్చినం గల్గుఁద
త్పాతివ్రత్యము నాకు మీఁద నయినం • బ్రాపింప దీవింపవే.

178

క. నావుడుఁ బరమపతివ్రత, నై నెలయుము రాజ్యవైభవంబానుభవం బెం
తే వర్తిల్లఁగ నలరుచు, బ్రోవుడు మముబోంట్ల నీవిభుండును నీవున్.

179

ఉ. అట్టిను చంచలింపకు దృఢాత్మత నుండు మటంచు నిప్పుడే
మిట్టివి నీకుఁ దెల్పునవి • యెయ్యవి పెండ్లికిఁ బోవునట్లు గ
న్నట్టాచు నున్నదాన వతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ జూడ నిక
గట్టిగ నెన్న దేవతపు • గాక నరాంగనవే మృగేక్షణా.

180

చ. అని తనుఁ బల్కునజలరుహాక్షిని వీడ్కొని సిద్ధవక్త్రమున్
గనుఁగొని నన్ను సంపితరె • ఖడ్గము నిచ్చెదరే యటంచు నా
తనిబలుక త్తిఁ బుచ్చుకొని • తా మణికంధరుచేతి కిచ్చి యో
గ్యనియమ గంధమాల్యవతి • యై కలభాషిణి నిర్విశంకతోన్.

181

క. తగ నాశక్తికి నభిముఖ, యగుచుం బద్మాననన్ధ • యై కూర్చుండెన్
మొగ మెంతయు వికసింపఁగ, బిగి వదలక పొదలు మదిగఁభీరత మెఱయన్.

ఉ. కాంత యనంతరంబ మణిఃకంధరుఁ గన్గొని నీ విఁడక విని

శ్చింతత దేవి కర్పణము • సేయుము కొంకక దద్దరిల్ల కొ
క్కింతయు శంక లేక మెఱుఁయింపుము చూచెద నుద్ధతస్త్వియ
త్యంతతికంతఖండనవి • చక్షణదక్షిణాబాహుశౌర్యమున్.

183

క. సమరంబున నెదిరించిన, సమదాహితవీరవరులఁ • జక్కిడఁచుట వై
జము మీకు నిట్టియెడలక, భ్రమయక చేమఱవకునికి • సకలశౌర్యమునన్.

క. అని తెలిపెడికలభాషిణి, మనసుతెలివి కరుదుపడుచు • మణిఃకంధరుఁ డే
మని చెప్ప నెట్లకేలకుఁ, దనమది నూల్కొల్పి నడపెఁ • దద్దరచూపుట.

185

వ. అప్పుడు మృగేంద్రవాహన యతని నుద్దేశించి యోనుచి కంధరుఁ డని నెఱుఁగు
లత్వంబునంజేసి యాబలినమర్పణవిధానం బాసించుక విలంబమున గను నెల్ల
తివి గావున జన్మాంతరమాత్రవ్యవధానంబున నద్యోహావనంక పగుచు మ
హారాజ్యవైభవంబు లనుభవించెద కలభాషిణియుఁ బ్రణామియై యతని
లేక మత్ప్రణామతాత్పర్యదైర్యాదిగుణంబులచేతను మిక్కిలి సంతోషించి గావున
మామకప్రసాదవిశేషంబునంజేసి యిప్పుడు సుసన్నహితమ స్థియు నున్నట్లు
యు నై తనబంధుమిత్రాదుల నలరించునని యానతిచ్చి నెప్పుడునయు నట్లు
దికి కనువిచ్చి నలుదిక్కులు పరికించి యప్పుడు చా నున్నయది ద్వారానానగ
శవాటిభూషణాయమానస్వభవనారామభూమి యై యుండుటకు నుండు
దుచు నిది యంతయు మృగేంద్రవాహనామహాశక్తి క్షృణుచుపిలువంబు గా
లు నని యద్దేవిం గొనియాడి తనగమనాగమప్రకారంబు నెత్తెముఖంబుల
జనంబులకు వినిపించి ఘనతరాద్భుతంబులు గావింపుచు నుండుటకు మహాశక్తి
రాదులు నవ్వరవర్ణినీశరీరఖండంబులు నదృశ్యంబు లగుటకు నా గొని య
య్యాదిమశక్తిసూక్తిమహిమ పలుదెఱంగులం బ్రకటించి నతని కిది భయ
డు మృగేంద్రవాహనకు దండప్రణామంబు గావించి సుముఖానతిచుకొని
లఁ దగువిధంబుల వీడ్కొని శాసానుభవకాలులు ప్రసీదించుచు నున్నప్పుడు
జై నతనరత్నమాలిక యచ్చట జపపరుగై యున్నయలఘువ్రతమునకు నృ
ష్టార్పణబుద్ధిని సమర్పించి విపంచి యద్దేవిగృహంబున నొక్కచుంభవిశేషవిచు
బున నన్యులకుం గానరాకుండ గుప్తంబు చేసి.

186

క. అమృతకంధరుఁ డంత మ, నమ్మునఁ బ్రేరేచుచున్న • నలగూబరభా
పమ్మునఁ జనియెను శ్రీకై, లమ్మునకును భృగునివాత • లంఘటచుట్టి యై.

187

సీ. తనసుముఖాసత్తి • దనకు శుశ్రూష సే, యగ మణి స్తగభూమి • సమ్మృద్ధిగోద్ర
వాహనాదేవిని • వాసంబునందు న, త్యంతజిఃకేంద్రియ • త్వంబు మెఱుఁ
యప్తాంగయోగవి • ద్యాభ్యాసనప్రాణి, దనరె నజ్జలజనే • త్రయును బాధి
వలసినపరిచర్య • సలిపినతుదను ద, దాజ్ఞను మునుపటి • తననుయోగ

- ఆ. వర్తనంబు ప్రేమ • వదలక తత్పరి, శీలనంబు నెపుడు • సేయుచుండె
దదనిశప్రయత్న • తాత్పర్యమున నల, భావకాశుఁ డగుచు • నతనుఁ డుడుగ. 188
- క. అంత మణి స్తంభుఁడు దన, యంతఃకరణంబునందు • నలరారెడుదే
శాంతరవస్తువిశేషా, త్యంతదిదృక్షా దిగంత • యాత్రాపరుఁ డై. 189
- క. వరజవశాలిం దనకే, సరి యాకర్షించి యాత్మ • సతీయుం దానుం
బరమోత్సాహమునఁ గృతా, ధిరోహుఁ డై గగనమున య • భేచ్ఛాగతులన్.
- క. అరుగుచుఁ గనుఁగొనియెను భీ, కరమకరతిమిగిలాది • ఘనజలజంతూ
త్కరవిహరణభృశసాంధ్రుఁ, నిరుపమఘమఘమరవాస • నిద్రునముద్రున్. 191
- న. ఇవిధంబున నయ్యంబుధిం గనుఁగొని తత్ప్ర • కారంబు కౌతుకకారణం బగుచు
సాగవు మీఱఁ దనవనిత కతం డిట్లనియె. 192
- ఉ. శీకరబృంద మెంతయు న • శీతమరీచిమరీచిజాలమై
త్రీకృతభాళధృష్ట మయి • తేజరిల్ నిజధర్మ మైనర
త్నాకరభావ మీజలధి • యగుబుజలోచన చూచితే కడుగ
బ్రాకట మై తనర్పఁ దన • బాహ్యవిభాగమునందుఁ జూపెడున్. 193
- ఉ. ఓలలితాంగి చూడు కడు • మెప్పెడుసీరము నిండఁ గాఁగఁ దాఁ
గ్రోలి తిమిప్రకాండము శి • రోవివరంబున వెల్వరించును
ద్యేలపుటూర్ణధార యల • వేలుపుటేటిపయిం గుతూహల
శ్రీల మరున్నదీవిభుఁడు • చిమ్మెడుచిమ్మనగ్రోవిసి రనన్. 194
- జే. ఉగ్రతిమిశిరోరంధ్రని • స్థూత మగుచు
నెగయుసలితాఘ మది యెందు • మిగుల నొప్పె
సద్ధిపేటికిఁగుండలి • తాంగభోగి
యున్ను రనఁ దనపడి గెఱ్ఱె • నో యనంగ. 195
- ఉ. బౌర్వముపేర ఘోరవిర • హానల మెంతయు నంతరంబునక
బర్హఁ దరంగబాహువులు • బారలు చావుచు నీపయోధి యో
పర్వసుధాంశుబింబముఖ • భాసిలెడుం గడు నుల్లసద్రసా
భర్వసుపర్వసింధువును • నాఁగిట నెంతయుఁ జేర్చుకై వడిన్. 196
- మ. వికచాబ్జానన యీపయోధి శశియా • విర్భూతకాలంబునక
సకలదీప్తవతీగణంబు యుగ • త్సంప్రప్తినవోల్లస
స్థకరీభంగపయోధరత్వమునఁ గ • న్నట్టక రసోజ్జ్వలభణా
ధికతం జేయుచు నాచరింపఁ గడఁగున్ • దివ్యాపగాక్షేపమున్. 197
- చ. ఉదకముఁ గ్రోల వ్రాలెడుప • యోదము పౌరుషకేళినంభ్రమా
ద్యుతవిగళద్రమాకబరి • పోలిక నొప్పెఁ దటిద్విలాసముల్

- తదభివృత్తాంగకస్ఫురణం దలపింపంగ సీపయోధియో
 ప్పిదము శయించినట్టిమురఃభేది తెఱంగు వహించె జూచితే. 198
- క. అని పలుకుతనదుపలుకుల, కును ముసిముసినగవుతోడఁ + గోమలి లజ్జా
 వనతముఖి యయినఁ దద్విల, సనజ్మంభితకుసుమశరవఃశంవదుఁ డగుచున్. 199
- తే. తనదుభానంబు తెలుప నవ్వనిత మీకు
 వలసినవిధంబునం బ్రవఁర్తిలుట గాక
 యిందు నాకు స్వతంత్రత్వఁ మెక్కడియది
 యనియె ననుటయు నాసిద్ధుఁ + డాత్మ నలరి. 200
- మాలిని. కిసలయకుసుమాఘాఃకీర్ణనానావనాంతో
 ల్లనదభినవకుంజఃశ్లాఘ్యభాగంబులందున్
 బిసరుహదళనేత్రఁ + బ్రేమతోఁ గూడి నానా
 ప్రసవశరవిహారఁప్రౌఢిఁ గ్రీడింపుచుండెన్. 201
- క. అలఘువ్రతాహ్వయుం డను, మలయాళపుత్రాహ్లాదుండు + మహాసీయసము
 జ్జ్వలనియమంబున జపవిధి, సలిపెం బూర్ణముగ రెండుసంవత్సరముల్. 202
- ఉ. శీతలసత్యభాషణవిశేషవిలాససమార్జితాఖిల
 శ్రోతృజనానురంజన విరోధినరాధిపగర్వభంజనా
 సీతికలాతికౌశలవినిర్మితభార్గవదేవమంత్రివి
 ఖ్యాతివిభూతిగర్వాణ నిరంతరకల్పితవిద్వద్వర్ణా. 203
- క. నరసింహప్రభునందన, నరసింహబారిగమఘఃసస్థేమబలా
 నరసింహకృపాస్పదకి, న్నరసింహసనపదస్థఃసతికృద్ద్రవిణా. 204
- తోటకవృత్తము.
- మానసుయోధన + మంజులనిత్యానూనయశోధన + యుజ్జ్వలకృత్యా
 దానసుబోధన + ధర్మదకృత్యా, దీనమహాధన + దీపితసత్యా. 205
- గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవసింగళియమరనాన్యః
 నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

పంచమాశ్వాసము.

దఖ్యాతినిరాకృతి

వైదుష్యసుపుష్యదర్శనైభవయపరి

చేదప్రాభవయాచక

భేదప్రశమనవిలోల + కృష్ణనృపాలా.

1

అనధరింపు మవ్విధంబున నలఘున్రతుండు భవనేశ్వరీమంత్రజపంబు రెండునం
నత్సరంబులు పరిపూర్ణంబుగాఁ జేయ నంతట మృగేంద్రవాహన యోజాప్రా
ణుండ నియభీష్టంబు వేఱొకచోట సిద్ధించు నని పల్కె నప్పలుకులు వినంబడునం
త నతం డాకస్తికోద్ధూతతీనవాతనిపతితుం డగుచు ననేకజనపదవ్యవహితం బైన
యొక్కపురంబునడుమ రాజస్థానమధ్యంబునం బడి తదీయక్షోభాకులత్వంబున
నొక్కింతతడ వ్రుడి మూసినకనుఱెప్ప లుత విచ్చి నలుదిక్కులుం బరికించి తన
పతనప్రకారంబునకు వెఱఁగుపడుచుఁ జూట్టిన నున్న సభాసదులఁ గొందఱను గొట్టె
దుర రెండవదేవేంద్రుంబోలె నపూర్వవైభవంబున నున్న యొక్కరాజును నతని
యగ్రభాగంబునఁ బసిండితోట్టియలలోపలఁ బాత్తులలో నున్న యొక్కచక్కని
బాలికనుఁ జూచి యొక్కింతతడవు నివ్వెఱపాటున నిశ్చలుం డగుచు నుండి ప
దంపడి దిగ్గునలేచి మఃశికంధరదత్తం బైనతనరత్నమాలిక యాశీర్వాదపూర్వ
కంబుగా నారాజునకుఁ గానుక పెట్టుటయు నతండు నత్యాదరంబునం గైకొని
కొంతసమీపంబునం గూర్చుండ నియమించి యప్పటికిఁ దిక్కులనామమా
త్రంబు లడిగి కేలిసి యిప్పటిసీయాగమనప్రకారం బత్యద్భుతం బది చెప్పెదవు
గాని యిటు మాటలాడక యొక్కింత నిలుపు మని పలికి యిప్పటికానుక లె
వ్వయైనను దీనిసొమ్ముల యని యమ్మఃశికారంబు దనయెద్ద నున్న యాశీశువున
కుఁ బెట్టించె.

2

- క. అత్తతిన తదీక్షుల నా, పాత్తులలోశిశువు చిబుకము గళంబుపయిన్
పాత్త నది చూచి తెలిదళు, కొత్తుచు లేజెక్కులమర • నొయ్యన నగియెన్.
- క. తిరుగా రెండేండ్లకు నీ, సురుచిరహారోత్తమంబు • జూడంగ నాకున్
దొరకెను గనుగవచేసిన, యురుపుణ్యము నేడు వెండియును ఫలియించెన్.
- తే. అనిన విని యేమి చెప్పంగ • నచట నున్న, వారలెల్ల జిత్తురువున • వ్రాసినట్టి
ప్రతిమలునుబోలె నతినిశ్చలత నొకింత, తడవు గనుపట్టి రత్నద్భుతంబునొంది.
- ఉ. ఎంతయు విస్తయంబున మహిమఁడు బాలికమోముఁ జూచి య
త్యంతము వింత లీపలుకు • లారయఁగా నిది యెట్టిదేవతా
కాంతయొ కాక యేవిధపుఁగారణజన్మయొ యింక మాటలా
డింతము గాక యంచు దనఁజెందమునం దలపోసి యిట్లనున్.
- క. ఓయద్భుతంపుబాలిక, నీయుదయం బరయ రెండు • నెల లయ్యెన్ కా
దో యెట్టు పలికి తిమ్మెయి, నేయెడ రెండేండ్లకింద • నిది చూచితివ్రా.
- క. అన విని యిటమునుపటినా, జననంబున నేను దీనిఁ • జాల గుఱుతుగాఁ
గనుఁగొన్నదానఁ గావున, ననఘా యామాట యంటి • నని యది పలికెన్.
- వ. అమ్మహిపాలుండును నబ్బాలికను జూచి నీవు కారణజన్మవుగాని సామాన్యం బైన
మనుజుశిశువుమాత్రంబు గావు కావున నీతెఱంగంతయు నెఱుంగునందాకఁ డె
దం బమందకౌతుకసంరంభంబున సంభ్రమింపుచున్నయది నీపూర్వజన్మన ర్తనం
బు తెప్పి యేమికారణంబున నిచ్చటఁ బుట్టితి వెఱింగింపవలయు నని ప్రార్థించుట
యు నది తనపూర్వజన్మవర్తనంబును దజ్జన్మనిమిత్తం బైనతత్పూర్వవర్తనంబు
ను సంస్మరణసంబంధపరంపరావశంబున సమస్తంబును గరతలామలకంబుగా
నాకళించి తనపలుకు లాస్థానం బెల్ల సావధానం బగుచు వింజమా కిడినట్లు వి
నుచుండ నన్న రేంద్రచంద్రునకు నిట్లని చెప్పం దొడంగె.
- నీ. వినవయ్య యోగీంద్రంబున యిటమునుపటి, పుట్టువు గాక తత్పూర్వ మైన
పుట్టువునందు నంబుజగర్భుడేవి పెం, చినయట్టిప్రదిరాచిల్ల నేను
నాకుఁ దజ్జన్మంబునకా శాప మొక్కటి, తగుల రెండవమేను • దాల్పవలనఁ
దచ్చాపమూల మంతయు నీకు వినుపించెదను విను మిది నిమిత్తముగ నైన
- ఆ. నొకయపూర్వకథ సముజ్జ్వలరసభావ, మాయురభ్యుదయకుఁబాభివృద్ధి
హేతు వతిపవిత్ర • మిప్పుడు వినుపింపఁ, గలిగె జిహ్వా కలిమిఁఫలము నొంది.
- మత్తకోకిల. అంబుజాసనురాశివాసమునందు నేను నసించుకా
లంబునం దొకనాఁడు మోద మెలర్ప నాయన వాణిఁ
నంబరాభరణాంగరాగసమంచితాకృతినైభవా
డంబరంబు కరంబు వింతబెడంగునం గనుపట్టగాన్.
- క. భవనారామమునకుఁ జని, నవనానాభేలము లొనర్చుచు నరవిం

దవనామోదభరాలస, పవనామోదములచేత • భాషము తెనఁగన్. 12

తే. తరుణసంతానకచ్చాయఁ • దలిరుఁబాన్పు
నందు నానరోవరమున • కభిముఖముగఁ
బవ్వళించెను దనపాదఁపల్లవంబు
ఝారుపులఁ జేర్చుకొని నాణి • యొత్తుచుండ. 13

ఉ. అతట సంతకంతకు నిఁరంతర మై తనరారుమారదు
స్తాంతతఁ గాంతఁ బాన్పునకు • దార్చెను దస్త ధురాధరామృతా
క్రాంతిరసోద్ధతిఁ దనమొగంబులు నాలుగు నొక్కమాటె య
త్యంతముఁ దత్తరిల్లఁగఁ దఁదానసముం దనకై మరల్చుచున్. 14

సీ. ఆలీలకు నవ్వి • మేలుమే తెంతయు, నీవిత లన్యాయ • మింత గలదె
మీమొగంబులు నాల్గు • నీమాడ్కి నువ్విళు, లూరిన నేకాన్య • సౌకతె నేను
జాలుదునే యివి • చాలించెదరొ మఱి, యేమైనఁగలదో యంఁచామృగాక్షి
మెడ బిగించుచు నించు • కడగవ క్త్రిము నిల్చి, యధరంబుననపాణి • యడ్డమిడుచు
తే. మొలకనగవును గోపంబు • చెలువు చిలుకు
తళుకుచూపులు చూపులో • దర్జనముల
నక్రితభూలతాతాండఁనంబు సిరుల
మిగులఁ గరలించె బ్రియుమది • మెఱయుమరుని. 15

ఉ. ఆయజుఁ డప్పు డంగనముఁభాజ్జము బల్కిని వంచి మోవిపైఁ
జే యటు పారద్రొబ్బి పలు • చేర్చె నొకించుక నాటునట్లుగా
నాయమకుం గళాభిదుర • మై మది నిం పొనరింప మోహనం
బై యుదయించె సెక్కమధుఁరాంచితశబ్దము కంతసీమలోన్. 16

న. అంత నావాగ్దేవి యావిధంబున నొదవినకళామర్త భేదనసామ్రాజ్యసంపదనుభ
వానస్థమానలాఘవశంక నప్రకాశంబుగాఁ గడపిపుచ్చుటకు నుపాయంబుఁ జిం
తించి తద్విరోధకారిణి యైనవిభునియభిమత కేళికి విఘాతంబుగ నధరపీడనానహ
త్వనాటితకంబున నలుకఁగల్పించుకొని యవ్వలిమొగంబుగాఁ బారలె నేనప్పుడు
తదీయభావం బుతయు నూరుక్లేషనయనాంతమీలనాదు లై నశాన్త్రప్రసిద్ధుడు
ణంబులచేత నూహించితి నజ్జలజభవుండు తద్విరహదశావికలితధైర్యం డయ్యు
నుల్లంబున నల్గుట నట్లు నెట్టుకొలిపి యిట్టలు దెల్పుటకుం జొరకుండి యంతటఁ
బురోవ ర్తిశాఖాసమాసంజితసమంజసరత్నపంజరంబున నున్ననన్నుం జూచి
యోచిలుకచెలువ యుబుసుఘాదు కథ యొక్కటిఁ జెప్పవుగా యనుటయు
నేను నోదేవ దేవరముండఱ నట్టికథయు నేను జెప్ప భాజనంబనే మీరు చెప్పి
తిరేని వినియెద ననుడు నట్లేని వినుము చెప్పెద నని యిట్లనియె. 17

క. కాసారసంజ్ఞతోడను, భాసిల్లుచు నున్న యొక్కఁపట్టణమున ల

- స్త్రీసంపద నొప్పెడునువి, లానుడు రాజొక్కనుడు కళాపూర్ణుడనన్. 18
- క. ఈజగములఁ గలతననరి, రాజుల నందఱను జయధురంధరుడు మహా
రాజితఁ డొనరించెను నిజ, రాజతలీలాకళాపరాజితు లనఁగన్. 19
- క. ఆతఁడు నద్యోయావనుఁ, డై తోడన యొకస్వభావుఁ + డనుసిద్ధునిచే
నూతన మొకమణియు సము, ద్యోతితశారము మెఱుంగుఁజూపులుఁ బడెనన్.
- తే. ఆమణిశలాక యరుణ మై + యద్భుతంపు
రంగు గలిగినయది యామెఱుంగుఁదూపు
లక్షయము లాశరాసన + మతనువిజయ
శారవాసీకసంప్రాప్తికారణంబు. 21
- నీ. అంతట నెకఁడు మహాశయుం డనుజగతి నాయకుండు రూపానుభూతి [చ్చ
యనుభార్యయును దాను + దనమంత్రిధీరభావాఘ్నిండు దోడురా + నటయద్భ
నొక్కింత పొలయుటయును దత్కళాపూర్ణుఁ, డాత్మకోదండవిహారపటుత
ధీరభావునిఁ గడుఁదూరంబుగాఁ బల్క, యనము నొందించి మహాశయాఘ్నిఁ
- తే. దనకు శరణు చొచ్చినవానిఁ + దత్కళత్ర
యుక్తముగ దానుఁగా నేలి + యూడిగంపుఁ
బనులు సేయించుకొనుచు నిం + పెనయ నిలిపి
యతఁడు వర్తిలుచుండె దహాజ్ఞలోన. 22
- వ. అని చెప్పిన నప్పలుకులు సభావిలాసలోచనాంచలకపితకర్ణిక యగుచు నాక
ర్ణించి యించుక నగుచు శారద నన్నుం జూచి యాకళాపూర్ణుండు మఱి గో
మియయ్యె నతనికిఁ దల్లిదండ్రు లెవ్వ రడుగు మని కఱప నేను నట్ల యడుగుట
యు నజగద్గురుం డిట్లనియె. 23
- నీ. అభినవకౌముది + యనుకాంతచే నంత, నరియింపఁబడియె నవ్వరవిలాసుఁ
డాతనికిని సుముఖానతి యనునది, తండ్రియు మఱి మణిస్తంభుఁ డనెడి
వాడు తల్లియు నన + వాణి హాసంబుతో, గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి + కౌగిలించి
యింతలోనన యార + యెన్ని తబ్బిబ్బులు, దద్దరిల్లకుఁ డంచు + ధవునివీపు
- తే. చఱచి యెట్టెటు లారాజుఁజనని మొగది
యును జనకుఁ డాడువాడునా + యనుచు మఱియు
మిగుల నవ్వచుఁ జెప్పఁ డామీఁడు ప్రాణ
రమణ మఱి యేమి యయ్యె నారా జనుటయు. 24
- క. ఆనర్తలీలచేత శ, తానందుం డధికసంభృతానందుం డై
తానును మే లొప్పుఁగ న, మ్మానినిమెడఁ గౌగిలించె + మక్కువ మీఱన్.
- తే. వదనములు నాలుగిటికిని + వరుసఁ గలియ
మెలపుతోడన కంతంబు + మలచి మలచి

యొసఁగెఁ దదధరపానముఁ హఱాత్సవంబు
గళము గాఁగిలితోన చెక్కులు నిమురుచు.

26

ద. చెలువయు నంత నం దొకటిఁచే జనితాధరపీడ యై మదిం

గొలఁది యెఱుంగ రెందు ననిఁ కోపముఁ జూపుచుఁ జాలుఁ జాలు న
వ్వలఁ జెవుఁ డేమి యయ్యెను భవత్కథితం డలరా జటంచుఁ గాఁ
గిలి విడిపించి మోము లిరుఁగేలను బాయఁగఁ బట్టెఁ బట్టినన్.

27

ఁ. దానఁ బ్రకాశితంబు లగుఁతత్కుచకుంభవిజృంభణంబు లేఁ

గానుబెడంగుఁ గొంతవడిఁ గన్గొని చొక్కుచు నంత మోవితీ
పానె నజుండు వెండియుఁ బ్రియత్వముతో నివి యెల్ల నేర్తు రా
నొ నృపుఁ డేమి యయ్యెఁగదఁ యానతి యిం డని పల్కె వాణియున్.

28

3. ఏమియు నేల యయ్యెడు సమహారాజు, సత్వదాత్తుం డనుఁసచివుఁ డంత
రమణిణి నంగదేశమునందుఁ గ్రముకకం, తోత్తరం బనుపట్టణోత్తమమునఁ
దన్నుఁ బట్టము గట్టఁ నున్నతసామ్రాజ్య, వైభవశ్రీసముజ్జ్వలత నొప్పె
సతనియాపురికి మఁదాశయుండు పసిండి, కోట పెట్టించి యెక్కుడుగ నతని

తే. దయ నడసె నంతఁ దనదుభాఁర్యయును దాను

నుడుగఁ కభినవకౌముదీయుతుని నతనిఁ

గొలుచుచును దస్తణివిలోకఁగుణమహత్వ

మునను మధురలాలన యనుఁతనయఁ గనియె.

29

3. కని తన్నణిగుణంబునకు మెచ్చుచుఁబ్రభ, మాగముండునుద్వితీయాగముఁడుత్ప
తీయాగముండుఁ దురీయాగముండు నాఁ, బ్రఖ్యాతి నొప్పువాఁరలు నలువురు
తత్పురోహితులు సఁత్యరము కళాపూర్ణుఁ, జేరి యాతఁడుదాల్చుఁ చారుమణిని
బర్యాయమునఁ దారుఁ పట్టి తత్సంస్పర్శ, మహిమచే నానందఁమగ్ను లయిరి

౪. యతఁడు తద్వశీకృతాత్మ లై వారాశ్రయించి యునికిఁదనదుఁహృదయమునకు
నియతివశతఁ జాలఁబ్రియ మగుచునికిఁదత్క్రియలకెల్ల నిచ్చుఁగించి యుండె.

౪. అంత వారిలో నెక్కురుండు మిక్కిలి మందెమేలమ్మున నమ్మణిని గరంబు నొక్కి
పట్టుటయుఁ గళాపూర్ణుండు కోపగించుకొని వారిఁ బాయందోలి తదపరాధంబు
నంజేసి తత్స్వామి యైవమదాశయునికనకప్రాకారంబు నెల్లక విఘటితంబుగాఁ
జేయించె నతండును దానికిఁ దలంకక యందుల కేమి యెల్లెనను దనవాడ నతని

దేశంబునంద యెందైనను బ్రదికెద నని కళాపూర్ణునేవ విడిచి కుటుంబసహితం
బుగాఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు వెల్వడి యొక్కించుక చనుచుండె.

31

5. కట్టెదుటను బూర్ణకలశద్వయం బతి, శోభనస్ఫూర్తిమైఁ సొంపు మీఱఁ

గని వేడ్క నుబ్బుచుఁ జని సుఖంబున మధ్యదేశంబునను జిరస్థితిఁ దనర్చు

క్రముకకంఠోత్తరాఖ్యపుగంబు వెడలున, పూడు ప్రయాణక్షోభమునఁ గృత్య
మును బొంది తేరనిముద్దులపట్టిని, మధురలాలనఁ దలంపఁగ నెఱుంగఁడ

ఆ. అప్పు డేమి సెప్ప + నాతఁ డాపువఁబోడి, యెట్టివా రని గణింప దంత
మీఁదమీఁద సుఖనిమిత్తంబు లొదవుచో, నడుమఁ జెందునిజజన్మంబుపీడ. 32

తే. క్రముకకంఠోత్తరపురోత్తమమున కంత, నరుగుదెంచెను దిరిగి మదాశయుండఁ
నిజకుటుంబయుక్తముగనన్ని సువు భాగ్యమెట్లుపేరేచెనో మఱియెందునిలక.

క. ఈపగిది నేగుదెంచి కళాపూర్ణుని గనుగొనం జెలంగ నిజకృత
త్వాపగమొల్లాసిని యై, యేపునఁ దత్పుత్రియంత + నంతయుఁ దెలివన్.

సీ. అంత మదాశయుం + డెట్లు దేటి కరంబు, పొదలెడు సుతఁగళాపూర్ణునొద్దఁ
దగ నిల్చి యతనికిఁ + దత్పితౄకారము దెల్పి, యిట్టిచిత్రమహత్వ + మేరి కై నఁ
గలదె యెందును సీకఁకాకంచుభార్యయు, దానుదన్త హిమయంతయునురమణా
బాగడుచు నింపునఁబొదలి రత్యంతంబు, నతనిపురోహితు + లపుడు వినయ

తే. పరతఁ బ్రథమాగమాదులు + తిరుగఁ జేరి

రాకళాపూర్ణు నాతండు + నాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండె నోతటిచ్చుచలాక్షి

సుప్రసన్నత్వ మెంతయు + సొంపు మీఱ.

35

తే. మధురలాలన యంతఁ గ్రమంబుతోడఁ, దల్లిదండ్రులప్రోదిని + దరుణి యగుచు
నాకళాపూర్ణుచేత నసన్యసదృశ, మైనయావనఫలము దా + ననుభవించె. 36

క. నిరవధికప్రేమోదయ, దురపహ్న వకందశస్త్రదుస్తితశోభా
సురుచిరకృత్రిమరోష, స్ఫురణంబున బామలు ముడుపుచున్ సతి పత్నితోన్.

చ. అటు దలుఁ డొర యెంతటిమహాత్ములు మీరలు నాదుమీఁదనా
కటకట మీవచోరచనఁకౌశల మోభవనప్రపంచనం

ఘటనధురీణ యన్న నగి + కామిని యిందపు డేమి గాంచి యీ
కిటుకు గడించి పల్కె దెఱుఁగింపుము కల్గిన నాకు నావుడున్.

38

సీ. చెల్లుఁబో మీసేవ + సేయుచు నింతమాత్రము నెఱుంగఁగలేన + ప్రాణనాథ
యీదంటమాటలు + నిట్టిభావంబుల, విధము నే నిచ్చినవిద్య లకట
యిప్పటిమనవృత్తి + మీకథ సర్వంబు, తుదముట్ట నేమిసెప్పెదరో యనుచు
నూరక యిందాఁక + నుంటి నంతయుఁ జెప్పె, దను నది వినవలసిన వినుచు

తే. కొలఁకు కాసారపురముగాఁ + బలికి యందుఁ

బాలుచునామోమునీడ సంపూర్ణ శశియు

ననుతలంపునఁ బలికితి + రపుడు దానిఁ

ప్రకటముగఁ గళాపూర్ణు డ్డఁరాజు గాఁగ.

. ఆరాజు=ఆకళాపూర్ణుడు ; సరిరాజులనెల్ల లీలాకళాపరాజుతులం జేసిననుట= అనదనప్రతిబింబచంద్రుడు = ఎల్లముఖచంద్రులకు నెక్కుడైనసౌందర్యముగల నాడుని యతిశయోక్తి ; మీమహత్త్వవిశేషంబు దెలిపితిరి. ఇది యంతయు విన్నవంబు ; మఱి యతండు స్వభావుం డనుసిద్ధునిచేత ధనుర్పాణంబులు నొక్కయరుణమణిశలాకయుం బడసె ననుట—భూలతాపీఠాంబులు నధరంబును స్వభావంబుచేతన కలిగియున్నవి యనుట ; అని యెవ్వరి కెఱుంగఁబడదు. మదాశయుం డనువాడు రూపానుభూతి యనుభార్యయుం దాను ధీరభావుం డనుమంత్రితో నలవ్రాక యటుల వలసినమాత్రం గళాపూర్ణుం డాధీరభావుని దనధనుర్విలాసంబునం బలాయనంబు నొందించి మదాశయు సతనిభార్యతోడఁ గూడ నొక్కొచుక స్రవర్తించిన నది—మత్ప్రతిబింబంబు నిజభూవిలాసంబున దైర్యంబుగఁబాఱఁ దఱిమి మీహృదయంబును దృష్టిసహితంబుగా నాకర్షించి విమన దనుట యై కానుపించుచున్న యది ; అంత నిష్ఫలుకులకు నాకు నవ్వు వచ్చినది—మత్ప్రతిబింబంబునగ దోచి చూచి యానవ్వున లేతవెన్నెలతో సామ్యాతిశయాంబు దోషం దదభేదాధ్యవసాయంబు గల్పించి యభినవకౌముదీ శబ్దంబునఁ బలికి యది స్త్రీలింగత్వసామర్థ్యంబున స్త్రీనామధేయం బై కాను పింప నభినవకౌముది యనుకాతచేతనతండు వరియింపఁబడె నంటిరి. ఆకళాపూర్ణునకు సుముఖానతి యనునది తగ్గడియు మణిస్తంభం డనువాడు దల్లియు ననుట, ఆప్రతిబింబంబు శోభనముఖసామీప్యంబు కారణంబుగాఁ దత్కాసార మధ్యమణిస్తంభగర్భంబున నుదయించె నని చెప్పుటకాదె యందు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులు మీర లేమితడఁబాటుననో విజ్ఞోడుపడఁ గల్పించి పలికిన నేను హాసాత్సుక్యంబుల నాపలేక మీ కభిముఖంబుగాఁ బొరలినఁ గాసారమధ్యవిద్యోతమానప్రతిబింబంబువ్రాయి మన్ముఖంబు మీకు నెదుటఁ గాన్పించిన నది మదీయదేహంబునంగుఁ గఱివరిభాగంబునం గనుపట్టుటంజేసి - యాకళాపూర్ణుం డంగదేశంబునఁ గ్రముకకంఠోత్తరపురంబునం బట్టంబుఁ గట్టుకొనియె నంటిరి. అదియే మదీయాత్మాధీనంబు గావున సత్వదాత్తుం డనుమంత్రిపట్టంబు గట్టుట గాఁ జెప్పితిరి ; సత్వదాత్తుం డనఁగ—సమీచినత్వదాత్తుం డనుట తోచుచున్నయదియ ; అంతట మీరు మత్కంఠపరిరంభంబు గావించి యిది యుష్మదాత్మాధీనం బగుటను మీ బాహువులు సువర్ణవర్ణంబు లగుటను మదాశయుండు క్రముకకంఠోత్తరంబునకుఁ బసిండికొటఁ బెట్టించె నంటిరి ; మీ యాత్మయు దృష్టియు నెట్టిమమతావశంబుననో మన్ముఖంబునం బాయక వర్తిల్లుచు మధురాధరేచ్ఛ యాఁజించుట యరసి మదాశయుండు రూపానుభూతిసహితం డై యాకళాపూర్ణునకు నేవఁ జేయుచుఁ దనఁగిశలాకమహత్త్వంబున మధురలాలన యనుతనయం గాంచె నంటిరి; అట్లు మధురలాలనఁ గనిన దనఁగిశ

- లాకమహిమకు మెచ్చుచుఁ బ్రథమాగమప్రముఖు లయినమదాశయునిపునోహితు లమ్మణిశలాకం బట్టి చూచుచుఁ దత్సంస్పర్శనమహత్త్వంబున నానందమొగ్గు లయి రనుట—చుంబనేచ్ఛానంతరంబున మీముఖంబులునాల్గును మదీయాధరపానంబున నింపొందె ననుట గాదె? యాముఖంబులు ఋగ్వజ్రాస్తామాధర్వణప్రాదుర్భావకారణంబు లగుటను మీయాత్మకు నధీనంబు లగుటను గ్రమంబునఁ బ్రథమాగమాదినామధేయు లైనమదాశయుని పురోహితు లంటికిరి. అంతట నేను మీముఖచ్ఛేదలచేత నధరపీడజనించినఁ గోపించి వానివారించి కౌగిలి విడిపించుకొనిన నది కళాపూర్ణండు తనతాల్పినమ్మణిశలాక యాబ్రాహ్మణులయందు మెక్కరునిచేతఁ గొంతపీడితం బైనఁ గనలి వారిం బాయఁదోలించె ననియుఁ, దత్సాన్ని మి యైనమదాశయునిఁ గనకప్రాకారంబు విఘటితంబు చేయించె ననియుఁ బలికితిరి; అంత దేవరచిత్తంబు దృష్టిసహితం బై మన్ముఖంబును విడిచి పరిరంభవిశ్లేషప్రకాశితంబు లైనయితరావయవంబులకుఁ బోయిన ననన్యదాశయుండు నిజభార్యాసమేతుం డగుచు నాకళాపూర్ణునేవ విడిచి తదాశ్రయం బైనయంగదేశంబునకుం బోయె నంటిరి; అట్లుపోవుచు నెదుటమెదవిన పూర్ణకలశద్వయశుభనిమిత్తదర్శనంబున నుబ్బుచు నేగి మధ్యదేశంబునం జరునివాసంబు గావించె ననుట వత్సోజయుగశనందర్శనంబున నానందింపుచు నదిగి వలగ్న భాగంబు నవలంబించి తడవు నిలిచె నని పలుకుట గాదె ముఖంబుఁ బూయుట యాదిగాఁగ నధరేచ్ఛ యడంగిన - ప్రయాణక్షోభంబున మధురలాలన కృత్యంబు నొందె నంటిరి; అంత దృష్టిసహితంబుగా మీయాత్మ తిరిగి మన్ముఖంబునకు వచ్చుటయు దానఁ జుంబనేచ్ఛ మగుడఁ బరితుష్టిమొందుటయు నది ముఖపానంబుచేత సఫల మగుటయుఁ గ్రమంబున మదాశయుండు కుటుంబసహితంబుగా మరలి కళాపూర్ణునిసేవకు వచ్చె ననియుఁ దత్కారణంబున మధురలాలనకుఁ గృత్యంబు మానే ననియును, అది యశావనంబునఁ గళాపూర్ణునఁచు గ్రహంబు వడసె ననియును మీకాముకత సముచితవచనరచనలఁ దేలపట్టించితిరి; ఇది యంతయు నిట్ల యగునో కాదో యానతీవలయు ననిన నతం డిట్లు తననందని నగుటయు నతనియథార్థవాదిత్వంబునకు మెచ్చుచు నిట్లనియె. 46
- క. ఇ మ్మగుపరిహాసపువా, కృష్ణులయెడ బొంకు వినముఁగా మీవలనఁ మిమ్ము గనినహరిపోక్కిటి, తమ్మి కడుపు చల్ల నై సదా మనవలయున్. 47
- క. అని పలికినతనప్రియభా, మినిపలుకులకును బ్రమోదఁమేదురహృదయుండును దత్పరిరంభణపరుఁ, డును నై యాపద్భజుడు గఁడుం బాలుపొందెన్. 48
- ఆ. అని సరస్వతికిని • గనకగర్భుండు రహ, స్యమునఁ జెప్పినట్టిసరసపుంగధయేర్పడంగఁజెప్పి • యిట్లని పలికె నా, శిశువు వినుజనులకుఁ • జిత్ర మొదవ
- ఆ. తమయభీష్టకేళితమి నె తిర్భగ్గంతు, ననియె నను గణింప • కవ్విధమునఁ

జెప్పుకొనఁగ వింటి • నప్పల్కు లేను నా, నడుమఁ గదలిపోవ • జడిసి యుంటి.
 ఉత్సాహ. అంతఁ బంజరంబు వెడలి • యట్టు నిట్టు నొయ్యనక
 గంతు లిడుచు జాఱిజాఱి • కడకుఁ దొలఁగి వచ్చితిక
 జంత సేయ మింతతడవు • చిలుకయున్కి యనుచు నా
 యింతి గొంత యలుగ నున్న • నేమి యనుచుఁ బల్కినన్. 45

పి. అంతట నెకనను•యంబున సంభోజ, సంభవుసేవ తా • జరుపుకొఱకుఁ
 జనుదెంచునిర్జ్జరే•శ్వరునివెంటను రంభ, చనుదెంచి భారతీ•శ్వరునిఁ గొల్వ
 సంతఃపురంబుక•త్వౌతరంబులు గొన్ని, నొచ్చియేతెంచి య•చ్చట నొక్క
 పంజరంబునను ను•న్నటియట్ల వాగ్దేవి, మణితవిశేష మా•త్తకు సుఖముగ.
 తే. నొయ్యనొయ్యన నర్చించు•చున్ననన్ను, జూచి దగ్గఱవచ్చియా•సాంపుమిగులఁ
 జిత్ర మిది యయ్యె వారినం•సేవవేళ, నమ్మవా రుగ్గడించిరో • యనుచు నడిగె.

ఉ. ఏనును దాపురం బెఱుఁగ • కేర్పడఁ జెప్పితిఁ దత్పర్వోదయం
 బైనఁజెఱుంగుఁ దత్ప్రభవ • మైనకథాకథనంబు సంతటక
 మానఁగనీక యవ్విబుధ•మానవతీమణి పేమతోడఁ బై
 పై నడుగక వివేక మొక•సాటియె చిల్కల కేమి నేర్చినన్. 47

ఆ. ఇట్లు చెప్పి యంత • నేనవ్వలాసిని, పలుకు మనఁగఁ దొంటి•పలుకులకును
 రంభముఁజూచుమాల్గు • నెండయుఁ బలుకఁగ, నచటి కేగుదెంచె • నజనియతివ.

వ. ఇట్లుగదెంచి కనుబొమలు ముడుపుచు నన్ను నవలోకించె. 49

చ. తలఁకక యోసి యేమిటికీ•తల్ దలపెట్టినదాన విచ్చటక
 దెలియము గాన నిపు పెను•ద్రిష్టరికూతలదానవే కదా
 భిభిభి యీవికారములు • భ్రాంతి యవిఘ్నత బాగిలంబ నై
 యిలఁపఁగు బుట్టు నుంచు శపి•యించె మనంబున నల్క హెచ్చుగన్. 50

క. రంభయుఁ దఱ్ఱోపపునఁ, రంభమునకు వెఱచి యొక్క•రత్నమయోరు
 స్తంభముమఱుగున నొదిగె వి, జృంభితద్రోషభాష • వినబడ సంతన్.

నీ. నలువ యేతెంచి యెన్నఁడులేనియింతకి, పవురబలు కిదియేమి•పడఁతియనుచుఁ
 దనభార్య బలికె న•వ్వనితయుఁ గోపంబు, మించి శోభిలుమృదు•స్థితముతోడ
 వినరుగా యీచిల్క•విధము నున్న ద్యాన, వనములోమనమాడు•కొనినయట్టి
 యీకఠిమాట లా•ద్యంతంబు రంభతోఁ, జెప్పుచున్నది యేను • నప్పలుకులు

తే. వింటి నిపును వచ్చుచు గోడ•వెనుక నిలిచి
 యనుచు నది నేమి యెఱుఁగు ని • ట్లదయవృత్తిఁ
 దిట్టుదురె యంచు సతిఁ బల్కి • యట్టిశాప
 గతికిఁ గుందెఱుచు న్నంతఁ • గరుణఁ జూచి.

వ. మీయమ్మ శాపంబునకు నాఁ గాదన నెవ్వరిక నెట్లు నచ్చు నని యు ట్లనుభవించి
దనంతరజన్మంబున మదాశయుం డనుజగతీపతికి మధురలాలన యసం దిసయ్యై
జనియించి కశాపూర్ణుం డనురాజునకు భార్య నై యనన్యసాధారణం బైనయైన
ర్యభోగంబు లనుభవించుచు సహజం బైనపరమహాత్మివత్సలంబున సకలధర్మ
బులను సాధించి కృతార్థ వయ్యెడు విచారింపకు మని పలికిన శారద యని
భునిం జూచి యిది యే మయ్యా నెండియు మదాశయుండును మధురలాలనయ
ను గ శాపూర్ణుండు సంచుఁ బల్కుచున్నవారు దేవరికు నిష్కలంబున నెల
రింత లై యున్నవి యనుచుఁ బలిక నవ్విన నతిండు భిన్నగేయవదన వర్ణ సాసంబు
కథలయందు నాకుఁ గలవరింతలు సంతతంబును గలుగుట నిజం బై నయినది
ట్లు గాదు మేదినిమోద నింకఁగ శాపూర్ణు డనురాజు పుట్టుగలఁ బడెనని కని
త్నియుఁ గాఁగల దనుటయు నేదత్కథ విసవలయు నామఁ బుని సరిన్వ
పల్కిన నిట్లనియె.

సీ. కాంత ము నిన్వినయఃకథ యీకథయ నాఁగ, సన్నునాచ్యుత శోభింపట్టినా
జాతిక్రియాదిక సకలపదార్థవా, క్యాథాంతరము తెవ్వి యవియ యు గా
గలయవి యిందుఁ దత్కథకంటె భేదంబు, పరికావ నోనరచందఁ బడి న నిలి
సనునివి మొదలైన సయట్టిభూతార్థంబు, క్రియలపట్టిన నోనరచందఁ బడియు

తే. నిలుపు సనునివి యాదిగాఁ గలభవిష్య

దర్శవచనంబు లైనక్రియాపదంబు

లునుచుకొనుటయె నానియందును దలఁ

నోసుధాంశువిలాసప్రహాసివదన.

స. మఱియు శ్రోతృజనాపేక్షానుసారంబునఁ దెల్పిన్నియొక్క నాభ్యానంబున
నిదియ గొంత విస్తారంబు నొందఁ గల దని చెప్పుట నిమిష ప్రధానము
గం బింతియె కావున.

సీ. అసిన సరస్వతి యద్భుతం బంది యొ, క్కొంత విచారిచి యాతలఁ జూచి
యా రాజునకు సుముఖాన త్రి యనునది, తండ్రియు మఱి ముఖం బై భిన్నము
డగువాఁడు దల్లియు నయ్యెదరే యన్న, నం జేమి నొదియఁ బడియు ని
చ్చేసావిశేషంబు చేతన కాఁ గల, దని బ్రహ్మ పలిక నమ్మబ్రహ్మయ

శే. మిగుల వెఱుగఁగది యంతట నగుచు మీగు, నృప్తికి నై తత్కథను కథా గల
మదికి వలసినయట్ల చేయుదురు గాని, పట్టికొడిమలు నాకును గట్టె జన

క. తలపెట్టకు డిడ నెన్నఁడు, గల నైనను మత్స్యసంగఁ కారిణమున న

త్రిలిసట్టియాకథాస్థితి, యల నిట్టివి గోరఁ దివియ నేతై పాటున్.

సీ. మన మంత నేకతంబునఁ జెప్పికొనినట్టి, కథ యిదె తో నయి క్కడను బు

నింతమాత్రముగాక • నిటమీద నీకథ, పృథివిపైఁ గలుగఁ జెప్పితిరి మీరు
 లోలుతన యిది బ్రహ్మవలన వచ్చినయది, యనఁగఁ దన్ముల మెట్టిదియో యనఁగ
 నాజ్ఞుఖప్రతిబింబవర్ణన యనఁగ ని, ట్టిప్రసక్తి నిది సంఘటిల్లె ననఁగ [వక
 వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీవలన నాథ, నన్ను మన్నించి యింకనై ననుదడ
 మీర లూరక యున్న నెవ్వారు నంత, వినరు గాన గుప్తంబు గావించవచ్చు.

• అనుడుం బై పయిమాట గాక యిది యాహా యాత్మశృంగారశో
 భనలీలాయశే మేరి కప్రియము నీపల్కు మనోవర్తనం
 బును నేకం బగునేని నాలుకతుదక • ము క్కంటికొమ్మా విలా
 సిని యే నమ్మెద నంచు బ్రహ్మనగిపించె మేలుమాటక సతినే. 59

• ఘనయత్నంబున న వ్యడంచకొనుచుం • గంజాక్షియొక్క నాథ యే
 మనినం గోపము వచ్చుచున్నది సుఁడీ • యత్యంతముక నన్నికం
 జెనఁక రాకుండు చాలు నవ్వు లని నై • చెం గాంతుమీదక నిజ
 స్థగుచ్చప్రతిమల్లహల్లకదళోద్వత్కందుకం బుతటన్. 60

• అనయంబుం జల మొప్పఁగా మఱియు నాయబ్జాసనుం డట్ల యా
 డెను మానుం డిది యంచు వాణియును వేఁడెక జేరి తా నొక్కచే
 తన కంతంబును శాగిలించి యొకచేతక గడ్డముక బట్టి చె
 క్కునఁ జె క్కొనుచు నెక్కచన్దొన యురఃకోణంబుతో రాయఁగన్. 61

• అ. అతఁడు నేల పెనంగ దోజలంజాక్షి ప ల్కెటు లున్న నీ
 కితఁ బ్రకాశిత మాట నీమది • గాంక్షితంబు యవశ్యముక
 షీతిఁ బ్రసిద్ధము గాఁగ నున్న విచిత్రసత్కృతి నీ కన
 మృతమె యట్లగునేని యేమహిమం బ్రసిద్ధతఁ గల్గెడున్. 62

వివరింప సకలనస్తువులప్రసిద్ధి వా, జ్జాలమూలంబు వాఙ్మల మెల్లఁ
 దస్థయం బిట్లుండఁ • దనరు నీమది కన, మృత మైనయట్టిది • మహి వెలయునె
 యొక శాపూర్ణమహారాజకథ తావ, కీనశృంగారలీలానిమిత్త
 మనుచు మన్ముఖజాత • మగుచు నవశ్యంబు, గరము ప్రసిద్ధంబు • గాఁగలయది
 • నికుఁ బ్రియ మని వేఱ వర్ణింప నేల, నీ విపుడు పల్కుపల్కు స్వాభావికంబ
 పతులయనురాగలీల లేపగిది నైన, వెలయఁగోరియు దాచు టింతులగుణంబు.
 అనిన విని యాభారతీదేవి యావాణిజాసనుం జూచి మీర లింతచలముఁ గొని
 సమర్థింప నాకు నొఁగా దన నేల యదియునుంగాక యారాజు వాలాయంబు
 గా ధరణిం బుట్టఁ గలం డెట. రాజ్యంబునుం జేయు నట. అతనిచరిత్రం బెట్లు
 ను వెలయం గల దట. ఇది సిద్ధంబు దానిసంగడిన నస్మద్రహస్యకథ వెలయుట
 కు నియమంబే యనుటయు, సతం డిది మునుపును నది వెనుకనుంగా వెలయు
 నని పుక నల్లెని వెలయుభంగు లెవ్వయో యెఱుంగవలయు మీర లెక్కడ

నుడువకుండుఁ డని స్రాగించి నుడువ ననిపించుకొని తన్నుఁ గినుంగొని యిది యి
ప్పుడు వారాంగనాజన్మంబునఁ బుట్ట నున్నయది. యందు నేతద్వంద్వశాసిత నేత
యలే దని పలికి. రంభ యనునది యిప్పు డెందుఁ బోయె దానికే దగిసిబుద్ధి చెప్పిన
లయు ననుడు నప్పడంతి గడగడ వడంకుచుఁ గంబంబుమఱుగునెడలి నచ్చి య
నుగుల కెఱగిన లే లెమ్ము నీ వీకథ యెక్కడం దడివిన నాలూ గెలుగుదు గద
యని పలికిన నలువ నగుచు నీలాగు మఱి యెవ్వరు నే మెఱింగదను. ఈకథ
యింకఁ జెప్పినట్టివారును వినినట్టివారును భాత్రయందఁ బుష్కరస్థాత్త్రి
ప్రపాత్త్రిదిబహుసంతతిఁ దనర్చుచుఁ జరకాలాబు ప్రచురసం దభివృద్ధిశోభిత
శుభసౌఖ్యంబులు గాంతు రిది యంతయు నానశ్యకింబుగ మగ్గయాశీర్వాదా
బని పల్కిన.

64

చ. సతి పతిఁ జూచి మీచలము • సాగినఁ బాలును మీర లన్న
ద్ధతియ కడుగ నిరర్గళత • భాత్రఁ బ్రవ ర్తిలనిం డ తుచు నిం
పతిశయిలంగ నవ్వె నపు • డచ్చటు నాసి తదాజ్ఞ నేను ని
క్షీతిపయి ద్వారకాపురిని • జెందితి జన్మము వారికాంత వై.

65

క. అని యాజన్మంబునఁ గల, తనవర్తన మించుకయును • దిప్పక యూహక
వినుపించి విచిత్రజ్ఞా, ననిధానము శిశువు రాజునకు నిల్పనియెన్.

66

క. కలభాషిణి యనుపేరక, వెలయుచు నే నాణిశాపవిధిగల మాలి
లలఁ గడప నొదవె సంతట, సలినజనదయోక్త్యలము • నా కెఱును వై.

67

తే. శక్తిగుడిలోనఁ బ్రాగ్జన్మసమయమునను
నాకు నిద్రివ్యహరసంధర్శనంబు
కలిమి వింటి గదా యది • దలచి యిప్పుడు
గ్రమ్మరంగ రెండేండ్లకుఁ • గంటి ననుట.

68

క. అలరుచుఁ బ్రమదాశ్చర్యం, బులు మనమునఁ దిసిరి విషయమున నుత్థితుఁడై
యలఘువ్రతుఁ డాబాలిక, కలఁ జూగితి మొక్క లేచి • యిల్లని పలికెన్.

69

క. తొలుతటిజన్మమునందును, గలభాషిణి యనఁగఁ బరగి • కావించినది
యలఘుచరిత్రలలో నా, తలపున నొకవర్తనంబు • చార్కాణయ్యెన్.

70

తే. అనుడు నీ కేమి దార్కాణ • మయ్యెఁ జెప్ప
మనుచు నానృపుఁ డడుగ నయ్యతివనలనఁ
దగఁ గళాపూర్ణునినచంధము జపంబు
తెఱంగు నాసభఁ బడినరీతియును చెప్పె.

71

ఉ. చెప్పి యతండు బాలికకుఁ • జేతులు మోడ్చుచు నీదునాశ్విముల్
దప్పవ యందు నామధురాలాలన వై నవిధంబు యిప్పు డే

యొప్పిక నీకు నాథుడుగ • నున్న మహామహు నానృపాలు నా
కెప్పుడు చూడఁగాఁ గలుగు • నింతయుఁ జెప్పుము నీవె నావుడున్. 72

ఆ. క్షితినుపర్వ యేను • జెప్పిన నిక లెన్న, యుండ దది యెఱింగి • యున్నవారు
మీరలెల్ల నడిగి • వీరు చెప్పఁగ విను, మనియె శిశు వతండు • నాదరమున. 73
తే. ఆసభాసతిఁ జూచి యా•యస్తుయాడు, పలుకు వింటి నృపాల యేర్పఱుపవలయు
నాకు మీపేళ్ల మీవర్తనముల నేత, దీయనామవర్తనములు•దెలియఁబడఁగ.

ను. ఇది యేలోకము యేపురంబా మఱి మీ • రెవ్వారొ యీబాల యె
ట్టిదియో యేమియుఁ గాన కెంతయును నా•డెందంబు విభ్రాంతతఁ
దెదరక మ్రొన్నడి యున్నవాడఁ దెలియం • జెప్పించుకోవేళ గ
ల్గద యిందాఁన నత్కథాకథనలీ•లాభవ్యవైచిత్రీచేన్. 75

నీ. అనుడు సజ్జనపాలుఁ • డట్లు సూత్రేళ గ, ల్గద యన్నమాట నీకతయు నాకు
నడుగఁగ నెడలేద • యంతకంతకు సద్భు, తప్రగఁగ లొదవ నిం•దాఁక ననఘ
వింటిమి కొంత నీ•వృత్తాంతమిపుడు మీ, విధమింకఁ జెప్పెద, వినుము దెలియ
నే గళాపూర్ణుడ • నీవె స్వభావుఁ డి, చ్చినయట్టిమణియును • శింగిణియును

జే. నమ్ములును వీరు ప్రథమాగ•మాదు లైన
యట్టినలుపురు మఱి సత్వ•దాత్మఁ డాతఁ
డాతఁడు మదాశయుండు రూ•పానుభూతి
యల్లయది యాకెబిడ్డ యా•యరిదిశిశువు. 76

చ. తనగురుఁ డస్తుదాశయుండ • తప్పక యట్లు మమున్ భజించి మున్
జని చనుదెంచినాఁ డిపుడు • నాకశకుం దను నట్లు నాదుద
ర్శనమున నేద దేఱెనని • జాయయుఁ దాను ముదద్భుతంబులన్
దనరుచు నిట్లు ముందట న•తం డిడినాఁడు పసిండితొట్టితోన్. 77

వ. నీనిపేరు మధురలాలన యనం బరఁగు నని యాయాపేళ్లవారి నందఱిం జూపి చె
ప్పి యిది యంగ దేశంబు నగు సీపురంబును గ్రముకకంతోత్తరనామధేయంబ నే
జనియించినదియుఁ గాసారపురంబ యది యిచ్చటి కనతిదూరంబున నున్నయ
ది యన్నియుఁ జెప్పనేల వెరసుమాట యొకటి గల దని యిట్లనియె. 78

నీ. అజుఁడు వాణికిఁ జెప్పినట్టి యాకథలోని, వారిపేళ్లును వారి•వర్తనంబు
గొకటియుఁ దప్పక•యుండ మాపేళ్లును, మావర్తనములు నై•మదికి మిగులఁ
బరమాద్భుతం బాస•ర్పఁగ శారదావద, సప్రతిబింబాది•నామకర్త
కల్పనాకేళిప్ర•కారమాత్రము లైన, యస్తదాఖ్యానక్రి•యాదికముల
తే. యోడ నెందు నొకింత వి•జ్ఞోసుపడక
సను మగుట యెల్లొ యనువిచారము గలిగియు

నడుమఁ దత్కథలకును విఘ్నంబు నేయఁ

జనమి యూరక యుంటిమి • వినుచు మేము.

79

క. అంతటఁ దత్కథతుదవృత్తాంతముచే దీతై మాకు • నానందేహం

బంతయు ననుటయును మహీ, కాంతున కిట్లనియె నతఁడు • గడుచోద్యముగానె.

తే. అజుఁడు చెప్పినకథలోనియట్ల తండ్రి

యాఁడుమానిసియును మగవాఁడు దల్లి

యును మహీపాల నీకు నాయుల్లమునకు

నిది వెఱ గొనర్చుచున్నది • యెఱుంగఁ జెప్పుమ.

81

క. అన నాకును దద్వాక్యం, బనయము చిత్ర మగుచున్న • యది యాశిశు నా

త్త నెఱుంగనియది లే దీ, యనుభావము చూడ నడుగు • మని దెల్పిపడన్. 82

క. ఆవాక్యము నీబాలిక, యశావనఫలకథయు నవిదితాథము లెందున్

భావింప నొకటిపొసఁగున్, భావి యగుటను మొద లిది విసంగ దగుఁ దెలియన్.

క. అలఘువ్రతుఁ డపుడు కృతాం, జలి యై యాశిశువుఁ జూచి • సర్వము నీకు

దలఁపఁగ విడితమ యీభూ, తలపతిజన్మము తెఱుంగు • దయఁ దెలుపఁ దగున్.

వ. మున్ను నీకారణంబున నీకళాపూర్ణకథాకర్ణనఫలమహత్త్వంబు విడిచి బడఁగి

యిట్లైనాజపంబునకు ఫలం బైనయితనికథ వినికీయు నీక్తిపనే కలిగెనాతమాత్రా

బును గాక యీకల్యాణచరిత్రుని బ్రత్యక్షంబు చూడఁగంటి నత్యద్భుతం బైన

నయాతనిజన్మ ప్రకారంబును సవిస్తారంబుగా నానతి యిచ్చి నన్ను గృతాథుని

జేయు మనిన నమ్మధురలాలన యిట్లని వినుపించె.

85

సీ. భూవిబుధోత్తమ • నీవు మృగేంద్రవా, హనగేహమునకు ము • న్నట్లు వచ్చు

నపుడు మణిస్తంభుఁ • డనుసిద్ధుఁడును నుముఖాన త్తి యనియెడునతనినఁ జూచు

నాతోడిసంభాషణమున వర్తిలుచుండి, రెఱుంగుదు దగ నని • యేర్పడు గు

దత్పూర్వవృత్త మంతయుఁ దెల్పి యిట్లను, వారలు యోగప్రసన్నులగుము

తే. నమహాశక్తిభవనంబునందుఁ గొన్ని

నాళ్లు విజితేంద్రియతఁ బ్రసన్నులై చూడి

రదియు నీకును దెలిసినయదియె యంత

వా రచటు వాసి చని యొక్క • వనములోన.

86

తే. రతిసలిపి రందు సిద్ధుఁడోయతివ నీవు, పురుషుఁడపుగమ్ము నాశీర్వామునుభావము

నే ననుచు విపరీతఁ తేచ్చఁ బలికి, పలుకుటయు నాదరమున నజ్జలజము యు.

క. స్త్రీత్వము నీ ప్రేందుము పురు, షత్వము నే దాల్తు నని నిజప్రియుఁ బలికె

సత్వరతే నట్ల వారల, స్త్రీత్వము పురుషత్వము విపరీతము లయ్యెన్. 88

వ. అప్పుడు.

89

మానిసిన్మత్తము. ఎక్కడనుండియొ కల్గెను సిద్ధున • కేమఱుపాటఁ గృశోదరముఁ
జొక్కపుగుబ్బలు గొప్పపిఱుందులు • సోగకనుంగవ యొప్పిదముఁ
జక్కనిముద్దుమొగంబు నితాంతలఁసత్కబరీభరవైభవముఁ
మిక్కిలిఁ గోమల మైనశరీరము • మీఱఁగ నాఁడుదనంబుపసల్. 90

ఆ. చాల నద్భుతముగ • నాలలితాంగియు, ధవునిరూ పాకింత • దప్పకుండఁ
బూనె నాక్షణిబ • నూనూఁగుమీసలు, గుఱుచపల్లజడలు • కొమరు మిగుల.
ఆ. నలుపుగిలుపు దంపతుల కొకప్పుడు దడం, బడును గాని యెట్టియెడల నట్లు
జగతి నాఁడుదనము, మగతనమునుదడం, బఱచుకొనుటయెందు, నెఱుంగబడదు.
శే. స్త్రీత్వపురుషత్వదశ లిట్లుఁ చెందువేళ, వారి కొండొరుపై దృష్టి, నర్తిలుటను
దొరికె నెండొరుచూపుటొండొరుల కట్లు, భావనయెప్రధానం బెట్టిపల్లనరయ.
ఆ. అమ్మెయిం బరస్పరాకృతివ్యత్యయం, బగుటఁ జూచికొని మహాద్భుతంబు
హృదయమునవహించిరిదియేమిమాయయొ, కోయటంచువారుఁగొంతతడవు.
సీ. అంతట నాసుముఁఖానత్తి యాత్మలోఁ, దన్నిమి త్తంబును • దలఁచుకొనుచుఁ
దననాథువదనంబుఁ • గనుఁగొని యిప్పుడే, ననినట్టిమాటమహాత్వమ యిది
తప్పుదు మును జరఁక్కాయ మే నలశక్తి, నన్నిధి వీడ్కొనుఁసమయమునను
నను సత్యవచనఁగా • నెనరింప నాయమ, బ్రాధ్విచితిని వృథ • యై చన దది
శే. శాసన స్తంభలిసీరితిఁ • జర్పసేయ, ననిన విని యింక నేమియు • ననకు మెద్ది
యాడఁబోనఁగ నెట్లానోయనుచుఁబలికె, నమ్మని స్తంభుఁడు భవిష్యదర్థవశత.

వ. ఇట్లు పలికి వెండియు నిట్లనియె. 96

శే. నీకు గర్భంబు గాకుండ • నాకు నాకు
కొడుకు నీకూటమిన గలుఁగుటకు నీకు
వరము లిచ్చినయవ్యాణివాక్య మెట్లు
ఫలితముగ నున్నదియొ యెందుఁ • బదరఁ జనదు. 97

చ. అదియును గాక యంగనల • కంగజనంగరకేళికావిశే
షదశలయందు నెక్కుడట • సౌఖ్యగతుల్ మగవారికంటె నా
కిదియు నెఱింగికో నిపు డభీష్టము గావున నిట్లు లుండఁ గో
రెద నొకకొన్ని నాళ్లు విహరింపుము నీవును బూరుషాకృతిన్. 98

వ. అనిన విని సుముఖానత్తి యోయనఘ నీ వేరూపంబున నుండు మన్ననీదువాక్యం
బు నాకు వేదవిధినమానంబు గావున సెప్పినయట్ల చేసెద నని తదుక్తప్రకారం
బునఁ దనపురుషరూపంబుతోడ నడుపుచుండె మణి స్తంభుండును నట్టిసారీరూ
పంబున మదనక్రీడలు సలుపుచుండె నప్పుడు దమసుముఖానత్తిమణి స్తంభనామ
ధేయంబులు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులవెంబడిన వీడ్పాటుగా సంకేతంబులు చేసికొ
ని రంత నాకృతిమనవిత తనపురుషుండును దానును నానావిహారయోగ్యంబు

తై నయారామప్రదేశంబులు చూచువేడ్క దనసింహంబు నాకర్పించి తదారు
 ఘనై దానియధేష్ఠసంచారవేగంబునకు సంతసిల్లుచు సంతరిక్షంబునం జరియి
 చుచుండి యెదుట నొక్కపురంబుఁ గని తనహృదయవల్లభున కిట్లనియె. 9

క. పుర మల్లదె యద్భుతగో, పుర మై వరణమిషలసితపుణ్యస్త్రినూ
 పురమై విభవములకుఁ గాఁ, పురమై శోభితః సగ్రమునఁ గనుఁగొంటే. 10

చ. కలకలహంససారసబంకప్రముఖంబువిహంగమండలీ
 కలకలనాదలీలఁ దనఁకైరవతామరసాటలక్షిజో
 కలకలమానసాభ్యుదయఁకారవముల్ సరిగా దటంచుఁ దాఁ
 గలకల నవ్వుచున్న పరిఁఖావలయంబువిధంబుఁ జూచివే. 10

క. ఈరమ్యపరిఖనడుమక, సారపుశృంగములతోడ • సాలము పద్మా
 కారత నొప్పంగ నిది కా, సారపురం బండు కొలనిఁచాఁపున నునికిన్. 10

క. తోరణము లింద్రధనువుల, తో రణము లొనర్ప నొప్పుఁతొరపుఁబురముల్
 సారపురీతుల నీకా, సారపురీతులకు రావు • చర్చింపంగన్. 10

ఉ. తోరపువస్తుసంపదలఁతొ రమణీయత నొప్పు నిప్పురం
 బోరమణుండ రత్నఖచిఁతొజ్జ్వలసాధవిహారిణీనక
 ర్పూరపువీటికారుచిరఁభూరినుగంధసమేతవాతసం
 చాలకృతావిదూరసురఁసంపదపూర్వమనఁప్రమోద యై. 10

క. ఇచ్చోటికిఁ దొల్లియు నే, వచ్చి యెఱుంగుదును దీనిఁకై భనమహిమం
 బచ్చెరు విందు వసింపఁగ, నిచ్చ యగుచు నున్నయది యఁభీష్వర నాకున్. 10

క. అని పలికి యంతటను దీ, నిన దిగవలయు నని యపుడ • నేలకు డిగ్గం
 దనసింహవాహనముఁ బట్టి నిజేశుఁడుఁ దాను దాని • డిగి నడిచి చనన్. 10

వ. అప్పట్టణం బేలురాజు సత్వదాత్తుం డనెనువాఁడు వాహ్యులీ బోయి తి
 యరుగుదెంచుచు నాపూఁబోడిరూపలావణ్యంబు లాపోవక నిర్నిమేషం
 నిరీక్షించి తదనంతరంబున. 10

క. ఒంటనిరాజులఁ గప్పుము, గొంటిక మే లేర్చి కలికిఁగుజ్జెతలను వా
 రింటఁ గల రంతకంటెను, గంటికి నిం పైనెవ్వాలుఁగంటిక గంటిన్. 10

క. అనరాదు గాక నాయిం, టన కా దిటువంటిచెలువ • నాకంబునఁ గ
 ల్లునె చెప్పునేల సకలా, వనితలనాయకులయిండ్ల • వనితలనుద్దుల్. 10

క. ఆసిద్ధునిసంబంధం, బీసాందర్యైకనిధికి • నేరీతిన్ఱో
 దోసం బి ట్టటు భావన, చేసినఁ దెలియుదము వారుఁచెప్పిన నింకన్. 10

మ. అని చింతింప యదృచ్ఛ నచ్చెలువ తన్నా వేళ నీక్షించినన్
 ఘనసైన్యంబులు గొంత మించఁ దనతుఁతాణంబు తేజో జివు

క్కున దాటించి గుడించి చిత్తరువుబాగుల్ మీఱ నాడించె శో
భనతద్వల్లనవల్లదగ్గిమరుచిఁస్సాయత్కిరీటంబుతోన్.

111

న. ఇవ్విధంబున ఘోటకంబును నెక్కింతవడి యిట్టట్టద్రొక్కించి యాకించి కించి
చుదంచితరత్నకంకణక్రేంకారంబులు కందళింపఁ గందం బప్పళింపుచు నిలిపి
ప్పుడు.

112

సీ. కేయూరమాణిక్యకరణముల్ మెఱయంగఁజెలికానిమూపునఁ • జెయ్యి జేచ్చి
రత్నంగుళియకఁప్రభ పేరెములు వాఱఁ, గేలివద్దంబు కెంఁగేలఁ ద్రిప్పు
లలితదంతాగ్రకాంతలు దొలంకఁగ దండ, ధరునితో రిత్తమంతనము నడపు
తెలిసవ్యుడాలు నుఁ త్రియపుఁ జోకట్లఁ బెం, పఁగ నర్చనచివుతో • సరసమాడు
తే. మణికిరీటంబు చాలించి • మగుడ దిద్దుఁ, దళుకుకొనగోర మీసలనులియడల్పు
నాచకోరాక్షి తనుఁజూచుటరసి యరసి, భావజవికారములు కడుఁబరిధవిల్లు.

ఉ. కంతువికార మీకరణి • గాటముగాఁ దనయందుఁ బ్రస్ఫుట
క్రాంతిగ నున్నచో నొకఁడు • కానుక యిచ్చినపూవుబంతి బా
హుతరసీమ నద్దుకొని • యామృగలోచనఁ జూచెఁ దాన న
క్కాంత యొకంతజాటుచనుకప్పు ఘటింపుచు మోము వంపఁగన్.

114

న. అంత సత్వంబు డిగ్గి తొనొక్కరుండ యాసిద్ధుని జేరంబోయి మహాత్మా మీర
తెచ్చటనుండి నచ్చితి రెందుఁ బోవుచున్నవారు మీనామధేయంబు తెవ్వి యి
న్వనిత సీ కేమి యగు నని యడిగిన నతండు తమవచ్చినతెఱంగు చెప్పి యేమ
చోస్తంభుం డనువాడ నాపూఁబోడి సుముఖానత్తి యనుపేరం బరంగు నని ప
లిక యిది తనభార్య యని యెఱింగించిన సీకురంగలోచన యేతెఱంగుననైన
సన్నిధి నున్నం జాలు నటమీఁద భాగ్యవశంబున నైనయట్లయ్యెఁడు గాని య
ని చింతింపుచు సతం డతనికిం గపటవినయంబునం గృతాంజలి యై.

115

చ. హృదయము రంజిలంగి మిము • నెంతయు భక్తిని గొన్ని నాల్గు మా
సదనమునందు నుంచికొని • శక్త్యనుసారకృతోపచారసం
పదఁ బరిచర్య సేయుటకు • మామది నున్నది వేడ్క మీర లే
తదభిమతి బాసర్చు టుచిఁతంబు మహాత్మక సిద్ధశేఖరా.

116

క. అనిన మణి స్తంభుం డం, గనవదనముఁ జూడ నట్ల • కాని మ్రొందుం
డిన మన కేమీ యని భ, ర్తను బలికె నగుచు నాకుఁరంగేక్షణయున్.

117

క. ఆరీతి ననుమతించిన, వారలఁ దోడ్కొనుచుఁ జనియె • వసుభావరు డిం
పారెఁపనమణిమయశిబి, కారూఢులఁ జేసికొని నిజాలయమునకున్.

118

తే. ఇట్లు దోడ్కొనిచని కరంబింపుమీఱు, నట్టిమణిగేహములు పైడిపట్టమంచ
ములును సొమ్ములు పరిమళంములును జేటి, కాజనంబులుఁ గడు నధికముగ నిచ్చె.

క. ఇచ్చి పలుమాఱు వారల, నచ్చటికిం జని విసీతుఁ • డై కొలుచుచుఁ దా

- నచ్చెలువను దనయొద్దకు, వచ్చుట కడిగించె దగిన వారలచేతన్. 120
- ఆ. ఆలతాంగియుఁ దన • కప్పటి కొక్కింత, గర్భజననశంక • గల దటంచుఁ
జెప్పి సిద్ధునుతుని • సిద్ధున కీక యే, గలయ నన్య ననుచు • గడపిపుచ్చె. 121
- క. ఆవాదిజముఖ కంఠక్, వేవి ప్లదయించె జక్కె • నెమ్మేను గడుక్
భావము మృద్భక్షణవాం, ఛావ ర్తనఁ జెందె గర్భ • సంసూచనగాన్. 122
- క వి రా జ వి రా జ త ము.
- కడుఁ గృత మైనసనాభిని మధ్యము • గన్గొని కన్గొని యేమొ బలం
బెడలఁగఁ జిక్కె • గరం బపు డంగము • లెల్లఁ దదీయకృతత్వముఁ బో
గడఁగుటయుం బొదలెక్ గఠినం బగు • కాంతచనుంగవ మున్నునఁ దా
బడలదు తత్పరిపుష్టితఱిం గను • పట్ట మొగంబుల న వ్వెదవన్. 123
- మ. కడుఁ దోరంపుఁబయోధరంబులమొనల్ • గప్పారుచుం బర్వన
ప్పుడు తద్వక్త్రసుధాంశుబింబ మనయం • బుం బాండురశ్రీ గనం
బడియెక్ గార్తికపూర్ణిమాతిథిబలెక్ • భావించి చూడంగ నె
య్యెడనుక్ స్థానగుణంబునం గలుగవే • యేమేమియుం జిత్రముల్. 124
- తే. అంతఁ గడుఁ శాను పొదలె ర • త్యాశ వదలె
వఖులు విరియంగఁ బాతెఁ బేరలత మీతె
నాభి వికసించె గతులమాం • ద్యంబు మించె
సతికిఁ బ్రొద్దులనెల చొచ్చె • జడత హెచ్చె. 125
- క. ఈరాజోత్తముఁ డంతట, నారమణికి నుద్భవిల్లె • నైదుగ్రహంబుల్
సారగుణత నుచ్చస్థా, నారూఢిం దనర భవ్య • మగులగ్నమునన్. 126
- సీ. సకలదిక్కులను బ్ర • సన్నతఁ గాన్పించె, జలున నెత్తావిగా • డ్పులు చరించె
గుసుమవర్షంబు లో • కుల కద్భుతము చేసె, శుభలీల దివ్యదుం • దుభులు మ్రో
సర్వామరులజయ • శబ్దముల్ విలసిల్లె, బరఁగఁ ద్రేతాగ్నులు • ప్రజ్వరిల్లె
బరమసాధుజనంబు • భావంబు లుప్పొంగె, గలుషచార్చిత్రుల • బలిమి గ్రుం
- తే. శౌర్యగాంభీర్యధైర్యసా • జన్యనీతి, సత్యకీర్తిప్రతాపాది • సకలమగుణ
పుంజరంజిష్యమాణభూ • భవననుడగుచు, నిమగ్నరాజవరు • డుదంచునపుడు.
- ప. బ్రహ్మదేవుం డితనితల్లిదండ్రులకు నాగంతుకంబు లైనవ ర్తమాన స్త్రీత్వపురుషు
త్వనామధేయంబులు చూడక సహజ స్త్రీత్వపురుషత్వనామధేయంబు లుప
వించి యవ్విధంబున నవ్విభునకు మణిస్తంభంబు తల్లి యనియు సుముఖాన
తండ్రియనియు బలికినవాఁ డతనివాక్యంబున కన్యభాభావశంక గలదే యమ్ము
స్తంభంబు పుత్రోదయం బైనయనంతరంబ తనతొల్లిఁటిమగతనంబు తన
కును సుముఖాన త్తియాడుతనంబు సుముఖాన త్తికిని గలుగనట్లు నాయమ
చేతం బలికించి యాభార్యయుం దాను దమతమపూర్వనామధేయంబులతో

డన తిరుగి యోగాభ్యాసభానురు లగుచుఁ గాసారపురంబునన యున్నవార
లీరహస్యంబు వారినలనం దార్కాణగాఁ దెలియవలసినఁ దెలియుం డని పలికి
యి ట్లనియె.

128

ఉ. ఎప్పు డితండు దిల్లి కుదఁయునఁచె గిరింబు విచిత్రతలీలమై
సప్పుడ గల్గె యాహవనము • యాహవ మెప్పుడు గల్గె నిచ్చెఁ దా
సప్పుడ వచ్చి యొక్కఁనుఁగి • యమ్ములు విల్లు స్వభావసంజ్ఞతో
సామ్రేషుసద్ధుఁ డిందుఁ బ్రథిమోత్తమభావము గాన రెవ్వరున్.

129

సీ. అంతఁ గళాపూర్ణుఁ డనునామ మితనికి, నిడియె నాసిద్ధిలో • కేశ్వరుండు
అప్పుడ తత్పట్టఁజాగీశుఁ డతనిన, ద్యోయోహనాదిమఁ • హూన్నతి విని
యంతఁ డెవ్వఁడో మహా • ద్భుతనై భవుఁడుదివ్యపురుష వర్ణ్యండుగాఁ • జూలు నితని
తల్లి నే నితరిసా • ధారణంబుగఁ జూచి, కామించి పాపంబు • గట్టుకొంటి

శే. నిది మఱువఁ జేయఁ దగు నేమి • యిచ్చి యెన
ననుచు నాసాధ్యకడ కేగి • యమ్మ మిమ్ము
నఱుగఁ కొనఁదలచినట్టి నా • యెగ్గు లెవ్వ
గల్గినఁ గృతార్థిచి త్త • వై • కాపు మనుచు.

130

వ. తత్ప్రియంబుగా నితనికి నిజాభివ్రత్యం బెల్ల సమర్పించి తాను మంత్రి యై కొలి
చి యుండఁ నని చెప్పిన నెలఘున్రతుం డాబాలికం జూచి స్వభావుం డనఁబరఁగు
నాసిద్ధుఁ డెవ్వఁ డమికారణంబున నమ్మణియు శరచాపంబు లితనికిఁ దెచ్చి యి
చ్చె నని యడిగిన నది యి ట్లని చెప్పె.

131

సీ. ఓవిప్రివర యాస్వభావాఖ్యసిద్ధండు, విను సుముఖాన త్తి • జనకుఁ జాతఁ
జాపు త్తీ జనియించి • నట్టిపిమ్మటఁ దన, కాంతను విడిచి దే • శాంతరి యయి
తిరుగుచు మాహూరి • పురమున కేఁజెంచి, యందు దత్తాత్రేయు • సఖిలయోగ
విద్యారహస్యకో • విదూమహామహుఁ డప, శ్చిర్యచే దనకుఁ బ్ర • సన్నుఁ జేసి

శే. కసియెఁ దత్ప్రపచేత యో • గప్రకార
ములు సమ స్థంబు తద్యోగ • విలసనమున
భావ మెప్పుడు దనయందు • బాదుకొలుపు
చునికిఁ దేసి స్వభావాఖ్య • యెనురఁ దాల్చె.

132

ఆ. అను • వినియ మొప్పు • నెలఘున్రతుండు గే, ల్లోగించి సకలబోధి • ములకు నిధివి
సి నెఱుంగనియవి • లే నెవ్వ యోగముల్, చెప్పవలయు ననిన • శిశువు వలికె.

క. విమోక్షక వినుము స్రే, న్నము జీవాత్మ పరమాత్మ • సంయోగము యో
గ మనఁ దధంగము లెనిమిది, క్రమమున వినుపింతుఁ దత్ప్ర • కారముదెలియన్.

వ. ఆయోగాంగంబులు యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధారణభ్యాస

సమాధులనం బ్రసిద్ధంబులై యుండు నందు మెక్కటాకటి యనేకభేదంబు లగు
నవి యెఱుంగించెద వినుము. 135

మ. యమమున్ సత్యదయాక్షమాధృతిమితాహారాజ్ఞవబ్రహ్మచ
ర్యము లస్తేయ మహింస శౌచ మన మెఃస్పారుక్ ధర్మత్రీసురో
త్తమ యందున్ దశభంగులై పరుల బాధం బెట్టకింపారు బాం
కమి సత్యంబు పరాత్రి కోర్వమి దయాభ్యం బెంపు మీఱుం గడున్. 136

క. విను మొరులతప్పలందున్, గనలక సైరించి యునికిఁ ట్టుమ యనఁ బరఁగున్
ధనబంధువియోగాదులకును హృదయము కలఁగమికినిఁ గొఱలు ధృతి యనన్.

క. ఎనిమిదికబళంబులు యతి, కినుమడి వనవాసి కతనిఁ ట్టుమ యనఁ బరఁగున్
విను లఘుభోజన మితరుల, కనఘ మితాహార మనఁగఁ ట్టుమ యనఁ బరఁగున్. 138

తే. విహితకర్మంబు లెందుఁగాఁ వించు నెడల, మఱి నిషిద్ధకర్మంబులు ఁ మాను నెడల
వాఙ్మనఃకాయకర్మప్రవర్తనంబు, నూ వె యార్జవమన మహింసరవరేణ్య. 139

సీ. సన్న్యాసికిని బ్రహ్మచారికి నైష్ఠికుం, డగువనస్థునకు నోయనఘచరిత
స్త్రీసంగమంబును ఁ ద్రికరణంబులయందు, నొకయప్పడును జేయఁకునికి బ్రహ్మ
చర్యంబు ఋతుకాలభార్యాభిగమనంబు, దక్కినబొంట్లతోఁ ఁ దద్విహార
మును మానుటయు గృహస్థునకును బ్రహ్మచర్యంబిఁకన స్తేయమనఁగ నెందు
తే. శౌర్య మెఱుంగమి యెపుడు సేజంతువులకు

నె గొనర్చక యునికి యహింస యనఁగ

శౌచ మన రెండు తెఱఁగులై ఁ శాస్త్రములను

బాహ్యమును నాంతరంబు నాఁ ఁ బ్రణతి కెక్కు. 140

ఆ. అందు బాహ్యశౌచ ఁ మనఁగ మృజ్జలములఁ, జేయఁబడినయది ప్రసిద్ధి కెక్కు
నాంతరం బనంగ ఁ ననఘ ధర్మమున నభ్యాత్మ విద్యచేత ఁ నయినశుద్ధి. 141

క. విను నియమంబులు పది తప, మును సంతోషాస్తికత్వములు దానేశా
ర్చనసిద్ధాంతశ్రవణము, లును హ్రీయును మతిజపంబులును వ్రతము ననన్.

తే. కృచ్ఛాన్ద్రాచారాదాదికఁక్రియలు కాయ

శోషణము సేసి తపము సంతోష మనఁగ

నిప్పుడమి లాభమును గల్గె ఁ హృదయవృత్తి

నదియ చాలు నంచునికి ను ఁ మనఘచరిత. 143

క. విను పుణ్యపాపములు గల, వనియెడువిశ్వాస మెద్ది ఁ యది యాస్తిక్యం
బనఁ బరఁగున్ న్యాయాజ్ఞిత, ధన మర్థల కొనఁగు టొప్పు ఁ దానం బనఁగన్.

క. ఈశార్చన మన హరిఁ బర, మేశుం బూజించుటయును ఁ నెపుడును రాగా
వేశానతహింసాప్రము, భాశంకలు లేనిహృద్వఁచోంగస్థితియున్. 145

సీ. అనఘాత్త వినుము సిద్ధాంతశ్రవణమును, వేదాంతశాస్త్రంబు ఁ వినుచు నుని

- వైదికతాకికః పర్తనలకు దూర, మగునింద్యకర్తంబునందు లజ్జ
యెయ్యది యది సుమ్ముః శ్రీశబ్దవాచ్యంబు, విహితనదాచారః విధులమింది
శ్రద్ధ మతి యనంగఁ ఁ బ్రస్తుతికెక్కును, వేదబాహ్యము గాని విమలమంత్ర
ఆ. మును గురూక్తమార్గమున జపించుటయు న, ధీత మగుశ్రుతిస్త్రీతీతిహాస
ముఖ్యవాఙ్మయంబుఁ మునుకొని యావర్త, నంబుసేత జపమనంగఁ బరఁగు.
క. వినుము విశిష్టాచారం, బును ధర్మప్రముఖనిఖలః పురుషార్థకరం
బును నగు నుపవాసాదిక, మనఘాత్మక సుప్రసిద్ధఁ మగువ్రత మనఁగన్. 147
క. ఈయమనియమంబులు గల, ధీయుతుఁ డధికారి వసుమతీసురవర నీ
శ్రేయస్కరాసనప్రా, నాయామాద్యుత్తరప్రయత్నంబులకున్. 148
వ. ఆసనంబు లనేక భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు నగు తత్తమంబు లయినకొన్నింటిని
వివరించెద. 149
క. వినుజానూర్వంతరభా, గనివేశితపాదతలుఁడుఁ గడు ఋజుకాయం
డును నై కూర్చుండఁగ యో, యనఘాత్మక వెలయు స్వస్తికాసన మనఁగన్.
తే. వామపుష్పపార్శ్వముననఁ వామగుల్ఫ
మమరఁ బార్శ్వంతరమున గుల్ఫాంతరంబు
నునిచి గోముఖాకృతి దృఢాసనత నునికి
యమలగుణ గోముఖాసనఁ మనఁగఁ బరఁగు. 151
సీ. దక్షిణపాదంబుఁ దక్షిణాంకమునన, దక్షిణాపాదంబుఁ దక్షిణాంక
మున నిడి యిరుగేలుఁ వెనుకగా వీడ్వడ, నిగుడించి బొటవ్రేళ్లుఁ దగులఁబట్టి
యురముపైఁ జుబుక్కాగ్రఁ మొనరంగ హత్తించి, దృష్టి నాసాగ్రసుస్థితము నేసి
యునికి పద్మాసనఁ మన నొప్పు నిందుఁగొం, దలు చిబుకవ్యవస్థానియమము
తే. చెప్పు రొకకొంద టూరుసుస్థితిఁ గనఁ దగు
దోయి యుత్తానముగ నిడిఁ తొడలనడుమ
నట్ల పాణులు నిలిపి నాసాగ్రదృష్టి
యగుచు నునికి పద్మాసనంఁ బండు బుధులు. 152
తే. అనఘ తుదఁ జెప్పినట్టిపద్మాసనవిధి
యందుఁ జుబుక్కాగ్రమును హృదయమునఁ జేర్చి
రాజదంతమూలంబునఁ రసన చేర్చి
వాయుకర్షణ మొయ్యనఁ జేయవలయు. 153
క. కుడితొడపై వామపదం, బిడి యితరముమీఁద నితరఁ మిడి నిశ్చలతఁ
గడు కుదురై కూర్చుండుట, పుడమికి వీరాసనాఖ్యఁ బాలుచు మహాత్మా.
శా. అండాధఃస్థిత మైనరేఖ యుభయోపాంతంబులక గుల్ఫముల్
రెండుక వీడ్వడఁ జేర్చి బాహుయుగముక వ్రేళ్లు గడుం జిక్క నై

- యుండెన్ జానువులందుఁ బూన్చి వివృతాన్యుం డైననాసాగ్రపి
క్షుం డై యుండెనునట్టియాసనము మిఁచున్ సిహసంజ్ఞాకన్మై. 155
- ను. తనగుల్పంబులురెండు నంటి యుగళాధశ్చేననీపార్శ్వవ
ర్తన నుండెన్ ఘటియించి హస్తముల దత్సార్పవ్యాబులత్యంతయ
త్సనిరూఢిగ గ్రహియించి వర్తిలుట యోధరాత్న భద్రాననం
బనఁ బ్రఖ్యాతి వహించి యుగాడు నది సర్వారోగ్యదం బెవ్వఁడున్. 156
- క. తగ మేహనంబుపై న, వ్యగుల్ప మిడి దానిపై దదన్యూ బిడి గ
ట్టిగఁ గూర్చుండుట యోధ, వ్యగుణా ముక్తాననాఖ్యఁ డై మోహించున్. 157
- క. కొందఱు సిద్ధాసన మని, కొందఱు వజ్రాసన మని • కొనియాడుదు నిం
దొందఁగ దీనిని మఱియొక, కొందఱు గుప్తాసన మను • కొందఱు మహాత్మా. 158
- చ. కరతలముల్ ధర్మితివయి • గట్టిగ రెండును నూచి వానినూ
ర్పరముల నాభిపార్శ్వములఁ • బన్పడ నాని శరీర మెల్ల ను
బరమున దండలీలఁ గను • పట్టఁగఁ జక్కఁగఁ జాగి యన్ని ను
న్మరయ మయూరసంజ్ఞ మగు • నాసన మోధరణీసుగో త్తమా. 159
- తే. జగతిపైఁ బాదములు రెండుఁ • జక్కఁ జూచి
పాణులఁ దదగ్రములు బిగఁ • బట్టి నుదురు
జానువులఁ జేర్చి యన్ని యో • సాధుచరిత
తాపసేంద్రులు పశ్చిమ • స్థాన ముండు. 160
- క. ఈయాసనములు మిక్కిలి, కాయలఘుత్వమును సకల • గదనాశనమున్
జేయుచుఁ బాపనికాయము, పాయందోలుచును బరఁగు • భవ్యచక్రై. 161
- సీ. ధాతనీతికపాల • భాతినత్రిస్త్రాటి, కములు నాళియు నాగ • సమరుయోగ
పట్కర్తముల దేహ • సంశుద్ధికలితుఁ డై, సరఁగ నీచెప్పిన • భద్రసింహ
పద్మాసనాదులఁ • బరిచయం బమరంగఁ, బ్రణవసంఖ్యాభేద • గుణనిరూఢి
గొమరొందుపూరక • కుంభక రేచకం, బులవిశేషంబుతో • యలపుమీఱు
- తే. చున్నయట్టిప్రాణాయామ • మోమహాత్మ
సలుపఁ జలుపంగ మారుత • జయము గల్గు
నంతకంతకు సంసిద్ధి • నతిశయిల్లు
నాఁడునాటికి మేనిలో • నాఖు లెల్ల. 162
- తే. విను మహానంబునకు రెండు • వ్రేల్లెయెడను
బై నెనఁగుపావకునియన్ని • పట్టునకును
బైనికొమ్మిదివ్రేలు • పాటియెడను
ధరణిసురవర్య నాడిక • దంబు వైలుచు. 163

తే. ఉండుఁ దనువున జెబ్బదిఁరెండువేలు

నాడు లొకటియు నూలు గఁగ్యంబులందు

నందుఁ బదునాల్గు శ్రేష్ఠంబు • లందులోన

మూఁడు నుతి కెక్కు నందును • ముఖ్య మొకటి.

164

వ. పదునాల్గునాడులలోపల సరస్వతీప్రముఖంబు తైనయేకాదశనాడులు, జిహ్వ
దివ్యాపారకారణంబు తై పరఁగు నిజాపింగళు లనునాడీద్యయంబు వామదక్షి
ణనాసారంధ్రగొమిను లగుచుఁ బ్రాణాయామసాధనం బై ప్రసర్జిల్లుచుఁ బ్ర
ధానతమం బైననుషుమ్నాహ్వయనాడి బ్రహ్మనాడి యనగ బరఁగుచు నాడీకగ
దమధ్యవర్తిని యై బ్రహ్మరంధ్రగొమిని యై యుండు నందఁ బవనంబుఁ బ్రవే
శింపఁజేయుట యుత్తమయోగం బనగ బరఁగు నింకఁ బ్రత్యాహారప్రకారంబు
లు విను మని యిట్లనియె.

165

సీ. ఇంద్రియార్థములందు • నింద్రియంబులఁ బ్రవ, ర్జిలనీక కుడియొచ్చిఁ త్రిష్ణుటొకటి
యవియందుఁజరియిం చెనదిసమస్తంబునా, త్తయకాఁగమనసులోఁ దలఁచుటొకటి
నిత్యకర్తంబు లఁన్నియు నాత్మయంద సగతతము చిత్తముచే నొనర్చుటొకటి
తనువునఁ గలపదుఁ నెనిమిదిమర్కసీ, మలఁ గ్రమంబున గాఢ్మ • నిలుపు టొకటి

ఆ. యోగశాస్త్రశీలఁయుతులు ప్రత్యాహర, భేదరీతు లనుచు • నాదరమున
సాంప్రదాయకముగ • సలుపుచు నుండుదు, రోవసుంధరాసుఁరావతంస.

166

సీ. పాదాదిగా జానుఁపర్యంత ముర్వి యు, ర్వాద్యదిగాఁ బాయుఁపర్యంత ముదక
ముదకాదిగా మఱి • హృదయాబ్జపర్యంత, మగ్నియగ్నాదిగా • నందుమీఁద
భూమిధ్యపర్యంతఁము మరుత్తు మరుదాది, గా సూర్యసర్వగత • మోమహాత్మ
నభము వర్జిల్లుఁ దానక మది యైను భా, వింపఁగా వేత్వేఱ • విహితగతిని

తే. ధాతృవిష్ణురుద్రేశసఁదాశి వాఖ్య

దైవతములఁ బృథివ్యాదిఁతత్వపంచ

కమున ధారణ మొనరింపఁ • గా వలయును

బ్రణవమునను బ్రాణాయామఁభంగు లమర.

167

ఆ. అని మఱియును ద్రుఢఁహస్యవిశేషంబు, అన్నియును నచించి • ప్రాణముఖ్య
పవనగతుల తెఱఁగుఁపదు నెనిమిదిమర్కములును నాడు లుండుఁపాలువుఁ చెలిపె.

వ. తెలిపి యింక ధ్యానప్రకారంబు విను మని యిట్లనియె.

169

క. అప్రతిమముగ విజాతీ, యప్రత్యయవాసనాసిఁకాసగించి

న్నప్రపవాదురుసజాతీ, యప్రత్యయరూప మగుచు • ధ్యానము నెలయున్.

170

క. అది సగుణధ్యాన మనక, సదమలగుణ వినుము నిర్గుణధ్యాన మనక

నిదితముగ నిర్గుణతెఱంగుల, మొదలిటి యది చేయ నితరఁమును సిద్ధిఁపన్.

- చ. సగుణ మనంగ నింక విను + శంఖసుదర్శనముఖ్యచిహ్నితం
బగుపురుషోత్తమాకృతిః దృఢస్యము నిర్మలనిత్యచిన్తయం
బగుపరమాత్మరూప మది + యబ్బుట దుర్లభ మెట్టివారికిఁ
సగుణవిలాసచింతనము + సల్పంగ సల్పంగ దాని భూసురా. 17
- క. మానసము విష్ణునందున్, లీన మగుచు నించుకయుఁ జలిపక యుండన్
బూనుట సమాధి యగు వి, ద్యానిరతా యుక్తరూప + మది భావింపన్. 17
- న. యోగవిద్యాప్రకారంబు దీనిమహత్త్వంబునంజేసి యజ్ఞేఱంగున భావంబు ద
యందుఁ దిరంబుగా నిలుపుచు నాసిద్ధండు స్వభావుఁడనగు బరంగె. 17
- తరల. అతఁడు నిత్యము నాత్మయోగసమాధికి విజనస్థుల
స్థితి మనంబునఁ గోరి పెక్కులు + దేశముల్ చరియింపుచున్
గతినశంబున జన్మదేశము + గాంచి యందుఁ గడున్ వివి
క్తతల మంచు వసించె దా శతతాశదఘ్నప్రదంబులోన్. 17
- సీ. అట్లు వసించి యోగారూఢి నుండుచో, దనయల్లుఁ డాల్పిమై + గినుకవలన
మడుపున నారీతిఁ + బడి తన్నుఁ జేర వ, యః స్తంభమణి మొద + లైనయట్టి
వానిఁ గొన్నిటి నిచ్చితా నంపె గానియ,ప్పుడు దనబంధుత్వముచు దెలుపఁ
బోయిన బంధంబు + పోసిక తగిలించు, కొన నేల మగుడఁగ + ననుతలఁపున
తే. నంత నెంతయు బహుకాలమరుగ నతఁడు,నియతినశమునఁ దద్యోగనిష్ఠ న
ప్రదములోపల వెలువడి + యరుగుదెంచె, నకలబుధసేవ్య మైనశ్రీశైలమున
ఉ. శీలితయోగవైభవంబు + సిద్ధుండు వేడుక మించఁ గాంచె శ్రీ
శైలము నీలలోహితలసన్నతాచిత్రితసానువైభవో
త్తాలము సేవకేవలంబు + దానవిధాననవీనదేవతా
సాలము నిత్యవర్ణగుణజాలము ముక్తితాలవాలమున్. 1
- ఉ. పెల్లగిలెన్ గుబేరు మల + పెంపటి ఘూర్ణిత మందరంబు దా
విల్లయి వంగె మేరుగిరి + వింధ్య మిలన్ నెఱయంగఁ గ్రుంగె రూ
పెల్లఁదుమారమాత్ర మగు + తెన్న హిమాద్రికి సాజ మై ప్రవ
ర్తిల్లెను గాన శ్రీనగము + శ్రీనగ మ్మఘనకీర్తికి దగున్.
- సీ. నవపుష్పవనము నానామణుల్ గ్రుచ్చిన, పచ్చపట్టుఁ గబాయి + బాగు నె
ధాతుస్థలంబు లాతతకుంకుమాంగరా, గప్రకారంబునఁ + గానుపింపఁ
దెలిడాలు పచరించు + సలయేటికాలువల్, హారవల్లరులసా + యగము దాల్చు
బహువిధోపలయతో + పత్యకాభాగభ, ద్రాసనలీలల + నతిశయిల్ల
తే. నపరిధరణిభృన్మూర్ధసమాదర్శన, సాదకటకంబు లమరంగఁ + బ్రణుతిఁ గ
యన్న గేంద్రునికిని గిరిఃకూర్పణ కరి, యైనయుడిగంపుఁగ జే మఃభ్యాహ్నల
క. సిద్ధమణుల్ గనుగనులున్, సిద్ధాపధమూలికావి + శేషపుంబనులున్

- సిద్ధరసధునులు గూడి ప్ర, సిద్ధిగఁ జేకొన్నరూపు • శ్రీగిరి యయ్యెన్. 180
- క. పాతాళిగంగ యనియెడు, కై తవమున నన్న గేంద్రుఁకాలికడియ ము
ద్వోతించు గండకైల, వ్రాతమిషస్థితనగాంతఃరప్రతిమలతోన్. 181
- చ. ఘనపరిరంభసంభ్రమవిఁకాసములం గనుపట్టినట్టిమి
న్ననుపారిపేరురంబు దనఁయందును దార్కొనకుండ నొత్తి ప
ట్టిననిధిగర్భబాహునవఁజీవి బ్రవర్తిలు నన్నగంబు శో
భనఖచరద్రుమావిరళఁపల్లవతల్లజశోణపాణి యె. 182
- ప. ఇవ్విధంబున నశివవిత్రవిచిత్రమహిమంబున నతిశయిల్లుచున్న సగోత్తమంబు స
త్యంతభక్తియుక్తుఁడగుచు నధిరోహణుం డగుచు మల్లికార్జునమహాదేవసేనా
విధానం బనూనంబున నడపి యదృచ్ఛావిహారంబున సంచరించువాఁడందు
నంతట భృగుపాతంబున కాయత్తపశు చున్న మణికంధరుం జూచి నీ వెన్వండ
వీసాహసోత్సాహంబునకుం గారణం బేమి యెఱింగింప వలయు ననుటయు న
తండు దనపేరునుం బాతీయుం దెలిసి తద్భృగుపాతోత్సాహపర్యంతంబు తన
పూర్వవర్తనంబు నకలంబునుం జెప్ప నందు వినంబడిననిజపుత్రీజామాతలవృ
త్తాంతంబున నుత్కంఠమానమాననుం డగుచు మఱియుం దద్విశేషం బతనికి
నెఱుకపడినంత యడిగి తెలిసి తాను సుగ్రాతిజనకుం డగుట వినుపించి తనవర్త
నం బంతయుఁ జెప్పి శారదాదేవి యాసుగ్రాతీశాలీనులకు నిచ్చినవరంబు లె
ట్లు ఫలితంబు లగునో యని యొకింత చింతించి యవి యట్లట్ల సఫలంబులు గాక
మానవుగా యని నిశ్చయించి మణికంధరున కిట్లనియె. 183
- సీ. నారదుపరిచర్యఁచే రుక్మిణీకాంతు, శిక్షను సంగీతఁసిద్ధి గనుట
యవ్త్వానికరుణచే • పారిభక్తితీర్థయా, త్రాదిపుణ్యంబుల • సతిశయిలుట
నడుమఁ బ్రమాదంపుఁనడకఁ జేకుటేనశా, పము రాజ్యఫలముగాఁ • బనుపటచుట
యధికపుణ్యప్రాప్య • మైనగంధర్వజా, తిని సముద్భవ మంది • తేజఁలుట
తే. యూహ సేయంగ నీ వింక • నొందుజన్మ
మమితసాద్గుణ్యసంపన్న • మగుట ధృవము
పుణ్యవాసన లూరకఁపోవు నూవె
యెల్లుఁ దమతమఫలముల • నిచ్చుఁ గాని. 184
- క. సుగుణగజైకనివాసం, బగుజన్మము నీకుఁ గలిమి • కాదిమహేతూ
పగమంబ చాలు నిచ్చుట, భృగుపాతంబునకు నేమఁజేయేత మింకన్. 185
- చ. అనుడు నతండు శ్రీమహితు • లై శుచివర్తను లైనవాడికిం
దనయుఁడ నై జనించుటయె • తర్చిత మంచుఁ దలంచినాఁడ నా
విని యెటు లైన నెంతయుఁ బవిత్రచరిత్రత నీకుఁ గాన్పడం
దనరినవారు మత్సురయుఁ • దభ్రష్టితియుం దలపోసి చూడఁగన్, 186

- ఉ. పారలు తల్లిదండ్రులుగ • వాంఛ యొనర్చుట మేలు గావె యిం
పారంగ దాన నాకును బ్రీయం బగుటకొక్కటి యెక్కు జాప్రయం
చూరక పోదు సీమదికి • నోపమి యట్టిమహాపకార మో
సారగుణాభ్య యే సలుప • శక్తుడ మీఁదట నికు నెంతయున్. 187
- సీ. తొల్లి యొకపుడు ముద్దురువుల నే నాత్మ, వదిరిక్షకొఱకును • బట్టి మొకటి
కావలయు నటంచు • దైవసంక్రేరణ, నడిగిన స్పృహయించి • యట్లు నాకు
మెనఁగుచు నిది యమోః ఘోద్యమం బని పల్కి, వారలు వన్ను నివసించి మిడిను
క్షత్రవంశంబు గాఁగల దని రావాక్య, మరసిన నీవు నా యల్లునకును
తే. గొడుక వై పుట్టుటకె యనుకూల మగుచు
నున్నయది క్షత్రధర్మ ముత్పృజ్జ్వలముగ
జగతియే లేదు తక్కిన నందియంబు
లన్నియును మాని నామాట • యాచరించు. 188
- సీ. అనుచు నట్లేని నా యాత్మచందము విను, మల్లీను మూలము • పల్లీకాచు
రాజ సౌతుకును గారణములు నున్న వింకను బవిత్రులగుట • జననము
కాంక్షచే నిప్పు డీకరిమేశ్వరపుచరి, నుఱుకుచున్నాడను • ముఖ్యుఁ గొంత
మదిలోనిమెరమెర • మాన దేమిటికి నెంతటిని నెంతటిరాజు • వైస నెట్టి
తే. పావనులయింటఁ బుట్టిన • బహిరబహిర, రాతివర్ణజయం బజన్తమును గలిగి
వర్తిలుట యబ్బురము గాన • వగవుగలదు, చిత్తమున నాకు నోమహానిధివర్య.
- ఆ. అదియుఁ గాక రాజ్యము మహాభూతంబు, సోఁగిండ్రి పెట్టి • సుజనులకును
లేనిచీకుఁడనము • లేనిమూఁగితనంబు, లేనిచెవుడు గొంత • నైపుఁ గలకు. 190
- తే. వేదశాస్త్రాదినకలసంద్విద్యలందఁ
నెందుఁ గొద యించుకయు లేక • నెనఁగునట్టి
బ్రాహ్మణులగోష్ఠిచే నట్టిరాజ్యదోష
ములు నివారించ నగు నని • తలఁచితేని. 191
- ఉత్సాహ. భోగ్యవస్తుత్పత్తి లేనిపుడమితేనిదానముల్
యోగ్యములును గామి జేర • నొల్లరు తనుద్వియల్
మృగ్యతిముల పాలి వెదిక • పాచ్చుఁ గొలిచి పుట్టుకొ
భోగ్య మతేని కబ్బుటకుదు • బ్రదుకె యదియు నెక్కడ. 192
- వ. అట్లత్యుత్తమద్విజులచిత్తంబు నారాధించి చెప్పుకొనియెద నన్ను దద్వివేకం
బెన్ని నాళ్లకుఁ గలుగవలయు నవియే యెంచిచూచిన నొక్కొకటియ మిగు
లనసహ్యంబు లగుచు హృదయశల్యంబు లై యున్నవి నీవు సకలకార్యములనా
తీసమర్థుండవు నాకు నివ్వించారంబు వాయ నొక్కతెరువునూప రక్షింపు మని

మణికంధరుం జాన్వభానాఖ్యసిద్ధు నెంతయుం బ్రాణించె నతండు నతనికి విషా
దనివారణంబుగా నిట్లనియె. 193

క. సతతముం జెంపొందుజయో, న్నతి యొసంగడునొక్కవిల్లు • నవశరములు నీ
మతికే దగినవి సృజించెద, ట్టితి దత్తాత్రేయదయ కంకృత్యము గలదే. 194

శా.నీ కంకా సృజయించి యద్భుతపుమాణిక్యంబు నే నిత్తుఁ దా
నాకర్ణించును నీదునేవ గొన సర్వామనాశాస్త్రాదివి
ద్యాకారార్థత మెప్పువారి నది యాత్మాలోకమాత్రంబునం
జేకూర్పుక సకలాశితాళి క్షణలక్షేమాయురారోగ్యముల్. 195

క. అని యపు డొకసింగిణి వి, ల్లును వాఁడిమెఱుంగుటమ్ములును గెంజాయం
దనరారు మణిశలాకయుం, దనమాహాత్మ్యప్రకాశితముగ సృజించెన్. 196

తే. ఇట్లు సృజయించి దీని నీ • వెప్పుడుదయ
మొంది తట మున్న యట్ల నీ • కొనరి నిత్తు
నేను గనిపెట్టుకొని వచ్చి • లువి యొదవుట
యెట్లొ యెన్ని నాల్లొకొ యని • యెన్నవలదు. 197

వ. అని పలుకుచుండ. 198

సీ. అప్పుడు చేరువ • నరుగుచుం దద్వాక్య, ములు విని శివరాత్రిపుణ్యకాల
శోభితమల్లికార్జునదేవభజనోత్స, వాయాతు తై నమదాశయుండు
సతనిభార్యయుం బురోహితులు సచ్చోటికి, నరుడెంచి యాసిద్ధపరుని నామ
మడిగి యెఱింగి మహాసమ్మదమున సా, హ్లాంగప్రజామంబు • లాచరించి

ఆ. మాకు ఫలిత మయ్యె • మల్లికార్జునదేవు, సేవమహిమ యిపుడు • సిద్ధవర్య
నిన్ను వెదకివెదకి • కన్నులు సాఫల్య, గరిమఁ జెందె నిచటఁ • గనుటజేసి.

వ. అని పలికినంతలో సృపాలుండు. 200

మ త్తకోకిల. ఏ మదాశయుం డొమహీశుండ • హేహయాన్వయజుండ ని
బ్బామ యోయనఘాత్త మత్ప్రియభార్య వీరు పురోహితుల్
ధీమహాత్వగుణాభిరాములు • దివ్యతేజలు ఋగ్యజు
స్సామతుర్యమహామక్రమసంప్రదాయధురంధరుల్. 201

క. ఓయనఘాత్తక దత్తా, ప్రణేయమహామునిని మాహూరిపురనీలయుక్
జాయయు నేనును వీరిన, హయతఁ గొలిచితిమి బహువిధారాధనలన్. 202

తే. కార్తవీర్యార్జునుడు చక్రవర్తి యగుచు
నంత ఘనుం డౌట నాయోగి • నాశ్రయించి
కాదె తద్రాజకులజుండఁ • గాన నేను
సమ్మునిండు భజించితి • నవిధమున.

వ. ఆదత్తాత్రేయం ఉంతట నాకుఁ గలలోనం గానుపించి మదీయభక్తుడు స్వభా
వుం డనుసిద్ధుం డొక్కరుండు గలఁ డతనివలన నీకాండీతార్థం బీడెఱు సతనిసంప
ర్శనంబు సాధించునది యని చెప్పిన నేను దేవరయన్నచోటును స్వరూపంబు
ను నెఱుంగక యనేకవిధంబుల నరయంచు నిచ్చటికి నిద్దైవతామహాత్మనంబును
కు వచ్చి యిప్పటిమీమాటల దత్తాత్రేయశబ్దంబు వినంబడుట నిది దెలిసిపో
దము గాక యని చేర నేతెంచితిమి మాకుం జరప్రాణితం బైనభవద్దర్శనంబు
దొరకె నీకె మాయభీష్టంబులు సిద్ధించిన ట్లయ్యె నని విని యాసిద్ధుండు తను బ్ర
సిద్ధునింజేయఁ బన్ని నగురువులపన్నుగడకు నదృశ్యసంతోషంబు లంతరంగంబు
ల నెంతయుఁ గందళింప నింత భక్తవత్సలుండవే యని యమ్మునిం దలంచి కే
లు మొగిచి యంత నారాజునం జూచి యిట్లనియె.

204

క. ఏ నెవ్వడ నీకోరిక, లీ నైనను మద్గురూక్త • మిది యంటి గదా
యానియతిచేత నెల్లెవి, గా నున్నవి యట్లొదవెడుఁగానీ చెప్తమా.

205

క. అనుఁ జయంబును సంతతి, యను నాయభివాంఛితంబు • యోయంచితవ
ర్తన యనుచు విన్నవించెను, జననాయకుఁ డతని కవుడు • సంయమివరుడున్.

వ. అటమున్ను దా సృజించినధనుర్బాణంబులు మణికంధరునకుం జూపుచు ని
ట్లనియె.

207

నీ. మానవనాథ యీ•మణికంధరునకు భా, విభవంబునంచును • విజయసిద్ధి
గావించుకొఱకు నే • నీవిలు నమ్ములు, నిటమున్నుగా సృష్టియించినాడఁ
గావున నతని కొక్కనికీ దక్కఁగ నన్య, రాజుల కెందుఁ బరాజతుండవు
గాక నీవు జయింతు • గట్టిగ నన నట్లు, కానిండు మీకృప • గలిగినదియె

తే. చాలుఁ గడమకు మఱి యేన • చాలుదు మణి

కంధరునికి ధనుస్సాయకముల నవుడు

గాఁ గలజయంబు తదితరకర్త కర్తవ్య

మునను సిద్ధింప నేర్పునే • యనియె రాజు.

208

మ. అనఁ దద్గర్వపుమాటకుం గనలి యాయస్త్రిభావంబుచే
నిను నీజన్మమునం దితండు గెలుచుక • నిస్సంశయౌ బట్టు గె
ల్చినమాత్రంబును గాక యూడిగము నీచేతం గళితంబుచే
తను జేయించుకొనం గలం డనియె సిద్ధశ్రేష్ఠఁ డారాజానోన్.

209

ఉత్సాహ. అనుడుఁ దమపురోహితుల్ మహావిభూతితోడ నా
తనికిఁ గేలు మొగిచి యోయు•దాత్తచరిత యేమి యీ
యనకుఁ దెలియు మూడుమాట • లాటుతప్పు లేము మీ
కొనరఁ బల్కుఁ గలమె యస్తమక్తిఁజెఱుగు లెంతఁ.

210

శే. మీరు గురువుల రగుటను • మిమ్ము వెదకి

కొనుచు వచ్చుట యొకటియే • గుటిగఁ జూచి

యీసృపతికోర్కె లీడేర్పు • మెట్టు లైన

ననుడు వారలఁ జూచి యి • ట్లనియె సతఁడు.

211

ఉ. తప్పదు నాదుమాటలు విఁధాత లిఖించిన వ్రాత సుం డిలం

దప్పక యెల్లరాజులను • దాను జయించెను మీసృపాలుఁ డే

జెప్పినవానిఁ దక్క నిక • సేవయు వానికిఁ జేయుఁ జాలఁ బెం

పొప్పుగ నాడు దాను దనయుల్లమునందు విముక్తమానుఁ డై.

212

క. మీనరసతిమది గలసం, తానవుఁగోర్కియు ఫలించుఁ • ద తేవతటిక

దానును భార్యయు నేలిక, పూనిన యొకమణివిశేషమును గనుఁగొనఁగన్.

వ. అనిన విని వార లొకింతఁ జింతించి.

214

శా. మాభోగంబులె యాత్మభోగములుగా • మామాటయే మాటగా

నోభవ్యాత్మక మమ్ముఁ దా నడుపుకొం • చున్నాఁ డితం డిమ్మహా

సాభాగ్యంబుగ నున్న మాకును దగ్గ • సంసేవ్యుఁ డెవ్వఁడో దా

నీభావంబున నీతఁ డట్లు పరుఁ దా • నేలించుకాలంబునన్.

215

మ. అనిన మీమహిభర్త యేలికయె మీ • కారాధ్యుఁ డావేశ నా

తనిభూషామణి మీకు నెంతయుఁ బ్రమోదస్ఫూర్తి గావించుచున్

దనకున్ మీరలు నిమ్మదాశయుఁడు తత్సంగత్యనిత్యోత్సవం

బునఁ బూర్వోన్నతు లన్నియున్ మఱచి యింపున్ గాంతు రత్యంతమున్.

వ. కావున మణికంధరుండు నసుంధరాపతి యగుచు జన్మించునందాక యథేష్ట

విజయవిహారంబుల మీరాజు ప్రవర్తిల్లఁగలం డటమీఁద మదుక్తప్రకారంబు

నం దతేవ సేయఁగలండు మీరుం దన్తనిస్వర్మమహిమంబున మహానందంబు

నొందెద రని పలికి స్వభావనామసిద్ధుండు వానినందఱి ననిపి తానును మణికం

ధరుని వీడ్కొని నిజేచ్ఛం జనియెఁ దద్వచనప్రకారంబున మదాశయుండును

సకలశత్రుజయంబునఁ జేజరిల్లె ననిన విని యలఘువ్రతుండు మణికంధరుం డ

ట్లు సిద్ధుని వీడ్కొని యటమీఁద సేమిచేసెఁ దద్వృత్తాంతంబు వినవలతుం జె

ప్పు మనుటయు.

217

ఉ. కాన్యకఞ్చరసానుభవఁకౌశలనూతనభోజరాజ సం

స్తన్యనవీనగానసరఁసత్వమహాత్వమరుత్తమాజ క

ర్తవ్యవివేచనారచనఁభార్త్యగుణావరధర్తరాజ శా

స్త్రీవ్యరసానుపాలన బుధప్రజపాలన పుణ్యఖేలనా.

218

క. కించిదుదంచితరాగద్రు, గంచలరుచినూతనాతఁసాంకుర రేఖా

వంచితసకల్ప్రతిభలు, సంచయగర్వాంధకార • జలధిగభీరా.

219

మణిగణనికరము. సమధికవితరణఃచతురిమగరిమ
 క్రమజితరవిసుతఃఘనశితకరణా
 శమదమముఖగుణఃసముదయకలనా
 విమలితనిజమతిఃవృతగురుచరణా.

220

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్య
 తనూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందు బంచమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

ప ప్తా శ్వా స ము.

మత్స్య దనఖకాంతి
 స్తామప్రచితానతారిః చూడామణిని
 మామోద్దామప్రభావ
 ధేమశ్రీకృష్ణ నారః సింహునికృష్ణా.

PRESENTED BY
 CUMPARTHI RAMAIAH
 in memory of my late Father
 U. NO. 6513 SRI RAHIMU
 MAYUBPET 524113.
 DIST.

1

న. అవధరింపు మమృధురలాలన యలఘువ్రతుం జూచి నీ వడిగినమణికంధరుని
 నృతాంతంబు సకలంబును వినుపించెద విను మని యి ట్లనియె.

2

క. అచలధృతి నతఃఘ తద్గుల, వచనసరణిః దగిననియమః వర్తన మమరక్
 శుచి యై యాచరిడగ్గతి, యుచితస్థితి నిలిచి యుజక • నుంకించుతఱిన్.

3

ఆ. మథనసమయఘూర్ణ మానాబ్ధివోలః బెక్
 మ్రోత లడరః బరుసః మూఱ్ లెల్ల
 బిట్టు గలగి తల్లి • బిడ్డ పట్టకపాతె
 నతనిమది మహాద్భుతాకులముగ.

4

5

మ. విగిచన్దుత్తులు గుత్తపుంబయిటలో • బింపిట్లు గూయంగ శీ
 ఘ్రిగతిక్ భామ యొకర్తు వచ్చి యిదె యోగంధర్వ నీ వ్రెందె దీ
 భృగుపాతంబుఫలంబు నీపరుసవాఁరిం గావు మంచుక్ ధగ
 ద్ధగితాశాంతర మైనఖడ్గ మొకటిం • దత్పాణి కిచ్చెక్ వెనన్.

6

7

వ. తదనంతరంబ.
 నీ. చుట్టుపట్టుల నున్న యట్టిపెన్త్రాకులు, బలువిడిమై దూరి • పాటునవియు
 గండోపలంబు లుద్దండవేగాధికో, ద్ధతిః జెక్క లై తాలః • దాఁకునవియుఁ

- గరిసింహ శార్దూల శరభాదిమృగముల, నుగ్గునూచంబుగా ♦ నులుచునవియు
నంతరిక్షమున నత్యంతంబు దట్టమై, పందిటిబొగుగాఁ ♦ బహ్వసవియు
తే. నగుచు బలితంపుటినుపక ♦ ట్టమట నొప్పు
వెండిగునుపంబులో కాక ♦ వెండికట్ల
యినుపగునుపంబులో యనఁ ♦ దనరి కురిసె
నెంతయును జిత్తజల్లుగ ♦ నేదుముండ్లు. 8
- క. మణికంధరుగడు తద్దా, రుణశలీవృష్టి మిగులఁ ♦ గ్రొత్త యగుచు నీ
క్షణముల కత్యద్భుతకా, రణ మై తనరారఁ జూచి ♦ ప్రమదం బలికెన్. 9
- ఆ. చెలున యాయపూర్వ శలీప్రవర్ష మె, క్కడిది యానుహాసఁ ♦ గార్భ్యమేమి
నేయు మనుచు నాదుఁచేతికి నిచ్చి తె, వ్వజెపు నీవు వినుగఁపలయు నాకు. 10
- ఉ. నా విని యింక నేమియు విసన్ రణకోవిద నీ కొకింతయు
దావల మెద్ది యాకపటఁదైత్యుఁడు చేర్చున కేగుదెంచునే
మో వడి బర్వ జొచ్చె గడు ♦ ముండులవాన యెనున్ను మోతట
నీవు మహాసిచేత నవి నిర్భరవేగతఁ జక్కు జేయుచున్. 11
- ఆ. ఏదురూపుఁడ ♦ నిదిగో నొకించుక, దవ్వనగు నాఁడుఁదగ్రన్మతి
నీకు నెదురువచ్చుఁనాకష్ట నిటు మించి, రాకయుండఁ దానుముఁరయముఁడ.
- న. అని సత్వరంబుగాఁ బ్రార్థించిన నాయింతి జూచి. 13
- చ. అమరవిరోధిఁ డ్రుంతు నిదె ♦ యంగన భీరుల కెల్ల భీతి దీ
ర్పుము వెనఁ బొమ్ము నమ్ము మనుఁచుగదలె రయ మొన్న దర్పచ
ర్దమరిపుఖండకాండభుజఁదండమునంగుఁ బ్రచండమండలా
గ్రము ర్పులిపించుచుక గిరగిరక దిరుగన్ నెగవైచి పట్టుచున్. 14
- వ. ఇతైఱంగున సత్యంబోత్సాహసంభ్రమంబునగదలి. 15
- మహాస్థగర. శలీసంధోహముం దోఁసమధికలఘిమాఁశ్చర్యచాతుర్యచర్యా
విలసద్ధోరాసిధారాఁవిహృతిహతము గాఁవింపుచు బోయి శాఁచెన్
శలసంతానంబు మేనన్ ♦ గగురుపొడిచి కఁప్పట్ట నున్నట్టియేదు
దులితానూనప్రమానఁద్యుతిశలలవసీఁధుర్యధాతీధరంబున్. 16
- వ. ఇట్లు గాంచి నిరంతరాసారం బైనతద్ధోరశలీవృష్టి తనకృపాణవిహరణవిచిత్ర
వేగంబునఁ దుత్తుమురు సేయుచు నక్కపటదానపు నుద్దేశించి. 17
- క. ఓరి యవివేకి రాక్షస, యీరూపవికారవృత్తి ♦ నేమి గలదు దు
ర్వారత నీదుజగద్ధో, హారంభము నిన్నుఁ జెఱుప ♦ కకట విడుచునే. 18
- నీ. దిగ్గజంబులకును ♦ దేఱి చూడఁగ రాక, యేపారుగజదైత్యుఁ ♦ డేమి యయ్యె
మొగులలో నుండి యఁములవాన గురియించు, నింద్రజద్దానపుం ♦ డేమి యయ్యె
విశ్వమంతయునిండిఁవృద్ధిబొందుచుసురా, హితకారియగువృత్తుఁ ♦ డేమియయ్యె

జగ మెల్లఁ జాపచుఁబ్టుగ ఘనశక్తిచే, నెసఁగుహిరణ్యాక్షుఁ • డేమి యయ్యె
తే. వెండియును బెక్కుమాయల • వెలయునట్టి

వారు శంబరప్రముఖు లేఁమైరి విసవె
యకట యోరిదురాత్మ యిఁవికృతరూఁ
మేమిటికి వచ్చు నిదె వధిఁయింతు నిన్ను.

19

చ. అన విని రక్కసుండు నగి • యక్కట యెక్కడివాఁడు వీఁ డచే
తనుఁడొ మతిభ్రామాత్ముఁడొ మదస్థలితాత్ముఁడొ పుట్టు వెట్టియో
తనభజనత్వ మెక్కడ యధఃకృతదిక్కరివిక్రమప్రవ
ర్తను సనుఁ దాచు తెక్కడ విధాత కమం జెడ రేచెనో నుమీ.

20

వ. అని యతని నుద్దేశించి.

21

క. బ్రదు కొల్లకున్న రా రి, మైదురుగి నిటువంటిమాట • లిమ్మెయి నెలా
వదరఁగి దొంతుల కోపని, గుడియలునుం గలవె నీదుఁక్రొ వ్వడఁగింతున్.

22

చ. అనుచు నొకింత మే మలచి • యత్యధికోగ్రశతాఘపృష్టిచే
మునుఁగఁగఁ జేయ దానిని సముద్ధతఖడ్గవిహారచాతురిఁ
చునుముచుఁ జేరి తద్గళముఁ • ద్రుంచె నడిక మఁకింధరుండు త
స్థు సశలజాల మాఁజెఱపి • తఁ వెసఁ దాఁకి గతానుఁ జేయఁగన్.

23

క. అని చెప్పిన నలఘువ్రతుఁ, డసయంబునుఁ గుతుకయుక్తుఁ • డై యెవ్వఁ డ
ద్వనుజుఁ డాతని నారీ, తిని దునిమిఁచినది యెవతె • జెలియఁగ నలయున్.

24

వ. అనిన విని యా శిశువు వా రిరువురి తెఱంగును వివరించెద విను మని యిట్లు
నియె.

25

క. మహితాత్మక యాస్త్రత్యయఁ, మహిసాసురుమాతులునికుఁమారుఁడు దుర్గా
నిహతుఁ డగువాని విని తా, సహితము దుర్గకు నొసర్ప • నాత్మం గోరున్.

26

తే. వాఁడు శల్యాసురుం డన • వసుధఁ బరఁగు

శల్యరూపత నునికిఁ దఁచ్చలలచయము
గడ్డపాఱలకై వడిఁ • గానుపించి
పేర్చుట ఖనిత్రశలుఁ డనుఁపేరు గలదు.

27

వ. మహిసాసురునిఁ జంపిననూడు తనమనంబునం బాయక యివ్వధంబున దుర్గ
యందు బద్ధమత్సరుం డై యారాక్షసుండు తనమనంబున.

28

చ. ఖీతితల మంతయుఁ వెదకి • చెండుదునో వెసఁ గాళికార్చనా
వ్రతపరు లెందఁ అందఱ నఁవారణ నెయ్యెడలందుఁ జండికా
యతనముపేరు లేక ఖల • మైచనఁ గూల్తునో యొర్పు తెట్లకో
మతి నెకయస్పృహక విడక • మండఁగఁ బెట్టుచు నున్నకోపమున్.

29

ఆ. ఏను గినుకఁ బూని • యిట్లు గావించ నే, మనుచు నుడుకు నొకబఁలాంతకుండు

- పేదకోప మెందుఁ ♦ బెదవులచేటుగా, కుడికి యేమి నేయ ♦ నోపు నన్ను. 30
- క. భార్గవుదీనన గన్నయ, నర్గళసద్విపులబలమహాత్వము సుమనో
వర్గమునకు లోబడునే, దుర్గాశక్తికిని వెలవ ♦ దుర్దమశక్తిన్. 31
- తే. ఏయుపాయంబుచే నైన ♦ నెచ్చరిలఁగ
సీక రాక్షసకులము రఁమేశ్వరుండు
దునుము ననుశంక యొక్కటి ♦ మనమునందు
నున్నయది దీని కెద్దియో ♦ యుక్తి యింక. 32
- క. వీనికి దగినయుపాయము, గానంబడుఁ గాక శాంతి ♦ కందఁగఁ దనువుం
బూని చరించుట మే లో, దానవకులుఁ డయ్య నితఁడు ♦ ధార్మికుఁ డనఁగన్ .
- తే. అనువిచారంబుతో నొకవనములోన, వాడు వర్తిలఁగా దైవవశత వచ్చె
నచటి కభినవకౌముది ♦ యనుతుపార, కరకిరణజాప్సరోజాతికన్నె యొకఁడె. 34
- ఉ. వచ్చినఁ దద్విలాసవిభవంబున కద్దనుజేంద్రమానసం
బచ్చెరు వంది మున్నటిసమస్తవిచారము దక్కి మిక్కిలి
హెచ్చినపచ్చవిల్లుపన ♦ నెంతయుఁ జంచలభావ మొందఁ దా
నచ్చపలాక్షి కిట్లనియె ♦ నద్దివిజ్రప్తపత్యుఁ డయ్యెడన్. 35
- ఉ. కోమలి నాకు నెట్టియెడఁ ♦ గొట్టినపిండి సమస్తలోకముల్
సీమది కింపు లైన యవి ♦ నిర్భరశక్తిని దే సమర్థుడ౯
సీమహానీయరూపరమఁజీయతకుం దగునట్లు గాఁగ నే
నేమగరూపులైన ధరియింపఁగ నేర్తును గామరూపి నై. 36
- ఆ. నన్ను నేలుకొనుము ♦ నావుడు నేమియు, ననక తన్న నాదఁదానలోక
ములఁ దిరస్కరించి ♦ జలజాక్షి యటు వాసి, చనుచునుండ నతఁడుఁకనుకొనె.
- ఆ. నాతి యిట్లు వేడుఁన న్నాదరింపక, పోవునిన్ను నింకఁ ♦ బురుషుఁ డొక్కఁ
డెవఁడు నేఁ దలంక ♦ నేరికి నెన్నిగుం, డియలు గలపు నాదుఁప్రియను జేర. 38
- క. అని వెలపించిన నది దన, మనమునఁ జల మొదవ నిన్ను ♦ మడియించిననా
నిని దక్క నే నరింపను, విను మిది నాప్రతిని దీని ♦ విడ నిక ననియెన్. 39
- చ. అనుడుఁ దదుక్తికూరతకు ♦ నద్దనుజుండు గడున్ ఘనంబుగాఁ
గినిసియుఁ బోవ నిచ్చె నెకఁజీడును జేయక యవ్వీలాసినిన్
మనమున నెప్పు డేతెఱఁగుఁనం దన కబ్బునో దానిసంగమం
బని యడియాన యాకినుక ♦ కత్యధికం బగుచుం బ్రవర్తిలన్. 40
- తే. అది మొదలు గాఁగ నాకన్య ♦ యరయుచుండె
వాని మడియింప శక్తుఁ డెవ్వఁడో యనుచు
వాడు దనుఁ జంపఁ బూనినవానిఁ జంపఁ
దనకు వర మెట్లు సాధింతు ♦ ననుచు నుండె. 41

- తే. లింతట మృగేంద్రవాహనాయాలయమున
కతఁడు వైవనశంబున • నరిగి యందుఁ
బ్రస్తరస్తంభలిఖితాక్షరములు చూచి
చదువుకొనుచో దదంతరఃసరణియందు. 42
- క. ఈమెఱుంగుండక తైర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహసికుఁడు శిరం బ
శ్లే మగుడఁగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁదనుఁ జంపఁ • గడఁగినవానిన్. 43
- క. అనియెడియర్థముఁ గనుఁగొని, తనయభిమతసిద్ధి కది నిదానం బగుటఁ
మనమునఁ గడు సంశోషము, దనరారఁ దదుక్తరీతి • దప్పక నడిపెన్. 44
- తే. సడిపి తత్ఫలసంసిద్ధిఁనమ్మికఁ దన
కెందు నెదు రింక లేదని • జెందమునను
గరము గర్వించి యపుడ యాఖిలుఁడు పూనె
సమహాశక్తితాగుడి • నవనిఁ గూల్పు. 45
- క. అభివక్తముదియును న, ర్వభూమిమండలమునందు • వానిఁ దునుముఁ జా
లుభూబలాధ్య సరయుచు, శుభ మగుతచ్చక్తిమహిమఁనుద్ది విని మదిన్. 46
- క. తనకోర్కి కెద్దియే నొక, యనుకూలం బైనశ్రోవ • యచ్చో సమకూ
ఱునె యని యిక్కడికిని దాఁ, జనుదెంచుచు నాఖినిత్రశలునిఁ గనియెన్. 47
- క. కని నీఁ డిక్కిడి కెచ్చోట నుండి ప్రత్యక్ష మయ్యె • డగ్గఱ కెడఁగాఁ
జనుఁజెరువు వేదొకో యని, మనమునఁ దలపోసె నంతమాత్రన వాఁడున్. 48
- తే. ఆచకోరాక్షిఁ జూచి యోయలరుఁబోఁడి
యెను బ్రార్థింపఁ గైకోకి • యిట్టివానిఁ
గాని వరియింప సంజీవి • గర్వవృత్తి
సల్లనాఁ డొకవనములో • ననుచుఁ బలికె. 49
- చ. తనకపు డబ్బినట్టిసరఁదర్పముచే నతఁ డట్లు వల్కి నీ
సాసరఁగ మీర లెవ్వరును • నూకొనకుం డిటు చూచి చెప్పెదన్
నిను హరియించునట్టిమహానీయబలాధ్యుని గాని యే వరిం
ప ననుచుఁ బల్కితిం గలచె • పల్కున కె గ్గనియెన్ సభూటియున్. 50
- తిరల. అనిస నె గ్గన నిక నెద్దియె • యుబుజాక్షి యెఱుంగ నే
ననువుగా నలతాతికంబమునందు వ్రాసినవ్రాత గ
న్గొనుము మూర్ధము గండక తైర • గూలఁ దన్నియుఁ గ్రమ్ముటన్
మనిసయట్టిసనుం గనుఁగొను • మాట లెవ్వియు నేటికిన్. 51
- వనమయూరము. నా విని సుపర్వలలఁనామణి నెనం ద
ద్రావిలిఖితాక్షరకదంబము నారె

క్షోవరునిమస్తకము + గాంత యదుకుఁ ర

క్తావనియుఁ జూచి కడు + నాకులతఁ జెందెన్.

52

సగ్ధర. ఈరీతిఁ జూచుచు నాహృదయమువెత యూహించి వారింప దిక్కె-

న్వారుఁ లేరింక నిద్దేవతకె యురు కృపావర్తన నన్నుఁ బ్రోనక
భారం బంచుఁ వెనం దాత్పదముల కెఱగెం + బర్హునం బోయి గర్భా
గారంబుం జూచ్చి వాఁ డక్కడనె తనదురాకం బ్రతీక్షింపుచుండన్.

53

ప. ఇవ్విధంబునఁ బాదంబులం బడి లేవక తనతొల్లింట్టిప్రతిజ్ఞాప్రకారంబును ఖని
త్రశలలుండు పలికినయుల్లసంపుఁబలుకులును నతనిగర్వకారణంబును వినుపించి
యోమహాదేవీ యేను వెనుకముందర గానక కళవళవడి యున్నదాన నాకు
నెట్టనఁ బ్రతిజ్ఞాభంగంబు గాక యుండఁ ద్రోవ యొకటి సంఘటించి రక్షింపు
మని ప్రార్థించె మృగేంద్రవాహనయు నమృతహారాక్షసునిచేతననద్యోమహా
ప్రదవంబునకు నివారకం బగుచు నొదవినయాయువిదరాకకు సంతస్థిల్లు చునెడి
జేసి యప్పటితత్పార్థనంబునకు శీఘ్రప్రసన్న యగుచు నిట్లనియె.

54

ఉ. ఈదనుజండు దన్ను వధియింపఁ గడంగినవానిఁ జంపుటో

పైదలి తప్ప దుక్త మగుఁపద్ధతి నిచ్చట నాత్మమస్తక

చ్చేద మొనర్చుకొన్నతనిఁ + జెందుఫలంబును మాన్పు నచ్చునే

సీదుప్రతిజ్ఞకుం బరిగఁగించి ఘటించెద నొండుపాయమున్.

55

సీ. అని కొంత చింతించి + యద్దేవి యభినవ, కౌముదిఁ జూచి యోకమలనదన
వీనిసాహసకర్తృవృత్తికి ఫల మెన్నఁ, దనుఁ జంపఁ బూను నాతనిని జంపు
టింటియ కాని తా + నెట్లును వానిచే, మడియకుండఁగ నియమంబు లేదు
కావున నధికవిక్రముఁ డగువాఁడు వీ, నిని జంపి చచ్చు నఁనియమశక్తి

తే. సీప్రతిజ్ఞయుఁ దలఁప వీనిని దునిమిన, తీవ్రశౌర్యవరించు టంతియ కదమ్మ
యతనిమఱుమేన నైన సీప్రతిన దప్ప, కుండ వరియింపవచ్చు సీకుచితవిధాని.

ఆ. ఇంక నట్టివరుని + నెన్నిక మీఱంగ, నిశ్చయింపవలయు + నీరజాక్షి
యని యొకింతచింతయొనరించి తదుపాయమాత్మఁ గాంచిమోదమలరఁబలికె.

సీ. మణికంధరుం డన + గుణనిధి యొక్కగం, ధర్మకుమారుఁ డోతలిరుఁబోడి
తన కొకకారణంబునఁజేసి యొదవిన, యవిత్రభోద్యమము మహాసి యొకటి
యిదె నాదుసన్నిధి + నిడి పోయినాఁ డని, యాయింతి కాఖడ్గ + మపుడుచూపి
సి విడి గొనిపోయి + యావీరవరుచేతి, కిచ్చి వే చంపింపు + మిద్దురాత్ము

తే. వీడు సీరూపుపనఁ జిక్కి + వెంటవెంట,వచ్చు నలయించుకొని పొమ్మువానికి డకు
నెంతవిసివియు సీమీఁదఁనించుకయును, దెగఁడితఁడు డెందమునసీపుఁ బెగడవలదు.

ప. ఇమ్మహాఖడ్గంబు దొల్లి దత్తాత్రేయుండు స్వభావనామధేయుం డగు సిద్ధున కిచ్చె
నతండు మణిస్తంభుం డనుతనయల్లుని కిచ్చె నతండును నిక్కడ నొక్కప్రయో

జనంబుకొఱకు గంధర్వుల డైనమణికంధరున కిచ్చె దానగజేసి యిద్దివ్యాయుధం
బమ్మణికంధరునకు సంప్రదాయాగతం బగుచుఁ గార్యకారి యగు నితరులకుం బ
నువు నేయడు గావున సతనిచేతిక యీవలయు నతండు నిప్పుడు శ్రీశైలంబున
నొక్కశాపంబు కారణంబుగా భృగుపాతంబున కాయ తృప్తుచున్నవాడు నీ
వు వేగంబ చని తత్ఫలంబు దీనిచేతనే యకా నని యాభృగుపాతంబు మాన్వి
యిద్దానవునధంబునకు నియోగింపు మాగంధర్వుండు రెండవమేనఁ గళాపూర్ణుం
డనం గాసారనామధేయం బగుపట్టణంబునఁ బుట్టఁ గల డతనివరియించి ప్రతిష్ఠ
జెల్లించికొనుము పొ మ్మని యనిపిన.

59

చ. పయఁట బిగించి నెన్నడుముఁపైఁ బిరిచుట్టుగఁ జుట్టి కుంతలో
చ్చయము దృఢంబుగా ముడిచి • చయ్యన నచ్చటిమండలాగ్రమున్
శయమునఁ బూని నెల్వడియె • శక్తినివాస మనక్రవిక్రమో
దయపరిభాసమాన యగుఁదర్పకన్తైభానలక్ష్మియో యనన్.

60

తే. ఇద్విధంబున వెలునడి • యేగుదెంచు
నట్టియీయింతిఁ గనుఁగొని • యసుగ వెఱచె
దనుఁ దునుమఁ బూని నచ్చెనో • యని తలంచి
దానఁ దన్నాశ మగునో యఁగ్గలపువైడమ.

61

చ. అతఁ డపు డాసుధాకరనిభాననఁ గన్గొని సంభ్రమింపుచున్
మఱి గలగంగ నిట్లనియె • నాపయి వచ్చిన నీకు నిష్టదై
నతములయాన సుమ్ము నరఁవర్ణిని యెందుఁ దలంక నేను దు
ర్గతి నయి నీవు నాకుఁ దెగి • మ్రగ్గెదవో యని తల్లడిల్లెదన్.

62

సీ. అనుప సన్మితియోఁయనుచేగ్గద నీవు నా, హానికి నోర్వకి • ట్లాన లిడఁగ
నకట నీమీఁద రా • నంత యెఱుంగని, దాననే యేను నీతలపుబడిన
నడిచెద నని తన్నుఁ • గడచి చనగఁ ద, ద్వాక్యరీతినిజాభివాంఛితమున
కనుకూల మైనయ • ట్లై యోచుటయు నతఁ డక్కన్య వెనువెంటఁనంత నింత

తే. సరిగె నెందును నిలునక • యబ్జముఖయు
మిగుల నెడఁబాయ కొక్కొక్కఁమిషముతోడ
నప్పటప్పటి కొక్కింత • యాలసించి
కూడ నిచ్చుచు నెలయించుకొనుచుఁ జనియె.

63

శా. ఆతండున్ మదిఁ దత్ప్రియాణపుఁజెఱుం • గాత్తానురాగక్రియా
రీతిన్ మానసమున్ హరింపఁ జనియెన్ • శ్రీశైలపర్యంత ము
ద్భూతానంగవిజృంభణంబువలన్ • దూరత్వముం గాన కా
నాతిం జూచుచు మన్త భాతురుఁడు గానన్ నేర్చునే యేమియున్.

64

తే. అంతట విసివి యతఁ డాలఁతాంగి బిల్చి

నాతలంపువెంబడి నీవు • నడిచె దనుచుఁ

బలికి తిది యేమి చెప్తమ నీభంగు లిపుడు

వనిత నను భ్రమియించెదో • యనుచుఁ బలికె.

65

చ. పలికిన నేను నీతలపుఁపద్ధతి గాకిపు జేమి మీటి న

ర్తిలితిఁ దొడింబడిక నిను వధింపఁగ వచ్చెదనో యటంచు నా

కలుగుచు రాక మాను మని • యానలు పెట్టఁగ నప్పు జేను నీ

తలపుబడిం బ్రవర్తిలఁగ • దానవ పల్కితి తప్ప నిప్పుడున్.

66

సీ. అనినఁ గ్రోధించి యే • బ్రాణభయంబున, నీ కలిగెడువాడ • నే వధింపఁ

జాలక నిన్ను నీసరణిఁ గరంబు ద, వ్వనుసరించుట నన్ను • ననదు గాఁగఁ

దలఁచెదు గాఁజోలుఁదెలుప కేరికి నెట్లు, తెలియయ్యుక్తమయిదితలఁచిచూడఁ

గావున నాలావుఁ • గనుఁగొను మనుచు నా, తరలాక్షి నప్పుడు • దాకకున్.

ఆ. ఘోరశలలవృష్టిఁ గురియించె నొడలు నీఁ, గించి యతఁడు నికటఁగిరులు గాఁ

గురుతరద్రుమములు • గుది గ్రుచ్చునట్లుగ, నిజ్జలజగతుతతులు • నేలఁ గలఁచున్.

తే. ఇతైఁ అంగునఁ దనశక్తి • యెఱుకపఱచి

యింక వరింపక చనియదే • యీవు చనిన

చోటు లన్నియు నాబలఁస్ఫూర్తిచేతఁ

బిడుగుఁబాటినడొంక యై • పెం పడంగు.

68

ఆ. దాన నఖలభయనిఁదానంబ వగుదు నీ, యన్వయమున లేనియట్టిట్టి

గుడువ నీకుఁదగునెఁకోమలి యది యెంచి,యైన నను వరింపు • మనియుఁబలికె.

క. అన విని యింక ని ట్టిటు దడ, సినకార్యము దప్పు ననుచు • శ్రీగిరికి వడిక

జనియె సతి యింత నంతక, దనుజుఁడు వెన్నొనియె శలలఁతతులుగురియుఁచున్.

వ. అంత నాయంతియు నత్యంతరయంబునం జనియె నప్పు డప్పుర్వతంబునందు

త్రిమహాత్మవమునకుఁ జేరినసకలదిగ్దేశజనసముదయంబునకు వానిరాని యె

ఱింగించి కన్యగతులు చూచుకొం డని పల్కి మణికోంధరుం డున్నచోట. బు

కించి వేవేగ నేగి యతనిచేతికిం దనచేతియమోఘాద్యమఖడ్గంబు నొసంగి య

వ్విధంబున నాశల్యాసురునిఁ జంపించి యతనిచేతఁ బాలిసినమణికోంధరుని

జన్మంబుఁ గనిపెట్టుకొని యుండె నతం డంతఁ గళాపూర్ణుం డై జనియిగా

తగతిం జేరి తనపూర్వవృత్తంబు వినరించి దివంబునకుం జనక యావృత్తంబు

నవ్విభుం డునిచినచోటన యునికికి నెడంబడి గాంధర్వవివాహవిధిని నరికి

నంతట మదాశయుండు స్వభావసిద్ధునివచనప్రకారంబుననకలశత్రుజయగర్వ

డగుచు నెండు నడ్డంబు లేక చరియించువాడు గతివశంబునఁ గాసారపు

పై నేతెంచి యిమ్మహారాజునకుఁ బరాజితుం డై తనభార్యయుఁ దానును చూ

త్వంబునఁ బనులు సేయుచుండె నక్కాంబునందు వారికి నేతదీయమణినందర్ప
నమహిమవలన నే నుదయించితి నంతట నాతల్లిదండ్రులు నేలికచి త్తంబున కె
డసిరి తత్ప్రకారంబున సరస్వతీకనకగర్భులసల్లాపకథయందు వినంబడినది యది
య య స్టేడసి వార లీక్రముకకంతో త్తరపురంబు వెలువడి పోయి ప్రయాణతో
భంబునఁ గృతత్వంబు నొంది తేఱక యున్ననన్నుం జూచి నన్నుం గొనుచుఁ దిరి
గి వచ్చి నేఁ డింతకుమున్నుగా నొదవినయేతస్తాణిక్యవిలోకనమహాత్వంబున నే
నారోగ్యంబు వైది మిక్కిలి నెలమిం బొదల హృదయంబుల ముదంబు నద్భుతం
బు నెందుచు నివ్వధంబున నవ్వభుసన్నిధి నిడి మదీయచార్పల్యనివర్తనప్రకా
రంబు విన్నవించి నన్ను తించిరి తత్పురోహితులును మణిమహిమవశీకృతు ల
గుచు నిష్ఠేదిసీశ్వరుఁ గ్రమ్మట నాశ్రయించి యిదె యున్న వారని చెప్పిన నల
ఘున్రతుం డబ్బాలికకుఁ గేలు మొగిచి యోదివ్యమహిమశోభిని యాపురోహితు
లెవ్వరు వారి తెఱం గెఱుంగవలయు నని యడిగిన.

71

క. వారి తెఱం గే మెఱిగెడు, సారగుణా వారు నీదుఁనత్పుత్తులు నీ
శోరపుభాగ్యము నిన్నును, జేరిచె నని పలికె శిశువు • చిటునగ వెనఁగన్. 72

క. ఆపలుకున కత్యాశ్చ, ర్యాపూర్ణమనస్కుఁ డగుచు • నలఘున్రతుఁ డా
పాపం గనుఁగొని వారలు, నాపుత్త్రీకు లగుట యెట్లు • నవ్వక చెపుమా. 73

వ. అనిన సభాపతిం జూచి యి ట్లనియె.

74

ఆ. అంటికుంచి యాడుఁనట్టిప్రాయ మొకింత, నడఁచునంతలోన • నాదునతులఁ
బుణ్యశీలయుతలఁ • బోకార్చుకొన్నట్టి, నాకుఁ బుత్తు లనుట • నగవుగాదె.

చ. తలఁపక వారిపోకయును • దక్కినయట్టిది గాదు వార్ధిలో
పలఁ బడి యందుఁ బడ్డదియె • పాటుగఁ దీర మునిగిపోయిరే
నలఘుతదన్వయాకృతిగుణాదులమక్కువ నన్యసంగమే
చ్చ లుడిగినాడఁ బుత్తు లనుఁసంశయ మైనను గల్గనేర్చునే

76

ఆ. నాకుఁ జూడ ధరణిఁనాయక యది యసం, గతమయీవిచిత్రకథలఁ దల్లి
దీని కొనర నేగఁతిని బట్టతలలు మోఁ, కాళ్లు ముట్లు పెట్టఁ • గలదొ కాని. 77

వ. అనుటయు నట్ల దప్ప దనుచు నవ్వి యవ్వసుమతీధవుండు నమ్మధురలాలన నాలో
కించి యోబాలికాతిలకంబ యీసందియంబు దీర నీబ్రాహ్మణునిజన్మాదివర్తనంబు
నితనికె బ్రథమాగమాదులు పుత్తు లైనప్రకారంబును వారు మదాశయునకుఁ
బురోహితు లైనతెఱంగును నెఱుంగింపు మనిన నట్ల చేసెద నని యబ్బాల యి
ట్లని చెప్పె.

78

సీ. జననాథ పాండ్యదేశమునందు నురగాఖ్య, పట్టణంబున నొకఁబ్రాహ్మణుండు
సోమశర్మఖ్యుఁడుఁశ్రుతిపారగుండు తపోయోగాధికుండు శ్రీయుతుఁడుగలఁడు

తత్త్వజ్ఞుడయ్యనా•తఁడుగుప్తమాహాత్మ్యుడగుచుగృహస్థశ్రీ•మాహ్నవిధులు
జగదనుగ్రహణార్థముగ నడుపుచు నందు, సతిముఖ్య మని సంత•తాన్న దాన
జే. విధిని విప్రలఁ దనువుచు • వెలసె నతని

యాత్మజుడయజ్జశర్కాఖ్యుఁ • డతని కంట

దయ్యె వేదాదివిద్యలయం దొకటియుఁ

బరమయత్నంబుతో నెన్ని•పాట్లుపడిన.

79

క. ఆదుఃఖము మఱపించుట, కై దివ్యాంగనలఁ బోలునతివలఁ గులతీ
లాదిగుణాఢ్యల నలుపుర, నాదరమునఁ బెండ్లిఁ జేసె • నతికి గురుఁడున్. 80

క. ఆకోడండ్రుకు సొమ్ములు, కోకలు ననులేపనములు • కొదఁ గలుగుచుకన్యున్
లేక ప్రవర్తిం నడపె న, నాకులతం గొమరుడెంద • మలఁబాయుటకై. 81

క. కడపటిదెనయం దాతఁడు, కొడుకుఁ బిలిచి యిట్టే లనియె • గోడ్రును వినన్
నడుపుము నీ వె టైనను, విడువక మనయన్న దాన•విధినియమొలున్. 82

క. దానును జతురాగమనం, తానం బుదయించు నీకుఁ • దప్పదు మద్వా
చానియమం బిది యనుటయుఁ,గాని మ్మని యియ్యకొనియె • గడఁక నతఁడున్.

ఉ. ఆయన తండ్రియాజ్ఞఁ దనయశాదలఁ దాల్చి యొకప్పుడున్ మది
బాయక పెంచునట్టిపితృ•భక్తిపసం గలమాన్మమున్ హవిః
పాయసపూపసూపబహు•పక్వఫలాదుల సంతకంతు కిం
పై యమరంగఁ బెట్టె వసు•ధామరకోటి కనేకవన్మముల్. 84

చ. పయిఁబయిఁ బండుకొల్చువిరి•పైడియు గట్టి దినస్సరాయి
పుయు మఱి బంటుబానిసలు • బైరముపెయ్యలు చేఁబు డెట్లు లో
నయినసమ స్తనంపదలు • నన్నవిత్తికి వెచ్చపెట్టఁగా
బ్రయలు ధరించుసొమ్ములకుఁ • బెట్టినపెట్టె జలింప కంతటన్. 85

వ. ఇట్లు గడంగి పరమవత్రివ్రతలం దనసతులనలుపుగ నుచులక్షించి. 86

ఉ. ఏకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్ సమ
స్తోకమనోనురాగతన•తుల్ దను నంతట నాదుసొమ్మ మున్
గైకొను నాదుసొమ్ము మును • గైకొను మంచు గడంగి వేడఁగా
నేకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్. 87

వ. అప్పుడు. 88

ఉ. మంగళనూత్ర మొక్కటియె • మాని సమ స్తవిభూషణాబులున్
రంగదభంగురప్రణయ•రమ్యత నొగ్గొరు మీఱ నూపుచుం
బొంగుచుఁ దెచ్చి ముందటను • బో విడుకాంతలయాపు తొంటికి
టెం గరగించె గాంతుఁ బ్రక•టికృతభక్తియె సొమ్ము సాధ్వీకిన్. 89

- తే. వెచ్చ మన్న దానమ్మట ♦ వేడువాఁ డ
ధీశ్వరుండట తాము పతివ్రతలట
యొండొరుల మీటి యెట్ల సా ♦ మైసంగు టరుదె
యది యలంకృతికంటె రమ్మంబు గాదె. 90
- ఉ. సాములు వేడి పుచ్చకొనుచోట్ల సపత్నులమత్సరంబు లో
కమ్మున నెచ్చటం గలదు ♦ గాని నిజాభరణంబు లెల్ల దా
రిమైయి నాథు వెచ్చమున ♦ కిచ్చట కొండొరు మీఱుపుణ్యపుం
గొమ్ములు వీరె యంచు జనఁకోటి నుతించెను వారి నత్తఱన్. 91
- ప. ఇవ్వొధంబునం దమతమసాములే మున్ను పుచ్చకొనుటకుం ద్రికరజైక్యంబు
గానుపింపం బ్రార్థించునిజసతులయందు నెవ్వరి నతిక్రమింపం జాలక యాతం
డందఱిఁ బ్రియంబునం జేకొని తదాభరణంబు లన్నియు నొకమాటె పుచ్చు
కొని వెచ్చపెట్టం దొడంగెఁ దత్కాలంబున. 92
- క. మతిలోఁ జతురాగమనం, తతి నీ కుదయించు ననినఁతండ్రిపలుకు ను
స్థితముగఁ దదాశకతమున, సతతము నతఁ డుండుఁ జదుపుఁసంధ్యలదండన్. 93
- క. దానికి ఫల మపు డేమియుఁ, గానక యండియు గురూక్తిఁక్రమ మెద్దియొ యె
వ్వొనికిఁ దెలియ దటంచును, దా నెప్పటియట్ల నన్నదానము నడపున్. 94
- క. ఆయజ్ఞశర్మఁడే ను, మ్మియలఘువ్రతుండు మేదిఁనీశ్వర యీపే
రాయన్నదానసువ్రత, మేయెడ విడువ కునికి యపు ♦ డితనికి గలిగెన్. 95
- ఉ. ఏ మని చెప్పవచ్చు నపు ♦ డింతులసాములు చెల్లిపోవఁ ద
త్రేమము నెక్కడం జదువఁబెట్టెనె గట్టిగ నిశ్చయించె నా
భామలఁ బట్టి యిచ్చి తనఁపట్టినయట్టికడిందినేమముం
దా మదిఁ గొన్ని నాళ్లు విహితంబుగ నిల్పుకొనన్ మనంబులోన్. 96
- ప. ఇట్లు నిశ్చయించి వారి కది యెఱింగింపక కపటమార్గంబుగ సమ్మకొనునుపా
యంబు చింతించి యొక్కనాఁడు కొమ్మలతో నిట్లనియె. 97
- ఆ. తామపర్ణి రేపుదండ నోడలు డిగి, యున్నవియట యేను ♦ నువిదలార
యొకనిపొత్తు గూడి ♦ యొడ బేరము వోయె,దను సదాన్నదానఁధనముకొఱకు.
- చ. అనపుడు నిన్నుఁ బాసి తుణ ♦ మైన గృహంబున నుండ నోప మే
మును నినుఁ గూడి వచ్చెదము ♦ మోదముతో మముఁ దోడుకొఱచుఁ బా
మ్మన నిది లెస్సకార్య మని ♦ యందఱి కొక్కబెహరిచే రహ
స్యనియతి మూల్య మందుకొని ♦ యచ్చటికిఁ గొనిపోయె వారలన్. 99
- క. విను మధిప యిట్లు గొనిపో, యి నయంబున నెక్కనావ ♦ యెక్కించెఁ దుదం
దన కెక్కడ నెడ లేకుం, డను మునుపటిపదగుట్టఁడఁ గలం బరిగెన్. 100
- క. పదియైదుబార లెడగా, నది యాగతిఁ గదలి పోవఁ నపు డే మని చె

- ప్పుడు సరవరశోకమహా, భిదుర మితనిధైర్యగిరిని • చిట్టు పగిల్చెన్. 101
- వ. ఇట్లు విశకలితధైర్యం డై. 102
- మ. అతికుష్టుం బగునాధనేచ్చ తుద నాహా యంతకుం దెచ్చెనే
సతులారా మిము నంచు రూపగుణవంశస్ఫూర్తితల్ మీర లి
ట్లతికష్టస్థితి నోడబ్రహ్మలపా • లై పోవ నాచెట్ట ప
ట్టితిరే యంచు మహారవం బడర నేఁడ్చు శోకవేగంబునన్. 103
- క. ఆయెడ్చు విని సతుల్ తము, నాయకు వంచించి యిట్లు • నావ పతియుఁ గొం
పోయెడునో యని ఘనశో, కాయ త్రత నలుపురును మహాసంభ్రమతన్. 104
- క. జడనిధిలోఁ బడ నుటికిరి, పడ నెవ్వారలును నొడిచి • పట్టంగా నే
యెడఁ గానక హాహారవ, మడరమహాశోకసంభ్రమాకలితులుగన్. 105
- ఉ. పట్టంగ లేమి కొండొరులఁ • బల్లలు చాల దినంతు గొట్టుచున్
దిట్టుచు నీటిలో నలలు • తీవరయంబున వైచియున్ గడున్
దిట్టల సీతకాండ్ర జడఁధిన్ బడదోలియుఁ దజ్జనుల్ గరం
బట్టియెడన్ రయంబు మెఱుఁయన్ వెదకించిరి వారిఁ బల్లలున్. 106
- వ. ఇవ్విధంబునం దడవుగా వెదకిముదితలఁ గాన రైరి వారిం గొన్నట్టిస్థితి యు
తట నవ్విప్రుని బలాత్కారంబున నాక్రమించి నీయెడ్చుకతన నిగత పుట్టు నని
తన్మూల్యధనంబు గ్రమ్మటం గొని విడిచిపెట్టె నట్టిపాట్లం బడిన యితండు తనకు
సుతు లనియెడునామాట నమ్మ కెట్లాడిన నుచితంబ. 107
- క. అత్తలిరుఁబోండ్లయవ్వలి, వృత్తము వినుపింతు మింక • విను మోభూషా
లోత్తమ వా రత్నెఱఁగునఁ, దత్తఱపడి నీట నులుకుఁతత్సమయమునన్. 108
- క. బలుమీ నెక్కటి నోరన్, సలిలం బెగ్గఁగోలుచుండఁ • జని రాచెలువల్
నలుపురుఁ దద్దదనములో, పలి కాసలిలంబువెంటఁ • బాధివతిలకా. 109
- ఉ. అంతన దవ్యగాఁ బఱచి • యంబుచరంబు సయోషపూర్ణవ
క్రాంతరతోయ మూర్ధ్వముఖ • మై ప్రవహింపఁగ మూర్ధరంధ్రని
ష్కాంతము చేసి తజ్జలము • రాజలె వారుణకేతులీల నా
యింతులు వొల్చి రందు లిఖింపించిన బంగరుతీగలో యనన్. 110
- సీ. ఆపీతజలవలాహకముతో గగనంబు, దిరుగఁ బ్రాచుమెఱుంగుతీగ లనఁగ
సురనదె జల్లఁ జూచునముద్రుచేతి కాశ్చీరజంబాలంపుఁచార లనఁగ
బలుమీలచమరుజాబ్బిలఁ బాగతోఁబర్వతోయేంధనపుమంటఁతునుక లనఁగ
నదులకుఁ గూర్చి యఁన్నసిడిమేల్ దెలుపువా, రిధినిల్పు తెఱగంటిఁ రేఖ లనఁగ
- ఆ. విపుల మీసమ స్తంభివర్షనిర్గమితోర్ధ్వ, గామితమహూదఁకప్రవాహ
స్థంగతిని బయోదఁసరణికి నెగయునా, సతులు గానుపించి • రతులలీల. 111

తే. మిగుల దవ్వగ నెగసియు • మగువ లంత
ను త్తరంబుగఁ జను చున్న • యొకవిమాన
నరముమీఁదటఁ బడి రందు • గరిమ జూద
మాడుచును బోవుయువయుగ్గ • మరుదుపడఁగ.

112

వ. ఇవ్విధంబున నద్దివ్యవిమానంబుమీఁదం బడి యొక్కీంతతడవునకు మూర్ఛఁ దే
ఱి కనువిచ్చినయచ్చలునలతడివలువలు చూచి యలఘుకారుణ్యంబున నద్ది
వ్యమిథునంబు దివ్యాంబరంబు లొసంగి యూరడించి మీ రెవ్వ రెచ్చటనుండి
యిచ్చటం బడితి రని యడుగుటయు నప్పడంతులు నడవడ వడంకులు గుడుచు
కులుకుఁజూలుంగులతోఁ బలుకం దొడంగిన.

113

క. తాంబూలరాగకించి, చుంబితతద్దంతకాంతిసాబ గెంతయు ర
మ్యం బగుచు నందు దివ్యని, తంబినిచి త్తమున కద్భుతం బొనరించెన్.

114

తే. మున్ను తద్రూపలావణ్యములకుఁ దనదు
నాయకునిచి త్త మె ట్లగునో యటంచు
దలఁకుదివ్యవధూటి నాతలిరుఁబోండ్ల
పలువరున యొప్పుపలుకులు • గలఁచె మిగుల.

115

తే. ఇట్లు శంకిత యగుచు నాఁయిగురుఁబోడి, కాంతునీక్షించి పారలకత యటండు
నిచ్చి నీపందె మాడుకొ • మ్మేలయాల, సింప నీయాట యోడవచ్చినది యనియె.

ఉత్సాహ. అని యొకింత వారిఁ జూచి • యమ్మలార యిప్పు డే
ననినమాట మీకుఁ గోప • మైన నయ్యె గాని యీ
యన ననుం బరాకుపఱచి • యాటగెలుపు తనదిగా
వెనుక వాదు లాడ నేను • వినఁగఁ జాల నని తగన్.

117

వ. విభునిం జూచి.

118

ఉ. ఆడితె నీదుపందె మని • హస్తనఖప్రసరచ్చవిచ్చట
ప్రమేడితపాండురద్యుతిసమ్మద్ధి గరం బమరంగఁ బాచికల్
వేడుకతోడఁ బుచ్చుకొని • వ్రేల్లను నిట్టు నటుకొ బొరల్చి వి
భ్రాడకలంకకంకణవిరావము మీఱఁ గదల్చి వై చుచున్.

[మనుచుఁ

నీ. నిలుమఁపూ బొంకకు • నెత్త కమ్మ యంచు, బట్టు లుల్కెడునెయ్యఁబలుకు
జిక్క నీసారె నాచే నంచు జిక్క నౌ, దీనిపాలిటికూడు • దిన్న ననుచు
నదె దుగ తివకుమీఁసుదతి నీ వంచు నౌ, నిదె సారె దాకె నీయిచ్చ యంచు
నినుమాటు దంచిన • నెనటిపోత లటంచు, నౌ నట్లయుడికెడుగాని యంచు

తే. నిట్టిదంటమాటలు నేర్చిఁ జెచట ననుచు, దంటనే నౌట నీనంగతమున నంచుఁ
దమపరస్పరసరసవాక్యములు దనర, నెలఁత తనవిభుఁడును దాను • నెత్తమాడె.

- చ. తుపః గవ వాసి కుందుటను • జక్కువజోళ్లమనోనురాగ మే
ల పొగడ నక్షపాతిశయ • లబ్ధసుసంగమశారికల్ తుణం
బపుడ వియోగ మొంది యహఃహా వెనక జానక దొడంగె దుల్యరా
గపుఃబసయుక్ బరిస్ఫుటము • కాదె తదీయమ యెల్లవారికిన్. 121
- ఉ. సారెకుఁ బోటు దాఁకినను • జాడ్యము నొందక జోడు విచ్చి పో
సారెగడంకతోఁ బొడిచి • చాటుచుఁ దీవరణస్ఫుర స్తహా
శారిఫలప్రఘట్టనలఁ • జాలంగ మచ్చర మెక్క నయ్యెడక
వారలు జోదులుం బలె నెఁనర్చిరి జూదపుఁబోరు మీఱుచున్. 122
- తే. అంతఁ బతి గెల్చి తత్పణ • మైనయట్టి
మాస్యమద్యసద్యోదాన • మధరసంజ్ఞ
నడుగఁదల యొయ్య నూపుచు • నన్యసతుల
యునికి గనుసన్న నూపుచు • నుత్పలాక్షి. 123
- ఉ. ఆమధురంపుసాంపు కడు • నాత్మఁ గెరల్ప నతండు చూడ్కి నే
వేమఱుఁ దా నదల్చియును • వేడియు మ్రొక్కియు బుజ్జగించియున్
భామిని నప్పుడే తనదుఃపన్నిదమా పురికొల్పి వారు మా
ర్తో మిడి చూడకున్కి • దనఁమో మొకకొంత మలంచి తెల్పుచున్. 124
- చ. చెలువయు మున్న యాయితము • సేసి నమీషమునందు నిడ్డయు
జ్వలమణిపాత్రికామధుర • సంబు నిజాస్యమునందు నుంచి తా
జెలుపునినోరి కిచ్చెఁ బెటఁచెల్వలు చూచెదరో యటంచుఁ జం
చలితకటాక్షవీక్షణము • సారెకు వారలపై నిగుడ్చుచున్. 125
- ఉ. అంతటఁ బోక పేర్చుప్రణయవ్యసనం బెనకొల్పఁ గ్రోలి రా
కాంతుఁడుఁ గాంతయున్ మఱియుఁ • గల్పకుజానవముం బరస్పరా
క్రాంతమిథఃకపోలఫలఁకప్రతిబింబవిలోకనామృతా
త్యంతవితీర్ణి నూతనరఁసానుభవంబున నేకపాత్రికన్. 126
- ఉ. చెక్కునఁ జెక్కు హత్తి విలఁసిల్లఁగఁ దత్ప్రీతిబింబవీక్షణం
జొక్కుచుఁ బెక్కువాసనలఁసాంపున నింపు జనింప జాఱునక
గ్రుక్కెడుగ్రుక్కెడే మధువుఁ • గ్రోలుచు మోపులు సంజుకొంచు వా
రెక్కుడు గాఁగఁ దన్నిరి నిజేంద్రియపంచకదై వతంబులన్. 127
- ఉ. సిబ్బితిపేరు పోఁ దుడిచి • సీధుమదం బపుడన్నకొల్పుచుం
బ్రబ్బంగ మాట లక్షరవిభాగము చాలక యేమొ యేమొ త
బ్బిబ్బలు గాఁగ వెల్వడియ • భేదిల మానము సోలుచూపులున్
నిబ్బర మైనకెంజియు • నేత్రములం దుదఱుంచె వారికిన్. 128

ఉ. అంతటఁ బానపాత్రమున • నాత్త ముఖంబు నధీశుమోము నీ
మంత్రిని చూచి యోరి పరఃమానిని పానసహాయ మయ్యెనే
యింతటిలోన నీడ యది • యెవ్వతె యంచును జిహ్వా యాడ క
త్యంతము దొట్టెటం బలికె • దన్తధు వానక మానె నల్కతోన్ . 129

వ. అప్పు డతండు. 130

ఉ. చేడియ లెన్న చూడు పెఱచేడియ యెయ్యది యిందులోన నీ
నీడయ కాక యన్న నవఃసీసురభార్యలఁ జూపి యాకె నా
నీడలె వీరు నట్లయిన • నీవు ననుం బలె నొర వీరలన్
వేడుకఁ జూతువు నలగు • వీరికి నిచ్చట నంచు భీతిలెన్ . 131

న. ఇవ్విధంబున నవ్యధూమణి నుధుమదంబున మది చెదర యుక్తాయుక్తవివేకం
బు లేక యాకొమ్మలవలనం దలంకుపుట్టి యిలకు డింప నుద్యోగించి కించిదవ
నతవదనంబుతో నధోభాగంబు పరికించునపుడు నిజవిమానయానానుసారంబున
గోదానరీసరిత్సమీపపరిదృశ్యమానధర్మపురినామనగరవాస్తవ్యవారముఖ్యాకేలి
సౌధంబు గగనంబుతో నొరయుచు సమీపంబున దీపింపఁ దదీయచంద్రశాలా
ప్రాంగణంబు చేర నాత్మీయదివ్యవిమానంబు నియోగించి యాగరితలనలుపురం
గ్రమంబునఁ దాన కైదండ యిచ్చి యచ్చట దించి తనచేత కనుమతింపక యి
ట్టట నట్టుకొట్టుచున్నవల్లభుం జూచి యుల్లంబునం దక్కినచింత వదలి పొ
దండు పొదండు వీరలచేరిక జారభావంబునం గోరువాడు నాచేత నవశ్యంబును
నొచ్చు ననుచు వాహనారోహణం బొనర్చిన నతండు నాకు నిట్టితలం పేమియు
లే దిమ్ముగుదల కాహారాదు లెట్లని విచారించెదం గాని యనుటయు నాయువిద
యతనికి నాసౌధోత్తమంబులోపలిపలు తెఱంగులయరలు కరంబునం జూపుచు.

చ. అదె ఘృతతండులప్రకర • మల్లవె చీరలు భూషణాదినం
పద లవె రాజురాక కులుఁఫా యొనఁగూర్చినయట్లు మీతెడుక
ముదితల కేమియచ్చికము • మూఢత నిం దొరు లెవ్వి ముట్టినన్
బ్రదుకనివారు వా రనుచు • భామిని యేగె నిజేచ్ఛఁ గాంతుతోన్ . 133

తే. ఆత్మవిభుచి త్తచలనశంకాంకురంబు, వలనఁ గాదంబరీమదాఁకులతవలన
వెడలుతద్వాక్యములచొప్పు • విప్రసతుల, ప్రాణశీలాదిరక్ష యై • పరిణమించె.

క. ఆమగువ యట్లు పలుకుచు, నామేడన్ వారి నిలిపి • యరుగుతెఱుగుఁ ద
త్సామిని యగుగణికామణి,దా మఱుగున నుండి చూచిఁతలఁకెడుమదితోన్.

క. ఎవ్వారో దివ్యస్త్రీ, లివ్వరసౌధంబు నాశ్రయించి రిచటికిన్
దవైత్తి మిచటివస్తువు, లెవ్వయు నాశింపు టొప్పు • దిక్ మా కనుచున్.

మ. తలపోతల్ పొడమంగ గూఢసరణిం • దత్సేధమున్ డిగ్గి యా
తలిరుంబోడి తదాభిముఖ్య మమరం • దా మొక్కి యిమ్మేడ నిం

- పొలయన్ నిల్వినయమ్మలార యిపు డిం • చున్నట్టి నాసర్వన
స్తులు మీ కిచ్చితి ధారఘాసి యిదె యంఛుం జల్లె దోయాక్షతల్. 137
- క. చల్లి మదీయ మై వ, రిల్లెడునీచుట్టపట్టఁగృహవనముఖ్యం
బెల్లను మీసా మ్మిక మముఁ జల్లగఁ జలిగాలఁ దన్ని • సాకుఁ జనియెన్. 138
- క. అని యాయాచోటులఁ దన, జనుల బిలుచుకొని నెడలి • చని యాసుద్దుల్
వినుపించె బట్టణములో, మనుజుల కందఱకు నెఱుంగు • మనమునఁ దనరన్.
- ఆ. ఆమెఱుంగఁబోండ్లు • నపు డవిధంబెల్లఁజూచి యిది కరంబుఁబోద్య మనుచు
దీన జనులపాల • దేవుఁ డెందును గలఁ, డనుచు సారెఁ జెప్పఁకొనుచు నొగి.
- క. వారలు తమతలవాకిటి, బోరుఁ దలుపువెట్టి సమయఁఁములఁ దెలుపక నా
రారసి పదిలము నేయుచు, నారూఢిస్థితి వహింతు • గాసాధములొన్. 141
- క. శకునాదులచే నిజనా, యకపునరభిసంగమాశ • లపు పందయింజన్
వికలత నుందనిధైర్యా, ధికతఁ నల్లి రభీష్టఁదేహభరిణి. 142
- చ. పురజను లప్పటప్పటికిఁ • బుణ్యచరిత్రల వారలన్ విభా
స్వరమణిసాధమార్గముల • నచ్చుచుఁ బోవుచు నుండఁ జూచుచు
గరములు మోడ్చి మ్రొక్కుదురు • గాని తదీయసురూపిన్ శి
వ్వరుఁ బెఱచి పోరు మునుఁవార్తివిధం బెద నిల్చి పాయునన్. 143
- శా. గంధర్వాంగనలో మరుత్పతులొ యక్షస్త్రీలొ యిమ్మెవ్వఁ
నింధానద్యుతితో మెలంగుదు రటే • యెన్నఁడు పాపపుష్ప
గంధిస్వాంతతఁ జూచినన్ మనఁడటే • కన్దొం డటాచుఁ బ్రహ
బంధుల్ వేళలు గాచి చూతు రతితాత్పర్యబునన్ వారిలన్. 144
- సీ. నభమున మణివిమానమునఁ గ్రుమ్మరువార, లీమేడఁ బెక్కునా • ప్పిల్లు నిలిచి
యిలలోనిజనములఁబలె వండుకొని వార్చు, కొని గణికాదిత్త • మనుభవింప
నేమిటివ్రత మొక్కొయిదియెన్ని నాల్గొక్కొ, యావేశ్య యెట్టిధాన్యాత్తమొక్కొ
యేము సమర్పింప • నిల్చె కైకొని కరు, ణింతుగో యని పొను • లాతఁ చెచ్చి
- తే. పెట్టసాగిరి తద్వారఁపుధివి యలికి, ముగ్ధతండులఘుతనయోఁముఖ్యునితతు
లప్పటప్పటికిని వారు • నవి పరిగ్ర, హించి రాజను లభిదూర • మిగి మ్రొక్క.
- ఆ. అంతఁ గొన్ని నాళ్ల • కాపతివ్రతలకు, నలుపురకును శోభఁసత్వ మొదన
గర్భలక్షణములు • గాన్పించె బరిపూర్ణగర్భతయుఁ దనచ్చె • గ్రమముతోడ.
- ఉ. గర్భములందు నుండియుఁ బ్రకాశత నప్పుడు నే రైలర్పగా
నర్భకు లొక్కవేళఁ జతుఁరాగమనూక్తుల నొక్కవేళ నా
స్తార్భటి నొక్కవేళ నితిఁహసమయోక్తుల నొక్కవేళ నా
విర్భవదర్శనాస్త్రముల • వేడ్కఁ జెలంగుదు రద్భుతంబుగన్. 147
- వ. అంత.

క. జ్యేష్ఠానుపూర్వి నార్య, శ్రేష్ఠులు పుట్టిరి శుభోల్లాసితలగ్నమునకా
నిష్ఠాగుణసౌభాగ్యగ, రిష్టల కానలుపురకు ధర్మిశ్రీనాథా. 149

క. వారలకు యదృచ్ఛాసం, చారంబున నొదవి యొక్కసంయమి విహితా
చారము నడుపుచు శుభసం, స్కారము లొనరించె జాతకర్తాదికముల్. 150

వ. నామకరణసమయంబున నతం డాశిశువులయనుభావంబు దనదువిజ్ఞానదృష్టిం
బరికించి వీరలు మూర్తిమంతంబు లైనవేదంబు లని నిశ్చయించియు జన్మాగ
మప్రకారంబు ననుసరించియు వరుస నన్నలుపురకుం బ్రథమాగమద్వితీయాగ
మతృతీయాగమతుర్యాగము లనుపేళ్లు గల్పించె దన్తాతలు పూర్వకాలంబునఁ
దమమామ పలికినచతురాగమసంతానశబ్దంబునకు నర్థంబు వీర యని తమలోఁ
దారు సరిపుచ్చుకొని సంతసిలుచు నప్పటిసంయమిండునియొఱకుకు వెఱుగు
పడుచు నక్కుమారులకు నుచితకాలంబున వచ్చియు నుపనయనసిద్ధి యొదవించుటకు
నాతపస్విని వేడుకొని యట్ల సేయించి గాబ్రహ్మచారులు స్వయంప్రకా
శితసకలవిద్యు లయ్యు శాస్త్రసిద్ధికోఱుకు నతనియొద్దన యఖిలవిద్యలు నత్యల్ప
కాలంబులోపలన యధ్యయనంబు చేసి రంతఁ దన్తాత లెంతకాలంబున నిట్లున్న
ను దమపెనిమిటిసమాగమంబు దుర్లభంబ యని విచారించి యచ్ఛోటు విడిచి
యెచ్చటికేనియుం బోవఁ దలంచి యది తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన
వార లిట్లనిరి. 151

క. పెద్దతల లేక మీ రీ, నిద్దపురూపముల నెచట • నిల్విన మనకుం
బెద్దటికము చాలదు పెఱ, నుద్దులు గల్పింతు రందు • సుజనులు గలరే. 152

క. కావున నిచటన మీ రీ, దైవతవనిత లనుగుట్టు • దప్పక యుండక
ద్రోయుండు దినసము లే మొక, భూవరుగని వైభవంబు • బొందెడుదాకన్.

తే. అపుడు గాని మాతండ్రి యున్నట్టిచోటు
నరసి సంధించుకొనుటకు • వెరవుపడదు
తప్ప దిది యని వారలు • తమనివాస
మొరు లెఱుంగ కుండ నెలువడి • యరిగి రంత. 154

వ. అట్లగి యాబ్రహ్మచారులు నలుపురు పురంబులోనం గొంతసంచారంబు చేసి
యప్పు డది యేలెడురాజు మదాశయుండు గావున నతనివాకిటికిం జని యతం
డు సకలవిద్యావిశేషజ్ఞుం డనియు దద్దర్శనంబు పురోహితునియనుమతి లేక
బ్రాహ్మణుల కెవ్వరికి దొరక దనియు నతండు దాను విద్యాధికుండు కాకుండు
టంజేసి నిజగౌరవశైధిల్యభయంబున నితరు లగువిద్యాధికులకు రాజగృహంబు
నఁ బ్రవేశంబు లేకయుండ దావారికాదిసకలపరిజనచక్రంబును పలకట్టుకొని
యుండుటయుఁ బ్రభువునకు యాగేచ్ఛగలిగి తనతోడ విచారించినఁ దదార్థి

జ్యోతమర్థుల నెచ్చటం గాన మని పరిహరించుటయు నచ్చటిజనంబులవలన వి
మఱియును. 15

సీ. ఎవ్వరి నేనుద్ది + ద్రవ్యించి యచ్చట, నేనా స్త్రీకును కల్లి + యెఱిగికొనునొ
మనుజేశుఁ డనుచు నేపనికిని వెల్పులి, వాక్పగల్బిత లేనినాని గాని
చొరసీరు రాజమంధిరమును దావారి, కులు మఱి యట్టివాచలను మిమ్ము
నరసి నేమము గీమ + మరసిన రాజతో, నీయిల నేల గ + నెప్పుడు సుభమ

తే. యనెనుమాటగా నాడుకొం + డ్రనియు నాన్

లేమి యడిగిన మేము మాంయిండ్లలోనె

యుండుదు మెఱుంగ మనుఁ డనియును నిన్న

మాన లిడి కాని చొరగని + రనుచు వినిరి. 16

క. విని తదుచితమును బ్రభువున, కును దమమహిమబుల పొందుకొని ననుకూల
బును గా నొకవాక్పద్ధతి, నొనరించికొని సీచబాలయోగ్యాప్యవహిత. 17

ఉ. భూవరముఖ్యునన్నిధికి + బోయెడుమానిషిన్ద్రవ్యవృత్తి

మోవగఁ గూలఁ బుచ్చుకొని + మూఢత గుల్కి-మగ్రావ్యచేష్టిత

భావహిలంగ నేగి నైతిహారజనంబుల కిష్ట మైననా

చావిధి కొప్పి చొచ్చి ప్రభుసన్నిధి బెట్టి పండ్లవృత్తి. 18

క. పెట్టి వెనునెనుక కటు చని, యట్టిను భయచలచేష్టు + పై యుగిగురుగ
పట్టెడియాభాలురఁ గృప, యట్టిపడగఁ జూచి నృపతి + ముచ్చూన సగుచున్

క. సంతోషమె కద యెయ్యెడఁ, జంత యొకప్పుడు నొకొత్త + చేతులుగుడిదా
కొంత మఱుగిడక కలిగిన, యంతయు నిక్కముగఁ జెప్పఁజెరులయు వార

* క. మాయమ్మానసు నీనే, రాయల నై కావ దేవరాజ్ఞి

మాయాతుమ లానిన యది, పాయక సంతోషమున్ను + పల నిలుసామూ. 19

క. అన నమ్మాటలచందము, తనయప్పటివాక్యములకుఁ + దగును పుట్టి
యనయముఁ గ్రతుబుధనేనా, ఘనోపదేశంబు సగుచుఁ + గాన్పించుటయున్

* ఇందలిపదము లీప్రకారమునవిభజించిన సాంస్కృతికము లగును.

మా, ఆయమ్, మాన, సునీవే, రాః, అలనా, ఏకా, అవత్, ఏక, గాన్, అగ్గి, మా, ఆ
తు, మలాని, న, యది, పాయక, సంత, అనముత్, న, పల, నిల, సా, అని.

అగ్గము.

సునీవే=శోభనమైన మూలధనము గలరాజా (ని) (శ్రీకృష్ణవ్రద్ధులధీని సేవకులమేమిచే ఆ
యమ్=వచ్చుబడిని, మామాన=గౌరవింపవలయు, వచ్చుబడిని గౌరవించి మూలధనమును పోషింప
వెచ్చింపవల మని యాశయము. రాః=ధనము. (ని) అగ్గరవిభివాఅహి అ. అలనా=నాశము జనింప

చ. విరివిగ సంతరంగమున • విస్కయ మావహిలంగ వారిరూ
పరయుచు భస్మ సంవృతమహాగ్నికణంబులువోలె గూఢవి
స్ఫురణత నున్ని గాంచి పరిపూర్ణ విశితి సుమోదభక్తిత
త్పరతదలిర్ప లేచి నరపాలుడం సాగిలి మ్రొక్కె వారికిన్. 163

క. అని చెప్పె గలాపూర్ణుడు, విని యాతం డింతశబ్దవిదుడే యిటు తో
ల్ల నెటుంగ మని మదాశయుడ, గనుగొనియెన్ సబహుమానగౌరవదృష్టిన్.

వ. కనుగొని మదాశయుండ కూర్చుండు మని ముమ్మాటుదాఁక ముదుల పెట్టి
యంతట బలిమిన కూర్చుండ నియమించి మధురలాలనం గటాక్షించి యట
మీఁదఁ జెప్పు మనుటయు నది యిట్లని చెప్పి నట్లు మదాశయుండు మ్రొక్కి
యానలువుర నాసనపాద్యాదివిధులం బూజించి నిజాస్థానజనులం జూచి యిప్పటి
వీరలవాక్యంబులందు నేమివిశేషంబు గలుగఁ దెలిసి యంతఁ బూజించె నని
మీమనంబుల నున్నవి యేమొ యవ్యాకృంబులమహిమ వినుండు. 165

సీ. ఆయంబు సరకు సేయకుము శోభనమూల, ధనుడ ధనం బచ్చిదంబుముఖ్య

ఏకా=ముఖ్యమైనదియు, అవత్ + ఏక-అవదేశ=(తన్నరక్షించువానిని) కాపాడునదియు (అగును).
అజేజే=(అజంయబత్తిలిఅజేట్ తన్నె) విష్ణుని బూజించెడు, ఆజశ్వంభావిష్ణుధాత్రోః కామేభాగేర
ఘోసస్స లే' నానా. రాజే=రాజకొఱకు, మా=బ్రహ్మ, ఆయాతు=వచ్చును.(ని) ఇందిరాలోకమాతా
మా' అ. మలాని=పాపములు, =చేగవు, నిష్ఠునదేశించి క్రతువులు చేయువారికి సకలసంపదలు గల్గు
ననియుఁ బాపములు తొలగఁ ననియు నాశయము. పాయక=ఓరక్షకుఁడా, సంహ=విద్వాంసులు,
యది=(వచ్చిరి) యేని, అసముత=సంతోషము లేనివాడనై, నపల=తొలగిపోయెను, ముల=(సంతోష
ముతో నాని) కూడికొనుము. విద్వాంసులు వచ్చినయడ వారికి విముఖుడవు గాక కర్మనము మ్మని
యాశయము. (ఏలయన) అచి=కపిద్వాంసులు, సా=అలక్ష్మియే, విద్వాంసులరాక సంపత్కర మని
భావము.

ఇందలిపదములే యిట్లు పేర్చబంచిన నచ్చిత్రాలుగను యిగ్గును.

మాయమ్మన, మ, నీవు, ఏ, రాయలవు, వి, కావన్, పెం, జే, జే, జే, మాయాములు,
ఆనినయది, పాయక, సంతోషము, ఉన్న పలము, ఇలసాచి.

అర్థము.

జేవరా=ఓరాజా, జే జే జే=జయ జయ జయ యని యాశీర్వచనము, ఎల్లవారికంటె నుత్క
ర్ణము గల్గియుండు మని యర్థము. ఇలసాచి=ఓమదాశయుఁడా, నీనే, రాయలనై=రాజనై (బహు
వచనము గౌరవాగ్గము) కావక్=రక్షింపఁగాక, సంహోసము=అనందము, పాయక=ఓదూక, మాయా
తుములు=మామనసులను, ద్విత్వియాగ్గమునం బ్రథమ, ఆనినయది=అశ్రయించినది, ఉన్న పలుము=తక్కిన
ప్రయోజనముసహితము, ఆనినయది=నీవు పాలనము నేయఁగా మాకు సంతోషమును దక్కినయెల్లప్ర
యోజనములును సమకూడె నని భావము.

మాయమ్మన=మాతల్లియన, మ=మమా, చూచుధాతువు ప్రాగ్గనాగ్గకరూపాంతరము. మీఁ
దఁజెప్పినయగ్గము నిజ మని నమ్మించుట కీవాక్యము లోకరీతి ననుసరించి చెప్పబడెను.

మైనయట్టిది ధన్వి • నదియ తేజ కజయ, జంచునానికి లక్ష్మి • చేరు భాత
కములు చేరవు రక్ష • కాకోవిదులు కల్గి, రామసమోదూడ • నై యరుగకు
సమ్మిశ్రభావంబు • సలుపుచు మాలక్ష్మి, కోవిదు లనియెను • దేవభాష

ఆ. వరుస బదవిభాగ • విరచనతో నర్థ, మరయ దోచుచున్న • యది గిరింబు

తెలియఁ జూడుఁ జేత • దీయాంధ్రవచనం, దర్శమునను శిల్ప • తంత్రవిదులు.

వ. అని పలికి మదాశయుండు ప్రథమాగమున కభిముఖుడై వినయవిసమితుడగుచు
ముకుళితకరుండును నగుచు మీ రెవ్వ డిట్టిప్రచ్ఛన్న నేషుంబున నేల నచ్చితిరి
మీవిధం బంతయు నాకుఁ దెలియ నానతీవలయు నని ప్రార్థించి నతండు తమ
తండ్రి యన్న దానియమంబు మొదలుకొని పూర్వవృత్తాంతంబు తమశిల్ప
వలన విన్నదియుం దారు గన్నదియుం దద్దర్శనపర్యంతంబు సకలంబు జెప్పిన
నతండు నిజపురోహితదోషాయ త్తతఁజేసి పూజార్హు లని విచారించి నేరనితన
దుర్వివేకంబునకు సిగ్గుపడుచు నిట్లనియె.

167

క. ఇది దెలిసియె కావలయున్, మదాశయుం డనుచుఁ జేరు • నాకు నిమిట యే
నిదిగో కననేరన కో, విదులఁ బురోహితునికపట • న్న భిక్షు లో నై.

168

చ. అని యపు డమృహామహుల • ప్రార్థన బల్లిని దక్కినట్టిద •
డనము నరేంద్రుఁ డాతని కొనర్పక యాత్మ పురోహితత్వం
ర్థనమును మాన్పి తత్కపట • తంత్రములోపలివారి నై చరిం
చినజనులన్ లఘుప్రబల • శిక్షవిసితులఁ జేసె నంతయున్.

169

ఆ. ప్రార్థనం బొనర్చి • ప్రథమాగమాదుల, ధర్మవిధుఁ బురోహి • తత్వమునకు
నిలుపుకొనియె వారు • నిజమాతృయక్తులై, తగినగతి గ్రహీత • దాదులగుచు.

వ. ప్రభుసన్తానంబున సత్యంతవై భవంబునం బ్రవర్తెల్లుచు నతని నిధినుంబు నై నక్రి
తువులు సేయింపుచుఁ దమజనకునియనికి యురగపట్టణంబు మొదలుకొని సాగ
డ్యకేరళచోళద్రవిళాదిదేశంబులం బరికింపగ దగినవారం బనిచి యాచు నల
బ్ధవృత్తాంతు లయి చింతాక్రాంతు లగుచుఁ దల్లుల నుచితవిధం గొన్నికొన్ని
యాశలు చూపి యారార్చుచుండి రలఘువ్రతుండును నట్లు భార్యావృథావి
క్రయలజ్జతుం డగుచుఁ దజ్జనపదంబుల సుహృజ్జనులకుఁ దలచు నోడి దూర
దేశాంతరంబుల యాయావరవృత్తి నర్థాజ్ఞంబు బొనర్చుచుఁ దల్పిమితాన్న దానం
బు నడుపుచు నది నెఱయన్ సాగకున్న నన్నవర్జనంబు చేసి తాను గాదమూల
పయఃఫలాదుల దేహయాత్ర సలుపుచు నంతరాంతరవృత్తి న్యవృత్తాన్న దా
నాచరణంబులం దనియక బహుధన్వార్యసంబునకు నుపాయంబు నెదగుచు
నంతట నృగేంద్రవాహనామహాశక్తిమహిమ విని తదారాధనంబునకు నొక
నివలన మంత్రోపదేశంబు సాధించి యద్దేవిసన్నిధికిం జని యచ్చట భవత్కథా
శ్రవణఫలంబున సకలసంపదాయురభివృద్ధిపుత్రప్రాప్తాదిలాభంబు విని యా

దుః కనకుః బుత్త్రపౌత్రాదు లనుమాట య టుండినఁ దక్కినఫలంబు గల్గుట సిద్ధంబు గదా యనియెడుతలఁపున జపంబుచేత భవత్కథాశ్రవణంబు సాధిం చఁ దుద నది యత్యంతసంభావనీయం బైనపుత్త్రాదిలాభంబును గలిగింపక మా న దయ్యెం జూచితే యోమణి స్తంభతనయ యిట్టిది సుమీ దేవరకథామహి మ యని పలికి మధురలాలన యూరకుండఁ గళాపూర్ణుండును నలఘువ్రతుం జూచి నీనందియం బెల్లను దీతఁ గదా యని పలికి బ్రథమాగమాదుల నిరీక్షించి మీతండ్రికిఁ దగినయుపచారంబులు నడపక యిప్పుడు ననుమానించినం బాత కంబు రాదే యని పలికెఁ బ్రథమాగమాదులును భయభక్తివిసయనమ్మోద సంభ్రమంబులతోడ నలుపుదును లేచి వచ్చి యలఘువ్రతునిపాదంబులకుం బ్రణామంబులు గావించి యానందబాష్పపులకవిలసితశరీరుం డైనయాజనకుని యాలింగనమూర్ధాఘ్రాణాదివివిధోపలాలనంబుల నానందించి యతనిచేరువం గొలిచి యుండి రప్పు డమృతాత్మలతోంటియాంధ్రగీర్వాణభాషాశ్లేషవైచిత్రి చిత్తంబునం బాఱఁ గళాపూర్ణుండు వారలం జూచి యిట్టివిచిత్రకవిత మోమతు లకు నిపుడు దోచునెకొ యని కౌతుకసంబంధగంధమందరహసితంబుతో డఁ బలికిన నందుఁ బ్రథమాగముండు.

171

* క. తా వినువారికి సరవిగ, భావనతో నాను నతివిభావినుతేజా దేవరగౌరవమహిమన, మావలసినకవిత మరిగి + మాకు నధిశా.

172

చ. అస భళిరా మహాకవిశిఖాభరణంబు మదుక్తభాషణం
బున కిపు డిచ్చును త్రరమ + పూని విచిత్రపుబద్ధ్య మయ్యె మే
లని విభుఁ డాడె న ట్లది య + టంచుఁ గవీంద్రుండు నవ్వె నవ్వె నా
యన పతియింపుమా తిరుగి + నన్నఁ దదుక్తి మెచ్చె విప్రుడున్.

173

* ఈపద్యము చివరనుండి చదివిన సంస్కృతమును మొదటినుండి చదివిన దెనుఁగు నగును.

చివరనుండి పదవిభాగము.

శాధి, ఇన, కుమ్, ఆగిరి, మత, వికనసి, లవమాన, మహిమవరగౌరవదే, జాతే, సువిభౌ, ఇతి, నా, అంతః, నవభాః, గవి, రసకీరి, వా, అనువితా.

అర్థము.

ఇన=ఓప్రభువా, (ని) ' ఇనస్సూర్యప్రభౌ' అ. కుమ్=భూమిని, (ని) ' గోత్రాకుః పృథివీపృ థ్వీ' అ. ఆగిరి=పర్వతము లున్నంతకాలము, శాధి=శాసించుము, చిరకాలము భూమిని బాలించు మని భావము. మత=ఓసమృతండా, వికనసి=మిగులశోభిల్లెడు, లవమాన=రామునికుమారుఁ డైనలవునకు వలెఁ జిత్రాన్నత్యము గలరాజా, (ని) 'మానఃస్త్రీణాంకోపభేదే గర్వచిత్తోన్నతావపి' నానా. మహిమవరగౌ రవదే=గొప్పతనముచే నెక్కువగౌరవము నిచ్చెడు, సువిభౌ=మంచిదాజు, ఇతి=ఇట్లు, జాతే=కలుగఁ

క. ఆరీతిం దమలోనం, దారే సరిపుచ్చుకొనగఁగఁ దత్పద్యచమ

త్కారం బపుడు సభాజన, మారసి యేమియును గానఁ కద్భుత మందెన్.

వ. అంత ననసీకాంతుండు సభాసదులం జూచి యిప్పు డాపద్యంబు తిరుగం బఱియింపుమనుట మఱియును బఱియింపు మనుట గాదు వినుం డని యిట్లనియె. 175

సీ. ఏలు మోనాయకఁ యిల గిరు లెంతకా, ల మ్మంతకాల మోసమృతుండ
మిపుల శోభిల్లెడులవకుమారసమాన, మానుడ మహిమ సమాన మైన
గౌరవం బొసఁగుచుఁక్కనిప్రభు విట్లు గ,ల్కుగ నోయి పురుషుఁ డిగౌరవమున
సభివ తేజస్కుఁ డై వాణిరసములు, గులికెడునట్టిదిఁ గలుగఁగాను

తే. వినుతి సేయనివాడె యంఁచును మహార్థ

మున్నయది సంస్కృతంబునఁ జెన్నుమీఱ

వరునఁ దుదనుండి మొదలికిఁ దిరుగఁ జదువ

నాతెనుఁగుపద్యమున బుధుఁ లరసికొనుడు.

176

ఆ. అనుడు వారు నట్లయవరోహమునదాని, జదువుకొనుచుఁదెలిసిసంతసిలుచు
నెఱయమెచ్చిరికవిఁనృపులయాశువిచిత్ర, మృదుకవిత్వకృతియుఁదదవగతియు.

న. కథాపూర్ణం డంత ననేకమణివిభూషణవిచిత్రాంబరప్రధానం బైనపారిలోపిక
దానంబునం బ్రథమాగము నలంకరించె నప్పు డతనియమాత్యుండు సత్వదాత్
నామధేయుండు మధురలాలనకుం బ్రణామంబుఁ జేసి యిట్లనియె. 178

ఉ. ఓరుచిరాత్మ యోపరమఁయోగిని యే నటుపూర్వమైననా

పేరుఁ గులాదులుకొ మఱచిఁ బిమ్మిట నొక్కెడ నుండుఁ దెచ్చి కా

సారపురంబువా రిడిగిఁ సమృతి నాకును సత్వదాత్తుఁ డక

పే రవి దెల్పవమ్మ మఱిఁ పెద్దలఁ గానమ యెందుఁ దద్జ్ఞులన్.

179

గాక, నను=ఓయి, నా=మనుజుడు, అతః=ఆరాజు చేయుగౌరవమువలన, నవభాః=నూతనమైనతేజ
ముగలవాడై, రసకిరి=శృంగారాదిరసముల వెదవల్లెడు, గవి=వాణివిద్య యని యర్థము, కలుగఁగా,
అనువితావా=స్తోత్రముచేయనివాడా? చేయువాడే యని యర్థము.

ఉదాఁబట్టి గలవాఁడును గౌరవించువాఁడును నగరాజు పాలింప విద్వాంసు లందఱు స్తుతి
యింతు రని భావము.

మొదటినుండి పదవిభాగము సులభము.

అర్థము.

అతివిభావిమతేజా=మిక్కిలిగా వ్యాపించెడుమంచిప్రతాపముఁ గల, అధీశా=ఓరాజా, దేవర
గౌరవమహిమన=మీ గౌరవాభిషేయముచేతనే, మావలసినకవిత=మాకుఁ గావలసినకవిత్వము, తాక=
అది, వినువారికే=శ్రోతలకుకై, సరవిగక= ఆనుకూల్యము గలుగునట్లు, భావనలోక= తలఁపు
లోక, మాకుకై, మరిగి=కళపడినదియై (మరగి యని యుండవలెను) అనుక=అశ్రయింపును.

క. అని యశుగుచుండ గాలిక, కను నులుముచు బెదవి విడిచి • కటకట వాపా
యెను మొగ్గవాలుచందం, బున నడు మెగనె త్తిగొనుచు • బొత్తులమీదన్.

క. అపు డది గని యింతన యీ, విపరీతపుఁజేత లేల • వివరింపఁగదే
యిపు డే నడిగినయది చో, ద్యపుఁదల్లియనుచుమఱియు • నాతఁడు మ్రొక్కెన్.

చ. కలుదులపూప లై మునులు • గాననియట్టికతల్ వచింపఁగా
నెఱిగిన నీకు నాకలియు • నేడ్పులు నా యనువారు మాయలం
బఱచిన నేమొ పోమిఁక స్వభానపుదివ్యవిభూతిఁగోడనే
వఱులుచు మచ్చుఁ బ్రోవు మను • వారును నై రపు డానభాసదుల్. 182

ఆ. ఇగఁ నేమియైస • నెఱుఁగంగవలయు సగ, దేహపదము నీపు • దెలిపె దనుచు
నమ్మి యున్న నార • మమ్మ యీవెడమాయ, లందనేల యనిరి • కొందఁ జింత.

క. అవ్వాడ్కి- మఱియు నెవ్వ, రెవ్వయి దనువేడుకొన్న • నెఱుకకలిమి లే
శఱ్ఱును గాన్పింపక న, త్యమ్ముగ నాకటన యేడ్చే • నాశిశువు గడున్. 184

శా. ఆవాక్సోఽఘోరము నానుభాధముఁ దిరం • బై యున్మి యట్లబ్బువై
వానేశం బపు డెద్దియో తదతిమా • హాత్మ్యంబు రప్పించె గా
కావేళం దెలియగ లేమ తగ సం • ప్రార్థించి తద్దివ్యభో
ధావిర్భాసనిధానముం గటకటా • యం చుండె నుర్వీశుఁడున్. 185

వ. తదనంతరంబ యమ్మనే స్తంభనందనుండు రూపానుభూతిని మదాశయుం బిలిచి
మీఁబాలికకథ లన్నియు వింటిరే కదా మీభాగ్యవైభవంబునకు నెందు నీడు
లే దిది మొదలు నాకు మీర లత్తమామ లైతిరి సందియంబు లేదు మీర
లింకం దక్కినకొలుపు మాని యీశిశువు నింటికిం గొనిపోయి పోషింపుం డను
టయు నతనికి సత్వబాత్తుం డిట్లనియె. 186

ఆ. పార్థివేంద్ర వాఁపచుచుమెడక మణి, హార మెపుడు వెట్టి • తపుడ నీకు
వార లత్తమామ • లై రని యున్నాడె, దదనుగుణము లయ్యె • దత్కథలును.

క. ఈనిసుపు సులక్షణము ల, నూనంబుగఁ జూడ నిది నృ • పోత్తమ నానా
భూనాథనధూమోళిమ, ణీనిర్మితసూపురార్చ • నీయాంఘ్రి సుమీ. 188

చ. అని యతఁ డాడుమాటలకు • నాత్మఁ గరం బలరక దరసి తా
సనుఁ డగుచుక మహీశుండు ఘనప్రమదంబున వారి నంతఁ దా
ననిపెఁ జనుండు మీరలు గృహంబున కాత్మజఁ గొంచు నంచు గాం
చనమణిభూషణప్రముఖ • సంపద క్రొత్తగ వెంట నంపుచున్. 189

క. ఆమధురలాలసాకథ, లేమియు శుద్ధాంతమునకు • నేగక యుండక
భూమిసతి యడఁచె నభినవ, కౌముది విన నేల యనుచు • ఘనయత్న ముత్తోన్.

శే. అంత నలఘువ్రతుని యథే • ష్టాన్న దాన
కరణపర్యాప్తబహుధన • గ్రామదాన

ముల మిగులఁ దన్ని యనిపె సప్తత్రికముగఁ

దత్తురంధ్రీనివాససద్ధమున కతఁడు.

191

క. షీతిపతి చేసినకారవ, మతిమోద మొనర్చ నిగిలి • కాచినమీసల

సుతఁ గొనిపోయె మదాశయ, సతియుఁ బ్రయత్నమున • సతిప్రేమన్.

క. సలుమఱు తలయగటి తగ్గ, నలుఁ గిడి దోయిల్లజలమున • బోర్కాడి

చి లలిం జన్నిచ్చుచు ను,య్యల నూపుచుఁ బెనుఁ దోడిగ • నానతిసుపున్.

వ. బ్రహ్మచరసామర్థ్యలబ్ధు బై నసహజపాత్రినత్యగబుస • జీసి యాసమయంబున.

చ. పాలుపఱఁ దన్ను వే నిదురఁ • బుచ్చుటకై తనుతల్లి సేదయు

య్యెల నిడి యూపుచోఁ గువలఁయాధిపుపాటలు పాడిన • గది

బలరుచుఁ గేరికేరి నగు • సన్మలపాటలు పాడిన • గది

బలయుచు నేడ్చు లోకు లపురా పతిభక్తి యటఁచు సన్మలగన్.

195

సీ. లీలఁ బాత్తులమీఁద • లేచి కూర్చుండుచో, విద్యయు ముక్తి • ముద్దఁజలుపు

షీతిమీఁద లేతకెం • గే లిడి తడవుచో, మొస లిడి యాడోకి • ముద్దఁజలుపు

నల్లనల్లన తప్పఁటడుగులు వెట్టుచో, నిద్రిపుబసఁ • ముద్దఁజలుపు [లుపు

కొదలుమాటలు తేనెఁగులుకుచుఁ బలుకుచో, మోహన • బుగ్గఁదోకి • ముద్దఁచె

తే. కలిగి యాబాల నవచంద్రకళ యనంగఁ,దిప్రట నామగ్నఁ • దివ్యమే • గంగ యనంగ

నంతకంతకుఁ బ్రోదిచ్చే, సతిశయిలుచుఁ, బగఁగెఁ జూడఁ • బుగ్గఁదోకి • ముద్దఁచె

ఆ. ఎల్లబంధువులకు • నల్లారుచెల్లమై, యరిది గారనాఁ • కలిగి యనంగ

దల్లిప్రేమకరము • దనరారె ముగిటి, ముత్య మగుచుఁ • గ్రోత్తి • గ్రోత్తిదల.

ఉత్సాహ. చేతివాలు చూచి యిది యశేషరాజ్యవిధిసఖా

గాతిశయము గలిగి యలరు • సనియు మృదులచగ్గఁ

జాతరేఖ లరసి రాజసతులసతుల కర్పయా

నాతి యనియు నపుడు లక్షణజ్ఞు లాడుకొని లన్.

198

చ. గలగలమోయునందెలును • గజ్జెలు మువ్వలు పైఁడయు • గలగల

బులు వులిగోరు సంకులును • బొద్దులు గాజులు రావి కాయ

జెలు వలరంగ నెంతయును • జెన్నెసలారుచుఁ గొట్టి నాన

బులు ముద మందఁ జేసెఁ గడుఁముద్దలసేతలఁ దల్లిద • ప్రమాద.

199

ఉ. విందులు విందు లంచుఁ దను • వేడుక నెత్తుకొనఁగఁ బిల్వము

పొందఁగ నేగి పైఁబడుచు • నుబ్బునఁ గేరుచుఁ జంగలిపుడు

సందిలి వట్టి యాడు మన • నాట్యము లాడుచు ముద్దలకొ ను

నంద మొనర్చె బాలిక దిఁనంబును జుట్టపుఁబూవుఁ • జుట్టకున్.

200

క. పుట్టకయతొల్లి యెక్కడ, నిట్టివి నేర్చి తని చూప • పుట్టకు పుట్టు

ముట్టుచు లాలింపఁగ నా, చిట్టికలికి చిందులాడు • షీతిపతి దివ్యమన్.

201

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంత గడు నర్థిం బొమ్మపెండ్లిండ్లు గు
జ్జెనగూ ల్లచ్చనగండ్లు పింపిళులు కుచ్చిల్ గీతనంగింజ లో
మనగుంటల్ కనుమూసిగంతనలు కం • బాలాట లో నైనభే
లనముల్ మీఱంగ బోంట్లతో నలరె బా•లారత్న మెల్లప్పుడున్. 202

సీ. ఆపిన్నపాప దా • నంత యై యింత యై, యోలి నోయ్యన బాల్య•కేళిఁదనరె
మగవారియెదుటఁబల్కఱునుండుటకుఁగొంకె, దఱచుగారాదయ్యె•దండ్రడికడకు
నంగకంబులబాగు • లరసి యోమ దొడంగె, నడలనీ దయ్యె నె•ప్పుడును బైఁటఁ
గ్రేళ్లుజూపులకలి•కితనంబుపన నేర్చె, బలుకుచో బామలార్చు•భంగు లెఱిగె
తే. ముదురుఁబ్రాయంపుఁబడతుల•మదనకథలు
పొడముచో సిగ్గుపడి పాటి•పోవఁ జొచ్చె
తైశనముఁ బాఱ నెత్తుచు • జవ్వనంబు
క్రమముతో నంతకంతకుఁ • గానుపింప. 203

తే. స్తనజఘనభారములఁ బెర•జవ్వనంబు
మించి యిరుదిక్కులను నాక్ర•మించి బలియ
నడుమఁ జిక్కినబాల్యమో • నాఁ గృశత్వ
మంతకంతకు నొందె నా•యతివనడుము. 204

క. యోరపుఁగచభారము కుచ, భారము కటిభారమున్ వి•భాసిలుచుండఁ
మారునిత్రిభువనరాజ్యపు, భారములు వహించినట్లు • బాలిక యొప్పెన్. 205

సీ. గురుతర స్తనకేళి•గిరులును గంభీర, తరనాభికూపమ•తల్లికయును
జారురోమాళిశృం•గారధారాసర,ణియు నంగుళీకిన•లయచయంబు
సుకుమారబాహువ•ల్లికలును రమ్యోరు, కదళికాస్తంభప్ర•కాండములును
సలితాధరబింబ•ఫలవిలాసము పుష్ప, విసరపాండిమహాస•విభ్రమంబు
తే. కలిగి పలుకులు శుకపిక•కలకలముగఁ, గుంతలంబులు మధుకర•కులము గాఁగ
శంబరారాతికేళీవ•నంబుఁజూలె, సుదతి యపు డొప్పె నొకవంత•సోయగమున.

తే. ఆలతాంగియు నాలోన • నభ్యసించె, వివిధసంగీతసాహిత్య•విద్య లెల్లఁ
గావ్యరచన యెసర్చె బ్రా•గ్జన్మవాస,నాతిశయముచే ననతిప్ర•యత్నమునన.

ప. కళాపూర్ణుండు నమ్మధురలాలనను మున్ను తల్లిదండ్రులయింటన పెరుగని మ్మ
ని యనుచుట యాదిగా నభినవకౌముదివిహారవిశేషంబులవలనను రాజ్యకా
ర్యవ్యాసంగంబులవలనను మఱచి మఱి యెన్నఁడుఁ దడవఁ డయ్యె మదాశ
యిండు నతనిచిత్తంబుతెఱుంగెఱుంగక యూరకుండె నంత నామధురలాలన
యు నవ్విధంబున జవ్వనంబు ప్రాపించి యంకురితమదనవికార యగుచు నా
కళాపూర్ణపాణిగ్రహణం బభిలషింపుచున్నంత. 208

- చ. మునుకొని కూర్చి నెచ్చెలులఁ ముచ్చటవేళలఁ దన్గుణౌఘముల్
వినివిని విన్నయర్థ మొకఁ వేళను నూననినిత్యభావనం
గనికని కన్నయంతయును + గావ్యవినిర్మితచేతఁ దారుచుం
గొనికొని మిక్కిలిం బెనిచెఁ గోమలప్రేమము నామహీశుపైన్. 209
- క. అంతటఁ బ్రత్యక్షంబుగఁ, గాంతుం గనుఁగొనఁగ బిగువుఁకాఁగిటఁ జేర్చు
గంతువిహారంబుల న, త్యంతము మోదింపఁ గోరెఁ నంగన మదిలోన్. 210
- క. అనలుం గొనలుం బాటుచు, మనమున నాకోర్కితీరగె + మగువకు మిగులన్
ఘనముగఁ దత్కునుమద్యుతి, పనుపడ వెలిఁ బర్యేననఁగఁ + బాండిమదోచెన్. 212
- వ. అందు.
- ఉ. ఒక్కతెఁ బిల్వఁ బోయి మఱియొక్కతెఁ బేర్కొని పిల్చు మేన సా
మైక్కటిఁ దాల్చు బూని మఱి + యొక్కటి వీడ్వడఁ దాల్చు నర్థమై
నొక్కడ కేగఁ జూచి మఱియొక్కడ కేగుఁ బయోరుహాక్షి దా
మిక్కిలిఁ బేర్చుభూవిభునిఁ బూఁదిపరాకునఁజేసి నిచ్చలున్. 213
- సీ. ఏమి కన్నులఁ గన్నఁ హృదయేశురూపంబు, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
నేమి వీనులవిన్నఁ హృదయేశుమధురోక్తి, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
నేమి మైసోఁకినఁ హృదయేశుసంస్పర్శ, దోషక యదిమున్ను + దోచకుండ
నేమి దాఁ జవిగాన్నఁ హృదయేశు కెమ్మోవి, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
- తే. గాంత కంతట సంతతఁకంతుకేళి, వివిధసంకల్పవాసన + పవలురేలు
తనరువులకలు కలవరింతులును మాట, వీడుపాటులు చెలులకు + వెఱఁ గొనర్చు.
- ఆ. తరుణి తాఁ బగళ్లు + తామరసాక్షి యన్, పేరువోలె నుచితఁనియతిఁ బరఁగ
నిర్వహించె రేలుఁసీలోత్పలాక్షి యన్, పేరు నృపునిపూఁదిఁ ప్రేమ సంత. 215
- క. సితకరునిశుక్లపక్ష, ప్రతిపత్కళ చూచి చూడఁ భామిని నెమ్మే
నితనుత్వముఁ బాండిమసం, గతియును గడు నెక్కు డగుచుఁ + గానంబడియెన్.
- ఉ. వీణియ ముట్టుటల్ మిగుల + వింతలు పెంపుడుచిల్కబోదభో
రాణ దలిర్పఁ బల్కుట గఁరం బపురూప మపూర్వ మెంతయుం
బ్రాణసఖిరహస్యములఁ భ్రాంతియుఁ గ్రీడలు కాని వావి యా
యేణవిలోలలోచనకు + హెచ్చినమన్నభచ్చే నయ్యెడన్. 217
- క. నిచ్చలు సీగతిఁ బైపై, హెచ్చి వియోగానలమున + నెంతయుఁ దాపం
బచ్చుపడఁ బ్రవర్తిల్లఁగ, నెచ్చెలు లచ్చెలువఁ జూచి + నెమ్మది గలఁగన్. 218
- క. పెక్కుదినంబులనుండియు, నిక్కన్నియవర్తనంబు + లెల్ల సరయ వే
ఱొక్కగతిఁ దోచుచున్నవి, మిక్కిలి నూహింపుఁ డానిఁమిత్తము మీరల్.
- క. కొమ్మ గడుఁ జిక్కుచున్నది, నెమ్మొగమునఁ బాండిమంబు + నిబ్బర మయ్యెన్
నెమ్మదిలోనివిచారము, ముమ్మర మివి మన్నభక్తములు గావలయున్. 220

మ. మన మొక్కొక్కతటికీ సమ స్తగుణసంపన్నుం గళాపూర్ణుడో
భనరూపుఁ వినుతింప కుంటి మది యిప్పటకు సఖుఁ నొంచె దు
ర్జనచూడామణి కాముఁ డిట్టికొమరుం బ్రాయంపుఁబూఁబొండ్ల నొ
క్కనిమిత్తం బినుమంతఁ గల్గినఁ గడుం గాతించు దుర్వారతన్. 221

క. కావున నిపు డీభామిని, భావజుబారిఁ బడి మిగుల • బడలుట నిజ మీ
భావంబును మఱిపింప, గావలయును వనవిహారకలనలచేతన్. 222

తే. అని విచారించి యాచంచలాక్షిమదికి
వేడ్క బుట్టించి తోడ్కొంచు • వెలగు లేగి
రమితమకరందనిష్యంద • రమితముఖరి
తాళినంతాన మైనయుద్వానమునకు. 223

ప. అప్పు డయ్యుపవనంబునకుఁ దూఱరాక కాఱుకొనుచుం జూపఱయిచ్చ మెచ్చు
నచ్చెరువు హెచ్చుం బచ్చపట్టుబల్లాడదట్టిలలీలఁ జాల నెరవుచు నొకపుమిగులు
మొగలిగములగుమురులనడుమఁ బొడవులుగ దీపించుతోపుగుడారంబులచే
లువు నలవరించుచివురుతలమావితండంబులును దండతండంబులై మెండుకొ
న నెదవునుదమునం బెనురొదలు పొలమెదలుకొదమత్తుమైదలపదుపలినుపన
రవేణులపెనువునఁ బనుపఱపుచుఁ గనుపట్టి దట్టం బగుచిగురుజొంపపుకెంపు
సొంపుసిందూరంపుకెందూళించదంబు సందపఱుప నుపరిభాగజాగరూకపల్లవప్ర
సూనదళపటలశబలిమవిలసనంబు లలితకుముదమతల్లికలయుల్లాసంబు వైల్లి
గొలుప వెలుతురు లేనిపూఁడేనెసోనవాన ధారాప్రకారంబునం దోరం బగు
చుఁ దనరారుమారుతప్రచారంబుల నప్పటప్పటికి నుప్పటిల్లుపుప్పొడులకేళి
ధూళిపాళికలపోలి నేలికొనంగ నేనికెబూమియలు పూని కానుపించుచున్న
పొన్నలును నవిరళదళశకిసలయవిలసితలతావితాసంబులు మరకతకురుచిందని
చయఖచితంబు లగునగతులపగిదిఁ జూపట్ట నమకట్టజిల్లులమొల్లమి నుల్లసిల్లు
చు నిరుగడలవేలునిడుసోగపూవుగెలలు పాలుపొంద నగ్రభాగపల్లవంబు లిం
ద్రగోపంబుటుల్లారులయోజ రాజిల్లఁ దేజీలపోలిక భాసిల్ల వాసంతికాకుడుం
గంబులును గడుదళంబుగఁ బొదిగి యెదగం గలభంగులఁ జెంగలింపుచు నమ
రుతమలపాకుతీఁగెయల్లికలమీఁద మించివెల్లితలచుట్టుగట్టడలునెట్టుకొలుపుఁగో
లుఁబట్టలపొదుగుల్లపైఁ గ్రొమ్మడుగు నెఱిబిటునుచుంగులనిక్కుతుక్కును మిక్కి
లిం గడలుకొలుపుచున్న యరవిరిచిగురు మొగిలియాకులతోడ నీరభటులజోకలు
జోకపఱచుచు లేఁబోకప్రమాఁకులును వివిధజనకోలాహలంబులకరణఁ బరిఘ
విల్లుశుకపిక శారికానికరకలకలంబులును గలిగి విరహిసముదయంబుపైఁ గదలి
నకునుమకోదండుదండువీడునుంబోలె నాలోకస్థియం బగుచుండ నందు నిం
దువదనలు మందగఘనస్వభావంబు నభిరేచిచుక్కుతుకరయంబునకుఁ బ్రతికూ

లంబులగుచుం బిగువుపాలిండ్లవ్రేగునకుం బిటుదులగరిమయుఁ దరము గాక
 కర మలయం జేయుచుండ నొండొరులం గడచుచు నుద్దవిడి నడచుచుఁ గూడ
 మికిం గేలిచేయుచుఁ గ్రొవ్విరులు మించికోయుచుఁ గమ్మగొజ్జంగులకుం జేరుచుఁ
 గన్నె కేదంగులకుం బోరుచుఁ బొన్నలకు మూగుచు బొండుమల్లెలకు నేగుచు
 సంపెంగలకు డాయుచు జాతికుడుంగంబుల రోయుచు మల్లెలకు నిగుడుచు ను
 రువంబునకు మగుడుచుఁ గురువేరు గొల్లలాడుచు గంధంబులకు మల్లాడుచుఁ జూ
 గడలకు జరుగుచుఁ బోకపాళికలకుఁ దిరుగుచుఁ దిలకంబులకుం జనుచు దిరిగెన
 పున్నసలు గైకొనుచు నవమల్లికలఁ గ్రీడింపుచు నారంగంబులఁ గ్రీడింపుచుఁ గ
 లిగొట్లకుఁ దత్తరిల్లుచుఁ గంకేలిమంజులకు రంజిల్లుచుఁ గ్రొమ్మావిసిడి లాగ్ర
 యించుచుఁ గురువిందపందిరులవిశ్రమింపుచు నీరంబులఁ దూటుచు నెందేనియుం
 బాటుచుఁ బూదేనియలఁ దోగుచుఁ బొదరిండ్ల డాగుచుఁ గనిన నవ్వుచుఁ గమ్మ
 విరులు రువ్వుచు దీగెయుయ్యెలల నాడుచుఁ దియ్యవిలుకానిం బాడుచుఁ బూ
 గంబులు రాల్చుచుం బయ్యెదలు విదల్చుచు నందనిపూఁగొమ్మలకు నిక్కుచు
 నలతిమాను లెక్కుచుఁ గంజిగుళ్లకుం బదరుచుఁ గెరలు తేంట్లకు బెదరుచుఁ
 గోకిలన్వరంబు లాలింపుచు గొరవంక లాలోకింపుచుఁ జలుకలకుం బలుకు ల
 చుచుఁ జిన్ని రాయంచలనడలు మెచ్చుచుఁ బూబంతుల వేట్లాడుచుఁ బూ
 నుద్దులు గూడుచు గెలిచి పోసక పట్టుచుఁ గేకసలు గొట్టుచు నెకరొకరిం బాటు
 చు నుబ్బునం గేరుచు నిబ్బరంపుఁదమిని దమకుఁ దమకంబు గమకంబు మోచ్చు
 ప నింపు మీటువిహారంబులచేత నడరుబడలికలం బొడము నెడవెడఁడులు చునాట
 తడియొడల్లం గడుఁ బ్రబలి గుబులుకొనుమృగమదఘనసారిగంధసారకాగ్ని
 లేపనపరిమళంబులు పరిమళితదిగంతంబు లగుచు నంతటం జోడు ముట్టి న
 హజక్కతత్వంబునకుం దోడు క్రీడలయలంత నెంతయు ఘనం బై నబడంగున
 నంబునం దడఁబడుచు వడవడంకు లుడుగుచు నడుములం దడబాటువలన నాడల
 బాటునిలువుతావులం జిక్కిం జెక్కుకొనుతటిఁ బొక్కిల్లం బ్రవేశించి నమ
 దంచితకురువిందకందళసందర్శనంగతాంగుళీయకప్రచురరుచినిచయకవచి
 తలరాగంబు లడుగుల నిర్గమింప నినుమడించెనో యనంగ నతిమాత్రసంచా
 తుభితంబు లగుచుఁ జరణతలంబు లత్యంతరక్తిమ యుట్టిపడుచుండ నిట్లు
 పైఁటచెఱంగున విసరుకొన నెనఁగుకరకంకణమణిర్పుణత్కారంబులకు ను
 కరణిఁ దఱచుటూర్పులపెంపున నుత్కంపమానంబు లగుచుఁ జెన్నె
 క్కువకవలకెలంకులఁ జొక్కపుఱకకలకదలికలు ముదలకింపుచు నిగుడునిగ
 నిగలతరగలయందంబు నందిదండలతకులకుఁ జెలికారంబు నెఱు సలయన
 లయికల నెకవంతయొయ్యారంబు పూపుచూపులపనకుం జూ పోవక యే
 లీలం జాల వసివాల్లువాడినక్రీడావతంసితకర్ణసింహృత్పలదళంబులు నిజప్రణా

పటపరిదృశ్యమానసోదరాలింగనలోలుపంబులువ్రాలె జెక్కిల్లి మిక్కిలి నం
టుకొనుచుండ నొసల ససలుకొనుకమ్మకన్తూరియుమ్మలిం బడి కదలమెదలలేని
సీలాలకజాలంబుల నిజబాలకశంకంజేసి వెడలఁ దివియ సందడించుచందంబున
నందంద క్రందుకొనియెడునిశ్శ్వాసవాసనాసమాకృష్టచంచరీకసంచయంబులకు
నుదరి యదలించుమృదులంపుఁగలికిపలుకులు దమనినువులకొసరుఁటలుంగు
లచవి కొసరక ముసురుకొనుపసనిరాచిలుకగములం దొలంగం దోలుకేలుకెం
జిగురాకులకు మూఁకలై కవియు కోకిలంబులచేత నాకులంబు లగుచు మైదీఁ
గెబాగుల వసంతాగమశ్రీవిభూషితవసదేవతావిలాసవిశేషంబు నభినయింప నా
త్మసాదృశ్యసంభావనాగర్వంబుపెల్లునం ద్రుళ్లుమల్లఱపుకల్లఱి తేఱితండంబుల
కండక్రాప్త్యనైరింపక వానిజీవిక లాక్రమించి తదనుసరణంబున దయ వృక్షమి
కొంత మగుడ విడుచువడుపు గనంబడఁగ నెడనెడం గులుకునడబడిబడిం దొఱుఁ
గువిరిగముల నమరెడియరంపిడుకొప్పులయొప్పిదంబు చెప్ప నలవి గాక యతిశయి
ల్లఁ జెడఁసనింగారంబులును జిగురుంగొనలచేరులును నంటిసపరాగంబులును న
కరువులతోడిపాపటలును వాడుదేతెడినెమ్మోములును వడఁకెడుకులుకుఁటలుం
గులునుం గలిగి యపూర్వవిభ్రమంబున సొంపు మీఱుచుం దదనంతరంబ.224

క్రొంచపదవృత్తము.

చంచలవీచీసంచయలీలా•సలలితతరళితజలరుహాపాళీ
సగచితహాసోదంచితభంగీ•జనితమదనమతసరణిగుణవ్యా
ఖ్యాంచితగోష్ఠీసంచరణక్ర•త్యయసముచితహాళిహాళికలతో రా
యంచలు మ్రోయం గొంచలు గూయకొ•వ్యవహితపరరవ మయినకొలంకున్.

ఉ. ఘోరఁగఁ బోయి రంగనలు • చెల్వపుమోములసోయగంబు త
ద్వారజలక్ష్యైఁ గేరఁగ న•వారితవారితరంగరంగలీ
లారతహంససారసకు•లస్థలదారవసారవంచనా
పారగనూపురాదిబహు•భవ్యవిభూషణఘోష మొప్పుఁగన్. 226

ఉ. అంతట సంతరంగముల • నంబువిహారకుతూహలంబు ల
త్యంతము మీఱ మెట్లు డిగి • రామగువల్ మునికొంగు లూరుగా
ధాంతరసీమఁ బట్టుచు జ•లాశయలక్ష్మీసయిన్ నఖచ్ఛటా
కాంతులచే బదాబ్జములు • కప్పిపుధూళివసంత నూడఁగన్. 227

సీ. అలఁతిగాడ్పులచేతఁ • దొలఁగుపయ్యెదకడ,లిరువంకలను జిక్క • నిఱికికొనుచుఁ
దరగల ని ట్టట • దరలుముంగొంగులు, తిరుగ జంఘలను సం•ధించుకొనుచు
మునుపుగా జొచ్చిన•వనితలు చల్లెడి, యుదకంబునకుఁ జేతు • లొడ్డుకొనుచు
నెడనెడ మిట్టించి•పడుమీలబెళుకుల, కులికిపాటాదవఱగ • నొసరిలుచుఁ

తే. దొగలమఱుగుననుండి బి • టైగయువిహగ

కులమురవళిక బెదరుచూపులు దలిర్పఁ
దమ్మికొలను ప్రవేశించుతలిరుఁబొండ్ల
విలసనము లంత నెంతయు • వింతలయ్యె.

228

ఉ. ఆరమణీమణుల్ సరసి • నట్లు ప్రవేశ మొనర్చువేశఁద

తూరణవీచికాచలితకంజములన్ మధులోలభృంగముల్
వారక సారెకున్ నెగసి • వ్రాలుచు నొప్పెదదంబుదేవతల్
నేరువుతోడ నాడుహరినీలపుటచ్చనగండ్లకై వడిన్.

229

లయగ్రాహి. నెమ్మొగములం గరతలమ్ములఁ గుచమ్ములఁ గంచమ్ములను జూడ్కి న
యనమ్ములఁ బరాభూ, తమ్ములును బోలె విడితమ్ములును రక్తజలజమ్ములునుగో
కమిథునమ్ములును శైవా, లమ్ములును భృంగనిచయమ్ములును మీసనికరమ్ము
లు గలంగెఁ జలనమ్ములు భజంపం, గొమ్మ లపు డెంతయును • సమ్మదకుతూహ
లభరమ్ముల నొనర్చిరి కరమ్ము జలకేళిన్.

230

లయగ్రాహి. ఓల యనుచున్ వలదుగేలి యనుచుం బఱవఁజాల వనుచుం గడుఁ
బిసాళి వనుచుం బ, ద్దాళిఁ గొని కొట్టుచును • దోలి వడిఁ బట్టుచును • మేల
ములఁ దిట్టుచు గయాళితన మింకం, జాలు ననుచున్ భళిర • గోల యనుచుం
బగట • నేల యనుచున్ ముగుడబాల వనుచుం గ, య్యాల కెన పెట్టుచును •
హాళి జలపట్టుచు సుమాళములఁ గిట్టుచును • బాలికలు వేడ్కన్.

231

క వి రాజవి రాజితము.

గుభులుగుభుల్లనుఁ ఘోషణఁ దోయశకుంతతతుల్ గలఁగుండువడక
క్షుభితఘనస్తనకుంభపరిచ్యుతకుంకుమచందనకుంతలనూ
నభరవిలాసమునన్ బహువర్ణము • నవ్యసుగంధగుణంబు గొలం
కభినుతిభాజన • మై భజియింపఁగ • నంబువిహారిణు • లై పొనఁగన్.

232

మానిని. తడిసి తనువులన్ భేదంబు గాన్పింప కుండం

గడు నడఁగినచేలల్ • గల్గి స్రుక్కల్లపట్టే
ర్పడఁ దెలుప ఘనాంభోభారతం గుంతలంబుల్
ముడమలపయి వ్రేల • మత్తమాతంగయానల్.

233

ప. కాసారంబు వెలువడి నవీనవస్త్రాభరణగంధమాల్యంబుల నలంకృత లైరి మధుర
లాలసయుం గాంతునిమీఁదిపరాకునఁ జెలికత్తియలబలిమిని వనక్రీడాదు లెట్ట
కేలకు నిట్టట్ట నలుపుచుండె.

234

ఉ. వర్ణనపాత్రచిత్రగుణవైభవశోభితఁ డత్తఱి గళా

పూర్ణుడు డేగవేటతమిపూన్పున వచ్చి ముదంబునం దద

భ్యర్ణమహిం జరించునెకఁపక్షికిఁ బాటినజేగఁ బిల్చుచుం
దూర్ణత నేగ నానిజవఁధూటియు బోటులు నున్నచోటికిన్.

235

వ. అప్పుడు.

236

ఉ. నిద్దపుఁజెక్కుటద్దములఁ నింపులుగాఁ బులకల్ జనింప న
మ్మద్దియ బోటిమూపుపయిఁ మో మరదోపఁగ నిల్పి యత్తఱిం
దద్దయుఁ బ్రేమఁ జూచె నిజఁనాథు నతండును దానిఁ జూచె నా
యిద్దఱచూపులున్ నడుమఁ నించుక దార్కొని లజ్జ గ్రమ్మఱన్.

237

చ. వనజదళాక్షి చూచిననుఁ వల్లభుచూపు లతండు చూచినన్
వనజదళాక్షిచూపులు ఘనత్రపచే వెనువెన్కకున్ వెసం
జనుచు నొకొల్లోకశ్లకయిఁ సారెకు వచ్చుచుఁ బొల్పు మీఱఁ గ
న్గొన రతిపంచ బాణులవిఁనోదపుటుయ్యెలచేరులో యనన్.

238

చ. వినుకలిచేత ముక్ మిగులఁ వింతలు గాఁగ విరాళిఁ గొన్నయ
వ్వనజదళాక్షి యట్లు దనఁవల్లభుచూపముఁ గన్నులారఁగా
గనుఁగొని యేమి చెప్పఁ గడుఁ గంతుశ రాహతిఁ దాప మొందుచున్
మనమునఁ గుందె నప్పు డటుఁ నాథునిఁ శాఁగిటఁ జేర్ప లేమికిన్.

239

తే. అతఁడు మధురలాలనయందుఁ నాత్మ దగిలి
మగుడి రా కలయింపఁగఁ మఱలి మఱలి
యొక్కొక నెపంబుతో దానిఁయొప్పిదంబుఁ
గనుఁగొనుచు నెట్టకేలకుఁ జనియెఁ దిరిగి.

240

వ. అంత నక్కాంతయు సంతరంగంబునం గాంతుఁ జింతింపుచు.

241

ఉ. ఆమృదుపాదపద్మములుఁ హస్తతలంబున నొత్త గోరు నా
శ్రీమహనీయవక్షుమునఁ జేర్పఁగఁ గోరుఁ గుచద్వయంబు నా
కోమలగండపాలికలఁ గూర్పఁగఁ గోరును గండపాలికల్
కామునిబారి కగ్గ మయిఁ కామిని తాలిమి చంచలింపఁగన్.

242

ఉ. అప్పుడు తత్పయోజముఖియాకృతిచందము బోటు లందఱుం
దప్పక చూచి యక్కట వృథావనభేలల హాళి నించుకే
నిప్పుడుచుం దలంపము మృగేక్షణలార గణించి చూడుఁడా
యెప్పుడు నేవినోదములుఁ నీచెలి కింపులు గా వైకింతయున్.

243

ఉ. ఈనళినాక్షిచింత హరిఁయింత మొకింత పరాకు చేసియుం
బూనికతోడ వచ్చి మనఁపొకడ లే మని చెప్ప నాటలే
కాని నృపాత్మజం దలఁపఁ గానము దీనివిచార మేమియున్
మానుట లేద మిక్కిలి ఘనం బగుచున్నది గాని యెన్నఁగన్.

244

వ. అదియునుం గాక.

245

సగ్ధర. త్రైవీణంపాతావిహారాశ్రయణమధురవేషంబుతోఁ జూడ్చి వేడ్కం
బూనంగా నింతకున్ మున్ + పురుషమణి కళాపూర్ణుడేతెంచె బేర్చి
దా నిచ్చోటం జరించె + దరుణి యతని నత్యంతమున్ వింతప్రేమన్
మే నుబ్బం జూచిన ట్లుండె నది మొదలు సుండి కడుం దాప మొందెన్. 246

ఉ. కావున నీవనంతమదుగర్వితకోకిలకీరశాలికా

రావముఁ దేటిపిండురపురావము మెల్లనిచల్లగాడ్పు పూఁ
దావులసొంపుఁ గెంజిగురుతండము లేబాదరిండ్లయొప్పులున్
భావజుపక్ష మై మిగుల + బాలికతాలిమిఁ గొల్లలాడెడిన్.

247

ఉ. ఇట్టిది గానలేము మన + మిందఱముం దరళాక్షికి మది
బుట్టినపంచబాణు వెఱుపుల్ మఱిపింపగఁ బూని వానికి
బట్టపురాజధాని యనఁ + బట్టగుఱోటకుఁ దెచ్చుటొప్పునే
ఘట్టకుటీప్రభాత మనఁగా నిది వో పరికించి చూడఁగన్.

248

క. అనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబల మగునట్టియంగజతాసం
బున నున్న రన్న రనుచుం, గనుతెప్పలు చేల వైచి + కడు సొలయుటయున్.

మ ణి గ ణ ని క ర ము.

పడఁతులు చిడిముడి + పడియెడుమదితో, నడుగులు తడఁబడ + నడరెడునడుపు
గడఁకల నడుములు + గడగడవడఁకం, బడిబడి బాడమంగ + బడలికఁ జెమటల్.

సీ. విరిదమితావులు + వెదచల్లుకొలనిచె, గటఁ గవ్వపన్నీటికాలునలును
గడు నివతాళించుకప్రంపుటరంటుల, యిరవులఁ బూవుఁజుప్పరముఁ బన్ని
వట్టివేళ్లను దడి + గట్టి శ్రీగంధఁపు, టనలున మెత్తి తదంతరమునఁ
గర్పారవేడకఁ + గావించి చల్లని, చెంగల్వరేకుల + సెజ్జ దీర్చి

తే. చిలుకు తేనియతోడిగాఁజ్ఞెంగిపూవుఁ

దలగడ యమర్చి యందు నాచెలువ నునివి

జగతిఁ గలనర్వశైత్యోపచారవిధులు

సలిపి రందును గడఁ గాన + కలసి రంత.

251

ఉ. అప్పువుబోండ్లు వెండియుఁ బ్రయత్నముతోఁ బలుమాఱు నీనుల
గప్పుర మూఁడి పూవిననకఱులు గొజ్జఁగిసీట మాటికిం
దొప్పగఁ దోచి వీచుచుఁ జనుంగవపై నరకాళ్లఁ బాణులన్
లప్పులు గాఁగఁ జందన ములందుచుఁ గొందల మంది రందఱున్.

252

వ. అంత.

253

క. విరులుఁ జిగుళ్లును జొరువుగ, సిరిగందపుటన లొకింత + చిలచిలమని వే
గిర మరుపట్టు గొనం గడు, బారలెడితరలాక్షి తాఁ దముం గని కలఁకన్.

తే. చతుర యగునట్టిబోటి యానతిని జేరి, చలువచెంగావిపయ్యెద + చక్కఁ గన్.

- నేత్రయుగళంబుమీఁదఁ బఁన్సి టిచేతఁ, దుడిచి చెదరినకురులు దిఁడ్డుచునుబలికె.
 క. ఎక్కడ మే నంటినఁ గే, లొప్పి క్కెడునం తగుచుఁ గళలు • వాదలెడుభాగం
 బెక్క-పు తైత్వక్రియలో, యక్క యింకం బోదు కోర్కి • యడఁచిన నెపుడున్.
 తే. ఇంతి సిగ్గు గదా యని • యింతదాఁకఁ
 దలఁపు డాచి లోలోగుమా • రిలఁగ వచ్చు
 నదియుఁ గా కేను లాఁతినే • యకట నీకు
 రమణి నాపట్టునను దాఁపుఁరంబువలదు. 257
- క. ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణసఖికి జెప్పరానిపనులుం గలవే
 యేణాక్షి కలిగెనేనిం, ప్రాణసఖయు నునురు నొక్కఁపాటియుఁ గావే. 258
- మ. అనినన్ మిక్కిలి సాహసంబున నభీష్టార్థంబు చెప్పెన్ మనం
 బున నుంకింపుచు లజ్జచే నుడుగుచుం • బూఁబోడి యొక్కింతసే
 పు నితాంతాకుల యయ్యె నంతటను దాఁ • బోసీక యాబోటియుం
 దనపై నానలు పెట్టి పెట్టి యడిగెన్ • యత్నంబు సంధిల్లగన్. 259
- క. ఇమ్మెఱు నిర్బంధింపుచు, నమ్ముద్దియ యడుగ నృపవరాత్మజ యనుమా
 న మ్మొక్కభంగి నుడుపుచు, నెమ్మది నూల్కొల్పి పలికె • నిజసఖతోడన్. 260
- ఉ. ఓహరిణాక్షి నీకు నిక • నుల్లము దాఁపఁగ నేటికిఁ జగ
 న్నోహనమూర్తితోడ నిటఁము న్నొకనాటినికెన్ విలాసన
 న్నాహము మీఱ మద్విభుఁడు • నాకలలోపలవచ్చి తేర్చెఁ గా
 మాహవకేళి నదృశ్యతనుఁజ్ఞైకమయం బది యేమి చెప్పుదున్. 261
- క. అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుటయు వివశఁమతి యై మోడ్పుం
 గనుఁగవో నొక్కించుక, ననిత నిలిచి ఘర్షపులకఁవతి యై యంతన్. 262
- వ. ఆకూర్చి నెచ్చెలిం గటాక్షించి. 263
- క. చెప్పెడి దేమి లతాంగీ, యప్పురుసోత్తముఁడు నన్ను • నట్లు రసాబ్ధిం
 దెప్పలఁ దేలిచి నిను విడ, నెప్పుడు నని యూరడించి • యెందే సరిగెన్. 264
- ఆ. అదియుఁ గాక యాధఁరాధీశుఁ డింతకు, మున్ను మనసమీపఁమునకుఁ దనకు
 డేగఁ బిలిచికొనుచుఁ నీవిఱో రాఁడె యా, యొప్పు మిగులఁ దాల్చి • నుదురఁదోలె.
- క. అది మొదలు వదల కొదవెడు, మదనదశావళిత వివశఁమతి నైతి నికెన్
 ముదితా చలువలు గిలువలు, మదికి నసహ్యంబు లతనిఁమన్నన దక్కన్. 266
- క. కటకట మీ రవివేకత, నటు నిటు శైత్యోపచార • మని యేటికి ని
 చ్చటఁ దడసెద రిక వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను • మిగుల నెఱియదే.
- ఆ. కొఱవిచేతఁ బట్టుఁకొని చంద్రుఁ డదె వచ్చె, గ్రీష్మసమయభానుఁరీతి మెఱయఁ
 దనకు సేల యమృతఁధామాఖ్యగోముఖ, వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టిఁవాఁడె నుమ్ము.

- క. చిలుకచదు వనుట చదివిన, ములుచకు దృష్టాంత మట్టిమూఢపుదుబ్బా
తులచిలుక తేలిచినదయ, గలదే మది బెదర పదరుఁ గాక నిజేచ్ఛన్. 269
- క. కోకిలములఁ దెలిసినఁ బలు, గాకులపొదిఁ బొదలునట్టికష్టపుఁబులుఁగుల్
నాకు నసహ్యము లని యాహా కూతలు మానఁ గలవె యవి ప్రార్థనలన్.
- ఉ. కావునఁ జంద్రు గింద్రుఁ జలుకం గిలుకం బికముం గికంబు నన్
గావు మటంచు వేడకుఁడు నాబ్రతు కీరిపుజాతికిఁ బ్రియం
బే వినరింప మీకు బలెఁ బెంచినవారికి మద్దు గాక పె
న్బావురుఁబిల్లికిఁ గలుగునా మొగమొట యొకింత చిల్కపైన్. 271
- తే. వేయు నేటికి శీఘ్రంబ విభునిపొందు, సంఘటింపఁగఁ గలవేనిజలజనదన
యాన నెక్కింత ప్రాణంబు లాపవచ్చు, నన్యథాచింతలెల్ల నిరర్థకములు.
- చ. అన విని పల్కు నీవిభునమాగమ మెంతయు శీఘ్రస్మృత్తి నో
వనజదళాయతేక్షణ యవశ్యము గల్గుట కేను బూట నా
కు నవల మారుమాట యవికుంఠితలీలఁ దనర్చు నాదయై
కనిరతుదీనవత్సలత గావున నెప్పుది నమ్ము మెంతయున్. 273
- క. అని పలికెడుచెలిపలుకులు, దన కమృతముఘోరె హృదయఁతాపము నడఁచెన్
వనజాక్షి సేద దేటుచుఁ, జనియెన్ నిజభవనమునకు సఖులు బానున్. 274
- ఉ. లోలవిలోచనాహృదయఁలుంతనశూరతనూవిలాస నం
ద్యాలపురీనివాస సతఃతాత్త్వికాన సృసింహమేదిసి
పాలుప్రపౌత్త్ర నారవిభుఁపౌత్త్ర సృసింహునిపుత్త్ర సర్వధ
ర్మాలయనిత్యవైభవమహాత్మమ కృష్ణనృపాలన త్తమా. 275
- క. సంగీతాదికళారస, రంగన్తానన మహాతురంగమమదమా
తంగారోహణచతురిమ, సంగత వనితామనోజ సమధికతేజా. 276
- తరల. కురు కరూశ విదేహ కోసల కుంత లాంగ కలింగ బ
ర్పర పులిండక మత్స్య మాళవ పాండ్య కేరళ చోళ ఘూ
ర్జర శకాదినమస్తదేశధరాతలేశనభానిరం
తరవిభాసురకీర్తిగర్తన ధర్మనిర్మలవర్తనా. 277
- గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపరిగళియమర నార్యక
నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయ బస
మహాకావ్యంబునందు పష్టాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వరైశ్చ.

కళాపూర్వోదయము.

సప్తమా శ్వాసము.

రమణీయస్వగుణక

ధారంజితలోకహృదయ + తతనిత్యదయా

సూరిజనారాధనసము

దారస్ఫూర్తినయ కొండమాంబాతనయా.

1

వ. అవధరింపుము.

2

ఉ. కర్ణరసాయనోల్లసితకమ్రయశోమహానీయుఁ డాకళా
పూర్ణుఁడు నట్లు కేళివనభూమిఁ గనుంగొను టాది గాఁగ నా
పూర్ణసుధాంశుబింబముఁపొల్పు మనంబున నిల్చి తద్గుణో
దీర్ఘలతాంతసాయకవిదీర్ఘమనోధృతియై యజస్రమున్.

3

క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ పా, యెలనాగం బాయకునికి + నితరవిచారం
బులు విడిచి తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహమునకన్ వర్తిలుచున్.

ఆ. తనకు నర్తనచిహ్నంబును దిథివారతా, రాదిశంసకుండు + నైసర్వత్తి
యొక్కవృద్ధవిప్రు + మొకనాఁడు పిలిపించి, కొంతతడవు నర్తగోష్ఠిఁ గడపి.

5

తే. అనుఁగుఁజెలికాడ యొకటిని + న్నడిగి తెలియ
నలయు నని యుండుదును నీవు + వచ్చియున్న
యప్పుడది యేమి యడిగెద + ననుచు విడుతు
నడుగకుండిన బో దింక + ననుచు బలికె.

6

చ. మననగరంబుతూర్పుకడ + మంజులరత్నవినూత్న కాంతితో
ననయము నొప్పునట్టివి మఁదాశయునుప్పరిగల్ గదా తదీ
యనవసువర్ణసాలముల + కవ్వల నున్నది నిత్యసాంద్రనూ
తనకునుప్రవాళలలితం బగుకేళివనం బెఱుంగుదే.

7

- క. ఇటము న్నొకనాఁ డేన, చ్చుటి కరిగితి వేటజేగ • చనినఁ బిలుచుచుం
గుటిలాలక నొకతెనుముం, దటఁ గాంచితి నందుఁ జెలులు • దాను జరింపన్. 8
- ఉ. ఆలలితాంగిరూపుపన • యారసి చూడఁగ నెన్నియాత్మలుం
జాలవు దానిసర్వగుణసంపద లెన్నఁగ నెన్నిజిహ్వలుం
జాలవు తద్విలోకనర • సస్థతిఁ జొక్కఁగ నెన్నికన్నులుం
జాలవు వేయు నేల యది • చక్కఁదనంబులరాశి భూసురా. 9
- క. ఎక్కడియుపమాకల్పన, లెక్కడియత్సృక్తిరచన • లెక్కడిమతినే
రైక్కడివర్ణన లెక్కడి, వెక్కడివాఙ్మతుల కంద • వింతబెడంగుల్. 10
- సీ. భువనంబులందెల్ల • మిపుల నెక్కుడుగ నీయిల యేమిపుణ్యంబు • సలిపెనొక్కొ
యిలలోనఁ గరము మిక్కిలిగ జంబూదీప్య, మేమిభాగ్యంబు వహించెనొక్కొ
తనర జంబూదీప్య • మునను భారతవర్ష, మేనుకృతంబు మున్ • చేసెనొక్కొ
ప్రఖ్యాతి గాఁగ భారతవర్ష మున నంగ, దేశ మేతపము సాధించెనొక్కొ
తే. అంగదేశంబునందు నేయధికనియతిఁ
గ్రముకకంఠోత్తరపురంబుఁ • గాంచెనొక్కొ
తద్వధూపాదవిన్యాస • ధన్య మైన
యట్టియాపూవుదోటచే • నతిశయిలఁగ. 11
- చ. అపగతధైర్యుఁడేసె నను • నత్తటి నాశుకవాణివేణి చొ
క్కపుఁబసకాముబల్కిరుచు • కత్తియుఁబోలె నరాశిపార్శ్వ మై
యుపరికృతప్రసూనరచ • నోజ్జ్వలతావిభవంబుచేత దం
తపుఁబిడికై పడి • మొదలు • తద్దయు నింపు జనింపఁ జేయఁగన్. 12
- ఉ. ఆకమనీయవేణిభర • మాకురు లాబామతీరుసోయగం
బాకునుడమ్ము లామృదుల • హాసకపోలము లాముఖంబుజం
బాకుచకుంభజృంభణస • మగ్రత యాకృశమధ్య మాసల
జ్జాకుతుకావలోకముప • సల్ మదిఁ బాయపు నాకు నెప్పుడున్. 13
- ఆ. ఇంక నీకు డాప • నేల యాకాంత గ, స్థానుట యాది గాఁగఁ • గినిసి కనుప
పంచబాణు డిపుడు • ప్రాణంబులకుఁ దెగి, నన్ను మిగుల నెంచు • చున్న నాఁడు.
- ఉ. ఆనలినాక్షి కన్నెగతి • సప్పుడు దోచె మదీయదృష్టిక
దానితెఱంగు నీ వెఱిఁగి • న్ వినుపింపు మెఱుంగ కున్న నీ
చే నయిన ట్టికం దెలిసి • చెప్పు మనన్ మరుబాఁద బడ్డవాఁ
డినరనాథుఁ డన్యరస • మే నెనరించెద న్కతలంపుత్రోన్. 15
- ప. నవ్వుచు నావిప్రుం డిట్లనియె. 16
- తే. ఇప్పు డాయమ్మకన్నె గా • నిమ్ము గాక, మాన నిమ్మింత ని న్నే • చు • మాట వినిన
జల్ల నయ్యె నాయాత్మ యా • తల్లి యేల, వలయుఁ బదివేలురాజ్యము • ల్వసుమతీర.

వ. ఇంత సంతసిల్లుచు నేల దీవించెద వంటెని.

18

సీ. ఓమన్యథా యంచున్ నొరయు విద్వాంసుల, గోష్ఠి కెన్నఁడుఁ గడు • గుఱుతు లేదు
పౌరాణికులు చేరి • పవరించు శుష్కవా, చాలత విడువని వేల మెప్పుడు
చెవులు చిందఱపోవఁ • జెలఁగుకనీంద్రుల, పోరంటిమే శని వారపుజడి
మఱి ప్రధానులనట్టి మంతనా లెటు నన, రానివి ప్రేగుల లోనితీఁట
తే. అంత సంతఃపురంబున • కరిగి తేని, నీదుకొలుపు బుధప్రకాశోదయంబు
మమ్ము నున్నారె యనుమాట మాత్రకై న, నెడగలదెనకుమాకొలు విపుడుగాక.

వ. అదియునుం గాక.

20

సీ. స్థలశుద్ధిగా వసుంధరఁ ద్రవ్వి పూడ్చిరే, కట్టెంపుచును బచ్చకప్పురమునఁ
గమ్మపన్నటియఁగడ్డలు దీర్చిరే, వెలిఁ బెక్కువరుసల • విస్తరిలఁగ
బిసకాండములు లోన • పసియార్చి నిలిపిరే, మంచిగందమ్మున • మదురుగోడ
నవచంద్రకాంతమండపములో బన్నిరే, తలిరాకుదల్ల చెంగలువచవికె

తే. యెన్నఁడైనను దొల్లి నీకిపుడువోలె, సమర్థి నిల్వనాగెనే • యామృగాక్షి
నెతఁబఱుపఁ బట్టి దినమును వింతవంత, యైనయాపనుల్ చూడమాక బృంగాక.

క. అన నతఁ డన్నియు నయ్యెన్, నిను నెఱుంగఁమె యటపులకును • నేర్పరి వని నా
కును జెపు మే నడిగినయా, వనితకులస్థాననామ వర్తన లనుడున్.

22

చ. నరవర తత్కులాదులు వినం దమకించెదు నాకుఁ దెల్పుమా
విరహపుశీతలక్రియల వేచ్చము సర్వము నాయముం గొనం
ద్వరపడులాగో యల్లయినఁ • దద్దన మెత్తుద మూల్లమీదటన్
విరహపుఁబన్ను పేరిడి గణింపరు క్రొవ్వున నెవ్వనిం బ్రజల్.

23

తే. ఇదియు నూరక యంటిఁ గా • కేల నీకు, మాకతల్ విన బంటు కిల్లాకుపోలె
దొత్తుకొడుకులువోలెదో, డొద్దిగంత, భూమిపతులంపుచున్నారు కామితములు.

సీ. ఇవె చందనపుమాకు • లెన్నికఁ గొనరయా, కేరళదేశభూదారు డనిపె
గట్టాణిముత్యాల పెట్టె లయ్యా యివి, పాండ్యదేశపురాజు • పనిచినాడు
పన్నీరు చెంబుల బుడ్లయా యివి కామ, రూపదేశాధీశ్వరుండు పనిచె
జగద్రకాంతంపురా చలువలయ్యా యివి, యతులముల్ కాశ్మీరుఁ • డంపినాడు

తే. కప్పురపుగోనె లినె తురుష్కపునిసేన, యనుజనులక్రందువాకిట • నద్భుతంబు
నీకు విరహార్తి యగు టన్యన్మపుల కెల్ల, సఖలరాజ్యలక్ష్మీవిరహార్తి యయ్యె.

చ. తెలియరు గాక యన్యజగతీతలనాథులు నీకు నింతశీ
తలవిధివెచ్చముల్ నడుపుద్రవ్యములోన సగంబు చాలు నీ
తలఁపునఁ బాయ కి ట్లలఁచుతన్నికి నిక వరియించులంచ మీఁ
గలిగిన నేల తోచు నది • కారణమిగతి నుండ వారికిన్,

26

- క. అన నిట్టిపలువయటపుల, కును గోటికిఁ బడగ యెత్తి * గుటియగుపెద్దక
నిను నమ్మరాదు గా క, ట్లొనరిచితే నిట్టిలంచ * మొనంగ నె నీకున్. 27
- వ. అని పలుకుజగతీవిభుమొగంబు దప్పక చూచి. 28
- తే. వట్టితానాలు దర్భలు * పుట్టె డుప్పు
గడ్డపాటయు మ్రొగిన * గతిని బిట్ట
బిగిసి కూర్చుండుటలు లేక * పెద్దతనము
గలదె యవి లేమి నను నీవు * పలువ యంటి. 29
- ఉత్సాహ. అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు * నతఁ డొకింతమేర వే
చనియె గంగిగోవువంటి * సాదుబాపనిక నినుం
జనునె పలువ యనంగ నింక * సారె కనము పోక ర
మ్మనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి * యధిపుశోడ ని ట్లనున్. 30
- సీ. సీ విపు డనినట్ల * మావచనము నమ్మ, గారాదు నిజము మీ * వార మగుట
రాజకుంజర యథా * రాజా తథాప్రజా, యనుపల్కు వృథసేయ * నర్హ మగునె
యత్తమామలు మీర * లైతి రింతట నుండి, యని యల్లనాఁడు రూ * పానుభూతి
తద్విభుఁ బిలిచి యా * స్థానంబునందు నీ, వాడినమాట యే * మయ్యెఁ జెప్పును
- తే. యామటపుదోసమి ట్లని * యాత్మ బాదివి
వీచుచున్నదియె ట్లన్న * వినుము దెలియ
దానఁ బరితప్త యయ్యె రూ * పానుభూతి
తనయ తదవాప్తి నీయాత్మ * తాప మొందె. 31
- చ. అనుటయు నెట్టెటూ తెలుపఁవయ్య మహాత్మక యేల సేసెది
ట్లనయము నింపుసాం పెనంగ * నమ్మెయి నాపువుదోట నేను గ
నైనినది యామదాశయత * నూభవయే యది యింతవేగిరం
బుననె మనోజ్ఞయవ్వనముఁ * బూనెనె యద్భుత మెన్న నాపుడున్. 32
- ఆ. ఏమి దెలుపు మనియె * దింకను సందేహ, మా నృపాల నీదు * మనసు నింక
కొల్లలాడ సకల * గుణరాశి మాయమ్మ, గాక వేటొకర్తు * గలదె జగతి. 33
- సీ. వివిధనిత్యాచారవిధి గొంతతడవు పా, ధ్మజ్ఞాదినయచింతఁ * గొంతతడవు
గరడిసాదనలవే * డ్కులఁ గొంతతడ విభ, ఘోటకాయాధిని * గొండతడవు
దేవవిప్రార్చన * స్థితిఁ గొంతతడవు వే, దాంతవిద్వద్గోష్ఠి * గొంతతడవు
స్నానభోజనవర్త * నలఁ గొంతతడ వింపు, గొలుపునాట్యనిరీక్ష * గొంతతడవు
- తే. మంత్రిసామంతముఖ్యస * మస్తజనులు
గొలువఁ గొలు వుండుమహిమలఁ * గొంతతడవు
చనంగఁ గాలంబు నీవిన్కి * కనఘ తోచ
దేమొ తగినజవ్వనమ యా * యింతి కిప్పుడు. 34

ఉ. ఆయెలప్రాయముక్ భవదుఃఖచింతకీర్తియు గోళ్ళు రాచఁగాఁ
గాయజుఁ డాకెప్పై నలిగి + కత్తులు నూలుచునుండు సంతటక్
నీయవలోకసం బాదవ + నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ
డాయెలనాగబోంట్లు తెలియఁ వినిపింతురు నాకు నెంతయున్. 35

ఉ. పాపపురాచజాతి గుణభంగు లెఱుంగుదు వేమిచెప్ప న
య్యో పెనుగోరముల్ త్రిభువనోత్తమరత్నము ముద్దుఁగూఁతుప్రా
ణాపద లంతఁ జెందుతఱి + నై నఁ దలంపరు నీకుఁ దెల్పు నీ
నై పరికింప వంచు దురహంకృతి నాయమఁ గన్నదంపతుల్. 36

క. ఆకన్నియవెత చూడఁగ, లేక సఖిజనులె యుమ్మలింపుచు నెపుడు
నాకు వినుపింతు రొకతఱి, నీ కేఁ జెప్పుదుమె యనుచు + నృపకులతిలకా. 37

సీ. ఏనుచు సముచితం + బైనకాలము ప్రతీ, క్షింపుచుండుదు నీదుఁచి తన్వత్తిఁ
దెలియక యానుద్ది + తలపెట్ట వెఱుతు రూ, పానుభూతికిని మఁదాశయునకు
మును నీ వనుగ్రహించినమాట తలపునే, సినఁ జాలు బొంక వీవనుచుఁదలఁతు
బ్రాహ్మణజాతిచాఁపలమున మఱియుఁ గొం, కుదు నీవిరాభిభంగులు గణింతు

తే. నివి యితరమూలములొ యంచు + నెంతు నిపుడు
పిలిచి యడుగఁ దదాఖ్యలే + తెలుప నైతి
మనమదాశయుప్రతియే + యనుచు సులభ
తావగుణమున వదలుదో + యనుచు నీకు. 38

ఆ. తమ కసాధ్య మైనఁ + దమితోడఁ గాంక్షింతు, రారనాశమును ధరాధినాథ
తమకు సులభ మైనఁనమృతంబుఁ గైకొన, రెందుఁ బెరటిచెట్టు + మందుగాదు.

క. ఇవి యితరులచొప్పులు గా, ని విశేషజ్ఞతఁ దనర్చునీయందును గ
ల్గవ నిక్కువ మైనను నా, యవివేకముతెఱుగు లిట్టి + వపసినాథా. 40

తే. అంత నాయంతిజాత్యాదు + లడుగు టుడిగి
దానిఁ గూర్చిన నే లంచ + మీనె నీకు
ననుచు నీవాడ మది కోర్కె + యధిక మగుట
యరసి తెలిపితి నిపుడు తచ్చరిత మెల్ల. 41

తే. ఇంక సంబంధసాదృశ్య + మెంచి చూడఁ
గొదవ గలయది గాదు దిక్కులఁ బ్రసిద్ధ
మైనయది కార్తవీర్యార్జునాన్వయంబు
దిగ్విజయశాలి యందు నీతెఱవతండ్రి. 42

క. తనమహిమ నాశ్రయక్షీతి, యొనరుచు జనఁ జూచి సుగ్రహకులీనత యం
చును దా హరింతు రెఱుఁగుఁడి, యనుజుఁడు సుమ్మతఁ డిమ్మదాశయుసతికిన్.

చ. కడు నుతి కెక్కునట్టి యధిఃకంపుఁగులీనతచే నతండు న
 ల్గడల జనాధిపుల్ దనకుఁ • గన్యల నిచ్చెద మంచు నెందరే
 బడిబడిఁ జెప్పి పంప నది • పాటిగఁ బట్టక వారియానుచే
 నడపొడలేక పోయెనట • యల్పము లయ్యెఁ గులాభిమానముల్. 44

క. జనివేళయందు నురుభా, గ్యనిమిత్తము లగుచుఁ బెక్కుఁగ్రహము లునికి నా
 తని కిడినారట సుగ్రహుఁ, డనుపేరాశాస్త్ర మేమియయ్యెనో యెఱుంగన్.

వ. అది యెట్లట్లు కాని మ్మిప్పు డింతయు మధురలాలన యుభయకులశుద్ధి చెప్పె
 డుప్రకారం బింతియ యని పలికి యిట్లనియె. 46

క. ఆపనితామణి నిష్పడు, జీవితమున్ నిలిపి ప్రోవఁ • జత్తము గలదే
 నోవసుధాధిప పూనుము, వేవేగం దద్వివాహవిధమంగళమున్. 47

క. అని పంచాంగముపుస్తక, మును విడిచి కడుం బ్రయత్నమునఁ దిథివారా
 దినిరీక్ష చేసి వ్రేల్లె, న్ని నిరూపించెఁ గ్రహాదినిఖిలబలంబున్. 48

వ. ఇట్లు నిరూపించి సంతసిల్లుచు దేవరసిద్ధనంకల్పిత యేమి చెప్పుదు నెల్లియ నీ
 యిరువురపేర నత్యుత్తమం బైనదివాలగ్నం బున్నయది వివాహోత్సవంబున
 కుం దగినసకలసామగ్రియు సార్వభౌమునకు నెప్పు డైననుం గలిగి యునికి చె
 ప్ప వలద యిప్పురం బేప్రొద్దును విహితమంగళాలంకారంబ యని పలికి ముత్య
 యు నతం డిట్లనియె. 49

మహాస్రగ్ధర. ఫలముల్ హరిద్రపంకఃప్రమిళితమణిశోభన్ వహింహ గృహాశ్రీ
 గళసాభాగ్యాభిసీతిఃక్షమితపురముపైఁ • గంఠముల్ మించి యొప్పుం
 బాలుచున్ నిత్యోత్సవద్వాఃస్ఫురితము లగులేఁబోకమాఁకుల్ కరం బి
 పొలయంగా దానఁ గాదే • యెనరఁ గ్రముకకంఠోత్తరం బండ్రు దీనిన్. 50

శా. ఐనన్ దేవరపెండ్లికిం దగ వినూత్నాల్లంక్రియాసంపదం
 బూనంగా వలదే పురం బిపుడు సాంపుల్ మీఱఁ జాటింపు న
 న్నానం బొప్పగ మామయింటికిని గన్వారత్నయాచ్ఛార్ఫ మ
 న్యూనప్రజ్ఞుల బెద్దలం బనుపు మోయ్యరీశ ధర్మస్థితిన్. 51

చ. అనుటయు సంతసిల్లుచు ధరాధిపుఁ డవ్వధమెల్ల సత్వదా
 త్తుని బిలిపించి తెల్పి తదమోఘనయానుగతిన్ నిజగ్రభా
 ర్య ననుమతింపజేయఁ బ్రభమాగమముఖ్యులఁ బంపె నల్వరన్
 జనపతిపూన్కి వారు దగుజాడను జెప్పిరి తద్వధూటికిన్. 52

వ. చెప్పి దీని కుత్తరం బెయ్యది చెప్పుమనుడు నప్పరమపతివ్రత వారితో నిట్లనియె.
 ఆ. చల్లదనముతోడ • నెల్లబంధువులకుఁ, దత్తదుచితమధురతరగుణములఁ
 జత్తరంజనంబు • చేయుట నభినవ, కౌముది యనుపేరు • గలిగె నాకు. 54

తే. చంద్రకిరణభవాప్సరోజాతిః బుట్టి
యట్టిపే రొంది వెలయునే ♦ సకట యివుడు
తగ సతుల కెల్ల సామాన్యధర్మ మైన
పతిమనోనుకూలతకును ♦ బాయఁ దెరువె.

55

క. కావున న న్నేమడిగెద, రావసుధాధిపున కేది ♦ యభిమత మదియే
నావాంఛితంబు నిక్కువ, మీవృత్తాంతంబుఁ దెలుపుఁ ♦ డేర్పడ నచటన్. 56
వ. అని పలికి నీడ్మొలుపుటయు వారలు చని యావిధంబు భూవిభునకు విన్నవిం
చి తదీయనిదేశంబున మదాశయునిగృహంబున కేగి యాకళాపూర్ణమహారాజు
నకుం గలిగినవివాహాద్యోగంబుఁ దెలిపి సుముహూర్తంబున సాక్షితాంబూ
లాదినముచితశుభవర్తనంబులు నడపి రంత మంత్రిజనులు తద్వివాహాత్సవం
బునకు నాయత్తపడఁ బరంబులోనం జాటించిన.

57

నీ. ఎక్కడఁ జూచిన ♦ నిండ్లపైఁ బసిఁడికుం, డలు క్రొత్తమెఱుఁ గిడి ♦ నిలుపువార
లేవంకఁ జూచిన ♦ హిమవారితో గంధ, సారంబు కలయంపిఁ ♦ జల్లువార
లెచ్చోటఁ జూచిన ♦ నెలమిగోడలఁ దట్టు, పునుగుజవ్వాదియుఁ ♦ బూయువార
లేదిక్కుఁ జూచిన ♦ సింపుగా మణివేది, కలు గమ్మకస్తురి ♦ నలుకువారు

తే. ప్రేమఁ గప్రంపుముగ్గులు ♦ పెట్టువారు
కలునడంబులు మేల్కట్లు ♦ గట్టువారు
పచ్చదోరణములు పొండుపఱచువారు
నై రహారాత్రసంభ్రమం ♦ బలర జనులు.

58

ఉ. పెండ్లి నృపాలునింట నని ♦ పేరటముల్ ప్రియ మొప్పుఁ జెప్ప నిం
డ్లిండ్లకు శోభనాక్షతలు ♦ హేమపుఁబాత్రలఁ గొంచుఁ బెద్దపూఁ
బోండ్లు చరించి రాకులును ♦ బోఁకలుఁ గుంకుమపొళ్లు నూనెయుం
బండ్లును గొంచు వాద్యపుశుభధ్వనితోఁ దగువారు వెంటరాన్.

59

నీ. కర్పూరమృగమదఁగంధసారాదులు, విరివిగాఁ బసిఁడికొప్పెరలఁ గలిపి
మల్లికాకుందచంపకజాతినకుళాది, పుష్పముల్ హేరాళముగను గూర్చి
మంచివాసనల వాసించిననెలవత్తి, బాగాలు రాసులు ♦ పడఁగఁ బోసి
బంగారుచరపలపస మించుతమలపా, కులమావటాలు కొండలుగ వైచి

తే. తత్తదధికారపురుషు లత్యంతమోద
గరిమ నేవీధిఁ జూచినఁ ♦ గ్రందుకొనుచుఁ
బరములో గంధమాల్యతాంబూలముల న
శేషజనములఁ దనియంగఁ ♦ జేసి రవుడు.

60

తే. అయిదువతనంబు సుతసమృద్ధియును గలుగు
సతులు శుభవేళ మంగళస్నానవిధులు

నడువఁ దొడఁగిరి బహువాద్యుఁ నాద మెల్ల
దెసల నెఱపంగ మధురలాఁలనకు నంత.

61

ఉ. క్రొత్తగ నల్మెఁ గన్తురిని • గోమలి యొక్కతె యొక్కవేదికకొ
ముతైపుముగ్గు వెట్టె నొకఁముద్దియ తద్దయు వేడ్క మొఱఁగాఁ
బుత్తడిపెండ్లిపీట యొకఁబోటి రయంబునఁ బెట్టె దానిపై
నుత్తరపుంజెఱంగులుగ • నొక్కతె గప్పె విశుద్ధవస్త్రమున్.

62

తే. పెద్దముతైదు వైక్కర్తు • పెండ్లికూతుఁ
గాంత లిరువురు తూర్పుమొంగంబు గాఁగఁ
బెండ్లిపీటపైఁ గూర్చుండఁబెట్టి నేర్పు
నెరయ సంపెంగనూనె యంటిరి ముదమున.

63

క. ప్రేమమున సంభ్రమింపుచుఁ, గామిను లంతటను బసపు • గలపినశుభగం
ధామలకముఁ బెట్టిరి మఱి, హైమఘటాంబువుల జలక • మార్చిరి సతికిన్. 64

సీ. దడిమంపుఁజేలలఁ • దడి యొత్తి పసపుకొం, గులతెల్లపట్టుదుఁవ్వలువ గట్టి
తలవెండ్రుకలఁ బావఁడల నద్ది యద్ది శీఘ్రమెతడియాచ్చిపుఁష్పములు మోగి
మలయజ మంగకంఁబులఁ బూసి ఘనవాస, నాశేషముగ నది • నలిచి న్నచి
పాలిండ్లఁ గుంకుమఁపత్రవల్లులు వ్రాసి, కమ్మకన్తురి తిలఁకంబు దీర్చి

తే. ముగుద తొంగలితెప్పల • మొదల మిగుల,నన్నమై కనుపట్టఁ గఁజ్జల ముచ్చు
లాక్షఁ బాదాంబుజంబు లఁలంకరించి, యామదాశేయతనయకు • నలిన లాతి.

సీ. తలుకుఁబిల్లాండ్లు బఁబ్బిలికాయలునుమట్టి, యలు వీరముదైలు • సందియమున
మొలనూళ్లునొడ్డాణఁములునేవళంబుఁబుం, జాలదండయుఁబన్న • సరము మోగి పు
దీగయు నాణిముఁతైపుఁబేర్లు సందిదండలు నూడిగములు గాఁడసరములును
గడియాలుఁబెక్కుఁబోఁకలయుంగరములుముం, గరయుఁగోలాటపుఁగివ్వులును.

తే. చెవులపూవులు బవిరెలు • చేరుచుక్క
కొప్పువలయును సవరించి • రొప్పు మొఱ
భూషణములకుఁ దా నొకఁభూషణము
పడఁతి యపు డొప్పెఁ గన్నులఁపండు వగుచు.

66

సీ. ఇట్లు కై నేసి యాఁయింతులు తజ్జన, యిత్రిని బిల్చి నీపుత్త్రిసాబగు
లెన్నగాఁ జూడు మోఁలేమ మాచూ పొక, లాగు నీచూ పొకఁలాగు నీపు
రూపానుభూతి నా • రూఢి కెక్కినదాన, వెవ్వరు నీపాటి • యెఱుంగ లేదు
రూపవిశేషంబు • రూపింప ననుడు నా, కొమ్మ నవ్వుచు నటు • గాంతయెఱుంగ

తే. నేగి తనకూతురినిగార • మెల్లఁ బెక్కు
నూఱు లెగదిగఁ గ్రేఁగంటఁ • బాఱఁ జూచి

యింతకంటెను గయినేయ + నెవ్వరింక

నేర్చురనుచును వారల + నేర్పుమెచ్చె.

67

సీ. మెచ్చి యాచెలువంబు + మిక్కిలి చూడ్కికి, వెక్కసం బై తోఁడు + వెఱుగుపాటు
గరము లోలోనన + కప్పిపుచ్చుచు దృష్టి, దాచునో యనుచును + దల్లడిల్లి
పువ్వుదండల నెఱుఁబునఁ గొంత యిదిమాటు, పఱచెదననిముద్దు + పట్టియఱుతఁ
దగునొక్కచెంగల్వ + దండ ము న్నమరించి, యదిగుబ్బచనుఁగవ + యందుమిగుల
తే. వింత గాఁగ నొకానొక + విలసనంబు, జూప నయ్యంతిఁ గడుఁదాను + జూడవెఱచి
కడుమపూదండ లెల్ల నొక్కటిగఁ బట్టి, బాలకపుసు సువాళించి + పాటవైచె.
వ. అట్టిసమయంబునం గళాపూర్ణండును వివాహంబునకుం గట్టాయతం బై ప్ర
థమాగమాదిభూదేవసముదయాశీర్వాదనాదంబులు వివిధపుణ్యాంగనాసంఘా
తమంగళగీతగానస్వనంబులును, వందివైతాళికనూతమాగధస్తుతికోలాహలం
బులును, సందర్శనసమయాపేక్షసామంతసేవాప్రబోధనాయాతవేత్రహస్తజన
స్తోమవిస్తారితాలోకశబ్దంబులును, సర్వసర్వసహజనజనితజయజయశబ్దంబులు
ను, శంఖకాహళభేరిపటహర్షుల్లరిపణవమర్దశతమృతప్రముఖనిఖిలవాద్యనిర్ణోపం
బులును మిక్కుటం బగుచు నొక్కమొగి నలుదిక్కులుఁ బిక్కటిల్ల మిక్కిలి
యెక్కు డగువై భవంబున నగరు వెడలి శుభశోభనాభరణభరణాభిరామరూ
పంబున దీపించునొపవాహ్యంబు నారోహణంబుచేసి భాసమానాసమాననానా
దేశభూమిశభూషాసంఘర్షణుపటలంబులును, గరటిఘటాకరతటోత్కటస్యం
దమానదానధారాప్రసారంబులును, సంకలితంబు లగుచుఁ గుంకుమపంకాలం
కారవాసీరనిర్వర్ణితావిశేషసంవిధానంబునకుఁ జానరుక్మప్రసంగంబు నొసంగఁ
గునుమకిసలయవిసరవిరచితసీరంధ్ర)నందనమాలికాబృందంబు పందిరిచందంబు
నందనఱుచుచు సందికనిలుపల నరుణాకరణమండలిచంద్రిమ బెండువడి యుండుటం
జేసి వీసరపోనిచలువ చెలువంద మకరందబిందుకందశసందోహంబులపొందునఁ
జుగ్రదికాసౌందర్యధుర్యం బగుచు వైస్థిల్లునమస్తపరినారతారహారప్రభావిభవం
బునకు సముచితంబుగఁ బరిపూర్ణచంద్రమండలాయమానం బగుధవళాతపత్రం
బు ధాత్రీజనంబులకు నేత్రోత్పనంబు గావింప నింపు లగుచు మిగుల దిగంతరా
ళంబునఁ బ్రబలి గుబులుకొనుగంధసారగంధోపాయనంబులు పఱచించి వెలయు
చు మలయపవనుండును దండతండం బై మెండుకొని దశదిశలును గుసుమైకమ
యంబుల యనిపించుచు, నుల్లసిల్లుమల్లికాకుందచంపకవకుళకురువకతిలకపున్నా
గవనమాలికాశోకముఖ్యవిఖ్యాతవివిధసురభిప్రసూనమాలికలు కానుక లగు
చుఁ బాసఁగ నసంతుండును మునుమున్ను గాఁ గొలిచి చిత్తంబునడసియునికి త
నకు నవలంబముగఁ గొలు నభిలషించుతలఁపుతోడఁ దోడుచూపెడుకొఱకుఁ జె
ఱకువిలుతుఁ డిరుగడలఁ జౌఁజుదీర్చినశుకపికమధుకరప్రకరంబులగతి నతిశయ

ల్లుచున్నయుభయోపాంతసంతతవిత్తర్ది కానిచయఖచితమరకతకురువిందరాజావ
 ర్తహరినిలజాలంబులు నిజాలోకనాచరితంబులఁ జరితార్థంబు లగుచుండ నగణో
 తవితానయవనికాదివిధవిరచనోల్లసితపల్లవప్రసవతల్లజమ్లానిపరిహారార్థంబుగఁ
 దగువిధంబున దీప్రభాగంబుల నిబంధించినమంచుదిత్తులతుంపర లతిసూక్ష్మంబు
 వలిపెపయ్యెదలయొక్కరంబున బాగుమీఱుచునికి భోగత్వరాయాససముచిత
 వేషవిస్ఫురితపురలక్ష్మీవత్సాక్షాత్కారసంతానంబునుంబోలెఁబ్రతిగృహఙ్గా
 రవేదికావిశేషవిన్యస్తపూర్ణకలశవిలసనానుభవం బెడతెగక పాలుపుమిగులు స
 గురుధూపధూమస్తామసంరంభదంభజృంభితాంభోవాహసంభ్రమంబునకు సాధ
 ల్యంబు నాపాదించుప్రాసాదభాసురసువాసినీవారాధారాభితలాజవర్షంబులనుగ
 డిసంగడిఁ గోలమెఱుంగుల తెఱుంగున రంగుమీఱుబంగారుజలపోతబెత్తంబులన
 టన ఘటిల్లఁ గటికివారు సారెకు బరాబరి గయుచు నేగుదేరఁ జారుతరచతురిమయ
 రంగలీలావృత్తవర్తిత్రవణభూషణవినిర్మితముక్తావర్గనిర్గచ్ఛచ్ఛవిగుళుచ్ఛంబుల
 చేత నినుమడి ముమ్మడి యగుచు రంజిల్లువింజామరలు మంజుహాసామృతసాగ
 రాయమానగండస్థలసదేశంబులఁ గాశనికాశంబులై ప్రకాశింప నాకాశమిది
 ఘృణిమతల్లికలయుల్లాసంబు నొల్లక యటువెనుక చేసి నాసాగ్రంబునం దమ కిభి
 ముఖంబున మగుడి నిలిచినపుండరీకంబునకుం బుష్పంధయబాంధవంబును మొక
 రందంబుమిసిమియుం బరాగంబుపనయు ననదృశంబుగా నెసంగుచు విశేషాధా
 తం బ్రకటించుముకుటమహానీలహీరచామికరమరీచివీచికలవైచిత్రి లోచనం
 ర్వంబు నాచరింప నమోచీనసతతజయసుధానేకంబు నాకులుఁ జగుల్లఁ బూర్ణ
 మవ్వంబు లగుచు నామూలచూడంబుగా నుప్పత్తిల్ల నొప్పుచున్నవియో యు
 గనప్రతిమరంగదంగుళీయకంకణాంగదఖచితగారుత్తతపద్మరాగమాక్షికప్రభా
 బరిమబలిమిప్రబలబలబాహుస్తంభములస్తంభజృంభణంబు నెఱుప నపూర్ణ
 ర్మలత్వయాఙ్గాపేక్షనుంబోలె నక్షత్రమాలికలచేత బహిరుపాసితంబు లగుచు
 హృదయంబు ప్రకటికరించిన శనీభూతకరుణారసరేఖభావంబున స్వభావనాను
 ద్ధవిశ్రాంతిశోణమాణిక్యశలాకావిలోకనమోహనం బగుచు బాహంతరి
 గరంబు గనుపట్టుచుండ నొండొంటిఁ గదిసి నానావర్ణవిలసదవిరళప్రవాళా
 నూనసంపదలతోడిమతీగలు దడిపడువున బెడంగునడపెనువిచిత్రంబరాధా
 విభూషితమృదుశరీరంబులును దదగ్రభాగంబున శోభార్థంబుఁ దెరలినయది మి
 పంక్తియో యనంగసోయగంబునం బాగ డొందునగుమొగంబులును ది
 క్షేడమానకలహంసవిభ్రమప్రాచుర్యసూచనాచాతురీప్రబలంబు లగుక
 బులు గలిగి యెప్పగువారనారీజనశ్రేణీకటాక్షవీక్షణంబు లత్సుద్రసౌ
 శయసమాకృప్యమాణరోలంబజాలంబులుంబోలె వదనాంబుజంబున
 మింప నదభ్రీవిభ్రామభ్రాజవాజన రసవ ర్తనోచ్చలితతచ్ఛరణకటకనాదంబులకు

సహానువాదంబుగ నిజనాదమంజీరమాణిక్యలక్ష్మీకరపల్లవంబులు వినయవినమిత
పరిసరచరకురుకరూశకోసలమగధమచ్చిల్లకమత్స్యవత్సాదిరాజకుమారుల చెక్కి
ళ్ల నల్లనల్లనతాళంబు లొత్త నత్యంతంబు నిం పొందుచు ముందఱిభూభాగంబు
నావరించు సమంచితరత్ననూపురపారిహార్యనిర్మాతనూతనప్రభాపటలపరంపరల
చేత నడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోచగభీరగమనంబుల నడచుగుడజీరకహ
రిద్రాదిశుభద్రవ్యపరిపూర్ణభాజనరాజమానహస్తప్రశస్తపురంధ్రీలోకంబు లో
కపావనత్యంబున విలోకనీయం బగుచు నొప్ప లోకాతిశాయివిభవాభిరాముండు
ను రామణీయకవిశేషవిజితకాముండును గామనీయకాఖర్వసర్వగుణసంపద్మా
ముండు నగుచు నుచితగాంభీర్యంబున మదాశయునిగృహంబున కరిగె నతండు న
ఖండవైభవంబున దపుదవృత్తలన యెదుర్కొలు చేసె నప్పు డొకించుకవడి య
త్యంతసంభ్రమంబున.

69

క. చెలరేగి రెండుదోయం, బుల పేరంగొండు చిత్తముల నెంతయు వే
డ్కలు మీఱఁ జల్లులాడిరి, తలకక యభినవశుభాక్షతవ్రాతములన్.

70

వ. ఆనమయంబున.

71

సీ. కడువేగమునఁ బెండ్లికొడుకు నెమ్మెగమున, కరిగె నడ్డముపట్టెఁ ♦ గురువిభుండు
హయము కేళ్లురుకునో ♦ యనిరెండుగడలందు, వాగెఁ బట్టిరి మత్స్యవత్సపతులు
జతన యెచ్చరిక యం ♦ చతీరయంబునఁ జేరి, కైదండ యిచ్చెను ♦ జేదిభర్త
యశ్వలోచనముల ♦ కాత్త వస్త్రముకొంగు, మాటుగా నెనరించె ♦ మగధరాజు
తే. తమి నెదుర్కొలుసేయు మాతల్లి చెలుల

యక్షతలవాన సరకు సేయక చొరంగ

శత్రుశరవృష్టి గాదురా ♦ సామి యన్న

నవ్వెఱుంగ దుగ్ర మని నవ్వె ♦ నర్కసఖుండు.

72

ఉ. శ్రీలు దలిర్ప భూరమణశేఖరుఁ డిట్లు మదాశయుం డెదు
ర్కొ లూనరించి తెచ్చి మణికోమలపీఠిక నుంచి కూర్చి యి
ల్లాలు పసిండిగిండి గొని ♦ యాదటఁ దోయము వోయఁగాఁ బద
తొళన మాచరించి నరుసక సలిపెన్ మధుపర్కముఖ్యముల్.

73

మ. క్రమ మొప్పారఁగఁ బెండ్లిపెద్ద లిరువంకక వర్తిలంగాఁ బ్రగ
ల్భమనీషం బ్రథమాగముండు తమితో ♦ లగ్నాష్టకంబుల్ పఠిం
చి మనోజ్ఞం బగులగ్న వేళ శుభముల్ ♦ చేర్చించె శాస్త్రస్థితిక
విమలశ్రీల మదాశయాత్మజకు మాణిస్తంభికిం బ్రేమతోన్.

74

క. మంగళనూత్రము గట్టెఁ గు, రంగాక్షికి నంతరంగరాజేంద్రుండు పు

ణ్యాంగనలు పెండ్లిపాటలు, మంగిలికోళ్ల మృదుగీతి ♦ మధురిమ నెనయన్.

75

సీ. ఇరువంకఁ జెలు వెత్తులిడుచు నుబ్బించంగ, జిఱునవ్వలొఁ గొంతఁ సిగ్గు వదలి

ఘనతరం బగుగుబ్బఁచనుదోయి మీఁది కెంతయు మిఁకొరింపహఁ స్తంబు లెత్తి
కడుదీఁగె సాగుచుఁబడగు నెన్నడుము మిక్కిలిఁ గృశంబుగఁ దత్తఁజీలుచు నిక్కి
ము తైదువలు దగఁ నెత్తుబంగరుపల్లె, ములప్రాలు దోయిల్లఁ ముంచి ముంచి
తే. ప్రియునిచే వేగిరము నొకింఁతయును మించ

నీక సాటికి నేటికిఁ నిందువదన

పాలుపు మీఱంగఁ దలఁబాలుఁ పోయుకడఁక

చూపరులచూడ్కి కొకవంతఁసొబ గొనర్యె.

76

ఉ. పావకుఁ డగ్రభాగమునఁ బ్రస్ఫుటకీలలఁ బర్వ లాజహేమా
మావనరోద్యతాంజలి తదంగన శోభిత నందుకోఁగ హ
స్తావళి యెత్తి యాడెడుగఁజాధిపుముద్దులు చూచువేడ్క నిం
పావహిలంగ మీఁదఁ జలిఁతాంజలిఁ బట్టుభవాన్తికై వడిన్.

77

చ. అలరుచు నాలతాంగి ప్రథఁమాగముపంపున లాజహేమామ ము
జ్వలశిఖియందు నల్పుచునుఁ జాలఁగ నొప్పె సమీరలోలకో
మలనవమాలికాతిలకఁమంజులపల్లవతల్లజోల్లన
ల్లలితరసాలకోపరిగఁశక్తుసుమావళి నెప్పుచాడ్పునన్.

78

మ. చెలిక తైల్ ధ్రువదర్శనంబుకొఱకుంఁ జేముట్టి పల్కాటు నె
త్తు లిడంగ మొగ మెత్తె నొయ్యనఁ దదఁస్తోకత్రపాభారమున్
నెల దోడ్తోడన పైకిఁ బుచ్చుకొనుచుఁన్మింబోలె వ్రీడావతీ
తిలకం బాసతి నమ్రభావము క్రమోఽతీర్ణంబు గావింపుచున్.

79

చ. మివులఁగ నూత్తమై మినుకుఁమిన్ము మటంచుఁ బ్రకాశ మొందెడున్
ధ్రువుఁ గనుఁగొంటె యల్లదె యుంధతిఁ జూచితె యంచుఁ దత్సమి
పవిశదతారలం గుఱుతుఁ బల్కఱుఁ జెప్పచు బొంట్లు తెల్పి తె
ల్పి వనితచేతఁ గంటి ననిఁపించిరి తత్పతి విన్ను రంజిలన్.

80

సీ. కలనంబకములు బూరెలు దేనెతోలలు చావట్లు మండెంగ లొబ్బట్లు వడలు
కుడుములు సుకియలుఁ గడియంపుటట్లు వెన్నపాలు వడియంబుఁ లప్పడాలు
పొంగరంబులు సాజ్జెఁ బూరె తాగులు సేవ, లుక్కెర లరిసెలుఁ చక్కిలములు
ఖర్రురగోస్తనీకదళికాసహకార, ఫలములు కొబ్బిరిఁ పననత్రోలలు

తే. తేనియలు జున్ను మీఁగడఁ లానవాలు

పానకములు రసావళ్లుఁ పచ్చడులు న

వాఙ్య మొలుపుఁబప్పులు కూరఁ లనుపనూన్న

మృదుప్రజ నెల్లఁ దనియించెఁ నహరహంబు.

81

వ. అది యట్లుండె నడత.

82

సీ. వెలయ వియ్యా లందిఁ వీడుకోళ్లు గుడిచి, నారముల్ ముడిచినఁనాపసాని

యొజ్జన మొనరింప • నుచితక్రమంబునఁ, బుణ్యాంగనల్ గడఁబ్రాట చొచ్చి
పొలుపుమీఁగఁ నాక • బలికృత్యములు సల్పి, యావధూవరుల నెఁయ్యంబుతోడఁ
బూర్ణకుంభాంతరఁ న్వర్ణ శాస్త్రంబులొం, ఊరులకంటె మునుపునరయ వృత్తిఁ
తే. బుచ్చికొనుటయు నచ్చెలు • నెచ్చరింపఁ
గరము లిడి యిరువురును నెఁక్కటియె దొరకఁ
బెనఁగులాడుచుఁ జిటునవ్వు • లొనరఁ బులక
లడరఁ గనిరి మిఠఃస్వర్య • నానుభవము. 83

తే. ఎల్లభంగులఁ జిత్ర యై • యెనఁగునట్టి, సతి కేళాపూర్ణరాజసంఁగతిఁ దనర్ప
జగతి కెల్ల మహాపర్వ • మగుచుఁ బరఁగె, నప్పు డావేళ మరుఁ డేచుఁటరిది గాదె.
క. అనుపమహర్షశ్రీలం, బెనుపొందెడు పెండ్లి కూతుఁ • బెండ్లికొడుకుఁ గ
న్గొనుజను లప్పుడు దమలో, ననయముఁ బ్రమదాద్భుతంబు • లావహిలంగన్.
తే. కడుఁ గళాపూర్ణుఁ డనుకీర్తి • గన్నయాతఁ
డీనతివిశేష మెఱుఁగుట • యెన్నవలదె
యీమధురవస్తువును గొన • నెఱిఁగెఁ గాన
మధురలాలస యనుపేరు • మగువ కొనరు. 86

ఆ. అని నుశించి రిట్లు • ఘనసమృద్ధిని వివా, హంబు సంపతిల మఁదాశయుండు
పెండ్లికొడుకువెంటఁ • బ్రయపుత్తి) ననిపె న, న్నంతవస్తుతతుల • నరణ మిచ్చె.
వ. అవ్విధంబున ననువునప్పుడు సముచితతాకికవైదికాచారంబు లన్నియును విహి
తంబులు గావించి రూపానుభూతి తనకూతుఁ బిలిచి యిట్లని బుద్ధి చెప్పె.
క. సుముఖాన త్తిమఃశీఘ్రం, భమహాయోగీంద్రు లత్తమామలు నీ కో
రమణీమణి నీకోడం, డ్రము నెఱుఁగరు వారు యోగరసనిశ్చలతన్. 89

ఆ. అత్తమామ లన్న • నాచార్యుఁ డన్న స, ధర్మ మన్న నిష్ఠఁదైవ మన్న
నీకుఁ బతియె సుమ్ము • నెయ్యంపుఁగూతుర, యిదిమహాపదేశఁమెఱిఁగి కొనుము.
క. దివ్యాంగన యొరపరి గడు, భవ్యచరిత నీదుసవతి • పతికంటెను సం
సేవ్య సుమీ యాయమయెడ, నవ్యయభయభక్తివినయఁవై యుండఁ దగున్.
క. సౌందర్యవిలాసాదుల, యందునె తగులునడి యితర • మరయనిమగవా
రుం దఱచుగఁ గల రయిన న, నిందితచరితములె సుమ్ము • నీపతి కింపుల్. 92

ఉ. కొందఱు రూపసంపదనె • కొందఱు సాధుచరిత్రశక్తి నే
యెందుఁ బ్రసిద్ధులై పతుల • కిం పొనరింతు రనూన మైనచ
క్కందనముఁ సువర్తనము • గల్గిన పెన్నిటి కేమిచెప్ప నా
చందనగంధిజాదులు ప్రసాదము గాదె చకోరలోచనా. 93

ఉ. కావున రూపయావనవికస్వరగర్వభయంబుచేతఁ గా
నీ విభుఁ డిచ్చుమన్ననల • నెయ్యపుటాల నటంచు నమ్మి కా

నీ వినయాదు లేమటక • నీహృదయేశుఁ దదీయబంధుమి

తా'వఖులఁ నపత్నిని యథార్థవిధిక్ ముద మందఁ జేయుమి.

94

మ. అని డగ్గుత్తికఁ బెట్టుకొన్ను ఘనపఁత్నైంతర్నిరుద్ధాశ్రు లై
యనుపం జాలక చాల కంపె సుతఁ గఁన్యారత్నముం దల్లి వీ
ఁక్కినఁగాఁ జాలక చాల కంత మది నెఱ్ఱో యొక్కచందాన వీ
ఁక్కినియెక్ వే మఱిపింపలేవు పతిభఁక్తుల్ మాతృవిశ్లేషమున్.

95

వ. ఇవ్విధంబున మధురలాలసాపాణిగ్రహణకల్యాణవైభవంబు నవధరించి కళాపూ
ర్ణుండు గృహప్రవేశమహాత్మవానంతరంబున దేశాంతరాయాతరాజ్యోక్తి
బు నస్తోకనత్కారవిశేషంబులం బరితోషంబు నొందించి తత్తద్దేశంబుల కనిపె
నంతఁ దద్వధూతిలకంబు వికసితవదన లగునకియలమునగలవలన.

96

క. తననవసంగమదిన మది, యని విని యుబ్బుచుఁ బ్రహృష్ట • యై మాటికి న
చ్చినచోటికి వచ్చుచుఁ బో, యినచోటికిఁ బోవు చుండె • నేమో కలఁకన్.

సీ. మధురలాలన నేడు • మగనిపాన్వనుచును, నిజకోపమొక్షించి • నిలుచువారు
కోమ మేలె ఫలించె • గోర్కిని కని తన, యదరువితలకు నూఁటలుగువారు
మాయమ్మ యివి కల్లమాట లింతియె నీవు, గైకోరు మని శాంతిగఱపువారు
లిప్పటనుండి మా • కేల యప్పుడు చూచె, దివ్వార్త నిజ మని • నవ్వువారు

తే. నిజ మయిన నేమి యనఁగదే • నీవు వెఱవ
దరుముకొని వచ్చుచున్నారు • తరుణి వీరు
సారె కనువారు నై బోంట్లు • సరసగోష్ఠి
సలుపఁగా నాటిపవ లెల్లఁ • జెలువ గడపె.

98

క. అంతటఁ దల దువ్వి గడుక్, వింతలు సింగారములు ప్రసాదితఁ జెలు లా
కాంతకుఁ జేసిరి లజ్జా, క్రాంతత మెల్లమి నటంపఁగాఁ దమబలిమిన్.

99

సీ. ఇట్లు సింగారించి • యెదుట నద్దము వెట్టి, చూచుకొమ్మన లజ్జఁజూడఁ గొంకుఁ
జెలు లెడఁగాఁ జన్న • నిలువుటద్దము చూచి, కొనగోర నటు దిద్దుకురులు వినులు
నంత వా రేతేర • నెంతనూత్నిగ్రాహి, యిది యంచు ముకురపఁగిడు నెఱువు
నాయలంకారరఁమ్యత చెదరకమున్న, యధిపుండు తనుఁ జూడ • నాత్మ గోచు

తే. సిగ్గుకతమున సఖయల • చేర్పు వాని
చనువుఁ బరికించుతోడవుల • యునికి మట్టు
మచ్చుమర లేకయుండ నేమటక యోము
మిగుల మేగరగరికె యామెలుగు బోడి.

100

చ. అనదృశ్యభూమిని నివృత్తవిలాసవిచిత్రత నొప్పె నానము
ల్లసితసువర్ణవర్ణగృహలక్ష్యులచెక్కిభులో యనంగ నిం

- పెనఁగెడునిల్వుటద్దముల • నేణమదాదివిచిత్రలోచనా
రసమయప్రతవల్లరులఁప్రక్రియతోఁ దననీడ యేర్పడన్. 101
- శా. ఆసౌభాగ్యవతీవతంస మొకయేఁకాంతప్రదేశంబునం
బూసెజ్జ్ విహితోపదేశ యగుచుం • బొల్పొందె బ్రతావళీ
న్యాసాప్రచ్యుతభిత్త్యధోఘటితహఃస్తాంచత్కపోలంబుపైక
వాసిం గామునినిల్వుటద్దమునకుఁ • సాందర్యముల్ డిందఁగన్. 102
- ఆ. ఇవ్విధమున నామృతేక్షణ యేకాంత, వర్తనమున నుండి • వరసమాగ
మావిలంబసిద్ధి • కభిలాష మెంతయు, మహిమ పొలయఁ దనదుఁమానసమున.
- చ. విభుఁ డిఁక వచ్చు టెప్పుడొకొ • విఘ్నము లే మయినం ఘటిల్లునో
యభిననకౌముదీయతము • లైనవి యాకెకు నాదునంగమం
బభిమత మాట గూడద యొకప్పుడు నట్టిది గానినాఁడు దు
ర్లభము గణించునే సురవిలాసినివల్లభుఁ డన్యకాంతలన్. 104
- చ. తనకడ కేగినప్పుడు పదంబుల కేఁబ్రణమిల్ల నవ్వరాం
గన కృప గల్గినట్ల కడు • గారవ మొప్పఁగఁ గాఁగిలింపుచుం
దనరుము చాల నైదువతఃనంబున నంచు నొసంగె దీవనల్
తనకును వాంఛితంబ యిది • తత్కృపభంగులు నమ్మ వచ్చునే. 105
- చ. అదియును గాక యాత్రిభువనైకసమాదరణీయరూపం
పద గలవల్లభం గలసి • భవ్యసుఖంబులు గన్నయింతి దా
మదిని సహించునే నిమిషమాత్రముఁ బాయఁగఁ బాయకుండఁ ద
త్తదుచితసీతు లెప్పుడును • దప్పక పన్నుచునుండుఁ గా కిలన్. 106
- శా. లోకుల్ కాముఁడు కాముఁ డంచుఁ గొలఁదుల్ • రూపింప కాయుత్తమ
శ్లోకుం బోలిచినం గతానుగతికోఁలోకో యటం చుండుటల్
గా కిట్టితఁడు నొప్పునే యఖలదృక్పర్వంబు గా కున్నె ర
మ్యాకారుండఁట శంభుదృష్టి కహహ • యామంట రప్పించునే. 107
- మ. తరుణీశాతకటాక్షనీక్షలకొనల్ • దార్కొన్న చోట్లుం బలె
న్నురుశోభావిభవాకరంబు లగుచుఁ • గోమాంకురస్థానముల్
పరఁగఁ ముట్టినఁ గందునో యని కడుం • బొల్కొనుచున్నట్టియా
ధరణీనాథమెఱుంగుఁజెక్కిళ్లు నేత్రప్రసేమసాత్రంబు లై. 108
- శా. మారుం డద్భుతశంఖ మొక్కటిని సంపాదించి దోర్లధ్యక
స్తూరిచర్చనెపంబునం దనదుకేల్ • దోషక సువర్ణత్వశో
ధారిప్పక శశి కెత్తి చూప నతఁ డత్యంభోదుఁ డై చేరి యిం
పారం బట్టుట దోఁచుఁ దదగ్రము కేశౌఘంబు మోముం గనన్. 109

మ. శమగాంభీర్యధృతిక్షమార్జవదయాశౌర్యప్రమోదాదికో
త్తమనానాగుణరత్నకోశనిలయోద్యత్కంచనద్వారబం
ధమహస్తంభదనూనబాహుఁ డగునాఁధాత్రీశువక్షఃకవా
టముపై నెడ్జొకొ గందపట్టెగతి నుండుడ నాదుకేల్ సేచ్చుటల్. 110

క. ఏలిక యై తను రాజొకఁ, డేలఁగ మనియునికి మెచ్చు • కేమోయక తా
రాళియుగ మఖిలరాజశి, ఖాలంకృతి యయ్యె మదధిఁపాంఘినఖిము లై. 111

తే. ఆలలితచరణము లొత్తు • కేలు కేలు
కోర్కిఁ దద్వక్షుమునఁ జేర్చు • కుచము కుచము
దివుటఁ దద్రహఃకథ విను • చెవులు చెవులు
పలుకు లేల తద్రతి గన్న • బ్రదుకు బ్రదుకు. 112

చ. అని తలపోయుచున్ నిజవయస్యలు పిల్వఁగ వేళ యైన నం
దునికి యెఱుంగ కెం దరయు • చుండెదరో తను నంచు లేదిహా
వ నలరుఁబోఁడి యించుక ప్ర • వర్తిలునంతన వేడ్కతో సఖి
జను లరుదెంచి రచ్చటికి • సంభ్రమ మొప్పుఁగ నల్ల నవ్వుచున్. 113

వ. అందు నెకప్రౌఢ యగునతి నయంబుతోడ. 114

సీ. ఓచెలి యెక్కడ • నున్నదానవె యంచు, నల్లన డాసి వా • లారుగోళ్ల
నూరక ముంగురు • లొకచోటు దువ్వీ పా, పటచేరుచుక్క • సంఘటన యాచు
శ్రవణభూపల లేని • రవ వార దుడుచుచు, నిది వేళయట హృద • యేగు సేన
కేతేరవలయును • రా తడయక యంచు, నెడివి యొక్కించుక • తడవు నిలిచి

తే. ఇంతి యామాట కేమంటి • వీ వెఱుంగని
నీతిలేదు ప్రియుం డదె • నీదురాక
కెదురుచూచుచు నున్నవా • డిచ్చ యెఱిగి
చనుట దగుఁ గేళిగృహమున • కనుచుఁ బలికె. 115

చ. పలికిన మాటు పల్కక త్ర • పాభరనప్రముఖారవింద యై
జలజదళాక్షి యొప్పె • దనఁచన్గవ కన్గవడాలు పర్వఁగాఁ
గలయఁగ మంచిగందమున • గస్తురిఁ దత్సమయోత్సవాంగమం
గళకలశార్చనాఖ్యశుభ • కర్తము సల్పెడుపొల్పుదోఁపఁగన్. 116

ఉ. ఆగతి నున్మిచూచి సఖు • లందఱు నేమిట వచ్చుటేమి నీ
లా గిది యేమి యింతికి వి • లక్షణమే చనుదెమ్ము లెమ్మన్
ప్రీతిగరిమంబు వాపుచు నొ • కించుక లేవఁగఁ బూను మాను నా
లోఁ గొద గొన్నసిగ్గునఁ జె • లుల్ బలిమిం దను దివ్యఁ గోరుచున్. 117

వ. అంత నొక్కమిక్కిలిప్రగల్భ యగుమగువ మిగులం జనవు వైరసి. 118

- మ. పొది యై నాథులు దారు గాఁపురము లింపుల్ మీఱఁగాఁ జేయుచుం
గది పెండ్రిసికొమ్మలఁ గూతులఁ దగం + గన్నట్టియిల్లాండ్రకు
మది లజ్జదులు లేవె నీకు బలె సన్మానంబుతోఁ జక్క వ
చ్చెదో యేమే గలదే యటంచుఁ దిగిచెం + జేపట్టి యాయంగనన్. 119
- వ. అయ్యవసరంబునం గళాపూర్ణండు తదాగమనంబున కెదురుచూచుచుండి వా
రిగజిబిజి కొంతచేరువను వినంబడినం బ్రేయసీవిలోకనోత్కంఠ యాపలేక లే
చి నచ్చి కౌతుకం బడర గవాక్షమార్గంబునం దద్రూపలావణ్యవిలాసంబు నిరీ
క్షింపుచు నచ్చెరు వంది యాపాదమస్తకంబుం గ్రమంబునం బరికింపుచుఁ ద
నమనంబున. 120
- ఉ. క్రిందను మీఁదనుం బడియ + కించిదనూయఁ బెనంగులాడు న
ర్ధేందుఁడు నుల్లసద్బలసమ్మృద్ధతమిస్రముఘోలఁ జాలఁ జె
న్నొందెడుఫాలముం గబరియిన్ మఱి పాపటము త్రియంపుఁజే
రుం దులకించుకస్తురియు + రూఢిగ బాహులలీల నెప్పగన్. 121
- ఉ. ఎత్తినకోలగా మదనుఁ + జేసిన వేచని వచ్చునర్ధచం
ద్రోత్తరబాణమో యనఁగ + నొప్పెడుపాపటతో లలాట మా
యుత్తముఁ డంత దానిఁ బడఁకుండఁగ విల్ నిడుపెల్ల గాతుకా
యత్తఁ దన్ముఖంబునకు + నానెనెకో యన నెప్పెడుం బొమల్. 122
- లయవిభాతి. తనపడగకై భువనమున వెదకఁగాఁ జనిన + వినుతములు రెండు దొ
రఁకినను మరుఁ డందుం, బెనుగడఁకచూడ మొగఁమనెడుహాసితామృతప్రభునసర
సిఁబాఱవిడిచినసమత నొండొంటిని దరములాడునయఁననిభశుభమీనములఁ
కును బతనకృత్యవధిపను పరత మధ్యం, బున నిడివచంపకపుఁగనదిషుధియో
యనఁగఁ వనితవరనాన పనఁ నలరెడు నిరూఢిన్. 123
- క. సమదాక్షిమీనసంచా, రమునఁ దొలంకుచును ముఖసంరస్సున లావ
ణ్యము వెల్లిపాఱఁ గ్రేవల, నమరించినపిల్లకొలఁకు + లంగనవీనుల్. 124
- తే. ఒనర మకరధ్వజుండు చేర్చినతదంక, విలసనముతోడఁ జిన్ని లేఁదళుకుటరిగ
బిల్లలో యన మకరినఁముల్లసత్క, పోలఫలకంబు లమరెను + బాలికకును. 125
- మ. శిరసందం బరయం బరాత్తులకు నీశీతాంశుబింబాస్యవా
తెరబింబప్రతిబింబభావము సమర్థించుక నిరూఢంబుగా
వరబింబానుభవంబునుం బలె సధోఁవాప్తి విశుద్ధామృతం
పురసం బానుచునే శుకాదులు బలెఁ + మోదింతుఁ జిత్రంబుగన్. 126
- తే. సంజఁ గెంపారునన్నంపుఁజలదరేఖ
యందు నొక్కింత మినుమినుఁమనుచు దోచు

చిన్ని తారలగతిని రాజిల్లుచున్న

చలువపలుమోవి మఱుగునఁ ♦ బలుకుబడిని.

127

చ. ప్రతిసవచారు కేసరఁ ♦ రాగశలాటుమిళిందబృందచి

త్రితకుహళీయుగంబుగతిఁ ♦ క్రేవలఁ గర్ణకలాపరత్నని

ర్గతరుచిమంజరుల్ దనరఁ ♦ గాఁ గ్రముకద్రుమకంఠలక్ష్మికిం

బ్రతిభటవృత్తిఁ జూపెడును ♦ భామినికంఠముసాంపు పెంపుతోన్.

128

సీ. లీలమైఁ గదియ నిల్వినపైఁడితప్పిమొ, గ్గలనాళయుగ మన ♦ నలరుకౌను

నవి ప్రేగుచేతఁ దిఁగ్యజ్ఞుఖంబునఁ గొంత, నతిఁ జెందె ననఁగఁ జన్గవబెడంగు

పాలుపొందుతన్నాళఁములసంధిరేఖ యే, ర్పడుబోటుబలెఱోమఁ రాజిపాలుపు

నొండొంటిఁ బాసి పోకుండ దానికి నట్లు, వైచినచందాన ♦ నఖిలసాంపు

తే. నెప్పుచున్న వియేమని ♦ చెప్ప నొర, చాలనన్నివి కలఁచుట ♦ సముచితంబు

కామునకు బాట్టెకోలలుఁగావె నాళ, ములఁ బ్రకాశించుతామరఁ మొగ్గ లరయ.

చ. అనుపమముల్ రత్నిస్తరులఁయాటకు నర్హము లంచుఁ గప్పిపె

ట్టినపుపుబంటు లీసతికఁడిందిచనుంగవ తేంట్లు క్రేవలం

దును జొరకుండఁ జేరిచినఁతోరపునంపఁగిపూపుదండ లీ

వినుతభుజంబు లాతుదల ♦ వేడ్కుకు నిడ్డచిగుళ్లు హస్తముల్.

130

తే. అతివయవలగ్నయష్టిఁ బెంపారునాభి

మురుపు కాంచనస్రగ్భిలఁమో యనంగ

నుల్లమును నెల్ల హరియింపుఁచున్న దొర

యతనుశిఖియందు వ్రేల్చు హఁవ్యమునుబోలె.

131

ఉ. మానవతీవతంసముసఁమగ్రనితంబవిజృంభణంబు జం

బూనదిసైకతస్థలముఁపొల్పు వహింపుచుఁ జాల నొప్పెడుం

బై నునుమంచువ్రాలె వెలిఁపట్టుమడుంగు బెడంగు చూప నా

పై నవసారసాళిపడిపాటి నుదంచితకాంచి మించగన్.

132

తే. అతివతొడులును జఘనంబు ♦ లరసి చూడఁ

గొమరు మీతెడుజమిలితోఁడములశిరసు

తోడివలరాచవారియఁదృఢతపుహస్తి

యగ్రభాగంబు చూపఱ ♦ కాత్మ దోష.

133

మ. ప్రమదారత్నముజంఘు లిం పెసఁగెడుం ♦ బ్రాధ్నాయమానంబు బై

నమనోజాతసువర్ణకాహళికలో ♦ నా వానిఁ బూరించువా

రిమెఱుంగుల్ గురుగుబ్బలో యన శుభఃశ్రీ నొప్పెడుక గుల్ఫదే

శము లాపైఁ బిడికిళ్ల నాఁ గనకభూపావంక్తి నింపారెడున్.

134

చ. జలజదశాయతాక్షిమృదుఃచారుతరప్రపదద్వయ్యావిని
ర్మలరుచి ఘల్లుఘల్లుమనుఃరత్నపుటందెలమోత జృంభణం
బుల ననకంపుఁగచ్చపముఃపొల్పు నదల్పుచు గెల్పు దెల్పెడుం
గలుగునె యింక దీనికి జఃగంబులలో నుపమాప్రసంగముల్. 135

చ. అకలుషతార లేతదబఃలాంఘ్నిని బట్టినతమ్ములన్ నఖా
త్తకతను గొల్చి పాయ విది ధర్మ మ యీజలజంబు లాదిఁ దా
రకముల రాజరాజ గ్రహఃరాజు కరం బిడ నొప్పు పెంపుతో
సకలజయస్త్వరోదయము సల్పుట దెల్లమ నాకు ని త్తటిన్. 136

తే. అతనుదశదిశావిజయకీర్త్యంకురముల
మీఁద మునుపుగ వెలువడి మెఱయుచిత్తు
లతివపదనఖములు వానియంతికమునఁ
జలువ కిడినలతావిశేషంబు మేను. 137

క. అని వర్తింపుచు మిగులన్, మనము తదాలింగనంబునకుఁ దమకింపన్
జనపతిగోరె నవిఘ్నత, ననయముఁ గొనసాగి రాఁ దదాగమనంబున్. 138

ఉ. ఆయెలనాగ యంతటఁ దదాలయసన్నిధిఁ బేర్చులజ్జపెన్
రాయిడిచేత బోంట్లను గఃరం బలయించెను సాగి పోక భూ
నాయకుఁ డేమి యప్రియ మొనర్చితి నీకును దోసకారి సి
గ్గా యుడికించె దింత ననుఁ గాంతను రా విడ కంచు దూఱగన్. 139

క. అంతటఁ దద్భవాదేహాళి, చెంతకు నయ్యింతి చేర ధీఘ్రితఁ జని భూ
కాంతుఁడు దనపానువుపై, సంతసమునఁ బొదలుచుండె శయనించి తగన్. 140

వ. అంత. 141

ఆ. ఓసి వెట్టిపడుచ యూరక రమ్ము పె
నంగ కెదుట నదె కనుంగొనియెడు
ననుచు నెయ్యిం బలుకుచును జూపెఁ బ్రియు నొక్క
ముగుద కేల నోరు మూసికొనుచు. 142

క. అడుగులు దడఁబడఁ బులకలు, పొడమఁగ నఖ వెనుక కొదుగఁ బోవుచు నరసె
నైడమలఁచి పడఁతి యప్పుడు, కడగంటివిలోకనమునఁ గాంతునియునికిన్. 143

సీ. రేఖ లై మీఁదట రెప్పలయొప్పుఁ బన్నాగంబుకడపళ్ళఃబాగు నెఱప
నరిదిపట్టుపడాలయంచులగతిఁ గ్రింది, పత్తమాలికలు చూపట్టుచుండ
వెలయింపఁ బన్నాగములకుఁ బై నిడినయంబురపుదండెలుపోలెఃబామలుదనర
మెఱగులదెసఁ దోచుచున్నట్టిశిరసుల, బలెఁ గనీకలు గొల్కులు దలిర్ప

తే. శుభభాగముల్ విగియుముఃసుంగు దన్ని
యెసఁగు పెఱమేను లన నొప్పు నెదురఁ బడుర

తిన్నరులయందలము లనఁ దృష్టఁ బాలించె
వెఱపుతో నింతి క్రేగంటఁ విభుని నరయ.

144

తే. అంత మఱలంగ మఱలంగఁ నతివఁచెలులు
బలిమిఁ బాదవంగఁ బట్టి లోపలికిఁ దెచ్చి
రప్ప డొకబోటి నృపునివాదాంతికమున
రెండునందిళ్లు పట్టి కూర్చుండఁ బెట్టి.

145

ఉ. పెట్టి యోలతాంగిఁ ప్రియునంఘు లొత్తు మట్టిట్లు పెనఁగి తేని యెఱుఁగుమాగద
యనినృపాలుఁజూచి యటుపాదమిడఁగ ద, య్యాపరాకుమానియనియె నగుచు.

క. అని తచ్చరణంబు విలా, సినియూరువులందుఁ జేర్పఁ జేసి బలిమి నా
ననజముఖచేతఁ బట్టిం, చెను సంవాహన మొనర్పఁ జేసె గ్రమమునన్.

147

సీ. అదె యెవ్వరే పిలిచెదరు నదేమొకో, యరసి వచ్చెద నంచుఁ నరిగె నొకఁడ
చిలుకయాకలిని దండ్రింపరై తిరెయదె, కూయుచున్నది యంచుఁ బోయె నొకఁడ
మనజాలవల్లికఁ మఱచి వచ్చితిఁగొంచు, జనుదెంతు నది యంచుఁ జాతె మొకఁడ
యదివోయి యెంతసేపయ్యెఁజూచి తెఱోడు, కొనివత్తునేనంచుఁ జనియె నొకఁడ

తే. అందఱును బోయెదరె నేనుఁ నగుగుదెంతు

ననుచు నొయ్యనఁ బల్కుచుఁ బెనఁగ లేవ

మధురలాలన నప్పడుఁ మనుజవిభుఁడు

పదమునం దూరుభాగంబుఁ లదిమిపట్టె.

148

ఉ. లేవఁ బెనంగ వేడియునుఁ లేమ విభూషలు మ్రోయఁ దోడనే
యీవిధి మ్రోత లైన శరఁదందుముఖి వినువారు నిన్ను వ్రీ
డావతి యండ్రై యంచుఁ దనుఁ డాయఁగ హస్తము వట్టికొంచు గో
త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవిదండఁ బెనంగఁ దలంక నెంతయున్.

149

చ. కదలఁగ రా దొకించుకయుఁ ఘల్లున మ్రోయఁగ నంచు నందియల్
మొదలుగఁ గొంతసొమ్మపుడుఁ ముద్దియ యొయ్యన కీ లెడల్చి మే
లొదవఁగ నూడ్చి వల్లభుఁడుఁ నోసతి యాయితపాటు లెన్న యం
చు దయితతోఁ గపోలములుఁ సోకఁగ మంతన మాడె నవ్వచున్.

150

వ. అప్పుడు.

151

ఉ. ఏపలుకుం జెవిం బడఁగఁ నీక పెనంగుచు మోము దవ్వగా
బాపుచుఁ ద్రోపు లాడునతిఁ పాణితలంబులమేళనంబు ను
ర్వీపతి కింద్రభోగమటుఁ వేడ్క మొనర్ప ముఖాబ్జముం గడుం
బావఁగ నాలకించుటయెఁ బ్రహ్మసుఖోదయ మయ్యె నయ్యెడన్.

152

సీ. ప్రథితమిథోరాగఁ కథల మంతనముల, హృదయంబులోపలిఁ బెదరు దీర్చి
నవ్యాజకృతకుచఁ స్పర్శాదిలీలల, నంగాంగమేళనఁ మలవరించి

జలిబిలినెయ్యంపుఁజిట్టకంబులచేత, నెలనవ్వు చెక్కుల ♦ మొలవఁజేసి
 లజ్జాపదంబు లల్లన మాటిమాటికిఁ, జెనకుచు నొక్కింత ♦ సిగ్గుపఱచి
 ఆ. యపుడు కుసుమసాయ♦కాగమాధ్యయనాధి, కారసిద్ధిఁ గొంత ♦ గలుగఁజేసె
 నానసుంధరాధి♦పావతంసుండు రూ, పానుభూతితనయ ♦ కాదరమున. 153

తే. వరునిచిట్టంబుసేతలఁ ♦ గరము ప్రేమ
 మెఱపువోలె దభుక్కున ♦ మెఱచుఁ గాని
 నెలఁత సిగ్గును మొగులులో ♦ నిలువలేద
 యదియు మిక్కిలి నిం పయ్యె ♦ సతనిమదికి. 154

ఉ. భీతియు లజ్జయుం దనరఁ ♦ బెంపటి డాఁగుమనోజుఁ దేర్చి ధా
 త్రితలనాఘఁ డంగనమ♦దిం దలచూపఁగ నట్లు సేయ వాఁ
 డాతనికిం గ్రియాసచివుఁ ♦ డై సతి నీవి వదల్చె బాదుకో
 నాతని నిల్పె జేఁడు ప్రియ♦యాత్మఁ గరంపుచుఁ జంబనాదులన్. 155

వ. ఇవ్విధంబున. 156

ఉ. మిక్కిలి మిక్కుటం బగుత♦మిక్ రతికిఁ సతి నూలుకొల్పుచుం
 జెక్కిలి నెక్కి చుంబనము ♦ చేసి కవుంగిట నోలలాచ్చి తాఁ
 జొక్కుచుఁ జొక్కజేయుచుఁ బ్ర♦నూనశరాసనఖేలనక్రియల్
 పెక్కుతెఱంగులఁ సలిపెఁ ♦ బ్రేయసియింపుకొలంది సంతటన్. 157

క. దినదినమున కతివమదిక్, ఘనగరిమఁ మరుఁడు దఱుమఁ♦గా రతులతటిక్
 దినదినమునకుఁ గృశించెను, గనుకనియెను ద్రపయు నిరవ♦కాశతఁబోలెన్.

వ. అప్పుడు. 159

మ. చనుగ ట్టంటఁగనీక మోవికి ముఖి♦స్పర్శంబు గానీక తా
 ఘన యంచుఁ గ్రహియించనీక జఘన♦క్రాంతిం బ్రవర్తిల్లనీ
 క నితాంతంబు పెనంగుటల్ క్రమమునం ♦ గంజాక్షి వేసారిన
 ట్టొనరఁ మానుచు వేడ్కఁ దేల్చె నృపము♦ఖ్యుం గొన్నరే లంతటన్. 160

నీ. పరిరంభరోధంబు♦పైఁ బరాకునఁబోలె, నధరపానంబున ♦ కనుమతించి
 నెవ్వ్రావి నిడ్డఁ జిం*తిలుపరాకునఁబోలె, గోరొత్తులకుఁ జను*గుబ్బ లొసఁగి
 కుచకళికలు చూచు*కొనుపరాకునఁబోలె, గటివస్త్రహృత్తి కవ*కాశ మిచ్చి
 నీవి క్రమ్మఱఁగఁ బూ*నెడపరాకునఁబోలె, జఘన మంటుటకును ♦ సమ్మతించి

తే. చెలువ తనలజ్జ చెలిమియుఁ ♦ జెడక నడవఁ
 దద్విరోధి యెనట్టిచి♦త్తజనిపనియు
 హరువు సేయుచుఁ గొన్నినా ♦ త్లాత్తవిభుని
 హృదయవృత్తికి నొకవంత ♦ యిం పొసర్చె.

- చ. కపటపునిద్ర పూవుతఱిఁ ♦ శౌగిట నానుచు మోవి మోవి జే
రువుచును గొన్ని రాత్రులు వరుం దనియించె లతాంగి యంతఁ ద
త్కపటముఁ గాంచియుం గననికైవడి నట్ల యొనర్చె గొన్ని రే
లపు డతఁ డాచలేక నగ ♦ నల్లన తానును నవ్వె వేడ్కతోన్. 162
- ఉ. అల్లన యంతఁ బ్రేమవిభావతిశయంబున లజ్జ నోర్పుచున్
వల్లభుచేతు లాచుతఱి ♦ నవ్వులు గుల్కులు బూనె నంత నే
నొల్లకయున్న మాన విపు ♦ డోర్పుచు నీ విది యంచు నవ్వుచుం
బల్లవపాణి యొత్తె మునిఁపంట నిజేశ్వరుమోవి నయ్యెడన్. 163
- ఉ. చెప్పినయట్లు సేయ నిఁకఁ ♦ జెల్వకరంబు పెనంగి తేని సే
జెప్పెద నుమ్ము నీ విపుడు ♦ సేసినవాతెఱగంటి బోటితోఁ
దప్పక యంచు వల్లభుఁడు ♦ దన్ వెఱపింపఁ దలంకినట్ల తా
నప్పతికోర్కె దీర్చె సతి ♦ యర్థిమెయిం బురుషాయితక్రియన్. 164
- సీ. పాలిండ్లు ప్రియపడి ♦ పతిఁ జూడ లజ్జఁ ద, ద్వక్షస్థలంబుపై ♦ వ్రాలి వ్రాలి
మగుడఁ ద స్వేడుచు ♦ నెగ నెత్తి పట్టఁగా, ముకునత్తు లిరుగేల ♦ మూసి మూసి
యిఁకఁజూడఁగప్పితి ♦ నిద్రెయంచుఁజనుముక్కు, లతఁడుపాణులనంట ♦ నలఁగియలఁగి
కటిభార మెగయనెత్తుటకుఁ దోడ్పడియెద, నని చాఁపఁ బతిచేతు ♦ లాచియాచి
తే, తనదుగోష్ఠ్యాంగముల దాచిఁకొనగ రామి
యరసి కెలనికి డిగిపోవ ♦ మరలి మరలి
కొవ్వు పుంభావరతి కాదిఁ ♦ గొంచె గాని
కొలది యెఱుంగద మది దొరఁకొన్న వెనుక. 165
- సీ. తరళితతాటంక ♦ భాళభశ్యంబులు, మెఱుపుఁదీగలరీతి ♦ మెఱయుచుండఁ
బరిగళ్లన లిక్మాప్రసవవిలాసంబు, తరుణబలాకలనరణిఁ బరంగ
నతిరభసచ్చిన్న ♦ హరమాక్తికములు, వడగండ్లచందంబు ♦ గడలుగొలుప
నూర్పుగాడ్పులతోడ ♦ నోలిమైఁ బర్వపు, ర్మకణోదయంబు వర్షంబు గాఁగఁ
తే. గాంతకబరీభరం బను ♦ కారు మొగులు
విభతముగ నంతకంతకు ♦ విఱియఁ బాతె
దన్నుఁ గని సుమాళింపుచు ♦ ధవునిహృదయ
నవమయూరము చెలరేఁగి ♦ నాట్య మాడ. 166
- చ. దరముకుళద్విలోచనము ♦ దార్యదుదంచితకాంచినాదమున్
విరమదురోజవల్గనము ♦ విస్థలదూరుకముం గళానిరి
త్వరమణితంబు నై సతిరఁతంబు తదాత్వరతస్పృహపునః
పురిషితపూరితం బగుచుఁ ♦ బొందెఁ గడుం బరిపూర్తి నంతటన్. 167

వ. ఇవిధంబునం గ్రమప్రవర్ధమానకందర్పదర్పశిల్పంబుల నొప్పునపుడంతితోడ్చిక్రీడల నాపుడమితోడు వేడుకం బ్రవర్తిల్లుచున్నంత.

168

ఉ. పాటిలఁ గృష్ణధర్మ మొకఁపాటిగ నంత వసంతకృంతనో
చాటితహేతిసంపదలఁసత్ప్రసవప్రదరప్రతాపనం
ఘాటహుతాశనోల్లకనిఁకాయమతిప్రతిపాదనోదయ
త్పాటవపాటలాపటలఁపాటలితోపవనావసీక మై.

169

సీ. కమలసౌగంధికఁగంధవాసితసర్వ, దిక్కుంబు లగుకేలిఁదీర్చి కలును
బన్నీటితూపరఁ బరఁగించుధారాగృ, హంబులఖేలనాడంబరముల
వెలఁదివెన్నెలలఁ జిఁప్పిలుచంద్రకాంతంబు, మేడలమీఁదినంక్రీడనములఁ
జెంగల్వరేకులఁసెజ్జల నెప్పఁగ, రూరవేదికలవిహారములను

తే. వలిపెచెంగావులను ముత్యములతోడవుల, మల్లెపూవులదండలఁమలయజాంగ
రాగములసంతతము ననుఁరాగ మమరఁగడపి రాదంపతులు గ్రీష్మకాల మెల్ల.

ఉ. అందము గాఁగ నంతట ఘనాఘనకాలము చాల నొప్పెని
ర్నిందితగంధబంధనవఁసీపమనీకమనీభవన్నిజేం
దిందిరబృందము క్తనళిఁసీమలినీభవనాగతారసా
స్పందజుగుప్పదద్దనయఁశాయితయాయమరాశజాల మై.

171

న. అక్కాలంబున.

172

క. మెఱపులకును నుఱుములకును, వెఱచుట నెపముగ లతాంగిఁవిభుకౌగిటిలో
నెఱిఁ బొదివి విడువఁ డతఁడుకొ, వెఱ పుడుపుట నెపముగాఁగఁవిడకుండె సతిన్.

క. ఇవిధమున నొండొరుపై, మవ్వంబుగఁ బ్రబలుప్రేమఁమహిమంబులతో
జవ్వనపుఁబోడుములు కడు, నవ్విభుఁడుకొ సతియుఁ గడపఁ నంతటిలోనన్.

క. తనవిభుఁడనిశము నవ్విధ, మున నాసతిఁ బాయ కునికిఁబోలెన్ మహిఁదా
ఘనఫలశాలీక్షుశరా, సనబాణక్రాంతిఁ జెందెఁ శరదృతు వమరన్.

175

క. ఆరమణీరమణుల కా, శారదవేళలు గరంబుఁ సరసతఁ బెనిచెన్
శారదగంధానయనవి, శారదపవనములు ఘర్మసలిలము నడపన్.

176

సగ్ధర. హేమంతం బంత నంతఁర్హితకమలబలోదీతవిస్ఫీతశీత
క్షామాత్మస్వామిధామఁక్రమణకృతవపుర్వప్రవిశ్రాణితాతి
క్షేమప్రేమప్రకామఁశ్చితరతముదితఁస్త్రీముఖపూహసాహ
ర్దామందానందదిందూఁదయకలనబలెన్ యామినుల్ మెచ్చ వచ్చెన్.

177

క. అగలునఁ జవ్వాదినిఁ దే, మగఁ బూసినయట్టివజ్రఁమణిసాధములన్
బిగికొఁగిటఁ జేర్చె విభుం, డిగురాకుంబోడి నట్టిహేమంతమునన్.

178

వ. అంత.

179

శా. అన్యోన్యోన్నతిః బాల్యే మాఘము లవంః గానంగభృంగౌఘ మై
 యన్యక్కారతుపారభృత్యవరశైః త్యచ్ఛన్నకందర్పదౌ
 ర్జన్యానంగమసంప్రవర్ధితపరీరంభక్రియాసంభృతౌ
 న్యోన్యాంగప్రసభప్రవేశేయువయుః గ్రాంతఃకృతీశ్లాఘ మై. 180

తే. మడుతపసిమిడిగింటెముల్ ♦ నులబడిజిగి
 దోమతెరమంచములు హసంతులు జవాది
 యగభుసిరులు చిన్నెలు గాంగ ♦ నతఁడు గడపె
 జలి నెలలు తద్వధూకుచ శరణు డగుచు. 181

వ. తదనంతరంబ. 182

మాలిని. వికసితఘననూనోద్వేలజాలప్రవాళ
 ప్రకటకపటరూఢప్రాథకీర్తిప్రతాప
 ప్రకటజయసమంచత్పంచబాణస్తపౌద్గా
 యకశుకపికకాంతం బై ననంతంబు వచ్చెన్. 183

ఉ. బాలికతో వసీరతుల ♦ భాసిలుజేనికే గుంకుమాంకరే
 ఖాలలితస్తనగ్రహణకాంక్షను వాతెఱవాంఛచేతఁ ద
 ద్వేళఁ గడుం బచేళిమభిదేళిమదాడిమకేళిమత్తకీ
 రాళియు బాలపల్లవరసాకలనాకులకోకిలంబులన్. 184

తే. ఇవ్విధంబున నతఁ డెల్లఁబుతువులందు
 నంతకంతకు మఱి ప్రేమ ♦ యగ్రలింపఁ
 దత్తదుపభోగ్యవస్తుసంతతులచేత
 మిగుల నింపుగ రమియించె ♦ మగునఁ గూడి. 185

చ. అరుదుగఁ దెచ్చుకోలుపాలయల్క నొకప్పుడు మార్తాగంబుగాఁ
 బారలిన నింతసాహసము ♦ పోలునె మీ కని నవ్వునవ్వధూ
 వరులఁ బ్రవాళశయ్య యిరువంకలఁ దత్తనుతాపయోగని
 స్సరదకలంకఁ ఘనలవఁజాలవిషంబున డాలు సంధిలన్. 186

క. ఆమనుజాధిపుఁ డభినవ, కౌముదికిని వరునఁ దప్పక సమానమనః
 ప్రేమలు మీఱఁగ దక్షిణ, తామహనీయుఁ డయి నడపె ♦ దర్పకలీలల్. 187

చ. అభినవకౌముదీరమణి ♦ యంతటిలో నొకనాఁడు రాగసౌ
 రభము దలిర్పఁగాఁ దనుఁ దిరంబుగ వీణియఁ బూని పాడుచున్
 శుభగతిఁ గొల్వఁ దత్పటిమసాంపు వినం బిలుపించె భూమివ
 ల్లభుఁ డొకయింతిచే మధురలాలన నచ్చటి కాదరంబునన్. 188

తే. ఇట్లు పిలుపించి తద్దాన ♦ మించుకంత
 యాకె వినునంత నధిపుఁ డోయబల నినుఁ బ్ర

నీణ యన విందు నేను దద్వీణ నీవు
పుచ్చుకొని పాడు మంచు నాఁపాలఁతఁ బలికె.

189

క. పలికిన నినుఁ గాదన భీ, తిలి యిటు నటు నట్లుకొట్టుఁ తెఱవఁతెఱఁగు భూ
తలవిభుఁడు చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచుఁనడిగెఁ బారిఁబారిన్.

తే. అడుగుటయు నీవిపంచిసఁమంచితశ్రు, తిప్రకాండములకు జగఁతీతలేంద్ర
మామకస్వరపటిమసఁమాన మగునె, కాదో యనియెడుశంకయొక్కటిజనించె.

క. నా విని యందుల కేమి స్వ, భావగతిం బాడు మనిన ఁ భామిని గాన
ప్రావీణ్యముఁ జూపెను గడు, నావీణియ శ్రుతులు గితులు ఁ నధరితములుగాన్.

క. విభుఁ డపు డాకంఠస్వర, విభవమునకు నేరువునకు ఁ వెఱఁ గొందెఁ గడుం
ద్రిభవనదుర్లభ మిది యని, యభినవకౌముదియు మిగుల ఁ నద్భుత మొందెన్.

వ. పదంపడి యొక్కింత విచారించి మేదిసీనాయకుండు మధురలాలసం జూచి.

194

క. నీ వాయించువిపంచికఁ, దేవలయుక్ దానికొలఁదిఁ దెలియుద మనినఁ
భూవలయాధీశ్వరునకు, నావనరుహదళనిభాయఁతాక్షీ విసీతన్.

195

ఉ. ఏరికి నెట్లు దోచిన సఁహించుట గాని నిజంబుచెప్ప కే
నేర మఱుంగుపెట్టి ధరఁణీవర యింకను నీవు మత్స్వరో
దీరణ యెత్తికోలునకు ఁ నీడుగఁ బల్కెడువీణ లేద యెం
దారసి చూచినం గొలుప ఁ దాత్తకు దానను బాట మిక్కిలిన్.

196

తే. నగర నవ్వీణయునికి భూఁనాథ యేను
వినుచుఁ జూడంగవలయు నంచును దలంతు
దీనికొలఁది యేపాటియో ఁ దేవరకునె
తెలియఁ బరికించితిరె తేటఁ తెల్లముగను.

197

వ. అనుటయు నమ్మహిపాలుం డబ్బాలికఁతో నిట్లనియె నేటివర్తమానంబు వీణి
యలందు నిదియె యుత్తమం బగుట చిత్తంబున నిడి యేను మొదల నుండి
యు దీనిపరిచయంబునం దగిలియుండుటాజేసి యిప్పటిదాక నెప్పుడు నధికం
బునకు బుద్ధి పాటదు గాని యిప్పుడు భవదీయగానంబు వినంగ మంద్రమధ్య
మతారస్వరవిలాసవిశేషంబుల కిదియ కడకత్స్య మనియు నివ్వీణియపలుకులు
సమగ్రంబులు గా వనియును నామనంబునకు సరిదాకి యున్నయదీ యని య
భినవకౌముదిం జూచి దీనికంఠస్వరంబునకుఁ దగినవీణియ యెక్కడనేనియుం
గలదొకో యనిన విని యాభామిని యాభావర దేవరకు గానప్రసంగంబున
మున్నేను విన్నవంబుచేసితి మదీయం బైనయీవల్లకియెల్లవీణియలకు నెక్కు
డని తొల్లి తుంబురుండు మెచ్చి ధరియించియుండు దనకుం బ్రియశిష్యురాలం
గావున సతండు నాకు నొసంగె నింక నింతకంటె నుత్తమంబు లెక్కడం గలి
గెడు నని పలికి యొక్కింత చింతించి యిట్లనియె.

198

- క. ఆతుంబురుఁ డీనందున, గీతకళా నారదునకుఁ ♦ గీడ్పడియె ననన్
భూతలనాయక వింటిని, జేత్రోగతిఁ దెలియు మేవిశేషము గలదో. 199
- వ. అనుటయు నమ్మాటవలనఁ గళాపూర్ణుండు మున్ను మధురలాలనకథలలోను
దనకు వినఁబడిన నారదునితుంబురునిజయోద్యోగంబు దలంచుకొని తత్ప్రసా
గంబున నిజపూర్వజన్మవృత్తాంతంబు సంస్మృతం బైన నందు మృగేంద్రవాసా
నామందిరగుప్తుం బైనతనవిపంచియునికి చింతించి మదాశయపుత్తికంఠస్వసా
బునకు సదియె తగినది యని హృదయంబున వితర్కించుచు దానిం బరికించి
తెప్పించుట కుద్యోగించి యాచంచలాక్షి యింక నొక్కవీణియ యొక్క
చోట నున్న యది నీదుపాటకు ననురూపంబు గాఁబోలు నని పలికె దత్పలుగు
లకు మున్న యభినవకౌముదిం దదీయసఖులు బ్రక్కబరడి యొక్కెడం దొలు
గఁ దోడ్కొని పోయి యేకతంబున నిట్లనిరి. 200
- క. అకటకట ముగుద వన్నం, తకుఁ గలవు నపత్ని పాటఁతగులందుఁ గడుం
బ్రకటించుపతికిఁ దోడ్చి, వికసిల్లుచుఁ జెప్పె దెచటివీణెలనుద్దల్. 201
- తే. ఆకగానంబు నీవీణె ♦ నతికరించు
టాదియందునె యెఱిఁగి చు ♦ మృతండు నేడు
పిలిచి తెప్పించి నిన్నింతఁచులుకఁ జేయు
కొఱకె తప్పదు మాఘాట ♦ యెఱిఁగికొనుము. 202
- ఉ. నేడు దలంప నీవరుడు ♦ నీభవనంబునఁ బాట వించు ను
న్నాఁ డట యాకెమీఁదట మనం బిడఁడే నిడుఁ గాక యంతట
బోడిమిఁ బిల్వఁ బంచె దలఁపొయఁగ నింకొకవిత యాకెపి
ల్లాడికరంబు వ్రేలఁ బదిలంబుగఁ దాల్చినవాడు చూడవే. 203
- చ. ఎఱుంగవు గాక యొక్కపు డొకించుక మార్కొగ మిడఁ గూర్చి
గొఱతయె యెంతచెప్పినను ♦ గోమలి నేరవ యల్కు దెచ్చుకో
నెఱయ నధీనవౌ టెఱిఁగి ♦ నేఁ డిదిగో కయికొమ్మ మిక్కిలిక
నెఱినె యతండు నీవు విన ♦ నేర్చెడి మాపలు కెప్పు డేనియున్. 204
- క. పడఁతి యెటులయినఁ బ్రాణముఁ, బిడికిటఁ బట్టుకొని నేడు ♦ ప్రియుఁడో నీ
పుడువలెఁ బలుకక యించుక, తడ వుండుము మాకుఁగాను ♦ దాలిమిఁడో డన్.
- తే. మధురలాలనపాటపై ♦ మదిని దనకు
నింతవేడుక గలిగిన ♦ నేకతమున
సతతమును వింటి గాక యి ♦ ట్లతఁడు నిన్ను
నోటఁ బఱచుట దగునె నీ ♦ కోర్వఁ దగునె. 205
- క. కావున నీయోటమి నీ, కేవెరవునఁ బాయునది యధీశుండు తానె
కావించు క్షణము పలుకక, నీ వుండిన నేమెఱుంగమె ♦ నెయ్యము కొలఁచునల్.

- వ. అని బోధించినఁ దనమనంబున నాయించుఁబోడి. 208
- క. నా నెయ్యపుఁదమిమహిమము, చే నప్పుడు విభునితెఱఁగు ♦ చింతింపఁగ లేఁ
గాని సఖిజనకధితం, బైనది యింతయు నిజంబ ♦ యారసి చూడన్. 209
- క. కావున నేఁ జనువులకుం, బోవుట యింక ననుచితంబు ♦ బుద్ధిఁ దలంపం
గా వినువారలు నగరే, తా వలపున విభునికొదవఁ ♦ దలఁపనికాంతన్. 210
- వ. అని విచారించుచు వారి కప్పటికిం దగినయుత్తరం బిచ్చి నిశ్చలం బైనదై
ర్యంబున నెప్పటియట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండె నంత నాటిరేయి భూనాయకుండు
తదీయగృహంబున కరుగునప్పుడు. 211
- క. నాయకునిరాకఁ గనుఁగొని, యాయచ్చరపూవుఁబోడి ♦ యత్యంతపరి
స్థాయద్భక్తి విసీతి వి, ధేయత ఘనసంభ్రమమునఁ ♦ జేటవడంగన్. 212
- శా. అత్యంతంబు నలంకరింపనిమనోజ్ఞాంగంబుతో తేనికిం
బ్రత్యుత్థానము చేసి మానికి బలెం ♦ బాద్యాదిసంపూజనా
కృత్యంబుల్ ఘటియించె గాని సరసోక్తిస్తేరవీక్షాదిలా
లిత్యం బేమియుఁ జూప దయ్యె రతికేళీరాగరమ్యంబుగన్. 213
- క. తలిమముపై నెరసులు గిర,సులు లేకుండంగఁ దుడిచి ♦ సుకిదడిమపుడు
వ్వలువ పయిఁబఱచి తలగడ,నిలిపె విభునిశయనమునకు ♦ నెలఁతుక యంతన్.
- వ. తదనంతరంబ యందు నాత్మేశుండు పవ్వళించియుండ నాచంచలాక్షి చేరువఁ
దా నెక్కపసిండిగద్దియం గూర్చుండి యాకుమడిచి యొనఁగుచుండెఁ దత్ప్రకా
రంబు గనుంగొని యాభూరమణుండు తనమనంబున. 215
- సీ. శృంగారగంధి యై ♦ చిఱునవ్వు తెలిఁజాలు, చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ బిక్కటిల్లుఁ
బుష్పబాణోద్ధతిఁ, బుంఖానుపుంఖమై, తొలఁకుచుండుఁ గటాక్ష, విలసనములు
నాకూతగర్భంబులగుచుఁ దేనియలుట్టఁ, గలికివల్లులు ప్రవర్తిల్లుచు నుండు
గుబ్బచన్నులకెలంకుల నారు వ్రాసిన, యట్లుప్పటిలుఁ బులఁకాంకురములు
- తే. వచ్చి యే నిట్లు నిలిచిన ♦ నెచ్చెలువకు
నిప్పుడవి మాని యేమకో ♦ యిట్లు శుష్క
వినయధక్తిపాతివ్రత్య, విహితవిధుల
నన్ను వంచింపుచున్నది ♦ నళినవదన. 216
- వ. అని సంశయించి నేటిపాట లీపాటలగంధికిం గౌటిల్యకారణంబు గాఁబోలుఁ బరి
క్షించి చూచెదం గాక యని యాకమలవదన కిట్లనియె. 217
- ఆ. నీ విదేమి చెప్పు ♦ నేఁ డొకలాగునఁ, గానుపించుచున్నదాన వబల
యెపుడు నే నెఱుంగ ♦ నిట్టివి సీయందు, ననుడు మాఱుపలుక ♦ కబల యున్న.
- ద్వ్యక్షరికం. నా నెవ్వనమును మానీ, మాననిమానమున మనను ♦ మన్నన నన్నో
మానిని సీమనమున నను, మానము మానమును మాని ♦ మనమును నెమ్మిన్.

- వ. అనుడు నచ్చెలువ సొలయుచు నిట్లనియె. 220
- ఉ. పాటల గెల్చినట్టిసతిఁపల్కులు పల్కులు గాక యిట్లు నేఁ
డోటమి నున్నమాపలుకుఁ లోనృప యేటికి నీకు వట్టియా
మాటల కేమి వ్రాదు మదిఁ మక్కువ వేఁ తొకఁచోట నుండఁగా
బోటుఁదనాలు చన్నె మిముఁబోంట్లకుఁ దక్కినవారికిఁ వలెన్. 221
- ఉ. మాపని యేమి యున్నయిదిఁ మానక యొక్కపుడీ తెఱంగునకొ
మిపొడగాన్పు గల్గుటయుఁ మిక్కిలి నబ్బుర మింతనుండి మి
క్కిపరిపాటిసేవ రచిఁయించుటకే తగినట్టిదాననో
భూపవరేణ్య యేను బెఱఁపఁజుము లెంతటిదవ్వు మా కిఁకన్. 222
- చ. అనయము నట్టిమన్ననలుఁ నాబహుమానము నాప్రియంబు నా
చనువును గల్గి యున్నపుడఁ చచ్చుట యుక్తము మాకు నట్టిశో
భనగతికిఁ విరోధి యగుఁపాపపుటాయువు దిట్టుకొంటగా
కనియెడి దేమి యున్నది సఁరాధిప నిన్ను గుణైకభూషణన్. 223
- క. సంగీతకళలఁ జెలఁగుకు, రంగాక్షి బెడంగులం గఁరంగుట దప్పీ
భంగించి యితరకాంతఁ దొ, అంగుట తప్పీ తడంబఁబచి పురుషులకున్. 224
- క. నా విని యేయపరాధము, నావలనం గలుగఁ దెలిసిఁ నారీమణి యీ
భావమున నెన్ని యేనియు, భావంబులు ముట్ట దూఱిఁ పలికెడు గినుకన్. 225
- చ. పయికొని నన్ను నిట్లు మరుఁబారికి లోనుగఁ జేయఁ బూని యే
నియతియొ వట్టినదియముఁ నీ కొనరింపఁగఁబోలుఁ గాని య
ట్టియహిత మేను నీకును ఘటింపను మీఁచరణంబుమీఁది యా
న యనుచు లేచి నచ్చి పతిఁ నాతిపదాబ్జము వట్టెఁ బట్టినన్. 226
- ఉ. ముట్టకు చాలుఁజాలుఁ గడుఁ మోహపుదేవులకాళ్లు పట్టుకో
నెట్టును జెల్లుఁ గాక ధరఁణీశ్వర యేటికి వట్టిదోసముల్
గట్టెడు నాకు నంచు నెడఁగాఁ జరణంబు దరల్చికొంచుఁ దా
బట్టెఁ దదియహ స్తములుఁ భామిని యాపుచు రెండుచేతులన్. 227
- ఆ. అతఁడు నోసరోరుఁహాక్షి నీకంటె మో, హంపుదేవు లెవ్వఁరంచు సతినిఁ
గ్రుచ్చి కౌఁగిలించుఁకొని యెత్తి యక్కునఁగదియఁ జేర్చుకొనియెఁ గారవము
- ఉ. అత్తలిరాకుఁబోడి యపుఁ డక్షుల నశ్రుకణంబు లొల్క డ [న.
గ్గుత్తికతోడ నీదయకుఁ గూర్చికి లాలనకుం గొఱంత రా
జోత్తమ కల్గునే కలుగఁ దొక్కపుడు మఱి యేమొ నేఁడు నా
చిత్తములోన మాన దొకఁసిగ్గును విన్నదనంబుఁ దాపమున్. 229
- వ. అనుటయు నమ్మకాంతం డోకాంత నీచింతతెఱం గే నెఱుంగుదు నేటి
దాక నెందు నద్వితీయం బనఁ బొగడ్డంగొంచిన నీవివంచి యితరనారీగానంబు

చేత నవమానితస్వాంతం బగుట యెట్లని వగచుచున్నదానపు దానికంటె నత్యుత్తమం బైనవిచిత్రవల్లకి యొక్కటి యేను మత్పూర్వజన్మంబున ధరియించి నది యొక్కచోట నున్నది యని విన్నవాడ నది యెటుల నైనను సాధించి తెచ్చి తద్వాదనాభ్యాసంబుతోడ నైన నిన్నెంతటివారికిని మీఱ శక్యంబుగాని గానవిద్యనుద్యోతించునట్లు చేసెద నమ్ము మనియె నవ్వనితయు నతండు పూర్వ జన్మంబున మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుం డగుటఁ దాను నెఱింగినది గావున నతనికి నట్టిపేజె గలుగుట సంభవించున యని మనంబునకు సరిపుచ్చుకొని సంతసిల్లెఁ గళాపూర్ణుండు నవ్విధంబున నవ్వనితఁడందంబుకందు వాపి సాంద్రా నందంబున నభిమతక్రీడల రమించె మఱునాఁ డచ్చెలువ నెచ్చెలులముచ్చటలవలనఁ గర్ణాకర్ణిక నవ్వార్త మధురలాలనచెలిక తైలు విని యన్నెలత కెఱుంగించిన నయ్యంగన తనమనంబున.

230

క. గానాదికళల కొదవలు, దాన తగం దీర్చి పతి ముదం బొనరింపం
గా నునికి కెనయె పతి దమ, గానాదుల మెచ్చఁజేయుఁకాంతలబ్రదుకుల్. 231

ఆ. నాకుఁ డే దలంచుఁలోకో త్తరపునీజె, దనకు నొసఁగఁ జేసిఁకొనియె సౌర
వరునిప్రేమ నడువఁ దెరవాటు గొట్టె ని, ట్లుండ వలదె జగతిఁ నువిద యైన.

చ. అని తలపోయుచుఁ జలరుఁహసన దాన నెకింత వింతరీ
తిని గనుపట్టఁ గన్గొని రఁతిక్రియవేళఁ దదీయచింతమా
న్చె నతఁడు కాళ్లమీఁదఁ బడిఁ శీఘ్రమ తత్పదభూష లప్తది
గ్జనపతిదారమాళిమఃశిఁసంతతిఁ జేయఁ గృతప్రతిజ్ఞఁ డై.

233

తే. ఈగతిం దనకాంతలఁ కిరువురకును, దా నొడంబడినట్టియర్థములు రెండు
తలఁపులోపలనుండఁ దఱ్కాధనార్థ, మొక్కవేళ నృపాలుఁ డిఁగ్గూహఁ జేసె.

సీ. అభినవకౌముదిఁ కావీణె యున్నచో, టెఱిగించి పొ మ్మన్నఁ నిపుడ పోయి
తెచ్చుకోనోపుఁ దాఁ దివ్యకామిని గాన, నైన నా కనుచితంఁ బట్ల పనుప
దాన మత్సామర్థ్యఁహీనత దోచుఁగా, వున నట్టుగా దేనుఁ జనులఁ దగిన
వారిఁ బంచినవిఘ్నఁకారు లెవ్వరు గల, రో మాన్పుకొన సమర్థులుగ వలయు

తే. నింక నటు గాక తద్దేశఁ మేలుదొరకుఁ
జెప్పి పంపిన నతఁడ యాశించునేమొ
యిన్నియును మాని యేనెదంఁడెత్తి చనిన
నదియుఁ దన్తార్గిపులసంపదలు చేరు.

235

వ. ఇంక మధురలాలన కొడంబడినయందియలు సాధింప దిగ్విజయంబునందుఁ గాని
శక్యంబుగా దని తోచుచున్నయది యని విచారించి యూహాపోహార్థంబున
సకలనిజకార్యభారధౌరేయు సత్పదాత్మనామధేయుం బిలుపించి.

236

- క. లోనికి నపు డెవ్వారిని, రాసీకుండంగ ద్వారఁదక్షుల నిడి ధా
త్రీనాథుండే మంత్రవి, ధానోచితభవనమున సంతాపమును దానున్. 23
- తే. ఏగి తనతలఁపుఁబ్రకార ఁ మెల్లఁ జెప్ప
నధిప సరిదాఁకె గద నేటియత్తు మెల్ల
నాఁడు మధురలాలనలక్షణములు చూచి
యే వినినమాట కని ప్రీతి ఁ నెనఁగె నతఁడు. 23
- తే. అనుడు నతఁ డట్ల యపు నని ఁ యపుడు సగుచు
నింక దీనికిఁ గర్తవ్య ఁ మెద్ది మనకుఁ
బదియుఁ బదియునుగా నీతిపదవి నరసి
తెలియఁ దగు నని యిట్లని ఁ పలికె మణియు. 23
- ఆ. అనఘ శ్రుతిచతుష్ట ఁ యై కాదిగమ్యమై, నిపుణమై ప్రసన్నఁడై మగుచుఁ
గడు నపూర్వఫలము ఁ గావించుమత్రంబు, యజ్ఞశీలుఁకు ఁ ఁ ఁ ఁ తికి. 24
- క. నాకుం జూడఁగ నీతిక, శాకలనము లబ్బశౌర్యుల పలుకులు గా
కేకార్యమునకు వచ్చుజయైకపదము శౌర్యబలమ ఁ మనియు ఁ గోమున్. 24
- తే. ఎచట నపు డెద్ది చేఁబూని ఁ యెట్టి నానిఁ
బ్రబలశౌర్యుండు దాఁకి పఁరాక్రమించు
నదియె పోరికిఁ దగుదేశ ఁ మదియె సమయ
మదియె కైదువు శక్తుండు ఁ నతఁడె గెలువ. 24
- ఉ. ఆల మొనర్ప బూనులిపునగ్రమునగ గనుఁగొన్న నొక్కఁడొ
భీలప్రదేజ మప్పు డటు ఁ బిట్టదయించును శౌర్యశాలికిఁ
జ్వాలలు మున్ను గూర్చుకొనివచ్చి దహించున కాకముంబు దా
త్కాలిక హేతిసంపదలఁ ఁ గాక హుతాశనుఁ దెంచి చూడగన్. 24
- ఉ. ఏనుఁగు శైలతల్యత వహించియు మగదగతిత్వదోషము
బూనుట వధ్యభావమును ఁ బొందె దనుస్థితి గొంచె మయ్యు బా
చానన మెంతయున్ సరభఁసాతిశయోత్పతనప్రభావము
బూనుట ఘాతుకత్వమును ఁ బొందె జయంబులు శౌర్యవాధ్యముల్. 24
- క. సకలకళానిపుణులు సే, వకులై కొలువఁగఁ బ్రతాపసంతాపము గొలిపి
చుకొనుం గాపునఁ బోలవు, సకలకళలు నొకప్రతాపసంపదమున్. 24
- చ. ఇనుఁ డొకచో నొకింత యుదఁయించినమాత్రతన విచ్చిపోవు నై
చ్చినపెనుచీకటుల్ నిరవఁశేషముగా నవి యట్లు విచ్చిపో
వనయము శీతధామునికఁశౌఘమృజావిధి నైన నీనిచే
తన కనరాదె యేరికిఁ బ్రతాపకళాగుణతారతమ్యముల్. 24

- చ. ఒకఁ డొకకేల నొంచె నధిఁకోన్నతిఁ బేర్చినమేరులైనా
యకుఁ బెటవేల్పు లందఱుఁ జిఁరాశ్రయణంబున వంపలే రొకిం
చుకయును బుద్ధిలో నరసి • చూడ జగంబుల నుగ్రుఁ డక్షపిసి
ద్దికి బుధులం బ్రసిద్ధికిని • దెల్లము గానివి నూ ఫలస్థితుల్. 247
- మ. ఇది యత్యంతము దుష్కరంబు సుకరం • బీకార్యముఁ భేదచిం
త దగుం గొంచెపుఁగార్యకర్తయెడ నత్యంతప్రతాపాఘ్నునం
దది యెంతే విఫలంబు దారువులశుష్కాశుష్కతాభేద ము
ద్యదతిన్నాజ్జతదావపానకునెడఁ • వ్యర్థంబు గాదే కడున్. 248
- క. కావున శూరుం డుత్సాహవేశం బైనయపుడె • యహితులమీఁదఁ
వేవేగ దరిండు గదలం, గావలయుం గదల నివుడు • కాలోచితమున్. 249
- చ. అన విని సత్యదాత్ముడు ధరాధిపుతో వినయంబు మీఱని
ట్లను మనుజేంద్ర. నీవు గనుఁనట్ల నయస్థితి నేను గాన నే
ర్తునె యయినఁ మనంబునకుఁ • దోచినలాగున విన్నవించు నీ
యనుమతిఁజేసి నిర్భయత • నాపుల కిచ్చుక మాడ వచ్చునే. 250
- ఆ. ధరణినాథకడుఁ బ్రతాపాజ్ఞులం బైన, నీదుభావమునకు • నాదుమృదున
యొక్తియొకటఁగొంతయొప్పైనఁ గైకొమ్ము, జ్వలితఖడ్గమునకుఁజలముపోలె.
- ఆ. నృపతి సీతిపథము • నీరీచువాడు తెప్పను గదాకులుండు • పథ్యవిధిని
విడిచియును నెకొక్కయెడ జయించుట గల, దైన నిందఁజెందుఁనజయమైన,
- క. సీతిపథంబున నడుచు మ, హీతలనాయకున కొక్కయెగ్గదవినఁ దా
రాతని నిట్టట్టనరు వి, ధాతం దిట్టదురు గాని. • ధరణి లోకుల్. 253
- తే. ఎందు సీతివిహీనుని • జెందునట్టి
సిరిని దిట్టదు రెట్లు దాఁ జేరె నతని
ననుచు భూజను లందఱు • నినుముఁ గూడి
యున్నయగ్నికిఁ బెట్టు రాకుండు నెట్లు. 254
- ఉ. ఏయెడ నెంతయుఁ వినుతి • కెక్కినయట్టిబలంబునం దనూ
ఛాయము పేర్చిచేతఁ దముఁ • జాలఁగ మించినసామజంబులఁ
ధీయుత యడ్డకట్టుకొని • తెచ్చి నరుల్ దమ కెక్కిరింతలం
జేయుట నీతివై భవవిశేషము గాదె తలంచి చూడఁగన్. 255
- ఉ. ఇమ్మెయి నాచరింపఁ దగు • నీపని యీపని యిట్లనర్ప సా
ధ్య మగు నన్నయుక్తియె కదా భువి సీతి యనంగఁ దద్వివే
కమ్ము మహాబలాఘ్నునకుఁ • గానఁగరాదు పురత్రయీజయా
ర్థమ్ము నగంబు చాపముగఁ • దాల్చినరుద్రుడె సొక్షి దీనికన్. 256
- ఆ. వింటఁ దొడిగి యేయ • వెనఁ జను నెంతద, వ్యంతదవృత్త చనునె • యుంపకోల

- దేవుఁడైనతొచ్చేవైవ నటు గాన, బలిమికంటె • నీతిబలిమి లెస్స. 257
- ఆ. వినునృపాల సంధివిగ్రహంబులు యాన, మాననంబు ద్వైధఃపూత్రయ మున
దనర షడ్గుణములు • దగువేళ సలుప మే, లోసంగు నసమయప్రయుక్తి గీ. 258
- ఆ. ధరణి సామభేదఃదానదండము లన
నాల్గుపాయము లని • నామములును
లక్షణములు చెప్ప • దక్షు లిందఱు ప్రయో
గాప్రయోగవిధులు • గలుగుటరుదు. 259
- ఆ. గోరఁబోవుపనికి • గొడ్డలియును దాన, సలుపుపనికిఁ గోరుఁబలె నృపాల
గురులఘువ్యవస్థ • యరయ నీచతురుపా, యప్రయోగకరణఃమనుచితగంబు. 260
- నీ. సరిగాఁగఁ బదపులొంఁదొరులకు నడవఁగా, సమవివక్షునియందు • సామవిధియు
మూలబలంబు పెంపున దుర్జయుం డయి, పేర్పుశాత్రపునందు • భేదవిధియు
నెందును సంధిని • హితులబలంగంబు, చే నొప్పురిపునందు • దానవిధియు
సాధునిశ్చితపరాఽజయుఁ డై విహీనబ, లుం డైనయరియందు • దండవిధియు.
- తే. సలుపవలయు ధరాతలేశ్వరవరేణ్య
బుద్ధియందు క్షయస్థానఃవృద్ధు లనుత్ర
వర్తము నెఱింగి పంచాంగవర్తనములఁ
దెలిసి శక్తిత్రయంబున • వెలయవలయు. 261
- నీ. మంత్రగోపనము నేమఱుటయు దీర్ఘచిం, తయు నిరర్థకపుణఃతయుఁ బ్రసాద
విరహితత్వము బుధావిజ్ఞానము శుభాప్ర, యోగంబు విషయానురాగభావము
ననృతంబు నాలస్యమును నాస్తికత్వంబు, నర్థంబులందు నానన్ధమతియు
దీర్ఘనూత్రత్వంబు • దీర్ఘరోషంబు ని, ర్ణీ తకార్యము లాచరింపమియును.
- ఆ. భూమిపత్తికి దోషఃములు నివి పదునాల్గు, నీని దెలిసి నెఱయ • విజనవలయుఁ
గామరోషజంబు • లై మీఱినట్టి స, స్థవ్యసనములందుఁ • దగుల వలదు. 262
- క. కొలిచినవారలజీతం, బులు వేళలు దప్పకుండఁ • బూర్ణముగా నీ
వలయును వారల ప్రేమము, బలము నృపాలునకు నెల్లఁపట్టను మిగులన. 263
- క. ఏయేకట్టడ లెవ్వరి, కాయాకట్టడలు దప్ప • కధిపతి ప్రజలకొ
నాయమునఁ బ్రోవవలయుఁ గృ, పాయతుం డై తస్కరాదిఃపాధ లునుపునుకొ.
- క. దండార్హుల దండింపమి, దండనర్హు లగువారి • దండించుట యీ
రెండు నక్షేదములు భూ, మండలనాయకుల నిరయఃమగ్నులఁ జేయును. 265
- క. ఇవి యన్నియు నిపుడు ప్రసం, గవశంబునఁ జెప్పఁబడియె • గాని సకలను
తివిదుఁడ నీ వలఘువిధ, ప్రవర్తనము నీక కలదు • పార్థివముఖ్యా. 266
- ఆ. సకలదిగ్జయంబు • సలిపినయట్టిమ, దాశయునిజయించినపుడె సిద్ధ
మెల్లదిశల నీదుఁకిల్లాకు సాగుట, యైన నృపులశాంతి • యస్థిరంబు. 267

వ. కావున నీవును జని యీనడుమ నంకురితదర్ప లగుచు నెదుర్పడం గడంగుగ
డునుదొర లెక్కడెక్కడం గలరో వారి నుక్కడంచి దిక్కుల సప్రతిహతంబు
లుగా భవత్ప్రతాపంబు నెఱపుట దగినకార్యంబు దేవరయానతిచ్చినట్ల తదుచిత
సమయం బిదియ యెట్లంటేని నీవు మధురలాలసకు సకలదిగ్దేశాధీశశుద్ధాంత
కామినీమాళిమాణిక్యనిర్మితనూపురసమర్పణంబు శీఘ్రంబు సేయుటకుఁ బ్రతిన
వట్టుట చెప్పుచున్నవాడవు తాదృశమంజీరధారణకారణం బైనయానారీమణి
యదృష్టంబు శీఘ్రభావిఫలం బగుచు నిన్ను నట్టిప్రతినవట్టింఁచె దప్పదు దానన
చేసి జయంబు నవశ్యలభ్యంబయభినవకౌముదిప్రయోజనంబును దదానుషంగి
కఫలం బగుచు సిద్ధించుట చెప్పవలద కావున నీతిచాతురీపూర్వకంబు దండ
యాత్రసలుపు మని యిట్లనియె.

268

చ. బలములు గొంత శాత్రవునిఁబల్కి నడంగినపిమ్మటఁ ధనం
బులపన దండు వెచ్చములఁ బోయినయట్టిపిమ్మటఁ
గెలిచినగెల్పు గెల్పె యగు • నీసతిభాగ్యము సార్థమే యగుఁ
బలధనహాని యింత కడుఁ • బాటిల కుండును నీతిమైఁ జనన్.

269

శా. ఓరాజేంద్ర ప్రదక్షిణక్రమముగా • యుక్తంబు దిగ్జైత్రయా
త్రారంభం బటుగాన గెల్పు మును ప్రాచ్యావ్యావ్యాపాశ్చత్యులఁ
సీరాష్ట్రంబున కె గ్రొనర్చుటకుఁ బార్శ్వగ్రాహుఁ డివ్వేళకుఁ
సారోద్రగుండు మాగధుం డిపుడు తత్సంధాన మర్హం బగున్.

270

వ. అని విన్నవించి.

271

శా. సారప్రస్ఫురితాంగపంచకలసత్సంధ్యాదిషాష్టాణ్యని
స్తారోద్యత్సచివై కమత్యకృతమంత్రిప్రక్రియానిర్దిరో
ధారాయాధితశక్తియుగ్మభృతరాజ్యశ్రీపరిభాజితా
చారుస్ఫూర్తికళావిరాజిత సమస్తక్షోణిభృత్పూజితా.

272

క. బంధురభేరిభారిధ, ణంధణరవచలితవలయః • నగధాతురజో
బంధుత్వప్రత్యుద్గమ, సంఘక్షీతదోఃప్రతాప • శౌర్యకలాపా.

273

మాలిసి. గురుతరజయధాటీః ఘోటకస్తోమచంచ
త్తురపుటదళితక్యైః ధూళిధూమ్యాఫలాయ
త్తురనృపమశకౌఘా • ధర్మవిధ్వంసితాఘా
నరవినుతచరిత్రా • నారభూపాలపౌత్రా.

274

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవై భవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందు సప్తమా శ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వరైః.

కళాపూర్ణోదయము.

అ స్త మా శ్వా స ము.

లాక్ష్మీ దేవతీనమ

లాలనభేలనగుణాచలద్వాక్షిణ్య

శీలితపుణ్యజయత్కర

వాలా నంద్యాలకృష్ణననుభాపాలా.

- ఆ. అనధరింపు మమ్మహామాత్యవరునీతి, సరణివిని కరణు • సూరిని
యిద్ధతేజః డాన • రేంద్రుఁ డిప్పటికిని, మగధరాజు సొంధ • దగ్గర యునుచు. !
- ఉ. ఆనరపాలుపాలికి పండుతరరాతిజయంబుకల్గి యున్
మానగుణంబు నా ప్తతయు • మాటలనేరుపు ధైర్యము బరా
స్థానజనానురంజనను • దక్షతయున్ వినయోద్ధతిసలా
నూనవివేకముం గలన • యొన్నతు సంపెను రాయబాగిగాన.
- సీ. ఆరాయబారియు • నగ్రసంప్రేషిత, జనులచే మగధేశ్వరునిపురోగా
తప్రధానాదులఁ • దగుసామదానవి, వర్తనంబున నిజ • వసులు డేసి
యతిశౌరవప్రవేశితుఁ డై సభాస్థలి, దద్విభుఁ బ్రశోచితంబు గాఁగ
దేశకాలాదివా • ర్తాశంసనముఁ బ్రజే, శ్వరుమహిమత్వమున్ • జనుల నడిపి
- తే. దాన నెదిరికి మానంబు • దఱుగకుండఁ, గడును దద్గుణస్తుతిఁ • జనులయనాఁ
మఱియుఁ గలనీతిపటిమనా • త్ప్రభునకు, సతనికిని దాను సంధా • నునుండేసె
- చ. అనుపమనీతి శౌర్యనిధి • యంగమహీరమణుడు సర్వస
ర్తనమునఁ జాల యంత్రధన • ధాన్యబలప్రముఖంబులగు నా
దును గొదలేక యుండఁ గడి • దుర్గములు దనరాజధానియున్
ఘనపరిరక్షణక్రియఁ ద • నర్పగఁ జేసె దృఢప్రియత్నుఁ డే.

- క. తనబలనాథుల కందఱ, కును జెప్పించెను గరంబు ♦ కోర్కెఁ బ్రయాణం
బును వారలు నుత్సాహము, దనరంగ జాటించి రపుడు ♦ తమపాళెములన్. 6
- ఉ. అంబుజమిత్రుఁ డంత నపరాంబుధిఁ జేరఁగఁ బోయె నాత్మబిం
బం బపు డంతకంతకుఁ గ్రమ్మప్రభవన్నికటత్వతారత
మ్యంబున సంక్రమించుతడు♦దంచితవిద్రుమరాగవీచితై
త్యంబులఁబోలె రక్తిమము ♦ తద్దయుఁ బూనఁగ వేడి మానఁగన్. 7
- ఉ. కాలకృషీవలుండు గడఁకం బరిణత్యరుణాతపచ్చటా
శాలిచయంబు గోసి పెలుచం బన మోయుచు నున్నవాఁడు గాఁ
బోలును గుప్పగా నన నభోమణిమండల మంతకంతకుం
జాల విశాల మై చరమశైలముచేర్చున నొప్పెఁ జూడ్చికిన్. 8
- ఉ. కాలకలామఁ డింతయును ♦ గాంచనరేణువు ప్రత్యగాశనాఁ
గ్రాలెడుక్రోవిఁ గూర్చి కరఁగంగఁ బ్రవర్ధన మొందుజాళువా
మేలిమిపూదె నాఁ బాలువు ♦ మీతె నినుం డది గాఁక యార్పఁగీ
లాలనిమజ్జితం బయినలాగునఁ గ్రుంకెను బళ్ళిమాంబుధిన్. 9
- చ. వడిఁ దనుఁ బాఱఁగాఁ దఱము ♦ వాసరకరకుచేతిభానుఁ డ౯
బెడిదపుదుండు మార్చి కడుఁ ♦ బేర్చుచు రోదసిపేదపంటచే
నుడుగకఁ జొచ్చురే యనువనోద్ధతహస్తిమొగంబునందు నొ
ప్పెడుఘనబిందుబృంద మనఁ ♦ బెంపెనఁగెం గడనంజ చూడ్చికిన్. 10
- ఉ. కేశవుఁ డవ్వెరాట్రనువు ♦ కృష్ణసమాఖ్య వహింపఁ జేసెనో
యీశుఁడు మూర్తు లెన్నిదియు ♦ నేనికతోలునఁ గప్పెనో సమ
స్తాశలు గూడి వృత్రదనుజాధిపభూమికఁ దాల్చెనో యనం
బేశలతం దమఃపటలి ♦ పేర్చి సమస్తము గప్పె నంతటన్. 11
- తే. నింగి యనియెడ్డిప్రత్తిచేనికిని రక్త
బలియిడి రనంగ నెఱసంజ ♦ తోలుత నమరఁ
దఱుచుగాఁ దాన విఱిసిన ♦ మెఱుంగుబ్రత్తి
విఱ్ఱ నాఁ జక్క లెంతయు ♦ నుల్లసిల్లె. 12
- చ. అరయఁగ నూర్ధ్వలోకము ప్రభైకమయం బయి సంశయంబుగా
నరుదుగ నెంతయుం బ్రకట ♦ మై యదిగో గగనంపుఞ్చాతచ
పురముసుషీవ్రజంబున విభాసిలుచున్నది యంచుఁ జూపఱుల్
గరము కుతూహలంబుమెయిఁ ♦ గన్నోనఁగాఁ దనరారె దారకల్. 13
- తే. అంత సమరాధినాథుగృహంగణమునఁ
జాల గందంపుఁగలయంపిఁ ♦ జల్లి రనఁగఁ

- దూర్పు దెలు పయ్యె నంత నండును దదీయ
గజము నిలిపిరొ యన సుభాంకరుడు దోచె. 14
- తే. కాల మనుకువిందుడు చంద్రికాపటంబు
నేయఁ బన్ని నమగ్గమొకో యనంగ
నవమయాఖాళి గొనసాగి * మిగుల నొప్పె
విధుఁ డమరె వానిగృహభిత్తి * వివర మనగ. 15
- ఆ. వెల్లమడుఁగుఁగోక * విచ్చినరీతిఁ బా, లారఁబోసినట్టి * యందముగను
బిండి జల్లి నట్లు * పండువెన్నెలలు గా, యంగఁదొడఁగెఁ * జెలువ మమర సంత.
- మ. కలయ్ లోకములందుఁ బరివ్రసతమః * కాలుష్యముం జంద్రికా
ఖ్యలనత్సత్త్వగుణప్రకర్షమునఁ బ్ర * త్నాలించుచుం దద్దయుం
బాలు పొందె ద్విజరాజమండలము పెం * పుల్ మీఱ నొక్కొక్కచో
జలదం బుండెను మీఁదమీఁద భవదో * షప్రక్రియం బర్వంగన్. 17
- ఉ. ఇ ట్టిటు యామిసీరమణుఁ * డేచంగ నెప్పటిలీల జాలఁ జూ
పట్టమిఁ జూచి శ్రీనెలపు * పద్మినిఁ గైకొన కప్పు డక్కటా
గట్టిగఁ దత్ప్రియాభితతి * కైరవిణిక్ వెనఁ జేర రాజు చే
పట్టినవారు దేవు లను * పల్కు యథార్థము చర్చ సేయంగన్. 18
- సీ. కొనుఁడి వేవిరులన్నఁ * గొననేలనినుఁజూడ, మరుఁడురు వ్వెడువిరు * ల్విరివియనుచు
నీవట్టిమాటల * కా వచ్చు టన్న న, క్లేము రా మిది వెల * యింద మనుచు
నిపుడు మీయిష్టంబు * లిం దెవ్వి యనిన నా, కవ్విడాఁచినగుచ్చ * కములెయనుచు
నివి చెల్ల కవి యమై * డివిచాలుఁదలుఁడన్న, నెఱుఁగుదుమిపుడంట * మేముననుచు
- తే. బైటివాని నొల్లక తడి * పావడలను, బాదివిపెట్టినయవి దివఁ * బోవునట్టి
యువజనులదంటమాటల * కొప్పి నగుచు, బుష్పలావిక లమ్మిరి * పువ్వులపుడు.
- ప. అట్టినమయంబునఁ బట్టణంబునం గలదండనాయకు లందఱుం దమయేలికజయ
ప్రయాణంబునకుం దగిననన్నాహంబున నాయ త్తపడుచుండిరి కళాపూర్ణండు
నభినవకౌముదిమందిరంబున కరిగి యయ్యిగురుఁబోడితోడ నొకకమలపదన
నీకు నెడఁబడినవీణియసాధించుటకు దిగ్విజయం బొనర్చునంతవలసె నేటివేకు
వఁ దత్ప్రియాణం బని యెఱింగించి మధురలాలనపాలికిం జని యాకంజవదన
తో ని ట్టనియె. 20
- క. సీనూపురంబుమణులకు, నై నిఖిలదిగంతవిజయ * యాత్ర యొనర్పం
గా నెల్లి మంచిదినసం, బోనెలఁతుక యనుచుఁ జెప్పి * యొగి నలిగించన్. 21
- చ. తమతమయంగనల్ కరము * తత్పరతక్ బిగియించుకొంగిళుల్
గమనపువేడ్క నించుకయుఁ * గైకొన కెప్పుడు తెల్లవాఱు నన్

- తమకము మానసంబులను ♦ దాల్చుచు మాటికి నెల్లవారు సం
భ్రమునున దూర్పు చూడఁ గడు ♦ భాసిత నాటితియామ మిక్కిలిన్. 22
- సీ. సమకాంతిఁ జదలఁదోఁచనినీలి గవిన, సిడిమాఁకు తుద నడ్డపడఁగ విధుఁడు
వలసినప్పుడు దాని ♦ వ్రాల్చుటకై కట్టి, నట్టిప్రగములు దీఁఘ్నంశులతలు
రతిరాజు సిరిపెచ్చ ♦ రజనికాళికి నిడి, యాడుకోకిల భటుఁ ♦ డంకశోభ
యతనిమీఁద వసంత ♦ మాడుకప్రపుధూళి, చంద్రిక విరులు నక్షత్రసమితి
తే. యారజనికాళి యెండేని ♦ నరుగఁ దలఁచు
ఁబుఁజిగి వ్రాల్చించుచున్నవాఁ ♦ డేమొ యిప్పు
డతఁడు తల నిడుకొమ్ము నా ♦ నంతకంత
గోరి చంద్రుఁడు పడమట ♦ వ్రాలఁ జొచ్చె. 23
- తే. కోడి తపతప టెక్కలు ♦ గొట్టికొనుచు
గూయుక్రమ మొప్పు మీఁతె వేకువ యనియెడు
కనమ గట్టి వధూమానధనము దోఁచు
ననమశరుఁడు తప్పటఁ గొట్టి ♦ యార్చె ననగ. 24
- ఉ. పారదబద్ధసద్భుటిక ♦ పాకపరీక్షగొనంగఁ జంద్రికా
క్షీరమునంచునక సమయసిద్ధుఁడు పెట్టె ననంగఁ జాల నొ
ప్పారెను వేగుచుక్క యది ♦ యంటినచోటు సువర్ణ మయ్యెనో
నా రమణీయ మైనయరుఁణద్యుతి తద్దయుఁ దూర్పు శోభితెన్. 25
- చ. హిమకరుఁ డప్పు డొప్పెఁ బ్రణయించి తుషావృతి నిడ్డ గార్హప
త్యముక్రియ దక్షిణాగ్నిగతిఁ ♦ దాల్చె నగస్త్యుఁ డనూరుదీప్తిసాం
పమరె నముల్లసద్ద్యుతియుఁతాహవనీయము నా నెకొక్కచో
నుముకలబూది చిందినది యో యనఁ జిల్లరచుక్క లుండఁగన్. 26
- వ. అంత. 27
- సీ. సమయవ్యతిక్రమశంకాసనంరంభ, జాగ్రదుద్ధితసర్వజనచయంబు
రథ్యకేతనముఖ్యిరణకార్యఘటనాది, సంభ్రమాకులసూతఁసంచయంబు
ఘంటాకుభాప్రముఖద్విపసన్నాహ, భూతిరతత్వరాధోరణంబు
పల్యయనఖలీనబంధాదిసైంధవ, కల్పనాలోలాశ్వీకప్రజంబు
తే. తక్రదధ్యుపదంశాదివిక్రయకర, భామినీహూతివాచాటభటకదంబ
సమవలంబితభోజనచాపలంబు, నగుచు నవ్వేళఁ దనరె నన్నగర మంత. 28
- సీ. పొందుగా నందళంబులు పల్లకీలు ద, తుత నాయితము సేయుఁజై బికులును
దగువాహనముల సంతఃపురకాంతల, నిడి దిట్లువైపించుఁపెగ్గడులును
ద్రోవఁ జాఁజులఁబెట్టిదొలుతగాఁ దమతమ, మొనలగల్పఱచుచుఁమూపతులును
నుష్ప్రవామిశకఁటోఁతాదివాహిత, భర్త పేటికు లగుభారికులును

ఆ. గగము సంభ్రమింప • ఘనతరమైనత, త్కలకలంబు లపుడు • పాలుపు మీఁతెఱ
గైరవప్రియోద•యారంభఘూర్ణమా, నార్ణవారవంబు • ననుకరించి. 29

సీ. ప్రస్థానసముచిత•బ్రహ్మమంత్రములభూ, గీర్వాణపంక్తు లా•శీర్వదింప
జయజయదేవ య౯•శబ్దజృంభణముతో, బిరుదావళులు వంది•వరులు చదువ
వేత్రహస్తలు పేల్లు • వివరించి చూప సా, మంత్రభూనాథు లా•తంత్ర మొక్క

తే. జైత్రభేరిధణంధణ•శబ్దమహిమ, గగము ఘూర్ణిల్లె దిక్కులు • గ్రక్కదలఁగ
లలితగుణయుక్తమగుశుభ•లగ్న వేళఁ, దనదుభవనంబు వెడలెభూ•తలవిభుండు.

క. ఇతైఃఁగున వెడలి యతం, డుత్తమకరి నెక్కి దిగ్గ•యోత్సాహవిలా
సోత్తంభనకాహళికా, తుత్తంభధ్వనులు వారి•ధులఁ గలఁగింపన్. 31

చ. గురుతరకేతుధూతఘన•కూటము లై నమహారథంబులుం
జలదవనీధరేంద్రముల•చాడ్చిన నొప్పెడుసింధురంబులున్
మరుదవమాననాచతురి•మన్సుటవేగము లైనవాజులున్
వరభటసంచయంబు గొలు•వన్ వెడలెం బుర మాతఁ డంతటన్. 32

వ. అప్పుడు. 33

సీ. మిళితభూగగనాంత•ములసందు విచ్చినఁ, గాఢ్వింఁచుబ్రహ్మాండ•కాంతి యనఁగ
దిశ లెన్ను చిది పూర్వ•దిశ యని బ్రహ్మ ని, ల్విసయట్టిమొదలిటి•లెక్క యనఁగ
నుదయాచలాధీశు•నుత్తమాంగంబున, భాసిల్లుసొంబట్టు•పాగ యనఁగ
గగనాఖ్యపనసవృక్షప్రకాండోపరి, భ్రాజితం బగుపక్వ•ఫల మనంగఁ

తే. దారకాభర్త చంద్రికా•క్షీరభోజ
నాంతమునఁ బూర్వసంధ్య య•స్కాంత వెలిచి
లీలఁ జేర్చినపసిఁడిప•ల్లెర మనంగఁ
దరణి విశ్వంబు గాన్పించె • వరుసతోడ. 34

వ. ఇవ్విధంబున సూర్యోదయంబున సకలజనమనోరంజకం బగుచు నెప్పుచున్నంత.

చ. ధళధళనాయుధద్యుతివి•తానము గ్రమ్మఁగఁ జాల నెప్పుచున్
వెలువడుసేనలుం బురము•వీధులు సన్న నీసాధకోటితోఁ
బాలుపెసఁగెన్ దినేళరుచి • పూగదగద్గితాంబుసారిణీ
విలసితపుష్పితోపవన•వీధులువోలె సురాళిచూడ్కికిన్. 35

క. అంతటఁ బ్రాకారద్వా, రాంతము సమర్థ మెనఁగ • సత్యంతాయు
ష్మంతులము గదా యనుచును, సంతసమునఁ గడచిపోవు•జను లాడికొనన్. 36

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రముకకంతో తరపురద్వారంబు నిర్గమించి తద్బలంబులు నడుచు
నప్పుడు. 37

తే. ఎంతదవ్వలవస్తువు • నెదుటఁ గాన, రైరి ప్రథమనిమేషంబు•నందుఁ దక్క

- దాని నంతన కడచురఁగఁగవజంబు, వేగమునఁజేసి రథికులు ♦ వెఱుగుపడుచు. 39
- క. తురగప్రచారమును గుం, జరమదముఁ బరస్పరాతిఁశయచాపగుణ
స్ఫురణము నొదవ నపంకము, నరజస్కము నగుచు మార్గఁమపు డింపొనఁగెన్.
- సీ. జల్లులతోడిపెఁన్నలెంబు లెగవైచి, పట్టుచుఁ బేరముల్ ♦ పాటువారు
మెఱుఁగులుచూడ్కులఁమిటుమిట్లు గొలుపంగఁ, జేకతారులబయల్ ♦ చిమ్మువారు
బెడిదంపుటరిగెలు ♦ బిఱబిఱఁ ద్రిప్పచు, వడి బిల్లుమిరములు ♦ వైచువారు
తెగనిండఁ దిగిచి నఁద్రెసలకుఁ బూట్టెకో, లలుచూపి పల్లటీల్ ♦ దాఁటువారు
- తే. నొండారుల కభిముఖమైన ♦ నుబ్బువారుఁ
గడలు చాపుచు వేడుకఁకయ్యమునను
జెలఁగి తమదొరలకు నింపు ♦ సలుపువారు
నగుచు నీరభటుల్ మించి ♦ రతిశయమున.
- తే. మునుపుగా నేగి యసిమిగొఁలైనలు వన్ని
త్రోవ నెక్కడెక్కడ నేమి ♦ గావలసిన
యట్టిభక్త్యభోజ్యాదులఁయమ్మకమునఁ
దనియఁ జేసిరి వణిజులు ♦ తద్బలముల.
- చ. వలసినచోటనెల్ల నభిఁవాంఛితవస్తుచయంబు గల్గుటన్
లలనలు దారు సాంద్రవరఁణంబుల నొప్పెడుపల్లకీలఁ బో
గలుగుట నర్థవంతులకుఁ ♦ గట్టిన నాన్మపుదండయాత్ర యిం
పలరంగఁ జేసెఁ బట్టణముఁనట్ల యనర్గళభోగహేతు వై.
- చ. అలఘుబలప్రతాపయుతుఁ ♦ డై యతఁ డమ్మెయి వచ్చుదండువా
ర్తలు వినుచుం దదగ్రదిశ ♦ రాజులుఁ గొందఱు ముక్తమార్గ లై
వలనలు పోవువారుఁ దగుఁవస్తువు లప్పనఁ బంపువారుఁ గే
వలవినయంబుతోఁ గొలుచుఁవారును నైరి యథోచితస్థితిన్.
- వ. అంత.
- సీ. సకలసౌభాగ్యలఁక్షణధన్య యైనట్టి, మధురలాలసకు నఁత్యధికపుణ్య
విభవకు జగదేకఁవీరపత్నికి నందె, లఖలదిగ్దేశధఁరాధిపతుల
పట్టపుదేవులు ♦ భరియించుమాళిర, త్నములఁ జేయింపఁ దఁన్నాధుప్రతిన
యేతదర్థంబు దం ♦ డెత్తి తానిదె యమ్మహారాజు వచ్చె మీఁయర్థములను
- తే. బ్రాణముల నిల్పుకొనుఁ డింక ♦ రాజులార
యెదురుగాఁ దగ దిష్టంబు ♦ లిచ్చి యనిపి
యనుచుఁ దనపత్రికలు సత్వఁదాత్ముఁ డనిపె
నరపతుల కెల్లఁ గొందఱు ♦ నడచి రట్ల.
- క. ఇత్రైఱుగునఁ దగఁ గానుక, పుత్రైఁచిననృపుల నెల్లఁ ♦ బ్రోచుచు నారా

- జోత్తముఁడు చని పరాక్రమ, వృత్తిని మత్తిలిసగాడఁవిభుపై విడిసెన్. 47
- చ. విడిసిన నల్లి గాడపృథివీతలనాఘుఁడు క్రోధదీప్తుఁడై
బెడిదఁపులీల బేర్చుఘనభీషణసేనలతోఁ బురంబుఁ దా
వెడలి పరాక్రమించె దనవిక్రమసంపద కోహటించి న
ల్గడల నరాత్మిసైనికనికాయము బిట్టు గలంగి పాఱగన్. 48
- వ. అట్టిసమయంబునఁ గళాపూర్ణుఁడు. 49
- క. తనదుగుడారముదాఁకను, గనుకని తలఁగఁబడి వచ్చుఁఘననిజసేనం
గనుఁగొని యోడకుఁ డోడకుఁ, డనుచుఁ గాఢవిభుఁ డనికీనటిమెనె యనుచున్. 50
- క. కానుకలు గొనుచు నిటఁ బాడ, గానఁగ వచ్చునె యటంచుఁగఁడుఁ దెగఁ దనఁజె
నే నిందాఁకం గటకట, యీ నెఱి దనకున్న నడఁతు నిప్పుడ యనుచున్. 51
- వ. పరిసరవర్తులం గనుంగొని. 52
- శా. తేజం బల్లనకట్టి కూడఁగ వెనం • దెం డంచు మత్సేనలక్
రా జొక్కండె కలంచి పోగలఁడె తాఁ • బ్రాణంబుతో నంచు మ
త్తేజఃప్రాణి గణింపఁ డెట్లనుచు నేదీయఃకృపాణం బతి
భ్రాజిష్ణుద్యుతిగా నొరం దిగుచుచుం • బ్రస్ఫీతసంరంభుఁ డై. 53
- వ. పటభవనంబు వెలువడి పగర కభిముఖంబుగాఁ జనుచుండ. 54
- ఉ. సాహిణి యంతఁ గూడ రభఃసంబున వచ్చె సమిద్ధయద్ధన
న్నాహముఁ జిత్రసత్త్వజవఃసత్త్వకృతార్యమఘోటకప్రభా
పోహము రోషభీషణవిఃపోషితహేషితభీషితాహిత
వ్యూహము భూరిభూషణసముజ్జ్వలదేహము సుక్కవాహమున్. 55
- ఉ. తెచ్చిన నెక్కె నవ్వసుమతీధవుఁ డాతనిపూన్కి చూచి యు
ద్యచ్ఛతురంగవాహినులు • దారు తదీయబలాధినాయకుల్
హెచ్చినశౌర్యసాహససమృద్ధుల నొండారు సూటి తేనికీ
మెచ్చినరింపుచు వడి నమిత్రబలంబులఁ దాకి రంతటన్. 56
- ఉ. అత్తఱి దద్బలం బరిబలాఘములక్ నుఱుమాడి వైచె నె
వ్వెత్తుగఁ జుట్టు ముట్టుకొని • యీఁజెల డొంకెనలం గటార్ల బ
ల్లతుల సత్తలంబులను • గైదువుపక్కెరజోడు కాలు గే
ల్లుత్తుక డొక్కప్రక్క చెవి • గొమ్మని యేర్పడ కుండునట్లుగన్. 57
- ఉ. ఈడితశక్తి సంగజగతీశ్వరుసైనికు లట్ల చెండుబెం
డాడఁగ నాత్మసైనికచయంబు కకావికలై కలంగి య
వ్రీడతఁ బాఱ జొచ్చుటయు • వీరను గౌఢధరాతలేశ్వరుం
డోడకుఁ డోడకుం డని పటాక్షులచే నిజసేన నిల్పుచున్. 58

- చ. కడు వడి మీఱఁ దాఁ దొలుతఁగా రథమున్ బఱపించి ఘోరపుం
బిడుగులవోనితూపు లరిఁబృందముపైఁ బరఁగించె నాతనిం
గడచి తదీయసేనలును * గ్రమ్మె నరాతులమీఁద సాహసం
బడరఁగ జేఁపఁ జేర్చిగించినట్లు నమస్తము నెక్కుమొత్త మై. 59
- క. ఆకఠినపుకోల్తలకున్, గాక కలంగఁబడి నాల్గుగడలకు విచ్చెన్
జీకాకుపడుచు నంగమ, హీకాంతునిసేన లెల్ల * నెంతయు భీతిన్. 60
- ఉ. ఆకరఃశిఖా గలంగి చనునట్టిబలంబును హాసభాసురా
లోకములం గనుంగొనుచు * లోకజనస్తుతుఁ డంగభర్తయు
గ్రాక్కతితో విపక్షనిచయంబుపయిం గదలించె నశ్వమున్
భీకరలీల వాలు ఝళిపించుచుఁ గెంపు వహించుచూడ్కితోన్. 61
- చ. హయము నదల్చి ధేయనుచు * నాజికి దోలుట యొండు దోఁచె న
వ్యయరయశక్తి నంత మఱి * వచ్చినత్రోవయుఁ బోయినట్టిత్రో
వయు నొకటం గనంబడద * వాడలువాడలుగా నతం డసి
క్రియలను జక్కజేసినహరిద్విరదారులచేతఁ దక్కఁగన్. 62
- ఉ. ఇక్కరణిం గడంగి యతఁ * డెంతయు మిక్కిలి నక్కజంబుపే
రుక్కునఁ జక్కుసేయఁ గడు * నోటమిమోహత శేషసైన్యముల్
గ్రక్కున విచ్చె వీపువెనుకన్ మఱుమానిసి లేక యమ్మఁగాఁ
జిక్కినమేకవోలె వగఁ * జెంది నిజాధిపుఁ డొంటిఁ జిక్కఁగన్. 63
- శా. ఆచందంబున నొంటిఁ జిక్కిననిజఃత్వాధీశు నీక్షించి యా
త్రాభంగుం డనుదండనాయకుఁడు మాద్యద్భోటకారోహశి
తూచాతుర్యధురంధరుం డగుచు ఖడ్గాఖడ్గి సంగ్రామవి
ద్యాచార్యుం డని ప్రస్తుతుల్ గనినవాఁ * డత్యంతశౌర్యంబునన్. 64
- క. తురగారోహణమును భీ, కరతరఖడ్గంబు నొప్పుఁగాఁ దిరిగి నిజే
శ్వరునకు నడ్డం బై ని, ర్భరరథసముతోడ నంగపతి కెదిరించెన్. 65
- సీ. ప్రేటున కను వైసఁగిరిమైఁ దమవాగె, చన్న వెంబడిగ సశ్వములు మెలఁగ
నొండాంటిఁగొట్టుచోఁఖండాలుఖంగుఖం, గునఁదాకిపెనుమిఁగుఁగురులు గ్రక్కు
నొకచోటునూపి వేఁటొకచోటువడి ప్రేయు, పూవు లెచ్చరికలఁ * బొల్లువ్రావ
నెక్కువతక్కువ * లెందు నించుకయుఁ గ, లక నేర్పుఁ బోకలీలన తనర్ప
- తే. వరుణరణకౌతుకాకులఁస్వర్గయువతి, జనకటాక్షునిరీతునుసరణవశత
నిధికౌక్షేయకద్యుత * లినుమడింపఁ, బోరి రప్పడు వార లద్భుతము గాఁగ.
- క. ఆయెడ యాత్రాభంగుని, యాయుధముఁ జూచి మొత్త * మై గొడమహీ
నాయకుడండకు విజయా, శాయ త్రితఁ దిరుగఁ జేరె * నతనిబలంబుల్. 67

సీ. అమృహాయుధంబు ♦ నట్లు ఘోరతఁ బ్రవ,ర్తిలఁ గళాపూర్ణుండు ♦ తీవ్రగతిని
గడుచిత్రహస్తలాఘవముఁ జూపుచును ద,త్వే)ధిలోపల నాత్మ,రక్షయందు
నించు కేమఱుట దోఁపించి వేటున కాన, యిచ్చిన వేయ వాఁ ♦ డెత్తినట్టి
బలుకేలు నాకాతుఁ ♦ బల్లంబు నశ్వంబు, నెనిమిదితునుక లై ♦ యిలఁ బడంగ
తే. వ్రేసె నేటవాలుగ నొక్క,వేటునన గ,భీరరయమున నసిధారఁ ♦ బెడమరల్చి
కలన వేటాఱుతునియలుఁగాఁగ వ్రేయు, బిరుదుకాతులవార్తలు ♦ బెండుపడంగ.
వ. అప్పు డాకాశంబున నుండి విలోకించునాకలోకనివాసు లాకళాపూర్ణనిభుజశ
క్తిశౌర్యసాహసహస్తలాఘవంబులకు నదృశ్యతంబు నొందుచుఁ దమలోన. 69

ఉ. వేటున కెత్తినట్టిప్రతివీరునికెత్తికి నెడ్డుకొంట యె
చ్చోటను గల్గినట్టిది యశోధనుఁ డీఘనుఁ డివ్విత్రదోః
పాటవ మెంత నమ్మెనెకొ ♦ వైరి నిజాయుధ మెత్తి వ్రేసెఁ దా
వ్రేటిరునాల్గుతున్నలుగ ♦ వ్రేయుచలంబు ఫలంబు నెండంగన్. 70

వ. అని కొనియాడి రట్టినమయంబున. 71

క. సంగరకేళి నతం డీ, భంగిని విహరింప గాడఁపతిసేనయుఁ దా
నుం గలఁగి పాతె రేఁగులు, దంకెల్లుగఁ ద్రొక్కికొనుచుఁ ♦ దద్దయు భీతిన్. 72

వ. ఇవ్వీధంబునఁ బలాయనంబు నొంది యతండు నిజపట్టణంబు సొచ్చెఁ గళాపూ
ర్ణుండును బ్రచండతరసింహనాదబంధురజయదుందుభిధణంధణఘోషభీషణం
బగుసేనయుం దానును నతని వెనుకొని చని యతిరయంబునం బురంబు చొర
నురువణించినఁ దద్రక్షకులు తమకపడుచు గవనులు మూయించి చందనంబులు
ఫిరంగులు జబురుజంగులుఁ దుపాకులు మొదలై ససాధనంబుల ముమ్మరమ్ముతోఁ
గ్రమ్ముకొని కొమ్మకొమ్మకుఁ బెక్కుండ్రుగా నుక్కుమిగిలి లెక్కకు నెక్కుడగు
చు విక్రమాటోపంబునఁ గోటబలునుకొనుటయుఁ గటనటద్భ్రుకుటీవికటితము
ఖుం డగుచు సత్వదాత్తుం డనుకళాపూర్ణనిప్రగ్ధ దమమొగ్గరంబు నగ్గలిక
మెఱయ లగ్గలకు డగ్గఱించిన తదగ్రతకుం గాక చీకాకుపషప్రజలగజబిజు లా
లింపుచు గాడపతి వివిధోపాయనపురస్కరంబుగాఁ బురంబు వెడలి యాకళాపూ
ర్ణమహారాజుం గని కొలిచి యతనిదయ వడసె నివ్వీధంబున దుర్వారదోర్వీర్య
భవగర్వంబున నాయుర్వీవల్లభుండు నవ్వల నడచి గడుసుఁదనంబునం దనకు
మెం డొడ్డినయొడ్డనిపై బలంబుల విడియించె నప్పుడు. 73

క. చతురంగబలోన్నతి నం, భృతగర్వత నెదురుపాఁజుఁ ♦ బెట్టెనతం డు
ద్ధతివీరరసావిన్సు, ర్జిత మగురణ మప్పు డుభయఁసేనల కయ్యెన్. 74

వ. అంత. 75

ఉ. దుమ్మనఁ గొంతసేపు నది ♦ దుర్దమరక్తముచే నడంగ ద
ర్పమ్మనఁ గొంతసేపు నది ♦ పంచినపేరలతం గలంగఁ గ్రో

ధమ్మనఁ గొంతసేపు నది • తద్విషయారిహతిం దొలంగ గ
ర్వమ్మనఁ గొంతసేపు వరు•వాసి గణింపఁగఁ బోరె నమ్మెనల్.

76

ఉ. అట్టియెడఁ సమగ్రబలుఁ • డంగవిభుండు చరన్తహాద్రి నాఁ
బట్టగుచుం గడుఁ మెఱయు•పట్టపుటేనుగు నెక్కి మిక్కిలిఁ
బెట్టిదపుంగడంకఁ గరి•బృందముతో బలనాయకుల్ దనుం
జుట్టును గొల్చి రాఁ దనరు•చుఁ నడిచెం బ్రతిపక్ష సేనపై.

77

ఉ. అప్పు డెదిర్చి యుత్కలధ•రాధిపునాజ్ఞను దద్గజేంద్రముల్
చెప్ప నశక్య మైనమద•జృంభణలీల దలిర్పఁ బోలె నే
ర్పొప్పఁగ శాత్రవద్విరద•యూధముతోడను జూడ మెట్టిచో
నెప్పుడు నిట్టి బెట్టిదపు•టేనుగుపో రని మెచ్చి చూపఱుల్.

78

సీ. ఎడనెడ నడిఁ గూడి • నుడిరీతిఁ దిరుగుచు, దలపడి దర్పంబు • దెలుపునవియు
వెనువెన్న కొక్కింత•చని యొక్కటొక్కటి,దంతముల్ భేదిల్లఁ • దాఁకునవియు
నెడవాయనీక బల్కి ని నంటఁ గదుముచు, నట్టిట్లు వడిఁద్రోపు•లాడునవియు
మావంతు లన్యోన్య•మథితు లై కూలినఁ, బూపు దప్పకయల్కఁ•బోరునవియు

తే. నగుచు నపు డగ్గజేంద్రంబు • లతిశయిల్లె
దంతఘటననిఘ్నర•ధ్వానములను
జటులఘంటాఘణంఘణ•శబ్దములను
గఠినఘీంకారములను ది•క్టము లదర.

79

క. ఆవేశ నంగవిభుదం, తావళమును వడిని దిరిగి • తాఁకినఁ బ్రతిదం
తావళము లెల్ల వెలికిల, మావంతులు గ్రింను గాఁగ • మహిమైఁ ద్రెల్లెన్. 80
వ. అపుడు నిజగజేంద్రంబు నత్రైటసిఁ బఱపి నురుపించుక్రముకకంతో త్రరపురాధీశుని
యాటోపవిజృంభణంబునఁ గలంగఁ బడునిజ సైన్యంబు వారింపుచు ఘోరా
కారం బైనవారణంబు నారోహణంబు చేసి యుత్కళాధీశ్వరుం డక్కడిదిహీ
రుని మార్కొని యక్కజం బైనవిక్రమంబు నెఱపె నట్టిసమయంబున. 81

మ. సమవృత్తి జవన త్త్వముల్ నెఱపుచు • సవ్యాపసవ్యక్రమా
భ్రమణం బొప్పఁ దటాలునం దలపడుం • బల్కాఱు శుండ్రప్రకాం
డము లొండొంటిఁ బెనంగి ఘీంకృతిమహా•నాదంబు రోధోంతరా
శము ఘూర్ణిల్లఁగఁ జేయు నమృదకరుల్ • సంరంభఘోరంబు లై. 82

వ. ఇత్రైటంగున నత్యంతఘోరంబుగా నవ్వారణంబు లవారణీయసారంబు లై పో
రుచుండ నంతటఁ గళాపూర్ణుండు. 83

క. ఎడనెడఁ దడఁబడుచో నడిఁ, గుడియెడమలఁ దిరుగునేను•గులు పిఱుందులు నే
ర్పడునట్టిక్షణములోనన, పెడమఱలి విపక్షు వెనుక • బిట్టుఱికి వెనన్. 84

క. ఉటుకుచు నె కఠినముష్టిన్, నెటి చెడ నడివీపు వ్రేడిచి ♦ నిజభుజముల నే
డైట మెఱయ వానిసంధులు, బిటుసున వెనుకకుఁ గుదించి ♦ పెఱకే ల్పట్టెన్.

క. వెండియు న ట్టిటు గదలక, యుండ నతం డతులబలర♦యోధతిమహానీ
యుం డగుచు వానిఁ దద్యే, దండము నడికట్టుత్రాళ్లఁ ♦ దగ బంధించెన్. 86

ఉ. ఎంతయు విక్రమం బలర ♦ నిట్లరివీరునిఁ గట్టివైచి తా
నంతట వాని వానిమద♦హస్తిని జెంగున దాటి మిక్కిలిన్
వింతగ నంతరాళమున ♦ నెవ్వడిఁ గ్రమ్మటి వ్రాలె నప్పు డా
దంతి నెదిర్చి పాటుతన♦దంతిపయ్య రణసమ్ముఖంబుగన్. 87

తే. అంత నొకబండకోలచే ♦ నహితుకరిని
విఱిగి పాఱగఁ బొడిచి పోవిడక మగుడి
ఠ్రీప్పుకొని తెచ్చి తత్కుంభ♦దేశపార్శ్వ
ములు చుటుకు ముట్ట నేయుచు ♦ బలము లులుక. 88

ఉ. ప్రాణముతోడ నుత్కళనృ♦పాలకు నెమ్మెయిఁ బట్టి తెచ్చి సం
ప్రీణునిఁ జేసి తా విడిచె ♦ నెన్నఁడు నిట్లు సమాసయుద్ధపా
రీణులతోడ నింక నెదిరింపకుమీ యని బుద్ధి సెప్పి క
ల్యాణగుణాధ్యుఁ డంగవసు♦ధాధిపుఁ డీప్సితరత్నహరి యె. 89

వ. ఇవ్విధంబున నిరర్గళవిజయస్ఫురణంబున భాసిల్లునానుముఖానత్తినందనుండు
తనకు నంతటఁ గళింద్రదవిశ్-చోళపాండ్వాదిభూపతులు తమయంతనే వశవర్తు
లగుచు నానావిధోపాయనంబులతోడ నెదుర్కొనుచు ననుప దక్షిణసముద్ర
తీరంబునకుం జని కేరళమహీపాలునిమీఁద విడిసిన నతండు. 90

క. శూరత పాటించి చమూ, వారంబులుఁ దాను నతని ♦ వడి మార్కొనియెన్
భేరీభూరిధ్వానమ, హారభటిజతాభిఘమఘు♦మారవుఁ డగుచున్. 91

ఉ. అత్తటి రెండుసేనలు ర♦యంబునఁ దారసిలెం గడంకమై
నుత్తరదక్షిణార్ణవము ♦ లొండొకటన్ వడిఁ దాఁకెనో యనం
దత్తరళత్వదీప్తతఁ ద♦నర్చునవేంధనవహ్నియో యనన్
నెత్తురు వొల్చె నంతమును ♦ నింకికె బర్వంగ ధూళిధూమముల్. 92

వ. అందు నపుడు. 93

లయవిభాతి. తనదునకలాయుధములును బరునిచేతఁ దునిఁసినను బారివోనిమగ♦
తనము గడుప్రాప్తై, తనర నది వేడ్క నహితునకు నెదురేగి నిజతనువుశరముల్
వెరికిఁకొనుచు బలుమూర్ఛన్, మునుఁగుచుఁ దదీయ మగుతనువు ప్రథమంబు
గురుతున బొడుచువీరవరుఁ ♦ గని తదుపభోగం, బునకుఁ దమకించుసుర♦వని
తలకుఁ బల్కురకు ♦ ఘనపదము నందు నొక♦పెనుజగడ మయ్యెన్. 94

లయవిభాతి. సరయశరవృష్టి కేదు, రరుగుటకు విఘ్న మని • యరసి తనబెట్టిదవు •
టరిగె ఘనశౌర్య, స్థిరత నలు వైచి నెఱుగిరుదుమగఁ డొక్కరుఁడు • సరభసగ
తిస్ఫురణఁ • బరుఁ దునుమఁబోగా, నురమున నిమగ్నముగఁ • బరఁగినపరాయు
ధము • చరమశిఖిసింఘ మవఁసరనియమలంఘి, త్వరితపరిరంభవిధి, గరిమవలపిన
సురతఁతరుణిజవభిన్నకచభర మనఁగ నొప్పెన్.

95

లయవిభాతి. వడియుకరిహస్తమును • బిడికిటనె క్రిందిటికి • నడిచి యది మెట్టుకొ
ని • వడిఁ జివచివకై రెం, డడుగు లెదురుక్కియొకఁబెడిదవుభటుండు తనయెడ
మఁచెయి కుంభతటి • నిడి తదుపరిస్థం, బొడుచుచును బోటువడి • కడుఁ దలఁకె
నాత్మఁ గర • మిడినది కుచస్థలిని • గడుఁ గదిసి వేల్పుం, బడఁతి గనుపట్టఁగను •
జడిసి యిపు డే నెఱటుఁ • బొడిచితిమె దీని దొడిఁబడ ననుచు లజ్జన్.

96

సీ. మావంతుగర్వంపుఁమాటఁ గోపించి త, న్నదహస్తి కొక్కరా • తెదురు నిలిచి
సమకట్టుజల్లుల • నమర నిజోత్తమా, శ్వమును ధే యన నదిచమరమృగముఁ
గినిసి కరంబుపైఁకిని దాఁటెఁ గొనియెడు, గతిఁ జౌకళింప నాక్షణమునందు
నతఁడు వైచినఘనాఁయతశూలమహితుమూర్ధము గాడిదంతివక్షమునవెడలె

తే. నాతఁ డెదు రొడ్డినట్టిశూలాయుధమున

హరియురము గాడి యారాతు • శిరముపైకి

వెడలె నాశస్త్రక్రీలితద్విపతురంగ

వీరతనువులదొంతర • వెఱఁ గొనరౌ.

97

ప. ఇతైఱంగున నత్యంతశౌర్యసాహసంబుల దేహంబులు సరకుగొనక యిరువాగు
ను ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండఁ గేరళభూరమఃఖండుక ఖాపూర్ణకడకు రాయబా
రిం బనిచి యావృథాబలక్షయంబువలన నయ్యెడుఫలం బెద్ది మనమిద్దఱము ను
ద్దించుకొని కటారుల నెక్కటికయ్యంబు గావింపుచు శౌర్యంబుకొలంది నెఱపు
ద మని చెప్పించిన నాతం డట్ల కాని మ్మని యియ్యకొనియె నంత నుభయబలం
బులపోరు వారించి.

98

ఉ. భూరిధృతిఁ బసిండిజలఁపొతకటారు గొరల్లు పూని య

వీరవరుల్ మిథోవితతఁవీరరసోగ్రకటాక్షభావగం

భీరతఁ బల్లటీల్ గొనుచుఁ • బేరెము వాటుచు నింత నంతనుం

జేరుచు నంది చావులను • జిమ్మకటా ర్లటు పాఱఁ దట్టుచున్.

99

చ. ప్రిదులని శౌర్యసంపదలఁ • బెట్టినదండలు ద్రివ్యకే కడుం

గదుముచు హుంకరింపుచును • నైదువుల బాపుచు నట్ల యిట్ల యెం

చదె యిదె యంచుఁ దప్పకొను • మంచుఁ దగుల్ భళి యంచు నెందుఁ గల్

బెదరుట లేక యెదు పది • సేయక పోరిరి పేరువారుచున్.

100

చ. బిరుదుకటారికాండు పరభీకరసత్త్వలు వార లిద్దఱుం
బరుసఁదనంబు నేర్పు నెఱుఁబంటుతనంబు నెకల్లోకశ్రకుఁ
సరియగు చున్ని కోర్పుమని ♦ సంధిలుగోపకటాక్షవీక్షణా
స్ఫురణ కటార్లపై నడరె ♦ జూపఱ లోహితశంక నొందఁగన్. 101

క. ఒకని మెకించుకయును జో, కక యుండె గటారిమొనలు ♦ కడు బెట్టువడిక
నెకచికలుగఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడునాకడింది. వీరులయందున్. 102

క. అంతఁ గళాపూర్ణుఁడు గడు, వింతగ నతిచిత్రహస్త వేగతఁ బరభూ
కాంతుఁ దడఁబఱచి పొడిచె నొ, కింత చొరఁ గటారిమొన ననేకస్థలముల్. 103

వ. అప్పుడు తత్ప్రతివీరుండు. 104

క. ఆనేర్పునకును జంపం, గా నొల్లమికిని మనంబు ♦ గడు వెఱుఁగుపడుక
దా నతనిపాదయుగళికి, నానతుఁ డయ్యెను గటారి ♦ యటు నైచి వెసన్. 105

వ. ఇట్లానతుం డై కరకమలంబులు మొగిడ్చి యోమహానుభావా నీవు రాజమా
త్రుండవే దివ్యపురుషుండవు గాక యే నాంధ్రదేశంబున నుండి వచ్చినయొక్క
యత్యంతచాతురీధురంధరుం డైనకటారిసాధనకానివలన ననేకకాలం బభ్యసించి
పేరుగలబిరుదుమాఘీలఁ బెక్కండ జయించి యెక్కడను మొక్కపోనిమాను
షంబున ననూనగర్వుండ నగుచునికి జేసి నిన్ను నిట్టిపోరునకుం బిలిచితి న న్ను
ట్ల పరిభవించుట యత్యద్భుతంబు గాదె యని కొనియాడి యమ్మధురలాలసాగ
మఱు సపరివారంబుగా నిజపురంబునకుఁ బ్రార్థించి తోడుకొనిపోయి మహిమ
పచారంబులం బూజించి యతని కభిషేకంబు లైనతనదుశుద్ధాంతకాంతలక్ష్య
రత్నంబులు సమర్పించి ప్రణయపూర్వకంబుగా ననిపె నపు డంగాధిపతి ముని
నివలన మృగేంద్రవాహనానిలయం బున్నచోటు విని యచ్చటి కరిగి యన్న
హాదేవిని సేవించి తద్భవనవలభు లరసి తనపూర్వజన్మంబువీణియఁ గని పుచ్చు
కొని యత్యంతసంతృప్తుం డగుచు సంత నుత్తరాభిముఖంబుగా యాత్ర నా
వించె. 106

తే. అప్పు డాచుట్టుపట్ల ధరాధిపతులు
తనకు నిష్టంబు లైనరత్నముల నిచ్చి
కొలచి యనుప నాభూపతి ♦ ఘూర్జరేశు
పై నడచె వానిశౌర్యదర్పంబు వినుచు. 107

క. అతఁడును దద్వార్తలు విని, యతిభీషణ మైనయట్టి యాత్మధ్వజి
తతితోడ వచ్చి తాఁకెం, బ్రతివీరునిదిశలు ధూళిపలలము మ్రొంగన్. 108

ఉత్సాహ. అబ్బలంబు లొక్కటాకటి ♦ నట్లు గవియునార్పు లా
గుబ్బు గాఁగ నడరె వాద్యః ఘోషభీషణంబుగా

నిబ్బరంపుటార్భటిని జఙ్ఘించె నంత నెల్లచో

డబ్బుడుబ్బు ఖంగుఖంగు ధంగుఘంగు మన్ధస్వనుల్.

109

వ. అప్పు డుప్పతిల్లుభూమంబుచొప్పు నుత్పాదించుచు రోధోంతరాళంబు నాచ్చా
దించుధరాపరాగంబువలనను ధింధీంకృతం బైనయుభయబలంబులు దమతమ
యేలికలవిరుదు లుగ్గడించుటలకతన నాత్మ పరస్పానికవివేకంబు లొకానొకభంగి
ని సంఘటిల్లఁ బోరుచో ఖంగుఖంగున నెండొంటిఁ దాఁకుచుఁ దడఁబడుబెడి
దంపుటడిదంబుల వెడలుమిడుఁగుఱులవలనను నాటోపంబు లైనయీఁటెపోటు
చేత గాటంపుఁబెల్లునఁ జిల్లుచిల్లునవెల్లునుల్కలజ్వాలామాలికల నాభీలంబు ల
గుధారాశర క్తపూరోద్గమంబులవలన నుభయ సేనానాయకప్రతాపప్రాదుర్భా
వనిర్భరార్భటిశంక లంకురింప విరుదకాహళశంఖభేరిపటహరటితపటిమంబును
బ్రతిభటార్భటిపటుత్వవిఘట్టనమయసముదితరసత్వరవిస్ఫుల్లరసింహనాదంబు
లును మదచండిమోద్దండవేదండమండలాఖండఘీంకారఘోషంబులును భీషణ
హయహేషితంబులును నఖర్షమాశ్వీనిర్విరామటంకారనిస్త్వసంబులును వికస్వ
రస్యందనబృందనేమిశబ్దంబులును నంబరంబు వగుల్పు నం దుండ జడిసి పుడమికి
డిగిననిబిడంపుజలదసముదయంబులపగిదిఁ బాదలుమదగజంబులమదధారావ
ర్షంబులకుఁ దగినయందంబున నింద్రగోపబృందసందేహకందళనికరంబు లగుచు
మాంసశకలంబులు గానుపింప సంతకంతకు నెంతయు నధికంబు లగుక్రోధంబు
లతోడ యోధవీరులు చేరి ఘోరాసింధారలఁ జక్కడఁచినఁ గఱుక్కనం దెగి
బిట్టుమిట్టించిపడుధవళోష్ణీష భూషితమస్తకస్తోమంబులభంగులు సంగ్రామరంగాం
బరీహాభీలకాలరాత్రిభర్జ్యమానసముజ్జహానలాజానుకారంబునఁ బరిధవిల్ల నుర
స్థలంబులు నఱకుకఱకుటలుగులకతన వెనుకకొరుగునెఱమేటిబలుమగలప్రథ
మక్షణాకృష్టనిష్ఠురధనుర్వలయనిష్ఠ్యాతంబు లగుశరవ్రాతంబులు వెడవెడ
నార్చుపగఱమొగములఁ బ్రవేశించి పెడతలవెడలుచు సముత్కటతాత్కాలి
కరోహాధిక్యకర్కశామందసందృష్టపుంఖమూలంబు లై చిక్కియుం జిక్కువడక
యక్కజపుజవభరంబున సరంబులతోడం బెకలించుకొని యెగయ విగళితచికు
రంబు లగుశిరంబులు గగనంపుఁజప్పరంబునకుఁ జల్లులు పుల్లారవిందంబులు
పూవుదండలు నై యొకవిచిత్రపుసొంపు సంపాదింపుచు మృత్యుదేవతామహా
త్సాహసన్నాహంబు దలఁపింప నకంపితశౌర్యసాహససముద్భటు లగుభటులు
ను దెసలం బొదివి కదననిపుణత నెఱప నిలువునన యసువులు విడిచి నిరంతరని
ర్ఘాతశాతత క్తితోమరప్రముఖశస్త్రచరమభాగాలంకరణచారుపింఛమాల్యాది
విలసితంబు లై యధోభాగంబులఁ గెంబట్టుపఱపుటెఱపునెఱపునలలపంకిలరుధి
రప్రవాహంబులతోడ వీరపురుషసంభోగవిలంబాసహరంభాముఖ్యదివిజకామి
నులకు నలంకరించి యాయితంబు చేసినచతుస్తంభకుంభనికేతనంబులో య

నం గానుపించునేనుంగులమీఁద శిఖరంబులచాడ్పునఁ గనకమయకీరీటకవచ
ధారణాధోరణశరీరంబులు రాజ్యల విదారితానేకచక్రంబు లగుచు నెకకడ నొ
త్తగిల్లినఁ ద్రెల్లినయరదంబులయితరచక్రంబులు కృష్ణముఖశిలీముఖకృత్తనే
మిఘట్టనంబులబిటునున నిరుసులకొనల బిటబిటం దిరుగుచు నివతితరథంబులు
భూరితరవీరరసావేశంబున వైరివీరవ్రాతపాతనార్థంబు చక్రాయుధంబులు ద్రి
ప్పెడినో యనుతలంపు సంపాదింపఁ బెంపుమీటుచు నొప్పుత్రిప్పడువడుపునం
బరిథవిల్లుచు నుండఁ దొండంబు లెత్తి తిరుగుగండకరణి నురువడిం దిరుగుచు
నెండొంటిం దాఁకుకరులపరిసరప్రదేశంబునం దొట్టువ గట్టి పొల్లుతోడియాథ
కికణరాసులుంబోలెఁ గానుపించురుధిరపలకరంభితాస్తాకీకసతీశకూటంబుల
చేర్చున శూర్పంబులనేర్చున నేర్పరింపుచు సంపతితసప్రాణసామజవిధూయమా
నకర్ణవ్యాపారంబులు దీపింప నంగ్రామభూమి యద్దామరౌద్రభీభత్సభయానక
హేతు వగుచు నుద్ద్యోతిం చె నట్టిసమయంబున సుముఖాన త్తివుత్తుండు. 110

చ. సరిపడఁ బోరుచుండ నటు + సైన్యము సేమియు మీఱసీనియా
యరిబలముం గనుంగొనుచు + నల్లఁ గనుంగవ కెంపు పూన ని
ష్ఠురగుణలంక్రియానినద + శుంభదిషుప్రకరప్రవర్షణో
ద్ధురుఁ డయి తద్బలంబువయిఁ + దోలె రథంబు కడుక్ రయంబునన్. 111

ఉ. ఘూర్జరభూమిపాలుఁడును + గ్రోధము మీఱఁగ నాన్యపాలు న
త్యూర్జితబాణవృష్టి కడు + నుగ్రతఁ గప్పఁచుఁ దాఁకి తత్పరి
న్యూర్జితసాయకంబుల నిఁపూదితనూతుఁడు భగ్న కేతుఁడుక్
నిర్జితబాహుశౌర్యుఁడు వినిర్గతఘైర్యుఁడు నయ్యెఁ జెచ్చెరన్. 112

ఆ. ఇట్లు దలఁకి యతని + కిచ్చె నాత్మీయశు, ధాంతకామిసీశిఁరోవతంస
మణు లతండు నతని + మన్నించి యవ్వల, సరిగె విజయవార్త + లతిశయిల్ల.

ఉ. అంతటఁ గానుకల్ గొనుచు + నాన్యపతిం గురుకాదిదేశభూ
కాంతులు వచ్చి కొల్చిరి జగత్పరిరక్ష యొనర్ప రుక్మిణీ
కాంతుఁడు శౌరి చన్న వెనుకక్ మఱి దక్షత సీవ యెవ్వ రీ
డింతయు నొప్పునద్గణనఁమృద్ధుల సీ కని నన్ను తించుచున్. 114

సీ. ఆరాజతిలకుఁడుక్ + ద్వారకానగరంబు, విషధి ముంచుటమున్న + విన్న వాఁడు
గావున వారితఁత్కథ లాదరంబున, నడుగుచు యదుసింహు + నంబుజాత్ముఁ
దనపూర్వజన్మ గాంధర్వవిద్యాగురుం, గనుంగొనునట్టిభాగ్యంబు దనకు
దొరకమి కాత్త యండునుజాల వగచుచు, నొత్సుకృతమునఁ దత్పురాంతికమున
తే. కరిగి దండప్రణామంబు + లాచరించి, వరుస మాశవబర్హరఁధరణిపతుల
పై నడిచి భీషణం బైనఁభండనమున, బహువిధాయుధపటిమచే + భంగపఱచె.

- శా. ఆవార్తల్ దపుదవ్యులక్ వినుచు హూఃణాదిక్షమానాయకుల్
వేవేగక్ వినయంబుతోడ నిజతఃస్వీమాళిరత్నాదినా
నావస్తువజ మంపినం బనిపె సన్మానంబు చేయక్ హిమ
గ్రావాంతంబుగ నేగి తోఁ దిరిగె నాఃరా జంతటం దూర్పుగాన్. 116
- లయగ్రాహి. ఆతనిమహాజయవిభూతిపనమించునవిగీతరణకేళిపటిమాతిశయగ
ర్వ, శ్వేతునకు నాకితఁడు + వో తగినజోడు వసుధాతలమునం దనుచుఁ + గా
తుకముతోఁ బ్రా, గ్యోతిషపురాధిపుఁ డభీతి నెదు రేగి ఘనఃహేతినికుదుం
బమణిః కేతనసముద్య, న్నూతనగభస్తిపరిఃస్థితకకుబంతరము లై + తనకు దారు
ణచఃమూతతులు గొల్పన్. 117
- ఉ. వై రిచమూసమూహము లవారణ నన్నియు నప్పు డాతనిక్
ఘోరతఁ జుట్టు ముట్టుకొని + కోయన నార్చెను దోన యద్భుత
స్ఫారతరార్భటిం బిరుదుఃసంకులుఁ దారలు బూరగొమ్ములుం
భేరులుఁ దమ్మటంబులును + భీషణవృత్తిని బిట్టు మ్రోయఁగన్. 118
- చ. బెడిదపుభంగిఁ దద్ధ్వనులఁ పెంపు నడంపుచు సంత నెంతయుక్
వడి దనరారె సంగజనఃనాథుగుణకృణనంబు దానిఁ దా
మడమలు ద్రొక్కుచుక్ విశిఖఃమండలి వెన్నెనియెక్ గరంబు బ
ల్విడిని సమస్తదిక్షుప్తులఁవీనుల మేనుల నుక్కు దక్కఁగన్. 119
- వ. అట్టిసమయంబున. 120
- ఆ. అతనివింట వెడలుఁనమ్ములవేగవై, చిత్రి యేమి సెప్ప + సేవలసిన
మురువు బిరుసు క్రోవి + ముట్టించిన తెఱంగు, చెఱువుకట్ట తెగినఁబిఱుసు దోఁచె.
- చ. దొనవయిఁ బాయ కెప్పుడును + దూపు లెడల్పుచునున్న రీతిఁ దాఁ
జనుమరచేర్పునం దెపుడు + జారక య మ్మరిబోని యున్న చా
డ్పన శ్రవణాంతసీమ నెపుడుక్ వలయాకృతచాప మై నశిం
చినగతిఁ దోఁచెఁ దత్కరముఁ + జిత్రరయంబునఁ బెక్కుదూపు లై. 122
- వ. ఇతైఱంగున నప్పార్థివో త్తముం డత్యంతచిత్రం బైనధనుర్విద్యనేర్పు నిర్వహిం
చిన నుదంచితంబు లైనబాణపరంపరలచేత సరాత్తిసైన్యంబులందుఁ జిందఱవం
దఱ లగునరదంబును జినిగినకేతువులును జీకాకు పడురధికులును జదిసినసా
రథులును క్రుంగినయేనుంగులును దునిసి పడినమావంతులును దుత్తుము రైన
యంకుశంబులును దునుక లైనపరిస్తోమంబులును బాలిసినయశ్వంబులును బా
రలెడికాతులును బాడ పడంగినపల్లంబులును బాడిపొడి యైనపక్కెరలును
నుఱుము లైనపదాతులును నులిసినకంకటంబులును నుసి యైనకైదువులును
నుగ్గునూచం బైనయరిగెలును దెగి పడినయాభరణంబులును దెరలి పాఱుర
క్తంబులును దెట్టువలు గొన్నమాంసంబులును దెట్టులు గట్టినయస్థిశకలంబులు

ను జూపఱకు నద్భుతభయానక భీభత్సరసంబు లావహిల్లఁ జేసె నవ్వీధంబున
నవ్వణి స్తంభనందనునియమందవిక్రమంబున నుక్కు దక్కురిపు సేనాంగంబుల
భంగిం గనుంగొని యతనిబలంబులు జయోత్సాహదుర్వారంబు లై యరువ
ణించె నయ్యెడం గలంగి పాఱునిజబలంబుల నిలువరించుచుఁ బ్రాజ్ఞోతిపాధ్య
క్షుండు రోషకషాయితాక్షుం డగుచు నక్షయం బైనతనవిక్రమోత్సేకంబునఁ
బరాసీకంబులు కాందిశీకంబు లై చీకాకు పడ భీకరంబునం దనరథంబు కళా
పూర్ణునిదిక్కునం బఱపించిన నతని దలకడచి తల్పియసఖుండు చండబాహుం
డనువాఁడు వాఁడి మిగిలి యాయంగపతితోడఁ దలపడియె నపు డయ్యిద్దఱకుఁ
దద్దయుంబ్రాద్దు మహాయుద్ధంబు ప్రవర్తిలై నందు.

123

తే. వార లతిచిత్రశరలాఘుంబు పేర్చి

పేర్చి యొండురుపయి నేయఁ ♦ బింజపింజ

గఱుచుకొని పాఱుతూపు లొక్కటియ వ్రాలె

గానుపించుచుఁ దలపించెఁ ♦ గడలపోరు.

124

క. అనయముఁ గరలాఘువ మి, ట్లొనరఁగ నేయుచుఁ బరప్రయుక్తము లెల్లం
దునుముచుఁ బోరఁ దదంతర, మునఁ గుప్పలు వడియె బాణములశకలంబుల్.

వ. అట్టిసమయంబున మధురలాలసావల్లభుఁ డెల్లవిధంబులం ద్రుళ్లుచుఁ దనకు నె
దిరించి కడుఁ దడవుగాఁ బోరుచున్నయవై వ్విరిపీరు బవరంబునకు వెఱుఁ గందుచు
నతని గెల్పు పెట్టోకో యని తలంపు వొడమ ధనుర్ధరుం డైనస్వభావసిద్ధుం ద
లంచి మనంబునందు నమస్కరించి తదనుగ్రహలబ్ధంబు లైనయమోఘనిజధను
ర్బాణంబుల నుద్దేశించి యేమీ మీకును లోకంబులోనిశరశరాసంబులు సరి
యగుచు నింతనేపు పోరించుట సహింపవచ్చునే మీమహత్త్వంబుఁ జూపుట
కిదియే యవసరం బనుచు హుమ్మనుచు నుత్సాహంబున హెచ్చి మిక్కిలి యె
క్కు డైనహస్తలాఘువవిశేషంబున.

126

సీ. ఆవిభుఁ డేసెఁ గ్రూరాస్త్ర మిట్టిద యేసె, దానివెన్నెనుకఁ గ్రూత్రగఁ బరుండు
నది యోర్వ కమ్మనుఁజాధినాయకుఁ డాత్మవిశిఖ్రుంజము నేసె ♦ వేతె యొకటి
విమతుండు తనదుబాణము పింజ యేసిన, ట్లిరువురు బైఁబయి ♦ నేయ నేయ
సారిది నిద్దఱవిండ్లు ♦ సోఁకుట కొక్కింత, కడమగా శరరాజి ♦ నిడుపు సాగె

తే. దనవరుసయేటు వెన నేసి ♦ ధనువు దునిమి

యంగవిభుఁ డంత రిపునియే ♦ టడఁచి తద్భు

జాంతరముఁ దూటి పాతె నాఁయంపచాలు

పుంఖముఖ మయ్యుఁ జేబల్కిఁ ♦ బొగడఁ దరమె.

127

క. దానం బ్రాజ్ఞోతిపథా, త్రీనాథునిసఖుండు ధరణిఁ ♦ ద్రెళ్లుటయును ద

తేనలు చెల్లాచెద రై, నానాదిక్కులకు భయమునన్ వెనఁ బఱచెన్.

128

వ. అపు డాచండబాహుసాటువలన నాటోపంబు దప్పి ప్రాజ్ఞోతిపపతి యంగ పతికి శరణు చొచ్చి తనశుద్ధాంతకాంతాశిరోరత్నంబులు కానుక యిచ్చె నంతః దద్వార్తచేతన భీతిల్లి కోసలప్రముఖులును మాగధుండును దమయంతన వశవర్తులగుచు నమ్మణి స్తంభనుతు నభిమతార్థంబులం దనిపి యనుగ్రహంబు వడసి రివ్వధంబునం గళాపూర్ణుండు సకలదిద్దేశాధీశుల జయించి తత్తత్ప్రియాం గనామాళిమాణిక్యంబుల మధురలాలసాచరణమంజీరనిర్తాణంబుకొఱకు సాధించి యెందును నెదురు లేక యమందవిజయానందంబునం దిరిగి వందిమాగధవారంబులు కైవారంబులు సేయ నిజపట్టణంబు చేర నరుగుదెంచె నప్పుడు. 129

నీ. ఇంక నించుకవడి • కిండ్లన విశ్రమిం, తము కూడ రారండు • తడయ కనుచు నెలమిట్టు దాటిని • ధళధళ గాన్పించు, మనవీటికనకహార్మ్యంబు లనుచుఁ గంటిరే యల్లగంఁగాసరయూసంగ, మప్రాంతవనరాజిమహిమ లనుచు సకలదిగ్దేశముల్ • చరియించితిమి గాని, యిట్టితోటలు గాన • మెందు ననుచుఁ తే. గనుఁగొనుం డోలిఁ గాన్పింపఁగఁ దొడంగె గోపురము లవె యవె పైఁడిఁకోట లనుచుఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు • గ్రమ్మఱంగఁ జూడఁ గంటిమి నేడు నీసాంపు • లనుచు. 130

క. ప్రమదమన సంభ్రమించుచుఁ, దమతమవా రెదురుకొనఁగఁ • దత్తద్వస్తు క్రమవీక్షణముల నధ్యై, శ్రమ మంతయు మఱచి వేడ్కఁజనుచుక మఱియున్. ఉ. తొల్లిటిప్రాతపట్టణముఁత్రోవలు నల్లవె రోమపాదుఁ డం దల్లుని ఋశ్యశృంగుని గృహస్థత నింపుల ముంప సంపద త్యుల్లసితంబు చేసి ప్రియ • మొప్పుగ నిల్వినయట్టిమేడ దా నల్లదె కంటిరే నవనవాకృతి నిప్పుడు నొప్పెడుం గడున్. 132

తే. పూని కర్ణాత్తజుఁడు వృషఁసేనుఁ డాత్మ నాయము దాటించినట్టివాఁ • గల్లయదిగొ నాటి కది యబ్బురము గాని • వీటిలోని నేటి కిగ్గాడిగుఱ్ఱాలు • దాటుచుండు. 133

ఉ. హరినమృద్ధితో నిచటి • కామడ నున్నది తూర్పునందుఁ గా సారపురంబు తద్విభుఁడు • సన్నుతశీలుఁడు సత్వదాత్తుఁ డీ తోరపునీడు కాతుకముఁతో నొనరించె నతండు నిండు భూ భారధురీణు నీయదివఁ • బటము గటెను దా ననూహించె 134

దంబులు రోధోంతరంబునం బిక్కటిల్ల మిక్కిలి నెక్కు డైనయక్కజపువై భవం
బున భూవిభుండు పురంబు ప్రవేశించె నయ్యవసరంబున. 135

ఉ. భేరులు లోనుగాఁ గలగఁభీరపువాద్యచయంబుమోతలం
దోరపుప్రాధి మించెను గుఁతూహలసంభ్రమజృంభమాణరా
మారభ సాధిరోహణసఁమాకులసౌధసమంజుహసమం
జీరఘశంఘశధ్వనివిశేషము లెంతప్రజాసమృద్ధియో. 136

ఉ. ఆవిభుఁ జూచుకాంతలముఁఖావళి సోరణగండ శోభిలం
గా విలసిల్లె సౌధము లఁఖండితదిగ్దయధామచిత్రిత
త్వావనచారుకీర్తికృతతర్జనభీతినహస్రభావిభి
న్నావతరత్వహేమకమలమరసింధుజలౌఘమో యనన్. 137

తే. అతనిఁ జూడంగఁ బఱతేరఁ నడరి జాటి
యొక తెకొప్పు విరాజిల్లెఁ నొకరిఁ బట్టఁ
బదరుమరునాజ్ఞఁ జని మెడఁ బట్టి ద్రొబ్బి
తెచ్చురోలంబభటు లనఁ దేజరిలుచు. 138

ఉ. ఊఁకితలేంద్రుఁ జూడ నొకఁకొమ్మ వడిం బఱతెంచి యుల్లన
ద్వేణిభరంబుతో మొగపుఁతీగె వలగ్నమునం దమర్చి యొ
డ్డణము తీగెగా నిడి మెడఁ వలగొన్నది చాలమిం గొనల్
పాణుల నుండఁ గాను మఱిఁ బాగుగఁ గానుకఁ బెట్టుకై వడిన్. 139

ఉ. గుబ్బెత యోర్తు వచ్చె నృపఁకుంజరుఁ జూడ రతార్త సీవి దా
గొబ్బునఁ గట్టుచుం బయిటఁకొం గది మాన్వంగఁ బోలెఁ గాళ్ళపై
బ్రబ్బికొనం గుచోద్ధతభఁరంబునకుం బయికాపువోలెఁ ద
బ్బిబ్బుగఁ జేతికి దొరకిఁ పెట్టిటివస్త్ర మురోవృతంబుగన్. 140

లయవిభాతి. జలక మపు డాడి యొకఁచెలువ నునుఁగావిజిగివలువ వెనఁ గట్టుకొనిఁ
జిలుఁగురవమాదా, వశపుదడి యొత్తుకఁచఁములఁ బెనచి చుట్టుకొనిఁ కెలన కది
కెన్నడలఁమెలిపగిది దోచక, గళితధృతి యోగణియుఁబలె నరుగుదెంచె నృపఁ
తిలకుని గనుంగొనఁగఁ లలితకుచమధ్య, స్థలిఁ దరళమాక్తికముఁ కలిగి హృద
యంబు వెలిఁ దొలకిపడున త్వమునఁ వెలుఁగు నటియింపన్. 141

ఉ. క్షారమణుం గనుంగొనఁగఁ గాటపువేడుకఁ బాటుదెంచె నె
య్యారి యొక ర్తు ముక జలకఁ మాడుచు వైచినకీలుగంటు దా
సారెకు జంఘలం బెనఁగఁ సవ్యకరంబునఁ బాయఁ బట్టి శృం
గారరసంపుగిండి గలకామునియూడెపుగత్రెయో యనన్. 142

తే. ఇతైఱంగునఁ జారులఁ కెల్ల నేత్ర, పర్వ మొనరించురూపనై భవముతోడఁ
గ్రముకకంఠోత్తరమహాపురప్రవేశ, మాచరించి ఘనైశ్వర్యఁ మతిశయిలఁగ.

- క. శుభతర మైనవిపంచిక, యభినవకౌముదికి నొసంగి • యాత్మసచివు న
వ్విభుఁడు నియమించె రూపా, నుభూతిఁకు నూపురములనుం జేయింపన్. 144
- వ. దానంజేసి యమ్మానవతియు నానందంబు నొందుచు నెందు నత్యపూర్వంబు లై
ననానాభూషణవిశేషంబుల నలంకృత యగునమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ
జెలులవలన నాత్మబాల్యసమయసంప్రాప్తరత్న హారంబునుద్ది విని ప్రాణవల్లభుని
ప్రథమానుగ్రహవిశేషం బైనయాభూషణంబు ధరియించుటకు నభిలాషం
బు వైడమ దానిం దెప్పించి నిజహృదయస్థలంబి యగుటకుఁ దగునట్లుగా నిరుగ
డల కొన్ని మణులు నిలిపి తననూత్రంబునం గ్రుచ్చి ధరియించి తనవిలాసంబు ప
రిధివల్లి సురటి గొని వరునికడ కరిగి పరిచర్య సేయుచుండె నంత. 145
- సీ. ఆయితంబుగఁ జేసి నట్టియందియజోడు, సత్యదాత్తుఁడు కరాఁబ్జమునఁ బూని
యచ్చటి కేతెంచి • యధిపుఁ గన్పొమనంజ్ఞ, నయ్యింతియగ్రంబునందుఁ బెట్టి
స్వామి నీ కొడఁబడ్డనకలదిగ్దేశభూ, నాథశుద్ధాంతకాంతాశిరోమ
ణిప్రజల్పితనూపురప్రకాండము లివె, యంఘ్రిలఁబూను మాఁయమ్మయనుచు
తే. ననుధ సాగిలిమ్మొక్కినవలదు వలదు, మొక్కినాకును వందనాఁర్హుడవు నీవు
మేనమామ వెఱుంగవు • గానినేటి, దాఁకనిది యంచునతని కాతరుణి మొక్కి...
- క. మొక్కిన నతఁ డరు దందుచు, మిక్కిలి వెనువెన్న కొదిగె • మేను వడంక
నిక్కం బిది సంకోచము, దక్కు మనియె సతియు లేచి • తగువినయమునన్.
- వ. అప్పుడు కళాపూర్ణుండు నవ్వుచు నతనిం జూచి యాచెలువ యన్నట్లు నిజంబుగా
వలయు సంకోచం బేల తత్ప్రకారంబు తెలియ నడుగుట గాక యని యిట్లనియె.
- తే. తనదుశైశవమున నీవు • తను నడిగిన
నీకులాభ్యాదు లింతికి • నేడు దోచె
నేమొ మే లయ్యెఁ దెలియుద • మిపు డడిగిన
ననుచు నాపువ్వఁబోడియాననముఁ జూచి. 149
- ఉ. నీదగుచిన్న నాఁటియలనిర్మలబోధవిశేష మిట్లు ల
భోదయ మయ్యెనో తిరుగ • నుల్లములోన నితండ నీకు నో
పైదలి మేనమామ యగుఁపద్ధతి యెట్లది నేడు చెప్పు ట
ట్లాదట నాఁ డితం డడుగ • నప్పుడు చెప్పమి యెట్లు చెప్పుమా. 150
- వ. ఆశైశవంబున నట్టివిజ్ఞానంబు గలుగుటకుఁ గారణంబు నాఁ డడిగి తెలిసికొన
లేమికిఁ బశ్చాత్తాపంబు నొందుచుండుదు నది యెఱుంగింపవలయు. 151
- క. అన విని యానతి యంతయు, వినుపించెద వినుఁ డటంచు • విభునకు లీలం
దనచేతనురటి వినరుచు, వినయమధురఫణితి నిట్లు • వినుపించె దగన్. 152
- సీ. అధిప ము న్నతఁడు మహారాష్ట్రదేశ మే, లెడునుగ్రహం డనుపుడమితేడు
మాతల్లిరూపానుభూతి యాతనియవ్వ, యితనికులీనత • కెల్లనృపులు

- కడు వేడ్కపడి తమకన్నెల నిచ్చి నం, బంధబాధునలుగాఁ + బ్రణానందం
బ్రతిక లంప నంపంగ నండు నెవ్వరి, వాంఛ నీడల్లు నెవ్వరిని విడుతు
తే. ననువిచారముతోడ నిట్టట్లు నుడువ
గడపె బహుకాల మది యనంగణన గాఁగి
వగచి యొక్కొక్కనెపమున + వారు మేర
దప్పి యతనిపైఁ జేసిరి + దండయాత్ర. 153
- క. ఈతఁడు దా వెలుపలి యె, యేతెలుగున నైన నాఁగి + గెలిచి పంప
భూతులఁ జేయుదు నని ప్రభాతజనహయాధియాధుఁ + ప్పై న్ని నెడుతినె. 154
- ఆ. ఇట్లు కడకుఁ దొలంగు + తెఱిగి యారాజులు, తిరిగి యిరిగి రాత్రి + దీనిమూలకు
రాజు లేనియట్టిరాష్ట్రంబుపైఁ జని, జయము గొనుట యెదిఁశోన్వయమునుచు.
- వ. ఇతఁడు నయ్యహితభూపతులు తిరిగి పోవు తెలుంగఁడు గాఁపున నుండారంబు
గాఁ జని యొకవినిసమధ్యంబున నిలిచి యాశత్రువుల నెవ్వరిభావము తెలుతు
ననుచింత నొక్కింతతడవుండి చరితన్యతానుసారంబున నిట్లు తలపోసె. 156
- సీ. మిగులంగ ముట్టుపా + టగుటఁజేసి కలగన, నొకరి యొకరిగఁ + గొలుగి కట్లు
శీఘ్రంబ యేగుడెంచితి నసహాయత, నేమయ్యెనో పునఁ + బేలు యుగం
ప్రజ లేమియెరొ విశతభూపాలకు, లిది యెటుగ నుచు + మేది యొక్కొ
చొప్పు మార్చితిఁ బెక్కు + చోట్ల శాత్రవనభీతి, నానాకు గవలని + కన్ను నెరుచి
తే. యేనె తిరిగిపోయెద నంటి + నేని శత్రు
లెచట నెట్లడగింతురో + యిదియుఁ దగద
యున్నచోటనె యుండి తా + నులమునను
నకలమును గాంచువాఁ డెంత + సుకృతియొక్కొ. 157
- క. అట్టిమహత్త్వముఁ గాంచిన, యట్టిబ్రహ్మకు బ్రహ్మకుగాక + యన్యమహత్త్వ
బెట్టిదియు నేల జనులకు, వట్టిప్రయాసంబు దాని + నలనఁ దలండు. 158
- వ. అని యట్టిసర్వజ్ఞత్వంబు సాధించుటకు దృఢనిశ్చయంబున మహాత్మాత్వము
డై తురగాధిరోహణంబు నేసి వాసుదేవనిత్యసాన్నిధ్యవైభవమున జయము
నాతీరంబున కరిగి యందు బృందావనంబున. 159
- క. తా నెప్పుడు సతిభక్తి, బూని కొలుచునాలకృష్ణం + బురుహోత్తమును
త్తానశయుక్ వటప్రతశ, యానుక్ మది నిలిపి నలిపె + నృకతములున్. 160
- సీ. కొమరొందుమట్టియాకునఁ బవ్వళించి చూ, పట్టెడు బాలయా + వలనాహోద
బానియుగంబునఁ + బదిలంబుగాఁ బట్టి, మొగమున నిడువదాం + బుజముతోడ
జరణాంగుళీపాన + జాతలాలాభిషి, క్తం బైనచిన్ని హారంబుతోడ
బూనిచూడ్కులకుబ్రహ్మానందపై త్యంబు, గులుకు నెయ్యపుమున్ను + చిలుపు కోడ

తే. నతనిమనమున నతిరతఃశ్వాసమహిమః
దిరముగాఁ బాదుకొన్నయాఁదేవిరూపు
వెలిఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచు • విష్ణుదేవుఁ
డధికకారుణ్యలీలఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె.

161

క. ఆతెఱఁగునఁ బ్రత్యక్షం, బై తను నిష్టమును వేఁడు • మని హరి పలుకం
ప్రీతివశత నించుకతడ, వీతం డేమియును బలుక • నెఱుంగక యుండెన్. 162

క. పదపడి ప్రబుద్ధుఁడై త, తృదపద్మంబులకు భక్తిఁ • బ్రణమిల్లి తగ్గఁ
నుదుట ముకుళితకరమ్ములు, గదియించి విసీతి దనరఁగా నిట్లనియెన్. 163

క. అలఘుతరానందంబునఁ, బలుక నెఱుంగకున్న వాడఁ • బరమపురుష సి
వలనఁ సర్వజ్ఞత్వము, గలుగుట నాకోర్కి దానిఁ • గరుణించు దయన్. 164

వ. అని విన్నవించుటయు నద్దేవదేవుండు తనమెడ నున్నరత్నహారంబుఁ దిగిచి దీని
నాయకరత్నం బెవ్వరిహృదయస్థలంబున నెంతతడవు సోఁకి యుండు వారికి నం
తతడవును సర్వజ్ఞత్వంబును సకలవాక్పటుత్వంబును గలిగి యుండు ననియును
బ్రాహ్మణమనోవ్యధఁ గావించువారియొద్ద నిది యుండ దనియు నానతిచ్చి యిది
యతనిచేతి కిచ్చి యంతర్ధానంబు నొందె నితండు నమ్మహాసీయహారంబు వ
డసి వచ్చువాఁ డవ్వనంబులో నొక్కదేవాలయంబునందు. 165

సీ. మెఱుంగెక్కి బిగువు లై • మీఠిన నవియు న, ట్లింపొందుగుబ్బుపాఁలిండ్లతోడఁ
గడుఁ గృతత్వంబున • బిడికిటిలోపల, నడఁగెడుబడుగునెన్నడుముతోడఁ
జిఱునవ్వు దెలిసిగ్గుఁచిలుకుచుఁ దనరారు, తఱకు లేజెక్కుటఁద్రములతోడఁ
జగతి నెందును లేనిఁచక్కఁదనాన సొం, పగుచిన్నిముద్దునెఁమ్రైగముతోడఁ

తే. గరమువిలసిల్లునకలాంగఁకములతోడ, రహిఁ దనర్చునలంకారఁమహిమతోడ
ద్వారశాఖలదండ నింపారుచున్న, ప్రతిమ నొక్కటి చూచె భూపాలచంద్ర.

క. చూచి మనంబున మెచ్చుచు, నాచేరువ నితఁ డటుండ • నంతటిలో భ
వ్యాచారశీలుఁ డచటికి, వాచంయముఁ డొకఁడు మార్గఁవశమునఁ జేరెన్.

తే. చేరి కాషాయవస్త్రంబుఁచెఱఁగు వినరు
కొనుచు హరిహరి యనుచు నింపున నొకింత
తడవు గూర్చుండఁ దత్సవిధప్రదేశ
మంటపంబున నధ్వశ్రమంబుకతన.

168

సీ. ఆయతీశ్వరుఁడంత • నతిరమ్య మైనయా, మెప్పంపుఁబూఁబోడిఁయొప్పుచూచి
భళిర శిల్పికులేంద్రఁబ్రహ్మను మీఱి తే, పగిదిఁ జేసితిర యీఁప్రతిమ ననుచుఁ
దనమదిఁ గడు మెచ్చిఁతల యూఁచుచునునిట్టిపడఁతులుగలరొకోఁపుడమిననుచు
నిట్టిది నన్నావ్రసిఁసీక్షింపఁ దగ దని, మారొమ్ము వెట్టుచు • మఱియు మఱియు

తే. నిచ్చుఁ గ్రమ్మఱఁ జూచుచు • నేమి చెప్ప
నతనువికృతికి లో నయ్యె • ననుచుఁ జెప్పి
కొంతసంకోచ మంద నాఁకొమ్మతెఱఁగుఁ
గని తొలఁగి పోయె నెకనెపంబునను మంత్రి.

169

క. జనపతియు భార్యవదనముఁ, గనుఁగొని యేమయ్యె గడనుకథ కౌతుకముం
దనరింపుచున్నయది నా, కును వినుపింపంగ వలయుఁ • గోమలి యనియెన్.

చ. అన నిక నేమి చెప్పుదు జఃనాధిప యాయతిముఖ్యుఁ డంత నె
వ్వునమునఁ బట్ట లేక ప్రతిఃమృ బిగియారఁ గవుంగిలించె నిం
పొనరఁగ లేచి వచ్చి కడు • నొక్కమఱుంగున నట్లు సుగ్రహుం
డునికి యెఱుంగమిక్ నగియె • నుండఁగ లే కితఁడుం గికాకికన్.

171

వ. నగుటయు నతం డది వినియు విననిచందంబుఁ గల్పించుకొని తత్ప్రతిమాలింగ
నం బాకయదృచ్చాచేష్టావిశేషంబుగాఁ గల్పించుటకుఁ దాత్కాలికయ్యక్తి న
ద్దేవాలయంబున వెండియుం గలదావారికాదిప్రతిమల నట్లు యాలింగనంబు చే
యుచు నమస్కరించి తత్ప్రదక్షిణంబు సేయం దొడంగినసుగ్రహుండును నతని
కపటచేష్టలతెఱం గెఱింగి యిటుంతచేసినఁ బూర్వంబుసేత నే నెఱుంగుదాను
గదా యది మఱువ ననుచు మఱియుఁ బరిహసించె దాన నయ్యతి యతివ్యధ
మానమానసుం డగుచుఁ గడు నలిగి యిది తుదిగా నీమొదలియెఱుక యెం
తగల దంతయు విని హతం బయ్యెడు మని శాపం బిచ్చె సుగ్రహుం డతిభ
యాకులుం డగుచు శాపమోక్షణంబు దయసేయు మని పాదంబులం బడి లే
వకుండె నయ్యతీశ్వరుండును.

172

క. నాయారహస్యచేష్టిత, మేయెడనేనియును నుబ్బెనేని గలుగు నీ
పోయినమది గ్రమ్మఱఁగఁ ద, దాయత్తత వెలయు నప్రియము మది లేమిన్.

ఆ. అనుచుఁ జనియె నతనియూశాపమహిమచే, నెఱయసుగ్రహుండుఁమఱచిపోయె
నాక్షణంబ తుదగ • నటు ప్రథమముగ వి, జ్ఞాత మగుప్రపంచజాతమెల్ల.

174

తే. అట్లు విస్తృతసకలపూర్వాత్మచరితుఁ
డగుట నీతఁ డెఱుంగలేఁ • డయ్యెఁ దిరుగఁ
గైకొనంగఁ దదాదిమక్షణమునందె
యొకశుచిస్థలి నిడినహారోత్తమమును.

175

తే. బ్రాహ్మణవ్యధ గావించుఁపాపమతికి
నిది నిలువ దంచు హరిపల్క • మొదల వినియు
నతనివెతఁ జెట్టి కోల్పోయె • హర మితఁడు
దైవఘటన యెవ్వారికిఁ • దప్పు టరుదు.

176

- క. ధర నెవ్వారలు చేసిన, దురితంబులు నుచ్చరింప ♦ దోసమట మహా
పురుషుల కొకకొద యొకచోఁ, బారసిన నది పగలుపాపము వృథా జనునే.
- ఉ. అంతట దైవసంఘటన ♦ నచ్చటు వాసి యతండు దివ్యదే
శాంతరముం జరింపుచు నిజాహ్వాయవంశచరిత్రవిస్తృతిఁ
భ్రాంతునిలీల మత్తుగతి ♦ బాలునికై వడి నెద్ది గన్న న
త్యంతము నద్భుతం బగుచు ♦ నాత్మకుఁ దోచుచు నుండ వర్తిలెన్. 178
- క. ఆదిమసంకేతగ్రహ, ణాదులు విస్తృతము లగుచు ♦ నాభ్యాగుణజా
త్యాదివ్యవహారజ్ఞత, లేదయ్యెను నితని కపుడు ♦ లేశం బైనన్. 179
- చ. వెనుకఁ గ్రమక్రమంబున నాసినముగా నుదయంబు నొంది పెం
పొనరె నృపాల యీతనికి ♦ నుత్తమమధ్యమవృద్ధకర్మ
ర్శనమున ద్రవ్యకర్మగుణజాతివిశేషవివేచనంబు బా
లునకునుబోలె మానసముఁలో నిఖిలవ్యవహారహేతు వై. 180
- క. తనకులనామాదులు ద, క్క నశేషము నిట్లు వెలసెఁ ♦ గాని యతండు భూ
జనవర యవి యెఱుంగఁడె యెందును దద్జ్ఞులునేటిదాఁక♦దొరకక యునికిన్.
- ప. ఇన్విధంబునఁ బరిభ్రమించుచు నెక్కనాఁడు గంగాసరయూసంగమప్రాంతవనం
బు చేరి వర్తిలుచుండఁ దత్కాలంబునందుఁ గాసారపురం బరాజకం బైన నం
దుఁ గలమంత్రప్రముఖరాజపురుషులును జారులును రాజనిశ్చయాధు లై యు
త్తమగజంబు నలంకరించి దానికరంబున నెక్కపుష్పమాలిక యిచ్చి యిది
యెవ్వనికంతంబునం దగులవై చు నతండు మనకు రాజని దైవప్రార్థనాపూర్వకం
బుగా నియమంబు చేసికొని దానివెంబడి నేతేర నది యే తెంచి తనతొండంబున
నున్న పుష్పమాలిక యాసుగ్రహునిమెడ వై వ సరాజకత్వదుఃఖదుర్బలు లై యు
న్న యామంత్రముఖ్యుల కందఱకు నటుమున్న యితనిదర్శనమాత్రమున నొక్కస
త్త్వవిశేషం బుదయించె నయ్యుభయనిమిత్తంబుల సత్యంతసంతుష్టు లగుచు నత
నిఁ దద్దజారూఢునింగాఁ జేసి పురంబునకుం గొనిపోయి రాజ్యాధిపత్యంబునకుం
బట్టంబుగట్టి తత్స్వరూపమాత్రంబ తమకు మున్ను సత్త్వదాయకం బగుట సం
స్కరించి సత్త్వదాత్తుండని ప్రశంసించిరి యితనినామజాత్యాదు లప్పటికప్రసిద్ధంబు
లగుట నదియె పెరుగుచు దిక్కులం బ్రఖ్యాతం బయ్యె నట్లు కాసారపురాధీశ్వ
రుం డై రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచు సంతట భవజ్ఞనీజనకు లయిననుము
ఖానత్తిమణి స్తంభులఁ దనపురంబున నిలుపుకొని సేవఁ జేయుచుఁ గ్రమంబున
నీకు సమాత్యం డయ్యె దత్ప్రకారంబులు విస్తీర్ణంబుగా శైశవంబునంద
యేను నీకు విన్నవించినదానఁ దలంచికొను మవ్విధంబున సమాత్యం డైనవె
నుక సంగదేశం బాశ్రయించి యందుఁ గ్రముకకంఠోత్తరనామధేయపురం బైన
యీపురంబు నూతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది నీకు విదితం బై

నది చెప్ప నేల యోవిశ్వవిశ్వంభరామండలేశ్వర యీసత్వదాత్తునికులనామా
దిప్రకారంబులు పూర్వంబున నతఁ డడుగ నపు డేను జెప్పకుండుటను నిప్పుడు
చెప్పటకు మఱియు నాఁటిసకలజ్ఞానోదయంబునకు నిమిత్తం బడిగితి రది విన్న
వించెద విన నవధరింపుఁ డని యిట్లనియె. 182

సీ. అట్లు సుగ్రహుండు ముఁన్నా దేవతాలయం, బునఁ బెట్టి క్రమముఁ బుచ్చుకొనఁగ
మఱచినయట్టియఁ మ్మణిహారమును మధు, రాపురాశ్రయుఁ డొకఁ బ్రాహ్మణుండు
దైవవశంబునఁ దా నచ్చటికి వచ్చి, కని పుచ్చుకొని పోయి తనగృహమున
బహువర్షముల్ వేల్పుఁబలె భక్తిఁ బూజించి, యంతట నిది త్రిలోకాధిపతికి
తే. యదుకులాభరణంబున కచ్చుతఁ నకు
పాయనంబుగఁ గొనిపోవుఁ బర్వ మనుచు
ద్వారవతి కేగి యతనిసంఘదర్శనంబు
వడసి కానుకగాఁ బెట్టెఁ బార్థివేంద్ర. 183

చ. అనయముఁ బ్రీతితో హరియుఁ నాతనికానుక యాదరించి కై
కొని తదభీష్టవస్తువులుఁ గొబ్బునఁ దాఁ గృపఁ జేసి యప్పు డిం
పానరుచు దండకాకృతినఁ ముజ్జ్వలనం స్తవలీల కెంతయున్
ఘనముగ మెచ్చి యిచ్చె మణికంధరనామునకున్ ధరాధిపా. 184

చ. అతఁడు మహాప్రసాద మని యప్పుడు దానిఁ దగ్గఁ ధరించి బా
లతఁ గనుపట్టువిష్ణునికఁలాపము గావునఁ దద్భుజాంతర
స్థితి కిది చాల కొప్పి గళఁసీమన యెంతయు గుప్త మై తదీ
యతరళమీరుచిద్గుణము నాతనికిన్ హృదయంబు సోకమిన్. 185

ఉ. ఆమణికంధరుండు తుదఁయం దలఘువ్రతుఁ జేర్చె దాని నా
భూమిసురుండు నీ కొసఁగె భూరికృపాన్నతి నిచ్చి తీవు నా
కోమహితాత్మ తత్తరళ మొప్పుగ నాహృదయంబు సోక ను
ద్దామసుబోధ నైతి శిశుతానమయంబున నట్లు మిక్కిలిన్. 186

ఉ. త్కావరచంద్ర నీవు ప్రథమంపుజనిన్ మణికంధరుండ వై
యావిధిఁ గృష్ణుచేఁ బడసి యంతట నిజ్జననంబునందు భూ
దేవవరేణ్యుచేఁ బడసి దివ్యము నమ్మణిహారముం గృపై
కావృతబుద్ధి నిట్లానఁగి యంతగఁ జేసితి నన్న మన్ననన్. 187

క. ఇటు నటు నేఁ గదలఁగ నం, తట హృదయస్థలముఁ బాసి తనస్థానికడ కే
గుట నుడిగెఁ దెలివి యట్లా, దట నీమంత్రీశుఁ డడుగుతఱి నవసేషా. 188

వ. కావున నప్పుడు సత్వదాత్తునినామజాత్యాదు లేను జెప్పకుండుట కీది కారణం
బు నాఁ డట్లు బోధోదయం బగుటయు నుడుగుటయు నేతన్మూలంబు లని యె
వ్వరు నెఱుంగుకుండుటను నిది సామాన్యహారంబు యనుతలంపున మావారు

దాచి మఱచుటఁజేసి నాటనుండి నేటిదాక నిద్రివ్యహారం బెన్నఁడును ధరియించుటయు లేదు నేఁ డాభరణభరణసమయంబున బ్రసంగవశంబునఁ దలంచుకొని చెలులు తత్ప్రిప్రకారం బెఱుంగింప నిది సుముహూర్తలబ్ధుఁడైన ప్రథమభూషణం బనియు భవద్దత్తం బనియు సత్యాదరంబునఁ దెప్పించి హృదయభాగస్పర్శనాయకరత్నంబుగా నిపుడు భరియించియున్నదాన నిచ్చోటికి నిపుడు నూపురంబులు గొనుచు సత్వదాత్తుం డగుదెంచిన నింతలోపలికొలుపునకు వచ్చుపాటిచనువుకలిమికి నితం డింతభాగ్యవంతుఁడొకో యని యొక్కించుక భావింప సతనిజాత్యాదు లిన్నియు మదీయహారనాయకమాణిక్యంబు మాహాత్మ్యంబున నిట్లు చెప్పఁ దోచె భూతభవిష్యద్వర్తమానభువనప్రపంచంబునందు నెద్దియైన దేవరకుఁ దెలియవలసినయది కరతలామలకసమానం బై కనంబడియెడు దీని ధరియించి చూడుఁ డని యనుపమ స్తనకుంభలక్ష్మీతెఱచాటున సర్తకి తెఱంగునం గించిత్ప్రికాశాప్రకాశరూపం బగుచు సపూర్వంబు నెఱవ సమృహసియరత్నమాలిక తనదుపయ్యదవెలుపలికిం దిగిచినం జూచి యా జగతీవల్లభుండు.

189

ఉత్సాహ. తివకు మట్ల యుండనిమ్ము * తిరుగఁ బుచ్చుకొనుట యె
పువ్వున నీకు నిచ్చినట్టిహార మట్ల యుండఁగా
నువిద దీనిమహిమఁ దెలుపు * టొప్పుఁ గాక యన భళి
యవనినాథ జాణవిధియు*పాయ మనుచు సవ్యచున్ .

190

తే. ఒరుగుమీఁదటఁ జేరి కూర్చున్నప్రియుని
యురము తరళంబు పోక మే * నెయ్యి వంచి
కనఁగ వలసినయది గనుం * డనుచు సంతఁ
గుచభరాలసవోలె సక్కునను వ్రాలె.

191

క. వనజాక్షి యిపుడు గనవల, సినయది నా కిదియె యంచుఁ * జెలుపుడు తమకం
బునఁ గాఁగిలిం చె నిరుగే, లను విగియారంగ మధుర*లాలనఁ బ్రేమన్ .

192

చ. మదితమి సంతటన్ నిలక * మానవనాథుఁడు చిత్తభూవశం
వదబహుచేష్టితుం డగుచు * వర్తిల నేమిటికిం గడంగి యె
య్యది దొరకొంట మే లనుచు * నబ్జజుఁ డిద్ధరఁ జంచలాత్ములన్
సదృశుల లెస్స కూర్చె జత*నంబున నంచు లతాంగి నవ్వఁగన్.

193

ఉ. అంతట నెట్టకేలకుఁ బ్రియాంగనప్రార్థన నవ్వసుంధరా
కాంతుఁడు తేటతెల్లమిగఁ * గాంచె దదు క్తతథాప్రపంచ మ
త్యంతము సత్య మౌట మహి*తం బగుతత్కుచమధ్యరత్నసం
క్రాంతునిహృత్ప్రదేశ మెనఁ*గన్ మది నించుక పారఁ జూచుచున్ .

194

వ. అంతట సత్వదాత్తుండు శాపమోక్షంబున నాబాల్యానుభూతపదార్థజాలంబు
తయుఁ దనంతన యాత్మ సంస్కరణగోచరంబగుచు నటమున్న మధురలాలనచేతఁ
దా వినినవి కలిగి సరిదాఁకుచుఁ బ్రమోదంబు నద్భుతంబును నాపాదించుచుం
డ నేగుదెంచి తగినయవసరంబు దెలిసి యాకళాపూర్ణమహారాజుం గాంచి త
నకుఁ బునఃప్రాప్తం బైనయాయెఱుక తెఱంగు విన్నవించెనేమో యిట్లు శాప
విముక్తుండ నైతి నని యనేకప్రకారంబుల నాపుణ్యదంపతుల సంస్తుతించి తొ
ల్లింటినాటిమహారాష్ట్రరాజ్యభోగంబుకంటె ననేకగుణంబుల నధికం బై యిప్పటి
దేవరపాదపద్మ సేవ పరిపూర్ణ సౌఖ్యంబు నొనగొనుచున్నది యది యెల్లకాలంబు నా
కుఁ గలుగ ననుగ్రహింపవలయు నని సాష్టాంగప్రణామం బాచరించె నతండు
మధురలాలసాబంధుత్వవిశేషజ్ఞానంబున నతని నెప్పటికంటె మిక్కిలి గౌరవించి
గృహంబున కనిపి మఱియు నభిమతవస్తుబోధసాధనేచ్ఛల మధురలాలసాపరిరం
భణసుఖంబు లనుభవించుచుండె నప్పుడు.

195

ఆ. ఉభయహృదయదేశః యుగపన్తః నిస్సర్గ
మహిమ నోక్మోరొకరిఁ మక్కువపన
లొక్కమాటె యొక్కఁ రొకరి కేర్పడఁ దదా
శ్లేషసుఖము మిగులఁ జిత్ర మయ్యె.

196

క. శుభధర్తశీల యగువ, ల్లభయత్నముచేత నపు డిలాపతి దనపై
నభినవకాముదికిం గల, శుభక్తి గని తదుచితంబుఁ చొప్పుడ నడిపెన్.

197

చ. అలఘుతరానుభావ యగుఁ మ్రోహయకన్యకహరశక్తిచే
దెలివియు వాక్పటుత్వమునుఁ దేజరిలన్ నిజపూర్వవాసనా
బలముల నల్లకీరణనఁపాటవ మెంతయు మీఱి దిద్దె భూ
తలవిభుఁ డగ్రతం దనరిఁ తద్దయు గానకళాప్రవీణగన్.

198

చ. నకలమహీజనాననవిఁచారము సంధిల నంత నోలిమై
నకలుషధర్మశోభిని మఁదాశయపుత్రికయత్న మొప్పు భ
ర్తకుఁ దెలిపెన్ స్వరాష్ట్రపరఁ రాష్ట్రగుణాగుణవర్తనల్ సనా
యకపరిరంభకాలములఁ నప్పటికప్పటి కెచ్చరింపుచున్.

199

సీ. తా విన్నకన్నయఁధము చెప్ప కడఁచితి, వని తెల్పి శిక్షించుఁ దనదుచెలుల
రిపులకు లోనిచ్చెఁ నపరాధి యయ్యె నీఁడని యమాత్యులతప్పులరసి యతఁడు
ముచ్చిలఁ దలఁచె వీఁ డిచ్చలో నని మూఁద, లించి దండించుమఁలిఱ్ఱుచులను
నాలితో రే యీతఁ డతిమాత్రమున నల్లె, దగ దని చెప్పించుఁ దగినరీతి

తే. మధురలాలన సపరిరంభణవిశేష
సమయహృద్దేశః ఫుటితతఁ చ్చారుహార

తరళమాహాత్మ్యమున సమః సజ్జః డగుచు
భువన మరుదంద నాకళాఃపూర్ణః డపుషు.

200

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండు మధురలాలసతోడ నేకాంతంబున నుండి సర్వజ్ఞత్వ
కారణదివ్యమాణిక్యప్రశంసాప్రసంగంబున విష్ణుదేవునిమాహాత్మ్యంబు తలంపు
నం బాడముఁ దదీయకీర్తనం బిహపరసాధనం బని సంభావించుచుఁ దత్ప్రసంగ
వశంబున.

201

తే. ఆదిజన్మంబునందు నఃసంతశయన, పద్మనాభునిసన్నిధిః భాగవతుల
వచనమున రమావిష్ణుసంవాదనకథ, తా నెనర్చుట మదిలోనఁదలఁచుకొనియె.

క. ఈపగిదిఁ దలఁచుకొని నుక, లాపంబుగ దాని మధురఃలాలస మధురా
లాపములచేత వినుటకు, భూపాలునిమదిని వేడ్కఁ పొడమెక్ మిగులన్.

203

ఆ. ఇట్లు వేడ్క వ్రెడమఁ నిందుబింబానన, యాననంబు చూచి యానృపాలుఁ
డొదరాతిశయముఁ ననురాగమును గరం, బలరుచుండ నిట్టుఁ లనుచుఁ బలికె.

ఉ. ఆదిమ మైనజన్మమునఁ నంగన యేను రమాముకుందనం
వాదము కావ్యరూపమునఁ వర్తిలఁ జేసితి నంచు వింటి బా
ల్యోదితతాపకీనమధుఃరోక్తులలో నది నీమణిగుణ
శ్రీ దనరార నారసి యశేషము నిప్పుడుఁ జెప్పఁగాఁ దగున్.

205

క. నీపరిరంభణమహిమను, దీప్తిత మగు తెలివివేళఁ దిరముగ నది యే
నోపడఁతి కనుట లే దెదఁ, బైపై నీమీఁదితమినిఁ భాసిలుచునికిన్.

206

వ. అని పలుకుప్రాణవల్లభునిపలుకులకు నగుచు నమ్మగువ యోజగతీవర దేవరమది
కిపు డెయ్యది ప్రియం బదియె చేయుట నాకునుం బరమప్రేమాస్పదంబు గా
వున నప్పావనకథయెల్ల వినుపించెద విన నవధరింపు మని పలికి తనకు సకలజ్ఞాన
నిదానం బగుచు హృదయప్రదేశంబున నలంకరింపుచున్నదివ్యహరనాయకమా
ణిక్యంబునకు సంజలిచేసి తదీయప్రాప్తికారణంబు లైనయాకళాపూర్ణుని నలఘు
వ్రతుఁమఃశికంధరుఁ గృష్ణుని విప్రుని సుగ్రహు నటపత్రశాయిని హృదయంబునఁ
దలంచి యీగురుపరంపర నాకు ననుగ్రహకారిణి యగుఁ గావుత మనుచుం బ్ర
ణమిల్లి యాలక్ష్మీనారాయణసంవాదకథ తొల్లిటిమణికంధరోక్తప్రకారంబున
నిట్లని చెప్పం దొడంగె.

207

సీ. అమృతపూరాశ్చర్యః తమవిరజానదీ, సీమావరుద్ధసంస్తృతికతంబు
పరిగణనాతిగఁబ్రహ్మాండబుద్బుద, ప్రకృతిపాథోధిపాఃరాయితంబు
సూర్యచంద్రాగ్ని తేజోనిరపేక్షణ, ప్రాకృతస్వప్రభాఃభాస్వరంబు
స్వేచ్ఛాగృహీతసమిధవిశుద్ధన, త్వశరీరనిత్యముఁ క్తవజంబు

తే. నగుచుఁ బెంపొందునిఖిలవేదాంతసిద్ధ
పరమకళ్యాణగుణచణఃప్రహత త్వ

సతతసాక్షాత్క్రియావిభూషితనిజాను

భవనుశ్చైతకోవిదము శౌరిఃపరమపదము.

208

తే. చిదచిదీశ్వరాత్మకమునఁ శేషజగదు, పాశ్రయముతోయహుతవహఃపవనవియద
హంక్రియామహదవ్యక్తకావరణము, నగునజాండాలి కవల నంజ్జగముమెఱయు.

క. గణుతింపఁ బ్రకృతిదోషము, లణుమాత్రము లేవు గాని యచటఁ బరఁగున
త్ప్రణుతప్రబంధిజగ, గ్గుణమహిమ లనంతకోటిఁగుణత సమృద్ధిన్.

210

క. అరము నరణ్యము ననఁగా, శరధు లమృతచయము లచట యతకోర్మిసము
త్కరశీకరశీతలతల, మరుదురుపులకితతట్రుమము లై యమరున్.

211

క. ఆవిష్టులోకమున కన, మావాహిని విరజ యమరు యానితమోక్ష
శ్రీవరణరాగభాగవ, తాలీశుభలగ్నసమయఁయవనికపోలెన్.

212

శా. ఆసింధూత్తముచేరువక నరసి యెం డై రమ్యదీయంబు నా

భాసిల్లుక జలనీలికాకబరికాపద్మాస్యపుష్పంధయా

శీనంపీక్షణవీచికావళిమృణాళీబాహుకోకస్తన

శ్రీసంవాదితమూర్తిముక్తిపదలఁక్ష్మీమండలీకర్తయై.

213

తే. ఆనలోజాకరముపొంత యతిశయిల్లు, బిల్వభూరుహ మొకటి శోభితపలాశ
విసరకిసలయసముదయోల్లసనమహిమ, సవిరళస్థితశుకపుంజ యనఁగఁ దనరి.

ఆ. ఇంపు మీఱ నచట యెంతయు నశ్వత్థ, శాఖ యొకటి సామనదన మనఁగ
మహిమతోసువర్ణమయముశాఖాత్రయీ, శోభితంబు నగుచు శ్రుతులుపొగడ.

చ. నెలకొని యమృహీరుహమునీడను బంచశతాపసరస్సుమ
ధ్యలు సుమచూర్ణకజ్జలపటాభరణంబు లనేకముల్ కరం
బుల ధరియించి పర్తిలుచు ముక్త నచ్చటి కేగుదెంచువా
రల కెదురేగి చేయుదురు ప్రౌఢిమ సంధిలఁగా నలంకరియల్.

216

సీ. కలికిన్గొనలచూపులపేరఁ బర్వమ, వ్యపునల్లగల్వలు వైచి వైచి
మందహాసము లనుచందనోదకములు, పలుమాఱు మోములఁ జిలికి చిలికి
హారంబు లిడుచు బాహురుచిచ్ఛలమున, భుజములందు హరిద్రఁబూసి పూసి
శ్రుతిభూషణము లమఁర్చుచుహస్తకాంతికుంకుమములు చెక్కిల్లఁజమరిచమరి

ఆ. యలరఁ జేయునచ్చురలపిండుముక్తిక, న్యలను బెండ్లియాడి బులియుచున్న
క్రొత్తపెండ్లికొడుకుఁ గొమరులసయ్యాట, లాడుతద్వధూవయస్య లనఁగ.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరమాద్భుతం బైనయాభవనోత్తమంబునందు.

218

తే. ఉభయకర్మతంత్రులకు నయోధనీయ

మగుట నామ్నాయము లయోధ యని నుతింప

వాఙ్మనసగోచరము గానివైభవమునఁ

బ్రబలు రాజీవలోచనురాజధాని.

219

సీ. ఘటమంచుఁబటమంచుఁగఱగుయక్తులఁ జెంచు, దుష్టతార్కికులకుఁదూరమగుచు
 శ్రుతియంచుస్మృతులంచుఁశుష్కకర్తములెంచు, మీమాంసకులకప్రఁమేయమ
 ఝరియంచుఖరయంచుఁజనులవీనులనెంచు, శబ్దైకరతులకఁసాధ్యమగుచు[గుచు
 మృషయంచు నిషయంచు • విషయోక్తిఁ గలహించు, నద్వైతపరులకఁసాధ్య

తే. గృష్ణ విష్ణో హృషీకేశ • కేశన యను [మగుచుఁ
 భక్తున కొకప్పుడును దుర్లభంబు గాక
 పరఁగుఁ బ్రకృతివికారదుఁస్పర్శతరము
 గురుతరానందఝరము వైకుంఠపురము. 220

చ. తడఁబడుచుండు నందు నమృతంపుఁగొలంకులు చౌప్యభూములక
 వెడలుపుపచ్చరాచలువఁ నేలలు పచ్చికచోట్లు గెంజిగి
 జడిగొనుపద్మరాగమణిఁసాధములం దలిరాకుమాఁకులుం
 బడఁతులపిండుభిత్తిగతఁభాసురతత్ప్రతిబింబజాలముల్. 221

క. పరమసుమనోమనోజ్ఞక, కర మాత్మారామపరవికాసము దనరం
 గరువపుచరితలగరితల, గరగరికలగరిమ నగరిగరిమకు నమరున్. 222

చ. విరులు రచింప నేల తమఁవిం తగునవ్వులసొంపు గల్గఁగ
 స్తురికలయంపు లేల తమఁచొక్కఁపుఁజూపులయింపు గల్గఁగ
 ప్పరములముగ్గు లేల తమఁపుణ్యనఖిద్యుతిపెంపు గల్గ నం
 చరుదుగఁ జూపఱుల్ పొగడ • నయ్యయిలీలఁ జరింతు రంగనల్. 223

సీ. విరులపాండిమపేరఁ • బరిశుద్ధసత్త్వంబు, తలిరాకు నెవమున • నలఘుకృషయ
 దళమివంబున నాత్మఁ • గలకృష్ణకాంతియుఁబుష్పిల్లు నాఁగల్గిఁపొలఁతిడలు
 మధుకైతవమున సమ్మదబొప్పధారలు, కళికాంచలంబునఁ • బులకములును
 సారభసంజ్ఞనుఁజ్ఞానవాసనయుఁ బే, రెలమిపేరిటిసౌఖ్యవిలసనంబు [రూప

తే. వెలిఁ బ్రకాశింప నిత్యముఁక్తులు నిజేచ్ఛఁ, గొమరుమీఱంగఁ దరులతాకుంజ
 ధారు లగుచు నర్చింతురు • తత్పురంబు, బహువిధోద్యానవాటికాభ్యంతర

చ. అళిశుకకొకిలాదివపుఁరాశ్రయలీల దముక్ భజించుని [ముల.
 త్యుల సుమనఃఫలాదిపరితుష్టులఁ జేయుచు వారు దాము ము
 క్తులకు వినోదలీల సమఁకూర్తురు వృక్షలతాదులైనవా
 రలు హరిదాసు లెప్పుడుఁ బరస్పరభక్తిపరాయణుల్ గదా. 225

సీ. కొన్ని సౌభాగ్యసంపన్నలక్ష్మీవదాం, భోజలాక్షులక్ష్మీపూజితములు
 కొన్ని భూదేవివిఘ్నార్ణత్కటాక్షవీ, ఊపక్షులతగుళుఁచ్ఛవజములు
 కొన్ని నీళానఖాంకూరవిన్యాసచం, ద్రకితప్రవాళసంతానకములు
 కొన్ని భాగవతలోకోన్నతక్రీడావి, భూషితచ్చాయావిశేషితములు [డుఁ

తే. నగుచుఁ బరవాసుదేవవిహారకుతుక, విభవముల కాస్పదంబులై • వెలయుచుం

- దత్పురోద్ధానములు నిరంఘోరపరాగ, పుష్పరసవృష్టిశీతలఘోతలములు. 226
- వ. అట్టిదివ్యవస్తువై భవంబులఁగరంబుగనుపట్టునట్టియాపట్టణమధ్యప్రదేశంబునందు.
- సీ. రవిచంద్రకోటిఁగిరిస్కారధారేయ, మహానీయదీప్తిసంపదలఁ బాదలి
వేదప్రసిద్ధ మైఁ వెలయునద్భుతరత్న, మయసహస్ర స్తంభఁమంటపమున
మహితవిభూతియుఁగ్గవిచిత్రరూప మై, ధర్మాదిసూరిపాదములతోడఁ
జెలువందుమాణిక్యఁసంహాసనమున సహస్రదళాఖ్యపద్మంబునందు [నాఁ
తే. శేషతల్పాధిరూఢుఁడైఁ సరియు ధరయు,నీశయును భజియింపంగఁ లీల నా
గేవలభూమిలాసానుభావభావి, తాళిలాజాండపర్తనంఁ డచ్యుతుండు. 227
- తే. ఆసహస్రపత్రంబు పూర్వాది గాఁగ, సకలదళముల విమలాదినతులు నిలిచి
హరి భజింతురు చామరఁహస్త లగుచు, గమలనిలయలీలావతారములరీతి.
- చ. అతులితభక్తి బూర్వదిశఁయందు ననుగ్రహ యన్వహూటి దాఁ
గుతుకము మీఱఁగాఁ బసిఁడిఁకుంచియ వైచుచుఁ గొల్పు సేయు సా
తతమును హస్తకంఠార్పుఁణత్కరణకర్ణానంబు లవ్విభుఁ
జతన పరాకు స్వామి యనుశబ్దములాగున నెచ్చరింపుచున్. 229
- సీ. శయనానాంశుకఁచ్చత్రాదికంబులు, దాన యై ఫణికులోఁ త్తముండు గొలున
ధ్వజమువాహనము పీఠవనయునాదిగఁబెక్కు, రూపమైగరుడుఁడారూఢిఁగొలున
వజ్రులువిద్యాధిదేవత యైనవేత్రంబు, పూని నూత్రవతీవిభుండు గొలున
నారక్షకత్వ మింపారఁ దత్పురిఁ గాచు, కుముదాదినిత్యసంఘములు గొలున
- తే. భువనములదుష్టనిగ్రహంబునకుఁదాన, పాలు వడియున్నయాయుధఁపగచకంబు
జయజయధ్వను లెనఁగంగఁ జారుపురుష, భావమునఁ గొల్పు నావిశ్వభంగము
మధురగతిరగడ. [అయి.
- కెందమ్మల నడఁకించుపదంబులు, నిందువై భవముఁ నేలునఖంబులు
గర మరు దగుచొక్కపుఁజిలుదొడలును, గరికరవిభవముఁకాదనుదొడలును
బదియార్వన్నియఁబంగరువలుపును, మెదలెడితళుకులఁమేఖలచెలుపును
భువనజనకుఁ గనుపొక్కిలివిరియును, దవిలి యురంబునఁ దనరెడుసిరియును
నరయ జీవమయఁ మగుకౌస్తుభమును, నెరయ వైజయంతీసారభమును
బ్రకృతిమయతఁ జొప్పడుశ్రీవత్సము, వికసిల్లగఁ బార్వెడుఘనవత్సము
సహస్రక్రియాత్మకఁ మగుశంఖంబును, మహానీయమనోమయచక్రంబును
దనర నొకవిచిత్రపునోయగమును, ననుపువజ్రచుహస్తాంబుజయుగమును
నురగతల్పమునఁ నూదినకరమును, బరఁగినజానువుపై నొకకరమును
సవ్యమకరకుండులనువిలాసము, భవ్యకపోలప్రకటితహాసము
పవడమును గణింపని నెమ్మోవియు, సపచంపకనిభానాసికీవియు
దెలిదమ్ముల నగుతీరునయనములు, పాలు పలరెడుకనుఁబామలచెలువములు

కనుఁగొన నిం పగుఁకస్తురినామము, ననుపమాన మగుఁనలకస్తోమముఁ
గలకల నగుచుఁక్కనివదనంబును, ధశధశ మనురఁత్న కీరిటంబును
సనుకృతజలధర • మగునర్ణంబును, నినకోటుల నగిఁయెడు తేజంబును
గలుగుదివ్యమంఁగశవిగ్రహమున, నలరుభ క్తినిఁత్యానుగ్రహమునఁ
బరఁగురమావిభుఁ • బరమపదేశ్వరు, నిరనద్యాత్మకు • నిత్యు నిరీశ్వరు
నజా నచ్యుతు హరి • నఘసంహారుని, ద్విజగన్నాథుని • ద్విగుణవిదూరుని
నఖిలశేషిఁ గరుఁణైకపరాయణు, నిఖిలవేదవర్ణితు నారాయణుఁ
గొలిచి నిత్యముఁక్తులు ప్రమదంబున, నలరుదు రక్కడ • నతివిభవంబున. 231

వ. అందు.

232

సీ. తనవిలోచనసంజ్ఞ • ధపునకు భువనస, ర్గముఖక్రియాచార్యఁకంబు నడుపఁ
దనవిలాసంబు కాంతునకు శృంగారసా, మ్రాజ్యసీతిధురీణఁమంత్రి గాఁగఁ
దననర్త లీల నాఁఘనకు దశాకృతి, ప్రకృతికానూత్రధారత వహింపఁ
దనముద్దుఁబల్కు భ• క్తివితానవాత్సల్య, కర్ణి కారవికాసఁకారణముగ [విడ్డ
తే. నఖిలకళలందుఁ దోడుని • డగుచు మెలఁగు, నధిపునకుఁ బాలమున్నీటిఁయూడు
యరిది మక్కువ టెక్కువ • యవిరతంబు, నురుమడింపక యతఁడు ద • న్నుప
డి. ఆజగ దేకమాత తగుఁనట్టిప్రసంగవశంబునకా సము [చరింప.

ద్వేజక భూరిసంస్మృతినఁవీనదవానలతప్యమాననా
నాజనకోటిఁ బ్రోచుకరుఁజారస మాత్మఁ గడుం దొలంక నీ
రేజదళాత్ముఁ జూచి మృదుఁరీతి దలిర్పఁగ నప్పు డిట్లనన్.

234

క. దేవా యిపు డొకయర్థము, దేవర నడుగంగ బుద్ధి • దివిరెడు మిగులకా
నావిన్నపముఁ బ్రసాద, శ్రీ వెలయఁగ నొకటి యవధఁరింపఁగ వలయున్. 235

ఉ. ఈభువనంబు లెల్ల సృజిఁయింప భరింప హరింపఁ గర్త వై
శోభిలువాడ వీవ మధుఁసూదన యంబుజసంభవుండుఁ జే
తోభవవైరియుఁ గ్రిమముఁతో భవదీయకృపాసమర్పిత
ప్రాభవు లై కదా కనిరి • పన్నడ సర్గలయాధికారముల్. 236

తే. జీవకోటుల నుభయకఁర్తావళీభ, లానుభవమున దరి జేర్చ • నాత్మఁ దలచి
సీపు బ్రహ్మాండసృష్టిరఁతొవిలయము, లిట్లు గావించు వని నుతిఁయించు శ్రుతులు.

ఆ. అదియుఁగాక మొదలుఁతుద లేనిసుకృతదు, స్క్రియలుభోగమునఁ దఁరింపరామి
యకట యాత్మభోధఁనార్థమై వేదశాస్త్రములు గలుగఁ జేసి • తమలకృపను.

ఉ. అట్టిశ్రుతిస్తోతుల్ దెలుపుఁనట్టియుపాయము నాదరింప కె
టైట్టు చరించి ముక్తి కెడ • యైనజనంబులఁ బ్రోచునత్కృపకా
నెట్లన రామకృష్ణముఖఁనిర్మలమూర్తులు దాల్చి తీపు ని
న్నెట్లు నుతింపనేర్తుఁ బరఁమేశు నకారణసత్కృపాపరున్.

239

- ఉ. ఇంచుకయేని వేసరక ♦ యీగతిఁ జెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రా
గించువిధంబునక బలిమి ♦ శేషవ నీవు హితం బొనర్చుచో
నెంచ గృతార్థుఁ డొక్కఁ డొకఁ ♦ డింతియె కాని సమస్తజీవులం
గొంచక యంతకంతకును ♦ గ్రుంకెద రుగ్రభవార్ణవంబులోన్. 240
- క. ఇది యంతయు సీమాయా, భృదయవిలాసంబు దెలియఁ ♦ బురుషోత్తమ నీ
మదిలో నెయ్యది దలఁచిన, నొదవక మాన దని తోఁచుచున్నది నాకున్. 241
- ఉ. కావున నెల్లజీవులకుఁ ♦ గారుణికోత్తమ నీయనుగ్రహ
శ్రీవిభవంబుచే నమృతసిద్ధిగఁ గోరెద సర్వశేషి వౌ
దేవరకుఁ విభేదము మఁదిం గలదే యొకకొండఁ భవా
భావముఁ బొందఁ జేయ భవబంధులఁ గొందఱఁ జేయ నచ్యుతా. 242
- వ. అని యివ్విధంబున సకలరక్షణార్థంబుగాఁ బరమకరుణావేశకలితహృదయ యగు
చుఁ బలుక తన నెయ్యంపుదొయ్యలితియ్యంపుఁబలుకుల కయ్యంబుజాతుం డిచ్చు
మెచ్చుచు నత్యాదరంబున నమ్మత్తకాశినిఁ బ్రసాదమేదురదరహాసితలోచనంబుల
వీక్షించి. 243
- క. జనకునకంటెను జననికీ, దనయులపై వత్సలత్వధర్మము మిగులన్.
ఘన మండ్రు గాన నీకే, యనుపమకారుణ్య ముచిత ♦ మరవిందముఖి. 244
- ఉ. అంబురుహాక్షి సీపలికీనట్ల యనంకుచితప్రభావధా
ర్ష్యంబున నేఁ బ్రవర్తిలుట ♦ సత్యమ యైనను వారివారిక
ర్థంబులు చూడ కందఱ సమంబుగ నెవ్వధిఁ బ్రోవవచ్చు నెం
దుం బరికించి చూడ గుణదోషవివేక మనార్యకృత్యమే. 245
- వ. ఆర్యానార్యకర్తంబు లేను బ్రియాంగంబులుగాఁ గొనుటకును దదుభయవ్యవ
స్థానిమి త్తం బై వేదరూపాజ్ఞ లోకంబున నిలుపుటకును గారణంబు మత్స్వత్వం
త్ర్యంబ కావున వారివారికర్థంబులవెంబడినె యేను శుభం బొనరించుట స్వా
భావికం బగుఁ దెలిసికొమ్మని యిట్లనియె. 246
- క. విను మట్టైనను శుభవ, ర్తన కించుకబుద్ధి జనుఁడు ♦ దలకొల్పినమా
త్రన యది యే నీడేర్పుచు, ఘనకారుణ్యమునఁ బ్రోతుఁ ♦ గంజదళాక్షి. 247
- చ. సుకృతములందునుం బరమశోభన మైనమదర్చనాదిసి
ద్ధికి ధ రణీజనంబులమఁదిం దలకొల్పిన కాదె యే గృపా
ధికత ద శావతారసముదీర్ణవిహారము పూనుటల్ దురా
త్మకులకుఁ దన్మహామహిమదర్శనము వృథ యేమిసేయుదున్. 248
- వ. మఱియును. 249
- క. అమృతపదప్రాప్తి కుపా, యములను మత్పూజనాదు ♦ లఖలజనులకుఁ
సమకూర్పనె యుండుదు నిత్యము శ్రీరంగాదిదివ్యధామములందున్. 250

తరల. ఇదియుఁ జాలక యింకనుం గృపఁ నెల్లజీవులఁ బ్రోవ నీ
మదిఁ గడుం దమకించితేనియుఁ మానసంబున నాకు స
మృదమ మిక్కిలి యెంచి చూడ సమస్తజీవదయాళుతా
భ్యుదయ మెవ్వరి కింపు గాదు పయోజపత్రవిలోచనా.

251

వ. కావున నీప్రార్థనంబునంజేసి యిప్పు డొనర్చువిశేషంబు విను మట్లు లోకానుగ్ర
హార్థంబుగా నేను నిత్యసన్నిధిస్థానంబులుగా నంగీకరించినశ్రీరంగకాంచీవేంకటా
చలాహారబళపురుషోత్తమాదిదివ్యస్థలంబుల కరిగి సేవింపనోపకున్న నుదమయు
న్నచోటనే యుండితత్తద్దివ్యదేశనివాసు నన్ను నిజేచ్ఛానుసారంబునఁ దలంచి
కేలుమొగుచువారికి సంసారంబు నుద్ధరింపఁ జేయుదు నని యానతిచ్చిన సంత
సిల్లి యదియె చాలు నని యమృతదేవునిదీనవాత్సల్యంబు ననేకప్రకారంబుల
సన్నుతించె నని చెప్పి మధురలాలన యాకళాపూర్ణమహారాజుఁ గనుంగొని య
ది యిప్పుడు మీర లడిగినభవదీయపూర్వజన్మ విరచితలక్ష్మీనారాయణసంవాదక
థాప్రకారంబు దేవరప్రశ్న నిమిత్తంబున నిశ్చేయససులభోపాయంబు దొరికె
నేడు సుదినం బయ్యె మదీయజన్మంబు సఫలం బయ్యె నని పలికి శ్రీరంగాదిదివ్య
దేశమాహాత్మ్యంబునకు వెఱు గందుచు నింత భక్తవత్సలుండవే యని పరమ
పురుషు నఖిలలోకైకనాథు నారాయణుఁ దలంచి ప్రణమిల్లె గళాపూర్ణుండును
దదాదిగా నత్యాదరంబున విష్ణుసేవ గావింపుచు ధర్మమార్గంబున రాజ్యపరి
పాలనంబు సేయుచు.

[భుల

తే. సమృదము మీఱఁ దనయగ్రజాయయందు, మధురలాలనయందు సమస్త్యని
సుతులఁ గాంచె గ్రమంబునఁ సుప్రసాదుఁ, డనఁగ సరసుఁ డనంగఁ బెంపారు
క. పల పమరంగ నవవర్షం, బులసతిఁ దనకేళి కొదవిఁ భోగక్రియ నిం ఘ్రనుల.
పలరెడునట్లుగఁ జేసిం, దలఁపఁగ నిది చిత్ర మనఁగఁ ధర నితఁ డేతెన్. 254

తే. ఆయిలాతలవిభుమహానీయకీర్తి, పుండరీకంబుఁ బాయకఁ యుండులక్ష్మీ
వేడ్కుఁ దాల్చినసంపంగివిరులబంతి, కరణిఁ గాన్పించుబ్రహ్మాండఁ మరసిచూడ.

ఉ. ఆయవనీశ్వరుఁ విమతుఁ లాజి నెదుర్కొనుపాటివారు లే
రేయెడఁ గల్గినక రణముఁ లించుక తద్బలపక్షకోటికిఁ
జేయఁగ లేరు చేసిననుఁ జృంభితతన్ద్రకుంభికుంభవ
శ్వాసయతనిర్జరీకుచములం దయవిన్న ఖిఘాతమాత్రముల్.

256

తా. తద్ధాటీసమయంబులం జటులగంధర్వాశిపాదాహతి
ప్రోద్ధాతక్షీతిధూళి నింకెడుమహాంభోధిఁ ద్విషణ్ణుండలీ
శుద్ధాంతప్రమదావిలోచనము లశ్రుప్రౌఢిచేఁ గ్రమ్మఱ
పుద్ధిం బొందఁగఁ జేయుమీనసఖతావిఖ్యాతిసార్థంబుగన్.

257

ఉ. రూపవిలాసవైభవనిరూఢిన కాదసమాస్త్రకాశలుం
డాపృథివీశుఁ డొండొకక్రియం బరికించిన మన్మథుండ యు
ద్దీప్తితకాంక్షుఁ దద్భ్రనుఁడు + ధీరవిహారముచేత శాత్రున
త్యూపతులఁ నిలిపపురఁకాంతల నొండొరుతోడఁ గూర్చుటన్. 258

ఉ. ధీరుఁడు శూరుఁ డక్షయవిత్తీర్ణవిహారుఁడు బంధు లోకమం
దారుఁడు సీతిమార్గసముదారుఁడు లోకపవిత్రకీర్తివి
స్తారుఁడు దోషదూరుఁడు నితాంతగభీరుఁడు నిత్యశోభనా
కాశుఁడు ధర్మసారుఁ డవికారుఁడు తజ్జనపాలుఁ డెయ్యెడన్. [మణుండు

తే. అతనిగుణము లెన్నఁగఁ జతుఁరాస్యుఁడైన, నచతురాస్యుండు ధిషణుండు + నధి
ధర నహీనుండు హీనుండు + దక్షముఖులు, దక్షముఖులను మఱివేఱ + తడవ

ఉ. పూర్ణసమస్తసద్గుణవిభూషితుఁడై పాలుపొందునాకళా [నేల.
పూర్ణకథల్ వినం జదువఁ + బొల్పుగ సంతతివైభవాదివి
స్తీరశుభంబు కల్పి కజుఁదీవన మున్నది గల్గెఁ గాన నా
నిర్ణయమార్చ్యు లెల్ల మది + నిల్పి వినుండు పరింపుఁ డింపుతోన్. 261

ఉ. భవ్యత నెల్లదేశములఁ + బ్రస్తుతి కెక్కుచు మీఱి యిష్టహా
కావ్యము సుప్రసిద్ధ మగుఁ + గావుత నిత్యము సర్వలోకసం
స్తవ్యనిజస్త్రోతిఁ వెలయుఁతాండవకృష్ణకృపఁ బవిత్రశా
స్త్రువ్యసనాతిధన్య మగుఁసజ్జనకోటియనుగ్రహంబునన్. 262

శా. శ్రీరోచిష్టకటాక్షనీక్షజయలక్ష్మీసంతతాశేషయో
గ్యా రాజద్భుజ యారువీటిపురబుఁక్కఱ్ఱోణిపాలాస్వయ
క్షీరాంభోనిధికౌస్తుభాయితమహః + స్థేమోదయప్రస్ఫుర
న్నారత్యవరపౌత్రగోత్రతీలకా + సంద్యాలకృష్ణాధిపా. 263

క. శోభితవైభవరూపమ, నోభవ కొండొంబికాతఁనూభవ భూతి
శ్రీభవ పరిశమితారి, ప్రాభవ బుధవర్ణ్యమాన + రామసమానా. [త్రా
వనమయూరము. శైలవరధీరనిజఁసంగరపరిత్రా, ణాలఘువిచారసకఁలాంగనుతగో
పాలనవిహార యవిభంగజయయాత్రా, శీల నగధీర సరఁసింగవిభువుత్తా. 265

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవసింగళియమరనార్య
తనూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బయినకళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రబంధపరిపూర్తిశోభనం బైనయష్టమాశ్వాసము
సర్వంబును సమాప్తము.

శ్రీ కామేశ్వర్యర్పణమస్తు.

[Handwritten signature]